

KUR'AN

Türkçe Çeviri

Hüseyin Atay

ATAYY

Δ Τ Δ Υ Υ

*Bu kitabın tüm yayın hakları
ATAYY Yayınları'na aittir.*

Baskı: Eylül 2013, Ankara

ISBN 978-605-86249-4-8

Çeviren

Hüseyin Atay

Editör

Ömer Faruk Atay

Yayına Hazırlayan

Melih Atay

Baskı ve Cilt

Pozitif Matbaacılık

Atay ve Atay Ltd. Şti.
Tel (312) 231 5133 Fax (312) 231 3778
atayveatay@yahoo.com.tr
www.huseyinatay.com

Allah'ın İnsana Son ve Ebedi Mesajı

Çağdaş iletişimin olanakları ile herkesi; ahlaksız, hırsız, sarhoş, düzenbaz; bilgini, bilgeyi ve diğerlerini seyreliyor, dinliyor ve okuyorsunuz. Sizi yaratan, size insan diyen, sizi size anlatan Allah'ı da dinleyin ve kitabı olan Kur'an'ı okuyun. Emin olun ki, vaktiniz asla boşa gitmeyecektir. Hem kendinizi, hem etrafınızdaki insanları, hem de evreni anlayacaksınız. Bir insan ne kadar evrensel olursa olsun, bütün evreni ve insanlığı kucaklamak konusunda Allah'tan daha evrensel olamaz.

On bin veya daha çok yıllık insanlık tarihi süresi içinde hiçbir din ve hiçbir dinin kutsal kitabı insanlık tarihine bir dünya medeniyeti ve bir dünya felsefesi sunmuş değildir. Yalnız Kur'an bu hükmün dışındadır. Kur'an, insanlık tarihine hem yeni bir dünya medeniyeti hem de bir dünya felsefesi kurmanın ilk örneğini vermiştir. Bunun inkar edilemez kanıtı tarihin kendisidir.

Geçmiş böyle tarihi bir övüğüye sahip olan müslüman milletlerinin dünya milletleri içinde şimdiki acıklı duruma düşmelerinin sebebinin Kur'an-ı Kerim'i arkalarına atmaları olduğunu Bağdat'ta öğrenciliğim sırasında kavradım (1948-1954). Kırk üç yıl önce, Türkler Kur'an'ı anlamadıkça gerçek müslüman olamazlar, demiştim.

Yeni bir insanlık medeniyeti ortaya koymak, ancak Kur'an'a yeni bir ilim zihniyeti ile eğilip, onu yeni ilim ve rilerine ve çağın yaşam şartlarına göre anlayıp üzerinde düşünmekle olur. Kur'an geçmişte bunun örneğini vermiş olduğu gibi şimdi de bunu başaracak güce ve dinamikliğe sahiptir.

Ben, Kur'an'ı okuyup anladıkça, insanın ne kadar yüce bir varlık olduğunu algıladığım için, herkese Kur'an'ı okumasını öneriyorum ki, insan kendisinin yüce

bir varlık olduğunun, Tanrı'dan başkasına boyun eğmeyecek saygınlığa ve şerefe sahip bulunduğunun bilincine varsın. Kur'an'da Allah konuşuyor. Size ne dediğini ve ne demek istediğini öğrenmeyi istemek hakkınız. İnsan bu hakkını kullanmaktan sorumludur.

Hüseyin Atay

30 Aralık 1997

Beşevler, Ankara

Açıklama;

1. Sayfa altlarında belirtilen numaralar Kur'an içindeki benzer ve bağlantılı ayetleri gösterir. İlk rakam bölüm numarasını, bölüm işaretinden sonraki rakamlar da ayet numaralarını gösterir.

2. Bu çeviride kullandığım bazı türkçe kelimelerin karşılıklarını kolaylık olması için kitabın sonundaki sözlükcede verdim.

İÇİNDEKİLER

1- AÇILIŞ/FATİHA	XIII	33- BİRLEŞİK GÜÇLER/	
2- DÜVE/BAKARA	1	AHZÂB	417
3- İMRAN AİLESİ/		34- SEBE	427
AL-İ İMRAN	49	35- YARATAN/FÂTİR	433
4- KADINLAR/NİSA	76	36- YÂ-SÎN	439
5- SOFRA/MAİDE	105	37- SIRALANANLAR/SÂFFÂT	445
6- SIĞIRLAR/EN'AM	127	38- SÂD	452
7- YÜKSEKLİKLER/A'RAF	150	39- KÜMELER/ZÜMER	457
8- GANİMETLER/ENFAL	176	40- İNANAN/MÜMİN	466
9- PİŞMANLIK/TÖVBE	186	41- AYRINTI/FUSSİLET	476
10- YUNUS	207	42- DANIŞMA/ŞÛRA	482
11- HUD	220	43- ALTIN BEZEK/ZUHRUF	488
12- YUSUF	234	44- DUMAN/DUHÂN	495
13- GÖK GÜRÜLTÜSÜ/RA'D	248	45- DİZ ÜSTÜ ÇÖKENLER/	
14- İBRAHİM	254	CÂSİYE	498
15- KAYALIK/HİCR	261	46- KUM TEPELERİ/AHKÂF	501
16- BAL ARISI/NAHL	266	47- MUHAMMED	506
17- GECE YOLCULUĞU/İSRA	281	48- AÇILIM/FETİH	510
18- MAĞARA/KEHF	292	49- ODALAR/HUCURAT	514
19- MERYEM	304	50- KAF	517
20- EY İNSAN/TÂ-HÂ	311	51- SERPENLER/ZÂRİYÂT	519
21- PEYGAMBERLER/ENBİYA	321	52- DAĞ/TÛR	522
22- HAC	331	53- YILDIZ/NECM	525
23- İNANANLAR/MÜMİNUN	341	54- AY/KAMER	527
24- AYDINLIK/NUR	349	55- ACIYICI OLAN/	
25- ÖLÇÜT/FURKAN	358	RAHMAN	530
26- ŞAİRLER/ŞUARA	366	56- KAÇINILAMAYACAK OLAY/	
27- DİŞİ KARINCA/NEML	376	VAKIA	533
28- ÖYKÜ/KASAS	384	57- KESKİN ANLAYIŞ/	
29- DİŞİ ÖRÜMCEK/		HADİD	536
ANKEBUT	395	58- TARTIŞMA/MÜCADELE	541
30- BİZANS/RUM	403	59- SÜRGÜN/HAŞR	544
31- LOKMAN	410	60- SINANAN KADIN/	
32- SECDE	414	MÜMTEHİNE	548

61- SIRA/SAF	550	87- EN ULU/ALÂ	591
62- TOPLANMA/CUMA	552	88- KAPLAYAN/GÂŞİYE	591
63- İKİYÜZLÜLER/ MÜNÂFİKÜN	553	89- TANYERİ AĞARMASI/ FECR	592
64- KARŞILIKLI ALDATMACA/ TEGABUN	555	90- KENT/BELED	593
65- BOŞANMA/TALÂK	557	91- GÜNEŞ/ŞEMS	594
66- YASAKLAMA/TAHRÎM	559	92- GECE/LEYL	595
67- EGEMENLİK/MÜLK	561	93- KUŞLUK VAKTİ/DUHÂ	595
68- KALEM	563	94- GENİŞLİK/İNŞİRÂH	596
69- KESİN GERÇEKLİK/ HAKKA	565	95- İNCİR/TİN	596
70- MERDİVEN/MEÂRİC	567	96- YAPIŞKAN/ALÂK	597
71- NUH	569	97- ÖLÇÜMLEME/KADİR	598
72- CİN	571	98- AÇIK BELGE/BEYYİNE	598
73- SARINAN/MÜZZEMMİL	573	99- SARSINTI/ZİLZÂL	599
74- BÜRÜNEN/MÜDDESSİR	574	100- KOŞANLAR/ÂDİYÂT	599
75- DİRİLİŞ/KİYAMET	576	101- GÜMBÜRTÜ/KARİA	600
76- İNSAN	577	102- ÇOĞUMSAMA/ TEKÂSÜR	600
77- GÖNDERİLENLER/ MÜRSELAT	579	103- SIKINTI/ASR	601
78- HABER/NEBE	581	104- DİLİYLE İĞNELEYENLER/ HÜMEZE	601
79- ÇEKİP ÇIKARANLAR/ NÂZİÂT	582	105- FİL	601
80- KAŞLARI ÇATMA/ABESE	584	106- KUREYŞ KABİLESİ	602
81- DÜRME/TEKVİR	585	107- YARDIMLIK/MÂÛN	602
82- ÇATLAMA/İNFİTÂR	586	108- ÇOK ŞEY/KEVSER	602
83- HİLEKÂRLAR/ MUTAFFİFİN	587	109- İNKARCILAR/KÂFİRÜN	603
84- YARILMA/İNŞİKÂK	588	110- YARDIM/NASR	603
85- TAKIM YILDIZLAR/ BURÛC	589	111- ALEV BABASI/TEBBET	603
86- GECE YILDIZI/TÂRIK	590	112- ÖZLÜK/İHLÂS	604
		113- KARANLIĞI YARMA/ FELÂK	604
		114- İNSANLIK/NÂS	604

ALFABETİK BÖLÜM DİZİNİ

ABESE (80)	584	FUSSİLET (41)	476
ÂDİYÂT (100)	599		
AHKÂF (46)	501	GÂŞİYE (88)	591
AHZÂB (33)	417		
ALÂ (87)	591	HAC (22)	331
ALÂK (96)	597	HADÎD (57)	536
AL-İ İMRAN (3)	49	HAKKA (69)	565
ANKEBUT (29)	395	HAŞR (59)	544
A'RAF (7)	150	HÎCR (15)	261
ASR (103)	601	HUCURAT (49)	514
		HUD (11)	220
BAKARA (2)	1	HÜMEZE (104)	601
BELED (90)	593		
BEYYİNE (98)	598	İBRAHİM (14)	254
BURÛC (85)	589	İHLÂS (112)	604
		İNFİTÂR (82)	586
CÂSİYE (45)	498	İNSAN (76)	577
CİN (72)	571	İNŞİKÂK (84)	588
CUMA (62)	552	İNŞİRÂH (94)	596
		İSRA (17)	281
DUHÂ (93)	595		
DUHÂN (44)	495	KADİR (97)	598
		KAF (50)	517
EN'AM (6)	127	KÂFİRÛN (109)	603
ENBÎYA (21)	321	KALEM (68)	563
ENFAL (8)	176	KAMER (54)	527
		KARİA (101)	600
FÂTİR (35)	433	KASAS (28)	384
FATİHA (1)	Açılış	KEHF (18)	292
FECR (89)	592	KEVSER (108)	602
FELÂK (113)	604	KIYAMET (75)	576
FETİH (48)	510	KUREYŞ KABİLESİ (106)	602
FİL (105)	601		
FURKAN (25)	358	LEYL (92)	595

LOKMAN (31)	410	SÂD (38)	452
		SAF (61)	550
MAİDE (5)	105	SÂFFÂT (37)	445
MÂÛN (107)	602	SEBE (34)	427
MEÂRİC (70)	567	SECDE (32)	414
MERYEM (19)	304		
MUHAMMED (47)	506	ŞEMS (91)	94
MUTAFFİFİN (83)	587	ŞUARA (26)	366
MÜCADELE (58)	541	ŞÛRA (42)	482
MÜDDESSİR (74)	574		
MÜLK (67)	561	TÂ-HÂ (20)	311
MÜMİN (40)	466	TAHRÎM (66)	559
MÜMİNUN (23)	341	TALÂK (65)	557
MÜMTEHİNE (60)	548	TÂRIK (86)	590
MÜNÂFİKÜN (63)	553	TEBBET (111)	603
MÜRSELAT (77)	579	TEGABUN (64)	555
MÜZZEMMİL (73)	573	TEKÂSÜR (102)	600
		TEKVİR (81)	585
NAHL (16)	266	TÎN (95)	596
NÂS (114)	604	TÖVBE (9)	186
NASR (110)	603	TÛR (52)	522
NÂZİÂT (79)	582		
NEBE (78)	581	VAKIA (56)	533
NECM (53)	525		
NEML (27)	376	YÂ-SÎN (36)	439
NİSA (4)	76	YUNUS (10)	207
NUH (71)	569	YUSUF (12)	234
NUR (24)	349		
		ZÂRİYÂT (51)	519
RA'D (13)	248	ZÎLZÂL (99)	599
RAHMAN (55)	530	ZUHRUF (43)	488
RUM (30)	403	ZÜMER (39)	457

KUR'AN

Türkçe Çeviri

1. AÇILIŞ/FATİHA BÖLÜMÜ

Mekke'de inen ilk bölümlerden olup 7 ayettir.

- ¹ Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına
- ²⁻⁴ Övgü, evrenin eğiteni, acıyan, acıyıcı olan, sorgulama gününün yargıcı Allah'adır.
- ⁵ Yalnız Sana taparız ve ancak Senden yardım dileriz.
- ⁶⁻⁷ Bize, öfkeye uğrayanların ve sapanların yolunu değil; iyilik eylediklerinin yolu olan doğru yolu göster.

1/2, 6/45, 10/10, 37/182, 39/75, 40/65.

1/3, 2/163, 27/30, 41/3, 59/22.

1/4, 15/35, 38/87, 51/12, 70/16, 74/46, 83/12.

1/6, 3/101, 5/16, 10/25, 23/73, 37/118, 42/52, 3/51, 19/36, 43/64.

1/7, 4/69.

2. DÜVE/BAKARA BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 286 ayettir.

Acıyan ve Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâm, Mîm.
- ² Şüphe götürmeyen bu kitap saygılı olanlara doğru yol göstergesidir.
- ³ Onlar, görünmeyene inanırlar, namazı kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan verirler.
- ⁴ Ve onlar sana indirilene, senden önce indirilenlere de inanırlar. Onlar sonrakini de kesin bilirler.
- ⁵ Onlar Rablerinden olan doğru yol üzeredirler. Ve işte onlar başarıya ulaşanlardır.

2/2, 3/9, 10/37, 32/2.

2/3, 7/183, 21/49, 36/11, 50/33, 67/12.

2/3, 8/3, 31/4.

2/5, 31/5.

- ⁶ Doğrusu, inkârcıları uyarsan da uyarmasan da onlara göre aynıdır, inanmazlar.
- ⁷ Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinde de perde vardır. Artık büyük azap onlarıdır.
- ⁸ İnsanlardan, inanmadıkları halde, “Allah’a ve sonraki güne inandık” diyenler vardır.
- ⁹ Allah’ı ve inananları aldatmaya çalışırlar. Ama farkına varmadan kendilerini aldatırlar.
- ¹⁰ Gönüllerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını artırmıştır. Yalanlayıp durduklarına karşılık onlara acıtıcı bir azap vardır.
- ¹¹ Onlara “Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın” dendiği zaman, “Biz ancak ıslah edenleriz” derler.
- ¹² Dikkat! Doğrusu bozguncu olanlar onlardır. Ancak bilincinde değillerdir.
- ¹³ Onlara “İnsanların inandığı gibi inanın” dendiği zaman, “Uçarıların inandığı gibi mi inanalım” derler. Dikkat! Doğrusu, uçarılar tam da kendileridir, ancak bilmezler.
- ¹⁴ İnananlarla karşılaştıklarında “İnandık” derler, elebaşlarıyla başbaşa kaldıkları vakit, “Doğrusu biz sizinleyiz, ancak biz alay etmekteyiz” derler.
- ¹⁵ Asıl, Allah onları taşkınlıkları içinde bocalamaya bırakarak alaya alır.
- ¹⁶ İşte, onlar doğruluk yerine sapkınlığı satın aldılar, ne var ki, alışverişleri kâr getirmedi, çünkü doğru yolda değillerdi.

- ¹⁷ Onların durumu, ateş yakmak isteyeninin durumu gibidir. Ateş onun çevresindeki aydınlattığı anda, Allah onların aydınlığını giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır; görmezler.
- ¹⁸ Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bu yüzden geri de dönemezler.
- ¹⁹ Yahut onlar, gökten boşanan, içinde gök gürlemesi, şimşek çakması ve karanlıklar bulunan sağanağa yakalanmış kimselere benzerler. Yıldırımlardan ölmek korkusu ile parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Allah inkârcıları kuşatmıştır.
- ²⁰ Şimşek neredeyse gözlerini kapıverir, onları aydınlattıkça ışığında yürürler, üzerlerine karanlık basınca durakalırlar. Allah dileseydi işitmelerini ve görmelerini de giderirdi. Doğrusu, Allah'ın her şeye gücü yeter.
- ²¹ Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize tapınız. Böylece saygılı olursunuz.
- ²² Yeryüzünü size döşek ve göğü bina yapan, gökten su indirip onunla size rızık olarak ürünler yetiştiren O'dur. Artık bile bile Allah'a ortaklar koşmayın.
- ²³ Kulumuza indirdiğimizden şüphede iseniz, siz de onun bölümlerine benzer bir bölüm getirin. Doğru sözlü iseniz Allah'tan başka yardımcılarınızı da çağırın.
- ²⁴ Yapmadınızsa, ki yapmayacaksınız, o halde inkârcılar için hazırlanan, yakıtı insanlar ve taş olan ateşten sakının.

- ²⁵ İnanıp da yararlı işler işleyenlere altlarından ırmakların aktığı cennetlerin olduğunu müjdele! Orada bir meyve rızık olarak kendilerine verildikçe, “Bu daha önce de rızıklandığımızdır” derler. Bu onlara benzer olarak sunulmuştur. Onlara orada arı, tertemiz eşler de vardır ve orada sürekli kalırlar.
- ²⁶ Doğrusu, Allah bir sivrisineği ve ondan küçük olanı örnek vermekten çekinmez. Ancak, inananlar bunun Rablerinden bir gerçek olduğunu bilirler. İnkarcılar ise “Allah bunu örnek vermekle neyi anlatmak istedi” derler. O, bununla birçoğunun saptığını ortaya koyar ve bununla birçoğunun da doğru yolda olduğunu gösterir. Ancak, bununla sadece yoldan çıkmışların saptığını ortaya koyar.
- ²⁷ Onlar, onaylanmasından sonra Allah’la olan antlaşmayı bozarlar, Allah’ın birleştirilmesini buyurduğu şeyi ayırırlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte, onlar kaybedecek olanlardır.
- ²⁸ Cansız iken size can veren, sonra öldürüp sonra diriltecek olan, sonra kendisine döndürüleceğiniz Allah’ı nasıl inkar edersiniz?
- ²⁹ Yerde olanların hepsini sizin için yaratan O’dur. Sonra göğe yönelip onları yedi gök olarak düzenlemiştir. Ve O her şeyi bilir.

- ³⁰ Hani, Rabbin meleklere “Doğrusu, Ben yeryüzünde bir yönetici atayacağım” demişti. Onlar, “Orada bozgunculuk yapacak, kanlar akıtacak bir kimseyi mi yaratacaksın? Oysa, biz Seni överek yüceltiyor ve Seni kutluyoruz” dediler. Doğrusu “Bilmediklerinizi ancak Ben bilirim” dedi.
- ³¹ Ve Adem’e ad vermeyi öğretti, sonra onları meleklerle gösterdi. “Eğer doğru sözlü iseniz, şunların adlarını Bana söyleyin” dedi.
- ³² “Sen yücesin! Öğrettiğinden başka bir bilgimiz yoktur. Doğrusu, Bilen Sensin, Bilge Sensin” dediler.
- ³³ “Ey Adem! Onlara, onların adlarını söyle” dedi. Onların adlarını onlara bildirince, “Doğrusu, Ben göklerin ve yerin görünmeyenini bilirim, ayrıca sizin açıkladığınız ve gizlemekte olduğunuzu da bilirim, size dememiş miydim?” dedi.
- ³⁴ Hani meleklere “Adem’e boyun eğin” demiştik. İblisin dışında hepsi saygı gösterirken, o dikleşti, büyüklük tasladı ve inkarcılardan oldu.
- ³⁵ “Ey Adem! Eşin ve sen cennete yerleş ve orada olanlardan istediğiniz yerde bol bol yiyin, şu ağaca yaklaşmayın, yoksa haksızlık edenlerden olursunuz” dedik.
- ³⁶ Şeytan ikisinin ayağını da oradan kaydırды ve onları bulundukları yerden çıkardı. Biz de “Birbirinize düşman olarak inin, yeryüzünde sizin için yerleşecek bir yer ve bir süreye kadar gönenç vardır” dedik.
- ³⁷ Ardından, Adem Rabbinden bir takım öğütler aldı ve bunun üzerine Allah tövbesini kabul etti. Doğrusu, O tövbeleri pek kabul edendir, acıyandır.

- ³⁸ “Oradan hepiniz inin! Eğer, Benden size bir yol gösteren gelirse, artık Benim rehberime uyanlara korku olmayacak ve onlar üzülmeceklerdir” dedik.
- ³⁹ İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlar. İşte, onlar ateşliklerdir, orada temelli kalacaklardır.
- ⁴⁰ Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi anın, andımı yerine getirin, Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız Benden çekinin.
- ⁴¹ Sizde olanı onaylayarak indirdiğime inanın, onu ilk inkâr edenler siz olmayın! Âyetlerimi az bir değere satmayın. Sadece Bana saygılı olun.
- ⁴² Gerçeği saçmalıkla örtmeyin ve bile bile gerçeği gizlemeyin.
- ⁴³ Namazı kılın, zekatı verin ve Allah’a boyun eğenlerle beraber boyun eğin.
- ⁴⁴ Siz, kitabı okuyup dururken, kendinizi unutarak, insanlara iyilik yapmalarını mı emrediyorsunuz? Düşünmüyor musunuz?
- ⁴⁵⁻⁴⁶ Direnç göstererek ve yakarak yardım isteyin. Doğrusu, yakarma Rablerine kavuşacaklarını ve O’na döneceklerini uman içten saygılı olanlardan başkasına ağır gelir.
- ⁴⁷ Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve doğrusu sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.
- ⁴⁸ Kimsenin kimseye yararı olmayacağı, kimseden bir aracılık kabul edilmeyeceği, kimseden bedel alınmayacağı ve kimsenin yardımının görülmeyeceği günden sakının.

2/40, 47, 83, 122, 5/72, 78, 40/53, 61/6.

2/41, 174, 3/77, 199, 5/49.

2/42, 3/71, 18/56, 21/18, 22/62, 40/5, 42/24.

2/43, 83, 11/114, 18/78, 24/36, 58, 29/45.

2/44, 177, 189, 3/92, 5/2, 6/70.

2/48, 123, 254, 2/255, 6/70, 20/109, 26/100, 53/26, 39, 74/48.

- ⁴⁹ Hani! Size işkence eden, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı pek boğazlayan Firavunun adamlarından sizi kurtarmıştık. Onda, Rabbinizden size büyük bir sınama vardı.
- ⁵⁰ Hani! Sizin için denizi yarıp sizi kurtarmış ve siz bakadururken Firavunun adamlarını batırmıştık.
- ⁵¹ Hani! Musa'ya kırk gece süre vermiştik. Sonra ardından haksızlık ederek buzağıyı benimsemiştiniz.
- ⁵² Sonra bunun ardından, şükredersiniz diye sizi bağışlamıştık.
- ⁵³ Hani! Doğru yola girersiniz diye Musa'ya ölçütü ve kitabı vermiştik.
- ⁵⁴ Hani! Musa ulusuna "Ey ulusum! Buzağıyı benimsemekle kendinize kıydınız. O halde yaratanınıza tövbe edin ve kendinizi düzeltin. Bu, yaratanınız katında daha çok iyiliğinize olur ve tövbenizi kabul eder. Doğrusu, O, tövbeleri pek kabul edendir, acıyandır" demişti.
- ⁵⁵ Hani! "Ey Musa! Allah'ı açıktan açığa görmedikçe, sana inanmayacağız" demiştiniz de, bakakalırken sizi yıldırım çarpmıştı.
- ⁵⁶ Ve kendinizden geçtikten sonra, şükredersiniz diye sizi canlandırdık.
- ⁵⁷ Bulutu üzerinize gölge yaptık, size kudret helvası ve bildircin indirdik. Verdiğimiz rızıkların hoş ve iyi olanlarından yiysin. Ve onlar Bize kıymadılar, ancak kendilerine kıyıyorlardı.

- ⁵⁸ Hani! “Şu kente girin, orada olandan dilediğiniz gibi bol bol yiyin ve boyun eğerek kapıdan girin. Ve “Yükümlülüğümüzü indir” deyin; Biz de yanılığınızı bağışlayalım ve iyi davrananlara daha da artıracagız” demiştik.
- ⁵⁹ Ancak, zulmedenler, kendilerine söylenmiş sözü başka sözle değiştirdiler. Biz de zulmedenlere, doğru yoldan çıkmalarından dolayı, gökten bir dert indirdik.
- ⁶⁰ Hani! Musa milletine su aramıştı. “Asanla taş vurun” dedik; ondan on iki pınar fışkırdı. Herkes içeceği yeri öğrendi. Allah’ın rızından yiyin, için, ancak, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.
- ⁶¹ Hani! “Ey Musa! Biz bir çeşit yemeğe dayanamayacağız. Bizim için Rabbine yalvar, bize yerin bitirdiğinden; sebze, hıyar, sarmısak, mercimek, soğan yetiştirsin” demiştiniz. “Daha üstün olanı daha düşük olanla mı değiştirmek istiyorsunuz? Bir şehre inin, doğrusu orada istediğiniz vardır” dedi. İşte, böylece onlara aşağılık ve miskinlik damgası vuruldu. Allah’ın öfkesine de uğradılar. Doğrusu, bu onların Allah’ın ilkelerini inkar etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri idi; bu ise, karşı gelmelerinden ve düşmanlık yapmalarındandı.

- ⁶² Doğrusu, inananlar, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sa-
biilerden Allah'a ve sonraki güne inanıp yararlı iş iş-
leyenin ödülleri Rablerinin katındadır. Onlara kor-
ku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir de.
- ⁶³ Hani! Sizden sağlam söz almıştık ve üstünüze Dağ'ı
yükseltmiştik. "Size verdiğimiz sözü sıkı tutun ve
onda olanı anımsayın. Umulur ki saygılı olursunuz"
demiştik.
- ⁶⁴ Ancak, bundan sonra yüz çevirdiniz. Eğer Allah'ın
size bolluğu ve acıması bulunmasaydı, doğrusu kay-
bedenlerden olurdunuz.
- ⁶⁵ Şüphesiz, Cumartesinde içinizden aşırı gidenleri
biliyorsunuzdur. Onlara "Aşağılık maymunlar gibi
olun" dedik.
- ⁶⁶ Bunu, kendilerine ve sonradan geleceklere bir ceza
örneği ve Allah'a saygılı olanlara bir öğüt olsun diye
yaptık.
- ⁶⁷ Hani! Musa ulusuna "Doğrusu, Allah size bir düve
boğazlamanızı buyuruyor" demişti. "Bizimle eğle-
niyor musun?" dediler. "Densizlerden olmaktan Al-
lah'a sığınırım" dedi.
- ⁶⁸ Onlar "Rabbine, bizim için yalvar, onun ne olduğu-
nu bize açıklasın" dediler. "Doğrusu O, onun kart ve
körpe olmayıp ikisi arası bir düve olduğunu söylü-
yor. Size buyurulmuş olanı hemen yapın" dedi.
- ⁶⁹ Onlar "Rabbine bizim için yalvar da bize onun ren-
gini bildirsin" dediler. "Doğrusu onun, bakanların
gönlünü açan parlak sarı renkli bir düve olduğunu
söylüyor" dedi.

- ⁷⁰ Onlar “Rabbine, bizim için sor da ne olduğunu bize anlatsın. Doğrusu, düveler bizce birbirine benzetmektedir. Allah dilerse, biz şüphesiz doğruyu bulacağız” dediler.
- ⁷¹ “Doğrusu, Allah, onun boyunduruk altına alınıp arazi sürmemiş ve ekin sulamamış, kusursuz, alacası da olmayan bir düve olduğunu söylüyor” dedi. Onlar “Şimdi gerçeği söyledin” deyip hemen onu boğazladılar. Az kalsın da yapmayacaklardı.
- ⁷² Hani ya! Siz bir kimseyi öldürmüştünüz de o konuda atışmıştınız. Oysa, gizlemekte olduğunuzu Allah ortaya çıkaracaktı.
- ⁷³ “Bunun için öldürülen kişiye karşılık katilini öldürün” dedik. Allah, ölüleri böylece diriltir. Size ilkelelerini gösteriyor. Aklınızı kullanacağınız umulur.
- ⁷⁴ Ve bundan sonra yine de kalpleriniz taş gibi, daha da kaskatı kesildi. Doğrusu, taşlar arasında kendisinden ırmaklar fışkıran vardır, doğrusu yarılıp içinden su çıkan vardır, doğrusu, Allah korkusundan yuvarlanan vardır. Allah yaptıklarınızı bilmez değildir.
- ⁷⁵ Bunların, size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Ve onlardan birtakım insanlar Allah’ın sözünü dinlerdi. Ona akılları yattıktan sonra da onu bile bile çarpıttırlardı.
- ⁷⁶ İnananlarla karşılaştıkları zaman “inandık” derler ve birbirleri ile yalnız kaldıklarında ise “Rabbimizin katında size karşı delil getirsinler, diye mi Allah’ın size bildirdiğini onlara anlatıyorsunuz? Buna aklınız ermiyor mu?” derlerdi.

- ⁷⁷ Bunlar, gizlediklerini ve açığa vurduklarını Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı?
- ⁷⁸ Onların bir kısmı; okuması yazması olmayan, kuruntuların dışında kitap bilmeyen kimselerdir, onlar sadece sanıp durmaktadırlar.
- ⁷⁹ Elleriyle kitabı yazıp sonra onu az bir değere satmak için "Bu Allah katındandır" diyenlerin vay haline! Ellerin yazdıklarından dolayı vay hallerine! Yazık kazandıklarına!
- ⁸⁰ "Birkaç sayılı günün dışında ateş bize değmeyecektir" derler. De ki: "Allah katından bir söz mü aldınız? Eğer öyle ise, Allah sözünden caymaz; ya da Allah'a karşı bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?"
- ⁸¹ Evet! Her kim suçu kendisini kuşatacak kadar kötülük işlerse, işte bunlar ateşliklerdir. Onlar orada temellidirler.
- ⁸² İnanmış ve yararlı işler işleyenler, işte onlar da cennetliklerdir. Onlar da orada temellidirler.
- ⁸³ Hani! İsrailoğullarından Allah'tan başkasına tapmayacaklarına; anaya, babaya, yakınlara, yetimlere, düşkünlere iyilik edeceklerine; insanlara güzel söz söyleyeceklerine; namaz kılacaklarına; zekatı vereceklerine dair sağlam söz almıştık. Sonra, pek azınız dışında, geri döndünüz. Sizler hâlâ da yüz çevirmektesiniz.

- ⁸⁴ Hani! Birbirinizin kanını dökmeyeceğinize ve birbirinizi yurduunuzdan çıkarmayacağınıza dair sizden sağlam söz almıştık. Sonra siz tanıklık ederek bunu onayladınız.
- ⁸⁵ Sonra, işte sizler, kendilerinizi öldürüyor, aranızdan bir bölük kimseyi yurtlarından ediyor, onlara karşı günah işleyerek, düşmanlık yaparak yardımlaşıyordunuz. Onları yurtlarından çıkarmak size haramken, esir olarak size geldiklerinde kurtulmalıklarını vermeye kalkıştınız. Yoksa, kitabın bir kısmına inanıyor ve bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Aranızda böyle yapanların cezası, şimdiki yaşamda ancak rezil olmaktır. Diriliş gününde de en şiddetli azaba uğratılırlar. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.
- ⁸⁶ İşte onlar, sonrakinin karşılığında şimdiki yaşamı satın alan kimselerdir. Bunun için onlardan azap indirimi yapılmaz ve onlar yardım da görmezler.
- ⁸⁷ Andolsun, Musa'ya kitabı Biz verdik ve sonra ardı ardına peygamberler gönderdik. Meryemoğlu İsa'ya açık belgeler verdik ve onu kutsal ruhla destekledik. Ama, her ne zaman bir peygamber size hoşlanmadığınız bir şey getirdiğinde, büyüklük taslamadınız mı? Kimini yalanlayıp kimini öldürüyordunuz.
- ⁸⁸ "Gönüllerimiz kınılıdır" dediler, hayır, inkarlarından dolayı Allah onları lanetlemiştir. Onların pek azı inanıyor.

- ⁸⁹ Daha önceleri, inkarcılara karşı açık başarı kazanmayı isteyip dururlarken, onlara, Allah katından kendilerinde olanı doğrulayan kitap gelince, böylece bildikleri kendilerine geldikten sonra onu inkar ettiler. Artık, Allah'ın laneti inkar edenlere olsun!
- ⁹⁰ Allah'ın kulları içinden dilediğine bol lütfundan indirmesini çok görerek Allah'ın indirmiş olduğunu inkar etmek karşılığında kendilerini ne kötü bir şekilde sattılar! Ve bu yüzden öfkeden öfkeye uğradılar. Artık inkar edenlere aşağılayıcı bir azap vardır.
- ⁹¹ Onlara "Allah'ın indirdiğine inanın" denilince, "Bize indirilene inanırız" derler ve başkasını inkar ederler. Oysa, o kendilerinde olanı doğrulayan gerçeğin kendisidir. "İnanıyorsanız, daha önce Allah'ın peygamberlerini niye öldürüyordunuz?" de.
- ⁹² Andolsun, Musa açık belgeler getirdi. Sonra onun ardından buzağıyı tanrı edindiniz. Sizler zalimsiniz.
- ⁹³ Hani, sizden sağlam söz almıştık ve Dağ'ı üzerinize yükseltmiştik "Size verdiğimiz sıkıca tutun ve dinleyin" dedik. "Dinledik ve karşı geldik" dediler. İnkarcıları yüzünden buzağı sevgisi gönüllerine işledi. De ki, "Eğer inanıyorsanız? İnancınız size ne kötü şey buyuruyor."

- ⁹⁴ De ki: "Eğer, Allah katındaki son yurt başka insanlara değil de yalnız size özel ise ve doğru iseniz, o halde ölümü dilesenize!"
- ⁹⁵ Önceden işlediklerinden ötürü, bunu dilemeyecekler. Allah zalimleri bilir.
- ⁹⁶ Andolsun, onları yaşamaya Allah'a ortak koşanlardan da en düşkün bulursun. Her biri keşke binlerce yıl yaşatılsa ister. Oysa, uzun ömürlü olması onu azaptan uzaklaştırmaz. Allah onların yaptıklarını görmektedir.
- ⁹⁷ De ki: "Cibril'e düşman olan kimdir? Doğrusu, o inananlara yol gösterici ve müjdeci, kendinden öncekini doğrulayıcı olarak senin gönlüne Allah'ın bilgisi ile indirilmiştir.
- ⁹⁸ Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cibril'e ve Mikail'e kim düşman ise, doğrusu, Allah da inkarcıların düşmanıdır."
- ⁹⁹ Andolsun, sana apaçık ilkeler indirdik. Onları ancak yoldan çıkmış olanlar inkar eder.
- ¹⁰⁰ Onlar, her ne zaman bir antlaşma yapmışlarsa, içlerinden bir bölük onu bir kenara atmamış mıdır? Hayır! Onların çoğu inanmaz.
- ¹⁰¹ Elllerinde olanı doğrulayan bir elçi Allah katından kendilerine gelince, kitap verilenlerden bir bölük, bilmiyorlarmış gibi, Allah'ın kitabını arkalarına attılar.

- ¹⁰² Onlar, Süleyman'ın hükümdarlığı konusunda ayartıcıların söylediklerine uydular. Süleyman inkar etmedi. Ancak, insanlara büyüculüğü öğreten ayartıcılar inkar ettiler. Ve Babil'de iki melek denen Hârut ve Mârut'a da bir şey indirilmemişti. Bu ikisi ise, "Biz yalnız denemek içiniz, sakın inanmayanlardan olma" demedikçe, kimseye bir şey öğretmezlerdi. Ama insanlar bu ikisinden yine de karı koca arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Ne var ki, Allah yol vermedikçe onunla kimseye zarar veremezlerdi. İnsanlar kendilerine zararı dokunacak ve yarar sağlamayacak şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun ki, onu satın alanın gelecektekinde bir hissesi olmadığını biliyorlardı. Keşke karşılığında kendilerini sattıkları şeyin ne kadar kötü olduğunu bir bilselerdi.
- ¹⁰³ Eğer, inansalar ve saygılı olsalar, Allah katından alacakları ödül daha iyi olurdu. Keşke bilselerdi!
- ¹⁰⁴ Ey inananlar! "Bizi güt" demeyin, "Bize kulak tut!" deyin ve dinleyin. İnkarcılara acıtıcı bir azap vardır.
- ¹⁰⁵ Ne kitaplılardan olan inkarcılar, ne de ortak koşanlar, Rabbinizden size bir iyilik gelmesini isterler. Allah rahmetini dileyene özgü kılar. Ve Allah yüce bolluk sahibidir.

- ¹⁰⁶ Biz, sildiğimiz veya unutturduğumuz herhangi bir sözün daha iyisini veya benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücü yettiğini bilmez misin?
- ¹⁰⁷ Göklerin ve yerin egemenliğinin Allah'a ait olduğunu bilmez misin? Allah'tan başka dostunuz da yardımcınız da yoktur.
- ¹⁰⁸ Yoksa, daha önce Musa'nın sorguya çekilmesi gibi, siz de elçinizi sorguya mı çekmek istiyorsunuz? İnanmayı inkârla değiştiren, kuşkusuz, düz yoldan sapmış olur.
- ¹⁰⁹ Kitaplıların çoğu, gerçek kendilerine açıkça bellikten sonra, içlerindeki kıskançlıktan ötürü, sizi inanmanızdan sonra keşke inkârcılığa döndürseler, isterler. Ancak, Allah buyruğunu verene kadar affedin ve aldırmayın! Doğrusu, Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ¹¹⁰ Namazı kılın, zekatı verin! Kendiliğinizden sunacağınız her türlü iyiliği Allah katında bulacaksınız. Doğrusu, Allah yaptıklarınızı görmektedir.
- ¹¹¹ "Yahudi veya Hristiyan olmayan kimse cennete girmeyecek" dediler. Bu, onların kuruntularıdır. De ki: "Doğru iseniz, kesin kanıtınızı getirin."
- ¹¹² Evet! İyi davranarak kendini Allah'a verenin ödülü Rabbinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir de.

- ¹¹³ Yahudiler, “Hıristiyanlar hiçbir şey üzere değildir” dediler. Hıristiyanlar da “Yahudiler hiçbir şey üzere değildir” dediler, oysa hepsi de kitap okuyor. Bilmeyenler de tıpkı onların dediği gibi derler. Allah, anlaşılamayıp durdukları şeylerde diriliş günü aralarında hüküm verecektir.
- ¹¹⁴ Allah’ın mescitlerinde O’nun adının anılmasını engelleyen ve oraların yıkılmasına uğraşan kimseden daha zalim kim olabilir? Onların oralara ancak korkarak girmeleri uygun düşer. Dünyada alçaklık onlaradır, gelecektekinde büyük azap da onlaradır.
- ¹¹⁵ Doğu da batı da Allah’ındır. Nereye dönerseniz Allah o yöndedir. Doğrusu, Allah kuşatandır, bilendir.
- ¹¹⁶ Onlar, “Allah oğul edindi” dediler. Haşa! Hayır! Göklerde ve yerde olanlar O’nundur; hepsi O’na boyun eğer.
- ¹¹⁷ Gökleri ve yeri örneksiz var eden O’dur. O, bir işin olmasına hükmedince ona ancak “ol!” der, hemen olur.
- ¹¹⁸ Bilmeyenler “Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir belge gelmeli değil mi?” derler. Bunlardan öncekiler de bunların dediği gibi demişlerdi; gönülleri benzeşti. Oysa, kesinkes bilen ulusa belgeleri açıklamışızdır.
- ¹¹⁹ Doğrusu, Biz seni gerçekten müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. Alevli ateşliklerden olanlardan sorumlu değilsin.

- ¹²⁰ Yahudiler de Hıristiyanlar da, dinlerine uymadıkça sende hoşnut olmazlar. De ki: Doğrusu, Allah'ın yolu doğru olan yoldur. Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyarsan, Allah'tan yana ne bir dostun, ne de bir yardımcın olur.
- ¹²¹ Kendilerine verdiğimiz kitabı gereği gibi okuyanlar, işte, onlar ona inanırlar. Kim onu inkâr ederse, işte kaybedenler onlardır.
- ¹²² Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi âlemlere üstün kılmış olduğumu hatırlayın.
- ¹²³ Kimsenin kimseye bir yararı dokunmayacağı, kimseden bedel alınmayacağı, kimseye şefaatin yarar sağlamayacağı ve bunların yardım görmeyecekleri günden korunun.
- ¹²⁴ Hani, Rabbi İbrahim'i birtakım sözcüklerle denedi, o da onları yerine getirdi. "Doğrusu, seni insanlara önder kılacağım" dedi. O, "Soyumdan da" deyince, doğrusu, antlaşmam zalimleri içermez" buyurdu.
- ¹²⁵ Hani, Evi insanlar için toplanma ve güven yeri kılmıştık. "İbrahim'in durağını yakarma yeri yapın." Evimi dolananlar, dizginleşenler, öne eğilenler ve secdeye kapananlar için temiz tutun, diye İbrahim ve İsmail'e ant verdik.
- ¹²⁶ Hani, İbrahim "Rabbim! Burasını güvenilen bir yer kıl, halkından Allah'a ve sonraki güne inananları ürünlerle besle" demişti. O, "İnkâr edenin de az bir süre geçimini sağlarım, sonra da onu ateşin azabına uğrattırım. Varılacak yer ne kötüdür!" dedi.

- ¹²⁷ Hani, İbrahim ve İsmail Evin temellerini yükseltir-
ken: “Rabbimiz! Bizden kabul buyur, doğrusu sen,
hem işitensin, hem bilensin.
- ¹²⁸ Rabbimiz! İkimizi Sana içtenlikle bağlananlardan
eyle, soyumuzdan da Sana içtenlikle bağlanan bir
millet yap. Bize tapınmamızın biçimini göster, töv-
bemizi kabul eyle! Doğrusu, tövbeleri çokça kabul
eden, acıyan ancak Sensin.
- ¹²⁹ Rabbimiz! İçlerinden kendilerine, senin belgeleri-
ni okuyacak, kitabı ve bilgeliği öğretecek ve onları
arıtacak bir elçi gönder. Doğrusu yüce ve bilge olan
ancak Sensin.”
- ¹³⁰ Kendini aşağılaştırandan başka kim İbrahim’in di-
ninden yüz çevirebilir? Andolsun ki, dünyada onu
seçtik, doğrusu, o gelecektekinde de yararlı iş işle-
yenlerin arasındadır.
- ¹³¹ Hani, Rabbi ona “İçtenlikle doğruya bağlan” buyur-
duğunda o da “Âlemlerin Eğitenine içtenlikle bağ-
landım” demişti.
- ¹³² İbrahim bunu kendi oğullarına da öğütledi. Ve Ya-
kup da “Oğullarım! Doğrusu, size dini Allah seçti.
Siz de ancak içtenlikle bağlanmış olarak can verin”
dedi.
- ¹³³ Yoksa, Yakup can çekişirken siz yanında mı idiniz?
Oğullarına “Benden sonra kime tapacaksınız?” diye
sormuştu. Onlar da “Senin Tanrına; ataların İbra-
him, İsmail, İshak’ın Tanrısı olan Tek Tanrı’ya tapa-
cağız ve biz O’na içtenlikle bağlanmışız” demişlerdi.
- ¹³⁴ İşte, onlar gelip geçmiş bir millettir. Onların ka-
zandıkları kendilerine ve sizin kazandıklarınız da
sizedir. Onların yapmış olduklarından sorumlu
tutulmazsınız.

- ¹³⁵ Yahudi ya da Hıristiyan olun, doğru yolda olursunuz, derler. “Hayır! Doğruya yönelen ve Allah’a ortak koşanlardan olmayan İbrahim’in dininden olunuz” de.
- ¹³⁶ “Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakup’a ve oymaklara indirilene, Musa’ya ve İsa’ya verilene, Rableri tarafından peygamberlere verilenlere inandık. Onları birbirinden ayırmayız. Biz O’na içtenlikle bağlanmışızdır” deyiniz.
- ¹³⁷ Eğer sizin inanmış olduğunuza aynen inanmış olsalar, şüphesiz doğru yolda olurlar; yüz çevirirlerse anlaşmazlığa düşerler. Onlara karşı Allah sana yetektir. O, hem işitir, hem bilir.
- ¹³⁸ Allah’ın rengine uy! Rengi Allah’inkinden daha güzel olan var mıdır? Biz O’na tapıyoruz.
- ¹³⁹ “Bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz olan Allah hakkında bizimle mi tartışıyorsunuz? Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz de size aittir. Biz, O’na özden bağlıyız” deyiniz.
- ¹⁴⁰ Ya da İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve oymakların, Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylemek istiyorsunuz? “O halde siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı?” de. Allah’ın kendisine verdiği bir bilgiyi gizleyenden daha kıyıcı kim vardır? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.
- ¹⁴¹ İşte, onlar gelip geçmiş bir millettir. Onların kazandıkları kendilerine ve sizin kazandıklarınız kendinize. Siz, onların yapmış olduklarından sorumlu tutulmazsınız.

- ¹⁴² İnsanların uçarıları “Yönelip durdukları yönden kendilerini çeviren nedir” diyeceklerdir. De ki: “Doğu da batı da Allah’ındır. O, dileyene doğru yol gösterir.”
- ¹⁴³ Böylece sizi, insanlara örnek olmanız için ortada bir millet kıldık. Elçi de size örnektir. Elçiye uyanları topukları üzerinde döneceklerden ayırt etmek için, bulunmuş olduğun yeri yönelim yeri yaptık. O, Allah’ın yol gösterdiği kimselerden başkasına ağır geldi. Allah, inancınızı boşa çıkaracak değildir. Doğrusu, Allah insanlara şefkatlidir, acıyandır.
- ¹⁴⁴ Doğrusu, yüzünün göğe doğru dönüp durduğunu görüyoruz. Seni hoşlanacağın yöne şüphesiz çevireceğiz. Öyleyse yüzünü Saygın Mescid’e doğru çevir. Bulunduğunuz yerde yüzlerinizi onun yönüne çevirin. Doğrusu, kendilerine kitap verilenler, onun Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilirler. Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.
- ¹⁴⁵ Kitap verilenlere her türlü delili getirmiş olsan, yine de senin yönüne uymazlar. Sen de onların yönüne uyacak değilsin. Onlar birbirlerinin yönüne de uymazlar. Andolsun ki, eğer sana gelen bilimden sonra, onların arzularına uyarsan, şüphesiz, o zaman haksızlık edenlerden olursun.

- ¹⁴⁶ Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Doğrusu, onların bir takımı gerçeği bile gizlemektedir.
- ¹⁴⁷ Gerçek Rabbindendir. Sakın kuşkulanan kimselerden olma.
- ¹⁴⁸ Her birinin yöneldiği bir yön vardır. Ancak, siz iyi işlerde yarışın. Nerede olursanız olun, Allah hepinizi bir araya getirir. Doğrusu Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ¹⁴⁹ Ve nereden yola çıkarsan, yüzünü Saygın Mescide doğru çevir. Doğrusu, Rabbinden olan gerçek budur. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.
- ¹⁵⁰ Ve nereden yola çıkarsan, yüzünü Saygın Mescide doğru çevir. İnsanların size karşı bir delili olmaması için, nerede olursanız, yüzünüzü oraya doğru çevirin. Ancak onların haksızlık edenlerine gelince, bilinçli olarak onlardan çekinmeyin, benden çekinin. Ben de size olan nimetimi tamamlayayım. Ve böylece doğru yolda olursunuz.
- ¹⁵¹ Nitekim, size ilkelerimizi okuyan, sizi arıtan, size Kitabı ve bilgeliği öğreten, size bilmediklerinizi de öğreten, içinizden bir elçi gönderdik.
- ¹⁵² Artık, Beni anın! Ben de sizi anayım. Bana şükredin, Bana nankörlük etmeyin.
- ¹⁵³ Ey inananlar! Dirençle ve yalvararak yardım dileyin. Doğrusu, Allah direnç gösterenlerden yanadır.

- ¹⁵⁴ Allah yolunda öldürülenlere “Ölödürler” demeyiniz. Aslında onlar diridirler, fakat siz sezemezsiniz.
- ¹⁵⁵ Andolsun ki, sizi, biraz korku, biraz açlık ve mallardan, canlardan, ürünlerden biraz eksilterek deneyeceğiz. Katlananlara müjde ver.
- ¹⁵⁶ Başlarına bir musibet geldiği zaman “Doğrusu, biz Allah’a aitiz ve elbette O’na döneceğiz” derler.
- ¹⁵⁷ İşte onlara, Rablerinden nimetler ve acıma vardır. İşte, onlar doğru yoldadırlar.
- ¹⁵⁸ Doğrusu, Safa ile Merve Allah’ın işaretli yerleridir. Kim Evi hacceder veya umre yaparsa, her ikisini de tavaf etmesinde bir günah yoktur. Kim gönülden iyilik yaparsa, doğrusu, Allah bilir, karşılığını verir.
- ¹⁵⁹ Doğrusu, indirdiğimiz açık belgeleri ve doğru yol göstergesini kitapta insanlara açıkladıktan sonra, onları gizleyenlere hem Allah lanet eder, hem lanet edebilecekler lanet eder.
- ¹⁶⁰ Ancak, tövbe edenlere, düzeltenlere ve açık açık anlatanlara gelince, işte onların tövbesini kabul ederim. Tövbeleri kabul eden ve acıyan Benim.
- ¹⁶¹ Doğrusu, inkâr edenler ve inkârcı olarak ölenler, işte, Allah’ın, meleklerin ve tüm insanların laneti onlarıdır.
- ¹⁶² Onda ebedidirler. Onlardan azap eksiltilmez ve geciktirilmezler de.
- ¹⁶³ Tanrınız tek bir tanrıdır. O’ndan başka Tanrı yoktur, Acıyan ve Acıyıcı olan O’dur.

- ¹⁶⁴ Doğrusu, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün gidip gelmesinde, insanlara yarar sağlayan şeyleri denizde taşıyan gemilerde, Allah'ın gökten indirip, ölümünden sonra yeri kendisiyle dirilttiği suda ve orada yaydığı her türlü canlıda, rüzgarları ve gök ile yer arasında boyun eğdirilen bulutları yönetmesinde, aklını kullanan ulusa belgeler vardır.
- ¹⁶⁵ İnsanlar içinde, Allah'a ortak koşanlar, Allah'ı sever gibi onları sevenler vardır. İnananlar ise en çok Allah'ı severler. Zalimler, azabı gördüklerinde, bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çetin olacağını keşke anlasalardı.
- ¹⁶⁶ Nitekim, kendilerine uyulanlar, uyanlara sahip çıkmayacaklar ve azabı gördüklerinde de aralarındaki bağlar kopacaktır.
- ¹⁶⁷ Uymuş olanlar, "Keşke, bize dünyaya bir dönüş olsa da bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsak" derler. Böylece Allah onlara, üzüntülerini çecekleri işlerini gösterir. Ancak, ateşten çıkamayacaklardır.
- ¹⁶⁸ Ey insanlar! Yeryüzündeki helal hoş şeylerden yiyin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Doğrusu, o sizlere apaçık bir düşmandır.
- ¹⁶⁹ Ancak o, size kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi buyurur.

2/164, 6/99, 13/4, 16/11, 23/19, 36/32-35.

2/165, 2/23, 34/33, 39/8, 41/9.

2/165, 3/14, 31, 9/24, 19/96, 30/21.

2/168, 172, 5/88, 8/69, 16/114, 23/51.

2/168, 208, 6/142, 24/21.

- ¹⁷⁰ Onlara “Allah’ın indirdiğine uyun” denildiği zaman, “Hayır! Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız” derler. Ya ataları bir şey düşünemeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler de mi?
- ¹⁷¹ İnkâr edenler, haykırılmayı sadece çağırma ve bağırma olarak duyan sürü gibidirler. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı düşünemezler.
- ¹⁷² Ey inananlar! Size verdiğimiz rızıkların hoş olanlarından yiyin. Eğer, Allah’a tapıyorsanız, O’na şükredin.
- ¹⁷³ Ancak, Allah size, ölü hayvanı, kanı, domuz etini ve Allah’tan başkası için kesileni haram kılmıştır. Ancak, darda kalana, istekli olmamakla, aşırı gitmemekle bir günah yoktur. Doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁷⁴ Doğrusu, Allah’ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip onunla az değerinde bir şey satın alanlara gelince, işte onların yedikleri karınlarında ancak ateş olur. Diriliş günü Allah onlarla konuşmaz ve onları temize de çıkarmaz. Acıtırıcı azap da onlarıdır.
- ¹⁷⁵ İşte bunlar, doğruluk yerine sapıklığı ve bağışlanma yerine azap olunmayı satın alanlardır. Ateşe ne kadar da dayanıklıdır!
- ¹⁷⁶ Bu, Allah’ın kitabı gerçek olarak indirmesidir. Doğrusu, kitapta anlaşmazlığa düşenler, kuşkusuz, derin bir ayrılık içindedirler.

- ¹⁷⁷ İyilik yüzlerinizi doğudan ve batıdan yana çevirmeniz degildir. Ancak, iyi olan, Allah'a, sonraki güne, meleklerle, kitaba ve peygamberlere inanan; ve malı yakınlığı olanlara, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışlara, isteyenlere ve özgürleştirmede severek veren; namaz kılan, zekat verendir; ve anlaşma yaptıklarında anlaşmalarını yerine getirenler; zorlukta, darlıkta ve sıkıntı anında dayanıklı olanlardır. İşte, bunlar doğru olanlardır ve işte saygılı olanlar da bunlardır.
- ¹⁷⁸ Ey inananlar! Öldürülenler hakkında öldüreni öldürme size yazıldı; hür ise hür, köle ise köle, kadın ise kadın. Ancak, kardeşi tarafından bağışlanırsa uygun olana uyulmalı ve ona güzelce ödeme yapılmalıdır. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve acımadır. Bundan sonra kim gereğini aşarsa ona acıtıcı bir azap vardır.
- ¹⁷⁹ Ey öz akıl sahipleri! Öldüreni öldürmede size hayat vardır. Umulur ki saygılı olursunuz.
- ¹⁸⁰ Sizden birine ölüm geldiği zaman, eğer bir servet bırakıyorsa, ana babaya, en yakınlarla uygun bir tarzda vasiyet etmesi, saygılı olan sizlere gerçek olarak yazıldı.
- ¹⁸¹ Bunu işittikten sonra değiştiren olursa, onun günahı onu değiştirenleredir. Doğrusu, Allah işitendir, bilendir.

¹⁸² Vasiyet edenin haksızlık yapacağından veya günaha gireceğinden kim endişe eder ve aralarını bulursa, ona günah yoktur. Doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.

¹⁸³⁻¹⁸⁴ Ey inananlar! Sizden öncekilere oruç yazıldığı gibi, saygılı olmanız için size de sayılı günlerde yazıldı. Sizden hasta olan veya yolculukta bulunan kimse, sayısınca diğer günlerde; ve tutmakta zorlananların, bir yoksulu doyurmalık fidye vermeleri gerekir. Kim daha çok gönülden iyilik yaparsa, o, kendisi için daha iyi olur. Eğer bilerseniz, oruç tutmanız sizin için daha iyidir.

¹⁸⁵ Sizden herhangi biriniz, Kur'an'ın insanlara doğru yol gösteren, ölçüt ve doğru yolun belgeleri olarak indirildiği Ramazan ayına girerse, o ayda oruç tutsun. Hasta olan veya yolculukta bulunan kimse, sayısınca diğer günlerde. Allah size kolaylık ister, size zorluk istemez ve sayıyı tamamlamalısınız. Size doğru yol göstermesinden dolayı Allah'ı ulu tutmalısınız. Böylece de şükredersiniz.

¹⁸⁶ Kullarım Beni sana sorarlarsa, doğrusu, Ben yakıным. Ben, yakaranın yakarmasındaki çağrısına cevap veririm. Öyle ise Benim çağrıma uysunlar, Bana inansınlar; böylece doğru yolu bulurlar.

¹⁸⁷ Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin giysinizdir, siz de onların giysinizdir. Allah, kendinizi aldatmakta olabileceğinizi bildiği için sizi bağışladı. Artık şimdiden sonra kadınlarınıza yaklaşabilirsiniz. Allah sizin için ne yazdıysa onu dileyin. Tan yerinde beyaz çizgi siyah çizgiden sizce ayırt edilene kadar yiyin, için. Sonra orucu geceye kadar tamamlayın. Mescitlere kapandığınız zaman kadınlarınıza yaklaşmayınız. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, onlara yanaşmayın. Allah, saygılı olsunlar diye insanlara yasalarını böylece apaçık bildirir.

¹⁸⁸ İnsanların mallarının bir bölümünü yemek için, günah olduğunu bile bile mallarınızı yetkililere salarak, aranızda haksızca yemeyin.

¹⁸⁹ Sana hilal halindeki ayları sorarlar. De ki: "Onlar, insanların ve haccın vakitleridir." Evlere arkalarından girmeniz iyi değildir. Ancak, iyi kimse saygılı olan kimsedir. Evlere kapılarından girin! Allah'a saygılı olun ki, başarıya ulaşasınız.

¹⁹⁰ Sizinle savaşa kalkışanlarla Allah için savaşın, ancak düşmanlık etmeyin. Doğrusu, Allah düşmanlık edenleri sevmez.

- ¹⁹¹ Onları bulduğunuz yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Karışıklık çıkarmak öldürmekten daha kötüdür. Saygın Mescidin yanında sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın. Eğer sizinle savaşırılsa onları öldürün. Nankörlük edenlerin cezası böyledir.
- ¹⁹² Eğer vazgeçerlerse, doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁹³ Kargaşalık kalmayana ve sorgulama Allah için olana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, kıyıcılık edenlerden başkasına düşmanlık etmeyin.
- ¹⁹⁴ Saygın ay saygın aya karşılıktır. Saygınlıklar karşılıklıdır. Kim size saldırırsa, siz de, size saldırdığı kadar ona saldırın. Allah'a saygılı olun. Allah'ın saygılı olanlardan yana olduğunu bilin.
- ¹⁹⁵ Allah yolunda harcamada bulunun. Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın. İyi davranın, doğrusu Allah iyi davrananları sever.
- ¹⁹⁶ Allah için haccı ve umreyi tamamlayın. Eğer alıkonursanız, kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Kurban yerine ulaşınca kadar başlarınızı traş etmeyin. Sizden biri hasta olur veya başında bir rahatsızlık bulunursa, o, fidye olarak ya oruç tutar, ya sadaka verir veya kurban keser. Güvende olduğunuz zaman, hacca kadar umreden gönenen kimse, kolayına gelen bir kurban keser. Bulamayan, hacda üç gün ve döndüğünüzde yedi gün ki, hepsi tam on gün eder, oruç tutar. Bu, Mescid-i Haram'da oturmayan kimselerdir. Allah'a saygılı olun ve Allah'ın cezalandırmasının çetin olduğunu bilin.

- ¹⁹⁷ Hac, bilinen aylarda olur. Kim bu aylarda hac yapmayı kararlaştırırsa, hacda kadına yaklaşma, sövüşme ve tartışma yoktur. Yaptığınız herhangi bir iyiliği Allah bilir. Kendinize azık edinin. Ama azığın en iyisi saygınlıktır. Ey öz akıl sahipleri! Bana saygılı olun.
- ¹⁹⁸ Rabbinizden bol bol istemenizde size bir günah yoktur. Arafat'tan sökün ettiğiniz zaman, Allah'ı Meş'arı Haram'da anın. O'nu, size öğrettiği biçimde anın. Ve siz önceleri yoldan çıkmışlardan idiniz.
- ¹⁹⁹ Sonra, insanların akın ettiği yerden siz de akın edin. Allah'tan bağışlanma dileyin. Doğrusu, Allah bağışlar, acır.
- ²⁰⁰ Hac ibadetlerinizi bitirdiğinizde, babalarınızı andığınız gibi ya da daha kuvvetli bir anısla Allah'ı anın. İnsanlardan "Rabbimiz! Bize dünyada ver" diyen vardır. Öylesine gelecektekinde bir pay yoktur.
- ²⁰¹ İnsanlardan "Rabbimiz! Bize şimdikinde de güzel olanı, gelecektekinde de güzel olanı ver, bizi ateşin azabından koru" diyen vardır.
- ²⁰² İşte, onlara kazandıklarından bir pay vardır. Allah çabuk hesap görür.

- ²⁰³ Ve sayılı günlerde Allah'ı anın. İki günde acele edene günah yoktur, saygılı olan geri kalsa ona da günah yoktur. Allah'a saygılı olun ve O'nda toplanacağınızı bilin.
- ²⁰⁴ İnsanların içinde dünya hayatı ile ilgili sözü senin hoşuna giden vardır. Ve gönlünde olana da Allah'ı tanık tutar. Halbuki o, düşmanların en yamanıdır.
- ²⁰⁵ Ve o, iş başına geçtiği zaman, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya, ekini ve soyu yok etmeye uğraşır. Oysa, Allah bozgunculuğu sevmez.
- ²⁰⁶ Ve ona "Allah'a saygılı ol!" denildiği zaman, çalımı kendisine günah işletir. Artık onun hesabını cehennem görür ve o ne kötü döşemlidir!
- ²⁰⁷ Ve insanlar arasında, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için canını verenler vardır. Allah da kullarına pek merhametlidir.
- ²⁰⁸ Ey inananlar! Hep birden barışa girin, şeytanın adımlarını izlemeyin. Doğrusu, o size apaçık bir düşmandır.
- ²⁰⁹ Size açık belgeler geldikten sonra yine tökezlerseniz, biliniz ki, Allah güçlüdür, bilgedir.
- ²¹⁰ Onlar, buluttan gölgeler içinde Allah'ın ve meleklere kendilerine gelmesini mi bekliyorlar? O durumda iş bitmiş olur, oysa bütün işler Allah'a götürülür.

- ²¹¹ İsrailoğullarına bir sor. Onlara nice apaçık belgeler verdik. Allah'ın nimetini, kendisine geldikten sonra kim değiştirirse, doğrusu, Allah'ın cezalandırması çetindir.
- ²¹² Dünya hayatı inkârcılara süslü görünür. Onlar da inananlarla alay ederler. Oysa, saygılı olanlar diriliş gününde onlardan üstündürler. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.
- ²¹³ İnsanlar tek bir millet idi. Allah peygamberleri müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdi. Anlaşmazlığa düşecekleri hususlarda aralarında hüküm vermek için, gerçekten kitabı onlarla indirdi. Ancak, kitap verilenler, kendilerine belgeler gelmişken, aralarındaki düşmanlıktan dolayı onda anlaşmazlığa düştüler. Ne var ki, Allah, inananları anlaşmazlığa düşükleri hususta, bilerek gerçeğe yöneltti. Allah dileyene doğru yol gösterir.
- ²¹⁴ Yoksa, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler sizin başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Allah'ın elçisi ve onunla beraber bulunan müminler, "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyecek derecede darlığa, zorluğa uğramış ve sarsılmışlardı. Dikkat! Doğrusu Allah'ın yardımı yakındır.
- ²¹⁵ Ne vereceklerini sana sorarlar. De ki: "Yapacağınız iyilikler, ana baba, en yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolculara olur. Yaptığınız her iyiliği, doğrusu Allah bilir."

- ²¹⁶ Hoşunuza gitmese de savaş size farz kılındı. Bazen hoşlanmadığınız şey sizin iyiliğinize olabilir ve sevdiğiniz bir şey de sizin kötülüğünüze olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.
- ²¹⁷ Sana saygın aydaki savaştan soruyorlar. De ki: "Onda savaşmak büyük günahdır. Ama, Allah yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Saygın Mes-cid'e engel koymak, halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük günahdır. Kargaşalık çıkarmak ise öldürmekten daha büyük suçtur." Güçleri yetmiş olsa, sizi dininizden çevirinceye kadar, sizinle savaşı sürdürürler. İçinizden kim dininden dönüp inkârcı olarak ölürse, işte, onların işleri dünya ve ahirette boşa gider. Ve işte, onlar ateşliklerdir. Onlar orada temellidirler.
- ²¹⁸ Doğrusu, inananlar, göç edenler ve Allah yolunda güç sarfedenler, işte bunlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ²¹⁹ Sana içkiden ve kumardan soruyorlar, de ki: "İkisinde hem büyük günah, hem de insanlara faydalar vardır. Ama ikisinin günahları faydalarından daha büyüktür." Ve sana ne vereceklerini de soruyorlar, de ki: "Verebileceğini." Düşününüz diye, Allah ilkelelerini size böyle açıklıyor.

2/216, 3/66, 16/74, 24/19.

2/217, 109, 3/100, 149, 5/54, 47/25.

2/217, 4/18, 5/5.

2/218, 3/195, 4/97, 8/72-5, 9/20, 22/58.

2/218, 4/43, 5/90.

- ²²⁰ Şimdikiinde ve sonrakinde. Ve sana öksüzleri sorarlar, de ki: “Onların işlerini düzeltmek çok iyidir.” Eğer onlarla bir arada yaşarsanız, sizin kardeşlerinizdirler. Allah bozguncuyu düzelticiden ayırmasını bilir. Allah dileseydi sizi zora sokardı. Doğrusu, Allah yücedir, bilgedir.
- ²²¹ İnanmadıkça, Allah’a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin. İnançlı bir kadın hoşunuza giden ortak koşan bir kadından daha iyidir. İnanmadıkça ortak koşan erkekleri evlendirmeyin. İnanmış bir erkek hoşunuza giden ortak koşan bir erkekten daha iyidir. Onlar ateşe çağırır, Allah ise bildirimiyile cennete ve bağışlanmaya çağırır ve iyice düşünsünler diye belgelerini insanlara açıklar.
- ²²² Sana kanamadan sorarlar. De ki: “O bir incinmedir.” Kanama sırasında kadınlardan uzak durun, temiz olmalarına kadar onlara yanaşmayın. Ama temizlendikleri zaman, Allah’ın buyurduğu yönden onlara yaklaşın. Doğrusu, Allah çok tövbe edenleri sever ve temizlenenleri sever.
- ²²³ Kadınlarınız sizin ürün yerinizdir. Öyle ise ürün yerinize istediğiniz gibi yaklaşın ve kendinizi hazırlayın ve Allah’a saygılı olun. O’na kavuşacağınızı bilin, artık inananlara müjde ver!
- ²²⁴ İnsanların arasını bulacaksınız, saygılı olacaksınız ve iyilik yapacaksınız gösterişiyle, yeminlerinizde Allah’ın adını kullanmayın. Allah işitir, bilir.

- ²²⁵ Allah sizi, yeminlerinizdeki dil sürçmesinden sorumlu tutmaz, ancak sizi gönüllerinizin kazandığı ile sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, ieven olmayandır.
- ²²⁶ Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenlere dört ay bekleme süresi vardır. Eğer yeminlerinden dönerlerse, doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ²²⁷⁻²²⁸ Eğer boşanmaya karar verirlerse, doğrusu, Allah işitendir, bilendir. Boşanmış kadınlar, üç temizlenme süresince kendilerini gözlerler. Eğer, Allah'a ve sonraki güne inanıyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Kocaları barışmak isterlerse bu hususta karılarını geri almakta daha çok hak sahibidirler. Duruma uygun olarak kadınların sorumlulukları kadar hakları vardır. Ancak erkeklerin kadınlardan artı bir sorumlulukları vardır. Allah yücedir, bilgedir.
- ²²⁹⁻²³⁰ Boşanma iki defadır. Ya iyilikle tutun veya güzelce bırakın. İkisi Allah'ın sınırlarını koruyamamaktan korkmadıkça, kadınlara verdiğinizden hiçbir şey geri almanız doğru olmaz. Eğer, ikisinin de Allah'ın sınırlarını koruyamayacaklarından korkarsanız, kadının bir ödemede bulunmasında ikisine de günah yüklenmez. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Bunları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, işte, onlar zalimlerdir. Bundan sonra kadını boşarsa, kadın başka birisi ile evlenmedikçe bir daha kendisine helal olmaz. Eğer, o da kadını boşarsa, bu durumda ikisi de Allah'ın sınırlarını koruyacaklarına inanırlarsa birbirlerine dönmelerinde ikisine de günah yoktur. Bunlar, anlayan ulusa Allah'ın açıkladığı yasalarıdır.

- ²³¹ Kadınları boşadığınızda, sürelerini bitirince onları ya iyilikle tutun, ya da iyilikle onlara yol verin. Düşmanlık etmek ve zarar vermek amacıyla onları tutmayın. Bunu kim yaparsa, kendine kıymış olur. Allah'ın hükümlerini de alaya almayın. Allah'ın size olan nimetini, size öğüt vermek üzere size indirdiği kitabı ve bilgeliği hatırlayın. Allah'a saygılı olun ve Allah'ın her şeyi bildiğini bilin.
- ²³² Kadınları boşadığınızda, süreleri bitince uygun olarak aralarında anlaştıkları zaman, kocaları ile evlenmelerine engel olmayın. Bununla, içinizden Allah'a ve sonraki güne inanmış olan kimseye öğüt verilmektedir. Bu, sizin için daha nezih ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.
- ²³³ Anneler, emzirmeyi tamamlamak isteyen için çocuklarını tam iki yıl emzirirler. Emzirenlerin yiyecek ve giyeceğini uygun bir şekilde sağlamak, çocuk kendisi için doğurulana düşer. Herkes ancak gücü kadar sorumlu tutulur. Doğuran çocuğundan ve kendisi için doğurulan da çocuğundan dolayı zarara sokulmasın. Mirasçı olana da aynısı gerekir. Ana baba aralarında danışarak ve anlaşarak çocuğu sütten kesmek isterlerse, onlara bir günah yoktur. Çocuklarınıza süt anne tutmak isterseniz, vereceğinizi duruma uygun bir şekilde öderseniz, size bir sorumluluk yoktur. Allah'a saygılı olun ve Allah'ın yaptıklarınızı gördüğünü bilin.

- ²³⁴ Erkeklerinizden ölenlerin bırakmış olduğu eşler kendilerini dört ay on gün gözlerler. Sürelerinin sonuna erdiklerinde, kendi haklarında meşru olanı yapmalarından dolayı size bir sorumluluk yüklenmez. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- ²³⁵ Ve kadınlara, üstü kapalı bir şekilde evlenme önermenizde veya gönlünüzde onu saklı tutmanızda size sorumluluk yoktur. Allah onları anacağınızı bilir. Ancak, akla uygun söz söylemenin dışında, onlarla gizlice buluşmak üzere söz vermeyin. Kesin süre sona ermeden nikah akdine kalkışmayın. Gönlünüzde olanı Allah'ın bildiğini bilin ve O'ndan çekinin. Allah'ın bağışlayan olduğunu ve ıvecen olmadığını bilin.
- ²³⁶ Kadınlara dokunmadan ve belirlenmiş ücretlerini biçmeden onları boşarsanız, size günah olmaz. Onları, zengin kendi gücüne ve fakir kendi gücüne göre, iyi davrananlara bir borç olarak uygunca gönendirin.
- ²³⁷ Eğer onlara belirlenmiş ücretlerini biçip de onlara dokunmadan boşarsanız, kadınların kendileri veya nikah akdi elinde olanın bağışlaması dışında, biçtiğinizin yarısını verin. Bağışlamanız saygınlığa daha uygundur. Aranızda erdemliliği unutmayın. Doğrusu, Allah işlediklerinizi görmektedir.

- ²³⁸ Namazları ve orta namazı gözetin. Gönülden saygı duyarak Allah için ayağa kalkın.
- ²³⁹ Eğer korkuyorsanız, yürürken veya binmiş olarak; güvende olduğunuz zaman, bilmediklerinizi size öğrettiği biçimde Allah'ı anın.
- ²⁴⁰ Erkeklerinizden ölüp eşler bırakacak kimseler, bir yıla kadar dışarı çıkarılmaksızın eşlerinin geçimini sağlamayı vasiyet etsinler. Eğer onlar, kendiliklerinden dışarı çıkarılsa, kendi haklarında uygun gördüklerini yapmalarından dolayı size bir sorumluluk yoktur. Allah yücedir, bilgedir.
- ²⁴¹ Boşanmış kadınların geçimlerini duruma uygun bir şekilde gönendirmek saygılı olanlara borçtur.
- ²⁴² Aklınızı kullanasınız diye Allah ilkelerini size böylece açıklamaktadır.
- ²⁴³ Binlerce kişi iken, ölümden kaçmak için yurtlarından çıkanlara dikkat etmedin mi? Allah onlara "ölün" dedi. Sonra da onları diriltti. Doğrusu, Allah insanlara karşı bol iyilik sahibidir. Ama, insanların çoğu şükretmezler.
- ²⁴⁴ Allah yolunda savaşın ve Allah'ın işiten, bilen olduğunu bilin.
- ²⁴⁵ Allah rızası için güzel bir ödünç kim verirse, Allah ona, onun karşılığını kat kat artırır. Allah, hem kısar, hem bollaştırır ve O'na götürüleceksiniz.

- ²⁴⁶ Musa'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerinin, peygamberlerine şöyle dediklerini bilmez misin: "Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım." "Ya savaş size gerekli kılınır da, savaşmazsanız?" demişti. "Yurtlarımızdan ve oğullarımızdan uzaklaştırıldığımızı göre Allah yolunda niye savaşmayalım?" demişlerdi. Ancak, savaş onlara gerekli kılınıncı, az bir kısmı dışında yüz çevirdiler. Allah haksızlık yapanları bilir.
- ²⁴⁷ Peygamberleri onlara "Doğrusu, Allah Talut'u size hükümdar olarak gönderdi" dedi. "Biz hükümdarlığa ondan daha uygun iken ve ona malca da bir genişlik verilmemişken, o bize nasıl hükümdar olabilir?" dediler. "Doğrusu, Allah sizin üstünüze onu seçti, bilgice ve vücutça gücünü artırdı. Allah hükümdarlığını dilediğine verir ve Allah kuşatıcıdır, bilendir."
- ²⁴⁸ Onların peygamberi onlara "Doğrusu, onun hükümdarlığının işareti size sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden gelen gönül huzuru, Musa ailesinin ve Harun ailesinin bıraktıklarından kalanlar vardır. Onu melekler taşır. Eğer, inanmışsanız bunda size bir belge vardır" dedi.

- ²⁴⁹ Talut, orduyla beraber yola koyulunca, “Doğrusu, Allah sizi bir ırmakla deneyecektir. Ondan içen benden değildir. Kendi avucuyla bir avuçdan başka tatmayan ise bendendir” dedi. İçlerinden pek azı dışında hepsi ondan içti. Kendisi ve kendisiyle beraber bulunan inananlar ırmağı geçince, “Bugün Calut ve ordusuna karşı koyacak gücümüz yoktur” dediler. Allah’a kavuşacaklarına inananlar ise “Allah’ın yardımını ile nice az bir topluluk büyük bir topluluğa üstün gelmiştir. Allah dayananlarla beraberdir” dediler.
- ²⁵⁰ Calut ve ordusunun karşısına çıktıklarında, “Rabbimiz! Bize dayanma gücü ver, ayaklarımızı sağlamlaştır, inkârcı topluluğa karşı bize yardım et!” dediler.
- ²⁵¹ Allah’ın yardımını ile onları bozguna uğrattılar. Davud da Calut’u öldürdü. Allah Davud’a hükümdarlık, bilgelik verdi ve ona dilediğinden öğretti. Allah insanları birbirleriyle savmamış olsaydı, yeryüzü bozgunculuğa uğrardı. Ancak, Allah âlemlere iyilik sahibidir.
- ²⁵² İşte bunlar, sana gerçek olarak okuduğumuz Allah’ın belgeleridir. Şüphesiz, sen de elçilerdensin.

- ²⁵³ İşte, biz bu elçilerin kimine, kiminden artık olarak iyilikte bulunduk. Allah, içlerinden kimi ile konuştu ve kimini de derecelerle yükseltti. Meryemoğlu İsa'ya açık belgeler verdik ve onu kutsal ruhla destekledik. Allah dileseydi, açık belgeler kendilerine geldikten sonra peygamberlerinin ardından birbirlerini öldürmezlerdi. Ancak anlaşılamadılar. Onlardan kimi inandı ve kimi inkâr etti. Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Doğrusu, Allah dilediğini yapar.
- ²⁵⁴ Ey inananlar! Alışverişin, dostluğun ve şefaatin olmayacağı gün gelmeden önce, size verdiğimiz rızıklardan verin. Ancak nankörler haksızlık yapanlardır.
- ²⁵⁵ Kendisinden başka tanrı olmayan ancak Allah'tır. O, diridir, özü varlık olandır, kendisini uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde olan ve yerde olanlar O'nundur. O'nun katında, O'nun bilgisi olmadan kim aracılık edebilir? Çünkü onların önlerini ve ardılarını bilir. O'nun dilemesinin dışında ilminden bir şey kavrayamazlar. O'nun ilmi ve egemenliği gökleri ve yeri kaplamıştır ve onların korunması O'na yük olmaz. O uludur, yücedir.
- ²⁵⁶ Dinde zorlama yoktur. Şüphesiz doğru olan eğri olandan iyice ayırt edilmiştir. Kim azgınları reddeder ve Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen, sağlam bir kulpu yakalamış olur. Allah işitendir, bilendir.

- 257 Allah inananların yakın dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkârcıların yakın dostları da azgınlardır ki, onları aydınlıktan karanlıklara götürürler. İşte bunlar, ateşliklerdir, orada temellidirler.
- 258 Allah'ın kendisine egemenlik vermesine karşılık, Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı bilmiyor musun? Hani, İbrahim "Rabbim diriltir ve öldürür" demişti. O da "Ben de diriltir ve öldürürüm" dedi. İbrahim "Doğrusu, Allah güneşi doğudan getiriyor, sen de onu batıdan getir" dedi. Ne var ki, inkâr eden dona kaldı. Allah haksız ulusu yola getirmez.
- 259 Ya da, çatıları çökmüş bir kente uğrayan kimse gibisini bilmiyor musun? "Allah bunları ölümlerinden sonra nasıl diriltir?" dedi. Bunun üzerine Allah onu yüzyıl ölü bıraktı, sonra diriltti ve "Ne kadar kaldın?" dedi. "Bir gün veya bir günden de az kaldım" dedi. "Hayır! Yüzyıl kaldın, yiyeceğine, içeceğine bak, bozulmamıştır. Ama eşeğine bir bak! Seni insanlara bir belge kılalım. Ve kemiklere bir bak, nasıl onları kaldırıp yerli yerine koyduktan sonra onlara et giydiriyoruz" dedi. Bunu iyice anlayınca, "Doğrusu, Allah'ın her şeye gücünün yettiğini biliyorum" dedi.

- ²⁶⁰ Hani, bir zamanlar İbrahim, “Rabbim! Ölülere nasıl dirilttiğini bana göster” demişti. “İnanmıyor musun?” deyince de, “İnanıyorum, fakat, gönlüm iyice yatsın” demişti. “Öyleyse, dört kuş al, onları kendine alıştır, sonra her dağın üzerine onlardan birer tane koy. Sonra onları çağır, koşa koşa sana gelirler. Ve Allah’ın yüce bir bilge olduğunu bil” dedi.
- ²⁶¹ Mallarını Allah yolunda verenlerin durumu, yedi başak bitiren ve her başağında yüz tane bulunan tek tanenin durumu gibidir. Allah dilediğine kat kat verir. Ve Allah kuşatandır, bilgidir.
- ²⁶² Mallarını Allah yolunda veren, sonra verdiklerinin ardından başa kakmayanların da incitmeyenlerin de ödülleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir de.
- ²⁶³ Uygun bir söz ve bağışlama, peşinden incitme gelen bir gönüllü sunudan daha iyidir. Allah zengindir, ıvecen olmayandır.
- ²⁶⁴ Ey inananlar! Allah’a ve ahiret gününe inanmayan ve malını insanlara gösteriş için sarfeden kimse gibi, iyiliklerinizi başa kakarak ve inciterek boşa çıkarmayın. Böyle olanın durumu, üzerinde biraz toprak bulunan yalçın kayaya benzer. Üzerine sağanak yağdığında onu cascavlak bırakır. Kazandıklarından bir şeye güçleri yetmez. Ve Allah nankör ulusu doğru yola eriştirmez.

- ²⁶⁵ Allah'ın rızasını elde etmek ve gönüllerini pekiştirmek için mallarını verenlerin durumu, yüksekçe bir tepede bulunan, bol yağmur aldığı anda ürünlerini iki kat veren ve bol yağmur yağmasa bile çisenti alan bir bahçeye benzer. Ve Allah yaptıklarınızı görür.
- ²⁶⁶ Hangi biriniz, çocukları güçsüz ve kendisine ihtiyarlık çökmüş iken, altlarından ırmaklar akan, içinde her çeşit meyveden bulunan hurmalığının ve üzüm bağının ateşli bir kasırganın gelmesiyle yanıp kül olmasını ister? Allah, düşünürsünüz diye, size belgelerini böyle anlatmaktadır.
- ²⁶⁷ Ey inananlar! Kazandıklarınızın temizlerinden ve size yerden yetiştirdiklerimizden verin. Gözünüzü yummadan alamayacak olduğunuz pis şeyleri iyilik olarak vermeye kalkmayın. Allah'ın zengin ve övülen olduğunu bilin.
- ²⁶⁸ Şeytan size yoksulluğu öğütler ve size hayasızlığı emreder. Allah kendinden bağışlama ve bolluk sözü verir. Allah kuşatandır, bilendir.
- ²⁶⁹ O, bilgeliği dileyene verir. Kime bilgelik verilmişse, ona çok iyilik verilmiştir. Bunu ancak öz akıl sahipleri anlar.

- ²⁷⁰ Yaptığınız her türlü harcamayı ve adadığınız her adağı, şüphesiz Allah onu bilir. Kıyıcılık yapanların hiçbir yardımcıları yoktur.
- ²⁷¹ Gönüllü sunuları açıklarsanız ne kadar iyi! Eğer onları gizler de yoksullara vererseniz, bu sizin için daha iyi olur, sizin günahlarınızın bir kısmını örter. Ve Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- ²⁷² Onları doğru yola getirmek sana düşmez. Ancak, Allah dileylene doğru yol gösterir. Verdiğiniz iyi şeyler kendinizdir. Aslında Allah'ın rızasını elde etmek için verirsiniz. Yaptığınız her türlü iyilik, haksızlığa uğratılmaksızın size ödenir.
- ²⁷³ Allah yolunda alıkonmuş, yeryüzünde dolaşamayan, iffetli olduklarından bilmeyenin zengin saydığı yoksulları yüzlerinden tanırsın, onlar yüzsüzlük ederek insanlardan bir şey istemezler. Doğrusu, sarfedeceğiniz herhangi bir iyiliği Allah bilir.
- ²⁷⁴ Mallarını gece, gündüz, gizlice ve açıkça verenlerin ödülleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur, onlar üzülecek de değildir.

- ²⁷⁵ Artı olanı yiyenler, ancak şeytanın çarpıp çıldırttığı kimsenin kalkışı gibi kalkarlar. Bu, onların “Alışveriş de artı olan gibidir” demelerindendir. Oysa, Allah alışverişi helal ve artı olanı haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir ve vazgeçerse, geçmişte olan kendisinin olur. Onun durumu Allah’a aittir. Kim dönerse, işte onlar ateşliklerdir, onlar orada temellidirler.
- ²⁷⁶ Allah artı olanı eksiltir, gönüllü sunuları artırır. Ve Allah, pek nankör olan hiçbir günahkârı sevmez.
- ²⁷⁷ Doğrusu, inananlar, yararlı işler işleyenler, namaz kılanlar ve zekat verenlerin ödülleri Rableri katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
- ²⁷⁸ Ey inananlar! Allah’a saygılı olun, inanıyorsanız geri kalan artık olanı bırakın.
- ²⁷⁹ Eğer bunu yapmazsanız, Allah’a ve elçisine savaş açtığınızı bilin. Eğer tövbe ederseniz, ana paranız sizindir. Böylece haksızlık etmemiş ve haksızlığa da uğramamış olursunuz.
- ²⁸⁰ Eğer zorlukta ise, kolaylığa kadar beklenir. Bilmiş olsanız, gönüllü sunu olarak bırakmanız sizin için ne kadar iyidir.
- ²⁸¹ Allah’a döneceğiniz ve sonra haksızlığa uğramadan herkesin kazandığının kendisine verileceği günden korunun.

- ²⁸² Ey inananlar! Birbirinize belli bir süreye kadar borçlandığınız zaman, onu yazın. Aranızdan bir yazıcı onu adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan çekinmesin. Hemen yazsın. Borçlu olan da yazdırsın. Rabbi Allah'a saygılı olsun. Yazıdan bir şey eksiltmesin. Eğer, borçlu olan kimse beyinsiz veya aciz, ya da yazdıracak durumda değil ise, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki tanık getirin. İki erkek yoksa, tanık olarak razı olacağınız bir erkek ve biri unuttuğunda diğeri ona hatırlatacak iki kadın olabilir. Tanıklar çağrıldığı zaman kaçınmasınlar. Borç büyük veya küçük olsun, onu süresiyle yazmaktan üşenmeyin. Bu, Allah katında en doğru, tanıklar için en sağlam ve kuşkulanmanızdan en uzak olan davranıştır. Ancak, aranızda döndürdüğünüz ticaret peşin olursa, onu yazmamamızda size bir sorumluluk yoktur. Alışveriş yaptığınızda da tanık tutun. Yazıcıya ve tanığa zarar verilmesin. Eğer zarar verecek olursanız, yoldan çıkmış olursunuz. Artık Allah'a saygılı olun, çünkü Allah size öğretiyor. Ve Allah her şeyi bilir.

- ²⁸³ Eğer, yolculukta olup da yazacak birini bulamazsanız, alınan rehin yeterli olur. Eğer, birbirinize güvenirseniz, güvenilen kimse borcunu ödesin. Rabbi Allah'a saygılı olsun. Tanıklığı gizlemeyin. Kim onu gizlerse, doğrusu vicdan azabı çeker. Allah işlediklerinizi bilir.
- ²⁸⁴ Göklerde olanlar ve yerde olanlar Allah'ındır. İçinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker. Ama dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ²⁸⁵ Rabbinden kendisine indirilene, elçi de inananlar da inandı. Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, elçilerine inandı. "Biz elçilerinden hiçbirini diğerinden ayırmayız. İşittik, itaat ettik Rabbimiz! Bizi bağışlamayı dileriz ve dönüş ancak sanadır" dediler.
- ²⁸⁶ Allah, kişiye ancak gücünün yeteceği kadar sorumluluk yükler. Herkesin kazandığı iyi şeyler kendi yararına, yaptığı kötülükler de kendi zararınadır. Rabbimiz! Unutacak veya yanılacak olursak, bizi sorumlu tutma. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır hüküm yükleme! Rabbimiz! Taşıyamayacağımız yükü bize yükleme. Bizi affet, bizi bağışla, bize acı. Koruyucumuz Sensin, inkârcılara karşı bize yardım eyle.

3. İMRAN AİLESİ / AL-İ İMRAN BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 200 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹ Elif, Lâm, Mîm.

² Kendisinden başka tanrı olmayan Allah diridir, özü varlık olanıdır.

³⁻⁵ Sana, önündekini doğrulayan kitabı gerçekten indiren O'dur. İnsanlara yol göstergesi olan Tevrat'ı ve İncil'i de önceden indirmişti. Şimdi de Ölçütü indirdi. Doğrusu, Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere çetin azap vardır. Allah yücedir, ceza verendir. Doğrusu, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli değildir.

⁶ Rahimlerde sizi dilediği gibi biçimlendiren O'dur. O'ndan başka tanrı yoktur. O yücedir, bilgedir.

⁷ Sana kitabı indiren O'dur. Ondaki öğretilerin bir kısmı, ana kitabın temeli olan açık anlamlıdır, diğerleri benzeş anlamlıdır. Gönüllerinde eğrilik bulunan kimselere gelince, karışıklık çıkarmak ve kendilerine göre yorum yapmak amacıyla benzeş anlamlı olan öğretilere takılıp kalırlar. Oysa onların yorumunu ancak Allah ve "O'na inandık, hepsi Rabbimizin katındandır diyen" bilginler bilir. Bunu ancak öz akıl sahipleri anlar.

⁸ Rabbimiz! Bize doğru yol gösterdikten sonra gönüllerimizi kaydırma. Katından bize rahmet ver. Doğrusu, Sen pek bağış yapansın.

⁹ Rabbimiz! Doğrusu, şüphe olmayan günde insanları toplayacak Sensin. Doğrusu Allah verdiği sözden caymaz.

3/2, 2/255, 20/111.

3/3, 48, 50, 65, 7/157, 9/111, 61/6, 62/5.

3/6, 7/11, 40/64, 59/24, 60/3.

3/9, 2/2, 10/37, 20/111, 32/2.

- ¹⁰ Doğrusu, inkâr edenlerin malları ve çocukları, Allah'a karşı kendilerine hiçbir şey sağlamaz. İşte, onlar ateşin yakıtıdır.
- ¹¹ Bunlar, Firavunun ailesi ve ondan öncekiler gibi belgelerimizi yalanladılar. Allah da onları suçüstü yakaladı. Allah'ın cezalandırması çetindir.
- ¹² İnkâr edenlere söyle: "Yenileceksiniz ve cehennemde toplanacaksınız. Orası ne kötü döşenmiştir!"
- ¹³ Karşı karşıya gelmiş iki topluluğun durumunda size bir belge bulunmaktadır. Biri, Allah yolunda savaşıyordu. İnkarcı olan öteki topluluk onları çıplak gözleriyle kendilerinin iki katı olarak görüyordu. Allah, dileyeni yardımıyla destekler. Doğrusu, bunda görebilenler için bir uyarı bulunmaktadır.
- ¹⁴ Kadınlara, oğullara, kantar kantar altın ve gümüşe, nişanlı atlara, davarlara ve ekinlere düşkün olma sevgisi insanlara süslü gösterilmiştir. Bunlar şimdiki yaşamın gönençleridir. Oysa, dönüp gidilecek asıl güzel yer Allah katındadır.
- ¹⁵ De ki: "Bundan daha iyisini size haber vereyim mi? Saygılı olanlara, Rablerinin katında, altlarından ırmaklar akan, içlerinde temelli kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır." Allah, kullarını görür.

- 16-17 Bunlar, katlananlar, doğru olanlar, içtenlikle boyun eğenler, geçindirenler, bağışlanma dileyenler, tan ağıırken “Rabbimiz! Doğrusu, biz inandık, günahlarımızı bize bağışla, bizi ateşin azabından koru!” derler.
- 18 Allah Kendisi, melekler ve denkserliği yerine getiren bilim adamları, O’ndan başka tanrı olmadığına tanıklık ederler. O’ndan başka tanrı yoktur. O uludur, bilgedir.
- 19 Doğrusu, Allah katında din, İslam’dır. Ne var ki, kitap verilenler, ilim kendilerine geldikten sonra aralarındaki çekemezlikten ötürü anlaşımadılar. Allah’ın öğretilerini kim inkâr ederse, doğrusu, Allah’ın hesaba çekmesi çabuk olur.
- 20 Seninle tartışmaya girişirlerse, de ki: “Ben ve bana uyanlarla kendimi Allah’a verdim” ve kitap verilenlere ve verilmeyenlere de ki: “Siz de doğruya içtenlikle kendinizi verdiniz mi? ” Eğer doğruya içtenlikle kendilerini vermişlerse, doğru yolu bulmuşlardır. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen ancak bildirmedir. Allah insanları görmektedir.
- 21 Doğrusu, Allah’ın ilkelerini inkâr edenlere, haksız yere peygamberleri öldürenlere ve insanlardan denkserliği emredenleri öldürenlere acıtıcı bir azabı müjdele!
- 22 İşte, şimdiki ve gelecekte işleri boşa çıkacak olanlar bunlardır. Onların bir yardımcısı da olmayacaktır.

- ²³ Kitaptan kendilerine bir pay verilmiş olanların aralarında hüküm vermek için Allah'ın kitabına çağrıldıkları halde, bir kısmının yüz çevirerek dönüp gittiğini görmedin mi?
- ²⁴ Bu, onların "Ateş bize ancak sayılı birkaç gün degecektir" demelerindendir. Uydurup durdukları şeyler, onları dinlerinde yanıltmıştır.
- ²⁵ Peki! Şüphe götürmeyen günde kendilerini toplayacağımız ve haksızlığa uğratılmadan herkese kazandığı ödeneceği zaman, durumları nasıl olacak?
- ²⁶ De ki: "Ey mülkün sahibi Allahım! Egemenliği dilediğine verirsin, dilediğinden egemenliği çekip alırsın. Dilediğini yükseltirsin, dilediğini alçaltırsın. İyilikler Senin elindedir. Doğrusu Senin her şeye gücün yeter.
- ²⁷ Geceyi gündüze sokarsın, gündüzü geceye sokarsın. Ölüden diri çıkarırsın ve diriden ölü çıkarırsın ve dilediğini de hesapsız rızıklandırırsın.
- ²⁸ İnananlar, inananları bırakıp inkârcıları dost edinmesinler! Böyle yapanın Allah katında bir değeri yoktur. Ancak, onlardan korunmak için gereğini yapma bunun dışındadır. Allah sizi kendisiyle uyarır ve gidiş Allah'adır.
- ²⁹ De ki: "İçinizde olanı gizleseniz de açıklasanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde bulunanları da bilir ve Allah'ın gücü her şeye yeter."

- ³⁰ Herkes, yaptığı her türlü iyiliği ve işlediği her türlü kötülüğü hazır bulacağı gün, kendisi ile o kötülüğün arasında uzun bir mesafe olmasını dileyecektir. Allah sizi kendisiyle uyarıyor. Allah kullarına karşı şefkatlidir.
- ³¹ De ki: "Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın." Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ³² De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin." Eğer, yüz çevirirlerse, doğrusu, Allah inkâr edenleri sevmez.
- ³³⁻³⁴ Doğrusu, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini, İmran ailesini, birbirlerinin soyu olarak, dünyalara üstün tuttu. Allah işitendir, bilendir.
- ³⁵ Hani, İmran'ın karısı, "Rabbim! Karnımda olanı sırf sana adadım, benden kabul buyur! Doğrusu, işiten ve bilen ancak Sensin" demişti.
- ³⁶ Onu doğurduğunda, Allah ne doğurduğunu bilir-ken, "Ya Rabbi! Kız doğurdum. Erkek, kız gibi değildir ve doğrusu ben ona Meryem adını verdim. Doğrusu, onu da soyunu da kovulmuş şeytandan Sana sığındırırım" demişti.
- ³⁷ Rabbi o kızı beğenerek benimsedi, onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi ve onu Zekeriya'nın korumacılığına verdi. Zekeriya tapınağa her girişinde, onun yanında bir yiyecek bulurdu. Ey Meryem! "Bu sana nereden?" derdi. Meryem de "Bu, Allah'ın katındandır" cevabını verirdi. Doğrusu, Allah dilediğini hesapsızca rızıklandırır.

- ³⁸ İşte orada, Zekeriya Rabbine yakardı: “Rabbim! Bana kendi katından tertemiz bir soy bahşet, doğrusu, Sen yakarışı işitirsin” dedi.
- ³⁹ Tapınakta yakarırken melekler ona seslendi: “Allah, sana Allah’tan gelen bir sözü onaylayan, ulu, iffetli, iyilerden bir peygamber olarak Yahya’yı müjdeler.”
- ⁴⁰ “Rabbim! Ben kocamış ve karım da kısırken nasıl oğlum olabilir?” dedi. “Öyle olsa bile, Tanrı dilediğini yapar” dedi.
- ⁴¹ “Rabbim! Bana bir belirti ver” deyince, “Belirtin, insanlarla üç gün, işaretten başka şekilde konuşmayacaksın, Rabbini çok an, akşam sabah O’nu yücelt” dedi.
- ⁴² Hani, Melekler “Ey Meryem! Allah seni seçti, arıttı ve dünyaların kadınlarına seni üstün tuttu.
- ⁴³ Ey Meryem! Rabbine boyun eğ, secde et, rükû edenlerle beraber rükû et!” demişlerdi.
- ⁴⁴ Bu, sana bildirdiğimiz görülmeyen haberlerdendir. Meryem’e hangisi bakacak diye oklarıyla kura çekerlerken sen yanlarında değildin. Çekişirlerken de orada bulunmadın.
- ⁴⁵ Hani, Melekler “Ey Meryem! Allah kendinden bir sözü, adı Meryemoğlu İsa Mesihi, şimdiki ve sonrakinde gözde ve yakın kılınanlardan biri olarak sana müjdeler” demişlerdi.

- ⁴⁶ O, insanlarla beşikte iken de, yetişkin iken de iyilerden biri olarak konuşur.
- ⁴⁷ Meryem “Rabbim! Bana bir insan dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir?” dedi. Allah “Senin için öyle olsa bile, Allah dilediğini yaratır. O, bir işin olmasına hükmederse ona ‘Ol’ der ve o da olur” dedi.
- ⁴⁸⁻⁴⁹ O, ona kitabı, bilgeliği, Tevrat’ı, İncil’i öğretecek ve İsrailoğullarına şöyle diyen bir elçi kılacaktır: “Ben, size Rabbinizden bir belge getirdim. Ben çamurdan kuş şeklinde bir heykel yapıp ona üfleyeceğim, o da Allah’ın emri ile kuş olacak, anadan doğma körü ve alacalıyı iyi edeceğim; Allah’ın emri ile ölüleri dirilteceğim; yiyeceklerinizi ve evlerinizde sakladıklarınızı bildireceğim, eğer inanırsanız, doğrusu bunda sizin için belge vardır.
- ⁵⁰⁻⁵¹ Benden önce gelen Tevrat’ı tasdik ederek, size haram kılınanların bir kısmını helal etmem için Rabbinizden size bir belge getirdim. Doğrusu, Allah’a saygılı olun ve bana itaat edin. Şüphesiz, Allah hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbinizdir. O’na tapın, doğru yol budur.”
- ⁵² İsa, onların inkâr edeceğini anlayınca, “Allah için yardımcılarım kimler olur?” dedi. Arkadaşları “Biz Allah’ın yardımcılarıyız, Allah’a inandık ve doğruya içtenlikle kendimizi verdiğimizize tanık ol!

- ⁵³ Rabbimiz! İndirdiğine inandık, elçine uyduk, öyle ise bizi tanıklarla beraber yaz” dediler.
- ⁵⁴ Ve düzen kurdular, Allah da düzen kurdu. Allah, düzen kuranların en iyisidir.
- ⁵⁵ Hani, Allah demişti: “Ey İsa! Doğrusu seni öldürecek-
ğim ve kendime yükselteceğim, seni inkârcılardan
temizleyeceğim, sana uyanları, diriliş gününe kadar
inkârcılardan üstün kılacağım. Sonra, bana döne-
ceksiniz ve anlaşılamadığınız hususlarda aranızda
hüküm vereceğim.”
- ⁵⁶ İnkâr edenlere gelince, onlara şimdiki ve sonra-
kinde çetin bir azapla azap edeceğim. Onların hiç-
bir yardımcısı olmayacaktır.
- ⁵⁷ Ama inanıp yararlı işler işleyenlere gelince, onla-
rın ücretlerini Allah kendilerine ödeyecektir. Allah
haksızlık yapanları sevmez.
- ⁵⁸ Sana okuduğumuz bunlar, belgelerdendir ve bilge-
likli hatırlatmadır.
- ⁵⁹ Doğrusu, Allah katında İsa’nın durumu, Adem’in
durumu gibidir. Adem’i topraktan yaratmıştı. Sonra
ona “ol” dedi ve o da oldu.
- ⁶⁰ Bu gerçek Rabbindendir, sakın şüphelenenlerden
olma!
- ⁶¹ Sana ilim geldikten sonra, o konuda seninle kim
tartışacak olursa de ki: “Gelin, oğullarımızı ve oğul-
larınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve
kendinizi çağıralım, sonra içtenlikle lanetleşelim ve
Allah’ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim.”

- ⁶² Doğrusu, işte gerçek olay budur: Allah'tan başka tanrı yoktur. Doğrusu, ulu ve bilge olan elbette Allah'tır.
- ⁶³ Eğer, yüz çevirirlerse, doğrusu, Allah bozguncuları bilir.
- ⁶⁴ De ki: "Ey kitaplılar! Bizimle sizin aranızda olan ortak bir söze gelin: Allah'tan başkasına tapmayalım, ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım, Allah'ı bırakıp da birimiz öbürünü tanrı edinmesin." Eğer, yüz çevirirlerse "Bizim doğruya içtenlikle kendimizi verdiğimizize tanık olun" deyiniz.
- ⁶⁵ Ey kitaplılar! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Düşünmüyor musunuz?
- ⁶⁶ İşte, siz o kimselersiniz ki, bilginiz olan hususta tartıştınız diyelim, ama bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Oysa, Allah bilir, siz bilmezsiniz.
- ⁶⁷ İbrahim, Yahudi de değildi, Hıristiyan da değildi, ancak doğruya yönelen bir müslümandı, ortak koşanlardan da değildi.
- ⁶⁸ Doğrusu, insanlardan İbrahim'e en yakın olanlar, ona uyanlar, bu peygamber ve de inananlardır. Allah inananların yakın dostudur.
- ⁶⁹ Kitaplılardan bir takımı, keşke sizi saptırsalar isterler. Oysa, farkına varmadan yalnız kendilerini saptırmaktadırlar.
- ⁷⁰ Ey kitap ehli! Siz, görüp bildiğiniz halde, niye Allah'ın belgelerini inkâr ediyorsunuz?

- ⁷¹ Ey kitaplılar! Niçin gerçeğe saçmalığı giydiriyorsunuz ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?
- ⁷² Kitaplılardan bir takımı “İnananlara indirilmiş olana günün başında inanın ve günün sonunda inkâr edin! Belki dönerler.
- ⁷³ Ve dininize uyandan başkasına inanmayın” demişti. De ki: “Doğrusu, doğru yol gösterme, Allah’ın doğru yol göstermesidir. Tanrı katında sizinle tartışabilmeleri için, size verilmiş olanın bir benzerinin başkasına da verilmiş olmasıdır.” De ki: “Doğrusu, bolluk Allah’ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah her şeyi kuşatan ve bilendir.”
- ⁷⁴ Rahmetini dilediğine özgü kılar. Allah, yücedir, bolluk sahibidir.
- ⁷⁵ Kitap ehlinde birine bir yük altın emanet etsen, onu sana ödeyen ve bir altın emanet bıraksan, tepesine dikilmedikçe onu sana ödemeyen vardır. Bu, onların “Başkalarına karşı üzerimize bir sorumluluk yoktur” demelerindendir. Onlar, bile bile Allah’a karşı yalan söylüyorlar.
- ⁷⁶ Hayır! Kim andını yerine getirir ve saygılı olursa, şüphesiz, Allah saygılı davrananları sever.
- ⁷⁷ Doğrusu, Allah’ın antlaşmasını ve yeminlerini az bir değere satanlar, işte, onların gelecekte bir payları olmayacaktır. Allah diriliş günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Elem verici azap da onlarıdır.

- ⁷⁸ Doğrusu, kitaplılardan bir takımı, kitapta olmadığı halde kitaptan olduğunu sanmanız için, dillerini eğip бүkerler ve o söz Allah katından olmadığı halde “Allah katındandır” derler ve bilerek Allah’a karşı yalan söylerler.
- ⁷⁹ Allah’ın kendisine kitabı, bilgeliği ve peygamberliği verdiği hiçbir kimse, insanlara, “Allah yerine bana kul olun” demez. Ancak, kitabı öğrettiğinize ve okumakta olduğunuza göre “Rabbin kulları olun” demesi yaraşır.
- ⁸⁰ Melekleri, peygamberleri tanrı olarak benimsemenizi de emredemez. Siz doğruya içtenlikle kendinizi verdikten sonra, size inkâr etmeyi mi emredecek?
- ⁸¹ Hani, Allah peygamberlerden sağlam söz almıştı. “Andolsun, size kitap ve bilgelik verdim. Sonradan sizde bulunanı doğrulayan bir peygamber geldiğinde, ne olursa olsun ona inanacaksınız ve ne yapıp yapıp ona yardım edeceksiniz. Bunu kabul ettiniz mi ve ağır andımı üzerinize aldınız mı?” dedi. Onlar da “Kabul ettik” dediler. Allah da “O halde, Benim de sizinle beraber tanıklardan olduğuma tanık olun” demişti.
- ⁸² Kim bundan sonra yüz çevirirse, işte, onlar yoldan çıkanlardır.
- ⁸³ Allah’ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa, göklerde ve yerde kim varsa, ister istemez O’na içtenlikle kendini vermiştir. Zaten O’na döndürüleceklerdir.

- ⁸⁴ De ki: “Biz, Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakup’a ve oymaklara indirilenlere, Musa’ya, İsa’ya ve peygamberlere Rableri tarafından verilenlere, aralarında hiçbirini diğerinden ayırmadan inandık. Biz, kendimizi içtenlikle O’na vermişizdir.”
- ⁸⁵ Kim İslam’dan başka bir din arzu ederse, o din kabul edilmeyecektir. O, gelecektekinde de kaybedenlerden biri olacaktır.
- ⁸⁶ İnandıktan, elçinin hak olduğuna tanıklık ettikten ve kendilerine açık belgeler geldikten sonra, inkâr eden bir ulusa Allah nasıl doğru yol gösterir? Allah kıyıcı ulusa doğru yol göstermez.
- ⁸⁷ İşte, bunların cezası, Allah’ın, meleklerin ve insanların hepsinin lanetine uğramalarıdır.
- ⁸⁸ Bu lanette temelli kalacaklar. Onlardan azap eksiltilmez ve onlara bir daha bakılmaz.
- ⁸⁹ Ancak, ondan sonra tövbe edip düzeltenler olursa, doğrusu Allah bağışlar, acır.
- ⁹⁰ Doğrusu, inandıktan sonra inkâr edip, sonra da inkârları artanların tövbeleri kabul edilmeyecektir. İşte, onlar tam sapanlardır.
- ⁹¹ Doğrusu, inkâr edip inkârcı olarak ölenlerin hiçbirinden, dünya dolusu altını fidye vermiş olsa bile, kabul edilmeyecektir. İşte bunlara elem verici azap vardır ve hiçbir yardımcısı da olmayacaktır.

- ⁹² Sevdiğiniz şeylerden vermedikçe iyiliğe erişemezsiniz. Ne verirseniz, doğrusu, Allah onu bilir.
- ⁹³ Tevrat'ın indirilmesinden önce, İsrail'in kendilerine haram ettiğinden başka, bütün yiyecekler İsrailoğullarına helal idi. De ki: "Doğru söylüyorsanız Tevrat'ı getirin ve onu okuyun."
- ⁹⁴ Bundan sonra Allah'a karşı kim yalan uydurursa, işte, onlar kıyıcı kimselerdir.
- ⁹⁵ De ki: "Allah doğru söyledi. Öyle ise doğruya yönelik olan İbrahim'in dinine uyun; o, puta tapanlardan değildi."
- ⁹⁶ Doğrusu, dünyalar için mübarek ve doğru yol göstergesi olarak insanlar için kurulan ilk ev Mekke'dedir.
- ⁹⁷ Orada apaçık belgeler, İbrahim'in durağı vardır. Kim oraya girerse güvende olur. Oraya yol bulabilen insanlara Allah için Evi haccetmek gerekli olur. Kim bunu inkâr ederse, doğrusu Allah dünyalardan zengindir.
- ⁹⁸ De ki: "Ey kitaplılar! Allah yaptıklarınıza şahitken, niçin Allah'ın ilkelerini inkâr ediyorsunuz?"
- ⁹⁹ De ki: "Ey kitaplılar! Siz, doğru olduğunu bilip dururken, niçin Allah'ın yolunda eğrilik arayarak inananları ondan alıkoyuyorsunuz?" Allah işlediklerinizden habersiz değildir.
- ¹⁰⁰ Ey inananlar! Kitap verilenlerin bir takımına itaat ederseniz, inanmanızdan sonra, sizi inkârcılığa döndürürler.

- ¹⁰¹ Size Allah'ın ilkeleri okunurken ve elçisi de aranızda bulunurken, nasıl inkâr edersiniz? Kim Allah'a sım-sıkı tutunursa, doğru yola iletilmiş olur.
- ¹⁰² Ey inananlar! Allah'a gereği gibi saygılı olun. Ancak, içtenlikle doğruya kendini vermiş olarak can vermeye bakın.
- ¹⁰³ Allah'ın ipine topluca sım-sıkı tutunun, ayrılıkçılık yapmayın. Allah'ın size olan nimetini anın. Düş-mandınız, gönüllerinizin arasını uzlaştırdı ve siz de O'nun nimetinden dolayı kardeş oldunuz. Ateş çukurunun kıyısında idiniz, sizi oradan kurtardı. Doğru yola girersiniz diye, Allah ilkelerini size böy-le açıklıyor.
- ¹⁰⁴ Sizlerden iyiye çağırın, uygun olanı emreden ve kö-tülüğü yasaklayan bir toplum olsun. İşte, onlar ba-şarıya ulaşanlardır.
- ¹⁰⁵⁻¹⁰⁶ Kendilerine açık belgeler geldikten sonra ayrılığa düşen ve anlaşılmayanlar gibi olmayın. Birtakım yüzlerin ağaracağı ve birtakım yüzlerin kararacağı günde büyük azap işte onlaradır. Yüzleri kararan-lara gelince; "İnanmanızdan sonra inkâr mı ettiniz? Öyle ise, inkâr etmiş olmanızdan dolayı azabı tadın" denecektir.
- ¹⁰⁷ Yüzleri ağaranlar ise, Allah'ın rahmetindedirler, on-lar orada temelli kalacaklardır.
- ¹⁰⁸ İşte bunlar, sana gerçek olarak okuduğumuz Al-lah'ın ilkeleridir. Allah, âlemlere haksızlık yapılma-sını istemez.

3/101, 116, 5/16, 10/25, 23/73, 37/18, 42/32.

3/102, 2/132, 10/72, 11/14, 27/91, 46/15.

3/103, 105, 5/159, 23/53, 42/13.

3/103, 8/63, 9/60, 106/1,2.

3/104, 110, 2/143.

- ¹⁰⁹ Göklerde olanlar ve yerde olanlar Allah'ındır, işler Allah'a götürülür.
- ¹¹⁰ Siz, uygun olanı emreden, kötülüğü yasaklayan ve Allah'a inanan, insanlar için ortaya çıkarılan iyi bir milletsiniz. Eğer, kitap ehli de inanmış olsaydı, onların iyiliğine olurdu. Onların birtakımı inanmış ve çoğu da yoldan çıkmıştır.
- ¹¹¹ Onlar incitmekten başka size bir zarar veremezler. Sizinle savaşa girerlerse, size arkalarını dönüp giderler. Sonra onlara yardım da edilmez.
- ¹¹² Nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın andına ve insanların andına sığınanların dışında kalanlara alçaklık damgası da vurulur. Allah'tan da bir öfkeye uğrarlar, onlara sünepelik damgası vurulmuştur. Bu, Allah'ın ilkelerini inkâr etmelerinden, peygamberleri haksız yere öldürmelerindendir. Bu, başkaldırmaları ve düşmanlık yapmakta olduklarındandır.
- ¹¹³⁻¹¹⁴ Kitap ehlinin hepsi de bir değildir. Onların içinde secdeye kapanarak, geceleri Allah'ın ilkelerini okuyup duran bir millet vardır. Bunlar, Allah'a, sonraki güne inanır, uygun olanı emreder, kötü olanı yasaklar, iyiliklere koşarlar. İşte bunlar iyilerdendir.
- ¹¹⁵ Yaptıkları herhangi bir iyilikleri inkâr edilmeyecektir. Allah saygılı olanları bilir.

- ¹¹⁶ Doğrusu, inkâr edenlerin malları ve çocukları, Allah'a karşı kendilerine hiçbir şey sağlamaz. İşte, onlar ateşliklerdir ve orada temelli kalacaklardır.
- ¹¹⁷ Onların bu dünya hayatında sarfettikleri şeylerin durumu, kendilerine haksızlık eden ulusun ekinlerine vurup yok eden soğuk rüzgarın durumu gibidir. Allah onlara zulmetmedi, ama onlar kendilerine zulmettiler.
- ¹¹⁸ Ey inananlar! Sizden olmayanı sırdaş edinmeyin, aklınızı çelmekten geri durmazlar, sıkıntıya uğramanızı severler. Ağızlarından öfke taşmaktadır. Gönüllerinde gizli olan ise daha büyüktür. Eğer düşünürseniz, belgeleri size açıklamış oluyoruz.
- ¹¹⁹ İşte siz, o kimselersiniz ki, onlar sizi sevmezken siz onları seviyor ve kitabın tümüne inanıyorsunuz. Size rastladıkları zaman, "İnandık" derler. Yalnız kaldıklarında ise, size karşı şiddetli öfkelerinden parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Öfkenizden çatlayın. Doğrusu, Allah gönüllerde olanı bilir."
- ¹²⁰ Eğer size bir iyilik dokunsa, bu onları üzer. Eğer size bir kötülük gelse, ona da sevinirler. Eğer dayanır ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar veremez. Doğrusu, Allah onların yaptıklarını kuşatır.
- ¹²¹ Hani, sen inananları savaş için duracakları yerlere yerleştirmek üzere erkenden evinden ayrılmıştın. Allah işitendir, bilendir.

- ¹²² Hani, sizden iki takım bozulmaya yüz tutmuştu. Oysa Allah onların dostuydu. İnananlar Allah'a güvensinler.
- ¹²³ Andolsun, sizin düşkün bir durumda olduğunuz Bedir'de, Allah size yardım etmişti. Allah'a saygılı olun ki, şükretmiş olasınız.
- ¹²⁴ Hani, inananlara, "Rabbinizin üç bin melekke size yardım etmesi, size yetmez mi?" diyordun.
- ¹²⁵ Evet! Dayanırsanız, korunursanız, onlar da hemen şu anda üzerinize gelirlerse, Rabbiniz size nişanlı beş bin melekke yardım edecektir.
- ¹²⁶⁻¹²⁷ Allah bunu, yalnızca size müjde olsun ve gönülleriniz sağlamlaşsın diye değil, inkâr edenlerin bir yandan yolunu kesmek veya onları ümitsizce geri dönecek şekilde bozguna uğratmak için yapmıştır. Yardım ancak yüce, bilge Allah katındandır.
- ¹²⁸ Onların tövbesini kabul etmesi veya onlara azap etmesi seni ilgilendirmez. Doğrusu, onlar kıyıcıdırlar.
- ¹²⁹ Göklerde olan ve yerde olan Allah'a aittir. Dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Ve Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹³⁰ Ey inananlar! Artı olanı kat kat artırarak yemeyin. Allah'a saygılı olun ki, başarıya eresiniz.
- ¹³¹ Nankörlük edenlere hazırlanmış olan ateşten korunun.
- ¹³² Size acınması için Allah'a ve elçisine itaat edin.

- ¹³³ Rabbinizden bir bağışlanmaya, saygılı olanlara hazırlanmış gökler ve yer arası kadar geniş olan cennete koşuşun.
- ¹³⁴ Bunlar, bollukta ve darlıkta verirler, öfkelenmeyi yutkunurlar, insanların kusurlarını affederler. Ve Allah iyi davrananları sever.
- ¹³⁵ Onlar, kötü bir şey yaptıkları veya kendilerine haksızlık ettikleri zaman, Allah'ı anarlar ve günahlarının bağışlanmasını dilerler. Allah'tan başka, günahları kim bağışlayabilir? Onlar yaptıkları işlerde bile bile direnmezler.
- ¹³⁶ İşte, bunların ödülleri Rablerinden bağışlanma olup, temelli kalacakları ve altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Çalışanların ne güzel ödülleri vardır!
- ¹³⁷ Sizden önce nice düzenlemeler geçmiştir. Öyle ise, yeryüzünde dolaşın da yalanlayıcıların sonunun nasıl olduğuna bakın.
- ¹³⁸ Bu, insanlara bir açıklama, saygılı olanlara bir doğruluk göstergesi ve bir öğüttür.
- ¹³⁹ Gevşemeyin ve üzülmeyin. Eğer inanmışsanız en üstün siz olacaksınız.
- ¹⁴⁰ Eğer siz bir yara aldıysanız, kuşkusuz o ulus da benzeri bir yara almıştır. Bu gibi günleri insanlar arasında döndürüp dururuz. Böylece Allah, inananları belirtir ve içinizden tanıklar tutar. Ve Allah haksızlık yapanları sevmez.

- ¹⁴¹ Bu, Allah'ın inananları temize çıkarması ve inkârcıların yok etmesi içindir.
- ¹⁴² Yoksa, sizin var gücü ile uğraşanları bilmeden ve dayananları denemeden cennete gireceğinizi mi sandınız?
- ¹⁴³ Andolsun ki, ölümle karşılaşmadan önce, onu istiyordunuz. İşte, onu gördünüz de bakıp duruyorsunuz.
- ¹⁴⁴ Muhammed ancak bir elçidir. Ondan önce de birçok elçi gelip geçmiştir. Ölür veya öldürülürse gerisin geriye mi döneceksiniz? Kim geriye dönerse, Allah'a bir zarar veremez. Ancak, Allah şükredenleri ödüllendirecektir.
- ¹⁴⁵ Süresi yazılı hiçbir kimse, Allah'ın bilgisi dışında ölmez. Kim dünya yararını isterse, ona ondan veririz. Kim de ahiret yararını isterse, ona da ondan veririz. Şükredenleri ödüllendireceğiz.
- ¹⁴⁶ Nice peygamberler yanında, pek çok tanrı bilimcisi de savaşmıştır. Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşememişler, yılmamışlar ve boyun eğmemişlerdi. Ve Allah dayananları sever.
- ¹⁴⁷ Sözleri ancak şunu söylemekti: "Rabbimiz! Günahlarımızı, işlerimizdeki tutumsuzluğumuzu bize bağışla, ayaklarımızı sağlam kıl, nankör ulusa karşı bize yardım et."
- ¹⁴⁸ Bunun için, Allah onlara hem dünya ödülünü, hem de ötekinin ödülünün güzelini vermiştir. Allah iyi davrananları sever.

- ¹⁴⁹ Ey inananlar! İnkâr edenlere uyarmanız, sizi gerisin geriye çevirirler de kaybedenlere dönersiniz.
- ¹⁵⁰ Oysa, sahibiniz Allah'tır ve yardımcılarının en iyisi de O'dur.
- ¹⁵¹ Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmedığı şeyi Kendisine ortak koşmalarından ötürü, inkâr edenlerin gönüllerine korku salacağız. Onların varacağı yer ateştir. Haksızlık edenlerin yerleri ne kötüdür.
- ¹⁵² Andolsun ki, Allah size verdiği sözde durdu. Hani, O'nun izniyle onları biçiyordunuz, sevdiğinizi size gösterdikten sonra başkaldırdınız, verilen buyruk hakkında çekiştiniz ve başarısızlığa uğradınız. Çünkü kiminiz şimdikini istiyordu, kiminiz gelecektekini istiyordu. Sonra, sizi denemek için düşmanınızdan sizi kaçırdı. Andolsun ki sizi affetti. Ve Allah inananlara karşı bolluk sahibidir.
- ¹⁵³ Hani, elçi arkanızdan sizi çağırırken, kimseye bakmadan kaçıyordunuz. Elinizden gidene ve de başınıza gelene üzülmeyesiniz diye Allah sizi kaygıdan kaygıya uğrattı. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

- ¹⁵⁴ Sonra, bu kaygının ardından üzerinize, sizden bir bölüğü bürüyen güvenli bir uyuklama indirdi. Bir bölük de, cahillerin sanısı gibi Allah hakkında hak-sız yere sanıya kapılıp kendilerini kaygılandırarak, “Bu işte bize bir şey var mı?” diyorlardı. De ki: “Durumun tümü Allah’a aittir.” Sana açıklayamadıklarını içlerinde gizliyorlar. “Bu işte bizim bir fikrimiz olsaydı, burada öldürülmezdik” diyorlar. De ki: “Evlerinizde bile olsaydınız, haklarında ölüm yazılmış olanlar, devrilecekleri yerlere yine de varırlardı.” Bu, içinizde olanı Allah’ın denemesi ve gönüllerinizde olanı yoklaması içindir. Allah göğüslerde olanı bilir.
- ¹⁵⁵ Doğrusu, iki topluluğun karşılaştığı gün, şeytan içinizden geri dönenleri, işledikleri bir takım işlerden dolayı kaydırmak istedi. Andolsun ki, Allah onları affetmiştir. Doğrusu, Allah bağışlayandır, ıvecen olmayandır.
- ¹⁵⁶ Ey inananlar! Yolculuğa çıkan veya savaşa giden kardeşleri hakkında “Yanımızda olsalardı ölmezler veya öldürülmezlerdi” diyen inkârcılar gibi olmayın. Allah bu sözlerini onların gönüllerinde bir özlem yapar. Allah hem yaşatır, hem öldürür. Allah işlediklerinizi görmektedir.
- ¹⁵⁷ Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah’ın bağışlaması ve rahmeti onların topladıklarından daha iyidir.

- 158 Andolsun ki, ölmeniz de öldürülmeniz de Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.
- 159 Allah'ın acımasından ötürü, sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı yürekli olsaydın çevrenden dağılırlardı. Onları affet, onlara bağışlanma dile, durum hakkında onlara danış; ancak, karar verdiğin zaman Allah'a güven, doğrusu, Allah güvenenleri sever.
- 160 Eğer Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer, sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? İnananlar yalnız Allah'a güvensinler.
- 161 Hiçbir peygambere aldatma yaraşmaz. Kim aldatırsa yaptığı aldatmayı diriliş günü boynuna takılı getirir. Sonra herkese kazandığı ödenir. Onlara haksızlık da yapılmaz.
- 162 Allah'ın rızasına uyan kimse hiç Allah'ın öfkesine uğrayan gibi olur mu? Bunun varacağı yer cehennemdir. Varılacak yer ne kötüdür!
- 163 Onlar Allah katında derece derecedir ve Allah onların işlediklerini görmektedir.
- 164 Andolsun ki, Allah inananlara, ilkelerini okuyan, onları temize çıkaran, onlara kitabı ve bilgeliği öğreten, kendilerinden bir elçi göndermekle iyilik yapmıştır. Oysa onlar, önceleri apaçık bir sapkınlık içinde idiler.
- 165 Başkalarını iki katına uğrattığınız bir musibete kendiniz uğrayınca "Bu da nereden?" dersiniz? De ki: "O, kendinizdendir." Doğrusu, Allah'ın gücü her şeye yeter.

- ¹⁶⁶ İki topluluğun karşılaştığı gün başınıza gelen Allah'ın izniyledir, ki inananları ayırt etsin.
- ¹⁶⁷ Ve ikiyüzlülük yapanları da bilsin. Bunlara "Gelin, Allah yolunda savaşın veya kendinizi savunun" denilince, "Eğer savaş olacağını bilseydik size uyardık" dediler. Halbuki onlar, o gün inançtan çok inkâra yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Oysa Allah gizlediklerini daha iyi bilmektedir.
- ¹⁶⁸ Onlar, oturup kardeşleri için "Bize uysalardı öldürülmezlerdi" dediler. De ki: "Eğer, doğru söylüyorsanız, ölümü kendinizden savın."
- ¹⁶⁹ Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanma. Ancak onlar Rablerinin katında diri olarak rızıklanmaktadır.
- ¹⁷⁰ Onlar, Allah'ın kendilerine verdiği bolluktan dolayı sevinç içinde olup, arkalarından henüz kendilerine katılmayanlara da korkunun olmadığını ve onların üzülmeceklerini müjdelemek isterler.
- ¹⁷¹⁻¹⁷² Yaralandıktan sonra yine Allah'ın ve elçisinin çağrısına koşan inananların ödülünü Allah'ın zayi etmeyeceğini ve Allah'tan nimet ve bolluk olduğunu müjde etmekle sevinç duyarlar. Onların içinden işlerini güzel yapanlara ve saygılı olanlara büyük ödül vardır.
- ¹⁷³ İnsanlar, onlara "Doğrusu, düşmanlarınız size karşı bir ordu topladı, onlardan korkun" dediler. Ama bu, onların inancını artırdı ve "Allah bize yeter ve O ne güzel koruyucudur" dediler.

- ¹⁷⁴ Bu yüzden, kendilerine bir kötülük dokunmadan, Allah'tan bir nimet ve bollukla geri döndüler. Allah'ın rızasına uydular. Allah büyük bolluk sahibidir.
- ¹⁷⁵ O şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Eğer inanıyorsanız, onlardan değil, Ben'den korkun.
- ¹⁷⁶ İnkârcılığa koşuşanlar seni üzmesin. Şüphesiz, onlar Allah'a bir zarar veremezler. Allah onlara gelecektekinde bir pay ayırmamak istiyor. Ve onlara büyük bir azap vardır.
- ¹⁷⁷ Şüphesiz, inanmaya karşılık inkârı satın alanlar Allah'a bir zarar veremezler. Onlara elem verici bir azap vardır.
- ¹⁷⁸ İnkâr edenler, kendilerine vermiş olduğumuz sürenin kesinlikle kendilerinin iyiliğine olduğunu sanmasınlar. Ancak, onlara günahları çoğalsın diye süre veriyoruz. Onlara aşağılayıcı bir azap vardır.
- ¹⁷⁹ Allah, inananları, bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Çünkü, temizi pisten ayıracaktır. Allah görünmeyeni size bildirecek değildir. Ancak, elçilerinden istediğini seçer. Öyle ise, Allah'a ve elçilerine inanın. İnanırsanız, saygılı olursanız, size büyük ödül vardır.
- ¹⁸⁰ Allah'ın, bolluğundan kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, onun iyiliklerine olduğunu sanmasınlar. Aksine bu onların kötülüğüdür. Cimrilik yaptıkları şeyler, diriliş günü boyunlarına dolandırılacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'a kalacaktır. Allah işlediklerinizden haberi olandır.

- ¹⁸¹ Andolsun ki, “Doğrusu, Allah fakir, biz zenginiz” diyenlerin sözünü Allah işitmiştir. Dediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürdüklerini yazacağız ve “Yakıcı azabı tadın” diyeceğiz.
- ¹⁸² Bu, ellerinizle sunduğunuzun karşılığıdır. Yoksa Allah kullara kesinlikle haksızlık etmez.
- ¹⁸³ Onlar, “Doğrusu, ateşin yiyeceği bir kurbanı getir-medikçe hiçbir elçiye inanmamak üzere Allah bize söz verdi” dediler. De ki: “Kuşkusuz, benden önce elçiler size açık belgeler ve dediğiniz şeyi getirmiştir. Doğru sözlü iseniz, onları niçin öldürdünüz?”
- ¹⁸⁴ Eğer seni yalancı sayıyorlarsa, senden önce açık belgeler, sayfalar ve aydınlatıcı kitap getiren elçiler de yalanlanmıştır.
- ¹⁸⁵ Her insan ölümü tadacaktır ve diriliş günü ücret-leriniz kesinlikle ödenecektir. Ateşten kim uzaklaştırılıp cennete sokulursa, artık o kurtulmuştur. Dünya hayatı aldatıcı bir eğlenceden başka bir şey değildir.
- ¹⁸⁶ Andolsun ki, mallarınız ve canlarınızla sınanacaksınız ve hiç şüphesiz sizden önce kitap verilenlerden ve ortak koşanlardan inciten çok söz işiteceksiniz. Eğer dayanır ve saygılı olursanız, doğrusu, bütün bunlar üzerinde durulmaya değer işlerdendir.

- ¹⁸⁷ Hani, Allah, kitap verilenlerden, 'onu gizlemeden kesinkes insanlara anlatacaksınız', diye kesin söz almıştı. Ama onlar, o kitabı arkalarına attılar ve az bir değere sattılar, satın aldıkları şey ne kötüdür.
- ¹⁸⁸ Yaptıklarına sevinenleri ve yapmadıkları şeylerle övülmeyi sevenleri sakın dikkate alma, asla bunların azaptan kurtulacaklarını da sanma. Acıtırıcı azap da onlaradır.
- ¹⁸⁹ Göklerin ve yerin egemenliği Allah'a aittir ve Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ¹⁹⁰ Doğrusu, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün gidip gelişinde, öz akıllı olanlara belgeler vardır.
- ¹⁹¹ Onlar, ayakta iken, otururken ve yan yatarken, Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılmasını düşünürler. "Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın, Sen eksiklikten uzaksın, bizi ateşin azabından koru.
- ¹⁹² Rabbimiz! Doğrusu Sen kimi ateşe sokarsan, onu kuşkusuz rezil etmişsindir. Haksızlara hiçbir yardımcı bulunmaz.
- ¹⁹³ Rabbimiz! Doğrusu biz, inanmaya çağıran birinin "Rabbimize inanın" çağrısını işittik de inandık. Rabbimiz! Günahlarımızı bize bağışla. Kötülüklerimizi ört, iyilerle beraber olarak canımızı al.
- ¹⁹⁴ Rabbimiz! Elçilerinle bize vaadettiğini ver, bizi diriliş günü rezil etme; doğrusu, Sen sözünden caymazsın."

- ¹⁹⁵ Bunun üzerine Rableri, onlara cevap verdi. Birbirinizden meydana gelen sizlerden, erkek veya kadın, işleyenin işini boşa çıkarmam. Göç edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, yolumda incitilenlerin, sa-
vaşanların ve öldürülenlerin kötülüklerini kuşkusuz
örteceğim. Andolsun, Allah katından bir karşılık
olarak onları altlarından ırmaklar akan cennetlere
koyacağım. Ödülün güzeli Allah katındadır.
- ¹⁹⁶ İnkâr edenlerin memleketleri dolaşmaları seni
aldatmasın.
- ¹⁹⁷ Bu azıcık bir faydalanmadır, sonra varacakları yer
cehennemdir. Ne kötü döşenmiş bir yerdir!
- ¹⁹⁸ Ancak, Rablerine saygılı olanlara, altlarından ır-
maklar akan, içinde Allah katından konukluk veri-
lecek, temelli kalacakları cennetler vardır. Ve Allah
katında olanlar, iyiler için daha iyidir.
- ¹⁹⁹ Doğrusu kitaplılardan, Allah'a, size indirilene ve
kendilerine indirilene, Allah'a saygıyla boyun büke-
rek inanan ve Allah'ın ilkelerini az bir değere satma-
yanlar vardır. İşte, onların ödülleri Rablerinin katın-
dadır. Doğrusu, Allah hesaplaşmayı çabuk görendir.
- ²⁰⁰ Ey inananlar! Dayanın, direnin, tetikte olun, Allah'a
saygılı olun ki, başarasınız.

4. KADINLAR / NİSA BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 176 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey insanlar! Sizi tek bir canlıdan yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden de pek çok erkek ve kadın yayan Rabbinize saygılı olun. Adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a ve yakın hısımlara saygılı olun. Doğrusu, Allah sizi gözetmektedir.
- ² Öksüzlere mallarını verin, temiz olanı pis olan ile değiş tokuş etmeyin; mallarını mallarınızla karıştırarak yemeyin. Doğrusu bu büyük suçtur.
- ³ Öksüzlere karşı insafsızlık etmekten korkarsanız, beğendiğiniz başka kadınlardan ikişer, üçer, dörder evlenebilirsiniz. Eğer, bunlar arasında adalet yapamayacağınızdan korkarsanız, bir tane veya antlaşma yaptıklarınızla yetinmelisiniz. Adaletsizlik yapmamanız için en uygun olanı budur.
- ⁴ Kadınlara gönül sunularını bağış olarak ödeyin. Eğer, kadınlar gönül hoşluğu ile ondan size bir şey bağışlarsa, onu gönül rahatlığı ve afiyetle yiyin.
- ⁵⁻⁶ Allah'ın, sizi koruyucu yaptığı mallarınızı uçarılara vermeyin. Ancak, kendilerini besleyin ve giyindiririn, onlara uygun söz söyleyin. Öksüzleri evlenecek çağa gelene kadar deneyin. Onlarda bir olgunluk bulursanız, mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler diye onların mallarını tutumsuzca ve tez elden yemeyin. Zengin olan kimse iffetli olmaya çalışsın, fakir olan ise uygun bir şekilde yiyebilir. Mallarını kendilerine verdiğinizde, onların yanında tanık bulundurun. Hesap soran olarak Allah yeter.

- ⁷ Ana baba ve en yakınların bıraktıklarından erkeklerle pay vardır. Ana baba ve en yakınların bıraktıklarından kadınlara da pay vardır. Bunlar az veya çok olarak belirli bir paydır.
- ⁸ Bölüşmede yakınlar, öksüzler, düşkünler hazır bulunursa, onlara da ondan bir şey verin ve onlara uygun söz söyleyin.
- ⁹ Kendileri geride cılız çocuklar bırakmış olsalardı bakımsız kalacaklarından endişe edenler, başka çocuklara haksızlık yapmaktan korksunlar, saygılı olsunlar ve düzgün söz söylesinler.
- ¹⁰ Doğrusu, öksüzlerin mallarını haksız yere yiyenler karınlarına ancak ateş tıkmış olurlar. Onlar çılgın ateşe yaslanacaklardır.
- ¹¹ Allah, çocuklarınız hakkında, erkeğe iki kadının hissesi kadar tavsiye eder. Eğer, ikiden çok kadın iseler, bırakılanın üçte ikisini alırlar. Yalnız tek bir kız ise, bırakılanın yarısını alır. Eğer, ölenin çocuğu varsa, bıraktığından ana babadan her birine altıda bir pay vardır. Eğer, çocuğu yoksa, anası babası ona vâris oluyorsa, anası üçte bir alır. Eğer, kardeşleri varsa, altıda bir annesinin olur. Bu hükümler ölenin yaptığı vasiyet ve borcu çıktıktan sonra kalan mala dairdir. Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin faydalı olma bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bunlar, Allah'ın tayin ettiği paylardır. Doğrusu, Allah bilendir, bilgedir.

- ¹² Eğer karılarınızın çocukları yoksa, yaptıkları vasiyetten ve borçtan arta kalan miraslarının yarısı sizindir, çocukları varsa dörtte biri sizindir. Eğer çocuğunuz yoksa, sizin yaptığınız vasiyetten ve borçtan arta kalanın dörtte biri karılarınızındır. Eğer çocuğunuz varsa sekizde biri karılarınızındır. Erkek veya kadın, kardeş veya kızkardeş olarak ikinci dereceden mirasçı bırakırsa, her birine altıda bir verilir. Eğer bundan çok iseler, bunlar yapılan vasiyet ve borçtan sonra kalanın üçte birine zarara uğratılmaksızın ortak olurlar. Bunlar Allah'ın tavsiyesidir. Allah bilendir, iveden olmayandır.
- ¹³ Bunlar, Allah'ın yasalarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, Allah onu, içlerinden ırmaklar akan ve içinde temelli kalacakları cennetlere koyacaktır. İşte, büyük başarı budur.
- ¹⁴ Kim, Allah'a ve elçisine karşı gelirse ve yasalarını çiğnerse, onu içinde temelli kalacağı ateşe koyacaktır. Ona aşağılayıcı bir azap vardır.

- ¹⁵ Kadınlarınızdan fuhuş yapan olursa onlara karşı içinizden dört tanık getirin, eğer, tanıklık ederlerse, ölünceye kadar veya Allah onlara bir yol kılana kadar o kadınları evlerde tutun.
- ¹⁶ Sizden iki erkek bunu yaparsa, onları incitin; eğer tövbe eder, düzeltirlerse, onları bırakın. Doğrusu, Allah tövbeleri kabul edendir, acıyandır.
- ¹⁷ Allah, ancak kötülüğü bilmeyerek yapıp hemen tövbe edenlerin tövbesini kabul etmeyi üzerine almıştır. Allah, işte, onların tövbesini kabul eder. Allah bilendir, bilgedir.
- ¹⁸ Kötülükleri işleyip dururken, ölüm kendisine geldiği zaman “Şimdi tövbe ettim” diyenler ile inkârcı olarak ölenlerin tövbesi kabul edilmez. İşte, onlara acıklı bir azap hazırladık.
- ¹⁹ Ey inananlar! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal değildir. Apaçık fuhuş yapmadıkça, onlara verdiğinizin bir kısmını geri almanız için onları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer, onlardan hoşlanmıyorsanız, hoşlanmadığınız bir şeyi Allah çok hayırlı kılmış olabilir.

- ²⁰ Eğer bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz, birincisine bir yük altın vermiş olsanız bile ondan birşey almayın. Onu suçlayarak ve açık günah işleyerek mi alacaksınız?
- ²¹ Onu nasıl alırsınız ki, birbirinizle birleşmişsiniz ve kadınlar da sizden sağlam güvence almışlardı.
- ²² Babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin, bundan önce olan artık geçmiştir. Doğrusu, o bir fuhuş ve pek iğrenç bir şeydi ve ne kötü bir yoldu.
- ²³ Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşin kızları, kızkardeşin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kızkardeşleriniz, karılarınızın anneleri, gerdeğe girdiğiniz karılarınızdan olup yanınızda kalan üvey kızlarınız, eğer anneleriyle gerdeğe girmemişseniz size bir engel olmaz, öz oğullarınızın eşleri, iki kızkardeşle bir anda evlenmek, ancak geçmişteki artık geçmiştir, size haram kılındı. Doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.

- ²⁴ Ve Allah'ın size yazısı olarak antlaşma yaptıklarınızın dışında evli kadınlarla evlenmeniz de haram kılındı. Bunların dışında kalanları, zinadan sakınmak ve iffetli olmak şartı ile mallarınızla arzu etmeniz size helal kılındı. Onlardan gönenmiş olduklarınıza karşılık biçilmiş ücretlerini verin, biçilmiş ücretten sonra, karşılıklı anlaşmanızda size bir sorumluluk yoktur. Doğrusu, Allah bilendir, bilgedir.
- ²⁵ Aranızda inanmış hür kadınlarla evlenmeye gücü olmayanlar inanmış genç kızlarla antlaşma yapabilirler. Allah inancınızı daha iyi bilir. Siz birbirinizden doğmuşsunuz. Gizli dost tutmamak, zina etmemek, iffetli olmak şartıyla uygun ücretlerini vererek sahiplerinin izni ile onlarla evlenin. Onlar, evlendikleri zaman, bir fuhuş işlerlerse, hür kadınların cezasının yarısı onlara uygulanır. Bu günaha girmekten korkanlar içindir. Sabrederseniz, sizin için daha iyidir. Ve Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ²⁶ Allah bunları size anlatmakla, sizden öncekilerin yollarını göstermek ve tövbelerinizi kabul etmek istiyor. Ve Allah bilendir, bilgedir.

- ²⁷ Allah, tövbenizi kabul etmek ister. Ancak, tutku-
larına uyanlar sizin büyük bir eğriliğe sapmanızı
isterler.
- ²⁸ İnsan artık yaratıldığından dolayı, Allah sizi hafiflet-
mek istiyor.
- ²⁹ Ey inananlar! Mallarınızı aranızda haksızlık yap-
arak değil, karşılıklı hoşnutlukla yapılan ticaretle
yiyin, kendinizi zorlamayın. Doğrusu, Allah size
acımaktadır.
- ³⁰ Kim düşmanlık ederek ve haksızlıkla bunu yaparsa,
onu ateşe yaslayacağız. Bu, Allah'a kolay bir şeydir.
- ³¹ Yasaklandığınız büyük günahlardan uzak durursa-
nız, diğer kusurlarınızı örteriz ve sizi ağırlanacak
bir yere yerleştiririz.
- ³² Allah'ın sizi birbirinizden üstün kıldığı şeyleri
arzu etmeyin. Erkeklerle kazandıklarından pay var-
dır, kadınlara da kazandıklarından pay vardır, Al-
lah'tan bolluğunu dileyin. Doğrusu, Allah her şeyi
bilmektedir.
- ³³ Ana babanın ve yakınların bıraktıklarından her biri-
ne vârisler kıldık. Kendileri ile anlaşma yaptığının
paylarını verin. Doğrusu, Allah her şeye tanıktır.

- ³⁴ Allah'ın kimilerini kimilerinden üstün kılmasından ve mallarından vermelerinden dolayı da erkekler kadınları gözetip koruyandılar. İyi kadınlar ise yokluğunda Allah'ın korunmasını buyurduğunu koruyarak söz dinleyenlerdir. Hırçınlıklarından korktuğunuz kadınlara öğüt verin, yataklarından ayrılın ve sonra onlarla cinsi ilişki kurun. Eğer uyarlarsa aleyhlerine başka bir yol aramayın. Doğrusu, Allah yücedir, büyüktür.
- ³⁵ Eğer ikisinin ayrılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin. Eğer onlar düzeltmek isterlerse, Allah aralarını bulmakta başarıya ulaştırır. Doğrusu, Allah bilendir, haberdardır.
- ³⁶ Allah'a tapın, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya, babaya, yakınlığı olanlara, öksüzlere, yoksullara, yakın komşuya, yabancı komşuya, yanındaki arkadaşına, yolda kalmış olana, antlaşmalılarınıza iyi davranın. Doğrusu, Allah övünenleri, böbürleneni sevmeyiz.
- ³⁷ Bunlar cimrilik eder ve insanlara da cimriliği tavsiye ederler ve Allah'ın bolluğundan kendilerine verdiğini gizlerler. İnkârcılara aşağılayıcı bir azap hazırladık.

- ³⁸ Ve bunlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye sarfederler, Allah'a ve sonraki güne inanmazlar. Şeytan kimin arkadaşı olursa, onun ne kötü bir arkadaşı vardır!
- ³⁹ Ve bunlar, Allah'a, sonraki güne inanmış ve Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan sarfetmiş olsalardı, san ki onlara ne olurdu? Ve Allah onları bilmektedir.
- ⁴⁰ Doğrusu, Allah zerre kadar haksızlık yapmaz. Eğer bir iyilik olsa, onu kat kat artırır ve kendi katından büyük ödül de verir.
- ⁴¹ Her milletten bir tanık getirdiğimiz ve seni de bunlara tanık getirdiğimiz zaman, durumları nice olur?
- ⁴² İnkâr edip peygambere başkaldırmış olanlar, o gün keşke yerle bir olsalar isterler ve Allah'tan bir söz gizleyemezler.
- ⁴³ Ey inananlar! Sarhoşken ne dediğinizi bilene kadar, yolcu olanın dışında cünüp iken yıkanana kadar namaza yaklaşmayın. Eğer, hasta veya yolculukta iseniz, yahut biriniz ayak yolundan gelmişse, ya da kadınlarla dokunmuşsanız ve su da bulamamışsanız, tertemiz bir toprağa yönelerek yüzlerinizi ve ellerinizi sıvazlayın. Doğrusu, Allah affedendir, bağışlayandır.
- ⁴⁴ Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıtmayı satın aldıklarını ve sizin de yoldan sapmanızı istediklerini görmüyor musun?

- ⁴⁵ Allah düşmanlarınızı daha iyi bilir. Allah veli olarak da yeter, yardım edici olarak da yeter.
- ⁴⁶ Yahudi olanlardan bir takımı, sözleri yerlerinden kaydırarak “İşittik, ama karşıyız, dinle! Dinlemez olası!” Dillerini eğip bükerek ve dini çekiştirerek “Bizi güt” derler. Oysa, onlar “Duyduk ve uyduk, dinle! Bize de kulak tut!” deselerdi, onlar için daha iyi ve daha doğru olurdu. Ancak, inkârları yüzünden Allah onları lanetlemiştir ve onlardan pek az kimse inanır.
- ⁴⁷ Ey kitap verilenler! Bir takım yüzleri dümdüz edip ardlarına çevirmeden ve cumartesi sahiplerini lanetlediğimiz gibi sizi lanetlemeden önce, sizde olan kitabı doğrulamak üzere indirdiğimize inanın, Allah’ın buyruğu daima yapılagelmıştır.
- ⁴⁸ Doğrusu, Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz, ama, dilediğine bundan başkasını bağışlar. Allah’a ortak koşan kimse, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.
- ⁴⁹ Kendilerini temize çıkaranları görmedin mi? Hayır! Allah isteyeniyi temize çıkarır ve onlara çekirdeğin yarığındaki iplik kadar haksızlık yapılmaz.
- ⁵⁰ Bir bak, nasıl Allah’a karşı yalan uyduruyorlar. Bu, apaçık bir günah olarak yeter.
- ⁵¹ Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin azgına ve puta inanarak inkâr edenler için “İşte bunlar inanarlardan daha doğru yoldadırlar” dediklerini görmüyor musun?

- ⁵² İşte, Allah bunlara lanet eder. Allah kime lanet ederse ona bir yardımcı bulamazsın.
- ⁵³ Çünkü, onların hükümlanlıktan bir payı olmuş olsa, asla! İnsanlara hurma çekirdeğindeki nokta kadar bir şey bile vermezler.
- ⁵⁴ Yoksa, Allah'ın bolluğundan verdiği insanları mı çekemiyorlar? Şüphesiz, Biz, İbrahim ailesine kitap, bilgelik vermiştik ve onlara büyük hükümlanlık verdik.
- ⁵⁵ Kimi ona inandı, kimi de ondan yüz çevirdi. Artık, çılgın bir alev olarak cehennem yeter.
- ⁵⁶ Doğrusu, ayetlerimizi inkâr edenleri bir ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe, azabı tatmaları için, onları başka derilerle değiştireceğiz. Doğrusu, Allah yücedir, bilgedir.
- ⁵⁷ Ve inananları ve yararlı işler işleyenleri, içlerinden ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cennetlere koyacağız. Orada onlara tertemiz eşler vardır ve onları pek koyu gölgeliklere yerleştireceğiz.
- ⁵⁸ Doğrusu, Allah size, işleri ehil olana vermenizi ve insanlar arasında hüküm verdiğiniz zaman adaletle hüküm vermenizi emreder. Doğrusu, Allah size ne kadar güzel öğüt veriyor. Doğrusu, Allah işitmektedir, görmektedir.
- ⁵⁹ Ey inananlar! Allah'a boyun eğin, peygambere ve sizden uzman olanlara uyun. Eğer, bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, eğer Allah'a ve sonraki güne de inanıyorsanız, onu Allah'a ve elçisine götürün. En iyisi budur ve sonuç bakımından en güzel olan da budur.

- ⁶⁰ Sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmedin mi? Azgın kimsenin hakemliğine gitmek isterler. Oysa, onu tanımamakla emrolunmuşlardır. Ve şeytan onları iyice saptırmak ister.
- ⁶¹ Onlara “Allah’ın indirdiğine ve peygambere gelin” dendiği zaman, ikiyüzlülerin senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.
- ⁶² Ellerin işlediklerinden ötürü başlarına bir musibet geldiği zaman, nasıl da sonra “Biz iyilik etmek ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik” diye Allah’a yemin ederek sana geliyorlar?
- ⁶³ İşte, bunların gönüllerinde olanı Allah bilir. Onlara aldırma, onlara öğüt ver, onlara işleyecek güzel söz söyle.
- ⁶⁴ Biz, her elçiyi, ancak, Allah’ın bildirimine göre O’na boyun eğilmesi için gönderdik. Eğer, onlar kendilerine yazık ettikleri zaman, sana gelerek Allah’tan bağışlanma dileselerdi ve peygamber de onlar için bağışlanma dileseydi, Allah’ın tövbeleri daima kabul ettiğini, acıyan olduğunu görürlerdi.
- ⁶⁵ Rabbine andolsun ki, hayır! Aralarındaki çekişmelerinde seni hakem tayin edip, senin verdiğin hükme içlerinde bir burkuntu duymadan içtenlikle bağlanmadıkça inanmış sayılmazlar.

⁶⁶ Eğer onlara “Kendilerinizi iyi bilin veya memleketlerinizden çıkın” diye yazsaydık, pek azından başkası bunu yapmazdı. Kendilerine verilmiş olan öğüdü tutmuş olsalardı, onlar için daha iyi ve daha kalıcı olurdu.

⁶⁷⁻⁶⁸ O zaman, onlara katımızdan büyük bir ödül verdik ve onlara doğru yol gösterirdik.

⁶⁹ Allah’a ve elçisine kim itaat ederse, işte onlar, Allah’ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, dosdoğru olanlar, şehitler ve iyi kimselerle beraber olurlar. Bunların arkadaşlığı ne kadar güzeldir!

⁷⁰ Bu bolluk Allah’tandır ve bilgin olarak Allah yeter.

⁷¹ Ey inananlar! Önleminizi alın, bölük bölük veya toplu halde seferber olun.

⁷² Doğrusu, içinde pek ağır davrananlar var. Başınıza bir musibet gelirse, “İyi ki, Allah bana iyilikte bulundu da onlarla beraber bulunmadım” der.

⁷³ Allah’tan size bir bolluk gelse, andolsun, sanki sizinle kendi arasında bir dostluk yokmuş gibi “Keşke onlarla beraber olsaydım da, ben de büyük bir başarı elde etseydim” der.

⁷⁴ Öyle ise, dünya yaşamının yerine sonrakini satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır, ister öldürülsün, ister yensin, Biz ona büyük bir ödül vereceğiz.

- ⁷⁵ Size ne oluyor ki, “Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu kentten çıkar, katından bize bir dost kıl ve katından bize bir yardımcı gönder” diyen güçsüz düşürülmüş erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda ve Allah yolunda savaşmıyorsunuz.
- ⁷⁶ İnananlar Allah uğrunda savaşırlar. İnkâr edenler azgınlar uğrunda savaşırlar. Öyle ise şeytanın dostlarıyla savaşın. Doğrusu, şeytanın düzeni zayıftır.
- ⁷⁷ “Ellerinizi çekin, namaz kılın, zekat verin” denilen kimseleri görmedin mi? Onlara savaş yazılınca, bir takımı Allah’tan korkar gibi, belki de daha çok bir korkuyla insanlardan korkarlar ve “Rabbimiz! Niçin savaşı bize yazdın? Yakın bir süreye kadar bizi erteleyemez miydin?” derler. De ki: “Dünya geçimliği azdır. Sonrakisi saygılı olanlar için daha iyidir ve çekirdeğin yarığındaki iplik kadar haksızlığa uğratılmazsınız.”
- ⁷⁸ Nerede olursanız olun, sağlam kaleler içinde olsanız bile, ölüm size ulaşır. Onlara bir iyilik gelirse “Bu Allah katındandır” derler. Onlara bir kötülük gelirse, “Bu senin yüzündendir” derler. De ki: “Hepsi Allah katındandır.” Bu ulusa ne oluyor ki, nerede ise hiçbir söz anlamıyorlar?
- ⁷⁹ Sana ne iyilik gelirse Allah’tandır, sana ne kötülük gelirse kendindendir. Seni insanlara elçi gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

- ⁸⁰ Allah'ın elçisine itaat eden, Allah'a itaat etmiştir. Kim yüz çevirirse! Biz seni onlara gözcü olarak göndermedik.
- ⁸¹ "Baş üstüne" derler. Fakat, senin yanından çıktıkları zaman, içlerinden bir takımı senin dediklerinden başka bir şeyi gece kurarlar. Allah onların gece kurduklarını yazıyor. Onlara aldırış etme, Allah'a güven, Allah güvenilir olarak yeter.
- ⁸² Durup Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Allah katından değil de başkasından olsaydı, onda çok çelişkiler bulurlardı.
- ⁸³ Başlarına güven veya korku konusunda bir iş gelse onu yayarlar. Eğer onu elçiye ve içlerinden onu bilen yetkinlere götürseler, onlar onun ne olduğunu araştırıp bilirler. Allah'ın size bolluğu ve acıması olmasaydı, andolsun, pek azınız dışında şeytana uyardınız.
- ⁸⁴ Allah uğrunda savaş! Sen ancak kendinden sorumlusun. İnananları özendir. Umulur ki, Allah inkâr edenlerin baskısını önler. Allah daha güçlü ve cezalandırması da daha çetindir.
- ⁸⁵ Kim iyi bir işe aracı olursa, kendisine ondan eşit bir pay vardır. Kim de kötü bir şeye aracılık yaparsa, kendisine ondan bir benzeri vardır. Allah her şeyin geçimliliğini verendir.
- ⁸⁶ Size iyi bir yaşam dilendiği zaman, siz de ondan daha güzeli ile uzun yaşam dileyin veya aynısını yineleyin. Doğrusu, Allah her şeyin hesabını sorar.

- ⁸⁷ Allah'tan başka tanrı yoktur. Andolsun ki, O, şüphesiz diriliş günü sizi toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir?
- ⁸⁸ Niçin ikiyüzlüler hakkında iki takıma ayrıldınız? Allah onları yaptıklarından dolayı baş aşağı etmiştir. Allah'ın saptırdığına siz mi yol göstermek istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa sen ona yol bulamazsın.
- ⁸⁹ Onların inkâr ettikleri gibi keşke siz de inkâr etseniz de kendilerine eşit olsanız isterler. Öyle ise, onlar Allah yolunda göç etmedikçe, onlardan dost tutmayın. Eğer yüz çevirirlerse, onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyin.
- ⁹⁰ Ancak, sizinle kendileri arasında anlaşma olan bir ulusa sığınanlar, ya da sizinle savaşmaktan veya kendi uluslarıyla savaşmaktan gönülleri sıkışıp size gelenler, bunun dışındadır. Allah dileseydi, onları başınıza dolardı da sizinle savaşırlardı. Öyle ise, eğer onlar sizden uzaklaşır, sizinle savaşmaz ve size barış önerirlerse, Allah aleyhlerine olmanıza yol vermez.
- ⁹¹ Başkalarının da sizden güvende olmayı ve kendi uluslarından da güvende olmayı istediklerini göreceksin. Ama, her ne zaman karıştırıcılığa itilirlerse, baş aşağı ona atılırlar. Eğer bunlar, sizden uzak durmaz, size barış önermez ve sizden el çekmezlerse, onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün. İşte, onlara karşı olmanız için size apaçık yetki verdik.

- ⁹² Yanlışlık dışında, bir inanan bir inananı öldüremez. Bir inananı yanlışlıkla öldüren kimsenin, boyunduruk altındaki bir inananı özgürlüğe kavuşturması ve ölenin ailesi bağışlamadıkça ona diyet ödemesi gerekir. Eğer, o inanan size düşman olan bir ulustan ise, yalnız inanan bir boynu özgür kılmak yeter. Eğer aranızda anlaşma olan bir ulustan ise, ailesine diyet ödemek ve boyunduruk altındaki bir inananı özgür kılmak gerekir. Bulamayan kimse Allah'ın tövbesini kabul etmesi için art arda iki ay oruç tutmalıdır. Allah bilendir, bilgedir.
- ⁹³ Kim inanan birini bile bile öldürürse, onun cezası, içinde temelli kalacağı cehennemdir. Allah ona öfkelenmiş, onu lanetlemiş ve ona büyük azap hazırlamıştır.
- ⁹⁴ Ey inananlar! Allah uğrunda yola çıktığınız zaman durumu iyice anlayın, size barış önerene, siz dünya hayatının geçici çıkarını özleyerek "Sen güvenilir değilsin" demeyin. Allah katında çok kazançlar vardır. Önceleri siz de öyleydiniz. Ama, Allah size iyilikte bulundu. Öyle ise iyi anlamaya çalışın. Doğrusu, Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.

- ⁹⁵⁻⁹⁶ İnananlardan özürsüz olarak yerlerinde oturanlar ile mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda üstün çaba gösterenler birbirine eşit olmazlar. Allah, canlarıyla, mallarıyla sıkı çalışanları, oturanlardan bir derece üstün kılmıştır. Gerçi, Allah hepsine de en güzeli söz vermiştir. Ancak, Allah sıkı çalışanları oturanlardan acıma, bağışlama ve kendi katından dereceler olan büyük ödülle üstün kılmıştır. Ve Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁹⁷ Melekler, kendilerine zulmedenlerin canlarını alacakları zaman, onlara “Nerede idiniz?” deyince, “Biz yurdumuzda güçsüz düşürülmüş kimselerdik” diyecekler. “Allah’ın yeryüzü geniş değil miydi, oraya göç etseydiniz ya” diyecekler. İşte, bunların yurdu cehennemdir. Orası gidilecek ne kötü yerdir!
- ⁹⁸ Ancak, hiçbir çareye gücü yetmeyen ve bir yol da bulamayan güçsüz düşürülmüş erkekler, kadınlar ve çocuklar bunun dışındadır.
- ⁹⁹ İşte, bunları Allah’ın affetmesi umulur. Allah affedendir, bağışlayandır.
- ¹⁰⁰ Kim Allah yolunda göç ederse, yeryüzünde çok bereketli yer ve genişlik bulur. Kim Allah’a ve elçisine göç etmek üzere evinden çıkar ve sonra ölüm ona gelirse, onun ödülü Allah’a ait olmuştur. Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁰¹ Yolculuk yaptığınızda, inkâr edenlerin size bir kötülük yapmasından korkarsanız, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Doğrusu, inkârcılar size apaçık düşmandırlar.

- ¹⁰² Sen içlerinde iken namazlarını kıldıracağıın zaman, bir birlik seninle beraber namaza dursun ve silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secde edince arkana geçsinler. Kılmayan öteki birlik gelsin, seninle beraber namaz kılsınlar, önlemlerini ve silahlarını alsınlar. Zira, inkâr edenler, keşke silahlarınızdan ve eşyanızdan dalgınlık içinde olsanız isterler ki, size bir baskın yapsınlar. Eğer, yağmur size bir eziyet verirse veya hasta iseniz, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur, ancak önleminizi alın. Doğrusu, Allah inkârcılara aşağılık bir azap hazırlamıştır.
- ¹⁰³ Namazı bitirdiğiniz zaman, Allah'ı ayakta iken, otururken ve yan yatarken anın. Güvende olduğunuz zaman, namazı kılın. Doğrusu, namaz inananlara belirli vakitlerde farz kılınmıştır.
- ¹⁰⁴ Düşman ulusu kovalamakta gevşeklik göstermeyin. Eğer, siz acı çekiyorsanız, onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Üstelik siz, Allah'tan onların beklemedikleri şeyleri umuyorsunuzdur. Allah bilendir, bilgedir.
- ¹⁰⁵ Doğrusu insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hüküm vermen için gerçekten kitabı sana indirdik. Ve hainlere düşmanca davranma.

- ¹⁰⁶ Allah'tan bağışlanma dile. Doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁰⁷ Ve kendilerine hainlik edenler adına tartışma. Doğrusu, Allah pek hain günahkârı sevmez.
- ¹⁰⁸ Allah'ın hoşnut olmayacağı sözü gece kurarlarken insanlardan gizliyorlar da kendileriyle beraber olan Allah'tan gizlemiyorlar. Allah yaptıklarının hepsini bilmektedir.
- ¹⁰⁹ İşte, siz onları dünya hayatında savunuyorsunuz, ama, diriliş günü onları Allah'a karşı kim savunacaktır veya kim onları koruyacaktır?
- ¹¹⁰ Kim bir kötülük işler veya kendine yazık ederse, sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah'ın bağışlayan ve acıyan olduğunu görür.
- ¹¹¹ Kim bir günah kazanırsa, onu ancak kendi zararına kazanmış olur. Allah bilendir, bilgedir.
- ¹¹² Kim büyük bir yanılığa düşer veya günah kazanırsa, sonra onu suçsuz birinin üzerine atarsa, o, andolsun, bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.
- ¹¹³ Allah'ın sana bolluğu ve acıması olmasaydı, onlardan bir takımı seni yoldan çıkarmaya özenirdi. Ancak onlar kendilerini saptırırlar ve sana hiçbir zarar da veremezler. Allah, sana kitabı ve bilgeliği indirdi ve sana bilmediğini öğretti. Allah'ın sana bolluğu büyük olmuştur.

- ¹¹⁴ İnsanların arasını düzeltmeyi ya da iyilik yapmayı veya yardım etmeyi emreden kimselerin dışında, yapılan gizli toplantıların çoğunda iyilik yoktur. Kim bunu Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yaparsa, ona büyük ödül vereceğiz.
- ¹¹⁵ Kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra, kim peygambere karşı gelir ve inananların yolundan başkasına uyarsa, onu döndüğü yöne yürütür ve onu cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir gidiş yeridir!
- ¹¹⁶ Doğrusu, Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz, ama, bundan başkasını dilediğine bağışlar. Allah'a ortak koşan, andolsun, derin bir sapıklığa sapmış olur.
- ¹¹⁷ Onlar, O'nun yerine dişilere yalvarıyorlar ve yalnız dik kafalı şeytana yalvarıyorlar.
- ¹¹⁸⁻¹¹⁹ Allah ona lanet etsin. "Andolsun, kullarından belli bir takımı kendime alacağım, andolsun, onların yollarını şaşırtacağım, andolsun, onlara kuruntu kurdurtacağım ve andolsun, davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve onlara Allah'ın yaratışını değiştirmelerini emredeceğim" demişti. Öyle ise, kim Allah'ın yerine şeytanı veli edinirse, kuşkusuz, apaçık bir kayba uğrayacaktır.
- ¹²⁰ Şeytan, onlara söz verir, onları umutlandırır. O, ancak aldatmak için söz verir.
- ¹²¹ İşte, onların varacağı yer cehennemdir. Oradan kaçacak yer bulamazlar.

- ¹²² Ve Allah'tan gerçek bir söz olarak, inananları ve yararlı işler işleyenleri, içlerinden ırmaklar akan, temelli ve ebedi kalacakları cennetlere koyacağız. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir?
- ¹²³ Bu, sizin kuruntunuza ve kitap sahiplerinin kuruntularına göre değildir. Kim kötülük ederse onun cezasını görecek; kendisine Allah'tan başka dost da yardımcı da bulamaz.
- ¹²⁴ Erkek veya kadından kim inanarak yararlı işler işlerse, işte, onlar cennete girerler ve hurma çekirdeğinin çukurundaki iplik kadar haksızlığa uğramazlar.
- ¹²⁵ İyi davranarak, kendisini Allah'a teslim eden ve doğruya yönelen, İbrahim'in dinine uyandan, din bakımından daha güzel kim olabilir? Ve Allah İbrahim'i dost edindi.
- ¹²⁶ Göklerde olanlar ve yerde olanlar Allah'a aittir. Allah her şeyi kuşatmıştır.
- ¹²⁷ Kadınlar hakkında senden bilgi isterler. De ki: "Onlar hakkında bilgiyi size Allah verir. Bunlar, kendilerine yazılmış olan şeyi kendilerine vermediğiniz ve kendileriyle evlenmeyi arzuladığınız öksüz kadınlara; zavallı çocuklara ve öksüzlere denkserlikle bakmanız için kitapta size anlatılan ilkelerdir." Ne iyilik yaparsanız, doğrusu Allah onu bilmektedir.

- ¹²⁸ Eğer, kadın kocasının hırçınlığından ve aldırışsızlığından endişe ederse, aralarında bir anlaşma yapmalarında kendilerine bir engel yoktur. Anlaşma daha iyidir. Oysa, ruhlara bencillik yerleştirilmiştir. Eğer, iyi davranır ve saygılı olursanız, doğrusu, Allah'ın yaptıklarınızdan haberi bulunmaktadır.
- ¹²⁹ Ne kadar uğraşırsanız, kadınlar arasında eşitlik yapamayacaksınız. Öyle ise bir tarafa bütünüyle eğilmeyin ki, ötekini askıda imiş gibi bırakmayasınız. Eğer, düzeltirseniz ve saygılı olursanız, doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹³⁰ Eğer, karı koca ayrılırlarsa, Allah her birini genişliğiyle zengin eder. Allah kapsayıcıdır, bilgedir.
- ¹³¹ Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ındır. Andolsun, sizden önce kitap verilenlere ve size öğüt verdik ki, Allah'a saygılı olun. Eğer, nankörlük ederseniz, doğrusu, göklerde ve yerde olanlar Allah'a aittir. Ve Allah zengindir, övülmeye layıktır.
- ¹³² Göklerde olanlar ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Allah koruyucu olarak yeter.
- ¹³³ Ey insanlar! Dilerse, sizi yok eder ve başkalarını getirir. Allah'ın buna gücü yeter.
- ¹³⁴ Kim dünya iyiliğini isterse bilsin ki, Allah katında hem dünyanın, hem geleceğin iyiliği vardır. Allah işitendir, görendir.

- ¹³⁵ Ey inananlar! Kendinizin, ana babanızın ve en yakınlarınızın aleyhinde de olsa, zengin veya fakir de olsa, ki Allah onlara daha yakındır, Allah için tanıklık ederek denkserliği ayakta tutun. Adil olmanız için, heveslerinize uymayın. Eğer yan çizerseniz veya aldırış etmezseniz, doğrusu, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- ¹³⁶ Ey inananlar! Allah'a, elçisine ve elçisine indirdiği kitaba, daha önce indirdiği kitaba da inanın. Kim, Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkâr ederse, kuşkusuz, derin bir yanılgıya sapmış olur.
- ¹³⁷ Doğrusu, inanıp sonra inkâr edenler, sonra inanıp inkâr edenler, sonra da inkârları artmış olanları Allah ne bağışlayacak, ne de doğru yol gösterecektir.
- ¹³⁸ İkiyüzlülere acıtıcı bir azap olduğunu müjde et!
- ¹³⁹ Bunlar, inananları bırakıp inkârcıları dost edinirler. Onların yanında bir şeref mi arzu ediyorlar? Doğrusu, şeref bütünü ile Allah'a aittir.
- ¹⁴⁰ Allah kitapta size şunu bildirdi. "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikçe onlarla oturmayın, doğrusu, siz de o durumda onlar gibi olursunuz." Doğrusu, Allah ikiyüzlülerin ve inkârcıların hepsini cehennemde toplayacaktır.

- ¹⁴¹ Sizi gözetleyenler, şayet Allah'tan size bir başarı gelirse "Sizinle beraber değil miydik?" derler. Eğer, inkârcıların bir kazancı olursa, onlara "Size üstünlük sağlayıp sizi inananlardan korumadık mı?" derler. Allah diriliş günü aranızda hüküm verecektir. Allah, inananlara karşı inkârcılara yol vermeyecektir.
- ¹⁴² Doğrusu, ikiyüzlüler Allah'ı aldatmaya çalışırlar, oysa, Allah o aldatmayı kendilerine çevirir. Onlar, namaza kalktıkları zaman, tembel tembel kalkarlar ve insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı çok az anarlar.
- ¹⁴³ Bu arada bocalayıp durmaktadırlar, ne bunlarla ne de onlarla. Allah'ın şaşırttığı kimseye sen yol bulamazsın.
- ¹⁴⁴ Ey inananlar! İnananları bırakıp inkârcıları dost edinmeyin. Allah'a, aleyhinizde olan açık bir kanıt mı vermek istiyorsunuz?
- ¹⁴⁵ Doğrusu, ikiyüzlüler, ateşin en alt katında olacaklar ve sen onlara yardım edecek birini bulamayacaksın.
- ¹⁴⁶ Ancak, tövbe edenler, düzeltenler, Allah'a sıkı bağlananlar ve dinlerini Allah'a özgü kılanlar, işte, bunlar inananlarla beraber olacaklardır. Allah da inananlara büyük ödül verecektir.
- ¹⁴⁷ Siz şükreder ve inanırsanız, Allah size niçin azap etsin? Allah çalışmalarınızı ödüllendirir, her şeyi bilir.

- ¹⁴⁸ Allah, haksızlığa uğrayanın dışında, kötülüğün sözle bile açığa vurulmasını sevmez. Allah işitendir, bilendir.
- ¹⁴⁹ Bir iyiliği açığa vurur veya onu gizler, ya da bir kötülüğü affederseniz, doğrusu Allah da bağışlar, o güçlü olanıdır.
- ¹⁵⁰ Doğrusu, Allah'ı ve elçilerini inkâr edenler ve Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isteyenler, "Kimine inanır ve kimini inkâr ederiz" diyenler, ikisi arasında bir yol tutmak isterler.
- ¹⁵¹ İşte, bunlar gerçekten inkârcılardır. Biz de inkârcılara aşağılık bir azap hazırladık.
- ¹⁵² Ve Allah'a ve elçilerine inananlar ve hiçbirinin arasını ayırmayanlar, işte, onlara ödülleri vereceğiz. Ve Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁵³ Kitaplılar, gökten kendilerine bir kitap indirtmeni isterler. Andolsun, Musa'dan, bundan daha büyüğünü istemişlerdi. "Allah'ı bize apaçık göster" demişlerdi. Haksızlıklarından dolayı onları yıldırım çarpmıştı. Öyleyken açık belgeler kendilerine geldikten sonra bile buzağıyı benimsediler. Ama, bunu da bağışladık ve Musa'ya apaçık, güçlü bir belge verdik.
- ¹⁵⁴ Kesin söz vermelerinden dolayı, Dağ'ı üzerlerine yükselttik ve onlara "Kapıdan boyun eğerek girin" dedik; Onlara "Cumartesileri de çiğnemeyin" dedik ve onlardan kesin bir söz aldık.

- 155 Antlaşmalarını bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri, haksız olarak peygamberleri öldürmeleri, "Gönüllerimiz kınılıdır" demeleri ve belki de inkârlarından dolayı, Allah gönüllerine mühür basmıştır. Bunun için onlardan pek azı inanır.
- 156-158 Bu, ayrıca inkârlarından, Meryem'e büyük iftira atmalarından ve "Doğrusu biz Allah'ın elçisi Meryemoğlu İsa Mesihi öldürdük" demelerinden ötürüdür. Oysa, onu öldürmediler ve çarmıha germediler, ancak kendileri öyle sandılar. Doğrusu, anlaşmazlığa düştükleri şeyde şüphededirler. Bu hususta sanıya uymaktan başka kesin bir bilgileri yoktur. Onu kesinkes bilemediler. Tam tersine, Allah onu kendisine doğru yükseltti. Allah güçlüdür, bilgedir.
- 159 Kitaplılardan, hiçbir kimse yoktur ki, ölmeden önce ona inanmamış olsun ve o diriliş günü onların aleyhine tanıklık eder.
- 160-161 Yahudi olanların, haksızlık yapmalarından, çoklarını Allah yolundan alıkoymalarından, kendilerine yasaklanmış artı olanı almalarından ve insanların mallarını haksız olarak yemelerinden ötürü, kendilerine helal kılınmış olan temiz şeyleri de onlara haram kıldık. Onlardan, inkâr edenlere acıtıcı azap hazırladık.
- 162 Ancak, onlardan ilimde derinleşmiş olanlara, sana indirilene ve senden önce indirilenlere inanmış inançlılara, namaz kılanlara, zekat verenlere, Allah'a ve sonraki güne inananlara, işte bunlara, büyük ödüller vereceğiz.

- ¹⁶³ Doğrusu Biz, Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a, oymaklara, İsa'ya, Eyüp'e, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik, Davud'a da Zebur'u verdik.
- ¹⁶⁴⁻¹⁶⁵ Elçilerden sonra, insanların Allah'a karşı bir kanıtları olmaması için, gönderilen müjdeci ve uyarıcı elçilerden bir kısmını daha önce sana anlattık, bir kısım elçileri anlatmadık. Allah, Musa ile doğrudan konuştu. Allah güçlüdür, bilgedir.
- ¹⁶⁶ Ancak Allah, sana indirdiğini bilerek indirdiğine tanıklık eder. Melekler de tanıklık ederler. Doğrusu tanık olarak Allah yeter.
- ¹⁶⁷ Doğrusu, inkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar, kuşkusuz, derin bir şaşkınlığa saplanmışlardır.
- ¹⁶⁸⁻¹⁶⁹ Doğrusu, inkâr edenleri ve haksızlık yapanları Allah bağışlayacak değildir ve onları, içinde sonsuza dek temelli olarak kalacakları cehennem yolundan başka bir yola koyacak da değildir. Ve bu, Allah'a kolaydır.
- ¹⁷⁰ Ey insanlar! Kuşkusuz elçi size Rabbinizden gerçeği getirdi. İnanın! Bu iyiliğinize olur. Eğer, inkâr ederseniz, doğrusu, göklerde ve yerde olanlar Allah'a aittir. Ve Allah bilgendir, bilgedir.

- ¹⁷¹ Ey kitap ehli! Dininizde aşırı gitmeyin. Allah hakkında ancak gerçek olanı söyleyin. Kuşkusuz, Meryemoğlu İsa Mesih, Allah'ın elçisi, Meryem'e attığı sözü ve kendinden bir ruhtur. Allah'a ve elçilerine inanın. "Üçtür" demeyin, iyiliğiniz için bundan vazgeçin. Allah, ancak tek bir tanrıdır, çocuğu olmaktan yücedir. Göklerde olanlar ve yerde olanlar O'nundur. Gözetleyici olarak Allah yeter.
- ¹⁷² Mesih de, gözde melekler de Allah'a kul olmaktan kaçınmazlar. O'na tapmaktan kim kaçınırsa ve büyüklük taslarsa, sonunda O hepsini huzurunda toplayacaktır.
- ¹⁷³ İnananlara ve yararlı işler işleyenlere gelince, onların ödülleri verecek ve onlara olan bolluğunu daha da artıracaktır. Ancak kulluk yapmaktan kaçınanlara ve büyüklük taslayanlara gelince, onlara acıtıcı bir azapla azap edecektir. Kendilerine, Allah'tan başka bir veli ve yardım eden bulamayacaklardır.
- ¹⁷⁴ Ey insanlar! Şüphesiz, Rabbinizden size kesin bir delil geldi ve size aydınlatıcı bir ışık indirdik.
- ¹⁷⁵ Allah'a inananlara ve O'na bağlananlara gelince, onları kendi rahmetine ve bolluğuna kavuşturacak ve onlara kendisine olan doğru yol gösterir.

- ¹⁷⁶ Senden bilgi isterler, de ki: “Allah, size ikinci dereceden mirasçılar hakkında bilgi verir: Çocuğu olmayıp bir kız kardeşi olan bir erkek ölürse, kız kardeşine bıraktığının yarısı kalır. Eğer kız kardeşinin çocuğu yoksa kız kardeşine vâris olur. Eğer iki tane kız kardeşi olursa ikisi bıraktığının üçte ikisini alırlar. Eğer erkekler ve kadınlar kardeş iseler erkeğe iki kadının hissesi kadar düşer. Şaşırsınız diye Allah size anlatıyor. Ve Allah her şeyi bilir.

5. SOFRA / MAİDE BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 120 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey inananlar! Anlaşmaları yerine getirin. İhramda iken, avlanmayı helal saymadan, size bildirilecek olanlar dışında kalan otçul dört ayaklı hayvanlar helal kılındı. Doğrusu, Allah dilediği hükmü verir.
- ² Ey inananlar! Allah'ın belirtilerine, saygın aya, kurbanlığa, gerdanlıklılara, Rablerinden bolluk ve hoşnutluk arzu ederek Saygın Eve gelenlere saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Saygın Mescidden alıkoyan bir ulusa olan öfkeniz düşmanlık yapmanıza sebep olmasın. İyilik yapmakta ve saygın olmakta yardımlaşın. Günah işlemekte ve düşmanlık yapmakta yardımlaşmayın. Allah'a saygılı olun. Doğrusu Allah'ın cezalandırması çetindir.

- ³ Size, leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilenler, boğulmuş, vurularak öldürülmüş, düşüp ölmüş, süsülerek ölmüş, yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, canları çıkmadan kesmemişseniz; ve dikili taşlar üzerine boğazlanan hayvanların etlerini yemeniz ve fal oklarıyla kismet aramanız haram kılındı. İşte bunlar yoldan çıkmadır. Bugün, inkâr edenler dininizden umutlarını kesmişlerdir. Artık, onlardan korkmayın, Benden korkun. Bugün size dininizi bütünledim ve size olan nimetimi tamamladım. Size din olarak İslam'ı seçtim. Ancak darda kalan, günaha eğilimli olmadan yiyebilir; doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁴ Sana, neyin kendilerine helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Size hoş, temiz olanlar helal kılındı; Allah'ın size öğrettiği gibi öğretilip yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarının üzerine Allah'ın adını anarak yiyin. Allah'a saygılı olun. Doğrusu, Allah'ın hesap görmesi çabuktur."
- ⁵ Bugün size hoş ve temiz olanlar helal kılındı. Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin yemeğiniz de onlara helaldir. İnananlardan iffetli kadınlar, sizden önce kitap verilenlerden iffetli kadınlar zina etmeksizin ve dost tutmaksızın ücretlerini verdiğiniz takdirde size helaldir. Kim inanmayı reddederse, şüphesiz, işleri boşa gider. O, sonrakinde kaybedenlerden biridir.

- ⁶ Ey inananlar! Namaza kalkacağınız zaman; yüzlerinizi, dirseklere kadar kollarınızı, başlarınızı sıvazlayıp, topuklarınıza kadar ayaklarınızı yıkayın. Eğer, cünüpseniz yıkanın, şayet hasta veya yolculukta iseniz, ya da ayak yolundan gelmişseniz, yahut da kadınlarla dokunuşmuşsanız ve su da bulamamışsanız temiz bir toprağa yönelin, onunla yüzlerinizi ve ön kollarınızı sıvazlayın. Allah sizi zora koşmak istemez. Ama, şükredersiniz diye sizi arıtmak ve size nimetini tamamlamak ister.
- ⁷ Allah'ın size olan nimetini ve "İşittik, itaat ettik" demenizden ötürü sizinle sağlamlaştırdığı antlaşmayı hatırlayın. Allah'a saygılı olun. Doğrusu, Allah gönüllerde olanı bilmektedir.
- ⁸ Ey inananlar! Allah için adaleti yerine getirmede örnek olun. Bir ulusa olan düşmanlık adaletli olmanızı engellemesin. Adaletli olun, bu saygın olmaya daha çok yaraşır. Allah'a saygılı olun. Doğrusu, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- ⁹ Allah, inananlara ve yararlı işler işleyenlere bağışlama ve büyük ödül için söz vermiştir.

- ¹⁰ İnkâr edenler ve ilkelerimizi yalanlayanlar, işte, onlar alevli ateşliklerdir.
- ¹¹ Ey inananlar! Allah'ın size olan nimetini anın. Hani, bir ulus size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, Allah ellerini sizden önledi. Allah'a saygılı olun. İnananlar yalnız Allah'a güvensinler.
- ¹² Andolsun ki, Allah İsrailoğullarından sağlam söz almıştı. Biz onlardan on iki önder gönderdik. Ve Allah "Doğrusu, Ben sizinleyim. Namaz kılarısanız, zekat vererseniz, elçilerime inanırsanız, onları desteklerseniz, Allah'a güzel ödünç vererseniz, sizin kötülüklerinizi örteceğim, andolsun, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğim. Artık, bundan sonra sizden kim inkâr ederse, düz yolda şaşırmış olur."
- ¹³ Verdikleri sözde durmamalarından dolayı onları lanetledik ve gönüllerini katılaştırdık. Onlar sözcükleri yerlerinden kaydırırlar ve kendilerine hatırlatılardan bir bölümünü unuttular. İçlerinden pek azı dışındakilerin hainliklerini görüp durursun. Onları bağışla ve aldırma. Doğrusu, Allah iyi davrananları sever.

- ¹⁴ Biz ‘Hıristiyanız’ diyenlerden de sağlam söz almıştık. Onlar da kendilerine hatırlatılandan gerekeni unuttular. Biz de diriliş gününe kadar aralarında düşmanlığı ve kini depreştirdik. Allah, yapmakta olduklarını kendilerine bildirecektir.
- ¹⁵ Ey kitaplılar! Kitaptan, gizleyip durduğunuz şeyin birçoğunu size açıklayan ve birçoğunu da geçen elçimiz, size kesin gelmiştir. Size Allah’tan bir ışık ve apaçık bir kitap geldi.
- ¹⁶ Allah, kendi hoşnutluğunu gözetenlere elçisiyle barış yollarını gösterir. Ve onları buyruğu ile karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onlara doğru yolu gösterir.
- ¹⁷ Andolsun, “Doğrusu, Allah ancak Meryemoğlu Mesih’tir” diyenler kafir olmuşlardır. De ki: “Allah, Meryem oğlu Mesih’i, anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmek istemiş olsa, kim Allah’a karşı koyabilir? Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin egemenliği Allah’a aittir. Dilediğini yaratır ve Allah’ın gücü her şeye yeter.”

- ¹⁸ Yahudiler ve Hıristiyanlar “Biz Allah’ın oğullarıyız ve O’nun sevgilisiyiz” dediler. De ki: “Öyle ise günahlarınızdan dolayı size niçin azap ediyor?” Hayır! Siz de O’nun yaratıklarından insanlarsınız. Dileyeni bağışlar, dileyene azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin egemenliği Allah’a aittir ve gidiş O’nadır.
- ¹⁹ Ey kitaplılar! Elçilerin arasının kesilip bir boşluk meydana geldiği sırada “Bize bir müjdeci ve uyarıcı gelmedi” dersiniz diye, size açık açık anlatan elçimiz geldi. Artık size bir müjdeci ve uyarıcı gelmiş bulunmaktadır. Allah’ın gücü her şeye yeter.
- ²⁰ Musa, ulusuna, “Ey ulusum! Allah’ın size olan nime-tini anın. Hani, içinizden peygamberler yetiştirdi ve sizi hükümdarlar yaptı, dünyalarda hiç kimseye vermediğini size verdi.
- ²¹ Ey ulusum! Allah’ın size yazdığı kutsal yere girin. Ardınıza dönmeyin, yoksa kaybedenlere dönersiniz” dedi.
- ²² “Ey Musa! Doğrusu, orada zorba bir ulus vardır. Doğrusu, onlar oradan çıkmadıkça biz asla oraya girmeyiz; eğer onlar oradan çıkarsa, doğrusu, biz de gireriz” dediler.
- ²³ Korkanların içinden olan ve Allah’ın kendilerine iyilikte bulunduğu iki kişi, “Üzerlerine kapıdan yürüyün, oradan girerseniz, doğrusu üstün gelirsiniz, eğer inanıyorsanız, Allah’a güvenin” dedi.

- ²⁴ “Ey Musa! Kuşkusuz, onlar orada oldukça, biz asla oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin, gidin savaşın. Kuşkusuz, biz burada oturacağız” dediler.
- ²⁵ “Rabbim! Doğrusu, ben ancak kendime ve kardeşime sahibim. Artık, yoldan çıkmış ulusla bizim aramızı ayır” dedi.
- ²⁶ “Doğrusu, orası kırk yıl onlara yasaktır. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. Sen yoldan çıkmış ulus için tasalanma” dedi.
- ²⁷ Onlara, Adem’in iki oğlunun olayını doğru olarak anlat. Hani, ikisi birer kurban sunmuşlardı. Biri-ninki kabul edilmiş, diğerinki kabul edilmemişti. “Andolsun ki, seni öldüreceğim” dedi. “Allah yalnız saygılı olanlarinkini kabul eder.
- ²⁸ Eğer beni öldürmek için elini bana uzatırsan, seni öldürmek için ben elimi sana uzatmam. Doğrusu, ben dünyaların Rabbi Allah’tan korkarım.
- ²⁹ Doğrusu ben, hem benim, hem de senin günahınla dönüp ateşliklerden olasin, isterim. Bu, kıyııcıların cezasıdır” dedi.
- ³⁰ Bunun üzerine bencilliği kendisine kardeşini öldür-meye boyun eğdirdi de, onu öldürdü. Böylece kay-bedenlerden oldu.
- ³¹ Ve Allah, kardeşinin ayıbını nasıl örteceğini ona göstermek üzere, yeri ešeleyen bir karga gönderdi. O “Bana yazıklar olsun! Kardeşimin ayıbını örtmek için bu kargadan da mı aciz oldum?” dedi de, böyle-ce yaptığına pişmanlık duyanlardan oldu.

- ³² Bundan dolayı İsrailoğullarına yazdık: Kim, bir cana kıymamış veya yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir kimseyi öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de, bir kimsenin hayatını kurtarırsa, bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur. Andolsun, onlara elçilerimiz açık belgelerle gelmişti. Doğrusu, onların çoğu bundan sonra da yeryüzünde savurganlık yapıyorlardı.
- ³³ Ancak, Allah ve elçisi ile savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çabalayanların cezası, öldürülmek veya asılmak, ya da çapraz olarak el ve ayakları kesilmek, ya da yerlerinden sürülmektir. Bu, onlara dünyada bir rezilliktir. Sonrakinde de onlara büyük bir azap vardır.
- ³⁴ Ancak kendilerini yakalamanızdan önce pişman olanlar bunun dışındadır. Allah'ın bağışlayan, acıyan olduğunu bilin.
- ³⁵ Ey inananlar! Allah'a saygılı olun, O'na yakınlık dileyin ve O'nun yolunda çaba sarfedin ki kurtulasınız.
- ³⁶ Doğrusu, yeryüzündeki her şey ve bunların bir katı daha onların olsa, diriliş gününün azabından kurtulmak için hepsini kurtulmalık verseler kabul edilmez. Onlara acıtıcı azap vardır.

- ³⁷ Onlar, ateşten çıkmak isterler, ama, oradan çıkamazlar. Ve onlara sürekli bir azap vardır.
- ³⁸ Hırsızlık eden erkek ve hırsızlık eden kadının yaptıklarına karşılık, Allah'tan engelleyen bir ceza olacak biçimde ellerini kesiniz. Allah yücedir, bilgedir.
- ³⁹ Kim yaptığı haksızlıktan sonra tövbe eder ve düzeltirse, doğrusu, Allah onun tövbesini kabul eder. Doğrusu Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁴⁰ Göklerin ve yerin hükümranlığının Allah'a ait olduğunu bilmiyor musun? Dilediğine azap eder, dilediğini bağışlar. Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ⁴¹ Ey elçi! Kalpleri inanmamışken ağızlarıyla inandık diyenlerden ve yalancılık etmek için kulak kesilen, sana gelmeyen ulus için kulak kesilen, kelimeleri yerlerinden kaydıran Yahudilerden, inkâr etmede koşuşanlar seni üzmesin. "Bu size verilirse alın. O verilmezse kaçının" derler. Allah kimin sınamasını dilerse onun için Allah'a karşı bir şeye gücün yetmez. İşte, onlar Allah'ın gönüllerini arıtmak istemediği kimselerdir. Dünyada aşağılık onlardır. Ve sonrakinde de onlara büyük bir azap vardır.

- ⁴² Onlar yalancılık etmek için kulak kesilirler, pek haram yerler. Eğer sana gelirlerse, ister aralarında hüküm verirsin, ister onlardan yüz çevirsin. Onlardan yüz çevirirsen, sana bir zarar veremezler. Eğer hüküm verirsen aralarında denkserlikle hüküm ver. Doğrusu, Allah denkserlik yapanları sever.
- ⁴³ Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında iken, nasıl seni hakem yaparlar, sonra da ondan vazgeçerler. İşte, onlar inançlı değildir.
- ⁴⁴ Doğrusu, içinde rehberlik ve aydınlık olan Tevrat'ı Biz indirdik. İçtenlikle bağlanmış peygamberler, onunla Yahudi olanlara hüküm verirlerdi. Tanrı bilimcileri ve bilginler Allah'ın kitabından bellediklerine göre ona tanık idiler. Artık, insanlardan korkmayın, Benden korkun, ilkelerimi pek az bir değere satmayın. Kim Allah'ın indirdiğine göre hüküm vermezse, işte, onlar inkârcılardır.
- ⁴⁵ Onlara, cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe dişle ve yaralara karşılıklı ödeşme yazdık. Ancak kim onu bağışlarsa kendi günahına örtü olur. Kim Allah'ın indirdiğine göre hüküm vermezse, işte, onlar zalimlerdir.

- ⁴⁶ Ve onların izleri üzerine, önünde bulunan Tevrat'tan olanı doğrulamak üzere Meryemoğlu İsa'yı gönderdik. Ona, içinde doğruluk göstergesi ve aydınlık bulunan önündeki Tevrat'tan olanı doğrulayan, saygılı olanlara doğruluk göstergesi ve öğüt bulunan İncil'i verdik.
- ⁴⁷ İncil sahipleri Allah'ın onda indirdiğine göre hüküm versinler. Kim Allah'ın indirdiğine göre hüküm vermezse, işte, onlar yoldan çıkanlardır.
- ⁴⁸ Kendinden önceki kitaptan olanı doğrulayan ve ona hakem olan kitabı gerçekten sana indirdik. Öyle ise aralarında Allah'ın indirdiğine göre hüküm ver. Sana gelen gerçekten ayrılarak onların heveslerine uyma. Her biriniz için bir yasa ve bir yöntem ortaya koyduk. Allah dileseydi sizi tek bir millet yapardı. Ne var ki size verdiği şeylerde sizi sınamak istedi. Bunun için iyi işlerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır ve O anlaşılmadığınız konularda size haber verecektir.
- ⁴⁹ Öyleyse, Allah'ın indirdiğine göre aralarında hükmet, havalarına uyma, Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın! Eğer yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahlarından dolayı onları belaya çarptırmak istiyor. Doğrusu, insanlardan birçoğu yoldan çıkmaktadır.
- ⁵⁰ Yoksa, cahillik dönemi hükmünü mü arzu ediyorlar? Kesinlikle bilen bir ulus için, Allah'tan daha güzel yargıda bulunan kim vardır?

- ⁵¹ Ey inananlar! Yahudilere ve Hıristiyanlara özenmeyin. Onlar birbirlerine özenirler. Sizden kim onlardan olmaya özenirse, o da onlardandır. Doğrusu, Allah haksızlık eden ulusu doğru yola iletmez.
- ⁵² Gönüllerinde hastalık olanların “Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz” diyerek, acele onların arasına girdiğini görürsün. Ancak umulur ki, Allah bir başarı verir veya Katından bir durum yaratırsa içlerinde gizlediklerine pişman olanlara dönerler.
- ⁵³ İnananlar ise “Sizinle beraber olduklarına bütün güçleriyle Allah’a yemin edenler, bunlar mıdır?” derler. Öyle ise onların işleri boşa gitmiş ve kaybedenlerden olmuşlardır.
- ⁵⁴ Ey inananlar! Sizden kim dininden dönerse! Allah, yerenin yermesinden korkmayan, Allah yolunda var gücüyle uğraşan, inkârcılara karşı onurlu, inananlara karşı alçak gönüllü, Allah’ın kendilerini sevdiği ve onların da Allah’ı sevdiği bir ulus getirir. Bu, Allah’ın bolluğudur, onu dileyene verir. Allah her şeyi kuşatır ve bilir.
- ⁵⁵ Sizin dostunuz ancak Allah, O’nun elçisi ve namaz kılan, boyun bükerek zekat veren inançlılardır.
- ⁵⁶ Kim Allah’ı, elçisini ve inananları dost edinirse, doğrusu, Allah’tan yana olanlar, işte, üstün gelecek olanlar onlardır.
- ⁵⁷ Ey inananlar! Sizden önce kitap verilenlerden dininizi alaya ve eğlenceye alanları ve inkârcıları dost olarak tutmayın. Ve inanıyorsanız, Allah’a saygılı olun.

- ⁵⁸ Namaza çağırdığınız zaman, onu alay ve eğlenceye alırlar. Bu, onların düşünmeyen bir ulus olmasından dolayıdır.
- ⁵⁹ De ki: “Ey kitaplılar! Allah’a, bize indirilene ve daha önce indirilene inanmış olmamızdan ve sizin de yoldan çıkmış olmanızdan dolayı mı, bizden öç alıyorsunuz?”
- ⁶⁰ De ki: “Allah katında bundan daha kötü bir karşılığın olacağını size bildireyim mi? Allah’ın lanetlediği ve öfkelenildiği kimselerin arasından kimini maymunlar, domuzlar ve kimini azgınlara tapanlar yapmışsa, işte, onların yeri daha kötüdür ve düz yoldan da sapmışlardır.”
- ⁶¹ Size geldikleri zaman, “İnandık” derler, oysa, yanınıza inkârcı olarak girmişler ve yine inkârcı olarak çıkmışlardır. Allah, gizlemekte oldukları şeyi daha iyi bilir.
- ⁶² Onlardan birçoğunun günah işlemeye, düşmanlık yapmaya ve haram yemeğe koşuştuklarını görürsün. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür.
- ⁶³ Tanrı bilimcilerin ve bilginlerin, onlara günah şey söylemelerini ve haram şey yemelerini yasak etmeleri gerekmez miydi? Yapmakta oldukları şey ne kötüdür.
- ⁶⁴ Yahudiler “Allah’ın eli bağlıdır” dediler. Dediklerinden ötürü elleri bağlandı ve lanetlendiler. Hayır! O’nun iki eli de açıktır, nasıl dilerse öyle verir. Andolsun, Rabbinden sana indirilen şey onların azgınlığını ve inkârını artıracaktır. Onların arasına, diriliş gününe kadar sürecek düşmanlık ve öfke saldık. Her ne zaman savaş ateşini körükleseler, Allah onu söndürür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Ve Allah bozguncuları sevmez.

- ⁶⁵ Eğer doğrusu, kitaplılar inansalar ve saygılı olsalardı, onların kötülüklerini silerdik ve onları nimet bahçelerine sokardık.
- ⁶⁶ Eğer doğrusu, onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine indirileni gereğince uygulasalardı, üstlerinden ve ayaklarının altından yiyecek elde ederlerdi. İçlerinde orta yolu tutan bir millet vardı. Ancak onların çoğunluğu ne kötü işler yapıyorlardı.
- ⁶⁷ Ey elçi! Rabbinden sana indirileni bildir. Eğer yapmazsan, O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu, Allah inkârcı ulusa doğru yol göstermez.
- ⁶⁸ De ki: "Ey kitaplılar! Siz Tevrat'ı ve İncil'i, Rabbinizden size indirileni uygulamadıkça bir temeliniz olmaz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onların birçoğunun azgınlığını ve inkârını artıracaktır. Öyle ise inkârcı ulus için üzülme.
- ⁶⁹ Doğrusu, inananlar, Yahudi olanlar, Sabiiler ve Hristiyanlardan, Allah'a, sonraki güne inanan ve yararlı iş işleyen kimselere korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
- ⁷⁰ Andolsun, İsrailoğullarından sağlam söz aldık ve onlara elçiler gönderdik. Her ne zaman elçi onlara canlarının istemediği bir şey getirmiş ise, bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürürlerdi.

- ⁷¹ Bir deneme olmayacağını sandılar da kör oldular, sağırлаştılar. Sonra, Allah tövbelerini kabul etti. Ama gene de çoğu kör ve sağır kaldı. Allah işlediklerini görmektedir.
- ⁷² Andolsun “Doğrusu, Allah’ın kendisi, Meryemoğlu Mesih’tir” diyenler kafir olmuşlardır. Ve, Mesih “Ey İsrailoğulları! Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a tapın; doğrusu kim Allah’a ortak koşarsa Allah cenneti ona haram eder, onun varacağı yer ateştir, haksızlık edenlerin yardımcısı yoktur” demişti.
- ⁷³ Andolsun, “Doğrusu, Allah için üçüncüsüdür” diyenler kafir olmuşlardır. Ancak tek Tanrı’dan başka tanrı yoktur. Onlar dediklerinden vazgeçmezlerse, doğrusu, onlardan inkâr edenlere acıklı bir azap dokunacaktır.
- ⁷⁴ Allah’a dönüp O’ndan bağışlanma dilemeleri gerekmez mi? Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁷⁵ Meryemoğlu Mesih sadece bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçmiştir. Onun annesi de dosdoğrudur. Her ikisi de yemek yedi. Onlara ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak, sonra nasıl döndürüldüklerine de bir bak.
- ⁷⁶ De ki: “Allah’tan başka size zarar da, fayda da veremeyecek birine mi tapacaksınız? Allah, hem işitir, hem bilir.”

- ⁷⁷ De ki: “Ey kitaplılar! Haksız yere dininizde aşırı gitmeyin. Daha önce sapan ve birçoklarını da saptıran ve düz yoldan şaşan bir ulusun havalarına uymayın.”
- ⁷⁸ İsrailoğullarından inkâr edenler, Davud’un ve Mer-yemoğlu İsa’nın dilinde lanetlenmişlerdi. Bu başkaldırmaları ve saldırıda bulunmalarından dolayı idi.
- ⁷⁹ Yaptıkları kötülükten birbirlerini sakındırmıyorlardı. Nekötü şey yapıyorlardı!
- ⁸⁰ Onların çoğunun, inkâr edenleri dost edindiklerini görürsün. Canlarının kendilerine sunduğu şeyler ne kötüdür. Allah onlara öfkelenmiştir. Azapta da onlar temelli kalacaklardır.
- ⁸¹ Eğer, onlar Allah’a, peygambere ve ona indirilene inanmış olsalardı, onları dost edinmezlerdi. Fakat, onların çoğu yoldan çıkmıştır.
- ⁸² Andolsun, insanlardan inananlara en sert düşman insanlar olarak Yahudileri ve ortak koşanları bulursun. İnananlara sevgide en yakın olanlar, “Biz Hıristiyanız” diyenleri bulursun. Çünkü bu, onların içinde karabaşlıların ve rahiplerin bulunmasından ve onların büyüklük taslamaz olmalarından dolayıdır.

- ⁸³ Allah'ın elçisine ineni dinledikleri zaman, öğrendikleri gerçeklerden dolayı, gözleri yaşla dolarak "Rabbimiz! İnadık, bizi tanıklarla beraber yaz.
- ⁸⁴ Rabbimizin, bizi iyi ulus arasına koymasını umarken, niçin Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım?" derler.
- ⁸⁵ Onların böyle demelerinden dolayı, Allah onlara içinde temelli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler verdi. İşte, bu iyi davrananların ödülüdür.
- ⁸⁶ İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar, işte, onlar da alevli ateşliklerdir.
- ⁸⁷ Ey inananlar! Allah'ın size helal ettiği iyi, tertemiz şeyleri haram etmeyin, düşmanlık yapmayın. Doğrusu Allah düşmanlık edenleri sevmez.
- ⁸⁸ Allah'ın size verdiği rızıktan helal ve hoş olarak yiyin. İnadığınız Allah'a saygılı olun.
- ⁸⁹ Allah sizi, yeminlerinizdeki boş sözden sorumlu tutmaz, ancak bilinçli yeminlerinizden sorumlu tutar. Bunun cezası ise, ailenize yedirdiğinizin orta derecesinden on düşkünü yedirmek, yahut onları giydirmek veya bir boynu bağımlılıktan kurtarmaktır. Bunları bulamayan kimse üç gün oruç tutar. İşte, yeminlerinizin cezası budur. Yemin ettiğiniz zaman yeminlerinizi tutun. Şükredersiniz diye, böylece, Allah hükümlerini size anlatmaktadır.

- ⁹⁰ Ey inananlar! İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları, şüphesiz, şeytanın pis işleridir. Bunlardan kaçının ki başarıya ulaşasınız.
- ⁹¹ Şu kesin ki, şeytan, içki ve kumar yüzünden aranızda düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık kaçınmayacak mısınız?
- ⁹² Allah'a itaat edin, elçiye itaat edin ve önlem alın. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, elçimize düşen ancak açık bildirimdir.
- ⁹³ İnanıp yararlı işler yapmış olanlar, saygılı oldukları, inandıkları ve yararlı işler işledikleri zaman, yine saygılı olmuşlar ve inanmışlar, yine de saygılı olup iyi davranmışlarsa tadım tatmalarına kendilerine bir sorumluluk olmaz. Allah iyi davrananları sever.
- ⁹⁴ Ey inananlar! Andolsun ki, görmeden kendisinden kimin korktuğunu belirtmek için, Allah ellerinizin ve mızraklarınızın ulaşacağı bir tür av ile sizi sınayacaktır. Ondan sonra, kim düşmanlık ederse, ona acıklı azap vardır.
- ⁹⁵ Ey inananlar! İhramlı iken avı öldürmeyin. Sizden kim onu bile bile öldürürse, onun cezası sizden adaletli iki kimsenin onun öldürdüğü ava eşit olduğuna hükmedeceği, Kabe'ye ulaşacak bir kurban vermesi, yahut düşkünlere yemek yedirmek şeklinde ceza ödemesi ya da buna denk oruç tutması gerekir. Allah geçmiştekileri bağışlamıştır. Kim tekrar yaparsa, Allah onun cezasını verir. Allah yücedir, ceza verendir.

- ⁹⁶ Size ve yolculara bir geçimlik olmak üzere deniz avı ve yemesi helal kılınmıştır. Ancak, ihramlı bulunduğunuz sürece kara avı size haram kılınmıştır. Toplanacağınız Allah'a saygılı olun.
- ⁹⁷ Allah, saygın ev Kâbe'yi, saygın ayı, kurbanı ve gerdanlıkları, insanların yararlanması için güvenli kıldı. Bu, Allah'ın hem göklerde olanları ve yerde olanları bildiğini, hem de Allah'ın her şeyi bildiğini bilmenizi sağlamak içindir.
- ⁹⁸ Allah'ın hem cezalandırmasının sert olduğunu, hem bağışlayan, acıyan olduğunu biliniz.
- ⁹⁹ Elçiye düşen ancak bildirmektir. Allah açığa vurduğunuz da, gizlediğinizi de bilir.
- ¹⁰⁰ De ki: "Kötü şeylerin çokluğu seni şaşırtsa da, kötü ile iyi eşit olamaz." Ey öz akıl sahipleri, Allah'a saygılı olun ki kurtulabilesiniz.
- ¹⁰¹ Ey inananlar! Size açıklandığı zaman hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Kur'an indirilirken onları sorarsanız, size açıklanır. Allah onları bağışlamıştır. Ve Allah bağışlayandır, ıvecen olmayandır.
- ¹⁰² Sizden önce bir ulus onları sormuştu. Sonra da onları inkâr ettiler.
- ¹⁰³ Allah, kulağı çentilen, salıverilen, erkek ve dişi olarak ikizler doğuran, kendini koruyan diye anılan hayvanların hiçbirini ayırmamıştır. Ama inkâr edenler, Allah'a karşı yalan uyduruyorlar ve çokları da düşünmüyor.

- ¹⁰⁴ Onlara, “Allah’ın indirdiğine ve Allah’ın elçisine gelin” dendiği zaman, “Atalarımızı üzerinde bulduğumuz bize yeter” derler. Ya ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler de mi?
- ¹⁰⁵ Ey inananlar! Siz kendinize bakmalısınız. Siz doğru yolda olursanız, şaşırان size zarar veremez. Hephinizin dönüşü Allah’adır ve yapmakta olduklarınızı size bildirir.
- ¹⁰⁶ Ey inananlar! Birinizin ölümü yaklaştığı zaman, vasiyet ederken, eğer yolculukta iseniz ve size ölüm belası çatacaksa, içinizden adil iki kimseyi veya sizden olmayan iki kişiyi aranızda tanık tutun. Tanıklıklarından şüphelenirseniz, akraba da olsa, onları namazdan sonra alıyorsunuz ve “Yemini hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah’ın tanıklığını gizlemeyeceğiz, doğrusu o durumda günah işleyenlerden oluruz” diye Allah’a yemin ederler.
- ¹⁰⁷ Eğer, bu iki tanığın günahı gerektiren bir şeyleri ortaya çıkarsa, hak sahiplerinden en layık olan başka iki kimse bunların yerine geçer ve “Bizim tanıklığımız, ikisinin tanıklığından daha doğrudur, biz düşmanlık etmeyiz, doğrusu, o durumda, haksızlık yapanlardan oluruz” diye Allah’a yemin ederler.
- ¹⁰⁸ Bu, tanıklığı gereği gibi yapmalarını ya da yeminlerinden sonra yeminlerinin bir daha kabul edilmemesinden korkmalarını daha iyi sağlar. Allah’a saygılı olun ve dinleyin. Allah, yoldan çıkan ulusa doğru yol göstermez.

- ¹⁰⁹ Allah, elçilerini toplayıp, “Size ne cevap verildi?” diyeceği gün. Onlar “Bizim bir bildiğimiz yoktur, doğrusu, görülmeyenleri en çok bilen ancak Sensin” derler.
- ¹¹⁰ Hani, Allah, “Ey Meryemoğlu İsa! Sana ve anana olan nimetimi an” demişti. Beşikte ve yetişkin iken insanlarla konuşurken seni kutsal ruhla desteklemiştim. Sana kitabı, bilgeliği, Tevrat’ı, İncil’i öğretmiştim. Hani, sen bilgime göre çamurdan kuş biçimi yapıyordun ve ona üflüyordun da gene bilgime göre kuş oluyordu. Anadan doğma körü ve alacalıyı bilgime göre iyileştirmiştin. Bilgime göre ölüleri çıkarıyordun. Sen, İsrailoğullarına açık belgelerle geldiğin ve onların inkâr edenleri “Bu, ancak açık bir yanıltmacadır” demiş oldukları zaman, Ben onlara senden el çektirdim.
- ¹¹¹ Hani, arkadaşlarına “Bana ve elçime inanın” diye bildirmiştim. Onlar da “İnandık, bizim doğruya içtenlikle bağlı olduğumuza tanık ol” dediler.
- ¹¹² Arkadaşları “Ey Meryemoğlu İsa! Rabbin, gökten bize bir sofra indirebilir mi?” demişlerdi de, “Eğer inanıyorsanız, Allah’a saygılı olun” demişti.
- ¹¹³ Onlar “Ondan yemeyi, kalplerimizin yatkinlaşmasını, senin bize doğru söylediğini bilmeyi ve ona tanık olmayı istiyoruz” dediler.

- ¹¹⁴ Meryemoğlu İsa “Ey Allahım, Rabbimiz! Geçmiş ve geleceklerimiz için bize bayram ve senden bir belge olmak üzere bize gökten bir sofrayı indir. Bizi rızıklandır. Sen rızık verenlerin en iyisisin” dedi.
- ¹¹⁵ Allah “Doğrusu Ben, onu size indireceğim. Ama bundan sonra sizden inkâr edene, dünyalarda hiç kimseye azap etmeyeceğim bir azapla ona azap ederim” dedi.
- ¹¹⁶ Hani, Allah “Ey Meryemoğlu İsa! Sen mi insanlara ‘Beni ve annemi Allah’tan başka iki tanrı olarak tutun’ dedin?” demişti de, o “Hâşâ! Hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yaraşmaz. Eğer demişsem, elbette Sen onu bilirsin. Sen benim içimde olanı da bilirsin. Ancak, ben Senin içinde olanı bilmem. Doğrusu görünmeyenleri ancak, en çok Sen bilirsin” dedi.
- ¹¹⁷ “Ben onlara, ancak, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a tapın” diye sadece bana emrettiğini söyledim. Aralarında bulunduğum sürece onlara gözcü idim. Beni öldürdüğün zaman, Sen onları gözlüyordun. Sen her şeye tanıksın.
- ¹¹⁸ Eğer, onlara azap edersen, doğrusu onlar Senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, doğrusu Sen yücesin, bilgesin.
- ¹¹⁹ Allah “Bugün, doğru olan kimselere doğruluklarının yarar sağladığı gündür. Onlara, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi ve temelli kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan hoşnut olur, onlar da Allah’tan hoşnut olur. İşte büyük kurtuluş budur” dedi.
- ¹²⁰ Göklerin, yerin ve onlarda bulunanların egemenliği Allah’a aittir. O’nun her şeye gücü yeter.

6. SIĞIRLAR / EN'AM BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 165 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Övgü, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'adır. Bir de inkâr edenler Rablerine başkalarını denk tutuyorlar.
- ² Sizi çamurdan yaratan, sonra bir süreye hükmeden O'dur. Belirlenmiş bir süre de Kendi katındadır. Bir de tutup şüphe edersiniz.
- ³ Göklerde ve yerde Allah O'dur; gizlinizi, açığınızı bilir, kazandıklarınızı da bilir.
- ⁴ Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet geldikçe ancak ondan yüz çevirirlerdi.
- ⁵ Andolsun, gerçek kendilerine gelince, onu yalanladılar. Alaya alıp durdukları şeyin haberleri kendilerine gelecektir.
- ⁶ Kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi görmediler mi? Onları, yeryüzüne, sizi yerleştirmediğimiz bir şekilde yerleştirmiştik; gökten üzerlerine bol bol yağmur göndermiş ve içlerinden ırmaklar akıtmıştık. Ancak, onları günahlarından ötürü yok ettik ve onlardan sonra başka bir kuşak yarattık.
- ⁷ Sana kağıtta yazılı bir kitap indirmiş olsak da elle-riyle ona dokunmuş olsalar, inkâr edenler yine de "Bu apaçık bir yanıltmacadır" derlerdi.
- ⁸ "Ona bir melek indirilmeli değil miydi?" dediler. Eğer, bir melek indirmiş olsaydık, iş bitirilmiş olurdu da göz açacak kadar bir süre bekletilmezlerdi.

- ⁹ Eğer, onu melek kılsaydık, bir insan şeklinde yapardık da onları düştükleri şüpheyeye yine düşürmüş olurduk.
- ¹⁰ Andolsun, senden önce de birçok elçi alaya alınmıştı, ancak, onlarla alay edenleri, alaya aldıkları şey çeviriverdi.
- ¹¹ De ki: "Yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın."
- ¹² De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?", "Allah'ındır" de. O, acımayı kendi üzerine almıştır. Andolsun, şüphe olmayan diriliş gününde sizi toplayacaktır. Kendilerini zarara sokanlar ise inanmayanlardır.
- ¹³ Gece ve gündüzde barınan her şey O'nundur. O işittir, bilir.
- ¹⁴ De ki: "Gökleri ve yeri yaratan, beslenmeyip besleyen Allah'tan başka koruyucu mu edineyim?" De ki: "Doğrusu müslüman olacakların ilki olmakla emrolundum." Ve asla ortak koşanlardan olma.
- ¹⁵ De ki: "Ben Rabbime karşı gelirsem, büyük günün azabından korkarım."
- ¹⁶ O gün, kimden azap savılırsa, o kimseye acınmıştır. İşte, bu apaçık bir kurtuluştur.
- ¹⁷ Allah sana bir sıkıntı dokundurursa, onu O'ndan başkası gideremez. Eğer, sana bir iyilik dokundurursa, artık O'nun her şeye gücü yeter.
- ¹⁸ O, kullarının üstünde karşı konulmaz güce sahiptir. O bilgedir, haberdardır.

- ¹⁹ De ki: "Tanıklık bakımından hangi şey en büyüktür?"
De ki: "Sizinle benim aramda tanık olan Allah'tır." Bu Kur'an, sizi ve ulaştığı kimseleri uyarmam için bana vahyolundu. Doğrusu, siz mi Allah'tan başka tanrılar olduğuna tanıklık ediyorsunuz. De ki: "Ben tanıklık etmem." De ki: "O, ancak tek bir tanrıdır ve doğrusu, sizin ortak koşmanızdan da uzağım."
- ²⁰ Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu oğullarını tanıdıkları gibi tanırılar. Ama, kendilerine yazık edenler, işte, onlar inanmayanlardır.
- ²¹ Allah'a karşı yalan uyduran veya O'nun ilkelerini inkâr edenlerden daha çok haksızlık eden kim olabilir? Doğrusu, haksızlık yapanlar başarıya ulaşamazlar.
- ²² Onların hepsini topladığımız gün, ortak koşanlara "Ortak sanıp durduklarınız nerede?" deriz.
- ²³ "Rabbimiz Allah'a andolsun, biz ortak koşan değildik" demekten başka çareleri kalmaz.
- ²⁴ Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine bir bak. Uydurup durdukları şeyler de ortadan kayboldu.
- ²⁵ İçlerinde seni dinleyenler vardır. Ama, onu anlarlar diye kalplerine örtüler ve kulaklarına ağırlık koydular. Onlar her belgeyi görseler de ona inanmazlar. Sana geldiklerinde seninle tartışırılar. İnkâr edenler ise, "Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" derler.
- ²⁶ Onlar, ondan menederler, kendileri de ondan uzaklaşırlar. Farkına varmadan kendilerini yok etmekten başka bir şey yapmazlar.
- ²⁷ Onlar ateşin önünde durdurulduklarında, "Keşke geri çevrilsek ve Rabbimizin ilkelerini yalanlamasak ve inananlardan olsak" dediklerini bir görsen!

- ²⁸ Elbette hayır! Daha önce gizlemekte oldukları şeyler kendilerine belli oldu. Eğer, geri döndürülseler, yine kendilerine yasak edilen şeye dönerler. Doğrusu, onlar yalancılardır.
- ²⁹ “Ve hayatımız ancak bu dünyadakinden ibarettir. Biz diriltilecek de değiliz” dediler.
- ³⁰ Onları, Rablerinin huzurunda durdurulmuş iken bir görsen! “Bu gerçek değil mi?” der. Onlar, “Elbette, Rabbimize and ederiz” derler. “Öyleyse, inkâr etmenizden ötürü azabı tadın” der.
- ³¹ Allah’a kavuşmayı yalanlayanlar, doğrusu kaybedeceklerdir. Ansızın Saat onlara geldiği zaman, ağırlıklarını sırtlarına yüklenerek “Dünyada yaptığımız eksikliklerden dolayı yazık olsun bize” derler. Dikkat! Yüklendikleri ağırlık ne kadar kötüdür.
- ³² Dünya hayatı yalnız oyun ve oyalanmadan ibarettir. Oysa son yurt saygılı olanlara daha iyidir. Düşünmüyor musunuz?
- ³³ Doğrusu, onların dediklerinin seni üzeceğini kesin biliyoruz. Doğrusu, onlar seni yalanlamıyorlar. Ancak, haksızlık yapanlar Allah’ın hükümlerini bilerek inkâr ediyorlar.
- ³⁴ Andolsun, sende önce de birçok elçi yalanlandı. Kendilerine yardımımız gelene kadar, yalanlanmaya ve incitmeye katlandılar. Allah’ın sözlerini değiştirebilecek yoktur. Kesinlikle elçilerin haberi sana da gelmiştir.
- ³⁵ Onların yüz çevirmeleri sana ağır geliyorsa, eğer, gücün yeri delmeye veya göğe merdiven dayamaya yetmiş olsaydı, onlara bir delil getirmek isterdin. Allah dileseydi onları doğru yolda toparlardı. Öyle ise, sakın bilmezlerden olma!

- ³⁶ Ancak, işitenler çağrıya cevap verir. Ölülerini ise Allah diriltir ve sonra O'na geri döndürülürler.
- ³⁷ Onlar, "Rabbinden kendisine bir belge gönderilmeli değil miydi" dediler. De ki: "Doğrusu, Allah bir belge indirmeye gücü olandır, ancak onların çoğunluğu bilmez."
- ³⁸ Yerde yürüyen hayvanlar ve iki kanadıyla uçan kuşlar, şüphesiz, sizin gibi birer toplumdurlar. Kitapta biz hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra, onlar Rablerine toplanacaklardır.
- ³⁹ Ayetlerimi yalanlayanlar, karanlıklarda kalmış sağırlar ve dilsizlerdir. Allah, dileyeni şaşırtır ve dileyeni doğru yola kor.
- ⁴⁰ De ki: "Allah'ın azabı size gelse veya Saat size gelse, doğru iseniz Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız?"
- ⁴¹ Hayır! Ancak O'na yalvarırsınız. Dilerse, yakardığınız belayı kaldırır ve siz de O'na ortak koşmayı unutursunuz.
- ⁴² Andolsun, senden önceki milletlere peygamberler göndermiştik. Yakarırlar diye onları darlığa ve sıkıntıya uğrattık.
- ⁴³ Onlara baskınımız geldiğinde yakarmaları gerekmez miydi? Ama, kalpleri katılaştı ve şeytan da onların yaptıklarını kendilerine süslü gösterdi.
- ⁴⁴ Kendilerine hatırlatılan şeyi unuttuklarında, her şeyin kapısını onlara açtık. Kendilerine verilenlerle sevinç içinde oldukları sırada, ansızın onları yakalayiverdik, hemen üzüntüden dillerini yuttular.

- ⁴⁵ Âlemlerin eğiteni Allah'a övgüler olsun ki, haksızlık eden ulusun kökü kesildi.
- ⁴⁶ De ki: "Düşündünüz mü? Allah işitmenizi ve gözlelerinizi alsa, kalplerinizi mühürlese, Allah'tan başka bir tanrı onları size getirebilir mi?" Belgeleri nasıl türlü türlü açıkladığımıza bir baksana, bir de onlar yüz çevirirler.
- ⁴⁷ De ki: "Kendinizi düşündünüz mü? Allah'ın azabı size ansızın veya açıkça gelse, haksızlık eden ulustan başkası mı yok olur?"
- ⁴⁸ Elçileri sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderiyoruz. Kim inanır ve kendini düzeltirse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
- ⁴⁹ İlkelerimizi yalanlayanlara, yoldan çıktıklarından dolayı azap degecektir.
- ⁵⁰ De ki: "Size, Allah'ın hazineleri elimdedir, demiyorum; görülmeyeni de bilmiyorum; size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben, ancak bana vahyolunana uyuyorum." De ki: "Kör ile gören bir midir? Düşünmüyor musunuz?"
- ⁵¹ Rablerinin yanında toplanacaklarından korkanları onunla uyar. O'ndan başka sıkı bir dost ve bir şefa-atçileri yoktur. Belki saygılı olurlar.
- ⁵² Sabah, akşam, Rablerinin yönünü dileyerek O'na yalvaranları kovma! Onların hesaba çekilmesinden sana bir sorumluluk, senin hesabından da onlara bir sorumluluk yoktur. Ancak, onları kovarsan haksızlık edenlerden olursun.

- ⁵³ Böylece, haksızların "Allah, aramızdan bunlara mı iyilikte bulundu?" demeleri için, onları birbiriyle denedik. Allah şükredenleri en iyi bilen değil midir?
- ⁵⁴ İlkelerimize inananlar sana gelince, "Size barış olsun. Sizden kim bilmeyerek bir kötülük yapar da ardından hemen tövbe eder ve kendini düzeltirse, Rabbiniz ona acımayı üzerine almıştır. Doğrusu O, bağışlayan, acıyandır" de.
- ⁵⁵ Suçluların yolu belli olup ayrılsın diye, ilkeleri böylece uzun uzun açıklıyoruz.
- ⁵⁶ De ki: "Allah'tan başka yalvardıklarınıza tapmaktan yasaklandım." De ki: "Sizin havalarınıza uymayacağım, yoksa şaşırmış ve doğru yolda bulunmayanlardan olurum."
- ⁵⁷ De ki: "Doğrusu ben, Rabbinden açık bir belgeye dayanmaktayım. Ama siz onu yalanladınız. Acele istediğiniz de elimde değildir. Egemenlik yalnızca Allah'ındır. O, hükmedenlerin en iyisi olarak gerçeği anlatır."
- ⁵⁸ De ki: "Acele istediğiniz şey elimde olsaydı, benim ile sizin aranızdaki iş bitmiş olurdu. Ancak, Allah haksızlık edenleri daha iyi bilir."
- ⁵⁹ Görünmeyenin anahtarları O'nun katındadır. Onları O'ndan başkası asla bilemez. O, karada ve denizde olanı bilir. O'nun bilgisi dışında bir yaprak düşmez. Yerin karanlıklarında olan tane, yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta olmasın.

- ⁶⁰ O, sizi geceleyin öldürür, gündüzün yaptıklarınızı bilir. Sonra belirli süre bitsin diye, sizi gündüzün canlandırır. Sonra, dönüşünüz O'na olur ve sonra da yapmış olduklarınızı size bildirir.
- ⁶¹ O, kullarının üstünde yegane güç sahibidir. Size koruyucular gönderir. Birinize ölüm geldiği zaman, elçilerimiz onun canını bir eksiklik yapmadan alırlar.
- ⁶² Sonra, onlar gerçek sahipleri olan Allah'a geri götürülürler. Dikkat! Egemenlik yalnız O'nundur ve O, hesaba çekenlerin en hızlısıdır.
- ⁶³ De ki: "Gizlice ve açıkça, 'Eğer, bizi bundan kurtarırsa, andolsun şükredenlerden oluruz' diye kendisine yakarırken, sizi kara ve denizin karanlıklarından kim kurtarır?"
- ⁶⁴ De ki: "Allah sizi ondan ve her sıkıntıdan kurtarır. Bir de tutup O'na ortak koşarsınız."
- ⁶⁵ De ki: "O, üstünüzden ve ayaklarınızın altından size azap göndermeye, sizi fırka fırka yapıp kiminize kiminizin gücünü tattırmaya yeten üstün güce sahiptir. Anlasınlar diye hükümleri nasıl yerli yerince açıkladığımıza bak."
- ⁶⁶ Senin ulusun, gerçek olduğu halde onu yalanladı. "Artık ben sizden sorumlu değilim" de.
- ⁶⁷ Her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır, bunu bileceksiniz.
- ⁶⁸ İlkelerimize sataşanları gördüğün zaman, başka bir söze dalana kadar onlardan yüz çevir. Ancak, şeytan sana unutturacak olursa, hatırladıktan sonra, artık, haksızlık yapan ulusla oturma.

- ⁶⁹ Saygılı olanlara, onların hesaplarından bir sorumluluk olmaz. Ancak, bir hatırlatma! Belki saygılı olurlar.
- ⁷⁰ Dinlerini oyun ve eğlenceye alanları ve günlük yaşamın aldattığı kimseleri bırak. Şu öğüdü ver: Kazandığıyla yiğitlenen kimsenin, Allah'tan yana ne bir dostu, ne de bir aracısı bulunur. Her türlü fidiye de verse, kabul olunmaz. İşte kazandıklarıyla yiğitlenen o kimselere kızgın bir içecek ve inkâr etmiş olmalarına karşılık acıtıcı bir azap vardır.
- ⁷¹ De ki: "Allah bize doğru yolu gösterdikten sonra ve arkadaşları "Bize gel" diyerek doğru yola çağırdıkları halde şeytanların ayarttığı, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşan kimse gibi, topuklarımızın üzerinde geri mi dönelim? Bize yararı da zararı da dokunmayan Allah'tan başkasına mı yakaralım?" De ki: "Doğrusu, doğru yol ancak Allah'ın gösterdiği yoldur. Âlemlerin eğitene içtenlikle bağlı olmamız, bize emredildi.
- ⁷² Namaz kılın ve O'na saygılı olun." Ve huzurunda toplanacağınız ancak O'dur.
- ⁷³ Gökleri ve yeri gerçekten yaratan O'dur. Ve "Ol" dediği gün, hemen olur. O'nun sözü gerçektir. Sûr'a üfleneceği gün hükümrانlık O'nundur, görülmeyeni de görüleni de bilir. O, bilgedir, bilgilidir.

- ⁷⁴ Hani! İbrahim, babası Azer'e "Putları tanrı mı ediniyorsun? Doğrusu ben, seni ve ulusunu açık bir sapkınlık içinde görüyorum" demişti.
- ⁷⁵ İbrahim'e, böylece göklerin ve yerin hükümranlığını gösteriyorduk ki, kesin bilgililerden olsun.
- ⁷⁶ Üzerine gece çökünce bir yıldız gördü, "İşte, bu Rabbim!" dedi. Yıldız batınca, "Batanları sevmem" dedi.
- ⁷⁷ Ayı doğarken görünce, "İşte, Rabbim bu!" dedi. O da batınca, "Eğer, Rabbim bana doğru yol göstermezse, andolsun sapan ulustan olurum" dedi.
- ⁷⁸ Güneşi doğarken görünce, "İşte, Rabbim bu, bu daha büyük" dedi. O da batınca, "Ey ulusum! Doğrusu, ortak koşmanızdan ben uzağım" dedi.
- ⁷⁹ Doğrusu, doğruya yönelen bir kişi olarak ben yüzümü gökleri ve yeri Yaratana çevirdim. Ve ben ortak koşanlardan değilim.
- ⁸⁰ Ulusu onunla tartışmaya girişti. Beni doğru yola koymuş olan Allah hakkında mı benimle tartışıyorsunuz? O'na koştuğunuz ortaklardan korkmuyorum. Eğer, Rabbim bir şey dilerse, o ayrı. Rabbim bilgice her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ düşünmüyor musunuz?
- ⁸¹ Allah'a koştuğunuz ortaklardan nasıl korkarım, oysa siz, hakkında size güçlü bir belge indirmediği şeyi O'na ortak koşmaktan korkmuyorsunuz. Biliyorsanız, iki toplumdaki hangisi güvene daha layıktır?

- ⁸² İnananlar ve inançlarına bir zulüm karıştırmayanlar, işte onlara güven vardır ve onlar doğru yoldadırlar.
- ⁸³ İşte ulusuna karşı İbrahim'e verdiğimiz delilimiz budur. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Doğrusu, Rabbin bilgedir, bilendir.
- ⁸⁴⁻⁸⁶ Ona İshak'ı ve Yakup'u bağışladık; her birine doğru yol gösterdik. Daha önce, iyi davranmalarından dolayı ödüllendirdiğimiz Nuh'a ve soyundan olan Davud'a, Süleyman'a, Eyüp'e, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a; her biri iyilerden olan Zekeriya'ya, Yahya'ya, İsa'ya ve İlyas'a; her birine insanlardan artık olarak, iyilikte bulunduğumuz İsmail'e, Elyesa'ya, Yunus'a, Lut'a doğru yol gösterdik.
- ⁸⁷ Onların atalarından, soylarından kardeşlerinden seçtiklerimiz ve doğru yola ilettiklerimiz oldu.
- ⁸⁸ Bu, Allah'ın, kullarından dileyene gösterdiği doğru yoludur. Eğer Allah'a ortak koşarlarsa, yapmakta oldukları hemen boşa çıkar.
- ⁸⁹ İşte, kendilerine kitap, hükmetme yetkisi ve peygamberlik verdiklerimiz bunlardır. Kafirler bunları inkâr ederse, bunların savunuculuğunu onları inkâr etmeyecek bir ulusa veririz.
- ⁹⁰ İşte, bunlar Allah'ın doğru yola koyduğu kimse­lerdir. Sen de onların yolundan git. De ki: "Sizden buna bir karşılık istemem. Bu, sadece âlemlere bir hatırlatmadır."

- ⁹¹ Hani, "Allah hiçbir insana bir şey indirmedir" demekle Allah'ı gereği gibi değerlendiremediler. De ki: "Musa'nın insanlara aydınlık ve doğruluk göstergesi olarak getirdiği, ki siz onu kağıtlara yazıp bir kısmını gösteriyor ve birçoğunu gizliyorsunuz, atalarınızın ve sizin bilmediğiniz şeylerin size öğretildiği kitabı indiren kimdir?" "Allah'tır" de. Sonra, onları daldıkları çıkmaz tartışmalarda bırak oyalansınlar.
- ⁹² Bu, Anakent ve dolayında olanları uyaran, kendinden öncekileri doğrulayan indirdiğimiz mübarek kitaptır. Ahirete inananlar ona inanırlar ve onlar namazlarına devam ederler.
- ⁹³ Allah'a karşı yalan uydurandan veya kendisine bir şey vahyolunmamışken "Bana vahyolundu" diyenden ve "Allah'ın indirdiği gibi ben de indiririm" diye söyleyenden daha zalim kimdir? Ölüm sancıları içinde iken melekler ellerini uzatmış "Canlarınızı çıkarıp verin, Allah'a karşı gerçek dışı konuşmanızdan, O'nun ayetlerine büyüklük taslayıp durmanızdan ötürü, bugün alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız" denen zalimleri bir görsen!
- ⁹⁴ Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi, size verdiklerimizi ardınıza bırakarak bize teker teker geleceksiniz. Allah'ın ortakları olduğunu sandığınız şefaatçilerinizi sizinle beraber görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki bağlar kesilip kopmuş ve ortak sandıklarınız sizden ayrılmışlardır.

- ⁹⁵ Doğrusu, taneyi ve çekirdeği yarıp ölüden diriye çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran Allah'tır. İşte, Allah budur, öyle ise nasıl döndürülüyorsunuz?
- ⁹⁶ Tan yerini ağartan, geceyi dinlenme zamanı; güneşi, ayı, vakit ölçüsü yapan O'dur. İşte, bu yüce Bilgin'in düzenlemesidir.
- ⁹⁷ Kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu kendileriyle bulduğunuz yıldızları var eden O'dur. Anlayacak olan bir ulusa belgeleri uzun uzun açıklıyoruz.
- ⁹⁸ Sizi tek bir canlıdan yaratan O'dur. Sizin bir konup bir göçecek yeriniz vardır. Anlayan bir ulusa belgeleri uzun uzun anlatıyoruz.
- ⁹⁹ Gökten su indiren O'dur. Her bitkiyi onunla bitirdik. Ondan yetiştirdiğimiz yeşilden benzeşen ve benzeşmeyen yığın yığın taneler, hurma ağacının tomurcuklarından sarkan salkımlar, üzüm bağları, zeytin ve nar çıkardık. Ürün verdikleri zaman ürünlerine ve olgunlaşmalarına bakın. İşte, bunlarda, inanan ulusa belgeler vardır.
- ¹⁰⁰ Cinleri O yaratmışken, onları Allah'a ortak yaptılar ve bilgisizce O'na oğullar ve kızlar uydurdular. O, onların nitelendirmelerinden arıdır, yücedir.
- ¹⁰¹ Göklere ve yeri yoktan var eden O'dur. Karısı olmadan nasıl çocuğu olabilir? Oysa, her şeyi O yaratmıştır ve O her şeyi bilir.

- ¹⁰² Rabbiniz Allah, işte budur. O'ndan başka Tanrı yoktur, her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O'na tapın. O her şeyin gözetleyicisidir.
- ¹⁰³ Gözler onu algılayamaz, O ise gözleri kuşatır. O, inceliklerin bilginidir.
- ¹⁰⁴ Rabbinizden size gözle görülecek belgeler kesin gelmiştir. Kim görürse kendi yararına, kim görmezlik ederse kendi zararına olur. Ben sizin bekçiniz değilim.
- ¹⁰⁵ Sana "okumuşsun" derlerken, biz ilkeleri böylece anlatıyoruz. Ve onu bilecek ulus için açıklıyoruz.
- ¹⁰⁶ Rabbinden sana vahyolunana uy. O'ndan başka Tanrı yoktur. O'na ortak koşanlardan yüz çevir.
- ¹⁰⁷ Allah dileseydi, O'na ortak koşmazlardı. Seni onlara gözcü yapmadık. Sen onların koruyucusu da değilsin.
- ¹⁰⁸ Allah yerine başkasına yalvaranlara sövmeyin ki, onlar da bilmeden düşmanca Allah'a sövmesinler. Biz böylece her millete işlerini süslü gösteririz. Sonra dönüşleri Rablerine olur. O, yapmış olduklarını kendilerine bildirir.
- ¹⁰⁹ Eğer, onlara bir belge gelirse, kuşkusuz buna inancaklarına dair bütün güçleri ile Allah'a yemin ederler. De ki: "Belgeler Allah'ın katındadır." Belgeler geldiği zamanda inanmayacaklarını size hissettirmiyorlar mı?
- ¹¹⁰ O'na ilk defa inanmadıkları gibi, onların gönüllerini ve gözlerini döndürürüz de onları taşkınlıkları içinde bocalayıp dururken bırakırız

- ¹¹¹ Eğer, biz onlara melekleri indirseydik, ölümler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi karşlarına toplayıp dikeseydik, Allah'ın dilemesinin dışında gene de inanmazlardı, fakat bunu çocukları bilmez.
- ¹¹² Böylece, aldatmak için birbirine yaldızlı sözler fısıldayan cinlerin ve insanların şeytanlarını her peygambere düşman yaptık. Rabbin dilemiş olsaydı, bunu yapamazlardı. Öyle ise, onları uydurdukları şeylerle başbaşa bırak.
- ¹¹³ Artık, gelecektekine inanmayanların gönülleri ona yönelsin, onlardan hoşnut olsunlar ve işlemekte oldukları suçları işleyip dursunlar.
- ¹¹⁴ Allah size kitabı uzunca anlatarak indirmişken, O'ndan başka hakem mi arayayım? Kendilerine kitap verdiklerimiz, onun, gerçekten Rabbin katından indirilmekte olduğunu bilirler. Öyle ise, hiç şüpheye düşenlerden olma.
- ¹¹⁵ Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, iştir, bilir.
- ¹¹⁶ Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak sanıya uyarlar ve onlar sadece yaklaşık değerlendirmede bulunurlar.
- ¹¹⁷ Doğrusu, yolundan kimin saptığını Rabbin daha iyi bilir. Yolunda olanları da en iyi O bilir.
- ¹¹⁸ Eğer, Allah'ın hükümlerine inanıyorsanız, O'nun adının üzerine anıldığı şeylerden yiyin.

- ¹¹⁹ Allah'ın adının üzerine anıldığı şeylerden niye yemiyorsunuz? Oysa, darda kalmanızın dışında, size haram kıldığı şeyleri genişçe anlatmıştır. Doğrusu, çokları, bilmeden havalara uyarak şaşırtıyorlar. Doğrusu, senin Rabbin düşmanlık edenleri çok iyi bilir.
- ¹²⁰ Günahın açığını da gizlisini de bırakın! Doğrusu, günah kazananlar yaptıklarından dolayı cezaya çarptılacaklardır.
- ¹²¹ Üzerine Allah'ın adının anılmadığı kesilmiş hayvanlardan yemeyin. Doğrusu o, yoldan çıkmaktır. Doğrusu şeytanlar, sizinle tartışmalarını sağlamak için dostlarına fısıldarlar. Eğer siz onlara itaat ederseniz, doğrusu, siz ortak koşmuş olursunuz.
- ¹²² Ölü gibi iken kendisini diriltip insanlar arasında kendisine verdiğimiz ışıkla yürüyen kimse, karanlıklarda kalıp oralardan çıkamayan kimse gibi olur mu? İşte, inkârcılara yaptıkları böylece süslü gösterilmiştir.
- ¹²³ Her kentte ileri gelenleri orada hile yapan suçlular saymamız da bunun gibidir. Oysa, onlar yalnız kendilerine hile yaparlar da farkına varmazlar.
- ¹²⁴ Onlara bir ayet geldiği zaman "Allah'ın elçilerine verildiği gibi bize de verilmedikçe inanmayız" derler. Elçiliğini kime vereceğini en iyi Allah bilir. Suç işleyenlerin başına Allah katından bir aşağılık ve yapmakta oldukları hileden dolayı da çetin bir azap gelecektir.

- ¹²⁵ Allah, kime doğru yolu göstermek isterse, onun gönlünü barışseverliğe açar. Kimi de şaşırtmak isterse, göğe yükseliyormuş gibi onun gönlünü dar ve sıkıntılı yapar. İşte Allah, inanmayanlara böylece pis bir hastalık verir.
- ¹²⁶ Rabbinin doğru yolu işte budur. Ama anımsayan ulusa ilkeleri uzun uzun anlatmaktayız.
- ¹²⁷ Rablerinin katında onlara barış yurdu vardır. Yaptıklarından dolayı Allah onların dostudur.
- ¹²⁸ Hepsini toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu! İnsanlardan çok kimseyi kendinizin tarafına aldınız." İnsanlardan cinlere dost olanlar, "Rabbimiz! Birbirimizden yararlandık ve bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık" derler. "Allah dilediği kadar, ateş temelli kalacağınız yerdir" der. Doğrusu, Rabbin bilgedir, bilgidir.
- ¹²⁹ Haksızlık yapanları, kazanıp durduklarından dolayı birbirine dost ederiz.
- ¹³⁰ "Ey cin ve insan topluluğu! Size hükümlerimi anlatan ve bugünle karşılaşacağınızı bildiren elçiler gelmedi mi?" "Kendi kendimize tanıgız" derler. Dünya hayatı onları aldattı da inkârcı olduklarına kendi kendilerine tanıklık ettiler.
- ¹³¹ Bu, Rabbin, kentler halkını haberleri yokken, haksız yere yok etmeyeceğinden dolaydır.

- ¹³² Her birinin derecesi yaptıklarına göredir. Onların yaptıklarından Rabbin habersiz değildir.
- ¹³³ Rabbin hem zengin, hem merhametlidir. Dilerse sizi yok eder. Ve sizi başka bir ulusun soyundan yarattığı gibi, dilediğini sizin yerinize getirir.
- ¹³⁴ Doğrusu, size söz verilen yerine gelecektir, siz onun önüne geçemezsiniz.
- ¹³⁵ De ki: "Ey ulusum! Durumunuzun gerektirdiğini yapın. Doğrusu, ben de yapacağım. Kalıcı sonucun kimin iyiliğine olacağını bileceksiniz. Doğrusu, kıyıcılar başarıya ulaşamazlar.
- ¹³⁶ Allah'ın yarattığı ekinlerden ve davarlardan Allah'a pay çıkardılar. Zanlarınca "Bu Allah'ın ve bu da ortaklarımızın" dediler. Ortakları için olan Allah'a erişmez. Ama, Allah için olan ortaklarına ulaşıyor. Ne kötü hüküm veriyorlar!
- ¹³⁷ Böylece ortakları, ortak koşanların çoğunu yok etmek ve dinlerini karmakarışık etmek için, çocuklarını öldürmelerini onlara iyi gösterdiler. Allah dileseydi, bunu yapamazlardı. Öyle ise onları uydurdukları ile baş başa bırak.

- ¹³⁸ Onlar zanlarına göre, “Bunlar, dilediğimizden başkasının yemesi yasak olan davarlar ve ekinlerdir” dediler. Birtakım davarların sırtlarına yük vurulmasının yasaklanmasını ve geri kalan davarlar üzerine de Allah’ın adının anılmamasını uydurdular. Yapıp durdukları uydurmalarına karşılık Allah onları cezalandıracaktır.
- ¹³⁹ Onlar “Bu davarların karnında olan yavrular yalnız erkeklerimize özeldir, eşlerimize yasaktır, eğer ölü doğarsa hepsi ona ortak olur” dediler. O, bu nitelemelerini ve ayırmalarını cezalandıracaktır. Doğrusu O, bilgedir, bilendir.
- ¹⁴⁰ Bilgisizlikleri yüzünden, beyinsizce çocuklarını öldürenler ve Allah’ın kendilerine verdiği rızıkları Allah’a iftira ederek haram sayanlar, kesin kaybetmişlerdir. Onlar kesin şaşırmışlardır. Aslında doğru yolda da değillerdi.
- ¹⁴¹ Çardaklı ve çardaksız bağları, tatları değişik ekini, hurmayı, zeytini ve narı birbirine benzer ve benzemez şekilde var eden O’dur. Ürün verdiği zaman ürününden yiyecek, devşirildiği ve biçildiği gün hakkını verin. Savurganlık etmeyin! Doğrusu, O savurganlık edenleri sevmez.
- ¹⁴² Hayvanlardan yük taşıyan ve kesimlik olanlar vardır. Allah’ın size verdiği rızıktan yiyecek. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Doğrusu, o sizin açık düşmanınızdır.

- ¹⁴³ Sekiz çift; koyundan iki ve keçiden iki. De ki: "İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi veya iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kılmıştır? Doğru sözlü iseniz, bana bilerek haber verin."
- ¹⁴⁴ Deveden iki, sığırdan iki. De ki: "İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi veya o iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kılmıştır? Yoksa, Allah size bunları öğütlerken siz tanık mı idiniz?" Öyle ise, bilmeden insanları şaşırtmak için Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Doğrusu, Allah zalim ulusu doğru yola eriştirmez.
- ¹⁴⁵ De ki: "Bana vahyolunan hükümlerde leş, akıtılmış kan, domuz eti ki pistir, ya da yoldan çıkarak Allah'tan başkasının adına kesilen hayvandan başkasını, ancak, darda kalan, istekli olmamak ve gerekli miktarı aşmamak üzere yemenin, haram olduğunu bulamıyorum." Doğrusu, Rabbin bağışlar ve acır.
- ¹⁴⁶ Yahudi olanlara tırnaklı her hayvanı yasakladık. Onlara, sığır ve davarın sırt, bağırsak ve kemik yağları dışında kalan iç yağlarını da yasakladık. Aşırı gitmelerinden dolayı onları böylece cezalandırdık. Doğrusu, Biz doğru söyleriz.

- ¹⁴⁷ Seni yalanlıyorlarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. Ama, O'nun azabı da suçlu ulustan geri çevrilemez."
- ¹⁴⁸ Allah'a ortak koşanlar, "Allah dileyseydi, atalarımız ve biz ortak koşmaz ve hiçbir şeyi haram kılmazdık" diyecekler. Onlardan öncekiler de öyle demişlerdi de azabımızı tatmışlardı. De ki: "Bize karşı ortaya koyabileceğiniz bir bilginiz var mı? Siz ancak sanıya uyuyorsunuz ve siz sadece yaklaşık değerlendirmede bulunuyorsunuz."
- ¹⁴⁹ De ki: "Üstün delil Allah'ındır, dileyseydi hepinizi doğru yola iletirdi."
- ¹⁵⁰ De ki: "Allah'ın bunu haram kıldığına tanıklık edecek tanıklarınızı getirin." Eğer, tanıklık ederlerse, sen onlarla beraber tanıklık etme. İlkelerimizi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların havalarına uyma. Ve onlar Rablerine denk tutuyorlar.
- ¹⁵¹ De ki: "Geliniz, size Rabbinizin haram kıldığı şeyleri anlatayım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya iyi davranın. Yoksulluktan korkarak çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin ve onların rızıklarını Biz veriyoruz. Utanç verici işlere gizlice ve açıkça yaklaşmayın. Allah'ın haram kıldığı cana, haksız yere kıymayın. Düşününüz diye bunları size önermektedir."

- ¹⁵² Erginlik çağına erişene kadar, en iyi şeklin dışında öksüzün malına yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı denkserlikle yerine getirin. Bir kimseye ancak gücünün yeteceği kadar yükümlülük veririz. Akrabanız da olsa, konuştuğunuz zaman sözünüzde adil olun. Allah'ın antlaşmasını yerine getirin. O, bunları size öğüt alıp hatırlarsınız diye anlatmaktadır.
- ¹⁵³ Doğrusu, doğru olan bu yoluma uyun. Sizi O'nun yolundan ayrı düşürecek çeşitli yollara gitmeyin. Bu, saygılı olmanız için O'nun size önerdiği ilkedir.
- ¹⁵⁴ Sonra, iyi davrananlara nimeti tamamlamak, her şeyi uzun uzun açıklamak, yol göstermek ve merhamet olmak üzere Musa'ya kitabı verdik. Belki böylece Rablerine kavuşacaklarına inanırlar.
- ¹⁵⁵ Bu, indirdiğimiz verimli kitaptır, ona uyun, acınabilmeniz için saygılı olun ki,
- ¹⁵⁶ "Bizden önce ancak iki topluma kitap indirildi. Bizim onların araştırmalarından haberimiz yoktu" demeyesiniz.
- ¹⁵⁷ Veya "Bize kitap indirilseydi, onlardan daha doğru yolda olurduk" demeyesiniz diye, size de Rabbinizden açık belge, doğruluk göstergesi ve acıma gelmiştir. Allah'ın ilkelerini yalanlayandan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir? İlkelerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden ötürü azabın kötüsü ile cezalandıracağız.

- 158 Onlar, kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa senin Rabbinin gelmesini mi, yahut senin Rabbin-den bir takım belirtiler gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin bir takım belirtileri geldiği gün, bir kimse daha önce inanmamışsa veya inancıyla bir iyilik yapmamışsa, imanı ona fayda vermez. Onlara de ki: "Bekleyin, biz de bekliyoruz."
- 159 Doğrusu, dinlerini parçalayıp bölük bölük olanlarla senin bir ilişkin olamaz. Onların işi Allah'a kalmıştır; sonra O, yapmakta olduklarını onlara bildirecektir.
- 160 Kim bir iyilik yaparsa ona on katı verilir. Kim bir kötülük yaparsa ancak bir benzeriyle ceza görür. Onlara haksızlık da yapılmaz.
- 161 De ki: "Doğrusu, Rabhim beni doğru yola, gerçek dine, doğruya yönelen ve ortak koşanlardan olmayan İbrahim'in dinine koymuştur."
- 162 De ki: "Doğrusu, yakarmam, ibadetlerim, yaşamım ve ölümüm, âlemlerin eğiteni Allah içindir."
- 163 O'nun hiçbir ortağı yoktur. Böyle emrolundum ve ben gönülden bağlananların ilkiyim."
- 164 De ki: "Allah her şeyin eğiteni iken O'ndan başka bir eğiten mi arayayım? Herkesin kazandığı sadece kendisinedir. Sorumluluk taşıyan kimse başkasının sorumluluğunu taşımaz. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O, ayrılığa düştüğünüz şeyleri size bildirecektir."
- 165 Size verdikleri ile sizi denemek için, sizi yeryüzünün yöneticileri kılan ve sizi birbirinizin üstüne derecelerle yükselten Allah'tır. Doğrusu, Rabbinin cezalandırması süratlidir. Doğrusu O, bağışlayandır, acıyandır.

7. YÜKSEKLİKLER / A'RAF BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 206 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâm, Mîm, Sâd.
- ² Bu kendisiyle uyarman ve inananlara hatırlatma olması için sana indirilmiş bir kitaptır. Bunun için gönlüne bir sıkıntı gelmesin.
- ³ Rabbinizden size indirilene uyun. Ondan başka velilerin ardından gitmeyin. Ne kadar az hatırlıyorsunuz.
- ⁴ Biz nice kentleri yok etmişizdir. Geceleyin veya gündüzün uykularında iken baskınımız onlara geliverdi.
- ⁵ Baskınımız onlara ulaştığında, yalvarışları sadece “Doğrusu, biz haksızdık” demekten başka bir şey değildir.
- ⁶ Andolsun, elçi gönderilenlere de soracağız ve andolsun, elçilere de soracağız.
- ⁷ Andolsun, onlara her şeyi bilerek anlatacağız. Ve biz uzakta değildik.
- ⁸ O gün tartı gerçektir. Kimin tartısı ağır gelirse, işte onlar başarıya ulaşmışlardır.
- ⁹ Kimin tartısı hafif gelirse, ilkelerimize karşı yaptıkları haksızlıklardan dolayı işte onlar kendilerine yazık etmişlerdir.
- ¹⁰ Andolsun, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve orada size geçimlikler verdik. Öyle iken pek az şükrediyorsunuz.
- ¹¹ Andolsun, sizi yarattık, sonra size şekil verdik. Sonra meleklerle, “Adem’e secde edin” dedik. Hemen secde ettiler. Ancak, İblis secde edenlerden olmadı.

- ¹² “Sana emrettiğim halde saygı göstermene engel nedir?” dedi. O, “Beni ateşten, onu çamurdan yarattın, ben ondan üstünüm” dedi.
- ¹³ “Öyleyse in oradan, orada büyülenmek sana düşmez. Defol! Doğrusu sen alçaklardan birisin” dedi.
- ¹⁴ “İnsanların tekrar dirilecekleri güne kadar bana süre ver” dedi.
- ¹⁵ “Artık, sen süre verilmişlerdensin” dedi.
- ¹⁶ “Öyle ise, beni azgınlığa ittiğin için, andolsun, Senin doğru yolunda onlara karşı oturacağım.
- ¹⁷ Sonra, onların önlerinden, ardlarından, sağlarından ve sollarından onlara sokulacağım ve çoğunu şükredenler olarak bulamayacaksın” dedi.
- ¹⁸ “Yerilmiş ve kovulmuş olarak oradan çık. Andolsun, onlardan sana kim uyarsa, hepinizi cehenneme tı kayacağım” dedi.
- ¹⁹ “Ey Âdem! Sen ve eşin cennette kalın ve istediğiniz yerden yiye, yalnız şu ağaca yaklaşmayın, yoksa, haksızlık edenlerden olursunuz.”
- ²⁰ Şeytan, kendilerine gizlenmiş olan ayıp yerlerini ikisine göstererek fısıldadı ve “Rabbinizin sizi bu ağaçtan menetmesi, melek olmanızı veya burada temelli kalmanızı önlemek içindir” dedi.
- ²¹ “Doğrusu, ben size öğüt verenlerdenim” diye ikisine ant verdi.
- ²² Böylece onları ayartarak baştan çıkardı. İkisi ağaçtan tattıklarında, ayıp yerleri kendilerine göründü ve cennet yapraklarını ilâştirip kendilerini örtmeye koyuldular. Rableri, o ikisine “Ben ikinize o ağacı yasaklamamış mıydım? Doğrusu, şeytanın size apaçık bir düşman olduğunu söylememiş miydim?” diye seslendi.

- ²³ İkisi, “Rabbimiz! Kendimize yazık ettik. Bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, şüphesiz kaybedenlerden oluruz” dediler.
- ²⁴ “Birbirinize düşman olarak aşağı inin. Yeryüzünde bir süreye kadar geçinip yerleşme hakkınız var” dedi.
- ²⁵ “Orada yaşar, orada ölür ve oradan çıkarılırsınız” dedi.
- ²⁶ Ey Ademoğulları! Gizlenecek yerlerinizi örtecek giyimlik ve kuş tüyü gönderdik. Saygınlık giysisi, işte o daha iyidir. Bunlar, Allah’ın ilkelerindendir, umulur ki hatırlarlar.
- ²⁷ Ey Ademoğulları! Şeytan gizlenecek yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak ana babanızı cennetten çıkardığı gibi, sizi de şaşırtmasın. Doğrusu, o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden, sizi görürler. Doğrusu, Biz şeytanları inanmayanlara dost kılarız.
- ²⁸ Onlar, çirkin bir şey yaptıkları zaman, “Babalarımızı bu yolda bulduk ve Allah da bunu bize emretti” derler. De ki: “Doğrusu, Allah çirkin şeyler emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah’a karşı mı söylüyorsunuz?”
- ²⁹ De ki: “Rabbim bana denkserliği emretti. Her secde edişte yüzünüzü O’na doğrultun ve dini yalnız kendisine özgü kılarak, O’na yalvarın. Sizi ilk yarattığı gibi döneceksiniz.”
- ³⁰ İnsanlardan bir kısmı doğru yola koyuldu. Bir kısmı da sapkınlığa düştü. Doğrusu bunlar, Allah’ın yerine şeytanları dost kabul ettiler. Bir de kendilerinin doğru yolda olduklarını sanıyorlar.

- ³¹ Ey Ademoğulları! Her secde edişte güzel giysilerinizi giyin. Yiyin, için, ancak savurganlık etmeyin. Doğrusu Allah savurganları sevmez.
- ³² De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı süsünü ve yiyeceğin hoş olanlarını yasaklayan kimdir?" De ki: "Dünya hayatında olan bunlar, diriliş gününde ise yalnız inananlara özgü olacaktır. Bilecek ulusa ilkeleri böylece uzun uzun anlatıyoruz."
- ³³ De ki: "Rabbim ancak utanç verici açık ve gizli işleri, günahkar olmayı, haksız yere saldırıyı ve hakkında hiçbir delil indirmedeği şeyi Allah'a ortak koşmanızı, bilmediğiniz şeyi Allah'a karşı söylemenizi yasaklamıştır."
- ³⁴ Her millet için bir süre vardır. Süreleri geldiği zaman, bir an geri bırakılmaz ve öne de alınmazlar.
- ³⁵ Ey Ademoğulları! Aranızdan ilkelerimizi size okuyan elçiler geldiği zaman, kim saygılı olur ve kendini düzeltirse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
- ³⁶ İlkelerimizi yalanlayıp onlara karşı büyüklük taslayanlar, işte onlar ateşliklerdir, orada temelli kalacaklardır.
- ³⁷ Allah'a karşı yalan uyduran veya ilkelerini yalanlayanlardan daha haksız kimdir? İşte, bunlara kitapta ki payları ulaşır. Elçilerimiz canlarını almak üzere onlara geldiği zaman, "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" derler. Onlar da "Bizden kayboldular" derler ve böylece inkârcı olduklarına kendi aleyhlerine tanıklık ederler.

- ³⁸ “Sizden önce geçmiş cin ve insan milletleri ile birlikte ateşe girin” der. Her millet girdikçe yoldaşına lanet eder. Hepsi orada birbirine yettiği zaman, sonrakiler öncekiler için, “Rabbimiz, işte şunlar bizi saptırdı. Onlara ateşten kat kat azap ver” derler. “Her biri için kat kat azap vardır, fakat siz bilmezsiniz” der.
- ³⁹ Öncekiler sonrakilere, “Sizin bize bir üstünlüğünüz yoktu. Siz de kazandıklarınıza karşılık azabı tadın” derler.
- ⁴⁰ Doğrusu, ilkelerimizi yalanlayan ve onlara karşı büyüklük taslayanlara göğün kapıları açılmaz ve deve iğnenin deliğinden geçmedikçe cennete de giremezler. Suçluları böyle cezalandırırız.
- ⁴¹ Onlara cehennemden bir döşeme ve üstlerine de örtüler vardır. Haksızları böyle cezalandırırız.
- ⁴² İnananlar ve yararlı işler işleyenler, ki kişiye ancak gücünün yeteceği kadar sorumluluk veririz, işte bunlar cennetliklerdir, orada temelli kalacaklardır.
- ⁴³ Altlarından ırmaklar akarken gönüllerinden kını söküp çıkarırız. “Bize bunda yol gösteren Allah’a övgüler olsun. Eğer, Allah bize doğru yol göstermeseydi, biz yolu bulamazdık. Andolsun, Rabbimizin elçileri bize gerçeği getirmiştir” derler. Onlara, “Yapmış olduklarınıza karşılık mirasçısı yapıldığınız cennet işte budur” diye seslenilir.

- 44-45 Cennetlikler cehennemliklere, “Biz, kuşkusuz Rab-bimizin bize söz verdiğini gerçek bulduk, siz de Rabbinizin size söz verdiğini gerçek buldunuz mu?” diye seslenirler. Onlar, “Evet” derler. Aralarındaki bir bildirimci, “Allah’ın laneti, Allah yolundan alıko-yan, onun eğriliğini isteyen ve ahireti inkâr edenlere olsun” diye bildirir.
- 46 İki taraf arasında bir perde vardır. Yükseklikler üze-rinde, her iki tarafı da yüzlerinden tanıyan adamlar bulunur. Bunlar cennetliklere, “Size esenlik olsun” diye seslenirler. Bunlar henüz cennete girememiş ama girmeyi uman kimselerdir.
- 47 Bunların gözleri ateşlikler yönüne çevrilince, “Rab-bimiz! Bizi haksız ulusla bulundurma” derler.
- 48 Yüksekliklerde olanlar, yüzlerinden tanıdıkları adamlara seslenerek “Topluluğunuz ve büyüklük taslamalarınız size hiçbir yarar sağlamadı” derler.
- 49 “Allah’ın rahmet etmeyeceğine ant ettiğiniz kimse-ler bunlar mıydı?” “Hadi, cennete girin, size korku yoktur ve üzölmeyeceksiniz de.”
- 50-51 Ateşlikler, cennetliklere “Bize biraz su veya Allah’ın size verdiği rızıktan gönderin” diye seslenirler. “Doğrusu, Allah, dinlerini oyun ve eğlenceye alan, dünya hayatı kendilerini aldatmış olan inkârcılara her ikisini haram etmiştir” derler. Bugünle karşıla-şacaklarını unuttukları ve ilkelerimizi bile bile inkâr ettikleri gibi, Biz de onları unuturuz.

- ⁵² Andolsun, Biz onlara bilerek ayrıntılarla açıkladığımız, inanan bir ulusa acıma ve doğruluk göstergesi olan bir kitap getirdik.
- ⁵³ Onun yorumundan başka bir şey mi bekliyorlar? Onun yorumu geldiği gün, daha önce onu unutanlar, “Rabbimizin elçileri gerçeği bize kesin getirmişlerdi. Şimdi, bize aracılık edecek şefaatçilerimiz var mı? Ya da geri çevrilip, yapmış olduğumuzdan başkasını yapabilir miyiz?” derler. Şüphesiz, kendilerine yazık ettiler; uydurup durdukları şeyler de onları bırakıp kayboldu.
- ⁵⁴ Doğrusu, Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri altı aşamada yarattı; sonra arşa geçip, gündüzü durmadan kovalayan gece ile örten, güneşi, ayı ve yıldızları buyruğuna baş eğdiren odur. Dikkat! Yaratma ve buyruk O’na aittir. Âlemlerin eğiteni Allah yücedir.
- ⁵⁵ Rabbinize gizlice ve gönülden yakarın. Doğrusu, O, düşmanlık yapanları sevmez.
- ⁵⁶ Düzeltildikten sonra, yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah’a korkarak ve umutla seslenin. Doğrusu, Allah’ın rahmeti, iyi davrananlara yakındır.
- ⁵⁷ O, yağmurun önünde müjdeci olarak rüzgarları gönderir. Rüzgarlar yağmur yüklü bulutları taşıdığı anda, Biz onu ölü bir yere gönderir, onunla su indirir ve onunla her türlü ürünü çıkarırız. Ölüleri de böyle diriltip çıkaracağız. Belki hatırlar, düşünürsünüz.

- ⁵⁸ Rabbinin buyruğu ile iyi toprağın bitkisi yetişir. Çorak toprak ise kavruk bitki çıkarır. Şükredecek ulusa ilkelerimizi böyle açıklarız.
- ⁵⁹ Andolsun, Nuh'u ulusuna gönderdik de "Ey ulusum! Allah'a tapın, O'ndan başka Tanrınız yoktur. Doğrusu, sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum" dedi.
- ⁶⁰ Ulusunun ileri gelenleri, "Doğrusu, seni açık bir şaşkınlık içinde görüyoruz" dediler.
- ⁶¹ "Ey ulusum! Bende bir şaşkınlık yoktur. Fakat ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim.
- ⁶² Rabbinin gönderdiklerini size iletiyor ve size öğüt veriyorum. Allah katından bilmediğiniz şeyleri ben biliyorum.
- ⁶³ Sizi uyarmak, saygılı olmanızı ve merhamete uğramanızı sağlamak için, içinizden biriyle Rabbinizden size bir kitabın gelmesine mi şaştınız?" dedi.
- ⁶⁴ Onu yalanladılar. Biz de onu ve onunla beraber gemide olanları kurtardık. İlkelerimizi yalan sayanları suda boğduk. Doğrusu, onlar kör bir ulustu.
- ⁶⁵ Ad ulusuna da kardeşleri Hûd'u gönderdik. O, "Ey ulusum! Allah'a tapın, O'ndan başka Tanrınız yoktur. Saygılı olmayacak mısınız?" dedi.
- ⁶⁶ Ulusundan inkâr edenlerin ileri gelenleri, "Doğrusu biz, senin beyinsiz olduğunu görüyor ve doğrusu, seni yalancılardan sanıyoruz" dediler.
- ⁶⁷ "Ey ulusum! Bende beyinsizlik yoktur. Ancak ben âlemleri eğitenin elçisiyim.

- ⁶⁸ Size Rabbimin gönderdiği bilgileri iletiyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğüt verenim.
- ⁶⁹ Sizi uyarmak üzere aranızdan biriyle Rabbinizden size bir kitabın gelmesine mi şaşıntınız? Hani, Nuh ulusundan sonra, sizi onların yerine getirdiğini ve vücutça da onlardan üstün kıldığını hatırlayın, ya! Böylece, Allah'ın nimetlerini anın, belki kurtuluşa erersiniz” dedi.
- ⁷⁰ Onlar, “Bize, yalnız Allah’a tapmamız ve atalarımızın taptıklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer, doğru sözlülerden isen, bize söz verdiğin şeyi başımıza getir” dediler.
- ⁷¹ “Hiç şüphesiz, Rabbinizden bir öfke ve dert başınıza gelecektir. Allah'ın hiçbir kesin belge indirmedigi, atalarınızın ve sizin uydurduğunuz adlar hakkında benimle mi tartışıyorsunuz? Artık bekleyin, doğrusu ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim” dedi.
- ⁷² Biz acımamızdan dolayı onu ve onunla beraber olanları kurtardık. İlkelerimizi yalanlayanların ve inanmamış olanların kökünü kazıdık.
- ⁷³ Semûd’a da kardeşleri Salih’i. “Ey ulusum! Allah’a tapın, O’ndan başka tanrınız yoktur. Rabbinizden size açık bir belge geldi. Bu, Allah'ın dişi devesi size bir delildir. Onu bırakın Allah'ın toprağında otlasın ve ona bir kötülük etmeyin. Yoksa can yakıcı azap sizi yakalar.

- ⁷⁴ Hani, Allah'ın sizi Âd'dan sonra yöneticiler kıldığını, ovalarında köşkler kurup dağlarında kayadan evler yonttuğunuz yeryüzüne yerleştirdiğini hatırlayın, ya! Öyle ise Allah'ın nimetlerini de anın ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın" dedi.
- ⁷⁵ Ulusunun büyüklenen ileri gelenleri, içlerinden zayıf görülen insanlara dediler ki, "Salih'in, Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar da "Doğrusu, onunla gönderilene inanıyoruz" dediler.
- ⁷⁶ Büyüklenenler, "Doğrusu, sizin inandığınızı biz inkâr ediyoruz" dediler.
- ⁷⁷ Ve hemen dişi deveyi sinirlediler ve Rablerinin buyruğuna başkaldırdılar ve "Ey Salih! Eğer sen gönderilen elçilerden biri isen, bize söz verdiğini yap" dediler.
- ⁷⁸ Bu yüzden onları şiddetli bir titreme yakaladı ve oldukları yerde dizüstü çökuverdiler.
- ⁷⁹ Artık onlardan yüz çevirdi ve "Ey ulusum! Rabbimin buyruğunu size ilettim ve size öğüt verdim. Ancak siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz" dedi.
- ⁸⁰⁻⁸¹ Lut da hani ulusuna, "Âlemlerde sizden önce hiç kimsenin yapmadığı bir hayasızlığı mı yapıyorsunuz? Doğrusu, siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle geliyorsunuz. Hayır! Siz savurganlık yapan bir ulussunuz" dedi.

- ⁸² Ulusunun cevabı, sadece, “Onları kasabanızdan çıkarın, doğrusu, onlar temiz kalmaya uğraşan insanlardır” demeleri oldu.
- ⁸³ Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı geri kalanlardan oldu.
- ⁸⁴ Ve üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki, suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bak!
- ⁸⁵ Medyen'lere de kardeşleri Şuayb'ı. O, “Ey ulusum! Allah'a tapın, O'ndan başka tanrınız yoktur. Evet! Rabbinizden size açık bir belge geldi. Ölçüyü ve tartıyı tam yapın, insanlara şeylerini eksik vermeyin. Düzelttikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Eğer inanıyorsanız, bu sizin için daha iyidir.
- ⁸⁶ Allah'a inananları korkutup onun yolundan alıko-
yarak ve o yolun eğri olmasını isteyerek her yolun başında pusu kurmayın. Hani, az olduğunuz halde sizi çoğalttığını hatırlayın. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.
- ⁸⁷ Mademki içinizde benimle gönderilene inanan bir toplum ve inanmamış bir toplum var, öyle ise Allah aramızda hükmedene kadar dayanın. O, hükmedenlerin en iyisidir” dedi.

- ⁸⁸ Ulusunun büyülenen ileri gelenleri “Ey Şuayb! Andolsun, ya seni ve seninle beraber olan inananları kentimizden çıkaracağız ya da dinimize döneceksiniz” dediler. “İstemezsek de mi?” dedi.
- ⁸⁹ “Hani, Allah, bizi dininizden kurtardıktan sonra tekrar ona dönecek olsak, Allah’a karşı kesin yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz Allah’ın dilemesi bir yana, dininize dönmek bize yaraşmaz. Rabbimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Yalnız Allah’a güveniriz. Ey Rabbimiz! Bizim ile ulusumuz arasını gerçekten açıklığa kavuştur. Sen açıklığa çıkaranların en iyisisin” dedi.
- ⁹⁰ Ulusunun inkâr eden ileri gelenleri, “Eğer Şuayb’a uyarsanız, andolsun, o durumda siz kaybedersiniz” dediler.
- ⁹¹ Bundan ötürü onları şiddetli bir titreme tuttu ve yurtlarında dizüstü çökuverdiler.
- ⁹² Şuayb’ı yalanlayanlar, sanki yurtlarında hiç yaşamamış gibi oldular. Şuayb’ı yalanlayanlar, işte onlar kaybedenler oldu.
- ⁹³ Onlara sırt çevirdi ve “Ey ulusum! Elbette Rabbimin gönderdiklerini size ulaştırdım ve size öğüt verdim. Artık inkârcı bir topluluğa nasıl üzüleyim?” dedi.
- ⁹⁴ Yakarsınlar diye, Biz herhangi bir kente bir peygamber göndermişsek, kuşkusuz halkını darlık ve sıkıntıya sokmuş olduk.
- ⁹⁵ Sonra kötülüğün yerine iyiliği koyduk da insanlar çoğaldılar ve “Babalarımız sıkıntıya da sevince de uğramışlardı” dediler. Biz de hiç farkında olmadıkları bir durumda onları ansızın yakalayiverdik.

- ⁹⁶ Eğer, ülkelerin halkı inanıp saygılı olsalardı, onlara göğün ve yerin bolluklarını açardık. Ama yalanladılar, Biz de kazanmış olduklarına karşılık onları yakalayiverdik.
- ⁹⁷ Ülkelerin halkı, uyurlarken, geceleyin, baskınımızın başlarına gelmesinden güvende mi idiler?
- ⁹⁸ Veyahut, ülkelerin halkı eğlenirlerken, kuşluk vakti baskınımızın başlarına gelmesinden güvende mi idiler?
- ⁹⁹ Allah'ın düzeninden güvende mi idiler? Allah'ın düzeninden ancak kaybedecek ulus güvende olur.
- ¹⁰⁰ Sahiplerinden sonra yeryüzüne vâris olanlar anlamadılar mı ki, Biz dilesek onları günahlarından dolayı belaya uğratarız ve gönüllerini mühürleriz de, artık bir şey işitmez olurlar.
- ¹⁰¹ İşte, bu ülkelerin haberlerinden sana anlatıyoruz. Andolsun, onlara peygamberleri açık belgeler getirdi. Önceleri yalanladıklarından ötürü inanmadılar. Böylece Allah, inkârcıların kalplerini mühürler.
- ¹⁰² Onların çoğunda anta bağlılık görmedik. Doğrusu, onların çoğunu yoldan çıkmış bulduk.
- ¹⁰³ Sonra onların ardından Musa'yı belgelerimizle Firavun'a ve ileri gelenlerine gönderdik. Onlara karşı haksızlık ettiler. Artık, bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak.
- ¹⁰⁴ Musa, "Ey Firavun! Doğrusu, ben âlemleri eğitenin elçisiyim.

- 105 Allah'a karşı bana ancak gerçeği söylemek yaraşır. Size Rabbinizden açık bir belge getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder" dedi.
- 106 "Bir belge getirdiysen ve doğru sözlülerden isen, onu ortaya koy" dedi.
- 107 Âsasını yere atar atmaz besbelli bir yılan oldu.
- 108 Ve elini çıkardı, bakanlar için bembeyaz bir şey oldu.
- 109 Firavun'un ulusunun ileri gelenleri, "Doğrusu bu, bilgin bir büyüçüdür.
- 110 Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?" dediler.
- 111-112 "Onu ve kardeşini egle, şehirlere bütün bilgin büyüçleri getirecek toplayıcılar gönder" dediler.
- 113 Büyüçüler, Firavun'a geldi. "Doğrusu, biz yenen olursak, bize ne gibi bir ödül var?" dediler.
- 114 O "Evet! Siz de gözdelerden olacaksınız" dedi.
- 115 "Ey Musa! Ya sen at veya önce atanlar biz olalım" dediler.
- 116 "Siz atın" dedi. Onlar ortaya attıkları zaman; insanların gözlerini büyülediler, onları ürküttüler ve büyük bir büyü ortaya koydular.
- 117 Biz de Musa'ya "Âsanı atıver" dedik. Âsa, hemen onların uydurduklarını yutmaya başladı.
- 118 Gerçek ortaya çıktı ve onların yapmış oldukları boşa gitti.
- 119 İşte, orada yenildiler ve küçük düştüler.
- 120 Büyüçüler secdeye kapandı.

- 121-122 “Âlemlerin Rabbine, Musa ve Harun’un Rabbine inandık” dediler.
- 123 Firavun “Ben size izin vermeden mi ona inandınız? Andolsun, bu, halkı şehirden çıkarmak için düzdüğünüz bir düzendir. Ama şimdi bileceksiniz.
- 124 Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim. Sonra kuşkusuz, hepinizi çarmıha gereceğim” dedi.
- 125 “Doğrusu, biz sadece Rabbimize dönmüş oluruz.
- 126 Rabbimizin belgeleri bize gelince onlara inandık diye bizden hınç alıyorsun. Ey Rabbimiz! Bize dayanma gücü ver ve doğruya içtenlikle bağlanmış olarak canımızı al” dediler.
- 127 Firavun ulusunun ileri gelenleri, “Musa ve ulusunu yeryüzünde bozgunculuk yapsınlar, seni ve tanrılarını bıraksınlar diye mi koyveriyorsun?” dediler. “Onların oğullarını öldüreceğiz, kadınlarını sağ bırakacağız. Doğrusu, biz onların karşı koyamayacakları üstünlükteyiz” dedi.
- 128 Musa ulusuna “Allah’tan yardım dileyin ve dayanın. Doğrusu, yeryüzü Allah’ındır. Kullarından dilediğini oraya vâris kılar. Sonuç, Allah’a saygılı olanlarındır” dedi.
- 129 Onlar “Sen bize gelmeden önce de geldikten sonra da hep eziyet çektik” dediler. O da “Rabbinizin düşmanlarınızı yok etmesi ve yeryüzünde sizi onların yerine geçirmesi umulur. O zaman nasıl davranacağınıza bakar” dedi.
- 130 Andolsun, Biz de Firavun ailesini hatırlayıp düşünmeleri için yıllarca kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık.

- ¹³¹ Onlara bir iyilik geldiği zaman, “Bu bizden ötürüdür” derler. Başlarına bir felaket gelirse, Musa ve onunla beraber olanların uğursuzluğuna verirlerdi. Bilin ki, onların uğursuzlukları Allah katındadır. Ancak çoğu bilmez.
- ¹³² “Bizi büyülemek için hangi tür belge gösterirsen göster, sana inanmayacağız” dediler.
- ¹³³ Bunun üzerine, su baskını, çekirgeyi, kımlı, kurbağaları ve kanı, birbirinden ayrı belgeler olarak üzerlerine saldı. Yine de büyüklendiler ve suçlu bir ulus oldular.
- ¹³⁴ Azap başlarına çökünce, “Ey Musa! Rabbinin sana verdiği söze göre bizim için O’na yalvar, eğer bizden bu azabı kaldırırsan, andolsun sana inanacağız ve andolsun İsrailoğullarını seninle beraber göndereceğiz” dediler.
- ¹³⁵ Biz, varacakları bir süreye kadar azabı onlardan kaldırıncaya kadar, hemen cayıyorlardı.
- ¹³⁶ Biz de onları cezalandırdık ve ilkelerimizi yalanladıklarından ve onları önemsemediklerinden dolayı denizde boğduk.
- ¹³⁷ Güçsüz görülen ulusu, bereketlendirdiğimiz yerlerin doğularına ve batılarına sahip kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz, dayanmalarına karşılık olarak tamamlandı. Firavun’un ve ulusunun yaptıklarını ve yükselttiklerini yerle bir ettik.

- ¹³⁸ İsrailoğullarını denizden geçirdik. Kendilerini putlarına veren bir ulusa rastladılar. “Ey Musa! Onların tanrıları gibi bize de bir tanrı yap” dediler. “Doğrusu, siz bilmeyen bir ulussunuz.
- ¹³⁹ Doğrusu, bunların içinde bulundukları yıkılacak ve yapmakta oldukları boşa gidecektir” dedi.
- ¹⁴⁰ “Sizi dünyalardan üstün kılan Allah’tan başka bir tanrı mı arayayım” dedi.
- ¹⁴¹ Hani, sizi azabın kötüsüne sokan, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı öldüren Firavun ailesinden kurtarmıştık. Bunda, size Rabbiniz tarafından büyük bir sınav vardır.
- ¹⁴² Musa’ya otuz gecelik için söz verdik ve ona on gece daha kattık. Böylece, Rabbinin verdiği süre kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun’a, “Ulusum içinde benim yerime geç, onları düzelt, bozguncuların yolundan gitme” dedi.
- ¹⁴³ Musa belirttiğimiz vakitte buluşmaya geldi ve Rabbi onunla konuşunca, “Rabbim, kendini bana göster, sana bakayım” dedi. Allah “Sen Beni göremezsin, ama dağa bak, eğer dağ yerinde durursa, sen Beni göreceksin” buyurdu. Rabbi dağa görününce onu yerle bir etti ve Musa da baygın düştü. Ayılınca, “Sen yücesin, sana tövbe ettim ve ben inananların ilkiyim” dedi.

- ¹⁴⁴ “Ey Musa! Gönderdiklerimle, sözümle seni insanların üzerine seçtim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden biri ol” dedi.
- ¹⁴⁵ Ona levhalarda her şeyden bir öğüt ve her şeyi açıklayarak yazdık: Onları sıkıca tut ve ulusuna da emret ki, onları en güzel tarafı ile alsınlar. Size yoldan çıkanların barınağını göstereceğim.
- ¹⁴⁶ Yeryüzünde haksız yere büyülenenleri ilkelerimden yüz döndürteceğim. Hangi belgeyi görseler, yine ona inanmazlar. Doğru yolu görseler, onu yol olarak benimsemezler. Azgınlık yolunu görseler, hemen onu yol edinirler. Bu, ilkelerimizi yalanlamalarından ve onlardan dalgın olmalarından ileri gelir.
- ¹⁴⁷ İlkelerimizi ve ahirette karşılaşmayı yalanlayanların işleri boşa gitmiştir. Gene de yapmış olduklarından başka bir şeyle cezalanmayacaklardır.
- ¹⁴⁸ Musa’nın ardından ulusu süs takımlarından böğürme sesi veren bir buzağı heykeli benimsediler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve kendilerine yol göstermediğini görmediler mi? Ancak onu benimsemekle zalim oldular.
- ¹⁴⁹ Elleri böğürlerinde, çaresiz kalıp kendilerinin sapıtmış olduklarını görünce, “Eğer, Rabbimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsa, andolsun kaybedenlerden oluruz” dediler.

- ¹⁵⁰ Ve Musa, ulusuna kızgın ve üzüntülü olarak dönünce, “Arkamdan ne kötü olmuşsunuz! Rabbinizin buyruğunun acele gelmesini mi istiyorsunuz?” dedi. Levhaları attı ve kardeşinin başını tutup kendine doğru çekti; kardeşi, “Ey anamın oğlu! Ulus beni hor gördü, az kalsın beni öldürüyorlardı. Düşmanlarımı sevindirme ve beni haksız ulusla bir tutma” dedi.
- ¹⁵¹ Musa, “Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetine al. Sen acıyanların en acıyanısın” dedi.
- ¹⁵² Doğrusu, buzağıyı tanrı benimseyenlere Rablerinden bir öfke ve dünya hayatında bir alçaklık ulaştıracaktır. Biz iftiracıları böyle cezalandırırız.
- ¹⁵³ Ve kötülükler işleyip ardından tövbe eden ve inananlar bilsinler ki, doğrusu, Rabbin ondan sonra da bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁵⁴ Musa’nın öfkesi dinince, levhaları aldı. Onlardaki yazıda, Rablerinden korkanlar için yol gösterme ve acıma vardı.
- ¹⁵⁵ Musa, tayin ettiğimiz vakit için ulusundan yetmiş kişi seçti. Onları şiddetli bir titreme tutunca, “Rabbim, dileseydin onları ve beni daha önce yok ederdin. Şimdi aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi yok eder misin? Bu senin sınavından başka bir şey değildir. Sen onunla isteyeniyi saptırır ve isteyeniyi doğru yola korsun. Bizim koruyucumuz Sensin, bizi bağışla, bize acı ve Sen bağışlayanların en iyisisin.

- ¹⁵⁶ Bu dünyada ve ötekinde bize güzel olanı yaz. Biz sana yöneldik” dedi. “Azabıma dilediğim kimseyi uğrattırım. Ama, acımam her şeyi kaplamıştır. Onu, saygılı olanlara, zekatı verenlere ve ilkelerimize inanmış olanlara yazacağım.
- ¹⁵⁷ Onlar ki, yanlarındaki Tevrat ve İncil’de yazılı buldukları kamu âleme peygamber elçi olana uyarlar. O, onlara, iyi bilineni emreder ve kötülüğü yasaklar, temiz, hoş şeyleri helal eder, çirkin şeyleri haram eder, onlara ağır gelen yükümlülükleri ve üzerlerindeki zincirleri kaldırır. Ona inanan, onu destekleyen, ona yardım eden, ona indirilen ışığa uyan kimseler, işte bunlar başarıya ulaşacaklardır” dedi.
- ¹⁵⁸ De ki: “Ey insanlar! Doğrusu ben, göklerin ve yerin hükümranı, kendisinden başka tanrı bulunmayan, dirilten ve öldüren Allah’ın hepinize gönderdiği elçisiyim. Öyle ise Allah’a inanın, Allah’a ve O’nun sözlerine inanan kamu âleme peygamber elçi olana inanın, doğru yolda olabilmeniz için ona uyun.”
- ¹⁵⁹ Musa’nın ulusundan bir topluluk, gerçeğe göre yol gösterir ve ona göre adil davranırlardı.

- ¹⁶⁰ Biz onları oymaklar halinde on iki topluluğa ayırdık. Hani, ulusu Musa'dan su istemişti. "Âsanla taşavur" diye bildirdik. Ondan on iki pınar fışkırdı. Her oymak içeceği yeri öğrendi. Üzerlerini bulutla gölgeledik ve onlara kudret helvası ve bildircin indirdik. "Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin." Aslında onlar bize haksızlık etmiyorlardı, kendilerine haksızlık ediyorlardı.
- ¹⁶¹ Onlara, "Şu kasabada oturun, dilediğiniz biçimde yiyin, 'yükümlülüğümüzü indir' deyin ve boyun bükerek kapıdan girin. Biz de yanılmalarınızı bağışlayalım, iyi davrananlara daha da artıracamız" denmişti.
- ¹⁶² Onların haksızlık edenleri, kendilerine söylenilen sözü başkası ile değiştirdiler. Biz de onlara, yaptıkları haksızlıktan dolayı gökten bir dert gönderdik.
- ¹⁶³ Onlara deniz kıyısındaki kasabanın durumunu sor. Hani, Cumartesi yasaklarını çiğniyorlardı. Çünkü, Cumartesileri balıkları başları kalkık açıkta geliyor, cumartesi olmayan günlerinde gelmiyordu. Yoldan çıkmış olmalarından ötürü onları böylece deniyorduk.

- ¹⁶⁴ Ne zaman ki, aralarından bir toplum, “Allah’ın yok edeceği veya şiddetli azaba uğratacağı bir ulusa niçin öğüt veriyorsunuz” dedi. “Rabbimize bir özür beyan etmiş olmak için ve belki saygılı da olurlar” dediler.
- ¹⁶⁵ Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, kötülüğe engel olanları kurtardık; haksızlık yapanları, yapmakta oldukları kötülüklerden dolayı, çetin bir azapla yakaladık.
- ¹⁶⁶ Kendilerine yasaklanan şeylere karşı başkaldırınca, onlara “Aşağılık maymunlar olun” dedik.
- ¹⁶⁷ Rabbin, diriliş gününe kadar, onları azabın kötüsüne sürecek kimseleri üzerlerine göndereceğini bildirmişti. Doğrusu, Rabbinin cezalandırması çabuktur ve O, doğrusu hem bağışlayan, hem acıyandır.
- ¹⁶⁸ Biz onları, yeryüzünde iyiler ve aşağılar olarak bölük bölük ayırdık. Dönerler diye, onları iyiliklerle ve kötülüklerle sınadık.
- ¹⁶⁹ Ardlarından yerlerine gelenler, kitaba sahip oldular. “Biz nasıl olsa affedileceğiz” diyerek, bu en aşağı olan nesnenin geçici olanını alırlar ve onun benzeri bir şey olsa, onu da alırlar. Allah’a karşı ancak gerçeği söyleyeceklerine dair, kitap üzerine onlardan söz alınmamış mıydı? Ve onda olanları okumuşlardı? Sonraki yurt saygılı olanlar için daha iyidir. Düşünmüyor musunuz?
- ¹⁷⁰ Kitaba sımsıkı sarılanlar ve namaz kılanlar. Doğrusu, yararlı olmaya çalışanların ödülünü zayi etmeyiz.

- ¹⁷¹ Hani, Dağ'ı gölgelik gibi üzerlerine yükseltmiştik. Üzerlerine düşeceğini sanmışlardı. "Size verdiğimizize sıkıca sarılın ve içinde olanı hatırlayın. Böylece saygılı olursunuz."
- ¹⁷²⁻¹⁷³ Hani, Rabbin Ademoğullarının bellerinden soylarını almıştı da, diriliş günü, "Doğrusu, bizim bundan haberimiz yoktu" dersiniz diye, ya da "Babalarımız daha önceden ortak koşmuşlardı ve biz de onların ardından olan bir soyuz; şimdi saçmalık yapmalarından ötürü bizi yok mu edeceksin?" dersiniz diye, kendilerini kendilerine tanık tutmak için, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" Onlar da "Evet, tanık olduk?" dediler.
- ¹⁷⁴ Belki dönerler diye, ilkeleri böylece uzun uzadıya anlatıyoruz.
- ¹⁷⁵ Onlara kendisine verdiğimiz ilkelerden sıyrılarak şeytanın kendi peşine taktığı ve azgınlardan birinin olayını anlat.
- ¹⁷⁶ Dileseydik, onu ilkelerimizle yükseltirdik. Fakat o, yere doğru yöneldi ve havasına uydu. Bu köpeğe benzer, üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte, ilkelerimizi yalanlayan ulusun durumu budur. Bu öyküleri anlat, belki düşünürler.
- ¹⁷⁷ İlkelerimizi yalanlayan ve kendilerine yazık eden ulus ne kötü bir örnek olmuştur.
- ¹⁷⁸ Allah'ın doğru yol gösterdiği kimse yolunda olur. Kime yol verirse, işte onlar kaybedenlerdir.

- ¹⁷⁹ Andolsun, cehennem için birçok cin ve insan yarattık. Onların gönülleri vardır, onlarla anlamazlar; gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidir, belki daha da sapkındırlar. İşte bunlar bön kimselerdir.
- ¹⁸⁰ En güzel isimler Allah'ındır. O'na o isimlerle yakarın. O'nun isimleri hususunda eğriliğe sapanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir.
- ¹⁸¹ Yarattıklarımızdan bir millet, gerçeğe göre yol gösterir ve gerçekten adaletle hükmeder.
- ¹⁸² İlkelerimizi yalanlayanları, bilmedikleri yönden ağır ağır sonuca yaklaştıracğıız.
- ¹⁸³ Onlara süre veriyorum, doğrusu, Benim tuzağıım çetindir.
- ¹⁸⁴ Arkadaşlarında bir deliliğın olmadığını düşünmüyorlar mı? O, ancak apaçık bir uyarıcıdır.
- ¹⁸⁵ Göklerin ve yerin hükümranlığını, Allah'ın yarattığı her şeyi ve sürelerinin yaklaşmakta olabileceğini düşünmüyorlar mı? Bundan sonra hangi söze inanacaklar?
- ¹⁸⁶ Allah'ın saptırdığını doğru yola getirecek yoktur. O, sapkınları taşkınlıkları içinde bocalamaya bırakır.
- ¹⁸⁷ Sana Saatin ne zaman demir atacağını soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi ancak Rabbimin katındadır. Onu zamanında açığa ancak O çıkarır. Göklerin ve yerin ağırlığını çekemeyeceğı o Saat, ansızın size gelecektir." Sanki, sen onu öğrenmişsin gibi sana soruyorlar. De ki: "Onun ilmi Allah katındadır. Ancak insanların çoğı bilmez."

- ¹⁸⁸ De ki: “Allah dilemedikçe ben kendime bir fayda ve zarar vermeye sahip değilim. Eğer görünmeyeni bilseydim daha çok iyilik yapardım ve bana kötülük de dokunmazdı. Ben ancak, inanacak bir ulusu uyaran ve müjdeleyen biriyim.”
- ¹⁸⁹ Sizi tek bir özden yaratan ve kendisiyle huzur bulacağı eşini de ondan var eden O’dur. Eşine sarılınca, eşi hafif bir yük yüklendi ve onu taşıdı. Yükü ağırlaşınca, ikisi, Rableri Allah’a: “Bize sağlıklı birini verirsen, andolsun, şükredenlerden oluruz” diye yalvardılar.
- ¹⁹⁰ Allah, onlara sağlıklı birini verince, kendilerine verdiği şeyde Allah’a ortaklar koştular. Allah onların ortak koşmalarından yücedir.
- ¹⁹¹ Kendileri yaratılmış olan ve bir şey yaratamayanı mı ortak koşuyorlar?
- ¹⁹² Oysa, onlara yardım edecek güçte değiller ve kendilerine bile yardım edemezler.
- ¹⁹³⁻¹⁹⁴ Taptıklarınızı doğru yola çağırırsanız size uymazlar. Onları çağırırsanız da sussanız da sizin için birdir. Doğrusu, Allah’tan başka yalvardıklarınız sizin gibi kullardır. Eğer, doğru sözlü iseniz, onları çağırın da size cevap versinler.
- ¹⁹⁵ Onların yürüyecek ayakları mı var, yoksa tutacak elleri mi var, ya da görecekt gözleri mi var veya işitecek kulakları mı var? De ki: “Ortaklarınızı çağırın, sonra bana tuzak kurun ve bana göz açtırmayın.

- ¹⁹⁶ Doğrusu, benim velim, kitabı indiren Allah'tır. O, iyileri dost edinir.
- ¹⁹⁷ Onu bırakıp yakardıklarınız, kendilerine de yardım edemezler, size de yardım etmeye güçleri yoktur.”
- ¹⁹⁸ Onları doğru yola çağırırsanız, duymazlar. Sana baktıklarını görürsün, oysa onlar görmezler.
- ¹⁹⁹ Sen, bağışlama yolunu tut. Doğru olanı söyle! Denizlere aldırış etme!
- ²⁰⁰ Ancak, eğer şeytan seni bir dürtüş dürtirse, Allah'a sığın. Doğrusu O, iştir, bilir.
- ²⁰¹ Doğrusu, şeytanca bir görüntü saygılı olanlara dokunursa, hemen akıllarını başlarına toplarlar ve hemen gören oluverirler.
- ²⁰² Arkadaşları bile onları azgınlığa sürükler, sonra hiç de geri durmazlar.
- ²⁰³ Onlara bir ayet getirmediğin zaman, “Sen bir tane derleseydin ya!” derler. De ki: “Ben ancak Rabbim tarafından bana vahyolunana uyarım. Bu kitap Rabbinizden gelen, göz açıcı belgeler olup, inanmış bir ulusa yol gösterme ve rahmettir.”
- ²⁰⁴ Kur'an okunduğu zaman ona kulak verin ve susun ki acınmış olasınız.
- ²⁰⁵ Rabbini alçak gönüllülükle ve ürkerek, bağırış olmayan bir sesle içinden, sabah akşam an. Dalgınlardan biri olma.
- ²⁰⁶ Doğrusu, Rabbinin katında olanlar, ona kulluk etmekte büyüklenmezler. O'nu arı tutarlar ve O'na secde ederler.

8. GANİMETLER / ENFAL BÖLÜMÜ

Medine'de inmiştir. 75 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Sana ganimetlerden sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'a ve elçiye aittir. Allah'a saygılı olun ve aranızı düzeltin. Eğer inanıyorsanız, Allah'a ve elçisine itaat edin."
- ² Kuşkusuz, inananlar, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperen ve Allah'ın belgeleri okunduğu zaman inançları artan ve Rablerine güvenenlerdir.
- ³ Onlar namaz kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan verirler.
- ⁴ İşte, gerçekten inanmış olanlar bunlardır. Rablerinin katında onlar için dereceler, bağışlanma ve şerefli rızık vardır.
- ⁵ Nitekim, hak uğruna Rabbin seni evinden çıkardığında, inananların bir takımı bundan hoşlanmamıştı.
- ⁶ Gerçek anlaşıldıktan sonra bile, sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle tartışıyorlardı.
- ⁷ Allah, bu iki topluluktan birini size söz veriyordu. Siz ise güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa, Allah, sözlerine uygun olarak gerçeği gerçekleştirmek ve inkârcıların sonunu kesmek;
- ⁸ suçlular nefret etse de gerçeği gerçekleştirmek, saçmalığı yok etmek istiyordu.

- ⁹ Hani, Rabbinizden yardım istiyordunuz. O, “Ben size ardı ardına bin meleklerle yardım ederim” diyerek isteğinizi kabul etti.
- ¹⁰ Allah, bunu ancak bir müjde olması ve gönüllüğünüzün yatışması için yapmıştı. Yardım ancak Allah katındandır. Doğrusu Allah yücedir, bilgedir.
- ¹¹ Hani, kendi katından bir güven olarak Allah sizi uyuklamaya daldırmıştı. O, sizi arıtmak, şeytanın pisliğini sizden gidermek, gönüllüğünüzü pekiştirmek ve ayaklarınızı sağlamlaştırmak için size gökten su indirmişti.
- ¹² Hani, Rabbin meleklerle “Doğrusu, ben sizinleyim, inananları destekleyin. İnkâr edenlerin yüreklerine korku salacağım. Artık onların boyunları üstüne vurun, onların bütün parmaklarının ucuna vurun” diye bildirdi.
- ¹³ Bu, onların Allah’a ve elçisine karşı gelmelerinden-
dir. Allah’a ve elçisine kim karşı çıkarsa, doğrusu, Allah’ın cezalandırması çetindir.
- ¹⁴ İşte, bunu tadın, inkârcılara ateş azabı da vardır.
- ¹⁵ Ey inananlar! Ağır ağır ilerlerken inkârcılarla karşı-
laştığınızda onlara arkanızı dönmeyin.
- ¹⁶ O gün, savaşmak için yana çekilmenin veya bir bir-
liğe katılmanın dışında, kim arkasını düşmana dö-
nerse, Allah’tan bir öfkeye uğramış olur. Onun va-
racağı yer cehennemdir. Varılacak ne kötü yerdir!

- ¹⁷ Onları siz öldürmediniz, ancak onları Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, ancak Allah attı. Bunu, inananları güzel bir imtihanla sınamak için yapmıştı. Doğrusu, Allah işittir, bilir.
- ¹⁸ İşte bu, Allah'ın inkârcıların düzenini zayıflatıp yok etmesidir.
- ¹⁹ Zafer istiyorsanız, işte zafer size geldi. Eğer vazgeçerseniz, bu sizin iyiliğinize olur. Eğer tekrar dönerseniz, biz de döneriz. Takımınız çok da olsa size hiçbir yarar sağlamaz. Doğrusu, Allah inananlarla beraberdir.
- ²⁰ Ey inananlar! Allah'a ve elçisine itaat edin ve durup dinlerken ondan yüz çevirmeyin.
- ²¹ Dinlemedikleri halde "Dinledik" diyenler gibi olmayın.
- ²² Doğrusu, Allah katında canlıların en kötüsü düşünmeyen sağırlar, dilsizlerdir.
- ²³ Eğer Allah onlarda bir iyilik olduğunu bilseydi onlara işittirirdi. İşittirmiş olsaydı, onlar yine de yüz çevirirlerdi. Onlar zaten yüz çeviren kimselerdir.
- ²⁴ Ey inananlar! Allah ve elçisi size can verecek şeylere çağırdıkları zaman, çağrılarına gidin. Allah'ın kişi ile kalbi arasına girdiğini ve O'nun huzurunda toplanacağını bilin.
- ²⁵ Aranızdan yalnız haksızlık edenlere dokunmakla kalmayacak karışıklıktan sakının ve Allah'ın cezalandırmasının çetin olduğunu bilin.

- ²⁶ Yeryüzünde az olduğunuz ve zayıf sayıldığınız için insanların sizi kapıp götürmesinden korktuğunuz zamanları hatırlayın. Allah sizi barındırdı, sizi yardımıyla destekledi ve şükredesiniz diye size iyi ve hoş rızıklar da verdi.
- ²⁷ Ey inananlar! Allah'a ve elçisine hainlik etmeyin, bile bile size güvenilen şeylere de hainlik etmiş olursunuz.
- ²⁸ Doğrusu, mallarınızın ve çocuklarınızın da bir sınav olduğunu, büyük ödülün Allah katında bulunduğunu bilin.
- ²⁹ Ey inananlar! Allah'a saygılı olursanız, O size bir ölçüt verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Ve Allah büyük bolluk sahibidir.
- ³⁰ Hani, inkâr edenler seni bağlayıp bir yere kapamak, ya da öldürmek veyahut seni sürmek için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarken, Allah da tuzak kuruyordu. Allah, tuzağı boşa çıkaranların en iyisidir.
- ³¹ İlkelerimiz onlara okunduğu zaman, "İşittik, istesek biz de aynıni söyleriz. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değildir" dediler.
- ³² Hani! "Allahımız! Eğer bu kitap senin katından gelen gerçek ise, gökten üzerimize taş yağdır veya bize acıtıcı bir azap ver" demişlerdi.
- ³³ Oysa, sen onların içinde iken Allah onlara azap edecek değildir. Ve onlar bağışlanma dilerken de Allah onlara azap etmez.

- ³⁴ Onlar, Saygın Mescid'den engellerken, niye Allah onlara azap etmesin? Onlar, o mescidin koruyucuları değildir. Onun koruyucuları, ancak saygılı olanlardır. Ancak çoğu bilmez.
- ³⁵ Ev'deki yalvarmaları da ıslık çalmak ve el çırpma-
tan başka bir şey değildir. "O halde, inkâr etmiş ol-
manızdan dolayı azabı tadın."
- ³⁶ Doğrusu, nankörler mallarını Allah'ın yolundan
insanları alıkoymak için sarfederler ve onları daha
da sarfedeceklerdir. Ama, sonradan içleri onlara
yanacak, sonunda yenik düşeceklerdir. Nankörler
cehennemde toplanacaklardır.
- ³⁷ Bu, Allah'ın temizi pisten ayırması ve pis olanı üst
üste koyup yığarak hepsini cehenneme koyması
içindir. İşte, bunlar kaybedeceklerdir.
- ³⁸ Nankörlere, eğer vazgeçerlerse, geçmişlerinin ba-
ğışlanacağını, yok yine devam ederlerse, artık önce-
kilerin kanununun geçerli olacağını söyle.
- ³⁹ Karışıklık kalmayıp, din bütünü ile Allah için olana
kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, doğrusu,
Allah onların yaptıklarını görmektedir.
- ⁴⁰ Eğer yüz çevirirlerse, Allah'ın sizin dostunuz oldu-
ğunu bilin. O, ne güzel dost ve ne güzel yardımcıdır.

- ⁴¹ Eğer, Allah'a ve ayırt etme gününde, iki topluluğun karşı karşıya geldiği günde kulumuza indirdiğimize inanıyorsanız, bilin ki, aldığınız her türlü ganimetin beşte biri Allah'ın, elçisinin, yakınların, öksüzlerin, düşkünlerin ve yolcularındır. Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ⁴² Hani, siz derenin en yakın yamacında idiniz, onlar da derenin en uzak yamacında idiler. Kervan da sizin aşağıңызdaydı. Eğer buluşmak üzere sözleşmiş olsaydınız, vaktini tayinde anlaşılamazdınız. Buna göre, yok olacak olan açık belgeye göre yok olsun, yaşayacak olan da açık belgeye göre yaşasın. Allah yapılması gerekeni yaptı. Doğrusu, Allah iştir, bilir.
- ⁴³ Allah, onları uykunda sana az gösteriyordu. Eğer çok göstermiş olsaydı, yılacak ve durum hakkında tartışacaktınız, ancak Allah esenlik verdi. Doğrusu O gönüllerdekini bilir.
- ⁴⁴ Hani, karşılaştığınızda, yapılacak işi yapmak için, Allah onları gözlerinize az gösteriyor ve sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve işler Allah'a dönüp gider.
- ⁴⁵ Ey inananlar! Bir toplulukla karşılaşırsanız direnin ve başarıya ulaşmanız için Allah'ı çokça anın.

- ⁴⁶ Allah'a ve elçisine itaat edin, birbirinize düşmeyin, yoksa başarısızlığa uğrarsınız, gücünüz gider. Dayanın, doğrusu Allah dayananlarla beraberdir.
- ⁴⁷ Şımararak ve insanlara gösteriş yaparak yurtlarından çıkanlar ve Allah yolundan engelleyenler gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını kuşatır.
- ⁴⁸ Hani, şeytan onlara işlerini süsledi ve "Bugün insanlardan sizi yenecek kimse yoktur, doğrusu, ben de sizden yanayım" dedi. İki topluluk karşılaştınca da geri dönüp "Doğrusu, ben sizden uzağım, doğrusu ben görmediğinizi görüyorum, doğrusu, ben Allah'tan korkuyorum, Allah'ın cezalandırması çetindir" dedi.
- ⁴⁹ Hani, ikiyüzlüler ve kalplerinde kuşku bulunanlar "Müslümanları dinleri aldattı" diyorlardı. Oysa, kim Allah'a güvenirse, doğrusu Allah yücedir, bilgedir.
- ⁵⁰⁻⁵¹ Melekler, nankörlerin yüzlerine ve sırtlarına vurarak, "Yakıcı azabı tadın, bu, kendi ellerinizle sunduğunuzun karşılığıdır" diyerek canlarını alırken bir görseydin! Doğrusu, Allah kullarına asla haksızlık yapmaz.
- ⁵² Bunların durumu Firavun'un adamlarının ve onlardan öncekilerin durumu gibidir; Allah'ın ilkelerini inkâr ettiler de Allah günahlarından dolayı onları yakaladı. Doğrusu, Allah kuvvetlidir, cezalandırması çetindir.

- ⁵³ Bu, bir ulus kendi içindekini değiştirmedikçe, Allah'ın da o ulusa verdiği nimeti değiştirmeyeceğindendir. Doğrusu, Allah iştir, bilir.
- ⁵⁴ Firavun'un adamlarının ve onlardan öncekilerin yaptığı gibi Rablerinin ilkelerini yalanlamalarından ötürü, onları günahlarına karşılık yok ettik ve Firavun yandaşlarını suda boğduk. Hepsı haksızdı.
- ⁵⁵ Doğrusu, Allah katında, yeryüzünde yaşayanların en kötüsü nankörlük edenlerdir. Onlar artık inanmazlar.
- ⁵⁶ Antlaşma yaptığın kimseler, hiç sakınmadan, her defasında antlaşmayı bozarlar.
- ⁵⁷ Eğer savaşta onları yakalarsan, arkalarından gelenlerin hatırlayıp anlamaları için, onları darmadağın et.
- ⁵⁸ Eğer bir ulusun hıyanet etmesinden kuşkusuz endişeye düşersen, sen de yapılan antlaşmayı kendilerine atıver ki, her iki taraf eşit olsun. Doğrusu, Allah hainleri sevmez.
- ⁵⁹ Nankörler, asla öne geçtiklerini sanmasınlar. Doğrusu, onlar sizi aciz bırakamayacaklardır.
- ⁶⁰ Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar, Allah'ın düşmanına ve sizin düşmanlarınıza ve bunlardan başka Allah'ın bildiği ve sizin bilmediğiniz düşmanlarınıza korku salmak için hayal edilebilen birlikler hazır bulundurun. Allah yolunda sarfettiğiniz her şey, size haksızlık yapılmadan tam ödenecektir.
- ⁶¹ Eğer, onlar barışa yanaşırlarsa, sen de ona yanaş ve Allah'a güven. Doğrusu, O iştir, bilir.

- ⁶² Eğer seni aldatmak isterlerse, doğrusu Allah sana yeter. Seni hem Kendi yardımıyla, hem inananlarla destekleyen O'dur.
- ⁶³ Ve onların gönüllerini de birleştirmiştir. Eğer, yer-yüzünde olan her şeyi sarfetseydin, onların gönüllerini birleştiremezdin. Ancak, Allah onların aralarını birleştirdi. Doğrusu, O yücedir, bilgedir.
- ⁶⁴ Ey Peygamber! Allah sana ve inananlardan sana uyanlara yeter.
- ⁶⁵ Ey Peygamber! İnananları savaşa özendir. Sizden dayanıklı yirmi kişi, iki yüz kişiyi yener. Eğer, sizden yüz kişi olursa inkâr edenlerden bin kişiyi yener. Çünkü, onlar anlamayan bir ulustur.
- ⁶⁶ Şimdi, Allah yükünüzü hafifletti. Zira içindeki bitkinliği bilmektedir. Sizden dayanıklı yüz kişi, iki yüz kişiyi yener. Sizden bin kişi olursa, Allah'ın yardımı ile ikibin kişiyi yener. Allah sabırlı olanlarla beraberdir.
- ⁶⁷ Düşmanı ağır yenilgiye uğratmadan hiçbir peygambere esir almak yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz. Oysa, Allah sonrakini istiyor. Allah yücedir, bilgedir.
- ⁶⁸ Önceden Allah'tan bir yazı geçmiş olmasaydı, aldıklarınızdan dolayı size büyük bir azap değerdı.
- ⁶⁹ Elde ettiğiniz ganimetlerden helal hoş olarak yiyin. Allah'a saygılı olun. Doğrusu, Allah bağışlar, acır.

- ⁷⁰ Ey Peygamber! Elinizde bulunan esirlere söyle: “Allah kalplerinizde bir iyilik bulunduğunu bilirse, size sizden alınanın daha iyisini verir ve sizi bağışlar! Allah bağışlayandır, acıyandır.”
- ⁷¹ Eğer onlar sana hıyanet etmek isterlerse, daha önce Allah’a da hıyanet etmişlerdi, onlara karşı sana güç verdi. Allah bilgendir, bilgedir.
- ⁷² Doğrusu, inananlar, göç edenler, canlarıyla mallarıyla Allah yolunda güç sarfedenler, barındırıp yardım edenler, işte bunlar birbirinin dostudurlar. Ama, inanıp da göç etmemiş olanlar için, göç edene kadar size bir sorumluluk yoktur. Ancak, din uğrunda sizden yardım isterlerse, aranızda antlaşma olan ulusun dışında olana karşı onlara yardım etmelisiniz. Allah yaptıklarınızı görmektedir.
- ⁷³ İnkâr edenler birbirlerinin dostlarıdır. Eğer, siz de öyle yapmazsanız yeryüzünde karışıklık ve büyük bozgunculuk olur.
- ⁷⁴ İnanan, göç eden, Allah yolunda güç sarfeden, barındıran ve yardım edenler, işte onlar gerçekten inanmışlardır. Onlar için bağışlanma, cömertçe rızık vardır.
- ⁷⁵ Sonradan inanan, göç eden ve sizinle beraber savaşan kimseler, işte bunlar da sizdendir. Akraba olanlar, Allah’ın kitabına göre, birbirine daha uygundur. Doğrusu, Allah her şeyi bilir.

9. PİŞMANLIK / TÖVBE BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 129 ayettir.

- ¹ Allah'tan ve elçisinden antlaşma yaptığınız ortak koşanlara karşı bir bildirimdir.
- ² Yeryüzünde dört ay daha dolaşın. Allah'ı aciz bırakamayacağınızı ve Allah'ın nankörleri rezil edeceğini bilin.
- ³ En büyük hac gününde, Allah'ın ve elçisinin ortak koşanlardan uzak olduğunu, Allah ve elçisinden insanlara bir bildiridir. Eğer, tövbe ederseniz, bu sizin iyiliğinize olur. Eğer, yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı aciz bırakamazsınız. Nankörlere acıklı azabı müjdele.
- ⁴ Ancak, antlaşma yaptığınız ortak koşanlardan, size karşı bir eksiklik yapmayan, size karşı hiç kimseye arka çıkmayanlarla olan antlaşmaları sürelerinin sonuna kadar tamamlayın. Doğrusu, Allah saygılı olanları sever.
- ⁵ Saygın aylar çıkınca ortak koşanları bulduğunuz yerde öldürün. Onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tövbe eder, namaz kılar ve zekat verirlerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu, Allah bağışlar ve acır.
- ⁶ Eğer ortak koşanlardan biri, sana sığınmak isterse, onu sığınmana al ki, Allah'ın sözünü dinlesin, sonra onu güvende olacağı yere ulaştır. Çünkü, onlar bilmeyen bir ulustur.

- ⁷ Saygın Mescid'in yanında antlaştıklarınızın dışında, ortak koşanların Allah katında ve elçisinin önünde nasıl bir antlaşmaları olabilir? Onlar size dürüst davrandıkça, siz de onlara dürüst davranın. Doğrusu, Allah saygılı olanları sever.
- ⁸ Nasıl? Eğer, size üstün gelselerdi, ne söz, ne de sözleşme gözetirlerdi. Gönülleri istemezken, ağızlarıyla sizi hoşnut etmeğe uğraşırlar; onların çoğu yoldan çıkmıştır.
- ⁹ Allah'ın ilkelerini az bir değere değişip, O'nun yolundan alıkoydular. Doğrusu, onların yapmış oldukları şey ne kötü idi!
- ¹⁰ Onlar, bir inançlıya karşı ne söz, ne de sözleşme gözetirler. İşte, bunlar düşmanlıkta aşırı gidenlerdir.
- ¹¹ Eğer bunlar, tövbe eder, namaz kılar ve zekat verilerse, sizin din kardeşlerinizdirler. Biz anlayan bir ulusa uzun uzun anlatıyoruz.
- ¹² Antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlarsa ve dininize dil uzatırlarsa, bu durumda inkârcılığın önderleriyle savaşın. Doğrusu onların yeminleri yoktur. Belki böylece vazgeçerler.
- ¹³ Yeminlerini bozan, elçiyi sürgün etmeye yeltenen ve ilk önce size saldırıya başlamış olan bir ulusla savaşmayacak mısınız? Onlardan mı korkuyorsunuz? Oysa, eğer inanıyorsanız, korkmanız gereken Allah'tır.

- ¹⁴ Onlarla savaşın ki, Allah sizin elinizle onlara azap etsin ve onları rezil etsin; sizi onlara üstün kılsın ve inanan ulusun gönüllerine su serpsin;
- ¹⁵ Yüreklerinin öfkesini gidersin. Allah bağışlanma dileyeni bağışlar. Allah bilgendir, bilgedir.
- ¹⁶ Yoksa Allah, içinizden emek verenleri, Allah'tan da, elçisinden de ve inananlardan da başkasını sırdaş edinmeyenleri bilmeden bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- ¹⁷ Ortak koşanların, kendilerinin küfrüne tanıklık edip dururken Allah'ın mescitlerini şenlendirmeleri yaraşmaz. İşte, işleri boşa giden bunlardır ve ateşte de temelli kalacaklardır.
- ¹⁸ Allah'ın mescitlerini, ancak, Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaz kılan, zekat veren ve sadece Allah'tan korkan kimseler şenlendirirler. İşte, bunlar doğru yolda olmaları umulur.
- ¹⁹ Hacılar su vermeyi ve Saygın Mescid'i onarmayı, Allah'a ve sonraki güne inanan ve Allah yolunda didinen kimse ile bir mi tuttunuz? Bunlar, Allah katında eşit olmazlar. Allah haksız ulusa doğru yol göstermez.
- ²⁰ İnanan, göç eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla sıkı çalışan kimseler, Allah katında en büyük derece sahipleridir. İşte, bunlar kurtulanlardır.

- 21-22 Rableri, bunlara katından bir rahmet, hoşnutluk ve içinde sürekli nimetler bulunan ebedi ve temelli kalacakları cennetleri müjdeler. Doğrusu, büyük ödül Allah katındadır.
- 23 Ey inananlar! İnkârcılığını inanmaya tercih eden babalarınızı ve kardeşlerinizi samimi dost edinmeyin. Kim onları candan dost edinirse, işte onlar, haksız kimselerdir.
- 24 De ki: “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabanız, elde ettiğiniz mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden evler, size Allah’tan ve elçisinden ve O’nun yolunda sıkı çalışmaktan daha sevimli ise, Allah’ın buyruğu gelene kadar bekleyin. Allah, yoldan çıkan ulusa doğru yol göstermez.
- 25 Andolsun, Allah birçok yerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani, çokluğunuz sizi böbürlendirmişti. Ama, size bir yarar sağlamamıştı, yeryüzü bunca genişliğine karşılık size dar gelmişti de geri dönmüştünüz.
- 26 Sonra Allah, elçisine ve inananlara güven verdi ve görmediğiniz askerler gönderdi de inkâr edenlere azap etti. İşte, inkârcıların cezası budur.

- ²⁷ Bundan sonra da Allah dileyenin bağışlanma dileğini kabul eder. Ve Allah bağışlar, acır.
- ²⁸ Ey inananlar! Doğrusu, ancak ortak koşanlar murdardır. Bu yıllarından sonra Saygın Mescide yaklaşmasınlar. Eğer, fakirlikten korkarsanız, Allah dilerse bolluğundan sizi zengin kılacaktır. Doğrusu, Allah bilgidir, bilgedir.
- ²⁹ Kitap verilenlerden, Allah'a, son güne inanmayan, Allah'ın ve elçisinin haram kıldığını haram saymayan ve gerçek dini din edinmeyen kimselerle, boyun eğip tazminatı elden verene kadar savaşın.
- ³⁰ Yahudiler "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler. Hıristiyanlar da "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu ağızlarıyla söyledikleridir, daha önce inkâr edenlerin söylemlerine benzetiyorlar. Allah canlarını alsın! Nasıl da döndürülüyorlar!
- ³¹ Onlar, Allah'ı bırakıp hahamlarını, papazlarını ve Meryemoğlu Mesihi tanrılar olarak benimsiyorlar. Oysa, kendisinden başka tanrı olmayan tek Tanrı'dan başkasına tapmamakla emrolunmuşlardı. Allah, onların ortak koşmalarından yücedir.

- ³² Allah'ın ışığını ağızlarıyla söndürmek isterler. Allah, inkârcılar istemese de, ışığını gene de tamamlayacaktır.
- ³³ O, Ortak koşanlar hoşlanmazsa da, bütün dinlere üstün kılmak için elçisini doğru gösterge ve gerçek din ile gönderendir.
- ³⁴ Ey inananlar! Doğrusu, hahamlar ve papazların çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yer, Allah yolundan alıkorlar. Altın ve gümüşü yağın ve onları Allah yolunda sarfetmeyenlere acıklı bir azap müjdele.
- ³⁵ Bunlar, cehennem ateşinde kızdırıldığı gün, alınları, böğürleri ve sırtları onlarla dağlanır. "Bu, kendiniz için biriktirdiklerinizdir. Hadi! Biriktirmiş olduğunuzu tadın."
- ³⁶ Doğrusu, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü kitabında, Allah katında ayların sayısı on ikidir. Onların dördü saygın aydır. İşte bu, şaşmaz kanundur. Öyleyse, o aylarda kendinize yazık etmeyin. Sizinle topyekün savaşan ortak koşanlarla siz de topyekün savaşın. Doğrusu, Allah'ın saygın olanlarla beraber olduğunu da bilin.

- ³⁷ Doğrusu, ertelemek inkâr etmede ileri gitmektir. İnkâr edenler böylece sapıtıyorlar da, Allah'ın saygın kıldığı ayların sayısına uydurmak için, ayı bir yıl haram, bir yıl da helal kılıyorlar. Böylece, Allah'ın haram kıldığını helal yapıyorlar. Bu kötü işleri kendilerine süslü göründü. Allah nankör ulusa doğru yol göstermez.
- ³⁸ Ey inananlar! Size ne oldu? 'Allah yolunda savaşa çıkın', dendiğinde yere yığılıp kaldınız. Sonrakinin yerine şimdiki hayata mı razı oldunuz? Oysa şimdiki hayatın geçimlik süresi, sonrakine göre pek azdır.
- ³⁹ Eğer savaşa çıkmazsanız, Allah size acıklı bir azapla azap eder de, sizi başka bir ulusla değiştirir ve O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ⁴⁰ Eğer siz ona yardım etmezseniz, andolsun, Allah ona yardım eder. Hani, inkâr edenler onu yurdundan çıkardılar. Mağarada bulunan iki kişinin ikincisi, arkadaşına "Üzülme, Allah bizimledir" demişti. Allah da ona güven verdi ve görmediğiniz güçlerle onu destekledi, inkâr edenlerin sözlerini alçalttı. Allah'ın sözü en üstündür. Allah güçlüdür, bilgedir.

- ⁴¹ Genç ve ihtiyar hepiniz seferber olun. Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla sıkı çalışın. Eğer, bilerseniz, bu sizin iyiliğinizdir.
- ⁴² Eğer bu, kolay bir kazanç ve alışlagelen bir yolculuk olsaydı, sana uyarlardı. Fakat, uzaklaşmak onlara ağır geldi. Bir de “Gücümüz yetseydi, sizinle beraber çıkardık” diye Allah’a yemin ederek kendilerini zora sokuyorlar. Allah onların yalancı olduğunu biliyor.
- ⁴³ Allah seni bağışlasın! Doğru sözlü olanlar sence belli olup yalancı olanları bilmeden, niye onlara izin verdin?
- ⁴⁴ Allah’a ve sonraki güne inananlar, canları ile malları ile sıkı çalışmak için senden izin istemezler. Allah saygılı olanları bilir.
- ⁴⁵ Doğrusu, ancak senden, Allah’a ve sonraki güne inanmayan, gönüllerine şüphe düşüp, şüphelerinde bocalayan kimseler izin ister.
- ⁴⁶ Eğer çıkmayı dileselerdi, ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak, Allah onların davranışlarını beğenmedi ve onları alıkoymuştu. Onlara “Oturanlarla beraber siz de oturun” denildi.
- ⁴⁷ Eğer sizin aranızda çıkmış olsalardı, zihninizi bulandırmaktan başka bir şey yapmaz ve birbirinize düşmenizi isteyerek aranızda koştururlardı. İçinizde onların çıkarına sizi pek dinleyenler vardır. Allah haksızlık yapanları bilir.

- ⁴⁸ Andolsun, daha önce de karışıklık çıkarmak istemişlerdi, sana karşı bir sürü işler çeviriyorlardı. Sonunda gerçek ortaya çıktı ve beğenmedikleri halde Allah'ın buyruğu üstün geldi.
- ⁴⁹ Onlardan "Bana izin ver, beni sınamaya kalkma" diyen vardır. Dikkat edin ki, onlar zaten sınavda yenik düştüler. Doğrusu, cehennem nankörleri kuşatmıştır.
- ⁵⁰ Sana bir iyilik gelirse, onların ağına gider. Eğer, sana bir kötülük gelse, "Biz önceden işimizi tuttuk" derler ve sevinerek geri dönerler.
- ⁵¹ De ki: "Allah'ın bize yazdığından başkası başımıza gelmez. O bizim dostumuzdur." İnananlar Allah'a güvensinler.
- ⁵² De ki: "Bize ancak, iki güzel şeyden birinin gelmesini mi bekliyorsunuz? Oysa biz, Allah'ın kendi katından veya ellerimizle, sizi azaba uğratmasını bekliyoruz. Öyle ise bekleyin, biz de doğrusu sizinle birlikte beklemekteyiz."
- ⁵³ De ki: "İster gönüllü, ister gönülsüz verin, sizden kabul edilmeyecektir. Doğrusu, siz yoldan çıkmış bir ulussunuz."
- ⁵⁴ Verdiklerinin kabul olmasına engel olan, Allah'ı ve elçisini inkâr etmeleri, namaza tembel tembel gelmeleri ve istemeyerek vermeleridir.

- ⁵⁵ Artık, onların malları ve çocukları da seni imrendirmesin. Allah, bunlarla onlara dünya hayatında azap etmeyi ve inkârcı iken canlarının çıkmasını ister.
- ⁵⁶ Sizden değillerken, sizden olduklarına Allah'a yemin ederler. Oysa, onlar korkan bir ulustur.
- ⁵⁷ Eğer, bir sığınak; ya kovuklar, ya da girecek bir delik bulsalar, çarçabuk koşarak oraya yönelirler.
- ⁵⁸ Gönülden sunular hakkında sana dil uzatanlar vardır. Onlardan kendilerine verilince hoşnut olurlar, eğer onlardan kendilerine verilmezse, hemen kızırırlar.
- ⁵⁹ Eğer onlar, Allah'ın ve elçisinin kendilerine verdiklerine razı olsalar, "Allah bize yeter, Allah ve elçisi Allah'ın bolluğundan bize verecektir. Şüphesiz, biz Allah'a ulaşmayı isteyen kimseleriz" deselerdi, daha iyi olurdu.
- ⁶⁰ Doğrusu, ancak gönüllü sunular Allah'tan biçilmiş hisseler olarak; yoksullara, düşkünlere, onun üzerindeki görevlilere, gönülleri yatkınlaştırılacaklarıdır; ve boyunduruk altında olanlar, borçlular, Allah yolunda olanlar, yolda kalanlar uğrunadır. Allah bilgidir, bilgedir.
- ⁶¹ İkiyüzlülerin içinde "O her şeye kulak kesiliyor" diye peygamberi incitenler vardır. De ki: "O, Allah'a inanan, inananlara güven veren ve içinizden inanan kimselere acıması olan, en yararlı bir kulaktır." Allah'ın elçisini incitenlere acıklı azap vardır.

- ⁶² Sizi hoşnut etmek için Allah'a yemin ederler. Eğer inanıyorlarsa, Allah'ı ve elçisini hoşnut etmeleri daha uygundur.
- ⁶³ Bilmezler mi ki, Allah'a ve elçisine kim karşı koymaya kalkışırsa, ona ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte bu, büyük rezilliktir.
- ⁶⁴ İkiyüzlüler, gönüllerinde olanı haber verecek bir bölümün aleyhlerine ineceğinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin bakalım! Doğrusu, Allah çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır."
- ⁶⁵ Onlara sorsan, derler ki: "Biz ancak lafa dalarak eğleniyorduk." De ki: "Allah'la, ilkeleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?"
- ⁶⁶ Özür dilemeyin, şüphesiz, inandıktan sonra inkâr ettiniz. İçinizden bir topluluğu bağışlasak da, suç işlemekte olan bir topluluğa da azap ederiz.
- ⁶⁷ İkiyüzlü erkek ve ikiyüzlü kadınlar, birbirindendirler; kötülüğü buyurur, iyiliğe engel olurlar, ellerini de yumarlar. Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Doğrusu, ikiyüzlüler yoldan çıkanlardır.
- ⁶⁸ Allah, ikiyüzlü erkeklere, ikiyüzlü kadınlara ve inkârcılara, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşini söz vermiştir. Cehennem onlara yeter, Allah onlara lanet etsin. Onlara sürekli bir azap vardır.

- ⁶⁹ Siz de, sizden daha kuvvetli, malları ve çocukları daha çok olan sizden öncekiler gibisiniz. Onlar paylarına göre zevklerine düştüler. Sizden öncekiler paylarına göre zevklendikleri gibi siz de paylarınıza düşenle zevk sürüyorsunuz. Onların dalışları gibi siz de daldınız. Bunlar, şimdiki ve sonrakinde işleri boşa çıkacak olanlardır. İşte, onlar kaybedenlerdir.
- ⁷⁰ Kendilerinden önce olan Nuh, Âd, Semûd uluslarının, İbrahim ulusunun, Medyen ve altüst olmuş şehirler halkının haberi onlara gelmedi mi? Elçileri onlara açık belgeler getirmişlerdi. Allah onlara haksızlık etmiyordu, ancak onlar kendilerine yazık ediyorlardı.
- ⁷¹ İnanmış erkekler ve inanmış kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyi olanı anlatır, kötü olanı önlerler. Namazı kılar, zekatı verir, Allah'a ve elçisine gönülden boyun eğerler. İşte, bunlara Allah acıyacaktır. Doğrusu, Allah güçlüdür, bilgedir.
- ⁷² Allah, inanmış erkeklere ve inanmış kadınlara, altlarından ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cennetler ve sürekli mutluluk bahçelerinde hoş konutlar söz vermiştir. Allah'ın hoşnut olması en büyük şeydir. İşte, büyük kurtuluş budur.

- ⁷³ Ey Peygamber! İnkârcılara ve ikiyüzlülere karşı sıkı çalış, onlara karşı yoğun ol. Varacakları yer cehennemdir. Ne kötü gidiş yeridir!
- ⁷⁴ Andolsun, doğruya içtenlikle bağlandıktan sonra inançsızlık sözcüğünü söylemişlerken, söylemedik diye Allah'a yemin ettiler, başaramayacakları bir şeye giriştiler. Allah ve elçisi, bolluğundan onları zengin etti diye öç almağa kalktılar. Eğer, tövbe ederlerse iyiliklerine olur. Eğer, yüz çevirirlerse, şimdiki ve sonrakinde Allah onlara acıklı bir azapla azap eder. Yeryüzünde bir dostları ve yardımcıları da bulunmaz.
- ⁷⁵ Onlardan kimi "Allah, bolluğundan bize verirse, andolsun, gönüllü sunu dağıtacağız ve iyi insanlardan olacağız" diye Allah'a ant verdiler.
- ⁷⁶ Ama, Allah onlara bolluğundan verdiğinde, onlar cimrilik yaptılar ve yüz geri ettiler. Hâlâ yüz çeviriyorlar.
- ⁷⁷ Allah'a verdikleri sözden caydıkları ve yalancı oldukları için, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar, onların kalplerine ikiyüzlülük sokarak cezalandırdı.
- ⁷⁸ Allah'ın, onların sırlarını, gizli toplantılarını bildiğini ve Allah'ın görünmeyenleri çok iyi bilen olduğunu bilmiyorlar mı?
- ⁷⁹ Gönüllü sunular konusunda gönülden davranan inananlara dil uzatanları ve ancak güçleri kadar bulup verenlerle alay eden kimseleri de Allah maskaraya çevirir. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

- ⁸⁰ Onların bağışlanmasını ister dile, ister dileme, onlara yetmiş defa bağışlanma dilesen, yine de Allah onları bağışlamayacaktır. Bu, Allah'ı ve elçisini inkâr etmelerinden ötürüdür. Allah yoldan çıkan ulusu doğru yola getirmez.
- ⁸¹ Allah'ın elçisine karşı çıkarak, oturup geri kalanlar sevindi ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla sıkı çalışmak hoşlarına gitmedi. "Sıcakta savaşa gitmeyin" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır", keşke anlasalardı.
- ⁸² Kazanmış olduklarına karşılık, az gülsünler, çok ağlasınlar.
- ⁸³ Eğer Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür ve onlar çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Benimle asla çıkmayacaksınız, yanımda hiçbir düşmanla savaşmayacaksınız. Doğrusu, siz baştan oturup kalmaya razı oldunuz; şimdi de geri kalanlarla beraber oturun."
- ⁸⁴ Onlardan ölenin namazını sakın kılma, mezarı başında da durma! Zira, onlar Allah'ı ve elçisini inkâr ettiler ve yoldan çıkmış olarak öldüler.
- ⁸⁵ Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Allah, bunlarla onlara dünyada azap etmek ve canlarının inkârcı olarak çıkmasını ister.
- ⁸⁶ "Allah'a inanın ve elçisinin yanında savaşın" diye bir bölüm indirildiği zaman, onların güçlülere savaşa gitmemek için senden izin isterler ve "Bizi bırak, oturanlarla beraber kalalım" derler.

- ⁸⁷ Geri kalanlarla beraber bulunmayı yeğlediler. Artık, kalpleri mühürlenmiştir ve bu yüzden anlamazlar.
- ⁸⁸ Ancak, elçi ve onunla beraber bulunan inananlar, mallarıyla, canlarıyla çaba gösterirler. Bütün iyilikler bunlarındır ve işte, bunlar başarıya erişeceklerdir.
- ⁸⁹ Allah, onlara içinde temelli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Büyük kurtuluş işte budur.
- ⁹⁰ Bedevilerden, kendilerine izin verilmesi için bağışlanmalarını dileyenler geldi. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler ise oturdular. Onlardan inkâr edenlere can yakıcı azap gelecektir.
- ⁹¹ Güçsüzlere, hastalara ve verecek bir şey bulamayanlara, Allah ve elçisi için öğüt verirlerse sorumluluk yoktur. İyi davrananlara sorumluluk olmaz. Allah bağışlar, acır.
- ⁹² Kendilerine binek sağlamam için sana geldikleri zaman, "Sizi bindirecek binek bulamıyorum" dediğinde, sarfedecek bir şey bulamadıkları için üzüntüden gözyaşı dökerek geri dönenlere de sorumluluk yoktur.
- ⁹³ Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Onlar geride kalan kadınlarla bulunmayı yeğlediler. Allah da kalplerini mühürledi. Ancak, onlar bilmiyorlar.

- ⁹⁴ Onlara geri döndüğünüz zaman, sizden özür dilerler. De ki: “Özür dilemeyin, size inanmayacağız. Allah, durumlarınızdan bize haber vermiştir. Allah ve elçisi yaptığınızı görecektir. Sonra, görüleni ve görülmeyeni bilene, geri götürüleceksiniz. O, yapmış olduklarınızı size bildirecektir.”
- ⁹⁵ Yanlarına vardığınız zaman, kendilerinden yüz çevirirsiniz diye Allah’a yemin edeceklerdir. Siz de onlarla yüzleşmeyin. Doğrusu, onlar pisliktirler. Kazandıklarının karşılığı olarak varacakları yer cehennemdir.
- ⁹⁶ Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile, doğrusu Allah yoldan çıkmış olan ulustan hoşnut olmaz.
- ⁹⁷ Bedeviler inkârda ve ikiyüzlülükte daha ileridirler. Allah’ın elçisine indirdiğinin sınırlarını bilmemek durumlarına daha uygundur. Allah bilgendir, bilgedir.
- ⁹⁸ Bedevilerden, verdiğini zorunlu ödeme sayanlar ve başınıza belalar dolanmasını gözetenler vardır. Kötü belalar onların başına dolansın. Allah işitir, bilir.
- ⁹⁹ Allah’a ve sonraki güne inanan bedevilerden, verdiğini Allah katında yakınlıklar ve elçinin dualarını elde etmeye sebep sayanlar vardır. Dikkat, doğrusu onlar kendileri için bir yakınlıktır. Allah onları acımasının içine alacaktır. Doğrusu, Allah bağışlar, acır.

- ¹⁰⁰ Göç edenlerden ve yardım edenlerden ilk yarışanlar ve güzel davranmada onlara uyanlardan Allah hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır. Onlara, içlerinde temelli ve ebedi kalacakları altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu, büyük kurtuluştur.
- ¹⁰¹ Çevrenizdeki bedeviler içinde ikiyüzlüler ve Medineliler içinde de ikiyüzlülükte direnenler vardır. Sen onları bilmezsin. Biz onları biliriz. Onları iki defa azaba uğratacağız. Sonra da büyük azaba götürülürler.
- ¹⁰² Diğerleri ise, günahlarını itiraf ettiler, bunlar iyi işle kötü işi birbirine karıştırmışlardı. Allah'ın onların tövbesini kabul etmesi umulur. Doğrusu, Allah bağışlar, acır.
- ¹⁰³ Mallarından, onları temize çıkaracağın ve arıtacağın gönüllü bir sunu al. Onlara iyilik dile. Doğrusu, senin iyilik dilemen onlar için bir güvendir. Ve Allah işitir, bilir.
- ¹⁰⁴ Allah'ın, kullarının tövbesini kabul ettiğini, gönüllü sunularını aldığını ve Allah'ın tövbe kabul eden ve acıyan olduğunu bilmiyorlar mı?
- ¹⁰⁵ De ki: "İş yapın! Allah, elçisi ve inananlar işlerinizi görecektir; görüneni ve görünmeyeni bilen Allah'a götürüleceksiniz. O, yapmış olduklarınızı size bildirecektir."
- ¹⁰⁶ Savaştan geri kalanların bir kısmının işi Allah'ın buyruğuna kalmıştır. Allah onlara ya azap eder, ya da tövbelerini kabul eder. Allah bilgidir, bilgedir.

- ¹⁰⁷ Zarar vermek, inkâr etmek, inananların arasını açmak, Allah ve elçisine karşı savaşacaklara önceden gözcülük yapmak üzere bir mescit kurup, biz sadece iyilik yapmak istedik, diye yemin edenlerin, doğrusu yalancı olduklarına Allah tanıklık eder.
- ¹⁰⁸ Orada asla bulunma! Ancak daha ilk gününden beri saygılılık üzerine kurulan mescitte bulunman daha çok yaraşır. Orada çokça arınmayı seven insanlar vardır. Allah da çok arınmak isteyenleri sever.
- ¹⁰⁹ Yapısını Allah'a saygılılık ve onun hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi daha iyidir? Yoksa yapısını düşecek bir yarın kıyısına kurup da, onunla cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi daha iyidir? Allah haksızlık yapan ulusu doğru yola iletmez.
- ¹¹⁰ Yaptıkları yapı, kalpleri paralanana kadar, gönüllerinde bir şüphe olarak kalacaktır. Allah bilgendir, bilgedir.
- ¹¹¹ Doğrusu, Allah, Tevrat, İncil ve Kur'an'da üzerine aldığı gerçek bir söz olarak, Allah yolunda savaşıp öldüren ve öldürülen inançlıların canlarını ve mallarını cennetle satın almıştır. Verdiği sözü, Allah'tan daha çok tutan kim vardır? Öyle ise, yaptığınız bu alışverişi sevinin. İşte bu, büyük kurtuluştur.

- ¹¹² Tövbe edenler, kullukta bulunanlar, övenler, gezginler, rükû edenler, secde edenler, uygun olanı emredenler, kötü olanı yasaklayanlar ve Allah'ın yasalarını koruyanlardır. İnananları müjdele!
- ¹¹³ Alevli ateşlikler oldukları anlaşıldıktan sonra, yakınları da olsalar, Allah'a ortak koşanlar için bağışlanma dilemek, peygambere ve inananlara yaraşmaz.
- ¹¹⁴ İbrahim'in babasına bağışlanma dilemesi, sadece ona vermiş olduğu bir sözden ötürü idi. Onun, Allah'ın düşmanı olduğunu anlayınca, ondan uzaklaştı. Doğrusu, İbrahim çok içli ve yumuşak huylu idi.
- ¹¹⁵ Allah, bir ulusa doğru yolu gösterdikten sonra, saygılı olacakları şeyleri onlara açıklamadıkça saptıracak değildir. Doğrusu, Allah her şeyi bilir.
- ¹¹⁶ Doğrusu, göklerin ve yerin hükümrانlığı Allah'ındır. Dirilten de öldüren de O'dur. Allah'tan başka yakın bir veliniz ve yardımcınız yoktur.
- ¹¹⁷ Andolsun, zor bir zamanda peygamberin ve ona uyan göç edenlerin ve yardım edenlerin tövbelerini kabul etti. Bundan sonra birtakımının gönülleri kaymak üzere iken onların tövbelerini de kabul etti. Doğrusu O, onlara şefkatli ve merhametlidir.

- ¹¹⁸ Ve bütün genişliğiyle yeryüzü kendilerine dar gelen, canları içlerine sığmayan, Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlayan geri kalan üç kişi, doğrusu, tövbe ettiklerinden, Allah tövbelerini kabul etmiştir. Doğrusu, Allah tövbeleri çok kabul edendir, acıyandır.
- ¹¹⁹ Ey inananlar! Allah'a saygılı olun ve doğru sözlülerle beraber bulunun.
- ¹²⁰ Medinelilere ve çevrelerinde bulunan bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmak ve kendilerini ona yeğ tutmak yaraşmaz. Çünkü, Allah yolunda susuzluğa, yorgunluğa, açlığa uğramanın; inkârcıları kızdıracak bir yere ayak basmalarının ve düşmana karşı başarı kazanmanın karşılığında, yararlı bir iş kendilerine yazılır. Doğrusu, Allah iyi davrananların ödülünü boşa çıkarmaz.
- ¹²¹ Allah, yaptıklarının karşılığını en güzel şekilde ödemek üzere; az ve çok sarfettikleri her şey, yürüdükleri her yol, onlar için yazılır.
- ¹²² Ve inananlar toptan savaşa çıkmamalıdır. Her kesimden bir takımın, din konusunda derin anlayış kazanmak için uğraş vermeleri gerekir ki, ulusları geri döndükleri zaman onları uyarsınlar. Böylece, belki önlem alırlar.

- ¹²³ Ey inananlar! İnkârcılardan yakınıınızda olanlarla savaşın ve sizde bir sertlik bulsunlar. Allah'ın saygılı olanlarla beraber olduğunu bilin.
- ¹²⁴ Bir bölüm indirildiği zaman, "Bu hanginizin imanını artırdı?" diyenler vardır. İnananlara gelince, onların imanını artırır ve onlar bunu birbirlerine müjdetmek isterler.
- ¹²⁵ Gönüllerinde hastalık olanlara gelince, onların kötülükçülüklerine kötülükçülük katmıştır. Onlar inkârcı olarak ölürlər.
- ¹²⁶ Onlar her yıl bir veya iki kez denendiklerini, sonra da tövbe etmediklerini görmüyorlar mı? Onlar düşünüp anlamıyorlar.
- ¹²⁷ Bir bölüm indiği zaman "Hiç kimse sizi görüyor mu?" diye birbirlerine göz ederler, sonra dönüp giderler. Anlamaz bir ulus olduklarından Allah onların kalplerini çevirmiştir.
- ¹²⁸ Andolsun, içinizden size, sıkıntıya uğramanız kendisine ağır gelen, size düşkün olan, inananlara şefkatli ve merhametli bir elçi geldi.
- ¹²⁹ Eğer, yüz çevirirlerse, de ki: "Allah bana yeter, ondan başka Tanrı yoktur, yalnız ona güveniyorum, ve O, yüce arşın Rabbidir."

10. YUNUS BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 109 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâ, Râ. İşte bunlar, hikmetli kitabın ilkeleridir.
- ² İçlerinden bir adama, “İnsanları uyar ve inananlara Rableri katında doğruluk önceliği olduğunu müjdele” diye bildirmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu da, inkârcılar, bu düpedüz bir yanıltmacadır, dediler.
- ³ Doğrusu, Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri altı aşamada yarattı. Sonra, arşa egemen olup işleri yönetir. Kuşkusuz, O’nun bilgisinde hiçbir aracıya gerek olmaz. Rabbiniz Allah işte budur. O’na kulluk edin, hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?
- ⁴ Hepinizin dönüşü O’nadır. Allah’ın verdiği söz gerçektir. Doğrusu, O, önce yaratmaya başlar, sonra, inanıp yararlı işler işleyenleri denkserlikle ödüllendirmek için onu tekrarlar. İnkârcılara, inkâr etmelerinden ötürü kızgın bir içecek ve acıklı bir azap vardır.
- ⁵ O, güneşi ışıklı ve ayı aydınlık yapan, yılların sayısını ve hesaplamayı bilmeniz için aya konak yerleri düzenleyendir. Allah, bunları gerçek olarak yaratmıştır. Bilen bir ulusa ilkeleri uzun uzun anlatıyor.
- ⁶ Doğrusu, gece ile gündüzün gidiş gelişinde, Allah’ın göklerde ve yerde yarattıklarında, saygılı olan ulus için belgeler vardır.

- ⁷ Doğrusu, Bize kavuşmayı ummayanlar, dünya hayatından hoşnut olup, ona gönülleri yatkın olanlar ve ilkelerimizden dalgın olanlar vardır.
- ⁸ İşte, bunların kazandıklarına karşılık varacakları yer ateştir.
- ⁹ Doğrusu, inananlara ve yararlı işler işleyenlere, inançlarından dolayı, Rableri onlara doğru yolu gösterir. İçinde bulundukları nimet bahçelerinin altlarından ırmaklar akar.
- ¹⁰ Oradaki çağrılar “Yücesin Allahım!” ve sağlık dilekleri de “Esenlik size!” ve çağrılarının sonu ise “Evre-nin eğiteni Allah’a övgüler olsun”dur.
- ¹¹ İnsanların iyiliği acele istemeleri gibi Allah da fenalığı onlara ivedilikle verseydi, süreleri hemen bitirilmiş olurdu. Ama, Bize kavuşmayı arzulamayanları, azgınlıkları içinde bocalamaya bırakırız.
- ¹² İnsana bir darlık değince, yan yatarken de otururken veya ayakta iken de bize yakarır. Ancak, Biz onun darlığını giderince, sanki başına gelen darlıktan ötürü Bize hiç yakarmamış gibi olur. Böylece savurganlara yapmış oldukları süslendirilir.
- ¹³ Andolsun, sizden önce, elçileri kendilerine açık belgeler getirmişken inanmayıp haksızlık ettikleri zaman, nice nesilleri yok ettik. İşte, suçlu ulusu böyle cezalandırırız.
- ¹⁴ Sonra, sizin nasıl davranacağınıza bakmak için onların ardından sizi yeryüzünde yöneticiler kıldık.

- ¹⁵ İlkelerimiz onlara açık açık okunduğu zaman, Bize kavuşmayı ummayanlar, “Bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir” dediler. De ki: “Onu kendiliğimden değiştiremem. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Doğrusu, Rabbime karşı gelirsem, büyük günün azabından korkarım.”
- ¹⁶ De ki: “Allah dileseydi, ben onu size okumazdım ve size de bildirmemiş olurdu. Şüphesiz daha önce yıllarca aranızda bulundum. Düşünmüyor musunuz?”
- ¹⁷ Allah’a karşı yalan uyduran veya O’nun ilkelerini yalan sayandan daha haksız kim olabilir? Doğrusu, suçlular başarıya erişemezler.
- ¹⁸ Onlar, Allah yerine kendilerine fayda veremeyen, zararı da dokunamayanlara kulluk ederler. “Bunlar, Allah katında bizim aracılarımızdır” derler. De ki: “Göklerde ve yerde, Allah’ın bilmediği bir şeyi mi O’na haber veriyorsunuz?” Allah, onların ortak koşmalarından yücedir ve arıdır.
- ¹⁹ İnsanlar bir tek milletti, sonra ayrılığa düştüler. Eğer, daha önce Rabbinden verilmiş bir söz olmasaydı, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında aralarında hüküm çoktan verilirdi.
- ²⁰ “Ona, Rabbinden bir belge indirilmeli değil mi?” diyorlar. De ki: “Kuşkusuz, görünmeyen ancak Allah’a aittir. Bekleyin, doğrusu, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.”

- ²¹ İnsanlara bir darlık değdikten sonra onlara bir acıma tattırdığımız zaman, hemen ilkelerimize tuzak kurarlar. De ki: "Allah tuzak kurmakta daha çabuktur." Doğrusu, elçilerimiz kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.
- ²² O, sizi karada ve denizde yürütür. Bulunduğunuz gemi, içindekileri hoş bir rüzgarla götürürken, yolcular neşelenirler. Bir kasırga çıkıp onları her yönden dalgaların sardığı ve çepeçevre kuşatıldıklarını anladıkları anda ise dini sırf Allah'a özgü kılarak, "Bizi bu tehlikeden kurtarırsan, andolsun, şükredenlerden olacağız" diye O'na yalvarırlar.
- ²³ Allah onları kurtarınca, hemen yeryüzünde haksız yere taşkınlıklara başlarlar. Ey insanlar! Kuşkusuz, dünya hayatının geçimliğinde yaptığınız taşkınlık aleyhinizedir. Sonra, dönüşünüz Bizedir. Yapmış olduklarınızı size bildiririz.
- ²⁴ Kuşkusuz, dünya hayatı gökten indirdiğimiz su gibidir. İnsanların ve hayvanların yiyeceği olan bitkiler, onunla birbirine karışıp yetişir. Yeryüzü süsünü takınıp bezendiği ve yerin sahiplerinin bunlara malik olduklarını sandıkları sırada, gece veya gündüz, buyruğumuz o yere geliverir de, orayı biçilmiş bir yere çeviririz ve sanki bir gün önce bir şey yokmuş durumuna döner. Biz ilkeleri, düşünen bir ulusa böylece uzun uzun anlatırız.
- ²⁵ Allah esenlik yurduna çağırır ve dileyene doğru yolu gösterir.

- ²⁶ İyi davrananlara en güzel olan ve bir de artısı vardır. Onların yüzlerini ne bir toz, ne de bir horluk kaplar. İşte, onlar cennetliklerdir. Orada temelli kalacaklardır.
- ²⁷ Kötülük kazananlar, kötülükleri kadar ceza görürler, onların yüzlerini aşağılık bürür. Onları Allah'tan koruyacak kimse de yoktur. Sanki yüzleri gecedен bir karanlık parça ile örtünmüştür. İşte, bunlar da cehennemliklerdir. Orada temelli kalacaklardır.
- ²⁸ Onların hepsini topladığımız gün, ortak koşanlara "Siz ve ortaklarınız yerlerinize!" deriz ve onların aralarını ayırırız. Ortakları, "Siz bize tapmıyordunuz."
- ²⁹ Allah sizinle bizim aramızda tanık olarak yeter. Doğrusu, andolsun sizin bize tapmanızdan haberi-miz yoktu" derler.
- ³⁰ İşte, orada herkes, daha önce yaptıkları ile karşılaşır. Onlar gerçek dostları olan Allah'a götürülürler ve uydurup durdukları araçları ortadan kaybolmuşlardır.
- ³¹ De ki: "Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlere egemen kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Her işi yöneten kimdir?" Onlar "Allah'tır" diyecekler. O halde "Saygılı olmaz mısınız?" de.
- ³² İşte, gerçek Rabbiniz Allah budur. Gerçeğin dışında ancak şaşkınlık var. Öyle ise nasıl döndürülüyorsunuz?
- ³³ Böylece yoldan çıkanların inanmayacaklarına dair Rabbinin sözü gerçekleşti.

- ³⁴ De ki: "Ortaklarınızdan, önce yaratıp sonra onu tekrar eden var mıdır?" De ki: "Allah önce yaratır, sonra onu tekrar eder. Nasıl da döndürülüyorsunuz?"
- ³⁵ De ki: "Ortaklarınızdan gerçeği gösteren var mıdır?" De ki: "Allah gerçeği gösterir." Gerçeği gösteren mi? Yoksa kendisine gösterilmeden doğru yolu göstere-meyen mi uyulmaya daha çok yaraşır? Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?
- ³⁶ Onların çoğu ancak sanıya uyarlar. Gerçekten yana sanı bir şey ifade etmez. Doğrusu, Allah yaptıklarını bilir.
- ³⁷ Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından ortaya konacak bir şey değildir. Ancak kendinden öncekini doğrular ve kitabı ayrıntılı olarak açıklar, âlemlerin Rabbi katından olduğunda şüphe yoktur.
- ³⁸ Senin için "Onu uydurdu" mu? diyorlar. De ki: "Doğru sözlü iseniz, Allah'tan başka çağırabileceklerinizi de çağırarak, ona benzer bir bölüm getirin."
- ³⁹ Ancak, onlar bilgisini kavrayamadıkları ve henüz yorumu da kendilerine bildirilmemiş olan şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Haksızlık yapanların sonlarının nasıl olduğuna bir bak!
- ⁴⁰ Aralarında ona inanan da vardır, inanmayan da vardır. Rabbin bozguncuları daha iyi bilir.
- ⁴¹ Seni yalanlarsa, de ki: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız sizedir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzayım."
- ⁴² İçlerinde sana kulak veren vardır. Sen, sağırlara üstelik akılları da almıyorsa, işittirebilir misin?

- ⁴³ Aralarında sana bakan vardır. Sen, görmeyen körlerle yol gösterebilir misin?
- ⁴⁴ Doğrusu, Allah insanlara hiç zulmetmez. Ancak insanlar kendilerine zulmederler.
- ⁴⁵ Onları toplayacağı gün, sanki gündüz birbirleriyle sadece tanışacakları bir saat kadar kalmış gibi olurlar. Allah'la buluşmayı yalanlayanlar, şüphesiz kaybetmişlerdir. Zaten, doğru yolda değillerdi.
- ⁴⁶ Onlara söz verdiğimiz bir kısmını sana göstersek de seni öldürsek de, nasıl olsa dönüşleri Bizedir. Ve Allah yaptıklarına tanıktır.
- ⁴⁷ Her milletin bir elçisi vardır. Onlara elçileri geldiği zaman, aralarında denkserlikle hükmedilmiş olur ve onlara zulmedilmez.
- ⁴⁸ Diyorlar ki: "Doğru sözlü iseniz, verilen bu söz ne zamandır?"
- ⁴⁹ De ki: "Allah'ın dilemesinin dışında ben kendime bir zarar verecek ve yarar sağlayacak durumda değilim. Her milletin bir süresi vardır. Onların süreleri geldiği zaman, bir an bile onu geciktiremezler ve öne de alamazlar.
- ⁵⁰ De ki: "Allah'ın azabı size geceleyin veya gündüzün gelse ne dersiniz? Suçlular bunda niye acele ediyorlar?"
- ⁵¹ O halde vuku bulduğu zaman mı ona inanacaksınız? Yoksa şimdi mi? Oysa siz onu acele istiyordunuz.
- ⁵² Sonra, haksızlık edenlere "Sonsuz azabı tadın. Ancak kazanmış olduğunuzun karşılığında cezalandırılmıyor musunuz?" denir.
- ⁵³ "O gerçek midir?" diye senden bilgi isterler. De ki: "Evet, Rabbim Hakkı için o gerçektir. Siz onu önleyemezsiniz."

- ⁵⁴ Haksızlık eden herkes, yeryüzünde olan her şeye sahip olsa, azaba karşılık onu gözden çıkarır. Azabı görünce içlerinde pişmanlık duyarlar, haksızlığa uğratılmadan aralarında denkserlikle hükmolunur.
- ⁵⁵ Dikkat! Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır ve dikkat! Şüphesiz, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Ancak çoğu bilmez.
- ⁵⁶ Yaşatan da O'dur, öldüren de O'dur. O'na götürüleceksiniz.
- ⁵⁷ Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, gönüllerde olana bir şifa, inananlara bir doğruluk göstergesi ve acıma gelmiştir.
- ⁵⁸ De ki: "Bunlar Allah'ın bolluğu ve acımasıyladır." Buna sevininler. Bu, topladıklarından daha iyidir.
- ⁵⁹ De ki: "Allah'ın size indirdiği rızkın bir kısmını haram ve bir kısmını helal kıldığınızı görmüyor musunuz?" De ki: "Allah size izin mi verdi, yoksa, Allah'a karşı yalan mı uyduruyorsunuz?"
- ⁶⁰ Allah'a karşı yalan uyduranların, diriliş günü hakkında sanıları nedir? Doğrusu, Allah bolluk sahibidir. Fakat çokları şükretmez.
- ⁶¹ Hangi durumda olursan ol ve Kur'an'dan ne okursan oku, siz de ne iş yaparsanız yapın, yaptıklarınıza daldığınız an, şüphesiz, Biz sizi görüyoruzdur. Yerde de gökte de hiçbir zerre Rabbine gizli değildir. Şüphesiz, bundan daha küçüğü de veya daha büyüğü de apaçık bir kitaptadır.

- ⁶² Dikkat! Doğrusu, Allah'ın dostlarına korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
- ⁶³ Onlar, inanan ve saygılı olanlardır.
- ⁶⁴ Onlara dünya hayatında da sonrakinde de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişiklik yoktur. İşte bu, büyük kurtuluştur.
- ⁶⁵ Onların sözü seni üzmesin. Doğrusu, yücelik bütünüyle Allah'a aittir. O, işitir, bilir.
- ⁶⁶ Dikkat! Doğrusu göklerde ve yerde kim varsa, Allah'ındır. Allah yerine başkasına yalvaranlar, ortaklara bile uymazlar, sadece sanıya uyarlar. Onlar ancak yaklaşık konuşurlar.
- ⁶⁷ Sizin için geceyi dinlenesiniz ve gündüzü de göresiniz diye yaratan O'dur. Doğrusu, bunlarda dinleyen ulusa belgeler vardır.
- ⁶⁸ "Allah oğul edindi" dediler, haşa! O muhtaç değil ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar O'nundur. Bunu destekleyen bir belgeniz de yoktur. Bilmediğinizi Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?
- ⁶⁹ De ki: "Doğrusu, Allah'a karşı yalan uyduranlar başarıya erişemezler."
- ⁷⁰ Onlara dünyada bir süre geçinme vardır. Sonra, dönüşleri Bizedir. İnkâr edip durmaları karşılığında onlara çetin azabı tattıracağız.

- ⁷¹ Onlara Nuh'un haberini oku! Hani, o, ulusuna, "Ey ulusum! Benim durumum ve Allah'ın ilkelerini hatırlatmam size ağır geliyorsa, ben Allah'a güveniyorum. Siz ve ortaklarınız işinizi kararlaştırın, sonra size bir tasa vermesin, sonra da onu bana uygulayın ve beni ertelemeyin" demişti.
- ⁷² "Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, zaten sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim Allah'a aittir ve doğruluğa içtenlikle bağlı olanlardan olmakla emrolundum.
- ⁷³ Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber bulunanları kurtardık ve onları ardı ardına birbirinin yerine geçen soylar kıldık. İlkelerimizi yalanlayanları suda boğduk. Uyarılmış olanların sonlarının nasıl olduğuna bak.
- ⁷⁴ Onun ardından, birçok elçiye uluslarına gönderdik de onlara açık belgeler getirdiler. Önceden yalanlamış oldukları şeye inanacak değillerdi. Aşırı gidenlerin gönüllerini böylece mühürleriz
- ⁷⁵ Sonra, onların ardından da Firavun ve adamlarına, açık belgelerimizle Musa ve Harun'u gönderdik. Ama, onlar büyüklendiler ve suçlu bir ulus oldular.
- ⁷⁶ Katımızdan gerçek onlara gelince, "Doğrusu, bu düpedüz bir büyüdür" dediler.
- ⁷⁷ Musa "Size gelen gerçek için böyle mi konuşursunuz? Bu, büyü müdür? Büyücüler başarıya ulaşamazlar" dedi.
- ⁷⁸ Onlar, "Siz ikiniz, bizi babalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan çeviresiniz de, yeryüzünde büyülenme siz ikinizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, ikinize inanmıyoruz" dediler.

- ⁷⁹⁻⁸⁰ Firavun “Bana bütün bilgin büyücüleri getirin” dedi. Büyücüler gelince, Musa onlara “Atacağınızı atın” dedi.
- ⁸¹ Onlar attıkları zaman, Musa, “Bu ortaya koyduğunuz şey büyücülüktür, ancak, Allah onu boşa çıkaracaktır. Doğrusu, Allah bozguncuların işini düzeltmez.
- ⁸² Suçluların hoşuna gitmese de Allah sözleriyle gerçeği ortaya koyacaktır” dedi.
- ⁸³ Musa’ya kendi ulusundan yalnızca birtakım gençler, Firavun ve ileri gelenlerinin işkence etmesinden korka korka inanmıştı. Doğrusu, Firavun ülkede ulu biri idi ve doğrusu, o gerçekten savurganlardandı.
- ⁸⁴ Musa “Ey ulusum! Allah’a inanıyorsanız ve doğruya içtenlikle boyun eğiyorsanız, O’na güvenin” demişti.
- ⁸⁵ Onlar “Allah’a güvendik. Ey Rabbimiz! Bizi kıyıcı bir ulus ile deneme.
- ⁸⁶ Acımanla bizi inkârcı ulustan kurtar” dediler.
- ⁸⁷ Musa ve kardeşine “Mısır’da ulusunuza evler hazırlayın, evlerinizi karşılıklı yapın, namazı kılın ve inançlıları müjdeleyin” diye bildirdik.
- ⁸⁸ Musa “Rabbimiz! Doğrusu, senin yolundan saptırsınlar diye mi? Rabbimiz! Sen, Firavun’a ve ileri gelenlerine dünya hayatında süsler ve nice mallar verdin. Rabbimiz! Mallarını silip yok et. Gönüllerini katılaştır, çünkü, acı azabı görmedikçe inanmazlar” dedi.

- ⁸⁹ “Kuşkusuz ikinizin yakarışı kabul olundu. Dürüst hareket edin. Bilmeyenlerin yoluna asla uymayın” dedi.
- ⁹⁰ İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri azgınca ve düşmanca peşlerine düştüler. Firavun boğulacağı zaman “İsrailoğullarının inandığından başka tanrı olmadığına inandım ve artık ben de doğruya içtenlikle boyun eğenlerdenim” dedi.
- ⁹¹ Şimdi mi? Daha önce başkaldırmış ve bozguncular-dandın.
- ⁹² Senden sonrakilere bir ders olması için, bugün, cesedini tümsek bir yere koyacağız. Doğrusu, insanların çoğu ilkelerimizden habersizdir.
- ⁹³ Andolsun, İsrailoğullarını şerefli bir yere yerleştirdik ve onlara hoş rızıklar verdik. Kendilerine ilim gelene kadar ayrılığa düşmediler. Doğrusu, Rabbin, ayrılığa düştükleri şeylerde, diriliş günü aralarında hüküm verecektir.
- ⁹⁴ Sana indirdiğimizden şüphede isen, senden önce kitap okuyanlara sor. Andolsun, sana Rabbinden gerçek geldi. Sakın, şüphelenenlerden olma.
- ⁹⁵ Asla, Allah’ın ayetlerini de yalanlayanlardan olma. Yoksa kaybedenlerden olursun.
- ⁹⁶⁻⁹⁷ Doğrusu, Rabbinin söz verdiği azabı hak edenler, her türlü belge onlara gelse bile acıklı azabı görene kadar inanmazlar.

- ⁹⁸ Yunus'un ulusundan başka, herhangi bir ülke halkının da inanıp inançlarının kendilerine fayda vermesi gerekmez miydi? İnanıklarında dünya hayatında aşığı onlardan kaldırdık ve bir süreye kadar onları gönenç içinde yaşatmışık.
- ⁹⁹ Eğer Rabbin dileyseydi yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı. Öyle iken, sen mi insanları inanmaya zorlayacaksın?
- ¹⁰⁰ Allah'ın bilgisi dışında hiç kimse inanacak değildir. O, akıllarını kullanmayanlar üzerine kötülükçülük var eder.
- ¹⁰¹ De ki: "Göklerde ve yerde olanlara bakın." İnanmayan bir ulusa belgeler ve uyardılar fayda vermez.
- ¹⁰² Kendilerinden önce geçenlerin başlarına gelen olaylardan başka bir şey mi bekliyorlar? De ki: "Bekleyin, ben de sizinle beraber beklemekteyim."
- ¹⁰³ Sonra, Biz elçilerimizi ve inananları böylece kurtarıyoruz. İnananları kurtarmamız bize gerekli olmuştur.
- ¹⁰⁴ De ki: "Ey insanlar! Benim dinimden kuşkuda iseniz, ben Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam. Ancak, sizin canınızı alacak Allah'a taparım. İnananlardan biri olmakla emrolundum."
- ¹⁰⁵ Yüzünü dosdoğru dine doğrult ve asla ortak koşanlardan olma.
- ¹⁰⁶ Allah yerine sana yarar sağlamayacak ve sana zarar veremeyecek başka şeylere yalvarma. Eğer, öyle yapacak olursan, doğrusu o durumda kıyıcılardan olursun.

- ¹⁰⁷ Allah, sana bir sıkıntı verirse, onu O'ndan başkası gideremez. Sana bir iyilik dilerse, O'nun bolluğunu engelleyecek yoktur. Onu kullarından dilediğine verir. O, bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁰⁸ De ki: "Ey insanlar! Rabbinizden size gerçek gelmiştir. Doğru yola giren, kuşkusuz kendisi için doğru yola girmiş olur. Kim saparsa, kuşkusuz kendi zararına sapmış olur. Ben, sizden sorumlu değilim."
- ¹⁰⁹ Sana vahyolunana uy, Allah yargısını verene kadar dayan; O, yargıçların en bilge olanıdır.

11. HUD BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 123 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Elif, Lâm, Râ. Bu, bilge olan, bilgili olan, yalnız Allah'a tapmanız için, belgeleri O'nun tarafından sağlamlaştırılmış, sonra da uzun uzun açıklanmış olan bir kitaptır. Doğrusu, ben O'ndan size bir uyarıcı ve müjdeciyim.
- ³ Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na yönelin, sizi belli bir süreye kadar güzel geçimle geçindirsin. Her erdemliye erdemini versin. Eğer yüz çevirerseniz, doğrusu, hakkınızda büyük günün azabından korkarım.
- ⁴ Dönüşünüz Allah'adır. Ve O'nun gücü her şeye yeter.
- ⁵ Dikkat! Doğrusu onlar O'ndan gizlenmek için iki büküm olurlar. Dikkat! Giysilerine büründüklerinde bile, O, onların gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir. Doğrusu, O gönüllerde olanı bilendir.

10/107, 6/17, 16/53.

10/108, 17/15, 20/123, 39/41.

10/109, 11/45.

11/3, 84, 40/3, 6/15, 7/59, 46/21.

- ⁶ Şüphesiz, yeryüzünde yaşayan bütün canlıların rızıkı Allah'a düşer. O, canlıların duracak ve göçecek yerlerini bilir. Hepsi apaçık bir kitaptadır.
- ⁷ Hanginizin daha güzel iş işleyeceğini denemek için, arşı su üzerinde iken, gökleri ve yeri altı aşamada yaratan O'dur. "Andolsun ki, siz ölümden sonra dirileceksiniz" desen, inkâr edenler, "Bu apaçık yanıltmadan başka bir şey değildir" derler.
- ⁸ Andolsun, onların azabını sayılı bir süreye kadar ertelese, "O'nu alıkoyan nedir?" diyeceklerdir. Dikkat! Onlara geldiği gün, artık geri çevrilmez. Alaya alıp durdukları şey onları kuşatacaktır.
- ⁹ Andolsun, katımızdan insana bir acıma tattırsak, sonra da onu ondan çekip alsak, doğrusu, o, umutsuz bir nanköre döner.
- ¹⁰ Başına gelen bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet tattırsak, "Artık kötülükler benden gitti" der. Doğrusu, o, sevinçli, böbürlenmiş biridir.
- ¹¹ Ancak, dayanıp yararlı işler işleyenlere, işte bunlara bağışlanma ve büyük ödül vardır.
- ¹² Onların "Ona bir hazine indirilmeli veya beraberrinde bir melek gelmeli değil miydi?" demelerinden gönlün daralır ve belki de sana vahyolunanın bir kısmını bırakacak olursun. Sen ancak bir uyarıcısın ve her şeye gözetici olan Allah'tır.

- ¹³ Yoksa, “Onu uydurdu” mu? diyorlar. De ki: “Doğru sözlü iseniz, Allah’tan başka çağırabileceklerinizi de çağırarak onun gibi uydurulmuş on bölüm getirin.”
- ¹⁴ Eğer, size cevap veremezlerse, bilin ki, o ancak Allah’ın ilmiyle indirilmiştir ve O’ndan başka Tanrı yoktur. Artık, şimdi içtenlikle doğruluğa bağlı oluyor musunuz?
- ¹⁵ Dünya hayatını ve süsünü isteyene, orada işlerinin karşılığını tam veririz ve onlar orada eksikliğe uğratılmazlar.
- ¹⁶ İşte, bunlara ahirette ateşten başka bir şey yoktur. İnşa ettikleri orada boşa gitmiştir ve yapmakta oldukları da boştur.
- ¹⁷ Rabbinin katından bir belgesi ve onun ardından O’ndan gelen bir tanığı ve önlerinde Musa’nın kitabı önder ve rahmet olarak bulunanlar, işte onlar, ona inanırlar. Topluluklardan kim onu inkâr ederse, ona söz verilen yer ateştir. Senin de bundan kuşkun olmasın. Doğrusu, o, Rabbinden bir gerçektir. Ne var ki, insanların çoğu inanmıyor.
- ¹⁸ Allah’a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Bunlar, Rablerine sunulurlar ve tanıklar da “Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır” derler. Dikkat! Allah’ın laneti haksızlık yapanlarıdır.
- ¹⁹ Onlar, Allah’ın yolundan alıkoşurlar ve onun eğriliğini isterler. Ve işte, bunlar ahireti inkâr edenlerdir.

- ²⁰ İşte bunlar, yeryüzünde başa çıkamazlar. Allah'tan başka onların dostları da yoktur. Onlara azap kat kat olacaktır. Onlar duymaya dayanamıyorlardı ve görmüyorlardı.
- ²¹ İşte bunlar, kendilerine yazık edenlerdir. Uydurup durdukları şeyler de yanlarından kaybolmuştur.
- ²² Kuşkusuz, ahirette de en çok kaybedenler bunlar olacaktır.
- ²³ Doğrusu, inananlar ve yararlı işler işleyenler, Rablerine saygıyla boyun eğenler, işte onlar cennetliklerdir. Orada temellidirler.
- ²⁴ Bu iki takımın durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimsenin durumuna benzer. Bu ikisi eşit olur mu? Hatırlayıp öğüt almayacak mısınız?
- ²⁵⁻²⁶ Andolsun, biz Nuh'u kendi ulusuna gönderdik. "Ben size apaçık bir uyarıcıyım. Allah'tan başkasına tapmayın. Doğrusu, ben hakkınızda can yakıcı bir günün azabından korkuyorum."
- ²⁷ Ulusunun inkârcı ileri gelenleri "Senin ancak kendimiz gibi bir insan olduğunu görüyoruz. Sana ancak bizim sığ görüşlü ayak takımının uyduğunu görüyoruz. Bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Daha doğrusu, sizi yalancı sanıyoruz" dediler.
- ²⁸ "Ey ulusum! Eğer, Rabbimin katından açık bir belgem olsa ve size gizli kalmış bir rahmeti katından bana vermiş ise, hoşlanmadığınız halde, sizi onlara mecbur mu edeceğiz, sanıyorsunuz?

- ²⁹ Ey ulusum! Buna karşılık ben sizden bir mal da istemiyorum. Benim ödülüm yalnız Allah'tandır. İnananları kovacak da değilim. Doğrusu, onlar Rableriyle karşılaşacaklar. Ancak, ben sizi, bilmez davranan bir ulus görüyorum.
- ³⁰ Ey ulusum! Onları kovarsam Allah'a karşı beni kim savunur? Hiç anlamıyor musunuz?
- ³¹ Size Allah'ın hazinelerinin benim yanımda olduğunu söylemiyorum. Görünmeyeni de bilmiyorum, melek olduğumu da söylemiyorum. Gözlerinizin hor gördüğü kimselere, Allah iyilik vermeyecektir, de diyemem; içlerinde olanı en iyi Allah bilir. Yoksa, doğrusu haksızlık edenlerden olurum" dedi.
- ³² Onlar "Ey Nuh! Bizimle pek tartıştın, hem de tartışmamızı ileri götürdün. Eğer, doğru sözlülerden isen, bize söz verdiğin şeyi başımıza getir" dediler.
- ³³⁻³⁴ "Ancak Allah dilerse onu size getirir. Siz de önleyemezsiniz. Allah sizi azdırmak isterse, ben size öğüt vermek istesem de öğüdümün size faydası olmaz. Sizin Rabbiniz O'dur ve O'na götürüleceksiniz" dedi.
- ³⁵ Yoksa sana "Onu uydurdu" mu? diyorlar. De ki: "Eğer onu ben uydurduysam suçu bana aittir. Ama ben sizin işlediğiniz suçlardan uzağım."
- ³⁶ Nuh'a "Senin ulusundan inanmış olanların dışında başka kimse inanmayacaktır. Onların yapmış olduklarına üzülmeye."
- ³⁷ Gözetlememiz altında, sana bildirdiğimize göre gemiyi inşa et. Haksızlık yapanlar için Bana başvurma, doğrusu onlar suda boğulacaklardır" diye vahyolundu.

- ³⁸ O, gemiyi inşa ederken, ulusunun ileri gelenleri yanından her geçtikçe onunla alay ediyorlardı. O da “Bizimle alay ediyorsunuz, doğrusu, biz de sizin alay ettiğiniz gibi sizinle alay edeceğiz.
- ³⁹ Rezil edecek azabın kime geleceğini ve kime sürekli azabın ineceğini göreceksiniz” dedi.
- ⁴⁰ Sonunda buyruğumuz gelip tandırda sular kaynamağa başlayınca “Her cinsten birer çifti ve aleyhine karar geçmiş olan dışında, çoluk çocuğunu ve inananları gemiye bindir” dedik. Ancak, pek az kimse onunla beraber inanmıştı.
- ⁴¹ “Oraya binin, onun yürümesi ve durması Allah’ın adınadır; doğrusu, Rabbim bağışlar, acır” dedi.
- ⁴² Gemi dağlar gibi dalgalar içinde onları götürürken, Nuh, bir kenarda ayrı kalmış oğluna “Ey oğulcuğum! Bizimle beraber sen de bin, inkârcılarla beraber olma” dedi.
- ⁴³ Oğlu “Dağa sığınırım, beni sudan kurtarır” deyince, Nuh “Bugün Allah’ın buyruğundan, acıdıkları dışında, kurtulacak yoktur” dedi, aralarına dalga girdi ve böylece o boğulanlardan oldu.
- ⁴⁴ “Ey yeryüzü! Suyunu yut ve ey gök! Sen de suyunu tut!” denildi. Su çekildi, iş de böylece bitirildi. Gemi ise Cudi’ye oturdu. “Haksızlık yapan ulus yok olsun” denildi.
- ⁴⁵ Nuh, Rabbine seslenerek, “Rabbim! Doğrusu, oğlum benim ailemdendi. Doğrusu, Senin sözün gerçektir. Sen yargıcların en bilge olanısın” dedi.

- ⁴⁶ O, “Ey Nuh! Doğrusu o senin ailenden değildir. Doğrusu o, yararlı olmayan bir iştir. Öyleyse, hakkında bilgin olmayan şeyi Ben’den isteme. Doğrusu, bilmezler gibi davranmamamı sana öğütlerim” dedi.
- ⁴⁷ Nuh “Rabbim! Doğrusu, hakkında bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Eğer beni bağışlamazsan ve bana acımazsan, kaybedenlerden olurum” dedi.
- ⁴⁸ “Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olan milletlere, Bizden bir esenlik ve bereketlerle in. Ama birçok milletlerin geçimini de sağlayacağız. Sonra onlara, Bizden acıklı bir azap degecektir” denildi.
- ⁴⁹ Bunlar, sana bildirdiğimiz, bilinmeyen olaylardır. Sen de ulusun da daha önce bunları bilmezsiniz. Öyle ise dayan. Doğrusu, sonuç saygılı olanlarındır.
- ⁵⁰ Âd’a kardeşleri Hud’u gönderdik. “Ey ulusum! Allah’a tapın, O’ndan başka Tanrınız yoktur. Siz, sırf yalan uyduran kimselersiniz.
- ⁵¹ Ey ulusum! Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm, ancak beni yaratanadır. Düşünmüyor musunuz?
- ⁵² Ey ulusum! Rabbinizden bağışlanma dileyin. Sonra, O’na tövbe edin ki size gökten bol bol yağmur göndersin, gücünüze güç katsın; suçlu olarak dönmeyin” dedi.
- ⁵³ Onlar, “Ey Hud! Sen bize açık bir belge getirmedi. Senin sözünden ötürü, biz tanrılarımızı bırakmayız ve sana da güvenmeyiz.

- 54-55 Ancak, seni tanrılarımızdan biri kötü çarpmıştır” dediler. “Doğrusu, ben Allah’ı tanık gösteriyorum. Siz de tanık olun ki, ben, sizin O’nu bırakıp ortak koşmanızdan uzağım. Hepiniz bana tuzak kurun, sonra beni ertelemeyin.
- 56 Ben, Rabbim ve Rabbiniz olan Allah’a güveniyorum. Hiçbir canlı yoktur ki, O, onun perçeminden yakalamış olmasın. Doğrusu, Rabbim doğru yoldadır.
- 57 Eğer yüz çevirirseniz, şüphesiz, ben size benimle gönderileni bildirmiş oldum. Rabbim sizden başka bir ulusu yerinize getirebilir. O’na bir şey de yapamazsınız. Doğrusu, Rabbim her şeyi korumaktadır” dedi.
- 58 Buyruğumuz gelince Hud’u ve beraberindeki inanları acımamızla kurtardık. Onları ağır bir işkenceden kurtarmış olduk.
- 59 İşte bu, Rablerinin ilkelerini bile bile inkâr eden, elçilerine başkaldıran ve her inatçı zorbanın emrine uyan Âd ulusudur.
- 60 Bu dünyada ve diriliş gününde de lanet peşlerindedir. Dikkat! Doğrusu, Âd Rablerini inkâr etti. Dikkat! Hud’un ulusu Âd yok oldu gitti.
- 61 Semûd’a kardeşleri Salih’i gönderdik. “Ey ulusum! Allah’a tapın, O’ndan başka tanrınız yoktur. Sizi yerden yaratan ve orada sizin bayındırlık yapmanızı dileyen O’dur. O’ndan bağışlanma dileyin, sonra O’na yönelin. Doğrusu, Rabbim yakındır, yanıt verir” dedi.
- 62 “Ey Salih! Bundan önce aramızda kendisinden iyilik umulur biriydin. Babalarımızın taptığına bizi tapmaktan men mi ediyorsun? Doğrusu, bizi çağırдыңın şeyden şüphe ve endişe içindeyiz” dediler.

- ⁶³ “Ey ulusum! Rabbinimden açık bir belgem olur ve bana bir acımada bulunmuşsa, ben O’na başkaldırırsam, Allah’a karşı beni savunacak kimdir? Bana, zararımı artırmaktan başka bir şey yapamazsınız.
- ⁶⁴ Ey ulusum! Bu Allah’ın dışı devesi size bir simgedir. Onu bırakın Allah’ın toprağında otlasın. Ona bir kötülük yapmayın. Yoksa, yakın bir azap sizi yakalar” dedi.
- ⁶⁵ Buna karşılık, onu sinirlediler. O zaman “Yurdu-nuzda üç gün daha gönenin. Bu, yalanlanamayacak bir sözdür” dedi.
- ⁶⁶ Bizim buyruğumuz gelince, Salih’i ve beraberinde bulunan inananları, katımızdan bir acımayla o günün rezilliğinden kurtardık. Doğrusu, Rabbin pek kuvvetlidir, güçlüdür.
- ⁶⁷ Haksızlık edenleri bir çılgılık yakaladı, oldukları yerlerde dizüstü düşüverdiler.
- ⁶⁸ Sanki orasını hiç şenlendirmemişlerdi. Dikkat! Doğrusu, Semûd ulusu Rablerini inkâr etmişlerdi. Dikkat! Semûd yok oldu gitti.
- ⁶⁹ Andolsun, elçilerimiz İbrahim’e müjde getirdiler. “Esenlik olsun” dediler. O da “Esenlik olsun” dedi ve beklemeden hemen kızartılmış bir buzağı getirdi.
- ⁷⁰ Onların ellerinin ona uzanmadığını görünce, durumlarını beğenmedi ve içine bir korku düştü. Onlar, “Korkma, doğrusu, biz Lut ulusuna gönderildik” dediler.
- ⁷¹ Bunun üzerine, ayakta duran İbrahim’in karısı güldü. Biz de karısına İshak’ı ve İshak’tan sonra Yakup’u müjdeledik.

- ⁷² “Vay başıma gelene! Ben bir kocakarı, kocam da yaşlı iken, ben nasıl doğurabilirim? Doğrusu şaşılacak bir şey” dedi.
- ⁷³ “Ey ev hanımı! Allah’ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizde iken, Allah’ın işine mi şaşıyorsun? O, yücedir, övülmeye layıktır” dediler.
- ⁷⁴ İbrahim’den korku gidip de, müjde kendisine gelince, Lut ulusu hakkında bizimle tartışmaya başladı.
- ⁷⁵ Doğrusu, İbrahim, içli, yumuşak huylu ve Allah’a yönelen biri idi.
- ⁷⁶ Ey İbrahim! Bundan vazgeç. Doğrusu, Rabbinin buyruğu gelmiştir ve şüphesiz, geri çevrilemeyecek bir azap onlara gelmektedir.
- ⁷⁷ Ve elçilerimiz Lut’a gelince, onların yüzünden üzüldü ve onlardan dolayı göğsü daraldı. “Bu çetin bir gündür” dedi.
- ⁷⁸ Uлуу kovalanırcasına ona doğru geldi. Daha önce kötü işler işliyorlardı. “Ey ulusum! İşte şunlar kızlarımız, sizin için en arı olan onlardır. Allah’a saygılı olun, Konuklarımin önünde beni utandırmayın. İçinizde ergin bir kişi yok mudur?” dedi.
- ⁷⁹ Andolsun, senin kızlarınla bir işimiz olmadığını bilirsin. Ve doğrusu, ne istediğimizi şüphesiz biliyorsun” dediler.
- ⁸⁰ “Keşke size karşı bir gücüm olsa veya sağlam bir köşeye sığınsaydım” dedi.
- ⁸¹ “Ey Lut! Doğrusu, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana ilişemeyeceklerdir. Geceleyin bir ara ailenle beraber yola çık. Eşinin dışında kimse geri kalmasın. Doğrusu, onların başına gelen onun da başına gelecektir. Doğrusu, onlara verilen söz gün doğuşudur. Gün doğuşu yakın değil midir?” dediler.

- ⁸²⁻⁸³ Buyruğumuz gelince onların altını üstüne getirdik ve üzerlerine de, çamurdan pişmiş, Rabbinin katında simgeli, yığınla taş yağdırdık. Bunlar, haksızlık yapanlardan uzak olmaz.
- ⁸⁴ Medyenlilere de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey ulusum! Allah'a tapın, ondan başka tanrınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın. Doğrusu, ben sizi bolluk içinde görüyorum ve doğrusu, kuşatıcı bir günün azabından da hakkınızda korku içindeyim.
- ⁸⁵ Ey ulusum! Ölçüyü ve tartıyı denkserlikle tam yapın. İnsanlara haklarını eksik vermeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.
- ⁸⁶ Eğer inanıyorsanız, Allah'ın koruduğu sizin için daha iyidir. Ben sizin koruyucunuz değilim."
- ⁸⁷ Dediler ki: "Ey Şuayb! Babalarımızın taptığını bırakmamızı emreden veya mallarımızda istediğimiz gibi davranmamızı yasaklayan senin namazın mıdır? Doğrusu, sen ergin yumuşak huylu birisin."
- ⁸⁸ Dedi ki: "Ey ulusum! Görmüyor musunuz? Rab-bimden açık bir belgem var ve bana güzel bir rızık da vermişse! Size yasakladığım şeylerde size aykırı davranmak istemem. Gücümün yettiği kadar düzeltmekten başka bir dileğim yoktur. Başarım ancak Allah'ın yardımıyla. O'na güvendim ve O'na yöneliyorum.

11/81, 7/83, 27/57, 29/33.

11/82, 8/32, 15/74, 51/33, 105/4.

11/84, 85, 83/2, 3, 7/85, 26/181.

11/85, 6/152, 7/85, 17/35, 26/181.

11/87, 62, 109, 7/70, 14/10, 34/43.

- ⁸⁹ Ey ulusum! Bana karşı gelmeniz, Nuh ulusuna, veya Hud ulusuna, ya da Salih ulusuna gelen felaketin bir benzerini sakın başınıza getirmesin. Lut ulusu da sizden uzakta değildir.
- ⁹⁰ Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na yönelin. Doğrusu, Rabbim acır ve pek sevendir.”
- ⁹¹ Dediler ki: “Ey Şuayb! Söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve doğrusu seni aramızda güçsüz görüyoruz. Eğer, yandaşların olmasaydı, inan ki, seni taşlardık. Zaten bizde bir değer de yoktur.”
- ⁹² Dedi ki: “Ey ulusum! Benim yandaşlarım size göre, Allah'tan daha değerli midir ki? O'na sırt çevirdiniz. Doğrusu, Rabbim yaptıklarınızı kuşatmıştır.”
- ⁹³ Ey ulusum! Elinizden geleni yapın, şüphesiz, ben de yapacağım. Kime horlayıcı azabın geleceğini ve kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Gözetleyin, doğrusu ben de sizinle beraber gözetliyorum.”
- ⁹⁴⁻⁹⁵ Buyruğumuz gelince, Şuayb'ı ve onunla beraber inanmış olanları, katımızdan bir acıma olarak kurtardık. Ama haksızlık yapanları bir çığlık yakaladı ve oldukları yerlerde dizüstü düşürdiler. Sanki orasını hiç şenlendirmemişlerdi. Semûd ulusu yok olduğu gibi, Medyenliler de yok oldu gitti.
- ⁹⁶⁻⁹⁷ Andolsun, Musa'yı belgelerimizle ve apaçık bir yetki ile Firavun'a ve ileri gelenlerine göndermiştik. Öyle iken, ileri gelenler Firavun'un emrine uydular. Aslında Firavun'un buyruğu sağduyuya uygun değildi.

- ⁹⁸ O, diriliş günü ulusunun önünden gidecek ve onları ateşe götürecektir. Varacakları yer ne kötü yerdir!
- ⁹⁹ Burada da diriliş gününde de peşlerine lanet takılmıştır. Verilmiş ödül ne kadar kötü bir ödüldür!
- ¹⁰⁰ Bu sana anlattıklarımız kentlilerin başlarından geçenlerdendir. Onların kimi ayakta ve kimi de biçilmiş gibi yerle bir edilmiştir.
- ¹⁰¹ Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler. Allah'tan başka taptıkları tanrıları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. Rabbinin buyruğu gelince, tanrıları onların zararını artırmaktan başka bir işe yaramadı.
- ¹⁰² Haksızlık yapan kentlileri yakalayınca, senin Rabbin böyle yakalar. Doğrusu, O'nun yakalaması da pek acıtır.
- ¹⁰³ Doğrusu bunda, ahiret azabından korkana delil vardır. O, insanların toplanacağı gündür. O, görülmeye değer bir gündür.
- ¹⁰⁴ Biz onu ancak sayılı bir süre için erteleriz.
- ¹⁰⁵ O gün gelince, hiç kimse Allah'ın izni olmadan konuşamaz. İnsanların kimi bedbaht, kimi mutludur.
- ¹⁰⁶ Bedbaht olanlar ateşte olup, orada 'ah' edip inlerler.
- ¹⁰⁷ Rabbinin dilemesi dışında, gökler ve yer sürdükçe orada temelli kalırlar. Doğrusu, Rabbin dilediğini pek yapandır.
- ¹⁰⁸ Mutlu kılınanlar ise cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında, gökler ve yer sürdükçe sonsuz bir bağış olarak orada temellidirler.

- ¹⁰⁹ Bunların taptıklarının ne olduğundan şüphelen olmasın. Onlar da daha önce babalarının tapmış oldukları gibi taparlar. Doğrusu, onlara paylarını eksiksiz olarak ödeyeceğiz.
- ¹¹⁰ Andolsun, Musa'ya kitap verdik de, onda ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinin vermiş olduğu bir söz olmasaydı, aralarında hemen hükmedilmiş olurdu. Doğrusu, onlar bundan kuşkulandıran bir endişededirler.
- ¹¹¹ Doğrusu, Rabbin, onların her birinin işlerinin ödemesini tam yapacaktır. Doğrusu, onların yaptıklarından haberdardır.
- ¹¹² Sen ve seninle beraber tövbe edenlerle birlikte, sana emrolunduğu gibi dosdoğru ol. Aşırı gitmeyin. Doğrusu, Allah yaptıklarınızı görür.
- ¹¹³ Haksızlık yapanlara gönül vermeyin. Yoksa, ateş size de dokunur. Allah'a karşı hiçbir dostunuz bulunmaz. Sonra yardım da göremezsiniz.
- ¹¹⁴ Gündüzün iki ucunda ve gecenin gündüze yakın zamanlarında namaz kıl. Doğrusu iyilikler kötülükleri götürür. Bu, anacıklara bir anımsatmadır.
- ¹¹⁵ Dayan! Doğrusu, Allah iyi davrananların ücretini zayi etmez.
- ¹¹⁶ Sizden önceki kuşakların içinde akıllı olanların yüzünde bozgunculuğa engel olmaları gerekmez miydi? Ancak, onlardan kurtardığımız pek azı bunu yaptı. Haksızlık edenler, kendilerine verilen görkeme kapılıp azdılar ve suçlu oldular.
- ¹¹⁷ Rabbin, halkı dürüst olan kentleri, putperesttir diye yok etmez.

- ¹¹⁸⁻¹¹⁹ Eğer Rabbin dileyseydi, insanları tek bir millet yapardı. Ancak, Rabbinin acıması dışında sürekli ayrılıktadırlar. Ve onları bunun için yaratmıştır. Rabbinin “Andolsun, cehennemi hep insan ve cinlerle dolduracağım” sözü tamamlanmıştır.
- ¹²⁰ Elçilerin başlarından geçenlerden, senin yüreğini pekiştirecek her şeyi sana anlatıyoruz. Bunlarda sana gerçek ve inananlara bir öğüt ve hatırlatma gelmiştir.
- ¹²¹⁻¹²² İnanmayanlara, “Durumunuzun gerektirdiğini yapın, doğrusu, biz de yaparız; bekleyin, doğrusu biz de bekliyoruz” de!
- ¹²³ Göklerin ve yerin görülmeyeni Allah’a aittir. Bütün işler O’na götürülür. O’na kulluk et ve O’na güven. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

12. YUSUF BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 111 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâ, Râ. Bunlar apaçık kitabın ilkeleridir.
- ² Düşünürsünüz diye, onu Arapça Kur’an olarak indirdik.
- ³ Biz, bu Kur’an’ı sana vahyederek, anlatımların en güzelini sana anlatıyoruz. Oysa daha önce sen bunlardan haberi olmayanlardandın.
- ⁴ Hani, Yusuf babasına dedi: “Babacığım! Doğrusu, rüyamda on bir yıldız, güneş ve ayı gördüm, bana saygılı davrandıklarını gördüm.”

- ⁵ Dedi ki: “Ey oğulcuğum! Rüyanı kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar. Doğrusu, şeytan insanın apaçık düşmanıdır.
- ⁶ Böylece, Rabbin seni seçecek, sana sözleri yorumlamayı öğretecek, daha önce ataların İbrahim ve İshak’a nimetlerini tamamladığı gibi sana ve Yakup soyuna da tamamlayacaktır. Doğrusu, Rabbin bilgin ve bilgedir.”
- ⁷ Andolsun, Yusuf ve kardeşlerinin olayında, soranlara belgeler vardır.
- ⁸ Hani, dediler ki: “Biz güçlü bir takım iken, Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha çok sevgilidir. Doğrusu, babamız apaçık bir yanılıgıdadır.
- ⁹ Yusuf’u öldürün veya onu ıssız bir yere bırakın, babanızın sevgisi size kalsın, ondan sonra da iyi bir ulus olursunuz.”
- ¹⁰ İçlerinden bir sözcü dedi ki: “Yusuf’u öldürmeyin, onu kuyunun derinliklerine bırakın, böyle yaparsanız bir kervan onu bulup alır.”
- ¹¹ Dediler ki: “Ey babamız! Yusuf’u bize niye güvenemiyorsun? Doğrusu, biz ona öğüt veririz.
- ¹² Yarın onu bizimle beraber gönder, eğlensin ve oynasın. Ve doğrusu, biz onu koruyabiliriz.”
- ¹³ Dedi ki: “Doğrusu, onu götürmeniz beni üzüyor. Siz ondan dalgın olduğunuz bir anda, kurdun onu yemesinden korkuyorum.”
- ¹⁴ Dediler ki: “Andolsun, biz güçlü bir takım iken kurt onu yerse, doğrusu, bu durumda biz kaybetmiş kimseleriz.”

- ¹⁵ Onu götürüp bir kuyunun derinliklerine bırakmayı kararlaştırdıkları vakit, Biz de ona, “Bu işlerini hiç farkına varmayacakları bir zamanda mutlaka onlara haber vereceksin” diye vahyetmiştik.
- ¹⁶ Yatsıleyin ağlayarak babalarına geldiler.
- ¹⁷ “Ey babamız! Doğrusu, biz yarış yapmaya gittik, Yusuf’u eşyamızın yanına bırakmıştık, bir kurt onu yedi. Her ne kadar doğru söylüyorsak da sen bize inanmazsın” dediler.
- ¹⁸ Üzerine yalancı bir kan bulan an gömleğini getirmişlerdi. O dedi ki: “Hayır! Tutkularınız sizi bir işe ayarttı. Artık güzel bir sabır ve anlattıklarınıza ancak Allah’tan yardım istenir.”
- ¹⁹ Bir kervan geldi. Sucularını suya gönderdiler. Sucu kovanı kuyuya saldı. “Müjde! İşte bir oğlan!” dedi. Onu, ticaret malı olarak sakladılar. Oysa, Allah yaptıklarını bilir.
- ²⁰ Ona isteksiz olduklarından, onu düşük bir fiyata; birkaç dirheme sattılar.
- ²¹ Mısır’da onu satın alan kimse, karısına “Ona iyi bak, belki bize yararı olur. Yahut onu çocuk ediniriz” dedi. Böylece, Biz Yusuf’u o yere yerleştirdik ve ona rüyaların yorumunu öğrettik. Allah işine hâkimdir. Ancak, insanların çoğu bilmez.
- ²² Ergenlik çağına ulaşınca, ona anlayış ve ilim verdik. İyi davrananları böylece ödüllendiririz.

- ²³ Evinde bulunduğu kadın onun etrafında dolanarak ona kur yaptı, kapıları sımsıkı kapadı ve “Artık gel-sene!” dedi. O, “Allah’a sığınırım. Eğitimcim beni güzel yetiştirdi. Doğrusu, haksızlık yapanlar başarı-ya ulaşamazlar” dedi.
- ²⁴ Andolsun ki, kadın ona isteklenmişti. Rabbinin ke-sin uyarısını görmeseydi, o da onu arzulayacaktı. İşte, böylece kötülüğü ve çirkin işi ondan çevirdik. Doğrusu, o bizim has kullarımızdandır.
- ²⁵ İkisi de kapıya doğru koştu. Kadın arkadan göm-leğini yırttı. Kapının önünde kocasına rastladılar. Kadın “Ailene kötülük etmek isteyeninin cezası nedir? Ya hapsedilmek veya acıklı bir azaba çarptırılmak olmalıdır” dedi.
- ²⁶ “O bana yaltaklandı” dedi. Kadın tarafından bir ta-nık “Eğer, gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemiş. Erkek yalancılardandır.
- ²⁷ Eğer, gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söy-lemiş, erkek doğru söyleyenlerdendir” diye tanıklık etti.
- ²⁸ Onun gömleğinin arkadan yırtık olduğunu görün-ce, “Doğrusu, bu sizin tuzağınızdır. Doğrusu, sizin tuzağınız büyüktür.
- ²⁹ Yusuf! Sen buna aldırma. Kadın! Sen de suçunun bağışlanmasını dile! Doğrusu, sen yanılanlardansın” dedi.
- ³⁰ Şehirde birtakım kadınlar, “Bakanın karısı uşağı-na yaltaklanmış, sevgisi bağrını delmiş. Doğrusu, biz onun açık bir yanılıda olduğunu görüyoruz” dediler.

- ³¹ Kadın, onların suçlamalarını duyunca, onlara dave-tiye gönderdi ve onlara oturacak yer hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Ona “Karşılarına çık” dedi. Kadınlar, onu görünce, onu yücelttiler ve ellerini doğradılar. “Allah esirgesin! Bu insan değil, ancak şerefli bir melektir” dediler.
- ³² Dedi ki: “İşte siz, beni bunun için kınamıştınız. Andolsun, onun olmak istedim, ama o iffetli davrandı. Ona emrettiğimi yapmazsa, andolsun, hapse tıkılacak ve aşağılıkların arasında olacaktır.”
- ³³ O, “Rabbim! Hapis benim için, bunların istediklerini yapmaktan daha iyidir. Eğer, düzenlerini benden çevirmezsen, onlara kapılırim ve bilmeyenlerden olurum” dedi.
- ³⁴ Rabbi onun yalvarışını kabul etti ve kadınların düzenini ondan savdı. Doğrusu, O, işitendir, bilendir.
- ³⁵ Delilleri görmelerinden sonra bile, onu bir süre için kesinkes hapsetmeleri kendilerine uygun göründü.
- ³⁶ Onunla beraber hapse iki genç daha girmişti. Biri “Doğrusu, kendimi şarap sıkarken görüyorum” dedi. Öbürü de “Doğrusu, başımın üzerinde kuşların yediği bir ekmek taşıdığımı gördüm” dedi. “Bize bunu yorumla, doğrusu, senin güzel davrananlardan olduğunu görüyoruz.”
- ³⁷ O, “Rabbimin bana öğrettiği bilgi ile size verilen yemek daha gelmeden onu size yorumlarım. Doğrusu, ben Allah’a inanmayan ve ahireti de inkâr etmekte olan bir ulusun dinini bırakmışımdır.

- ³⁸ Atalarım, İbrahim, İshak ve Yakup'un dinine uy-
dum. Herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmak bize
yaraşmaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara olan lütfun-
dandır. Ancak insanların çoğu şükretmez.
- ³⁹ Ey iki hapis arkadaşım! Ayrı ayrı bir sürü tanrılar mı
daha iyi, yoksa hiç karşı konulamaz tek Allah mı?
- ⁴⁰ Allah'tan başka taptığınız, sizin ve babalarınızın
koyduğu sadece adlardan başka bir şey değildir. Al-
lah onlarla ilgili güçlü bir belge indirmemiştir. Yargı
yalnız Allah'ındır. Başkasına değil, yalnız kendisine
tapmanızı emretmiştir. İşte, dosdoğru din budur.
Ancak, insanların çoğu bilmez.
- ⁴¹ Ey iki hapis arkadaşım! Birinize gelince efendisine
şarap sunacak, ötekine gelince asılacak ve kuşlar
başından yiyecektir. Sorduğunuz iş, kesinleşmiştir”
dedi.
- ⁴² İkisinden, kurtulacağını sandığı kimseye “Efendinin
yanında beni an” dedi. Ama şeytan, efendisine ha-
tırlatmayı ona unutturdu. Bu yüzden birkaç yıl daha
hapiste kaldı.
- ⁴³ Hükümdar, “Doğrusu ben yedi semiz ineği yedi cılız
ineğin yediğini, yedi yeşil başak ve bir o kadar da
kuru başak görüyorum. Ey ileri gelenler! Eğer rüya
yorumlamasını biliyorsanız, rüyamı anlatın” dedi.

- ⁴⁴ “Bir takım karma karışık düşler, biz böyle düşlerin yorumlanmasını bilmeyiz” dediler.
- ⁴⁵ İki kişiden, kurtulmuş olanı nice zaman sonra hatırladı ve dedi ki: “Ben onun yorumunu size bildireceğim, yeter ki beni gönderin!”
- ⁴⁶ Yusuf! Ey doğru sözlü! Yedi semiz ineği yedi cılız inek yiyor, yedi yeşil başak ve o kadar da kuru başak hakkında bize yorum yap. İnsanlara döneceğimi umuyorum, belki onlar öğrenirler.”
- ⁴⁷ “Yedi sene devamlı ekin ekersiniz. Biçtiğiniz ekinin yediğinizden arta kalanını başağında bırakın.
- ⁴⁸ Bundan sonra, yedi kurak yıl gelir, daha önce biriktirdiğinizi yer, yalnız bir miktar saklarsınız.
- ⁴⁹ Sonra, onun ardından insanların bol yağmura kavuşacağı bir yıl gelir ve o zaman sıkıp dururlar” dedi.
- ⁵⁰ Hükümdar dedi ki: “Onu bana getirin.” Ancak haberci ona gelince dedi ki: “Efendine geri dön de ona sor: ‘Ne olmuştu da kadınlar ellerini kesmişlerdi?’ Doğrusu, Rabbim düzenlerini bilir.”
- ⁵¹ “Yusuf’a kur yaptığınızda derdiniz ne idi” dedi. Dediler ki: “Allah esirgesin! Ondan bir fenalık görmedik.” Yöneticinin karısı “Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ona kur yapan bendim. Doğrusu, o dürüst kimse-lerdendir” dedi.
- ⁵² İşte bu: “Ona arkadan ihanet etmediğimi ve doğrusu Allah’ın ihanet edenlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını bilmesi içindir.

- ⁵³ Ben kendimi temize çıkarmam. Doğrusu, Rabbimin esirgemesi dışında, nefis kötülüğü emreder. Doğrusu, Rabbim bağışlayandır, acıyandır” dedi.
- ⁵⁴ Hükümdar, “Onu bana getirin de kendime özel kılayım” dedi. Onunla konuşunca, “Doğrusu, bugün yanımızda senin sağlam ve güvenilir bir yerin vardır” dedi.
- ⁵⁵ Dedi ki: “Beni ülkenin hazinelerine gözcü yap. Doğrusu, ben bilginim, koruyucuyum.”
- ⁵⁶⁻⁵⁷ Böylece Yusuf’a o ülkede yerleşme imkanı sağladık, istediği yerde oturabilirdi. Biz acıamamızı dilediğimize ulaştırırız. İyi davrananların ödülünü zayi etmeyiz. Andolsun, ahiretin ücreti inanan ve saygılı olanlar için daha iyidir.
- ⁵⁸ Yusuf’un kardeşleri gelip yanına girdiler. Onları tanıdı, ama onlar onu tanımadılar.
- ⁵⁹ Onların yüklerini hazırlatınca, dedi ki: “Babanız bir olan kardeşinizi bana getirin. Benim ölçüyü tam yaptığımı ve benim konukseverlerin en iyisi olduğumu görmüyor musunuz.
- ⁶⁰ Eğer, onu bana getirmezsensiz, bundan sonra benden bir ölçek bile alamazsınız ve bana da yaklaşmayın.”
- ⁶¹ Dediler ki: “Onu babasından almaya çalışacağız. Doğrusu, bunu yapacağız.”
- ⁶² Adamlarına dedi: “Getirdikleri malları yüklerine koyun, ailelerine dönünce belki onların farkına varırlar da, umulur ki tekrar gelirler.”
- ⁶³ Babalarına döndüklerinde dediler ki: “Ey babamız! Bize bir daha yiyecek alma yasaklandı. Kardeşimizi bizimle gönder, ölçüp alalım. Doğrusu, biz onu koruruz.”

- ⁶⁴ Dedi ki: “Daha önce kardeşinizi size ne kadar güvendiysen bunu da ancak o kadar güvenirim! Fakat, koruyucu olarak en iyi Allah’tır. O, acıyanların en acıyanıdır.”
- ⁶⁵ Yiyecek yüklerini açtıklarında, sermayelerinin kendilerine geri verildiğini gördüler. Dediler ki: “Ey babamız! Daha ne istiyoruz. İşte sermayemiz de bize geri verildi. Ailemize onunla yine yiyecek getiririz. Kardeşimizi de korur ve bir deve yükü de artırırız, aslında bu az bir ölçektir.”
- ⁶⁶ Dedi ki: “Hepiniz kuşatılmadıkça, onu bana getireceğinize dair Allah adına sağlam bir söz vermezseniz, onu sizinle göndermeyeceğim.” Söz vermeleri üzerine de “Söylediğimize Allah vekildir” dedi.
- ⁶⁷ “Ey oğullarım! Tek bir kapıdan değil, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben sizi Allah’a muhtaç olmaktan kurtaramam. Egemenlik yalnız Allah’ındır. O’na güvenirim. Güvenenler de O’na güvensinler” dedi.
- ⁶⁸ Babalarının emrettiği yerden girdiler. Aslında bu, Allah katında onlara bir yarar sağlamazdı. Ne var ki, Yakup içinde bulunan bir sorunu açığa vurmuş oldu. Doğrusu o, kendisine öğrettiğimizi bilendi, fakat insanların çoğu bilmez.
- ⁶⁹ Yusuf’un yanına girdikleri vakit, kardeşini bağrına bastı. “Ben senin kardeşinim, onların yapmış olduklarından artık tedirgin olma” dedi.

- ⁷⁰ Onların yüklerini hazırlatırken su kabını kardeşinin yüküne yerleştirdi. Sonra bir ünleyici “Ey kervancılar! Şüphesiz siz hırsızsiniz” diye ünledi
- ⁷¹ Onlara dönerek dediler ki: “Ne yitirdiniz?”
- ⁷² Dediler: “Hükümdarın su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Ben buna kefilim.”
- ⁷³ Dediler: “Allah’a yemin ederiz ki, asla yeryüzünde bozgunculuk yapmak için gelmediğimizi bilirsiniz ve biz hırsız da değiliz.”
- ⁷⁴ Dediler: “Yalancı iseniz, cezası nedir?”
- ⁷⁵ Dediler ki: “Onun cezası; kimin yükünde bulursan, cezasını o çeker. Haksızlık yapanları böyle cezalandırırız.”
- ⁷⁶ Bunun üzerine, kardeşinin yükünden önce ötekilerin yüklerini aramaya başladı. Sonra kardeşinin yükünden onu çıkardı. İşte Yusuf’a böyle bir plan kurmasını bildirdik. Hükümdarın kanunlarına göre kardeşini alamazdı. Allah’ın dilemesi başka. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Her bilenden üstün bir bilen bulunur.
- ⁷⁷ Dediler ki: “Eğer, o çalmışsa, daha önce de onun bir kardeşi çalmıştı.” Yusuf bunu içinde sakladı, onlara açmadı. “Çok kötü durumdasınız ve Allah anlattığınızı daha iyi bilir” dedi.
- ⁷⁸ Dediler ki: “Ey yönetici! Doğrusu, onun yaşlı kalmış bir babası vardır. Bizden birini onun yerine al. Doğrusu, iyi davrananlardan olduğunu görüyoruz.”

- ⁷⁹ Dedi ki: "Allah korusun! Biz malımızı kimde bulmuşsak, ancak onu alıyoruz. Yoksa haksızlık etmiş oluruz."
- ⁸⁰ Ümitsizliğe düşünce, aralarında özel olarak konuştular. Ağabeyleri dedi ki: "Babanızın, Allah adına sizden kesin söz aldığını ve daha önce Yusuf'a yaptığınız işi bilmiyor musunuz? Babam bana izin verene veya yargıçların en iyisi olan Allah benim için hüküm verinceye kadar, bu yerden ayrılmayacağım."
- ⁸¹ Siz babanıza dönün. 'Ey babamız! Doğrusu, oğlun hırsızlık yaptı. Biz bildiğimizden başka bir şey görmedik. Görülmeyeni de bilmeyiz."
- ⁸² Bulunduğumuz kentin halkına ve beraberinde geldiğimiz kervana da sorabilirsin. Andolsun, doğru söylüyoruz' deyin."
- ⁸³ Dedi: "Hayır! Nefisleriniz sizi bir iş yapmaya sürükledi. Artık bana güzelce sabretmek kalıyor. Bir sabır, umulur ki, Allah hepsini birden bana getirir. Doğrusu O, bilgidir, bilgedir."
- ⁸⁴ Ve onlardan yüzünü çevirdi. "Vah, yazık Yusuf'a" dedi. Üzüntüden gözlerine ak düştü. Artık acısını içinde tutuyordu.
- ⁸⁵ Dediler: "Vallahi Yusuf'u ana ana bitkin düşeceksin veya helak olacaksın."
- ⁸⁶ Dedi ki: "Kuşkusuz, ben tasamı ve üzüntümü yalnız Allah'a anlatırım. Allah katından sizin bilmediklerinizi, bilirim."

- ⁸⁷ Ey oğullarım! Gidin, Yusuf ve kardeşinden bir şey duymaya bakın. Allah'ın yardımından ümidinizi kesmeyin. Doğrusu, inkârcılardan başkası Allah'ın yardımından umudunu kesmez.”
- ⁸⁸ Onun yanına girdikleri zaman, dediler ki: “Ey yönetici! Bize ve ailemize darlık çöktü. Değersiz bir sermaye ile geldik. Ama ölçeği tam yap ve bize bağışta bulun. Doğrusu, Allah gönül sunusu sunanları ödüllendirir.”
- ⁸⁹ Dedi ki: “Siz Yusuf’a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz? Siz bilmezlik yapan kimselersiniz.”
- ⁹⁰ Dediler ki: “Yoksa, sen Yusuf musun?” “Ben Yusuf’um, bu da kardeşim. Kuşkusuz Allah bize iyilikte bulundu. Doğrusu, kim saygılı olur ve dayanırsa, Allah iyi davrananların ödülünü zayi etmez” dedi.
- ⁹¹ Dediler ki: “Allah hakkı için, Allah seni bize yeğ tuttu. Şüphesiz, biz suç işlemiştik.”
- ⁹² Dedi ki: “Bugün size sitem yok. Allah sizi bağışlar. O acıyanların en çok acıyanıdır.
- ⁹³ Bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne örtün de gözleri görsün ve bütün ailenizi bana getirin.”
- ⁹⁴ Kervan yola çıkınca, babaları, dedi ki: “Eğer, bana bunak demezseniz, inanın ki, Yusuf’un kokusunu duyuyorum.”
- ⁹⁵ Dediler ki: “Allah’a andolsun ki, doğrusu, sen eski yanlısındasın.”

- ⁹⁶ Müjdeci gelip gömleği yüzüne atınca, görmesi geri geldi. Dedi ki: “Doğrusu, sizin bilmediğinizi Allah katından biliyorum dememiş miydim?”
- ⁹⁷ Dediler: “Ey babamız! Suçlarımızın bağışlanmasını dile, doğrusu biz suçluyuz.”
- ⁹⁸ Dedi: “Rabbimden bağışlanmanızı dileyeceğim. Doğrusu O, bağışlayandır, acıyandır.”
- ⁹⁹ Yusuf’un yanına girdiklerinde, ana babasını bağrına bastı ve “Allah’ın dileğince, Mısır’a güven içinde girin” dedi.
- ¹⁰⁰ Ana babasını tahta çıkardı ve hepsi onun önünde eğildiler. Ve dedi: “Babacığım! Bu, önceleri gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Şeytan benim ile kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni hapisten çıkaran ve sizi çölden getiren Rabbim gerçekten bana iyilikte bulundu. Doğrusu, Rabbim dilediğine lütufta bulunur. Doğrusu O, bilgindir, bilgedir.
- ¹⁰¹ Rabbim bana hükümdarlık verdi, bana rüyaların yorumunu öğretti. Ey göklerin ve yerin yaratıcı! Sen benim dünya ve sonrakinde koruyucumsun. Canımı içtenlikle doğruya bağlı olarak al ve beni iyilere kat.”
- ¹⁰² Sana bu anlattıklarımız görünmeyene ait olaylardır. Onlar elbirliği edip düzen kurarlarken, sen yanlarında değildin.
- ¹⁰³ Sen ne kadar yürekten istersen iste, insanların çoğu inanmazlar.

- ¹⁰⁴ Üstelik, sen buna karşılık onlardan bir ücret de istemiyorsun. Bu, âlemlere sadece bir hatırlatmadır.
- ¹⁰⁵ Göklerde ve yerde nice belgeler vardır ki, yanlarından umursamadan geçerler.
- ¹⁰⁶ Onlar çoğu kez ortak koşmadan Allah'a inanmazlar.
- ¹⁰⁷ Onlar, kendilerini bürüyecek Allah'ın azabından, ya da farkında olmayacakları bir anda Saatin ansızın başlarına gelip çatmasından güvende midirler?
- ¹⁰⁸ De ki: "Benim yolum budur. Ben ve bana uyanlar, bilerek Allah'a çağırıyoruz. Allah'ı ulularım. Ben ortak koşanlardan değilim."
- ¹⁰⁹ Senden önce, kentler halkının içinden, elbette kendilerine vahyettiğimiz birtakım adamlar göndermişizdir. Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakmazlar mı? Ancak ahiret yurdu saygılı olanlar için daha iyidir. Düşünmüyor musunuz?
- ¹¹⁰ Öyle ki, elçilerimiz umutlarını yitirdikleri ve yalandıkları sandıkları zaman yardımımız onlara yetişmiştir. Böylece dilediklerimiz kurtarıldı. Güçlü baskınımız suçlu ulustan geri çevrilemez.
- ¹¹¹ Andolsun, peygamberlerin olaylarında öz akıllılar için ibretler vardır. Bu uydurulacak bir söz değildir. Ancak o, kendinden öncekileri doğrulayan, her şeyi uzunca anlatan ve inanan ulusa bir doğruluk göstergesi ve bir acımadır.

13. GÖK GÜRÜLTÜSÜ / RA'D BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 43 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte, bunlar kitabın ilkeleridir. O, Rabbinden sana indirilen gerçektir. Ancak, insanların çoğu inanmazlar.
- ² Gördüğünüz gibi gökleri direksiz yükselten, sonra arşa geçip, her biri belli bir süreye kadar akıp gidecek olan güneşe, aya boyun eğdiren, işleri yöneten Rabbinize kavuşacağınızı kesinkes bilebilmeniz için, ilkeleri uzun uzun anlatan Allah'tır.
- ³ Yeri yayan ve orada sabit dağlar, ırmaklar var eden, her türlü üründen çift çift yetiştiren, gündüzü geceyle bürüyen de O'dur. Doğrusu, bunlarda düşünen ulus için simgeler vardır.
- ⁴ Yeryüzünde hepsi de aynı su ile sulanan, birbirine komşu toprak parçaları, üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurma ağaçları vardır. Fakat, onları lezzetçe birbirinden farklı kılarız. Doğrusu, bunlarda aklını kullanan uluslar için simgeler vardır.
- ⁵ Eğer şaşacaksan, onların "Biz toprak olduğumuz zaman mı? Doğrusu biz mi yeniden yaratılacağız?" sözlerine şaşmak gerekir. Bunlar, Rablerini inkâr edenlerdir ve işte, bunların boyunlarında demir halkalar vardır. Bunlar ateşliklerdir, orada temelli kalacaklardır.

- ⁶ Onlar, senden, iyilikten önce kötülüğü acele istiyorlar. Oysa, onlardan önce benzerler gelip geçti. Doğrusu, Rabbin insanların haksızlık yapmalarına karşılık, onlara gene de bağışlaması vardır. Şüphesiz, Rabbinin cezalandırması da çetindir.
- ⁷ İnkâr edenler, "Rabbinden ona bir belge indirilmeli değil miydi?" derler. Sen ancak bir uyarıcısın ve her ulusun bir yol göstereni vardır.
- ⁸ Allah her dışının ne taşıdığını, döl yataklarının neyi eksilttiğini ve neyi artırdığını bilir. O'nun katında her şey bir ölçüye göredir.
- ⁹ O, görüleni de görülmeyeni de bilen yücelerin yücesidir.
- ¹⁰ Sizlerden sözü gizleyen ile açığa vuran ve geceleyin gizlenen ile gündüzün açıkta yürüyen arasında O'na göre fark yoktur.
- ¹¹ İnsanın önünde ve ardında onu izleyenler vardır. Allah'ın buyruğuna göre onu gözetirler. Doğrusu, bir ulus kendini değiştirmedikçe, Allah da onların durumunu değiştirmez. Allah bir ulusa kötülük dilediği zaman, artık o geri çevrilemez. Allah'tan başka bir koruyanları da yoktur.
- ¹² Hem korku, hem de ümide neden olan şimşegi size gösteren ve ağır bulutları inşa eden O'dur.
- ¹³ Gök gürlemesi O'nu överek yüceltir ve korkularından melekler de. Onlar Allah konusunda tartışırken, O yıldırımları gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Çünkü O, tartışması pek çetin olandır.

- ¹⁴ Gerçek dua O'na yapılır. O'ndan başka çağırdıkları kendilerine hiçbir cevap veremez. Bunlar, suyun ağzına gelmesi için avuçlarını suya açan kimseye benzerler. Hiçbir zaman su ağzına ulaşmaz. İnkârcıların duası da böyle boşunadır.
- ¹⁵ Göklerde ve yerde bulunan herkes ve onların gölgeleri de isteyerek veya istemeyerek sabah akşam Allah'a secde eder.
- ¹⁶ De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Onu bırakıp kendilerine bile yarar ve zarar veremeyen veliler mi edindiniz?" De ki: "Kör ile gören eşit olur mu? Ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa, Allah'a, O'nun gibi yaratması olan ortaklar mı buldular da, yaratmaları birbirine mi benzedi?" De ki: "Her şeyin yaratanı Allah'tır. O tek ve karşı konulamazdır."
- ¹⁷ O gökten su indirir, dereler sığasına göre akar, sel üste çıkan köpüğü götürür. Süs ve yararlı şey amacı ile ateşte tutuşturdukları nesne üzerine de ona benzer bir köpük oluşur. Allah gerçek ile saçma olanı böyle anlatır. Köpük uçup gider. Ama insanlara yararlı olacak şey ise yerde kalır. Allah bunun gibi örnekler verir.
- ¹⁸ Rablerinin çağrısına uyanlara en güzel olan vardır. O'nun çağrısına gelmeyenler ise, yeryüzünde olan her şey ve bir katı daha onların olsa, kurtulmak için bunları feda ederlerdi. Onlara hesabın kötüsü vardır. Varacakları yer cehennemdir. O ne kötü yerleşik yerdir!

- ¹⁹ Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse, kör olan kimse gibi midir? Ancak, öz akıl sahipleri hatırlayıp, anlarlar.
- ²⁰ Onlar, Allah'la antlaşmayı yerine getirir ve sözleşmeyi bozmazlar.
- ²¹ Onlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi birleştirirler. Rablerine saygı duyarlar ve hesabın kötüsünden de ürkerler.
- ²²⁻²⁴ Onlar, Rablerinin rızasını araştırmayı sürdürürler, namazı kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizlice ve açıkça verirler, kötülüğü iyilik yaparak savarlar. İşte bunlara, ana babalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları ile girecekleri daimi mutluluk cennetleri vardır. Melekler her kapıdan yanlarına girip "Dayanmanızdan dolayı size esenlik olsun! Son yurt ne güzeldir" derler.
- ²⁵ Sağlam söz verdikten sonra Allah'ın antlaşmasını bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi ayıranlar, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar, işte bunlara lanet olsun. Kötü yurt da onlarıdır.
- ²⁶ Allah dilediği kimseye rızık yayar ve ölçüyle verir. Dünya hayatına sevinirler. Oysa, dünya hayatı ahiret yanında kısa bir geçimlikten ibarettir.
- ²⁷ İnkâr edenler, "Rabbinden ona bir belge indirilmeli değil miydi?" derler. De: "Doğrusu, Allah dileyeni saptırır, kendisine yönelene doğru yol gösterir."
- ²⁸ Bunlar, inanmış ve Allah'ı anarak gönülleri durulan kimselerdir. Dikkat! Gönüller ancak Allah'ı anmakla durulur.

- ²⁹ İnanan ve yararlı işler işleyenlere hoşluk ve güzel gelecek vardır.
- ³⁰ Böylece Biz, sana vahyettiğimizi, kendilerinden önce birçok milletler geçmiş olan bir millete gönderdik. Oysa, onlar Rahman'ı inkâr ederler. De ki: "O benim Rabbimdir. O'ndan başka tanrı yoktur. O'na güvenirim ve dönüşüm de O'nadır."
- ³¹ Eğer Kur'an ile dağlar yürütölmüş veya yeryüzü parçalanmış, yahut ölüler konuşturulmuş olsaydı! Oysa ki bütün işler Allah'a bağılıdır. İnananlar, Allah dıleseaydı bütün insanları yola getireceğıinden artık umutlarını kesmediler mi? Allah'ın sözü yerine gelene kadar, yaptıklarından ötürü, inkâr edenlerin ya başlarına yahut evlerinin yakınına düşecek bir vurucu afetin gelmesi kaçınılmazdır. Doğrusu, Allah verdiği sözden caymaz.
- ³² Andolsun, senden önce de birçok elçi alaya alınmıştı. İnkâr edenleri bir süre erteledim, sonra onları yakaladım. Cezalandırmam nasıldı?
- ³³ Herkesin elde ettiğini gözeten O değil midir? Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Onlara ad verin. Yoksa, Allah'a yeryüzünde bilmediğı bir şeyi ya da görünüşte bir söz mü bildiriyorsunuz?" Hayır! İnkâr edenlere tuzak kurmaları güzel gösterildi de doğru yoldan alıkondular. Allah kimi saptırmış ise, onun yol göstereni bulunmaz.
- ³⁴ Onlara dünya hayatında azap vardır. Ve, ahiret azabı daha şiddetlidir. Allah'a karşı olanların bir koruyanı da yoktur.

- ³⁵ Saygılı olanlara söz verilen cennetin benzerinin altından ırmaklar akar, yiyecekleri de gölgelikleri de sürekli. İşte bu, saygılı olanların sonudur. İnkârcıların sonu ise ateştir.
- ³⁶ Kendilerine Kitabı verdiklerimiz sana indirilene sevinirler, takımların içinde onun bir kısmını inkâr edenler vardır. De ki: "Allah'a tapmakla ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. O'na çağırırım ve dönüşüm O'nadır."
- ³⁷ Böylece Biz, onu Arapça bir yetke olarak indirdik. Sana ilim geldikten sonra onların havalarına uyar-san, Allah katında senin bir dostun ve koruyanın olmaz.
- ³⁸ Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik. Onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir elçi bir belge getiremez. Her dönemin bir yazımı vardır.
- ³⁹ Allah dilediğini siler, dilediğini bırakır. Ve ana kitap O'nun katındadır.
- ⁴⁰ Onlara söz verdiklerimizin bir kısmını sana göstersek de, seni öldürsek de, senin görevin bildirmedi. Hesap görmek Bize düşer.
- ⁴¹ Yeryüzünü yanlarından eksiltmeye aldığımızı görmüyorlar mı? Allah hükmediyor. O'nun hükmünü bozacak kimse bulunmaz. O, hesaplaşmayı çabuk görür.
- ⁴² Kuşkusuz, onlardan önce geçenler de düzenbazlık yaptılar. Oysa, düzenler bütünü ile Allah'a aittir. O, herkesin ne elde ettiğini bilir. İnkârcılar da dünyanın sonunun kimin olduğunu bileceklerdir.

- ⁴³ İnkâr edenler, “Sen gönderilmiş elçi değilsin” diyorlar. De ki: “Benim ile sizin aranızda tanık olarak Allah ve kitaba bilgisi olanlar yeter.”

14. İBRAHİM BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 52 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Elif, Lâ, Râ. Bu, insanlara rablerinin izniyle, karanlıklardan aydınlık olan; göklerde olanlar ve yerde olanlar kendisinin olan; yüce övgüye layık Allah'ın yoluna çıkarman üzere sana indirdiğimiz kitaptır. Çetin azaptan dolayı, vay inkârcıların haline!
- ³ Onlar dünya yaşamını sonrakine severek yeğ tutarlar, Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onun eğriliğini amaç edinirler. İşte onlar derin bir şaşkınlık içindedirler.
- ⁴ Kendilerine açıkça anlatabilmesi için, her elçiye kendi ulusunun dili ile gönderdik. Allah sapmayı dileyene yol verir ve doğruyu dileyene yol gösterir. O yücedir, bilgedir.
- ⁵ Andolsun, Musa'yı ilkelerimizle, “Ulusunu karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat” diye göndermiştik. Doğrusu bunlarda, pek sabırlı ve çok şükreden herkes için alınacak dersler vardır.

- ⁶ Hani, Musa ulusuna: “Allah’ın size olan nimetini anın, zira sizi azabın en kötüsüne sokan, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden sizi kurtarmıştı. Bütün bunlarda Rabbinizden büyük bir sınav vardır.”
- ⁷ Hani, Rabbiniz “Eğer şükrederseniz, andolsun, size artıracam; eğer nankörlük ederseniz, doğrusu, azabım pek çetindir” diye bildirmişti.
- ⁸ Musa, “Siz ve yeryüzünde olanlar hepiniz nankörlük etmiş olsanız! Şüphesiz, Allah muhtaç değildir ve övgüye layıktır” demişti.
- ⁹ Sizden önce geçen Nuh, Âd, Semûd uluslarının ve onlardan sonrakilerinin haberi size gelmedi mi? Allah’tan başkası onları bilmez. Onlara elçileri açık belgelerle geldiler, hemen elleriyle ağızlarını tıkayarak, “Sizinle gönderilen şeyi doğrusu inkâr ediyoruz ve bizi çağırdığınız şeyden de şüphe ve endişe içindeyiz” dediler.
- ¹⁰ Elçileri “Gökleri ve yeri yaratan, günahlarınızdan sizi bağışlamaya ve belli bir süreye kadar sizi ertelemeye çağıran Allah hakkında mı şüphedesiniz?” dedi. “Siz de bizim gibi sadece insansınız. Babalarımızın taptığından bizi alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse bize, apaçık bir belge getirin” dediler.

- ¹¹ Elçileri “Biz ancak sizin gibi insanız, ama Allah kullarından dilediğine iyilikte bulunur. Allah’ın bilgisi olmadan biz size kesin bir belge getiremeyiz. İnananlar Allah’a güvensin.
- ¹² Bize yollarımızı gösteren Allah’a niye güvenmeyelim? Bizi incitmenize elbette katlanacağız. Güvenenler Allah’a güvensin” dedi.
- ¹³ İnkâr edenler, elçilerine, “Andolsun, sizi yurdumuzdan çıkaracağız, ya da bizim dinimize dönersiniz” dediler. Bunun üzerine Rableri onlara vahyetti: “Andolsun, Biz, haksızlık edenleri yok edeceğiz.
- ¹⁴ Ve andolsun, sizi onlardan sonra yeryüzüne yerleştireceğiz. Bu, makamıma saygı duyan ve tehdidimden korkan içindir.”
- ¹⁵ Yardım istediler ve her inatçı zorbanın umudu boşa çıktı.
- ¹⁶ Onun ardında cehennem vardır. Orada kendisine tiksintili sudan içirilir.
- ¹⁷ Onu yudumlamaya uğraşır, ama boğazından geçiremez. Her taraftan ölüm ona gelecek, fakat ölemeyecektir. Arkasından çetin bir azap vardır.
- ¹⁸ Rablerini inkâr edenlerin işleri, kasırgalı bir günde rüzgarın sertçe savurduğu küle benzer, kazandıklarından hiçbir şey ele geçiremezler. İşte derin sapıklık budur.

- ¹⁹ Gerçekten Allah'ın gökleri ve yeri yarattığını bilmiyor musun? O dilerse sizi yok eder ve yeni bir halk var eder.
- ²⁰ Bu ise Allah'a güç değildir.
- ²¹ İnsanların tümü Allah'ın huzuruna çıkarlar. Güçsüzler, büyüklenenlere "Doğrusu, biz size uymuştuk. Şimdi Allah'ın azabından bizi kurtarabilir misiniz?" derler. Onlar ise, "Allah bizi doğru yola koysaydı, biz de sizi doğru yola ilettirdik. Artık sizlansak da, dayansak da birdir. Çünkü kaçacak bir yerimiz yoktur" derler.
- ²² İş bittikten sonra, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah size gerçek sözü vermişti. Ben de size söz verdim, ama caydım. Aslında sizi zorlayacak bir gücüm yoktu. Yalnız sizi çağırdım, siz de geldiniz. O halde beni yermeyin, kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Daha önce de beni Allah'a ortak koşmanızı inkâr etmiştim. Doğrusu, haksızlık yapanlara acıklı azap vardır."
- ²³ İnananlar ve yararlı işler işleyenler, Rablerinin bildirisi ile içlerinde temelli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere konulurlar. Orada dirlik temennileri "Esenlik olsun!" dur.
- ²⁴ Allah'ın, hoş bir sözü, gövdesi sağlam, dalları gökte hoş bir ağaca nasıl benzettiğini görmedin mi?

- ²⁵ O ağaç, Rabbinin bilgisine göre her an meyvelerini verir. Hatırlayıp anlarlar diye, Allah insanlara böyle örnekler verir.
- ²⁶ Kötü bir söz, yerden koparılmış, yerinde duramayan kötü bir ağaca benzer.
- ²⁷ Allah inananları dünya hayatında ve ahirette sarsılmaz bir sözle sağlamlaştırır. Haksızlık yapanları da saptırır. Allah dilediğini yapar.
- ²⁸⁻²⁹ Allah'ın nimetini nankörlükle değiştirenleri ve uluslarını yaslanacakları yokoluş yurdu cehenneme yerleştirenleri görmedin mi? Orası ne kötü yerleşim yeridir!
- ³⁰ Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşmuşlardı. De ki: "Gönenin! Ancak varacağınız yer ateş olacaktır."
- ³¹ İnanan kullarıma söyle! Namazı kılınlar, alışveriş ve dostluğun olmayacağı günün gelmesinden önce kendilerine verdiğimiz rızıktan açıkça ve gizlice versinler.
- ³²⁻³³ Gökleri ve yeri yaratan, gökten indirdiği su ile size rızık olarak ürünler yetiştiren, emri gereğince denizde yüzen gemileri buyruğunuza veren, ırmaklara da sizin için boyun eğdiren, sürekli yörüngelerinde yürüyen güneşi, ayı sizin için boyunduruk altında tutan, gece ile gündüzü yöneten Allah'tır.

- ³⁴ Allah kendisinden istediğiniz her şeyden size vermiştir. Eğer Allah'ın nimetini sayarsanız, onu sayılandırıramazsınız. Doğrusu, insan pek zalim ve çok nankördür.
- ³⁵ Hani! İbrahim demişti: "Rabbim bu şehri güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut.
- ³⁶ Rabbim! Doğrusu, o putlar çok insanları saptırdı. Bana kim uyarırsa o bendendir. Bana kim başkaldırırsa, doğrusu, Sen bağışlayansın, acıyansın.
- ³⁷ Rabbimiz! Doğrusu, ben çocuklarımdan kimini, namaz kılabilimleri için, Senin saygın evinin yanında ekin vermez bir vadiye yerleştirdim. Artık, bir takım insanların gönüllerini onlara yönelt, şükretmeleri için ürünlerden onları rızıklandır.
- ³⁸ Rabbimiz! Doğrusu, Sen gizlediğimizi ve açığa vurduğumuzu bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli değildir.
- ³⁹ Yaşlılığımda bana İsmail'i ve İshak'ı bağışlayan Allah'a övgüler olsun; Rabbim doğrusu yalvarmamı duyar.
- ⁴⁰ Rabbim! Beni ve soyumu namaz kılanlar eyle. Rabbimiz! Duamı kabul buyur.
- ⁴¹ Rabbimiz! Hesabın görüleceği günde, beni, anamı, babamı ve inananları bağışla."
- ⁴² Sakın Allah'ı haksızlık edenlerin işlediklerinden habersiz sanma. Şüphesiz, O, gözlerin kapaklarını kırpmaksızın bakakalacağı güne kadar, onları ertelemektedir.

- ⁴³ O gün, beyinleri bomboş, başları yukarı kalkık, gözlerini kırpmadan bir yere dikilmiş olarak boyunlarını sündürüp, bön bön koşup dururlar.
- ⁴⁴ İnsanları kendilerine azabın geleceği gün ile uyar. Haksızlık edenler, derler: “Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye kadar ertele de çağrına gelelim ve elçilere uyalım.” Siz, daha önce sonunuzun gelmeyeceğine yemin etmemiş miydiniz?
- ⁴⁵ Üstelik, kendilerine yazık edenlerin yerlerinde de oturmuştunuz. Onlara nasıl davrandığımız da sizce biliniyordu ve size örnekler de vermiştik.
- ⁴⁶ Kuşkusuz, onlar düzenlerini kurmuşlardı, oysa düzenleri dağların yerlerinden oynamasını sağlayacak kadar güçlü olsa bile, onların düzenleri Allah’ın elindeydi.
- ⁴⁷⁻⁴⁸ Yerin başka bir yerle ve göklerin başka göklerle değiştirildiği, karşı konulamaz tek Allah’ın huzuruna çıktıkları gün, Allah’ın elçilerine verdiği sözden cayacağını sakın sanma. Doğrusu, Allah yücedir, cezalandırandır.
- ⁴⁹ O gün, suçluları birbirine çatılı bukağılara vurulmuş görürsün.
- ⁵⁰ Giysileri katrandan olacak ve yüzlerini ateş bürüyecektir.
- ⁵¹ Bu, Allah’ın herkese elde ettiğinin karşılığını vereceği içindir. Doğrusu, Allah’ın hesap görmesi çabuktur.
- ⁵² Bu, kendisiyle uyarılsınlar, tek bir tanrı bulunduğunu bilsinler ve öz akıl sahipleri hatırlayıp anlasınlar diye insanlara bir bildiridir.

15. KAYALIK / HİCR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 99 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâm, Râ. Bunlar, kitabın ve apaçık Kur'an'ın ilkeleridir.
- ² Belki de inkâr edenler, keşke içtenlikle doğruya bağlı olan olsaydılar arzusunda bulunacaklardır.
- ³ Onları bırak, yesinler, gönensinler ve beklentileri onları avundursun. Ama ilerde bileceklerdir.
- ⁴ Ve belli bir yasası olmayan hiçbir kenti yok etmedik.
- ⁵ Hiçbir millet, kendi süresini öne alamaz, onu erteleyemez de.
- ⁶ Ve onlar "Ey kendisine hatırlatma indirilen kimse, doğrusu, sen delisin.
- ⁷ Doğru sözlülerden isen, bize melekleri getirsene" dediler.
- ⁸ Biz melekleri ancak gerekince indiririz. O zaman da asla bekletilmezler.
- ⁹ Doğrusu, Kur'an'ı Biz indirdik, elbette koruyucusu da Bizizdir.
- ¹⁰ Andolsun, senden önceki değişik toplumlara da elçiler gönderdik.
- ¹¹ Ve kendilerine gelen herhangi bir elçiye alaya almadan etmezlerdi.
- ¹² Böylece Biz de onu suçluların kalplerine sokarız.
- ¹³ Geçmiştekilerin durumu ortada iken yine de ona inanmazlar.
- ¹⁴ Ve onlara gökten bir kapı açsak da oraya çıkmaya koyulsalar.
- ¹⁵ "Şüphesiz gözlerimiz kamaştı. Hayır! Biz büyüye uğramış bir ulus olduk" derler.

- ¹⁶ Ve andolsun, gökte takım yıldızlar meydana getirdik ve seyredenler için onları donattık.
- ¹⁷ Ve onları kovulmuş her türlü bozguncudan koruduk.
- ¹⁸ Ve ancak, kulak hırsızlığı yapan olursa, parlak bir alev onu kovalar.
- ¹⁹ Ve yeryüzünü yaydık ve oraya oynamaz dağlar diktik ve orada her şeyi ölçülü bitirdik.
- ²⁰ Ve orada sizin ve sizin rızık veremeyeceğiniz kimseler için geçimlikler var ettik.
- ²¹ Ve katımızda hazineleri olmayan hiçbir şey yoktur. Biz onu ancak bilinen bir ölçüye göre indiririz.
- ²² Ve biz rüzgârları aşılایıcı olarak gönderdik ve böylece gökten su indirdik de sizi onunla suladık. Yoksa, siz onu biriktiremezsiniz.
- ²³ Ve doğrusu, Biz, diriltiriz, öldürürüz ve hepsinin vârisi Biz kalırız.
- ²⁴ Ve andolsun, sizden önce geçenleri biliriz ve andolsun, geri kalanları da biliriz.
- ²⁵ Ve şüphe yok ki, Rabbin onları toplayacaktır. Doğrusu, O, bilgindir, bilgedir.
- ²⁶ Ve andolsun, Biz insanı biçimlenebilen kara çamurun tıkırdayan balçığından yarattık.
- ²⁷ Ve cini de daha önce ateşin alevinden yarattık.
- ²⁸ Ve hani, Rabbin meleklerle demişti: “Kara düzgün çamurun tıkırdayan balçığından bir beşer yaratacağım.
- ²⁹ Böylece onu kılığına koyduğum ve ruhumdan ona üflediğim zaman ona saygıya durun.”
- ³⁰⁻³¹ Bunun üzerine bütün melekler hep birden saygıya durdular. Ancak, İblis secde edenlerle beraber olmayı reddetti.

- ³² Dedi: "Ey İblis! Secde edenlerle beraber olmaktan seni alıkoyan nedir?"
- ³³ Dedi: "Düzgünlenebilir kara çamurun tıkırdayan balçığından yarattığın beşere secde edecek değilim."
- ³⁴⁻³⁵ Dedi: "Öyleyse yıkıl oradan. Şüphesiz, sen kovulmuşundur. Doğrusu, ceza gününe kadar lanet sanadır."
- ³⁶ Dedi: "Rabbim! Hiç olmazsa, beni diriltilecekleri güne kadar ertele."
- ³⁷⁻³⁸ Dedi: "Doğrusu, bilinen gün gelene kadar, sen ertelenenlerdenisin."
- ³⁹⁻⁴⁰ Dedi: "Rabbim! Beni azgınlığa ittiğin için, andolsun, yeryüzünde onlara azmayı süsleyeceğim ve onların hepsini azdıracam. Ancak, öz kulların bunların dışındadır."
- ⁴¹⁻⁴³ Dedi: "Üzerime aldığım doğru yol şudur: Doğrusu, kullarımın üzerinde senin bir gücün yoktur. Ancak, sana uyacak azgınlar dışardadır ve doğrusu, onların hepsinin toplanacağı yer cehennemdir."
- ⁴⁴ Onun yedi kapısı olup her bir kapıda onların girecekleri ayrı bir bölüm vardır.
- ⁴⁵ Doğrusu, saygılı olanlar cennetlerde ve pınar başlarındadırlar.
- ⁴⁶ "Oraya güvenle, esenlikle girin."
- ⁴⁷ Onların gönüllerindeki kini çıkardık, artık sedirler üzerinde karşılıklı oturan kardeşler olmuşlardır.
- ⁴⁸ Orada onlara bir yorgunluk dokunmaz ve oradan da çıkartılmazlar.
- ⁴⁹⁻⁵⁰ Kullarıma, bağışlayan, acıyan olduğumu ve azabımın da acıklı bir azap olduğunu bildir.
- ⁵¹ Ve onlara İbrahim'in konuklarından da haber ver.

- ⁵² Hani, onun yanına girip “Esenlik olsun” dediler. O “Doğrusu, sizden korkuyoruz” dedi.
- ⁵³ Dediler: “Korkma! Biz sana bilgin bir oğlanı müjdelemeye geldik.”
- ⁵⁴ Dedi: “Ben yaşlı iken bana müjde mi veriyorsunuz? Ne ile müjdeliyorsunuz.”
- ⁵⁵ Dediler: “Sana gerçeği müjdeliyoruz. Umutsuzlardan olma.”
- ⁵⁶ Dedi: “Kim Rabbinin acımasından ümidini keserse, onlar sapıtmış olurlar.”
- ⁵⁷ Dedi: “Ey elçiler! İşiniz nedir?”
- ⁵⁸⁻⁶⁰ Dediler: “Doğrusu, biz suçlu bir ulusa gönderildik. Lut’un ailesi dışında hepsini mutlaka kurtaracağız. Onun karısının geride kalanlardan olmasını öngördük.”
- ⁶¹⁻⁶² Elçiler Lut’un ailesine gelince, dedi ki: “Doğrusu, siz tanınmayan kimselersiniz.”
- ⁶³⁻⁶⁵ “Hayır! Biz, sana sadece şüphe edip durduklarını getirdik ve sana gerçeği getirdik ve doğrusu doğru söylüyoruz. Artık gecenin bir kısmında ailenle yola çık, sen de arkalarından git, hiçbiriniz arkasına bakmayın, size emrolunan yere yürüyün” dediler.
- ⁶⁶ Böylece ona, bunların sabahlarken sonlarının kesi-
leceğini bildirdik.
- ⁶⁷ Şehir halkı sevinerek geldiler.
- ⁶⁸⁻⁶⁹ Dedi: “Bunlar benim konuklarımdır, beni utandırmayın. Allah’tan korkun, beni rezil etmeyin.”
- ⁷⁰ Dediler: “Biz seni el âleme karışmaktan menetmemiş miydik?”

- 71 Dedi: “Eğer, dediğinizi yapacaksanız, işte bunlar kızlarım.”
- 72 Senin hayatına andolsun, onlar sarhoşlukları içinde bocalıyorlar.
- 73 Böylece güneş doğarken çığlık onları yakalayiverdi.
- 74 Böylece yurtlarının altını üstüne getirdik. Üzerlerine çamurdan pişmiş taş yağdırdık.
- 75 Doğrusu, bunlarda anlayışlı kimselere belgeler vardır.
- 76 Ve doğrusu, onlar işlek yol üzerinde hâlâ durmaktadır.
- 77 Doğrusu, bunlarda inançlılara bir belge vardır.
- 78 Ve ormanlık yerde oturanlar da haksızlık yapıyorlardı.
- 79 Bunun için onları cezalandırdık. Hâlâ her ikisi de açık ana yol üzerindedir.
- 80 Ve andolsun, Hicr halkı elçileri yalanladılar.
- 81 Ve ilkelerimizi onlara gönderdiğimiz halde yüz çeviriyorlardı.
- 82 Ve dağlarda güvenilir evler yontuyorlardı.
- 83 Ancak sabahlarken çığlık onları da yakalayiverdi.
- 84 Ve elde edip durdukları kendilerine bir yarar sağlamadı.
- 85 Ve biz, gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri gerçeğe göre yarattık. Doğrusu Saat gelecektir. Onun için güzel bir görmezlikten gel.
- 86 Doğrusu, senin Rabbin pek yaratan bilgindir.
- 87 Ve andolsun, sana iki kat yediyi ve yüce Kur’an’ı verdik.
- 88 Onlardan kimilerini gönendirdiğimiz türlü türlü nesnelere sakın göz dikme ve onlara üzülmeye, inançlıları kanatların altına al.
- 89 Ve de ki: “Doğrusu ben apaçık uyarıcıyım.”
- 90 Bölenlere indirmiş olduğumuz gibi;

⁹¹ Ki onlar, Kur'an'ı bölük pörçük ettiler.

⁹²⁻⁹³ Ve Rabbine andolsun, hepsini yapmakta olduklarından kuşkusuz sorgulayacağız.

⁹⁴⁻⁹⁶ Artık sana buyurulanı açıkça ortaya koy ve ortak koşanlara aldırma. Doğrusu, Allah'ın yanına başka tanrı koyan alaycılara karşı Biz sana yeteriz. Onlar ne olduğunu bileceklerdir.

⁹⁷ Andolsun, onların dediklerine gönlünün daraldığını biliyoruz.

⁹⁸ Böylece Rabbini överek yücelt ve secde edenlerden ol.

⁹⁹ Ve Rabbine kulluk et ki, sana kesin bilinç gelsin.

16. BAL ARISI / NAHL BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 128 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹ Allah'ın buyruğu gelecektir. Artık onun tez gelmesini istemeyin. Allah onların ortak koşmalarından yücedir ve arıdır.

² “Benden başka Tanrı yoktur ve artık Bana saygılı olun” buyruğu ile uyarsınlar diye, kullarından dileğine meleklerle vahiy indirir.

³ O, gökleri ve yeri gerçeğe göre yarattı. O, ortak koşmalarından yücedir.

⁴ O, insanı oğulcuktan yarattı. Öyleyken, insan apaçık bir hasım kesildi.

⁵ O, davarları da sizin için yaratmıştır. Onlarda sizi sıcak tutacak ve daha birçok faydalı şeyler vardır. Onlardan kimini de yersiniz.

⁶ Akşamleyin getirirken de sabahleyin salıverirken de onlarda sizin için bir güzellik vardır.

- ⁷ Ve kendi kendinize zor varacağınız yerlere ağırlıklarınızı taşırlar. Doğrusu, Rabbiniz acıyandır, şefkatlidir.
- ⁸ Atları, katırları ve eşekleri binmeniz ve süs için yarattı. Bilmediğiniz nice şeyler yaratmaktadır.
- ⁹ Yolun doğrusu Allah'ındır. Ondan sapan da vardır. O, dileseydi hepinizi doğru yola iletirdi.
- ¹⁰ Gökten size su indiren O'dur. Ondan içersiniz; hayvanları otlattığınız bitkiler de onunla biter.
- ¹¹ O, onunla size, ekinler, zeytin ve hurma ağaçları, bağlar ve her türlü ürünü yetiştirir. Doğrusu, düşünen ulusa bunda ders vardır.
- ¹² Geceyi, gündüzü, güneşi, ayı sizin için boyunduruk altına almıştır. Yıldızlar onun buyruğuna boyun eğmektedir. Doğrusu, aklını kullananlara bunlarda ibretler vardır.
- ¹³ Yeryüzünde rengârenk şeyleri de sizin için yaratmıştır. Doğrusu, hatırlayacak ulusa bunlarda ders vardır.
- ¹⁴ Taze et yemeniz, takındığınız süsleri elde etmeniz ve Allah'ın bolluğundan faydalanmanız için gemilerin yara yara gittiğini gördüğün denize boyun eğdiren de O'dur.

- 15-16 Sizi sallar diye yeryüzüne oynamaz dağlar, ırmaklar ve doğru yolda olasınız diye yollar, işaretler yerleştirdi. Onlar yıldızlarla da yol bulurlar.
- 17 Yaratan, yaratamayana hiç benzer mi? Anlamaz mısınız?
- 18 Eğer Allah'ın nimetini sayarsanız onu sayılandırılmazsınız. Doğrusu, Allah çok bağışlayan, çok acıyandır.
- 19 Ve Allah gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilir.
- 20 Allah yerine taptıkları şeyler, hiçbir şey yaratamazlar. Oysa kendileri yaratılmıştır.
- 21 Onlar, diri değildirler, cansızdırlar. Ne zaman diriltileceklerinin de bilincinde değildirler.
- 22 Tanrınız tek bir tanrıdır. Ama, ahirete inanmayanların kalpleri inkâr etmektedir. Ve onlar büyüklük taslarlar.
- 23 Şüphesiz, Allah onların gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir. Doğrusu, O, büyüklük taslayanları sevmez.
- 24 Onlara, "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulsa, "Öncekilerin masalları" derler.
- 25 Artık diriliş günü, kendi günahlarını tam olarak ve bilmeden saptırdıkları kimselerin günahlarından da yüklenirler. Dikkat! Ne kötü yük yükleniyorlar!
- 26 Onlardan öncekiler düzen kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah onların binalarına temellerinden geldi de tavanları başlarına çöktü. Azap onlara farketmedikleri yerden geldi.

- ²⁷ Sonra diriliş günü, Allah onları rezil eder ve “Uğruna tartışıp durduğunuz ortaklarım nerede?” der. Kendilerine ilim verilenler ise şöyle derler: “Doğrusu, bugün rezillik ve iğrençlik inkârcılarıdır.”
- ²⁸ Kendilerine yazık ettikleri sırada meleklerin canlarını aldığı bunlar, “Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk” diyerek teslim olurlar. Hayır! Doğrusu Allah yapmakta olduklarınızı biliyor.
- ²⁹ İçinde temelli kalacağınız cehennemin kapılarından girin. Büyüklemlerin durağı ne kadar kötüdür!
- ³⁰ Saygılı olanlara, “Rabbiniz ne indirdi?” dendiğinde, “İyilik” derler. Bu dünyada iyi davrananlara iyilik vardır. Ahiret yurdu ise daha iyidir. Saygılı olanların yurdu ne güzel!
- ³¹ Onlar, altlarından ırmaklar akan daimi mutluluk cennetlerine girerler. Orada diledikleri vardır. Allah böylece, saygılı olanları ödüllendirir.
- ³² Melekler, iyiler olarak onların canlarını alırken “Size esenlik olsun! Yapmış olduğunuza karşılık cennete girin” derler.
- ³³ Onlar, kendilerine ancak meleklerin gelmesini veya Rabbinin buyruğunun gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmedi. Ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.
- ³⁴ Bundan dolayı, işledikleri kötülükler başlarına geldi ve alay edip durdukları şeyle kuşatıldılar.

- ³⁵ Allah'a ortak koşanlar, "Allah dileseydi, O'ndan başka hiçbir şeye biz de atalarımız da tapmazdık ve O'nsuz da hiçbir şeyi haram kılmazdık" dediler. Kendilerinden öncekiler de böyle yapmıştı. Elçilere düşen, ancak apaçık bildirim değil mi?
- ³⁶ Andolsun, her millete "Allah'a tapın, azgınlardan kaçının" diyen elçi göndermişizdir. Allah içlerinden kimine doğru yolu gösterdi ve kimi de sapkınlığı hak etti. Yeryüzünde gezin ve yalanlayanların sonlarının nasıl olduğuna bakın.
- ³⁷ Sen onların doğru yola gelmelerine özensen de, Allah sapanı doğru yolu göstermez ve onların yarımcıları da olmaz.
- ³⁸ Ölen kimseyi Allah'ın diriltemeyeceği üzerine bütün güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır! Gerçekten üzerine aldığı bir söz vermiştir. Ancak, insanların çoğu bilmezler.
- ³⁹ Çünkü, hakkında ayrılığa düştükleri şey onlara anlatılacak ve doğrusu, nankörler de yalancı olduklarını bileceklerdir.
- ⁴⁰ Ve ancak, bir şeyin olmasını dilediğimizde, ona sözümüz sadece "ol" olur, o da hemen olur.
- ⁴¹ Kendilerine haksızlık yapıldıktan sonra, Allah uğrunda göç eden kimseleri, andolsun, dünyada güzelce yerleştiririz. Ahiret ödülünün daha büyük olduğunu keşke bilseler.
- ⁴² Onlar, katlanan ve yalnız Rablerine güvenen kimselerdir.

- 43-44 Ve senden önce de kendilerine kitaplar ve açık belgelerle vahyettiğimiz birtakım adamlar göndermiştik. Eğer bilmiyorsanız ilim adamlarına sorun. Onlara gönderileni insanlara açıklamak için sana hatırlatıcıyı gönderdik. Belki düşünürler.
- 45 Kötü işler çevirenler Allah'ın kendilerini yere batırmasından veya hiç farkına varmayacakları bir yerden azabın kendilerine gelmesinden;
- 46 Ya da kaçışıp dururlarken yakalamasından, ki kaçamazlar;
- 47 Ya da gitgide kaygılanırken ele geçirmesinden güvende midirler? Doğrusu, Rabbiniz acıyandır, şefkatlidir.
- 48 Allah'ın yarattığı şeylerin gölgelerinin sağa ve sola devinerek alçak gönülle Allah'a boyun eğdiklerini görmüyorlar mı?
- 49 Göklerde bulunanlar ve yerde bulunan bütün canlılar ve melekler, büyüklük taslamadan Allah'a boyun eğler.
- 50 Üstlerinde olan Rablerinden korkarlar, emrolundukları şeyleri yaparlar.
- 51 Allah "İkili! İki tanrı edinmeyin. Ve O, ancak tek bir tanrıdır, yalnız Bana saygı gösterin" dedi.
- 52 Göklerde ve yerde olan O'nundur. Din de daima O'nundur. Allah'tan başkasına mı saygılı olacaksınız?
- 53 Sizde olan her bir nimet Allah'tandır. Sonra bir sıkıntı başınıza geldiği zaman, yalnız O'na yakarırsınız.
- 54 Sonra sıkıntıyı sizden giderince, içinizden birtakımları hemen Rablerine ortak koşarlar.

- ⁵⁵ Böylece kendilerine verdiklerimizi inkâr ederler. Öyleyse, yaşayın bakalım, yakında bileceksiniz.
- ⁵⁶ Kendilerine verdiğimiz rızıktan, ne olduğunu bil-mediklerine pay ayırırlar. Vallahi, uydurup durdu-ğunuz şeylerden, şüphesiz, sorulacaksınız.
- ⁵⁷ Allah'a, haşa, kızları veriyor, kendileri hoşlarına gi-deni alıyorlar.
- ⁵⁸ Onlardan birine kızı olduğu müjdelendiği zaman, öfkesini yutkunarak yüzü kapkara kesilir.
- ⁵⁹ Kendisine verilen kötü müjde yüzünden, ulustan gizlenmeye çalışır; onu utana utana tutsun mu, yoksa onu toprağa mı gömsün? Ne kötü hüküm veriyorlar!
- ⁶⁰ Ahirete inanmayanlar kötülüğe örnektir, en yüce örnek Allah'ın verdiğiidir. Ve O, yücedir, bilgedir.
- ⁶¹ Eğer, Allah insanları haksızlık yapmalarından ötürü yakalamış olsaydı, yeryüzünde bir canlı bırakmazdı. Fakat, onları belli bir süreye kadar erteler. Süreleri geldiği zaman, ne bir an geciktirebilirler, ne de öne alabilirler.
- ⁶² Beğenmedikleri şeyleri Allah'a mal ederler. En güzel şeylerin kendilerinin olduğunu dilleriyle yalan yere söylerler. Şüphesiz, onlara ateş vardır ve doğrusu ivedilikle götürülürler.
- ⁶³ Allah'a andolsun, senden önce toplumlara elçiler gönderdik. Şeytan, yaptıklarını kendilerine süsledi. Bugün de onların yakın dostudur. Ama, onlara acıklı azap vardır.
- ⁶⁴ Sana kitabı, ancak, ayrılığa düştükleri şeyleri onlara açıklamak için ve inanan ulusa da doğruluk göster-gesi ve acıma olsun diye indirdik.

- ⁶⁵ Allah gökten su indirir ve onunla ölümünden sonra yeri diriltir. Doğrusu, dinleyen ulusa bunda bir belge vardır.
- ⁶⁶ Ve doğrusu, davarlarda da size bir ders vardır. Karınlarındaki kığı ile kan arasından içenlere kolay olan halis süt içiririz.
- ⁶⁷ Hurma ağacının ve üzümlerin ürünlerinden bir hoş içki ve güzel rızık elde edersiniz. Doğrusu, aklını kullanan ulus için bunda bir belge vardır.
- ⁶⁸ Rabbin bal arısına vahyetti: “Dağlarda, ağaçlarda ve kurulmuş kovanlarda yuvalar edin.
- ⁶⁹ Sonra her türlü üründen ye de Rabbinin işlek olan yollarından yürü.” Karınlarından, insanlara şifa olan türlü türlü renkte içecek çıkar. Doğrusu, düşünen ulusa bunda bir ders vardır.
- ⁷⁰ Allah sizi yaratmıştır, sonra sizi öldürür. Ve, içinizden kimileri de, bilirken bilmez olacakları ömrün en güçsüz durumuna ulaştırılır. Doğrusu, Allah bilir, kudret sahibidir.
- ⁷¹ Allah rızık bakımından kiminize kiminizden daha çok vermiştir. Çok verilenler, antlaşma yaptıklarına rızıklarını vermezler. Halbuki rızıkta onların hepsi eşittir. Allah’ın nimetini bilerek mi inkâr ediyorlar?
- ⁷² Allah size kendinizden eşler var etmiştir. Eşlerinizden de oğullar ve torunlar var eder. Temiz hoş şeylerden size rızık verir. Öyle iken saçma şeye mi inanıyorlar? Ve Allah’ın nimetini, bilerek mi inkâr ediyorlar?

- ⁷³ Allah yerine, göklerden ve yerden kendilerine rızık veremeyen ve veremeyecek olan şeylere mi tapıyorlar?
- ⁷⁴ Allah'a örnekler vermeye kalkışmayın. Doğrusu, Allah bilir, siz ise bilmezsiniz.
- ⁷⁵ Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı bir köle ile, kendisine katımızdan verdiğimiz güzel rızıktan gizlice ve açıkça veren kimseyi örnek veriyor. Bunlar hiç eşit olur mu? Övgü Allah'adır. Ancak, çoğu bilmez.
- ⁷⁶ Allah iki adamı örnek veriyor. Hiçbir şeye gücü yetmeyen, efendisine yük olan, bir yere gönderse bir iyilik getiremeyen dili tutuk biri ile doğru yolda olarak adaletle buyuran kimse bir olur mu?
- ⁷⁷ Göklerin ve yerin görünmeyeni Allah'a aittir. Saatin durumu bir göz kırpması kadar veya daha kısa bir zaman işidir. Doğrusu, Allah'ın gücü her şeye yeter.
- ⁷⁸ Allah sizi, annelerinizin karnından bir şey bilmez durumda çıkarmış ve şükredesiniz diye, size kulak, gözler ve yürekler vermiştir.
- ⁷⁹ Göğün boşluğunda buyruk altında uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Allah'tan başkası öylece tutamaz. Doğrusu, bunlarda inanan ulusa belgeler vardır.

- ⁸⁰ Allah, evlerinizden size barınak yeri eyledi. Size hayvanların derilerinden göç gününüzde ve konaklama gününüzde kolayca taşıyabileceğiniz konutlar; yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından, bir süreye kadar kullanabileceğiniz taşınabilir gönenesi nesneler ve yararlanılacak şeyler var etmiştir.
- ⁸¹ Allah, yarattıklarından size gölgeler yapmış, dağlarda barınaklar var etmiş, sizi sıcaktan koruyacak giysiler ve savaşta sizi koruyacak zırhlar yaratmıştır. Esenlik kazanasınız diye size olan nimetini böyle tamamlıyor.
- ⁸² Eğer yüz çevirirlerse, sana ancak açıkça bildirmek düşer.
- ⁸³ Allah'ın nimetini bilirler, sonra da inkâr ederler. Onların çoğu nankördür.
- ⁸⁴ Her milletten bir tanık getireceğimiz gün, artık inkâr edenlere izin verilmez ve özürleri de dinlenmez.
- ⁸⁵ Haksızlık edenler azabı gördüklerinde, ne azapları hafifletilir, ne de onlara bir süre verilir.
- ⁸⁶ Allah'a ortak koşanlar, ortaklarını gördükleri zaman, "Rabbimiz! Senden başka yalvardığımız ortaklarımız işte bunlardır" derler. Koştukları ortaklar onlara, "Doğrusu, siz tam yalancısınız" diye söz atarlar.
- ⁸⁷ O gün, onlar Allah'a boyun büklerler ve uydurup durdukları şeyler ortalıktan kaybolur.

- ⁸⁸ Nankörlük edenlerin ve Allah yolundan alıkoyanların, yaptıkları bozgunculuğa karşılık, azap üstüne azaplarını artırırız.
- ⁸⁹ Her milletin içinden kendilerine bir tanık gönderdiğimiz gün ve seni de bunlara tanık getirdiğimizde! Ve sana her şeyi açıklayan, içtenlikle doğruluğa bağlı olanlara doğruluk göstergesi, acıma ve müjde olarak kitabı indirdik.
- ⁹⁰ Doğrusu, Allah, adaletli olmayı, iyi davranmayı, yakınlığı olanlara vermeyi emreder; çirkin işleri, kötü söylemeyi ve aşırılığı yasaklar. Hatırlayıp anlırsınız diye, Allah size öğüt veriyor.
- ⁹¹ Sözleştiğiniz zaman Allah'ın andını yerine getirin. Yeminleri, Allah'ı kendinize kefil göstererek pekiştirdikten sonra bozmayın. Doğrusu, Allah yaptığı-nızı bilir.
- ⁹² Bir milletin diğer bir millettten sayıca daha çok olmasından dolayı, ipliğini iyice eğirip katladıktan sonra örgüsünü bozan kadın gibi, aranızdaki yeminlerinize hile sokarak bozmayın. Şüphesiz, Allah onunla sizi deniyor. Aranızda anlaşmazlığa düştüğünüz şeyi diriliş günü elbette size açıklayacaktır.
- ⁹³ Allah dileseydi, sizi tek bir millet yapardı. Ama, O, sapmayı dileyene yol verir ve doğruyu dileyene yol gösterir. Andolsun ki, yapmakta olduklarınızdan sorgulanacaksınız.

- ⁹⁴ Yeminlerinizi birbirinizi aldatmak için yapmayın, yoksa sağlam basmış olan ayak sürçebilir ve Allah'ın yolundan alıkoymuş olacağınızdan dolayı da kötülüğü tadarsınız ve size büyük azap olur.
- ⁹⁵ Allah'ın antlaşmasını az bir değere satmayın. Doğrusu, bilmiş olsanız, ancak Allah'ın katında olan sizin için çok daha iyidir.
- ⁹⁶ Sizde olanlar tükenir, ama Allah katında olan tükenmez! Dayananlara ödülleri, yapmakta olduklarının en güzeli ile ödeyeceğiz.
- ⁹⁷ İnanmış olarak kadın ve erkekten kim yararlı iş işlerse, andolsun, Biz ona hoş bir hayat yaşatacağız. Andolsun, ödülleri yaptıklarının en güzeli ile ödeyeceğiz.
- ⁹⁸ Kur'an okuyacağın zaman, taşlanmış şeytandan Allah'a sığınmayı dile.
- ⁹⁹ Doğrusu onun, sadece inananlar ve Rablerine güvenenler üzerinde bir baskısı yoktur.
- ¹⁰⁰ Onun baskısı ancak onu dost edinenler ve Allah'a ortak koşanlar üzerindedir.
- ¹⁰¹ Biz bir ayetin yerini başka bir ayetle değiştirdiğimiz zaman, ki Allah ne indirdiğini en iyi bilendir, onlar, "Sen sadece uyduruyorsun" derler. Hayır! Onların çoğu bilmiyorlar.
- ¹⁰² De ki: "Kutsal ruh onu Rabbinin katından inananların inançlarını pekiştirmek ve içtenlikle doğruluğa bağlı olanlara doğruluk göstergesi ve müjde olarak gerçeikle indirmiştir."

- ¹⁰³ Andolsun, onların “Şüphesiz ona bir beşer öğretiyor” dediklerini biliyoruz. İşaret ettikleri insanın dili yabancıdır. Oysa bu, apaçık, düzgün bir Arapça’dır.
- ¹⁰⁴ Doğrusu Allah’ın ilkelerine inanmayanları Allah yola getirmez. Onlara acı bir azap vardır.
- ¹⁰⁵ Ve yalanı, ancak, Allah’ın ilkelerine inanmayanlar uydururlar. İşte yalancılar onlardır.
- ¹⁰⁶ İnandıktan sonra, gönlü inançla dolu olarak zor altında Allah’ı inkâr edenin dışında kim gönlünü inkârcılığa açarsa, onlara Allah katından bir öfke vardır ve büyük azap da onlarıdır.
- ¹⁰⁷ Çünkü, onlar dünya hayatını sonrakine yeğ tutmuşlardır ve Allah inkâr eden ulusu doğru yola getirmez.
- ¹⁰⁸ İşte, Allah’ın gönüllerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimseler bunlardır ve dalgınlar da işte bunlardır.
- ¹⁰⁹ Kuşkusuz, ahirette kaybedecek olanlar da bunlardır.
- ¹¹⁰ Doğrusu, Rabbin, denenmeye sokulduktan sonra, göç eden, sonra Allah uğrunda savaşıp ve zora katlanan kimselerden yanadır. Şüphesiz, bundan sonra da Rabbin bağışlayandır, acıyandır.

- ¹¹¹ Herkesin kendisi için uğraş vereceği gün geldiğinde, haksızlık yapılmadan, herkesin yaptığı kendisine tam ödenir.
- ¹¹² Allah size, güvenlik ve hoşnutluk içinde olan, her yandan rızkı kendisine bolca gelen, ancak Allah'ın nimetini inkâr eden bir kenti örnek vermektedir. Allah, bu yaptıklarından dolayı, onlara açlığı ve korkuya bürünmeyi tattırdı.
- ¹¹³ Andolsun, içlerinden kendilerine bir elçi gelmiş ve onu yalanlamışlardı. Onlar haksızlık yaparken azap onları yakaladı.
- ¹¹⁴ Eğer, yalnız Allah'a tapıyorsanız, O'nun size verdiği rızkından helal ve hoş olarak yiyin ve Allah'ın nime-tine şükredin.
- ¹¹⁵ Allah size, sadece leşi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilenleri haram etmiştir. Ancak, darda kalanın istekli olmadan ve gereğini aşmadan bunlardan yemesinde bir günah yoktur. Doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹¹⁶ Dillerinizin yalan nitelemelerinden dolayı "Şu helaldir, bu haramdır" demeyin, yoksa, Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Doğrusu, Allah'a karşı yalan uyduranlar başarıya ulaşamazlar.
- ¹¹⁷ Az bir gönenç ve onlara acıklı bir azap vardır.
- ¹¹⁸ Sana anlattıklarımızı daha önce Yahudi olanlara da haram kılmıştık. Ve Biz onlara kıymadık, ancak on-lar kendilerine kıyıyorlardı.

- ¹¹⁹ Sonra, doğrusu Rabbin, bilmeyerek kötülük işleyip ardından tövbe eden ve düzeltenlerden yanadır. Doğrusu, Rabbin ondan sonra da bağışlar, acır.
- ¹²⁰ Doğrusu, İbrahim Allah'a yönelen, O'na boyun eğen bir önderdi. Allah'a ortak koşanlardan değildi.
- ¹²¹ Rabbinin nimetlerine şükrederdi. Rabbi de onu seçti ve doğru yola iletti.
- ¹²² Dünyada ona güzel olanı vermiştik. Doğrusu, o, sonunda da yararlılık yapanlardan olacaktır.
- ¹²³ "Şimdi sana, doğruya yönelen İbrahim'in dinine uy!" diye vahyedyoruz. O, ortak koşanlardan değildi.
- ¹²⁴ Cumartesi yasağı, onda ayrılığa düşenler için konuldu. Doğrusu, Rabbin, ayrılığa düştükleri hususta, diriliş günü aralarında hükmedecektir.
- ¹²⁵ Rabbinin yoluna bilgelikle ve güzel öğütle çağır; en güzel biçimde onlarla tartış. Doğrusu, Rabbin, kendi yolundan kimin saptığını en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da bilir.
- ¹²⁶ Eğer cezalandırırsanız, size verilen cezanın aynı kadar cezalandırın. Andolsun, kendinizi tutarsanız. Bu kendini tutanlar için daha iyidir.
- ¹²⁷ Dayanıklı ol, dayanıklı olman ancak Allah'ın yardımıdır. Onlara üzülmeye ve kurdukları düzenlerden de sıkıntıda olma.
- ¹²⁸ Doğrusu, Allah saygılı olanlarla ve elbette iyi davrananlarla beraberdir.

17. GECE YOLCULUĞU / İSRA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 111 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kulunu geceleyin Saygın Mescid'den bir kısım belgelerimizi kendisine göstermek için, çevresini bereketli kıldığımız en uzak tapınma yerine götüren Allah yücedir. Doğrusu, O, işitendir, görendir.
- ² Ve Musa'ya kitap verdik ve onu İsrailoğullarına "Benden başka savunucu tutmayın" diye doğruluk göstergesi yaptık.
- ³ Ey Nuh ile beraber taşıdıklarımızın soyundan olanlar! Doğrusu, o çok şükreden bir insandı.
- ⁴ Ve kitapta İsrailoğullarına "Andolsun, yeryüzünde iki defa bozgunculuk yapmıştınız ve büyüklendikçe büyüklendiniz" diye bildirmiştik.
- ⁵ Böylece ikiden, birincisinin vakti geldiği zaman, pek güçlü olan kullarımızı üzerinize saldı ve yurtlarınız arasında dolaştılar. Bu yerine getirilecek bir söz verme idi.
- ⁶ Sonra sizi onlara üstün getirdik. Size mallar, oğlanlar verdik ve sizin sayınızı artırdık.
- ⁷ İyi davranırsanız kendinize iyi davranmış olursunuz; eğer kötü davranırsanız kendinize olur. Sonraki sözün vakti geldiği zaman suratlarınızı ekşitecek, ilk defa tapınağa girdikleri gibi girecek ve ele geçirdiklerini yerle bir edeceklerdir.

- ⁸ Rabbinizin size acıyacağı umulur. Ancak, siz dönerseniz, Biz de döneriz. İnkârcıları cehennemle çevrili kılmışsızdır.
- ⁹⁻¹⁰ Doğrusu, bu Kur'an, en doğru olanı gösterir ve yararlı işler işleyen inananlara büyük ödül olduğunu ve sonraya inanmayanlara acı azap hazırladığımızı bildirir.
- ¹¹ Ve insan aceleci olduğundan, iyiliği istercesine kötülüğü ister.
- ¹² Ve gece ve gündüzü iki simge yaptık. Gecenin simgesini silip gündüzün simgesini aydınlatıcı yaptık ki, Rabbinizin bolluğunu arayın ve yılların sayısını ve hesaplamayı bilin. Her şeyi uzun uzadıya açıklıyoruz.
- ¹³ Ve her insanın gidişini boynuna ilâştireceğiz. Diriliş günü onu açılmış olarak bulacağı bir kitap gibi önüne çıkaracağız.
- ¹⁴ Kitabını oku, bugün, kendi hesabını kendin görmeye yeter.
- ¹⁵ Kim doğru yola gelirse, ancak kendisi için doğru yola gelmiş olur. Ve kim de saparsa, ancak kendi zararına sapmış olur. Ve sorumlu olan başkasının sorumluluğunu çekmez. Ve elçi göndermedikçe azap edecek değiliz.
- ¹⁶ Ve biz bir kenti yok etmek istediğimiz zaman, görkemlilerine emrederiz. Ne var ki, onlar orada bozgunculuk yaparlar; böylece onlara karşı verilen söz gerçekleşir. Sonra biz de orasını yerle bir ederiz.
- ¹⁷ Ve Nuh'tan sonra nice kuşakları yok ettik. Ve kullarının günahlarını gören ve haberdar olarak Rabbin yeter.

17/9, 7/145, 39/18, 55.

17/11, 1/2, 6/1, 18/1, 35/1, 39/75.

17/12, 10/5, 36/39.

17/15, 10/108, 20/123, 39/41.

- ¹⁸ Kim çabuk olanı isterse, dilediğimize ondan istediğimiz kadar çabuklaştırırız. Sonra, cehennemi ona ayırırız, yerilmiş ve kovulmuş olarak oraya yaslanır.
- ¹⁹ Ve kim sonrakini isteyip, inanmış olarak onun için gerekli çalışmayı yaparsa, işte bunların çalışmaları teşekküre değer olur.
- ²⁰ İşte, onların ve bunların her birine Rabbinin bahşışinden ulaştırırız. Rabbinin bağışı yasak kılınmış değildir.
- ²¹ Kimine kiminden artık bir iyilikte bulunduğumuza bir bak! Ama, sonunu düşünenlerin dereceleri daha büyük, erdemce de daha büyüktür.
- ²² Öyle ise Allah'la beraber başka tanrı edinme, yoksa, yerilmiş ve yüzüstü bırakılmış otursun.
- ²³ Ve Rabbin, yalnız Kendisine tapmanızı ve ana babaya iyi davranmanızı buyurdu. Eğer, ikisinden biri veya her ikisi senin yanında kocayacak olursa, onlara "Öf" bile deme ve onları azarlama, onlara yumuşak söz söyle.
- ²⁴ Ve onlara acıyarak, alçak gönüllülük kanatlarını ger ve "Rabbim! Küçükken beni büyüttükleri gibi Sen de onlara acı" de.
- ²⁵ İçinizde olanı en iyi Rabbiniz bilir. Eğer, yararlı kimselerseniz, doğrusu, O kendisine başvuranları bağışlar.
- ²⁶ Ve yakınlığı olana, düşküne, yolcuya hakkını ver, ama saçıp savurma.
- ²⁷ Doğrusu, saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Oysa, şeytan Rabbine karşı çok nankördür.

- ²⁸ Ve eğer Rabbinden umduğun bir acımayı beklemek üzere onlardan yüz çevirecek olursan, hiç değilse onlara yumuşak bir söz söyle.
- ²⁹ Ve elini boynuna bağlama ve büsbütün de onu açma, yoksa kınanmış, iç çekerek oturursun.
- ³⁰ Doğrusu, Rabbin, dilediği kimsenin rızkını genişletir ve ölçüyle verir. Doğrusu O, kullarını görür, bilir.
- ³¹ Ve yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Sizi de onları da Biz rızıklandırıyoruz. Doğrusu, onları öldürmek büyük günahtır.
- ³² Ve zinaya yaklaşmayın. Doğrusu o, çirkin bir iştir ve ne kötü bir yoldur!
- ³³ Ve Allah'ın saygın kıldığı cana haksız yere kıymayın. Haksız yere öldürülenin velisine bir yetki vermişizdir. Artık, o da öldürmekte aşırı gitmesin. Doğrusu, ne de olsa yardım görmüştür.
- ³⁴ Ve erginlik çağına ulaşana kadar, yetimin malına en güzel şeklin dışında yaklaşmayın. Sözleşmeyi yerine getirin. Doğrusu verilen söz sorumluluğu gerektirir.
- ³⁵ Ve ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve doğru terazi ile tartın. Böyle yapmak sonuçta daha güzel ve daha iyidir.
- ³⁶ Ve bilgin olmadığı şeyin ardına düşme. Doğrusu, işitmek, görmek ve gönül, işte her biri bilmesinden sorumludur.
- ³⁷ Ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme, doğrusu, yeri delemezsin ve boyca dağlara erişemezsin.
- ³⁸ Bunların hepsi, Rabbinin katında beğenilmeyen, kötü şeylerdir.

17/31, 6/151.

17/32, 24/2-4, 25/68, 60/12.

17/35, 6/152, 7/85, 11/85, 26/181.

17/36, 16/78, 23/78, 32/9, 50/37, 67/23.

- ³⁹ Bunlar, Rabbinin sana bildirdiği bilgeliklerdendir. Sakın, Allah'la beraber başka tanrı edinme, yoksa yerilmiş ve kakılmış olarak cehenneme atılırsın.
- ⁴⁰ Rabbiniz oğulları size özel kıldı da, melekleri dışı olarak kendisine mi alıkoydu? Doğrusu, siz büyük söz söylüyorsunuz.
- ⁴¹ Ve andolsun, bu Kur'an'da, hatırlayıp anlamaları için bunları türlü biçimlerde anlatıyoruz, fakat bu, sadece onların kaçışını artırıyor.
- ⁴² De ki: "Eğer, onların dedikleri gibi O'nunla beraber tanrılar bulunsaydı, o durumda hepsi arşın sahibi olmaya yol ararlardı."
- ⁴³⁻⁴⁴ O, onların söylediklerinden ne kadar uzak! O, yücedir, uludur. Yedi gök, yer ve bunlarda bulunanlar O'nu yüceltirler. O'nu övgüyle yüceltmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz, onların yüceltmelerini anlamazsınız. Doğrusu, O, ivercen değildir, bağışlayandır.
- ⁴⁵ Ve Kur'an'ı okuduğun zaman, senin ile sonraki-ne inanmayanlar arasına görünmeyen bir perde koyarız.
- ⁴⁶ Ve onu anlarlar diye kalplerine örtüler ve kulaklarına da ağırlık koyduk. Ve Kur'an'da yalnız Rabbin andığın zaman, onlar ardlarına dönerler.
- ⁴⁷⁻⁴⁸ Hani, seni dinlerken niye dinlediklerini; hem gizli toplantılarında, hani haksızlık yapanların "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediklerini iyi biliriz. Bak sana nasıl örnekler veriyorlar? Artık şaşırıldılar, bir yol bulamayacaklardır.
- ⁴⁹ Ve onlar "Biz kemik ve ufantılar olduğumuz zaman, doğrusu, biz yeniden yaratılıp diriltilecek miyiz?" derler.

- ⁵⁰⁻⁵¹ De ki: “İster taş, ister demir veya zihninizde büyütüğünüz bir yaratık olun.” “Bizi kim geri getirir?” derler. De ki: “Sizi ilk defa yaratan.” Şaşarak sana başlarını sallarlar ve “Peki, ne zamandır bu?” derler. De ki: “Yakında olabilir.”
- ⁵² Sizi çağırdığı gün, O’nu överek, çağrısına gidersiniz ve az bir süre kaldığınızı sanırsınız.
- ⁵³ Ve kullarıma söyle! “En güzel olanı söylesinler.” Doğrusu, şeytan aralarını bozar. Şüphesiz, şeytan insanın apaçık düşmanıdır.
- ⁵⁴ Rabbiniz sizi en iyi bilendir. Dilerse size acır veya dilerse size azap eder. Biz, seni onlara koruyucu göndermedik.
- ⁵⁵ Ve göklerde ve yerde olanları Rabbin daha iyi bilir. Andolsun, peygamberlerin kimine kiminden artık iyilikte bulunduk ve Davud’a Zebur’u verdik.
- ⁵⁶ De ki: “O’ndan başka savladıklarınızı çağırın.” Sizin bir sıkıntınızı gidermeye de, onu değiştirmeye de güçleri yetmez.
- ⁵⁷ İşte, bunların yalvardıklarının kendileri, Rablerine nasıl daha yakın olacaklarını ararlar, O’nun acımasını umar ve azabından korkarlar. Doğrusu, Rabbinin azabı kaçınılmaya değer.
- ⁵⁸ Ve diriliş gününden önce yok etmeyeceğimiz veya çetin azaba uğratmayacağımız bir kent yoktur. Bu, kitapta yazılıdır.

- ⁵⁹ Ve belirtiler göndermekten bizi alıkoyan, öncekilerin onları yalanlamış olmasıdır. Semudlulara, gözönünde bir dişi deve vermiştik de ona zulmetmişlerdi. Oysa Biz belirtileri yalnız korkutmak için göndeririz.
- ⁶⁰ Ve sana “Doğrusu Rabbin insanları kuşatmıştır” demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyayı ve Kur’an’da lanetlenen ağacı sadece insanları sınamak için meydana getirdik. Biz onları korkutuyoruz, ama bu, ancak onların büyük azgınlığını artırıyor.
- ⁶¹ Ve meleklerle “Adem’e boyun eğin” demiştik. İblis’ten başka hepsi boyun eğmişti. O ise “Çamurdan yarattığına mı boyun eğeceğim?” demişti.
- ⁶² “Benden onurlu kıldığın bu kimse için ne dersin? Eğer, diriliş gününe kadar beni ertelersen, andolsun, onun soyunu, azı bir yana, ayartacağım” dedi.
- ⁶³ Dedi: “Çekil git! Onlardan kim sana uyarsa, doğrusu, hepinizin karşılığı tam bir ceza olacak olan cehennemdir.
- ⁶⁴ Ve onlardan gücünün yettiğini sesinle ayaklandır, üzerlerine yayalarınla ve atlılarınla haykırarak yürü, mallarına ve çocuklarına ortak ol, onlara vaadlerde bulun. Ancak, şeytan onları aldatmak için vadeder.
- ⁶⁵ Doğrusu, Benim kullarıma senin bir etkin olmaz. Senin Rabbin koruyucu olarak yeter.”
- ⁶⁶ Bolluğundan elde edesiniz diye, Rabbiniz sizin için denizde gemiler yüzdürür. Doğrusu, O size acımaktadır.

- ⁶⁷ Ve denizde bir sıkıntı başınıza geldiği zaman, O'ndan başka yalvardıklarınız ortadan kaybolur. Ama, O, sizi karaya çıkarıp kurtardığı vakit yüz çevirirsiniz. Zaten insan pek nankördür.
- ⁶⁸ O'nun karada da sizi yere batırmasından veya üzerinize taş yağdırmasından güvende misiniz? Sonra, kendinizi savunan birini de bulamazsınız.
- ⁶⁹ Ya da, sizi tekrar denize döndürerek, kırıp geçiren bir kasırgayı üzerinize gönderip, inkâr etmenizden ötürü sizi suda boğmasından güvende misiniz? Sonra, Bizi sorumlu tutacak kimse de bulamazsınız.
- ⁷⁰ Ve andolsun, Biz insanoğullarını şerefli kıldık. Onları karada ve denizde gezdirdik ve temiz, hoş şeylerle onları besledik. Ve onlara yarattıklarımızın birçoğundan artık olarak birçok iyilikte bulunduk.
- ⁷¹ Bütün insanları önderleriyle çağırdığımız gün, kitabı kendisine sağından verilenler, işte onlar kitaplarını okurlar ve kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.
- ⁷² Ve bu dünyada kör olan, ahirette de kör, yolca da daha sapkındır.
- ⁷³ Bize karşı başka bir şeyi uydurman için, az kalsın sana vahyettiğimiz şeyden seni caydıracaklardı. O zaman seni dost edineceklerdi.
- ⁷⁴ Ve eğer, Biz seni sağlam tutmasaydık, andolsun, az da olsa neredeyse onlara yönelecektin.
- ⁷⁵ O durumda, sana kat kat hayat ve kat kat ölümlü tattırırdık. Sonra, Bize karşı bir yardımcı da bulamazdın.

- ⁷⁶ Ve andolsun seni yurdundan çıkarmak için neredeyse seni tedirgin edeceklerdi. O durumda, senin ardından onlar da pek az kalırlardı.
- ⁷⁷ Bu, senden önce gönderdiğimiz elçilerimizin yasa-sıdır. Bizim yasamızda değişiklik bulamazsın.
- ⁷⁸ Güneşin batmaya yüz tutmasından, gecenin karar-masına kadar namaz kıl. Tan ağarırken de oku. Doğ-rusu, tan ağarırken okumak bilinçlenmeye yarar.
- ⁷⁹ Ve sana gerekli olmadan geceleyin uyan, onu oku. Belki de Rabbin seni övülecek bir makama yükseltecektir.
- ⁸⁰ Ve de ki: "Rabbim! Girilecek yere dürüst girmemi sağla, çıkılacak yerden dürüst çıkmamı sağla. Katın-dan bana yardımcı bir yetki ver."
- ⁸¹ Ve de ki: "Gerçek geldi, saçmalık yok oldu. Doğrusu, zaten saçmalık yok olup gidicidir."
- ⁸² Ve biz, Kur'an'da inananlara şifa ve acıma olacak şey indiriyoruz. O, haksızlık yapanların ise sadece kaybını artırır.
- ⁸³ Ve insana iyilikte bulunduğumuz zaman, yüz çevi-rir ve yan çizer. Ona bir kötülük dokunsa, umutsuz olur.
- ⁸⁴ De ki: "Herkes biçimlenmesine göre davranır. Rab-biniz kimin en doğru yolda olduğunu bilir."
- ⁸⁵ Ve sana ruhun ne olduğunu soruyorlar. De ki: "Ruh Rabbimin buyruğundandır. Size ancak azıcık ilim verilmiştir."
- ⁸⁶ Ve andolsun, dileseydik, sana vahyettiğimizi alıp götürürdük. Sonra, Bize karşı duracak bir koruyucu da bulamazdın.

- ⁸⁷ Rabbinin sana olan acımasından dolayı. Doğrusu, O'nun sana büyük bolluğu vardır.
- ⁸⁸ De ki: "Andolsun, insanlar ve cinler, bu Kur'an'ın bir benzerini ortaya koymak üzere bir araya gelseler, birbirine yardımcı da olsalar, benzerini ortaya koyamazlar."
- ⁸⁹ Ve andolsun, bu Kur'an'da, insanlara her şeyden örneklerle türlü açıklamalarda bulunduk. Öyle iken, insanların çoğu nedense nankörlük ettiler.
- ⁹⁰ Ve dediler: "Bize yerden bir kaynak fışkırtmadıkça,
- ⁹¹ Veya senin hurmalıkların, bağların olup aralarından ırmaklar fışkırtmadıkça,
- ⁹² Yahut da sandığın gibi, göğü tepemize parça parça düşürmedikçe, ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmediğimiz,
- ⁹³ Veyahut altından bir evin olmadıkça, yahut göğe çıkmadıkça, sana inanmayacağız ve okuyacağımız bir kitabı bize indirmedikçe göğe çıkmaya da inanmayacağız." De ki: "Allah Allah! Ben ancak elçi olan bir beşer değil miyim?"
- ⁹⁴ Ve insanlara doğruluk göstergesi geldiği zaman, inanmalarına engel olan, "Allah elçi olarak bir beşeri mi göndermeliydi?" demelerinden başka nedir?
- ⁹⁵ De ki: "Eğer, yeryüzünde yerleşip dolaşanlar melek olsalardı, Biz de onlara gökten elçi olarak bir melek gönderirdik."
- ⁹⁶ De ki: "Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. Doğrusu, O, kullarını görür ve haberdardır."

- ⁹⁷ Ve Allah kime doğru yol göstermişse, o doğru yolundadır. Kimleri de sapkınlıkla bırakmış ise, onlara artık Allah'tan başka dostlar bulamazsınız. Biz onları diriliş günü yüzükoyun, körler, dilsizler ve sağırlar olarak toplarız. Yurtları cehennemdir; ateş azaldıkça onlara alevi artırırız.
- ⁹⁸ İşte onların bu cezası, ilkelerimizi inkâr etmiş olmalarından ve “Biz kemikler ve ufantılar olduğumuzda da mı, yeniden yaratılarak diriltileceğiz?” demelerindendir.
- ⁹⁹ Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onların benzerlerini de tekrar yaratabileceğini görmüyorlar mı? Allah onlara şüphe götürmeyen bir süre belirledi. Öyleyken, haksızlık yapanlar inkârcı olmaktan vazgeçmezler.
- ¹⁰⁰ De ki: “Rabbimin acıma hazinelerine siz sahip olsaydınız, tükenir korkusuyla gene de cimrilik ederdiniz. Aslında insan pek cimridir.”
- ¹⁰¹ Ve andolsun, Musa'ya apaçık dokuz ilke verdik. İsrailoğullarına sor, kendilerine Musa geldiği zaman, Firavun “Ey Musa! Doğrusu, andolsun ben seni büyülenmiş sanıyorum” dedi.
- ¹⁰² “Andolsun, göklerin ve yerin Rabbinin bunları gözle görünen belgeler olarak indirdiğini biliyorsundur. Doğrusu, ey Firavun! Senin yok olacağını sanıyorum” dedi.
- ¹⁰³ Böylece Firavun onları ürkütüp memleketten çıkarmak istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk.
- ¹⁰⁴ Ve bundan sonra İsrailoğullarına, “Siz ülkede yerleşin, sonraki sözün vakti gelince, hepinizi karma bir topluluk olarak getiririz” dedik.

- ¹⁰⁵ Ve onu gerçek olarak indirdik ve o da gerçekten indi. Seni yalnız müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.
- ¹⁰⁶ Ve Kur'an'ı, insanlara ağır ağır okuman için bölümlere ayırdık ve onu aralıklarla indirdik.
- ¹⁰⁷ De ki: "Ona, ister inanın, ister inanmayın. Doğrusu o, kendinden önce bilim verilenlere okunduğu zaman yüzleri üzerine secdeye kapanırlar."
- ¹⁰⁸ Ve "Rabbimiz uludur. Doğrusu, Rabbimizin verdiği söz yerine gelecektir" derler.
- ¹⁰⁹ Ve ağlayarak yüzleri üzerine kapanırlar ve bilinçli saygıları artar.
- ¹¹⁰ De ki: "İster Allah diye çağırın, ister Rahman diye çağırın. Hangisiyle çağırırsanız çağırın, en güzel isimler O'nundur." Yakarışında sesini yükseltme, sesini pek de kısıma, ikisi ortası bir yol bul.
- ¹¹¹ Ve de ki: "Övgü, çocuk edinmemiş olan, egemenliğinde ortağı bulunmayan, güçsüzlükten ötürü bir yardımcısı olmayan Allah'dır. O'nu yüceltikçe yücelt."

18. MAĞARA / KEHF BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 110 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁴ Övgü, katından çetin bir güçle donatılmış olarak uyarmak, yararlı işler işleyen inançlılara içinde temelli kalacakları güzel bir ödül olduğunu müjdelemek ve "Allah oğul edindi" diyenleri de uyarmak üzere, eğrilik bırakmadığı pek değerli kitabı kuluna indiren Allah'dır.

- ⁵ Bu konuda kendilerinin de atalarının da bir bilgisi yoktur. Ağızlarından ne büyük söz çıkıyor. Onlar sadece yalan söylüyorlar.
- ⁶ Bu söze inanmıyorlar diye ardlarından neredeyse üzümlere kendini bitireceksin.
- ⁷ Doğrusu, insanların hangisinin daha güzel iş işlediğini denememiz için yeryüzünde olan şeyleri oranın süsü yaptık.
- ⁸ Ve doğrusu, Biz yeryüzünde olanları kupkuru bir toprak haline getirebiliriz.
- ⁹ Yoksa, sen, mağara ve yazıt adamlarını şaşılacak belgelerimizden mi sandın?
- ¹⁰ Hani, birkaç genç mağaraya sığınmış ve “Rabbimiz! Katından bize bir acımada bulun ve işimizde başarı olmamızı sağla” demişlerdi.
- ¹¹ Bunun üzerine Biz de mağaranın içinde kulaklarına yıllarca sürecektir perde vurduk.
- ¹² Sonra, iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap edebileceğini bilmemiz için, onları uyandırdık.
- ¹³ Onların olayını sana gerçek olarak anlatıyoruz. Onlar Rablerine inanmış birkaç gençti, Biz de onların doğru yol göstergelerini artırmıştık.
- ¹⁴ Ve gönüllerini sağlamlaştırdık. Hani, kalkıp dediler: “Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. O’ndan başkasına tanrı olarak yalvarmayacağız. Yoksa, andolsun, saçma söz söylemiş oluruz.”
- ¹⁵ “İşte, şu bizim ulusumuz, Allah’ın yerine tanrılar edindiler. Onların tanrı olduğuna apaçık kesin belge getirmeleri gerekmez mi? Allah’a karşı yalan uydurandan daha çok haksızlık yapan kimdir” dediler.

- ¹⁶ “Mademki, siz bu insanlardan ve Allah’tan başka taptıklarından ayrıldınız. Öyle ise mağaraya sığının, Rabbiniz rahmetini size yaysın ve işinizde de size kolaylık göstereyin.”
- ¹⁷ Ve onlar mağaranın ortasında iken, güneş doğduğunda onların mağarasının sağından yanlanarak geçtiğini ve battığı zaman da sol taraftan onlardan saptığını görürdün. Bu, Allah’ın belgelerindendir. Allah kimi doğru yola koymuşsa, o, doğru yoldadır. Kimi de şaşırtmış ise, ona yol gösterecek bir dost bulamazsın.
- ¹⁸ Ve mağaradakiler uykuda iken sen onları uyanık sanırdın. Biz onları sağa ve sola döndürürdük. Köpekleri de dirseklerini eşige uzatmıştı. Onları görmüş olsaydın, andolsun geri dönüp onlardan kaçardın ve için korku ile dolardı.
- ¹⁹ Birbirine sorsunlar diye onları böylece uyandırdık. İçlerinden bir sözcü “Ne kadar kaldınız” dedi. “Bir gün veya bir günden de az kaldık” dediler. Dediler: “Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Birinizi şu para ile şehre gönderin de, yiyeceklerin en iyisine baksın ve size yiyecek getirsin, nazik davransın ve sakın sizi kimseye duyurmasın.
- ²⁰ Doğrusu, eğer onlar sizi ele geçirirse ya taşlayarak öldürürler veya dinlerine döndürürler ve bu durumda asla kurtulamazsınız.”

- ²¹ Ve doğrusu, Allah'ın sözünün gerçek olduğunu ve doğrusu, Saatten şüphe edilemeyeceğini bilmeleri için, insanların onları bulmalarını böylece sağladık. Hani, aralarında onların durumunu çekiyorlardı. “Onların üzerine bir bina yapın” diyorlardı. Oysa, onları en iyi Rableri bilir. Sözlerini geçirenler, “Onların üzerine elbette bir tapınak yapacağız” dediler.
- ²² Karanlığa taş atar gibi, kimi “Onlar üç kişidir, dördüncüleri köpekleridir” der. Kimi de “Beş kişidir, altıncıları köpekleridir” der. Kimi “Yedi kişidir, sekizincileri köpekleridir” der. De ki: “Onların sayısını en iyi Rabbim bilir. Onları pek az kimseden başkası da bilmez. Bunun için, onlar hakkında, bu yüzeysel anlatılanların dışında kimseyle tartışma ve onlar hakkında başkalarından bilgi isteme.”
- ²³⁻²⁴ “Allah dilerse” demeden, hiçbir şey için, asla “Ben onu yarın yapacağım” deme. Ve unuttuğun zaman Rabbini an ve “Umarım ki, Rabbim beni doğruya, bundan daha yakın olarak ulaştırır” de.
- ²⁵ Ve onlar mağaralarında üç yüz ve dokuz artı yıl kaldılar.
- ²⁶ De ki: “Onların ne kadar kaldığını en iyi göklerin ve yerin görünmeyen Kendisinin olan Allah bilir. O ne güzel görür ve ne güzel işitir. İnsanların O'ndan başka dostu yoktur. O kendi hükmüne kimseyi ortak etmez.”
- ²⁷ Ve Rabbinin kitabından sana vahyolunanı oku! O'nun sözlerini değiştirecek yoktur. O'ndan başka bir sığınılacak da bulamazsın.

- ²⁸ Ve sen de sabah, akşam, Rablerinin rızasını isteyerek O'na yalvaranlarla beraber direnç göster. Dünya hayatının süsünü dileyerek gözlerini onlardan aşırma. Bizi anmaktan gönlünü dalgın kıldığımız ve işinde aşırı giderek havasına uyan kimseye uyma.
- ²⁹ Ve de ki: "Gerçek Rabbinizdendir. Dileyen inansın, dileyen inkâr etsin." Doğrusu, haksızlık yapanlara duvarları çepeçevre onları içine alacak bir ateş hazırlamışsınız. Onlar yardım isterlerse, yüzlerini kavuran erimiş maden gibi bir su kendilerine verilir. Bu ne kötü bir içecek ve ne kötü bir konuttur!
- ³⁰ Şüphesiz, inanan ve yararlı işler işleyen kimselere gelince; doğrusu Biz, işi güzel işleyenin ödülünü zayi etmeyeceğiz.
- ³¹ İşte, onlar için, altlarından ırmaklar akan mutluluk cennetleri var. Orada altın bilezikler takınırlar; ince ve kalın ipekliden yeşil elbiseler giyerek tahtları üzerinde otururlar. Ne güzel bir karşılık ve ne kadar güzel bir konut!
- ³² Ve onlara iki adamı örnek ver. Birine iki üzüm bağı vermiş, yanlarını hurmalıkla çevirmiş ve aralarında ekinler yetiştirmiştik.
- ³³ Her iki bahçe de ürünlerini vermişler, adamın hiçbir şeyini eksik bırakmamışlardı. Çünkü ikisinin arasından bir de ırmak fışkırtmıştık.
- ³⁴ Ve adamın ayrıca ürünleri de vardı. Adam arkadaşıyla konuşurken. "Ben malca senden zenginim ve insan sayısı bakımından da senden güçlüyüm" dedi.

- ³⁵ Ve kendisine yazık edip, bahçesine girerken, dedi: “Bu bahçenin batacağını hiç sanmam.
- ³⁶ Ve Saatin kurulacağını sanmıyorum. Ve eğer, Rabbime götürülürsem, andolsun, orada bunun yerine değişik daha iyisini bulurum.”
- ³⁷ Kendisiyle konuşan arkadaşı, ona dedi ki: “Seni topraktan, sonra da nutfeden yaratan, sonra da seni adam kılığına koyanı mı inkâr ediyorsun?”
- ³⁸ Ancak, O Allah, benim Rabbimdir. Rabbime kimseyi ortak koşmam.
- ³⁹ Ve sen beni her ne kadar mal ve çocuk bakımından daha az görüyorsan da, bağına girdiğinde, ‘Ancak, Allah dilemiş! Allah’dan başka güçlü olan yoktur demeli, değil miydin?
- ⁴⁰⁻⁴¹ Umulur ki, Rabbim, bana senin bahçenden daha iyisini verir ve seninkinin üzerine de gökten bir hesap soran gönderir de, orası kaygan kuru bir yer olur. Yahut suyu çekilir de, artık, bir daha onu elde edemezsin.”
- ⁴² Nitekim ürünleri yok edildi. Bağın altüst olmuş çardakları karşısında, harcadığı emeğine içi yanarak, ellerini oğuşturup “Keşke Rabbime kimseyi ortak koşmasaydım” diyordu.
- ⁴³ Ve ona Allah’tan başka yardım edecek adamları da yoktu, kendi kendini de kurtaramadı.
- ⁴⁴ İşte burada, egemenlik gerçek olan Allah’ındır. Ödüllendirme bakımından da en iyi O’dur. Sonuçlandırma yönünden de en iyi olan O’dur.
- ⁴⁵ Ve onlara, dünya hayatının örneğini anlat: Gökten indirdiğimiz su ile onunla yerin renkli renkli otları birbirine karışık şekilde yetişir, ama sonunda rüzgarın savuracağı çer çöpe dönerler. Allah her şeyin üstünde bir güce sahiptir.

- ⁴⁶ Mal ve çocuklar dünya hayatının süsüdür. Kalıcı olan yararlı işler Rabbinin katında sevapça daha iyi ve ümit bakımından daha iyidirler.
- ⁴⁷ Ve dağları yürüttüğümüz gün, yeryüzünü dümdüz görürsün. Hiçbirini bırakmaksızın insanların hepsini bir araya getiririz.
- ⁴⁸ Ve onlar, dizi dizi Rablerine sunulurlar. “Andolsun, sizi ilk defa yaratmış olduğumuz gibi işte Bize geldiniz. Ne var ki, size bir buluşma sözü vermediğimizi sanmıştınız, değil mi?”
- ⁴⁹ Ve kitap ortaya konunca, suçluların onda bulunanlardan ürktüklerini görürsün. Onlar: “Vay halimize! Ne oluyor bu kitaba! Küçük, büyük hiçbir şey bırakmadan hepsini sayıyor?” derler. Yaptıklarını hazır bulurlar. Ama Rabbin kimseye haksızlık yapmaz.
- ⁵⁰ Ve meleklerle “Adem’e boyun eğin” demiştik. İblis’ten başka hepsi boyun eğmişti. O da görünmez varlıklardandı ve Rabbinin buyruğu dışına çıktı. Ey insanlar! Beni bırakıp size düşman olan, onu ve soyunu mu dostlar ediniyorsunuz? Kendilerine yazık edenler için, bu ne kötü bir değiş tokuştur!
- ⁵¹ Ben onları, göklerin, yerin yaratılmasında ve kendilerinin yaratılmasında tanık tutmadım ve saptıranları da yardımcı tutmadım.
- ⁵² Ve “Bana ortak sandıklarınıza seslenin!” dediği gün, onları çağırırlar, ancak hiçbiri çağrılarına cevap vermez. Aralarına bir uçurum koyarız.
- ⁵³ Ve suçlular ateşi görürler ve artık oraya düşmekte olduklarını kavrarlar. Ondan yan çizecek bir yer bulamazlar.

- ⁵⁴ Ve andolsun, Biz, bu Kur'an'da insanlara her çeşit örneği türlü biçimlerde anlattık. İnsan amma da çok tartışıyor.
- ⁵⁵ Ve insanlara doğruluk göstergesi gelmişken, onları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan nedir? Yoksa, öncekilere uygulananın kendilerine de gelmesini mi veya azabın karşlarına gelmesini mi istiyorlar?
- ⁵⁶ Ve Biz, elçileri sadece müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Oysa inkârcılar, saçmalıkla gerçeği teplemek için çekişirler. İlkelerimizi ve uyarıldıkları şeyleri alaya alırlar.
- ⁵⁷ Ve Rabbinin ilkeleri kendisine hatırlatılmışken onlardan yüz çeviren ve önceden yaptıklarını da unutan kimseden daha haksız olan kimdir? Doğrusu, bunu anlarlar diye yüreklerine örtüler ve kulaklarına ağırlık koyduk. Sen onları doğru yola çağırırsan da doğru yola girmezler.
- ⁵⁸ Ve Rabbin çok bağışlayan, acıma sahibidir. Onları, edinip kazandıkları ile yakalamak isteseydi, kuşkusuz onlara hemen azap ederdi. Ancak, onlara bir süre verilmiştir, O'ndan başka sığınacak yer bulamazlar.
- ⁵⁹ Ve işte, haksızlık yapmalarından dolayı yok ettiğimiz kentler bunlardır. Onların yok olması için bir süre koyduk.
- ⁶⁰ Ve hani, Musa genç adamına demişti: "Ben iki denizin birleştiği yere ulaşmaya, yahut bir süre yürümeye devam edeceğim."
- ⁶¹ İkisi de denizin birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutmuşlardı. Balık bir aralıktan kayıp denizde yolunu tuttu.

- ⁶² Böylece oradan ayrıldıklarında, o genç adamına dedi: “Yiyeceğimizi getir, doğrusu, bu yolculuğumuzda yorulduk.”
- ⁶³ Dedi: “Gördün mü? Kayalığa vardığımız zaman, doğrusu, balığı unutmuşum. Onu hatırlamamı bana unutturan, şüphesiz, şeytandır. Balık, şaşılacak şekilde denizde yolunu tutup gitmiş.”
- ⁶⁴ “Zaten aradığımız oydu” dedi, hemen izleri üzerine geldikleri gibi geri döndüler.
- ⁶⁵ Orada, katımızdan kendisine rahmet verdiğimiz ve yine katımızdan kendisine ilim öğrettiğimiz kullarımızdan birini buldular.
- ⁶⁶⁻⁶⁸ Musa dedi: “Sana öğretilmiş olandan, bana doğruyu öğretmen için peşinden gelebilir miyim?” Dedi ki: “Doğrusu, sen benimle beraber bulunmaya dayanamazsın. Ve bilgin olmayan bir şeye nasıl katlanabilirsin?”
- ⁶⁹ Dedi: “İnşallah, dayanacağımı göreceksin. Sana hiçbir işte başkaldırmayacağım.”
- ⁷⁰ Dedi ki: “Eğer benimle geleceksen, ben sana anlatmadıkça, bana bir şey sormayacaksın.”
- ⁷¹ Bunun üzerine yola koyuldular. Sonunda bir gemiye bindikleri zaman, o bu gemiyi deliverdi. Dedi: “Gemiyi, içindekileri suda boğmak için mi deldin? Doğrusu, korkunç bir şey yaptın.”
- ⁷²⁻⁷³ Dedi ki: “Sana, yanımda bulunmaya dayanamazsın, demedim mi?” Dedi: “Unuttuğum için beni azarlamak, bu işimden ötürü beni zora itme.”
- ⁷⁴ Yine yola koyuldular. Sonunda bir delikanlıya rastladılar ve onu öldürdü. Dedi: “Bir cana karşılık olmaksızın, suçsuz bir cana mı kıydın? Gerçekten çok kötü bir şey yaptın.”

- ⁷⁵ Dedi ki: “Sana, yanımda bulunmaya dayanamazsın, demedim mi?”
- ⁷⁶ Dedi: “Bundan sonra sana bir şey sorarsam, artık bana arkadaş olma, özür dilememin sonuna geldim.”
- ⁷⁷ Yine yola koyuldular, vardıkları bir kent halkından yiyecek istediler. İkisini misafir etmekten kaçındılar. İkisi, orada yıkılmaya yüz tutan bir duvar gördüler. Onu düzeltiverdi. Dedi: “İsteseydin, elbette buna karşı bir ücret alırdın.”
- ⁷⁸ Dedi ki: “İşte bu, seninle benim aramızın açılmasıdır, dayanamadığın olayların yorumunu sana anlatacağım.
- ⁷⁹ Gemi denizde çalışan birkaç yoksulundu. Onu kusura kılma istedim. Çünkü, önlerinde her sağlam gemiyi zorla alan bir kral vardı.
- ⁸⁰ Ve delikanlıya gelince, onun ana babası inanmış kimselerdi ve onları azgınlığa ve inkâra sürüklemesini uygun görmedik.
- ⁸¹ Rablerinin, onlara daha temiz ve daha acıyan birini vermesini istedik.
- ⁸² Ve duvar ise, şehirde iki yetim çocuğa aitti. Duvarın altında onların bir hazinesi vardı. Babaları iyi biri idi. Rabbin onların ergenlik çağına ulaşmalarını ve Rabbinin bir acıması olarak hazinelerini çıkarmalarını diledi. Bunları kendiliğimden yapmadım. Dayanamadığın işlerin yorumu, işte budur.”
- ⁸³ Ve Zul-karney'n'i sana sorarlar. “Onu size anlatacağım” de

- ⁸⁴ Doğrusu, Biz, onu yeryüzüne yerleştirmiş ve ona her şeyin sebebini vermiştik.
- ⁸⁵ Böylece o da sebepleri izledi.
- ⁸⁶ Sonunda güneşin battığı yere ulaştığında, onu kara balçıklı bir suda batarken gördü ve orada bir ulusa rastladı. Dedik: "Ey Zul-Karneyn! Onlara ya azap edersin, ya da onlara karşı güzel bir durum alırsın."
- ⁸⁷ Dedi: "Haksızlık edene azap edeceğiz. Sonra, Rab-bine döndürülür ve o da onu görülmemiş bir azaba uğratar.
- ⁸⁸ Ancak, inanan ve yararlı iş işleyene, ödül olarak en güzel şeyler vardır. Ve ona buyruğumuzdan kolay olanı söyleyeceğiz."
- ⁸⁹ Sonra bir yol tuttu.
- ⁹⁰ Sonunda güneşin doğduğu yere ulaşınca, hiçbir şeyi örtü yapmadığımız bir ulus üzerine doğarken buldu.
- ⁹¹ Böylece, Biz, onun hakkında her şeyi biliyorduk.
- ⁹² Sonra bir yol tuttu.
- ⁹³ Sonunda iki dağ arasına ulaşınca, orada, nerdeyse söz anlamayan bir ulus buldu.
- ⁹⁴⁻⁹⁵ Dediler: "Ey Zul-Karneyn! Doğrusu, Ye'cuc ve Me'cuc, bu ülkede bozgunculuk yapıyorlar. Onlar ile aramızda bir set yapman için sana bir vergi verelim mi?" Dedi ki: "Rabbimin bana verdikleri sizin-kindenden daha iyidir. Bana gücünüzle yardım edin de sizinle onlar arasında sağlam bir set yapayım.
- ⁹⁶ Bana demir kütleleri getirin." İki dağın arası aynı seviyeye gelince "Körükleyin" dedi. Demirler kor hali-ne getirilince, "Bana erimiş bakır getirinde, üzerine dökeyim" dedi.
- ⁹⁷ Artık, onu ne aşabildiler ve ne de delebildiler.

- ⁹⁸ Dedi: “İşte bu, Rabbimin bir acımasıdır. Rabbimin tayin ettiği zaman gelince, onu yerle bir eder. Rabbimin verdiği söz gerçektir.”
- ⁹⁹ Ve O gün onları birbiri içinde dalgalanmak üzere bırakırız. Boruya üflenir, topladıkça toplarız.
- ¹⁰⁰⁻¹⁰¹ Hatırlatıcıma karşı gözleri perdeli olup ve onu dinlemeye dayanamayan inkârcılara; o gün cehennemi tam anlamıyla sergileriz.
- ¹⁰² Nankörler, Beni bırakıp da, kullarımı veli edineceklerini mi sandılar? Doğrusu, cehennemi nankörlere konuk evi olarak hazırladık.
- ¹⁰³ De ki: “Size işlerine göre en çok ziyanda olacakları bildireyim mi?”
- ¹⁰⁴ Onların dünya hayatında uğraşları boşa gitmiştir. Oysa, onlar sağlam iş yaptıklarını sanıyorlardı.
- ¹⁰⁵ İşte onlar, Rablerinin ilkelerini ve O’nunla karşılaşmayı inkâr edenlerdir. Bu yüzden işleri boşa gitmiştir. Diriliş günü onlara değer vermeyeceğiz.
- ¹⁰⁶ İşte onların cezası, inkâr etmelerine, ilkelerimi ve elçilerimi alaya almalarına karşılık, cehennemdir.
- ¹⁰⁷ Doğrusu, inanan ve yararlı işler işleyenlere ise Firdevs cennetleri konak olacaktır.
- ¹⁰⁸ Orada temelli kalırlar, oradan ayrılmak istemezler.
- ¹⁰⁹ De ki: “Rabbimin sözlerini yazmak için deniz mürekkep olsa ve bir o kadarını da katsak, Rabbimin sözleri tükenmeden, deniz tükenir.”
- ¹¹⁰ De ki: “Doğrusu, ben de ancak sizin gibi bir beşerim. Ama, Tanrınızın tek bir Tanrı olduğu bana vahyolunuyor. Rabbine kavuşmayı uman kimse, yararlı iş işlesin ve Rabbine kulluk ederken hiçbir şeyi ortak koşmasın.”

19. MERYEM BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 98 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.
- ² Rabbinin, kulu Zekeriya'ya olan acımasını anmadır.
- ³ O, Rabbine gizli seslenişle seslenmişti.
- ⁴ Dedi: "Rabbim! Doğrusu, kemiklerim gevşedi, saçlarım ağardı. Rabbim! Sana yalvarmakla mutsuz olmadım.
- ⁵ Ve doğrusu ben, ardımdan yerime geçeceklerden korkuyorum. Karım da kısırdır. Tarafından bana yerime geçecek birini bağışla!
- ⁶ O, bana ve Yakup oğullarına mirasçı olsun. Rabbim! Ona rızanı kazandır."
- ⁷ Ey Zekeriya! Doğrusu, adı Yahya olan bir oğlanı sana müjdeliyoruz. Bu adı daha önce kimseye vermemiştik.
- ⁸ Dedi: "Doğrusu Rabbim! Karım kısır ve ben de son derece kocamışken nasıl oğlum olabilir?"
- ⁹ "Senin için böyle." Senin eğitenin "O Bana kolaydır. Sen hiçbir şey değilken seni de daha önce yarattım" dedi.
- ¹⁰ Dedi: "Rabbim! Öyleyse bana bir işaret ver." "Senin işaretin, sağlıklı olduğun halde insanlarla üç gece konuşmamandır" dedi.
- ¹¹ Bunun üzerine, o mabedden çıkıp, ulusuna, "Sabah, akşam Allah'ı yüceltin" diye işaret etti.

- 12-14 “Ey Yahya! Kitaba kuvvetle sarıl.” Ve çocuk iken ona bilgelik ve katımızdan bir acıma ve arılık verdik. Ve o ana babasına iyilik eden saygılı biriydi. Ve o başkaldıran bir zorba değildi.
- 15 Ve doğduğu günde ve öleceği günde ve dirileceği günde ona esenlik olsun.
- 16 Ve kitapta Meryem’i de an! Hani, o ailesinden ayrılmış ve doğu yönünde bir yere çekilmişti.
- 17 İnsanlarla arasına bir perde germiştir. Ona elçimizi gönderdik de, ona düzgün bir beşer şeklinde göründü.
- 18 O, “Doğrusu, saygılı biri isen, senden Rahman’a sığınırım” dedi.
- 19 “Ben ancak, Rabbinin sana gönderdiği bir elçisiyim, sana arı bir oğlan bağışlamak için geldim” dedi.
- 20 “Bana bir beşer dokunmamışken, ben kötü bir kadındır da değilken nasıl oğlum olabilir?” dedi.
- 21 “Bu senin için böyledir” dedi. Rabbin, “O bana kolaydır. Onu insanlara bir belge ve Bizden bir acıma kılacağız” dedi. Ve iş kesinleşmişti.
- 22 Bunun üzerine ona gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.
- 23 Böylece doğum sancısı onu bir hurma ağacının dibine getirtti. “Keşke, bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim” dedi.
- 24 Bunun üzerine karnındaki kendisine seslendi: “Sakın üzülme! Rabbin, içinde olanı şerefli kılmıştır.
- 25 Ve hurma ağacını kendine doğru silkele, üstüne taze hurma dökülsün.

- ²⁶ Hemen ye, iç ve gözün aydın olsun! O anda beşerlerden birini görürsen, de ki: 'Doğrusu ben Rahman'a oruç adadım. Bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.'
- ²⁷ Onu kucağında taşıyarak ulusuna getirdi. Dediler ki: "Ey Meryem! Andolsun, sen şaşılacak bir şey yaptın.
- ²⁸ Ey Harun'un kızkardeşi! Baban kötü bir kişi değildi. Annen de iffetsiz değildi."
- ²⁹ Onu gösterdi. Dediler ki: "Beşikteki çocukla nasıl konuşabiliriz."
- ³⁰ "Doğrusu, Ben Allah'ın kuluyum. Bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı.
- ³¹ Ve nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı ve sağ oldukça bana yakarmayı ve arınmayı,
- ³² Ve anneme iyi davranmamı, öğütledi. Ve beni yüz-süz bir zorba kılmadı.
- ³³ Ve doğduğum günde ve öleceğim günde ve dirileceğim günde bana esenlik olsun."
- ³⁴ İşte, tartışıkları Meryemoğlu İsa konusunda gerçek söz budur.
- ³⁵ Çocuk edinmek Allah'a yaraşmaz. O arıdır. Bir işe hükmederse, ona sadece "Ol" der, o da oluverir.
- ³⁶ Ve doğrusu, Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na tapın. Bu, dosdoğru yoldur.
- ³⁷ Sonra, bölükler aralarında anlaşmazlığa düştüler. Vay o büyük günü görmeyi inkâr edenlere!
- ³⁸ Bize gelecekleri gün, ne güzel görecekler! Ve ne güzel işitecekler! Ancak, haksızlık yapanlar o gün apaçık bir şaşkınlık içindedirler.

- ³⁹ Ve inanmış olarak dalgınlık içindelerken işin bitmiş olacağı özlem günüyle onları uyar.
- ⁴⁰ Doğrusu, Biz yeryüzüne ve üzerinde bulunanlara vâris olacağız. Onlar, Bize geri getirileceklerdir.
- ⁴¹ Ve kitap'ta İbrahim'i de an. Şüphesiz o, dosdoğru bir peygamberdi.
- ⁴² Hani, babasına dedi: "Babacığım! İşitmeyen, görmeyen ve sana bir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?"
- ⁴³ Babacığım! Doğrusu, sana gelmemiş olan bir ilim bana geldi. Bana uy, seni düz bir yola çıkarayım.
- ⁴⁴ Babacığım! Şeytana tapma. Doğrusu, şeytan Rahman'a başkaldırmıştır.
- ⁴⁵ Babacığım! Doğrusu, şeytanın dostu olarak kalırsan, sana Rahman katından bir azabın gelmesinden korkuyorum."
- ⁴⁶ Dedi: "Ey İbrahim! Sen mi benim tanrılarımı beğenmiyorsun? Bundan vazgeçmezsen, andolsun, seni taşlarım, bir süre benden ayrıl."
- ⁴⁷ Dedi: "Sana esenlik olsun. Senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim. Doğrusu O, bana karşı lütfkârdır.
- ⁴⁸ Ve sizi, Allah'tan başka taptıklarınızla bırakıp çekilir, Rabbime yalvarırım. Rabbime yalvarışımında mutsuz olmayacağımı umarım."
- ⁴⁹ Böylece onları Allah'tan başka taptıklarıyla başbaşa bırakıp çekilince, ona İshak ve Yakup'u bahsettik ve her birini peygamber yaptık.
- ⁵⁰ Ve onlara rahmetimizden bağışta bulunduk. Her birinin, üstün doğrulukla anılmalarını sağladık.
- ⁵¹ Ve kitap'ta Musa'yı da an. Doğrusu o, öz kılınmış ve elçi bir peygamberdi.

- ⁵² Ve ona, Dağ'ın sağ yanında seslenmiş ve özel bir konuşma için onu yaklaştırmıştık.
- ⁵³ Ve acıamamızdan, kardeşi Harun'u bir peygamber olarak ona bağışladık.
- ⁵⁴⁻⁵⁵ Ve kitap'ta İsmail'i de an. Doğrusu o, sözünde doğru biriydi ve elçi bir peygamberdi. Ve çevresinde bulunanlara yakarmalarını ve zekat vermelerini emrederdi. Ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti.
- ⁵⁶⁻⁵⁷ Ve kitap'ta İdris'i de an. Doğrusu o, dosdoğru bir peygamberdi. Ve onu yüce bir yere yükselttik.
- ⁵⁸ İşte onlar, Adem'in ve Nuh'la beraber taşıdıklarımızın soyundan, İbrahim'in, İsrail'in soyundan ve seçip doğru yola erdirdiğimiz, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerdendirler. Rahman'ın ilkeleri onlara okunduğu zaman, ağlayarak secdeye kapanırlardı.
- ⁵⁹ Bundan böyle, onların ardından, yakarışı bırakan ve heveslerine uyan bir nesil geldi. İşte bunlar, azgınlığa uğrayacaklardır.
- ⁶⁰⁻⁶¹ Ancak, tövbe eden ve inanan ve yararlı iş işleyenler bunun dışındadır. Bunlar hiçbir haksızlığa uğratılmadan, Rahman'ın kullarına görülmeyende söz verdiği cennete; daimi mutluluk cennetlerine gireceklerdir. Doğrusu, O'nun sözü yerine gelecektir.
- ⁶²⁻⁶³ Onlar, orada boş sözler değil, sadece esenlik veren sözler işitirler. Orada rızıklarını sabah akşam hazır bulurlar. Kullarımızdan, Allah'a saygılı olanları mirasçı kılacağımız cennet, işte budur.
- ⁶⁴ Ve biz, ancak Rabbinin buyruğuyla ineriz; geçmişimizi, geleceğimizi ve ikisinin arasındakini bilmek O'na mahsustur. Rabbin asla unutkan değildir.

- ⁶⁵ O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir; öyleyse O'na kulluk et ve O'na kulluk etmede dirençli ol. Hiç O'nun adıyla anılan kimse bilir misin?
- ⁶⁶ Ve insan, "Ben öldüğüm zaman diriltilecek miyim?" der.
- ⁶⁷ Ve insan, kendisi önceden hiçbir şey değilken onu yaratmış olduğumuzu hatırlamaz mı?
- ⁶⁸ Bundan böyle Rabbine andolsun ki, Biz onları şeytanlarla beraber, kesinkes toplayacağız. Sonra, cehennemin çevresinde onları çömelmiş olarak hazır bulunduracağız.
- ⁶⁹ Sonra andolsun, her toplumdan Rahman'a en çok kimin başkaldırdığını ayırıp ortaya koyacağız.
- ⁷⁰ Sonra andolsun, ayrıca orada yanmaya en layık olanları, en iyi ancak Biz biliriz.
- ⁷¹ Sizden oraya uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin yapmayı üzerine aldığı kesinleşmiş bir hükümdür.
- ⁷² Sonra Biz, Allah'a karşı saygılı olanları kurtarır, zalimleri de orada çömelmiş olarak bırakırız.
- ⁷³ Ve ilkelerimiz onlara apaçık okunduğu zaman, inkâr edenler inananlara "Bu iki toplumdan hangisinin konumu daha iyi ve bulunduğu yer daha güzeldir?" derler.
- ⁷⁴ Ve onlardan önce nice nesilleri yok ettik ki, onlar donanımca ve gösterişçe bunlardan daha güzeldiler.
- ⁷⁵ De ki: "Kim şaşkınlık içinde ise, Rahman, onu erteledikçe ertelemiş olsun. Sonunda kendilerine söz verilen azabı veya Saati gördükleri zaman, kimin yerce daha kötü ve kimin daha güçsüz olduğunu bileceklerdir."
- ⁷⁶ Ve Allah, doğru yolda olanların doğruluğunu artırır. Ve geri kalacak yararlı işler, Rabbinin katında ödül olarak daha iyidir ve sonuç olarak daha iyidir.

- 77 İlkelerimizi inkâr eden ve “Bana, elbette mal ve oğul verilecektir” diyeni gördün mü?
- 78 O, görülmeyeni mi biliyor, yoksa Rahman katından bir söz mü almıştır?
- 79 Kesin hayır! Söylediğini yazacağız ve onun azabını uzattıkça uzatacağız.
- 80 Ve bahsettikleri şeyler Bize kalacaktır, kendisi Bize tek olarak gelecektir.
- 81 Ve onlar kendilerine saygınlık kazandırsın diye, Allah’ı bırakarak tanrılar edindiler.
- 82 Kesin hayır, onlar kendilerine ibadetlerini inkâr edecekler ve onların aleyhine döneceklerdir.
- 83 Kâfirler üzerine kışkırttıkça kışkırtan şeytanlar gönderdiğimizi görmedin mi?
- 84 Öyleyse onlar için acele etme, Biz onların günlerini saydıkça sayıyoruz.
- 85 Rahman’ın huzurunda saygılı olanları heyet halinde topladığımız gün,
- 86 Ve suçluları suya götürür gibi cehenneme süreriz.
- 87 Rahman’ın katında bir ant almamış olandan başkası asla şefaatte bulunamayacaktır.
- 88 Ve onlar “Rahman oğul edindi” dediler.
- 89 Andolsun ki, ortaya pek kötü bir şey attınız.
- 90-91 Rahman’a, oğul isnat etmelerinden ötürü, neredeyse gökler paralanacak, yer yarılacak, dağlar düşüp, çökecek.
- 92-93 Oysa, Rahman’a oğul edinmek yaraşmaz, çünkü göklerde ve yerde olan herkes, Rahman’a ancak kul olarak gelecektir.
- 94 Andolsun, Allah onları numaralamış ve teker teker saymıştır.
- 95 Ve diriliş günü hepsi O’na birer birer gelecektir.

- ⁹⁶ Doğrusu inananları ve yararlı işler işleyenleri, Rahman sevgili kılacaktır.
- ⁹⁷ Böylece Biz onu saygılı olanları müjdelemen ve onunla inatçı ulusu uyarmak için senin dilinde kolaylaştırdık.
- ⁹⁸ Ve bunlardan önce nice nesilleri yok ettik. Şimdi onlardan hiçbirini duyuyor veya hiçbir tıkırtı işitiyor musun?

20. EY İNSAN / TÂ-HÂ BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 135 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey insan!
- ²⁻³ Sana Kur'an'ı sıkıntıya düşesin diye değil, ancak bilinçle saygılı olana bir hatırlatma olsun diye,
- ⁴ Yeri ve yüksek gökleri yaratanın katından bölük bölük indirdik.
- ⁵⁻⁶ Göklerde ve yerde, her ikisi arasında ve toprağın altında bulunanlar kendisinin olan Rahman, arşa egemendir.
- ⁷ Sen sözü istersen açığa vur, şüphesiz O, gizliyi de, daha gizlisini de bilir.
- ⁸ Allah'tan başka tanrı yoktur, en güzel isimler O'nundur.
- ⁹ Ve Musa'nın başından geçen olay sana geldi mi?
- ¹⁰ Hani, o bir ateş görmüştü de, ailesine dedi: "Durun, doğrusu, ben bir ateş gördüm, ya ondan size bir kor getirir, ya da ateşin yanında bir yol gösteren bulurum."
- ¹¹⁻¹² Ateşin yanına gelince, seslenildi: "Ey Musa! Şüphesiz, Ben senin Rabbinim, ayağındakileri çıkar. Çünkü kutsala bürünmüş bir deredesin.

- ¹³ Ve ben seni seçtim. Artık vahyolunanları dinle.
- ¹⁴ Doğrusu Ben Allah'ım, Benden başka Tanrı yoktur; Bana kulluk et; Beni hatırlamak için namaz kıl.
- ¹⁵ Doğrusu, herkes uğraştığının karşılığını görsün diye nerdeyse gizli tuttuğum saat gelecektir.
- ¹⁶ Bundan dolayı, buna inanmayan ve hevesine uyan kimse seni ondan alıkoymasın. Yoksa uçuruma yuvarlanırsın.
- ¹⁷ Ey Musa! Sağ elindeki nedir?"
- ¹⁸ "O benim değneğimdir, ona dayanırım, onunla darvarıma yaprak silkelerim, ondan daha birçok işlerde yararlanırım" dedi.
- ¹⁹ "Ey Musa! At onu" dedi.
- ²⁰ Birakınca, değnek hemen hızlanan bir yılan oluverdi.
- ²¹⁻²³ "Onu al, korkma! Biz onu yine eski durumuna çevireceğiz. Daha büyük belgelerimizi sana göstermemiz için, elini koltuğunun altına koy da, diğer bir belge olarak, kusursuz beyaz çıksın.
- ²⁴ Firavun'a git, doğrusu, o azmıştır" dedi.
- ²⁵⁻³⁵ "Rabbim! Göğsümü genişlet, işimi kolaylaştır, dilimin düğümünü çöz de sözümü iyi anlasınlar. Ailemden kardeşim Harun'u bana vezir yap, beni onunla destekle, onu görevimde ortak kıl ki, Seni daha çok yüceltelim ve çokça analım. Doğrusu, Sen bizi görmektesin" dedi.
- ³⁶⁻³⁷ "Ey Musa! İstedığın sana verildi ve andolsun bir keresinde de sana iyilikte bulunmuştuk" dedi.

- 38-39 Hani, annene vahyolunması gerekeni vahyettik: “Onu bir sandığa koy da suya bırak.” Su onu kıyıya atar, Bana da ona da düşman olan biri onu alır; Gözümün önünde yetişesin diye kendimden sana bir sevgi verdim.
- 40 Hani, kızkardeşin gider. “Ona bakacak birini size göstereyim mi?” der. Böylece, annen üzülmesin, sevensin diye seni annene geri verdik. Sen bir cana kıymıştın, ama seni üzüntüden kurtarmış ve seni denedikçe denemiştik. Bunun için, Medyen halkı arasında yıllarca kalmıştın. Sonra, Ey Musa! Tam zamanına eriştin.
- 41 Ve seni kendim için yetiştirdim.
- 42 Sen ve kardeşin, ilkelerimle gidin, Beni anmakta gevşek davranmayın.
- 43 Firavun’a gidin, doğrusu o azmıştır.
- 44 Ona yumuşak söz söyleyin, belki düşünür de saygı duyar.
- 45 İkiisi dediler ki: “Rabbimiz! Onun bize kötülük etmesinden veya azgınlığının artmasından korkarız.”
- 46-48 Dedi: “Korkmayın! Ben ikinizle beraberim. Görür ve işitirim. Ona gidin şöyle söyleyin: ‘Doğrusu, biz senin Rabbinin iki elçisiyiz. İsrailoğullarını bizimle beraber gönder, onlara azap etme; andolsun Rabbinden sana bir işaret getirdik; esenlik doğru yolda gidene olsun! Doğrusu bize, yalanlayıp sırt çevirene azap edileceği vahyolundu.’”
- 49 “Ey Musa! İkinizin Rabbi kimdir?” dedi.
- 50 “Rabbimiz her şeye varlık veren, sonra doğru yol gösterendir” dedi.
- 51 “Öyleyse, önceki kuşakların durumu nedir?” dedi.

- 52-53 Dedi: “Onların bilgisi Rabbimin katında bir kitapta-
dır. Rabbim şaşırmaz ve unutmaz. Sizin için yeryü-
zünü döşeyen, onda yollar açan, gökten su indiren
O’dur.” Biz o su ile türlü türlü bitkilerden, çift çift
yetiştiririz.
- 54 Yiyiniz, hayvanlarınızı otlatınız, doğrusu, bunlarda
aklı olanlara dersler vardır.
- 55 Sizi topraktan yarattık, oraya döndüreceğiz ve sizi
bir kez daha oradan çıkaracağız.
- 56 Ve andolsun ki, ona bütün delillerimizi gösterdik
de, yalanlayıp çekindi.
- 57-58 Dedi: “Ey Musa! Büyücülüğünle bizi yurdu-
muzdan çıkarmaya mı geldin? Andolsun biz de seninkinin
benzeri bir büyüü sana göstereceğiz. Bizimle senin
aranda bir vakit tayin et ki, sen de, biz de düz bir
yerde bulunalım da, caymayalım.”
- 59 Dedi: “Buluşma zamanımız sizin bayram gününüz-
de insanların toplanacağı kuşluk vaktidir.”
- 60 Böylece Firavun geri çekildi. Tuzaklarını toplayıp da
geldi.
- 61 Musa onlara dedi: “Size yazıklar olsun! Allah’a karşı
yalan uydurmayın, yoksa sizi azapla yok eder. İftira
eden düş kırıklığına uğrar.”
- 62 Bunun üzerine büyücüler durumu aralarında tartış-
tılar ve konuşmalarını gizli tuttular.
- 63-64 Dediler ki: “Doğrusu, bu iki büyücü, büyüleriyle sizi
yurdu-
nuzdan çıkarmak, üstün örnek geleneğinizi
ortadan kaldırmak istiyorlar, onun için hünerinizi
toparlayın, sonra tek sıra olarak gelin. Ve bugün üs-
tün gelen, başarıya ermiş olacaktır.”

- ⁶⁵ “Ey Musa! Ya sen at, ya da önce atan biz olalım” dediler.
- ⁶⁶ “Hayır! Siz atın” dedi. Hemen, büyülenmiş değnekleri ve ipleri, büyüleri yüzünden, ona sanki yürüyorlarmış gibi geldi.
- ⁶⁷ Birdenbire, Musa’nın içine bir korku düştü.
- ⁶⁸ “Korkma, sen elbette daha üstünsün.
- ⁶⁹ Sağ elindeki at da, onların yaptıklarını yutsun, yaptıkları sadece büyücü düzenidir. Büyücü nereden gelirse gelsin başarı kazanamaz” dedik.
- ⁷⁰ Sonunda büyücüler, “Biz Musa ve Harun’un Rabbine inandık” deyip yere kapandılar.
- ⁷¹ “Ben size izin vermeden mi, ona inandınız? Doğrusu, büyüü size öğreten, büyüğünüz odur. Bunun için, andolsun ki, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, andolsun, sizi hurma ağacının gövdelerine asacağım. Andolsun, hangimizin azabının daha çetin ve daha sürekli olduğunu bileceksiniz” dedi.
- ⁷²⁻⁷³ Dediler ki: “Doğrusu seni, bize gelen apaçık belgele ve bizi yaratana üstün tutmayacağız. Ne hüküm vereceksen ver. Sen, ancak bu dünya hayatına hükmedebilirsin. Doğrusu biz, yanılmalarımızı ve bize zorla yaptırdığın büyüü bağışlaması için Rabbimize inandık. Allah en iyidir ve en kalıcıdır.”
- ⁷⁴ Doğrusu, Rabbine suçlu olarak gelen bilsin ki, cehennem onun içindir. Orada ne ölür, ne de dirilir.
- ⁷⁵⁻⁷⁶ Rabbine inanmış ve yararlı işler işlemiş olarak gelene, işte onlara, en üstün dereceler, altlarından ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları mutluluk cennetleri vardır. İşte, arınanların ödülü budur.

- ⁷⁷ Ve andolsun ki, Musa'ya vahyettik: "Kullarımı geleceyin yürüt, onlara düşmanların yetişmesinden korkmayacağın ve endişe etmeyeceğin kuru bir yolu denizde aç."
- ⁷⁸ Bunun üzerine Firavun ordusuyla onların peşini kovaladı, deniz de onları örttükçe örttü.
- ⁷⁹ Ve Firavun ulusunu yoldan çıkardı ve onları doğru yola koymadı.
- ⁸⁰ Ey İsrailoğulları! Sizleri düşmanınızdan kurtardık, Dağ'ın sağ yanında buluşmak üzere size söz verdik ve size kudret helvasıyla, bıldırcın indirdik.
- ⁸¹ Size verdiğimiz rızıkların hoş ve temizlerinden yi-yin, bunda aşırı gitmeyin. Yoksa, öfkem üzerinize iner. Kimin üzerine öfkem inerse, kuşkusuz o kimse uçuşuruma düşer.
- ⁸² Ve doğrusu Ben, tövbe edeni, inanıp yararlı iş işleyerek doğru yola gireni andolsun bağışlarım.
- ⁸³ "Musa! Seni ulusundan daha çabuk gelmeye sevkedenden nedir?"
- ⁸⁴ O, "Rabbim! Onlar ardımdadır. Hoşnut olman için sana erken geldim" dedi.
- ⁸⁵ "Doğrusu, Biz, senden sonra ulusunu sınadık, Samiri onları yoldan çıkardı" dedi.
- ⁸⁶ Bunun üzerine Musa, ulusuna kızgın ve üzgün olarak döndü. "Ey ulusum! Rabbiniz size güzel bir söz vermedi mi? Uzun bir zaman mı geçti, yoksa Rabbinizin öfkesine mi uğramak istediniz de, bana verdiğiniz sözden caydınız?" dedi.
- ⁸⁷ Onlar, "Sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle caymadık. O ulusun süs eşyasından bize yükler dolusu taşıtıldı. Sonra biz onları attık, aynı şekilde Samiri de attı" dediler.

- ⁸⁸ Bunun üzerine o, onlara böğüren bir buzağı heykeli çıkardı. Bunun üzerine onlar dediler ki: “Bu sizin de tanrınız, Musa’nın da tanrısıdır, ama o unuttu.”
- ⁸⁹ Görmüyorlar mıydı ki, o onlara ne söz söyleyebilir, ne zarar, ne de fayda verebilirdi?
- ⁹⁰ Andolsun ki, Harun onlara önceden demişti: “Ey ulusum! Ancak siz bununla sınanıyorsunuz. Doğrusu, sizin Rabbiniz acıyıcı olandır. Bana uyun, emrime itaat edin.”
- ⁹¹ Dediler: “Musa bize dönene kadar buna devam etmekten vazgeçmeyeceğiz.”
- ⁹²⁻⁹³ O dedi: “Ey Harun! Onların sapıttığını gördüğünde, seni benim yolumdan gitmekten alıkoyan nedir? Benim emrime karşı mı geldin?”
- ⁹⁴ Dedi: “Ey annemoğlu! Saçımdan da sakalımdan da tutma; doğrusu ‘İsrailoğulları arasına ayrılık koydun, sözüme bakmadın’ demenden korktum.”
- ⁹⁵ Dedi: “Ey Samiri! Ya senin yaptığın nedir?”
- ⁹⁶ Dedi: “Onların anlamadığı bir şeyi anladım ve böylece o elçinin öğretisinden bir kavrayış kavradım. Hemen onu attım. Benim canım böyle istedi.”
- ⁹⁷ Dedi: “Defol! Doğrusu, hayatta diyeceğin sadece ‘dokunmayın’. Ve doğrusu, senin kaçamayacağın bir buluşman vardır. Durup üzerine kapandığın tanrına bak, andolsun onu yakacağız, andolsun ki, sonra onu denize savurdukça savuracağız.”
- ⁹⁸ Doğrusu, sizin tanrınız ancak kendisinden başka tanrı olmayan Allah’tır. O’nun ilmi her şeyi içine almıştır.

- 99-100 İşte, böylece sana, geçmiş olayları anlatıyoruz. Ve katımızdan sana hatırlatıcı verdik; kim ondan yüz çevirirse, doğrusu, diriliş günü bir günah yüklenecektir.
- 101 Sürekli sırtlarında kalan bu yük, diriliş günü onlar için ne kötüdür!
- 102 Boruya üflendiği gün, işte o gün, suçluları gözleri göğermiş olarak toplarız.
- 103 “Siz dünyada sadece on gün eğleştiniz” diye aralarında gizli gizli konuşurlar.
- 104 Aralarında konuştuklarını biz daha iyi biliriz. En iyi sözcüleri ise “Sadece bir gün eğleştiniz” der.
- 105-108 Ve sana dağları sorarlar, de ki: “Rabbim onları ufalayıp savuracak, yerlerini düz, kuru bir toprak haline getirecek, orada ne çukur, ne tümsek göreceksin.” O gün, hiçbir yana sapmadan bir çağırıcıya uyarlar. Sesler Rahman’a saygıdan kısılmıştır, ancak bir fısıltı işitirsin.
- 109 O gün, Rahman’ın izin vereceği ve sözünden hoşnut olacağı kimsenin dışında aracılık fayda vermez.
- 110 Allah onların geçmişlerini de geleceklerini de bilir. Onların hiçbirinin ilmi ise O’nu kuşatamaz.
- 111 Ve yüzler özü varlık ve diri olana eğilmiştir. Yükü haksızlık olanda umudunu yitirmiştir.
- 112 Ve inanmış olarak yararlı işler işleyen kimse, haksızlığa uğrayacağından ve hakkının yeneceğinden korkmaz.
- 113 İşte, onu bir okuma olarak arapça indirdik, onda uyarıları ayrıntılı olarak açıkladık ki, belki saygılı olurlar, yahut onlara bir hatırlatma yapar.

- ¹¹⁴ Gerçek hükümrân olan Allah yücedir. Sana vahyedilirken, vahyedilen bitmeden önce, acele okuyup durma ve “Rabbim! İlmimi artır” de.
- ¹¹⁵ Andolsun ki, daha önce Adem’e ant vermiştik, fakat unuttu, onu azimli bulmadık.
- ¹¹⁶ Hani! Meleklerle “Adem’e boyun eğin” demiştik. İblis’ten başka herkes secde etmiş, o kaçınmıştı.
- ¹¹⁷⁻¹¹⁹ “Ey Adem! Doğrusu bu, senin ve eşinin düşmanıdır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın, yoksa mutsuz olursun. Doğrusu, cennette ne acıkırsın, ne de çıplak kalırsın; orada ne susarsın, ne de güneşin sığınağında kalırsın” dedik.
- ¹²⁰ Ama, şeytan ona fısıldadı: “Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve çökmesi olmayan bir hükümdarlık göstereyim mi?”
- ¹²¹ Bunun üzerine ikisi de o ağaçtan yedi, ayıp yerleri kendilerine görünürverdi. Cennet yapraklarıyla örtünmeye koyuldular. Adem Rabbine başkaldırdı ve yolunu şaşırdı.
- ¹²² Rabbi yine de onu seçip tövbesini kabul etti, ona doğru yolu gösterdi.
- ¹²³ Dedi: “İkiniz hep beraber birbirinize düşman olarak oradan inin. Elbet size benden bir yol gösteren gelir, Benim yoluma uyan ne sapar, ne de mutsuz olur.”
- ¹²⁴ Beni anmaktan yüz çeviren kimsenin doğrusu dar bir geçimi olur ve diriliş günü de onu kör olarak getiririz.
- ¹²⁵ O zaman, “Rabbim! Beni niçin kör olarak getirttin? Oysa, ben gören bir kimseydim” der.

- ¹²⁶ Dedi: "Senin için böyledir, ilkelerimiz sana gelmişti de, sen onları unutmuştun, bugün de öylece unutulursun."
- ¹²⁷ Ve işte, yüz çevirenleri, Rabbinin ilkelerine inmayanları böyle cezalandıracağız. Hem, sonrakinin azabı daha çetin ve daha kalıcıdır.
- ¹²⁸ Yerlerinde gezdikleri, kendilerinden önce, bunca nesilleri yok etmiş olmamız, onları doğru yola sevk etmedi mi? Doğrusu, bunlarda akıl sahipleri için belgeler vardır.
- ¹²⁹ Ve eğer Rabbinin verilmiş bir sözü olmasaydı, gereken olurdu, ancak belirtilmiş bir süre var.
- ¹³⁰ Bunun için onların dediklerine diren; güneşin doğmasından ve batmasından önce, Rabbin övgü ile yücelt; gece saatlerinde ve gündüzün uçlarında da yücelt ki, hoşnutluğa eresin.
- ¹³¹ Ve kendilerini sınamak için, kendilerine dünya hayatının süsü olarak bol bol geçimlik verdiğimiz kimselerde sakın gözün kalmasın. Rabbinin rızkı daha iyi ve daha sürekli.
- ¹³² Ve ailene yakarmayı öğret ve bunda sabırlı ol. Biz senden rızık istemiyoruz, Biz, sana rızık veriyoruz. Artık sonuç saygın olmaktır.
- ¹³³ "Rabbinden bize bir belge getirseydi ya" derler. Onlara, önceki sayfalarda bulunan belgeler gelmedi mi?
- ¹³⁴ Ve eğer onları, ondan önce bir azaba uğratarak yok etseydik, diyeceklerdi ki: "Rabbimiz! Bize bir elçi gönderseydin de, alçak ve rezil olmazdan önce ilkelerine uysaydık, olmaz mıydı?"
- ¹³⁵ De ki: "Herkes gözlemektedir. Siz de gözleyin. Şüphesiz, düz yolun sahiplerinin kimler olduğunu ve kimlerin doğru yolda bulunduğunu bileceksiniz."

21. PEYGAMBERLER / ENBİYA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 112 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ İnsanların hesabını görme zamanı yaklaştı, fakat onlar hâlâ dalgınlık içinde yüz çeviriyorlar.
- ²⁻³ Rablerinden kendilerine gelen her yeni bildiriye, ancak gönülleri oyalanarak, eğlenerek dinlerler. Haksızlık edenler gizli toplantılarında fısıldaşırlar: “Bu sizin gibi bir beşerden başka bir şey midir? Siz, göz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz?”
- ⁴ “Rabbim gökte ve yerde söyleneni bilir. O işitendir, bilendir” dedi.
- ⁵ Dediler: “Hayır! Bunlar karışık rüyalaradır. Hayır! Onu uydurmuştur, Hayır! O şairdir. Haydi! Önceki peygamberler gibi o da bize bir belge getirsin.”
- ⁶ Onlardan önce yok etmiş olduğumuz hiçbir kent halkı inanmadı. Bunlar mı inanacaklar?
- ⁷ Ve senden önce de kuşkusuz kendilerine vahyettiğimiz adamlar gönderdik, öyleyse, bilmiyorsanız bilenlere sorun.
- ⁸ Ve Biz, onları yemek yemez birer ceset kılmadık ve onlar ölümsüz de değillerdi.
- ⁹ Sonra Biz, onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik, kendilerini ve dilediklerimizi kurtardık; savurganları ise yok ettik.
- ¹⁰ Andolsun ki, size, içinde anıldığınız bir kitap indirdik. Düşünmüyor musunuz?

- ¹¹ Halkı zalim olan nice kentleri kırıp geçirdik ve onlardan sonra başka ulus var ettik.
- ¹² Onlar bizim baskınımızı hissettiklerinde, oradan kaçmaya koyuluyorlardı.
- ¹³ Koyup kaçmayın; size sağlanmış görkeme ve yurtlarınıza dönün, çünkü sorguya çekileceksiniz.
- ¹⁴ “Vay başımıza gelenler! Doğrusu, biz haksızlık yapmış kimselermişiz” dediler.
- ¹⁵ Bundan dolayı Biz onları biçilmiş ekine, sönmüş ateşe çevirene kadar, o çığlıkları sürüp gitti.
- ¹⁶ Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.
- ¹⁷ Eğlence edinmek dileseydik, eğer yapsaydık, andolsun onu katımızdan yapardık.
- ¹⁸ Hayır! Gerçeği saçmalığın başına çarparız, onun beynini parçalar; böylece saçmalık ortadan kalkar. Yakıştırdığınız niteliklerden ötürü yazıklar olsun size!
- ¹⁹ Göklerde ve yerde ne varsa, O’nundur. Katında olanlar, O’na kulluk etmekten büyülenmezler ve bıkmazlar.
- ²⁰ Gece, gündüz, yorulmadan yüceltirler.
- ²¹ Yoksa, yeryüzünde edindikleri tanrılar mı, onlar mı ölüleri diriltecek?
- ²² Eğer ikisinde Allah’tan başka tanrılar olsaydı, ikisi de yıkılırdı. Arşın Rabbi olan Allah onların nitelemelerinden arıdır.
- ²³ O’na yaptığından sorulmaz, onlar ise sorgulanırlar.
- ²⁴ Ve O’nu bırakıp tanrılar mı edindiler? De ki: “Kesin delilinizi getirin. İşte, benimle beraber olanlara hatırlatma ve benden öncekilerin anısı budur.” Hayır! Onların çoğu gerçeği bilmez de, yüz çevirirler.

- ²⁵ Ve senden önce gönderdiğimiz her elçiye, “Benden başka tanrı yoktur, Bana kulluk edin” diye bildirmiştir.
- ²⁶ Ve “Onlar, Rahman oğul edindi” dediler. Haşa! Hayır! Ancak onlar şerefli kılınmış kullardır.
- ²⁷ O’ndan önce söz söylemezler; ancak O’nun emrini yerine getirirler.
- ²⁸ O, geçmişlerini, geleceklerini bilir. Bunlar Allah’ın hoşnut olduğu kimseden başkasına yardım etmezler, O’na bilinçli saygılarından titrerler.
- ²⁹ Ve eğer onlardan biri, “Doğrusu ben, O’ndan başka bir tanrıyım” derse, işte onu cehennemle cezalandırırız. Zulmedenlerin cezasını böylece veririz.
- ³⁰ İnkâr edenler, gökler ve yer bitişikken onları ayırdığımızı ve bütün canlıları sudan meydana getirdiğimizi bilmezler mi? Hâlâ, inanmıyorlar mı?
- ³¹ Ve yeryüzüne, onlar sarsılır diye, dağlar yerleştirdik; doğru gitsinler diye orada geniş yollar var ettik.
- ³² Ve göğü korunmuş bir tavan kıldık, oysa onlar bundaki delillerden yüz çeviriyorlar.
- ³³ Ve geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O’dur. Her biri bir yörüngede yüzer.
- ³⁴ Ve senden önce de hiçbir beşeri ölümsüz kılmadık, sen ölürsün de, onlar geride temelli mi kalacaklar?
- ³⁵ Her can ölümü tadacaktır. Bir sınav olarak sizi iyilik ve kötülükle deneriz. Sonunda Bize geri döndürülürsünüz.

- ³⁶ Ve inkâr edenler, seni gördükleri zaman, şüphesiz, seni alaya almaktan geri durmazlar. “Sizin tanrılarınızı diline dolayan bu mudur?” derler ve anmayı işte onlar reddederler.
- ³⁷ İnsan ivecen yaratılmıştır. Size belgelerimi göstereceğim, Ben’den acele istemeyin.
- ³⁸ Ve onlar “Doğru sözlü iseniz bu söz ne zamandır” derler.
- ³⁹ İnkâr edenler, ateşi yüzlerinden ve sırtlarından savamayacakları ve yardım da göremeyecekleri zamanı keşke bilseler.
- ⁴⁰ Belki aniden gelecek ve onları şaşırtacaktır. Artık onu geri çeviremezler. Kendileri de ertelenmezler.
- ⁴¹ Andolsun ki, senden önce birçok elçiler alaya alınmıştı da, onları alaya alanları, o alay ettikleri şey çevreleyivermişti.
- ⁴² De ki: “Geceleyin ve gündüzün sizi Rahman’dan kim koruyabilir?” Ama, onlar Rablerini anmaktan yüz çevirmektedirler.
- ⁴³ Yoksa, onları Bize karşı savunacak tanrıları mı var? O tanrılar kendilerine bile yardım edemezler. Katımızdan da dostluk görmezler.
- ⁴⁴ Belki, Biz bunlara ve babalarına bol geçimlikler verdik de ömürleri uzadı; şimdi yerküreyi her yandan eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Üstün gelen onlar mıdır?

- ⁴⁵ De ki: “Ben ancak sizi vahiy ile uyarıyorum. Uyarıldıkları zaman, sağırlar çağırıyor duymazlar.”
- ⁴⁶ Andolsun ki, Rabbinin azabından onlara bir esinti dokunsa, “Vah bize! Doğrusu, biz haksızlık yaptık” derler.
- ⁴⁷ Diriliş günü doğru teraziler kurarız da, hiçbir kimse hiçbir haksızlığa uğratılmaz. Hardal tanesi kadar bile olsa yapılanı ortaya koyarız. Hesap gören olarak, Biz yeteriz.
- ⁴⁸ Andolsun ki, Musa ve Harun’a eğriyi doğrudan ayıran ölçütü, saygılı olanlara ışık ve hatırlatma olarak verdik.
- ⁴⁹ Onlar, görmedikleri halde Rablerine bilinçle saygılı olurlar; onlar Saatten de titrerler.
- ⁵⁰ Ve işte bu, indirdiğimiz kutsal bir anmadır. Siz mi onu inkâr ediyorsunuz?
- ⁵¹ Andolsun ki, daha önce İbrahim’e de erginliğini vermiştik. Biz onu biliyorduk.
- ⁵² Hani, babasına ve ulusuna demişti: “Bu üzerlerine düştüğünüz heykeller nedir?”
- ⁵³ “Babalarımızı onlara tapar bulduk” demişlerdi.
- ⁵⁴ “Andolsun ki, sizler de, babalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz” deyince;
- ⁵⁵ “Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa oyunbazlardan biri misin?” dediler.
- ⁵⁶ Dedi ki: “Hayır! Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları O yaratmıştır. Ben de sizin için buna tanıklık edenlerdenim.
- ⁵⁷ Allah’a andolsun ki, siz dönüp gittikten sonra, putlarınıza kuşkusuz bir tuzak kuracağım.”

- ⁵⁸ Bunun üzerine hepsini paramparça edip, içlerinden büyüğünü, ona başvursunlar diye sağlam bıraktı.
- ⁵⁹ “Tanrılarımıza bunu kim yaptı? Doğrusu, o zalimlerden biridir” dediler.
- ⁶⁰⁻⁶¹ “İbrahim denen bir gencin onları diline doladığını duymuştuk” deyince, “O halde tanıklık edebilmelelerini sağlamak için, onu halkın gözü önüne getirin” dediler.
- ⁶² “Ey İbrahim! Bunu tanrılarımıza sen mi yaptın” dediler.
- ⁶³ “Belki onu şu büyükleri yapmıştır, konuşabiliyorlarsa onlara sorun” dedi.
- ⁶⁴⁻⁶⁵ Bunun üzerine içlerine döndüler ve dediler: “‘Doğrusu, haksızlık yapanlar sizsiniz.’ Sonra kafalarında kine döndüler, ‘Bunların konuşmayacağını, andolsun ki, bilirsin.’”
- ⁶⁶⁻⁶⁷ “O halde, Allah’ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar veremeyecek olana mı tapıyorsunuz? Size de, Allah’ı bırakıp taptıklarınıza da yuh olsun! Aklınızı kullanmıyor musunuz” dedi.
- ⁶⁸ “Bir şey yapacaksanız, şunu yakın da, tanrılarınıza yardım edin” dediler.
- ⁶⁹ “Ey ateş! İbrahim’e karşı serin ve esenli ol” dedik.
- ⁷⁰ Ona tuzak kurmak istediler, Biz de onları daha çok kayba uğrattık.
- ⁷¹ Onu da Lut’u da âlemler için kutsal kıldığımız yere ulaştırıp kurtardık.
- ⁷² Ona İshak’ı, artık olarak Yakup’u da bağışladık, her birini iyi kimseler kıldık.

- ⁷³ Onları, buyruğumuza göre yol gösteren önderler yaptık. Onlara, iyi işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi bildirdik. Onlar Bize kulluk eden kimselerdi.
- ⁷⁴ Lut'a da bilgelik ve ilim verdik; onu, çirkin işler işleyen kentten kurtardık. Doğrusu onlar yoldan çıkmış kötü bir ulustu.
- ⁷⁵ Onu acımamıza aldık, doğrusu, o iyilerdendi.
- ⁷⁶ Nuh da, daha önceleri yalvarmıştı, onun yakarışını kabul edip, kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık.
- ⁷⁷ Belgelerimizi yalanlayan ulusa karşı ona yardım ettik. Doğrusu, onlar kötü bir ulustu, hepsini suda boğduk.
- ⁷⁸ Davud ve Süleyman da ulusun koyunlarının geceleyin çobansız yayıldığı ekin hakkında hüküm verirken, Biz onların hükmüne tanık idik.
- ⁷⁹ Süleyman'a durumu anlatmıştık; her birine egemenlik ve ilim verdik. Davud ile beraber yüceltsinler diye dağları ve kuşları buyruk altına aldık. Yapanlar Bizdik.
- ⁸⁰ Ve ona, sizi savaşta korumak için zırh yapma sanatını öğrettik, artık şükrediyor musunuz?
- ⁸¹ Bereketli kıldığımız yere doğru, Süleyman'ın emriyle yürüyen fırtınayı onun buyruğuna Biz verdik. Biz her şeyi bilmekteyiz.

- ⁸² Dalgıçlık yapan ve bundan başka işler de gören şeytanlardan da onun buyruğu altına verdik. Onların hepsini gözetiyorduk.
- ⁸³ Eyüp de Rabbine seslenmişti: “Doğrusu, başıma bir bela geldi; Sen merhametlilerin merhametlisisin.”
- ⁸⁴ Biz ona cevap vermiş ve başına gelenleri kaldırmıştık. Katımızdan bir acıma ve kulluk edenlere bir hatırlatma olmak üzere, ona ailesini ve olanlarla beraber bir katını daha vermiştik.
- ⁸⁵ İsmail, İdris, ve Zül-Kıfl’ın her biri sabredenlerdendi.
- ⁸⁶ Onları acımamıza aldık, doğrusu onlar iyilerdendi.
- ⁸⁷ Zü’n-Nûn hakkında söylediğimizi de an. O, öfkele-nerek giderken, kendisine güç yetiremeyeceğimizi sanmıştı; fakat sonunda karanlıklar içinde “Senden başka tanrı yoktur, Sen yücesin, doğrusu, ben haksızlık edenlerdenim” diye seslenmişti.
- ⁸⁸ Biz de ona cevap verip, onu üzüntüden kurtarmıştık. İnananları böyle kurtarırız.
- ⁸⁹ Zekeriya da “Rabbim! Beni tek bırakma, Sen vârislerin en iyisisin” diye dua etmişti.
- ⁹⁰ Biz de ona cevap vererek, ona Yahya’yı bahşetmiş, onun için eşini de elverişli duruma getirmiştik. Doğrusu, onlar iyi işlerde yarışır, isteyerek ve tasayla Bize yakarıyorlar ve Bize karşı gönülden saygı duyuyorlardı.

- ⁹¹ İffetini koruyan kadına ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu dünyalar için bir belge kılmıştık.
- ⁹² Doğrusu, sizin bu dininiz tek bir dindir ve Ben de Rabbinizim, artık Bana kulluk edin.
- ⁹³ Ama, aralarındaki işlerinde paramparça oldular, hepsi Bize döneceklerdir.
- ⁹⁴ İnanmış olarak yararlı iş işleyenin çalışması inkâr edilmeyecektir. Doğrusu Biz onu yazmaktayız.
- ⁹⁵ Yok ettiğimiz kent halkı asla geri dönmeyecektir.
- ⁹⁶ Öyle ki, Ye'cuc ve Me'cuc ortaya çıktığı zaman her tepeden süzülürler.
- ⁹⁷ Verilen gerçek söz yaklaştığında, hemen inkâr edenlerin gözleri beleriverir: "Vah bize! Şüphesiz bundan önce dalgınlık içindeydik, hayır, zalimdik."
- ⁹⁸ Doğrusu siz ve Allah'tan başka taptıklarınız, cehen-nemin yakacağısınız, oraya geleceksiniz.
- ⁹⁹ Eğer, bunlar tanrı olsaydı oraya girmezlerdi, hepsi orada temelli kalacaktır.
- ¹⁰⁰ Orada onlara hiçkırık vardır ve orada bir şey de işitemezler.
- ¹⁰¹ Doğrusu, yaptıklarına karşılık katımızdan kendile-ri için güzellikler yazılmış olanlar, işte onlar ondan uzak tutulurlar.

- ¹⁰² Onun uğultusunu duymazlar. Canlarının istediği şeyler içinde temelli kalırlar.
- ¹⁰³ En büyük dehşet bile onları üzmez; melekler kendilerini “Size söz verilen gün, işte bugündür” diye karşılarlar.
- ¹⁰⁴ Göğü, kitap sayfalarını dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi, katımızdan verilmiş bir söz olarak; yaratmayı tekrar edeceğiz. Doğrusu, Biz bunu yapacağız.
- ¹⁰⁵ Ve andolsun ki, hatırlatmaktan sonra Zebur’da yer yüzüne iyi kullarımızın mirasçı olacağını yazmıştık.
- ¹⁰⁶ Doğrusu, bunda kulluk eden ulusa bir bildirim vardır.
- ¹⁰⁷ Biz seni ancak âlemlere bir acımamız olarak gönderdik.
- ¹⁰⁸ De ki: “Doğrusu, ancak tanrınızın tek bir Tanrı olduğu kuşkusuz bana vahyolunuyor. Artık doğruluğa içtenlikle boyun eğecek misiniz?”
- ¹⁰⁹ Eğer yüz çevirirlerse, de ki: “Size eşit olarak açıkladım, tehdit olduğunuz şeyin yakın mı, uzak mı olduğunu bilemem.”
- ¹¹⁰ Doğrusu, O, açığa vurulan sözü de bilir, gizlediklerinizi de bilir.
- ¹¹¹ Bilmem; belki bu gecikme sizi denemek ve bir süreye kadar geçindirmek içindir.
- ¹¹² Dedi: “Rabbim! Gerçekle hükmet; anlattıklarınıza karşı yardım ancak Acıyıcı olan Rabbimizden istenir.”

22. HAC BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 78 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey insanlar! Rabbinize saygılı olun. Doğrusu, Saatin sarsıntısı büyük şeydir.
- ² Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirmekte olduğunu unuttur, her gebe kadın çocuğunu düşürür. İnsanları sarhoş bir halde görürsün, oysa sarhoş değildirler, fakat Allah'ın azabı çetindir.
- ³ Allah hakkında bilmeden tartışan ve her azılı bozguncuya uyan insanlar vardır.
- ⁴ Onun hakkında şöyle yazılmıştır: O kendisini dost edinen kimseyi saptırır ve alevli azaba götürür.
- ⁵ Ey insanlar! Öldükten sonra dirilmekten kuşkuda iseniz, doğrusu, Biz, sizi topraktan, sonra oğulcuktan, sonra yapışkandan, sonra da yaratılışı belli belirsiz bir çığnem etten yaratmış olduğumuzu açıklıyoruz. Dilediğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde tutarız; sonra sizi çocuk olarak çıkarırız, böylece yetişip ergenlik çağına varırsınız. Kiminiz ölür, kiminiz de ömrünün en güçsüz zamanına ulaştırılır ki, bilirken bir şey bilmez olur. Yeryüzünü görürsün ki, kupkurudur, fakat Biz ona su indirdiğimiz zaman yeryüzü kıpırdanır, kabarır, her göz alıcı şeyden çift çift yetiştirir.

- ⁶ Bunlar, kuşkusuz, Allah'ın gerçek olduğunu gösterir. O, ölüleri diriltir. O'nun her şeye gücü yeter.
- ⁷ Kendinde şüphe olmayan Saat gelecek ve Allah kabirlerde olanları canlandıracaktır.
- ⁸ İnsanlardan kimi de bilmeden, doğruluk göstergesi olmadan, aydınlatıcı bir kitabı da bulunmadan, Allah hakkında tartışır.
- ⁹ Allah yolundan saptırmak için, yan çizer. Dünyada rezillik onadır; ona diriliş günü de yakıcı azabı tattırırız.
- ¹⁰ "Bunlar senin iki elinin sunduğudur." Yoksa, doğrusu, Allah kullarına karşı zalim değildir.
- ¹¹ İnsanların içinde Allah'a, pek kıyıdaymış gibi kulluk eden vardır. Ona bir iyilik gelirse gönlü yatıştır, başına bir kötülük gelirse yüz üstü düşer. Şimdikini de sonrakini de kaybeder. İşte apaçık kayıp budur.
- ¹² Allah'ı bırakıp, kendisine fayda da zarar da veremeyen şeylere yalvarır. İşte derin sapıklık budur.
- ¹³ Kendisine zararı faydasından daha çok dokunana yalvarır. Yalvardığı kimse ne kötü koruyucu ve ne kötü yoldaştır!
- ¹⁴ Doğrusu, Allah inananları ve yararlı işler işleyenleri altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Doğrusu Allah istediğini yapar.
- ¹⁵ Kim Allah'ın dünyada ve sonrakinde ona yardım etmeyeceğini sanıyorsa, herhangi bir biçimde göğesini uzansın da kesin anlasın. Böylece kurduğu tuzağın, kendisini öfkeliendiren şeyi gideremeyeceğini görsün.

- ¹⁶ İşte, böylece onu apaçık ilkeler olarak indirdik. Şüphesiz Allah dileyene doğru yol gösterir.
- ¹⁷ Doğrusu, inananlar, Yahudiler, Sabiiler, Hristiyanlar, Mecusiler, ortak koşanlara gelince, doğrusu Allah, diriliş günü aralarında kesin hüküm verecektir. Doğrusu, Allah her şeye tanıktır.
- ¹⁸ Göklerde olanların, yerde olanların, güneşin, ayın, yıldızların, dağların, ağaçların, hayvanların, insanların birçoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun? Birçoğu da azabı hak etmiştir. Allah'ın alçalttığı kimseyi yükseltebilecek yoktur. Doğrusu, Allah dilediğini yapar.
- ¹⁹⁻²¹ İşte Rableri hakkında tartışmaya giren iki taraf: O'nu inkâr edenlere ateşten giysiler kesilmiştir, başlarına da kaynar su dökülür de, bununla karınlarında olanlar ve deriler eritilir. Demir topuzlar da onlar içindir.
- ²² Orada uğradıkları kaygıdan çıkmak istemelerinin her defasında, oraya geri çevrilirler: Yakıcı azabı tadın, denir.
- ²³ Doğrusu, Allah inanıp yararlı işler işleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Orada altın bilezikler ve inciler takınırlar. Oradaki giysileri de ipektendir.

- ²⁴ Bunlar, sözün güzeline ulaştırılmışlar ve övgüye değer yola yönlendirilmiştir.
- ²⁵ Doğrusu, inkâr edenlere, Allah'ın yolundan, yerli ve yolcu bütün insanlara eşit kılınan Saygın Mes-cid'den alıkoyanlara; ve orada haksızlık ederek zulüm ile yanlış yola saptırmak isteyenlere, can yakıcı bir azap tattırırız.
- ²⁶ Hani, "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, ayakta duranlar, rükû edenler ve secdeye varanlar için Evimi temiz tut" diye İbrahim'i Evin bir yerine yerleştirmiştik.
- ²⁷ İnsanları hacca çağır! Yürüyerek sana gelsinler veya her türlü sülün bineklerle uzak yollardan gelsinler.
- ²⁸ Kendileri için birtakım faydalar görsünler. Allah'ın onlara rızık olarak verdiği dört ayaklı hayvanlar üzerine belli günlerde O'nun adını ansınlar. Siz de onlardan yiyin, çaresiz kalmış yoksulu da doyurun.
- ²⁹ Sonra işlerini bitirsinler. Adaklarını yerine getirsinler. Eski Evi tavaf etsinler.
- ³⁰ İşte böyle; Allah'ın yasaklarına kim saygı gösterirse, bu, Rabbinin katında onun iyiliğinedir. Size bildirilenlerin dışındaki hayvanlar helal kılınmıştır. Putların pisliğinden kaçının, yamuk sözden de kaçının.

- ³¹ Allah'a ortak koşmaksızın O'na yönelin. Allah'a ortak koşan kimse, gökten düşüp de kuşların kapıştığı veya rüzgarın derin bir uçuruma attığı şeye benzer.
- ³² Durum böyledir, kişinin Allah'ın işaretlerini yüceltmesi kuşkusuz, gönüllerin Allah'a karşı saygılı olmasındandır.
- ³³ Bunlarda sizin için belli bir süreye kadar faydalar vardır. Sonra bunlar, Eski Ev'de son bulurlar.
- ³⁴⁻³⁵ Her millete, kendilerine rızık olarak verilen dört ayaklı hayvanlar üzerine Allah'ın adını anma biçimini belirledik. Sizin Tanrınız tek bir Tanrıdır, O'na içtenlikle boyun eğin. Allah anıldığı zaman kalpleri titreyen, başlarına gelene dayanan, namaz kılan, kendilerine verdiğimiz rızıktan veren, Allah'a gönülden bağlanmış olanlara müjde ver.
- ³⁶ İşte büyük baş hayvanları Allah'ın size olan simgelerinden kıldık. Onlarda sizin için iyilikler vardır. Öyleyse, sıralı dururlarken üzerlerine Allah'ın adını anın. Yanları üstüne düştüklerinde onlardan yiyin, isteyene de istemeyene de verin. Şükredersiniz diye, onları böylece sizin yönetiminize verdik.
- ³⁷ Onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşacaktır. O'na ulaşacak olan, ancak sizin O'na olan saygınızdır. Size doğru yolu gösterdiğinden, Allah'ı yüceltmeniz için onları böylece sizin yönetiminize vermiştir. İyi davrananlara müjde ver.
- ³⁸ Doğrusu, Allah inananları savunur, doğrusu hiçbir hain ve nankörü sevmez.

- ³⁹ Haksızlığa uğratılarak kendilerine savaş açılanlara izin verildi. Doğrusu, Allah'ın onlara yardım etmeye gücü yeter.
- ⁴⁰ "Rabbimiz Allah'tır" dediler diye, haksız yere yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah insanların bir kesimini diğeriyle savmasaydı, andolsun, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescitler yıkılıp giderdi. Andolsun ki, Allah'a yardım edenlere O da kuşkusuz yardım eder. Doğrusu, Allah kuvvetlidir, güçlüdür.
- ⁴¹ Biz onları yeryüzüne yerleştirirsek namaz kılarlar, zekat verirler, iyi bilineni emrederler, kötü bilineni yasak ederler. İşlerin sonucu Allah'a kalır.
- ⁴²⁻⁴⁴ Seni yalanlıyorsa, onlardan önce Nuh ulusu, Ad, Semud, İbrahim ulusu, Lut ulusu ve Medyen halkı da peygamberlerini yalanlamış ve Musa da yalanlanmıştı. Ama, Ben inkârcılara önce süre verdim, sonra da yakalayiverdim. Beni tanımamak nasılmış!
- ⁴⁵ Nice kentlerin halkını haksızlık yaparlarken yok ettik. Artık tavanları çökmüş, kuyuları, yüksek sarayları kullanılmaz olmuştur.
- ⁴⁶ Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki, orada olanları akledecek kalpleri, işitecek kulakları olsun. Doğrusu, yalnız gözler kör olmaz, ne var ki göğüslerde olan gönüller de körleşir.

- ⁴⁷ Senden, başlarına tezden azap getirmeni istiyorlar. Allah sözünden caymayacaktır. Doğrusu, Rabbinin katında bir gün saydıklarınızdan bin yıl gibidir.
- ⁴⁸ Nice kentlere, haksızlık yaptıkları halde, süre vermiştim, sonunda onları yakalayiverdim. Dönüş ancak Bana'dır.
- ⁴⁹ De ki: "Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım."
- ⁵⁰ Cömertçe verilmiş rızık ve bağışlama, inanan ve yararlı işler işleyenleredir.
- ⁵¹ İlkelerimizi geçersiz kılmakta yarışırcasına uğraşanlar, işte onlar yalın ateşliklerdir.
- ⁵² Senden önce gönderdiğimiz hiçbir elçi ve peygamber yoktur ki; bir şey arzuladığı zaman şeytan onun arzusuna bir şey atabilir, ancak Allah şeytanın attığını siler. Sonra Allah kendi ilkelerini sağlamlaştırır. Allah bilgidir, bilgedir.
- ⁵³ Allah şeytanın attığını gönüllerinde hastalık bulan ve kalpleri kaskatı olan kimseleri sınama-ya sebep kılar. Doğrusu, zalimler derin bir ayrılık içindedirler.
- ⁵⁴ Bu, kendilerine ilim verilenlerin onun Rabbinden bir gerçek olduğunu bilip de ona inanmaları ve gönüllerinin ona saygı duyması içindir. Doğrusu Allah inananlara doğru yol gösterir.
- ⁵⁵ İnkâr edenler, kendilerine ansızın o Saat gelene veya gecesi olmayan günün azabı çatana kadar, ondan şüphe etmeye devam ederler.

- ⁵⁶ İşte, o gün egemenlik Allah'ındır. Aralarında O hükmeder. İnanıp, yararlı işler işleyenler nimet cennetlerindedirler.
- ⁵⁷ İnkâr edenler, ilkelerimizi yalanlayan kimseler, işte onlar için hor düşüren azap vardır.
- ⁵⁸ Allah yolunda göç edip de, sonra öldürülen veya ölenlere, andolsun ki, Allah onlara güzel bir rızık verecektir. Doğrusu, rızık verenlerin en hayırlısı yalnız Allah'tır.
- ⁵⁹ Andolsun ki, onları hoşnut olacakları bir yere koyar. Doğrusu, Allah bilendir, ivecen değildir.
- ⁶⁰ Bu böyledir. Kim kendisine edilen eza kadar ceza verirse ve sonra kendisine yine de saldırılırsa, Allah ona, andolsun ki, yardım edecektir. Doğrusu, Allah affeder ve bağışlar.
- ⁶¹ Bu böyledir. Doğrusu, Allah geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar ve doğrusu Allah işitir, görür.
- ⁶² Bu böyledir, doğrusu gerçek yalnız Allah'tır; O'nu bırakıp taptıkları ise doğrusu saçmadır. Doğrusu Allah yücelerin yücesidir.
- ⁶³ Allah'ın gökten indirdiği su ile yerin yemyeşil olduğunu görmez misin? Doğrusu Allah latifdir, haberdardır.
- ⁶⁴ Göklerde olanlar, yerde olanlar O'nundur. Doğrusu, Allah muhtaç olmayandır, övgüye değer olandır.

- ⁶⁵ Allah'ın yerde olanları ve emriyle denizlerde yürüyen gemileri buyruğunuza verdiğini görmüyor musun? Ancak O, bilgisi olmaksızın yer üzerine düşmesin diye göğü tutar. Doğrusu, Allah insanlara karşı sevecendir, acıyandır.
- ⁶⁶ Size hayat veren, sonra öldürecek, sonra yine diriltecek olan O'dur. Doğrusu, insan gerçekten pek inkârcıdır.
- ⁶⁷⁻⁶⁹ Biz her milletin yerine getirmesi gerekli ibadetleri koyduk. Öyleyse, bu konuda seninle çekişmelerine fırsat verme; Rabbine çağır; sen, şüphesiz doğru yol üzerindesin. Seninle tartışılırsa, "Allah yaptığınızı çok iyi bilir. Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında, diriliş günü aranızda Allah hükmedecektir" de.
- ⁷⁰ Gökte ve yerde olanı Allah'ın bildiğini bilmez misin? Doğrusu, bunlar yazılıdır ve doğrusu, bunlar Allah'a kolaydır.
- ⁷¹ Onlar Allah'ı bırakıp da, haklarında Allah'ın hiçbir kanıt indirmedeği, kendilerinde de bir bilgi bulunmayan şeylere taparlar. Haksızlık edenlerin yardımcısı olmaz.
- ⁷² Onlara ilkelerimiz apaçık okunduğu zaman, inkâr edenlerin yüzlerinden inkâr edişi anlarsın. Neredeyse kendilerine ilkelerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: "Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Ateş! Allah inkâr edenlere onu söz vermiştir. Gidilecek ne kötü yerdir!"

- ⁷³ Ey insanlar! Bir örnek verilmektedir; şimdi ona kulak verin. Doğrusu, sizlerin Allah yerine taptıklarınız bir araya gelseler, bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, onu kurtaramazlar; kovalayan da kovalanan da ne kadar güçsüz!
- ⁷⁴ Allah'ı gereği gibi değerlendiremediler. Doğrusu, Allah kuvvetlidir, güçlüdür.
- ⁷⁵ Allah meleklerden ve insanlardan elçiler seçer. Doğrusu, Allah iştir ve görür.
- ⁷⁶ O geçmişlerini ve geleceklerini bilir. Bütün işler Allah'a götürülür.
- ⁷⁷ Ey inananlar! Rükû edin, secdeye varın, Rabbinize kulluk edin, iyilik yapın ki, başarıya erişesiniz.
- ⁷⁸ Allah uğrunda gereği gibi didinin. O, sizi seçmiş, babanız İbrahim'in yolu olan dinde sizin için hiçbir zorluk kılmamıştır. Daha önce peygamberin size örnek olması, sizin de insanlara örnek olmanız için, daha önce ve bunda size müslüman adını veren O'dur. Artık namaz kılın, zekat verin, dostunuz olan Allah'a bağlanın. O, ne güzel dosttur ve ne güzel yardımcıdır!

23. İNANANLAR / MÜMİNUN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 118 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁶ Yakarışlarında bilinçli, saygılı olan, boş sözden yüz çeviren, zekat veren, eşlerinin ve antlaşmış olduklarının dışındakilerden yasak yerlerini koruyan inananlar başarılı olmuşlardır. Doğrusu, onlar kınanamazlar.
- ⁷ Bunların ötesini arzulayanlar, işte onlar düşmanlık yapanlardır.
- ⁸ Güvenirliklerini ve antlarını gözetenler,
- ⁹ Yakarışlarını korumayı sürdürürler,
- ¹⁰⁻¹¹ İşte onlar, temelli kalacakları Firdevs cennetine vâris olacak vârislerdir.
- ¹² Andolsun ki, insanı çamurun süzmesinden yarattık.
- ¹³ Sonra onu oğulcuk olarak sağlam bir yere yerleştirdik.
- ¹⁴ Sonra oğulcuğu yapışkan olarak yarattık ve yapışkandan bir çiğnemlik et yarattık, peşinden bir çiğnemlik etten kemikler yarattık, peşinden de kemiklere et giydirdik ve sonra da ona bambaşka bir yaratık donanımı verdik. Yaratanların en güzeli olan Allah ne uludur.
- ¹⁵ Doğrusu, bundan sonra, andolsun sizler öleceksiniz.
- ¹⁶ Doğrusu, diriliş günü tekrar diriltileceksiniz.
- ¹⁷ Andolsun ki, üstünüzde yedi yörünge yarattık. Biz yarattığımızdan dalgın değiliz.

- ¹⁸ Gökten suyu ölçüyle indirdik de, onu yerde durdurduk. Doğrusu, onu gidermeye de gücümüz yeter.
- ¹⁹⁻²⁰ Onunla, içinde yediğiniz birçok meyveler bulunan hurmalık ve üzüm bağları, Sina Dağı'nda yetişen, yiyeceklere yağ ve katık veren ağacı var ettik.
- ²¹ Ve doğrusu hayvanlarda size ders vardır; onlardan çıkan süttten size içiririz; onlarda daha birçok menfaatiniz vardır. Onlardan yersiniz.
- ²² Hem onların, hem de gemilerin üzerinde taşınırsınız.
- ²³ Andolsun ki, Nuh'u ulusuna gönderdik, o da dedi: "Ey ulusum! Allah'a kulluk edin; O'ndan başka tanrınız yoktur; saygılı olmaz mısınız?"
- ²⁴⁻²⁵ Ulusunun inkârcı ileri gelenleri dediler: "Bu sizin gibi beşerden başka bir şey değildir. Sizden üstün olmak istiyor. Andolsun, Allah dilemiş olsaydı melekleri gönderirdi. İlk atalarımızdan beri böyle bir şey işitmedik. Bu adamda nedense biraz delilik var, bir süreye kadar onu gözetleyin."
- ²⁶ Dedi: "Rabbim! Beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et."
- ²⁷ Bunun üzerine ona vahyettik: "Gözcülüğümüz altında, sana bildirdiğimiz gibi gemiyi yap; buyruğumuz gelip, yerin suları kaynayınca her cinsten birer çifti ve hüküm verilmiş olanın dışında kalan aileni al. Haksızlık yapanlar için Bana başvurma, doğrusu onlar suda boğulacaklardır."

- ²⁸ Sen ve beraberindekiler gemiye yerleşince, “Bizi haksızlık yapan ulustan kurtaran Allah’a hamd olsun” de.
- ²⁹ Ve “Rabbim! Beni mutlu bir yere kondur. Sen konuklatanların en iyisisin” de.
- ³⁰ Doğrusu, bunlarda belgeler vardır. Biz, andolsun insanları denemekteyiz.
- ³¹ Bunların ardından başka nesiller var ettik.
- ³² Onlara aralarından “Allah’a kulluk edin, O’ndan başka Tanrınız yoktur, saygılı olmaz mısınız?” diyen bir elçi gönderdik.
- ³³ Ve inkârcı olan ve ahirete kavuşmayı yalanlayan lar ve kendilerini dünya hayatında görkemli yaşattığımız ulusunun ileri gelenleri: “Bu, yediğinizden yiyen, içtiğinizden içen, sizin gibi bir beşerden başka bir şey değildir.
- ³⁴ Andolsun, kendiniz gibi bir beşere itaat ederseniz doğrusu bu durumda kaybedenlerden olursunuz.
- ³⁵ Öldüğünüz, toprak ve kemik yığını olduğunuz zaman dirilmenizi mi size söz veriyor?
- ³⁶⁻³⁸ Oysa söz verilen şey ne kadar, hem de ne kadar uzak! Hayat ancak bu dünyadadır. Ölürüz ve yaşarız, diriltilecek değiliz. Bu sadece Allah’a karşı yalan uyduran biridir. Biz ona inanmayız” dediler.
- ³⁹ “Rabbim! Beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et” dedi.
- ⁴⁰ “Az sonra pişman olacaklar” buyurdu.
- ⁴¹ Gerçekten, onları bir çılgılık yakaladı ve onları sel süprüntüsü haline getirdik. Haksızlık eden ulus yok olsun gitsin!
- ⁴² Sonra ardlarından başka kuşaklar var ettik.

- ⁴³ Hiçbir millet, kendi süresini ne öne alabilir, ne de geciktirebilir.
- ⁴⁴ Sonra birbiri peşinden elçilerimizi gönderdik. Her millete elçisi geldikçe onu yalanladılar. Onları birbiri peşinden yok edip, hepsini birer efsane yaptık. İnanmayan ulus yok olsun gitsin!
- ⁴⁵⁻⁴⁶ Sonra Musa ve kardeşi Harun'ı, Firavun ve ileri gelenlerine belgelerimiz ve apaçık bir yetkiyle gönderdik. Büyüklük tasladılar, zaten büyüklenen bir ulustular.
- ⁴⁷⁻⁴⁸ Bu yüzden "Ulusları bize kul iken, bizim gibi iki beşere mi inanacağız?" deyip onları yalanladılar. Bu yüzden yok edildiler.
- ⁴⁹⁻⁵⁰ Andolsun ki, Musa'ya, doğru yola girsinler diye, kitap verdik. Meryemoğlunu da annesini de bir belge kıldık. Her ikisini de, pınarı bulunan, oturulabilen bir tepeye yerleştirdik.
- ⁵¹ Ey elçiler! Hoş şeylerden yiye ve yararlı iş işleyin; doğrusu, Ben ne yaptığınızı bilirim.
- ⁵² Doğrusu bu, bir tek din olarak sizin dininizdir ve Ben de Rabbinizim, öyleyse Bana saygılı olun.
- ⁵³ İnsanlar işlerini aralarında bölük pörçük ettiler. Her bölük kendisinininkiyle sevinmektedir.
- ⁵⁴ Onları bir süreye kadar, içine düştükleri şaşkınlıklarla başbaşa bırak.
- ⁵⁵⁻⁵⁶ Kendilerine mal ve çocuklar vererek, onlara iyiliklerde bulunmaya acele edeceğimizi mi sanıyorlar? Hayır! Farkında değiller.
- ⁵⁷⁻⁵⁹ Doğrusu, Rablerine saygılarından titreyenler, Rablerinin ilkelerine inanırlar ve onlar Rablerine asla ortak koşmazlar.

- ⁶⁰ Rablerine dönecekleri için vermeleri gerekeni gönülleri ürpererek verenler,
- ⁶¹ İşte onlar iyi işlerde yarış edenlerdir, o uğurda ileri geçerler.
- ⁶² Biz herkesi ancak gücü oranında yükümlü tutarız. Katımızda gerçeği söyleyen bir kitap vardır; onlar haksızlığa uğratılmazlar.
- ⁶³ Hayır! Onların kalpleri bundan yana aymazlık içindedir. Bundan başka onların yapageldikleri bir sürü işler de vardır.
- ⁶⁴ Sonunda görkemlilerini azapla yakaladığımız zaman hemen yakarıp dururlar.
- ⁶⁵ Bugün yakarmayın; doğrusu, katımızdan bir yardım göremezsiniz.
- ⁶⁶⁻⁶⁷ Kesin ilkelerim size okunduğunda, ancak büyüklük taslayıp, gece ağzınıza geleni söyleyerek ardınıza dönüp gidiyordunuz.
- ⁶⁸ Onlar söyleneni hiç düşünmezler mi? Yoksa onlara, önceki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?
- ⁶⁹ Veya elçilerini tanımadılar da, bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?
- ⁷⁰ Ya da “Onda delilik var” diyorlar, öyle mi? Hayır! O, onlara gerçeği getirmiştir; çoğu, gerçekten hoşlanmamaktadır.
- ⁷¹ Ve eğer gerçek onların heveslerine uysaydı, andolsun gökler, yer ve onlarda bulunanlar bozulup giderdi. Onlara bir hatırlatma getirdik. Hayır! Onlar hatırlamaktan yüz çevirmektedirler.
- ⁷² Yoksa sen onlardan ücret mi istiyorsun? Rabbinin ücreti daha iyidir. O rızık verenlerin en iyisidir.
- ⁷³⁻⁷⁴ Doğrusu aslında sen onları doğru yola çağırıyorsun, doğrusu sonrakine inanmayanlar, bu yoldan sapmaktadırlar.

- ⁷⁵ Biz onlara acısak ve başlarındaki sıkıntıyı gidersek bile taşkınlıkları içinde yine bocalayıp kalırlar.
- ⁷⁶ Andolsun ki, Biz onları azapla yakalamıştık, yine de Rablerine boyun eğmemiş ve yakarmamışlardı.
- ⁷⁷ Sonunda onlara şiddetli bir azap kapısı açacağımız zaman, onlar orada ümitsiz kalıverirler.
- ⁷⁸ Oysa, sizin için kulaklar, gözler ve gönüller var eden O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!
- ⁷⁹ Sizi yerde yaratıp yayan O'dur ve O'na toplanacaksınız.
- ⁸⁰ Hayat veren de, öldüren de O'dur. Gece ile gündüzün birbiri ardından gitmesi de O'nun eseridir. Düşünmez misiniz?
- ⁸¹ Hayır! Yine de öncekilerin dediklerini derler.
- ⁸²⁻⁸³ "Ölüp, toprak ve bir yığın kemik olduğumuzda, doğrusu, biz mi diriltileceğiz? Andolsun ki, bize ve bundan önce de babalarımıza söz verilmişti; bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" dediler.
- ⁸⁴ De ki: "Biliyorsanız! Yer ve onda bulunanlar kimindir?"
- ⁸⁵ "Allah'ındır" diyecekler, "Öyleyse hatırlayıp düşünmeyecek misiniz?" de.
- ⁸⁶ De ki: "Yedi göğün de Rabbi, yüce arşın da Rabbi kimdir."
- ⁸⁷ "Allah'tır" diyecekler. "Öyleyse O'na karşı saygılı olmayacak mısınız?" de.
- ⁸⁸ De ki: "Biliyorsanız! Her şeyin hükümrânlığı elinde olan ve barındıran, ancak barındırılmayan kimdir?"
- ⁸⁹ "Allah'tır" diyecekler, "Öyleyse nasıl büyüleniyorsunuz?" de.

- ⁹⁰ Hayır! Biz onlara gerçeği getirdik; doğrusu onlar yalanlıyorlar.
- ⁹¹ Allah oğul edinmedi. O'nun yanında hiçbir tanrı da yoktur, olsa, her tanrı kendi yarattığı ile gider ve birbirinden üstün olmaya çalışırlar. Allah onların nitelendirmelerinden yücedir.
- ⁹² O görülmeyeni de, görüleni de bilir. Koştukları ortaklardan yücedir.
- ⁹³⁻⁹⁴ De ki: "Rabbim! Onlara söz verilen şeyi bana mutlaka göstereceksen, Rabbim! O zaman beni zalim ulusun içinde bulundurma."
- ⁹⁵ Doğrusu Biz onlara söz verdiğimizizi sana gösterebiliriz.
- ⁹⁶ Kötülüğü en iyi olan ile sav. Onların nitelendirmelerini Biz daha iyi biliriz.
- ⁹⁷ De ki: "Rabbim! Kötü insanların kışkırtmalarından sana sığınırım.
- ⁹⁸ Tanrım! Yanımda bulunmalarından da sana sığınırım."
- ⁹⁹⁻¹⁰⁰ Onlardan birine ölüm gelince, der ki: "Rabbim! Beni geri çevir; belki yapmadan bıraktığımdan iyi iş işlerim." Hayır olmaz! Doğrusu, bu söylediği sadece kendi sözüdür. Diriltilecekleri güne kadar arkalarında geriye dönmekten alıkoyan bir engel vardır.
- ¹⁰¹ Boruya üflendiği zaman, o gün, aralarındaki soy yakınlığı fayda vermez ve birbirlerine de bir şey soramazlar.
- ¹⁰² Tartıları ağır gelenler, işte onlar başarıya ulaşanlardır.
- ¹⁰³ Ve tartıları hafif gelenler, işte onlar kendilerine yazık edenlerdir, cehennemde temellidirler.
- ¹⁰⁴ Ateş onların yüzlerini yalar, dişleri sırtıp kalır.

- ¹⁰⁵ İlkelerim size okunurken onları yalanlıyordunuz, değil mi?
- ¹⁰⁶ Derler: “Rabbimiz! Eşkiyalığımız bize üstün geldi; sapık bir ulus olmuştuk.
- ¹⁰⁷ Rabbimiz! Bizi buradan çıkar, dönersek, doğrusu, haksızlık etmiş oluruz.”
- ¹⁰⁸ “Sinin orada! Benimle konuşmayın!” der.
- ¹⁰⁹⁻¹¹¹ Doğrusu kullarımdan bir bölük, der ki: “Rabbimiz! İnandık, artık bizi bağışla, bize acı. Sen acıyanların en iyisisin.” Siz ise, onları alaya alıyordunuz. Bu yaptıklarınız, size Beni anmayı unutturuyordu. Onlara hep gülüyordunuz. Dayanmalarına karşılık bugün onları ödüllendirdim. Doğrusu, onlar başarıya ulaşanlardır.”
- ¹¹² “Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?” der.
- ¹¹³ “Bir gün veya daha az bir süre kaldık, sayanlara sor” derler.
- ¹¹⁴⁻¹¹⁵ “Pek az kaldınız, keşke bilseydiniz, sizi boşuna yarattığımızı ve Bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?” der.
- ¹¹⁶ Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. O’ndan başka Tanrı yoktur, O şanlı arşın Rabbidir.
- ¹¹⁷ Allah’la beraber, varlığına hiçbir delil olmayan başka tanrıya tapanın hesabını Rabbi görecektir. İnkârcılar kuşkusuz kurtulamazlar.
- ¹¹⁸ De ki: “Rabbim! Bağışla, acı, Sen acıyanların en iyisisin.”

24. AYDINLIK / NUR BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 64 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Bu, indirip belirlediğimiz ve düşünüp anlayasınız diye onda apaçık ilkeler indirdiğimiz bölümdür.
- ² Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dininde onlara acımayın. Onların ceza görmesine, inananlardan bir topluluk da tanık olsun.
- ³ Zina eden erkeğin, ancak zina eden veya putperest bir kadınla evlenmesi yaraşır. Zina eden kadınla da, ancak zina eden veya putperest olan bir erkeğin evlenmesi yaraşır. Bu, inananlara yasaklanmıştır.
- ⁴ İffetli kadınları suçlayıp da, sonra dört tanık getiremeyenlere seksen değnek vurun; hiçbir zaman onların tanıklığını kabul etmeyin. İşte, onlar yoldan çıkmış kimselerdir.
- ⁵ Ancak bundan sonra tövbe edip düzeltenler, bunun dışındadır. Doğrusu, Allah bağışlar, acır.
- ⁶⁻⁷ Karılarını suçlayıp da kendilerinden başka tanıkları olmayanların tanıklığı, kendisinin doğru sözlülerden olduğuna Allah'ı dört defa tanık tutmasıyla olur. Beşincisinde, eğer yalancılardan ise Allah'ın laneti kendi üzerine olsunur.
- ⁸⁻⁹ Kocasının yalancılardan olduğuna Allah'ı dört defa tanık tutması cezayı kendinden savar. Beşincisinde eğer o doğrulardan ise Allah'ın öfkesi kendisinin üzerine olsunur.
- ¹⁰ Allah'ın size iyiliği ve acıması bulunmasaydı? Doğrusu, Allah bilgedir, tövbeleri kabul edendir.

- ¹¹ Doğrusu o yalanı uyduranlar içinizden bir takımdır. Hayır! Bunu kendiniz için kötü sanmayın, o, sizin için hayırlı olmuştur. O kimselerden her birine kazandığı günah karşılığı ceza vardır; içlerinden elebaşılık yapana ise büyük azap vardır.
- ¹² Onu işittiğiniz zaman, inanan erkekler ve inanan kadınlar, kendiliklerinden iyi zanda bulunup da, “Bu apaçık bir iftiradır” demeleri gerekmez miydi?
- ¹³ Ona dört tanık getirmeleri gerekmez miydi? İşte bunlar, tanık getirmediğçe Allah katında yalancıdırlar.
- ¹⁴ Allah’ın dünya ve ahirette size bolluğu ve acıması olmasaydı, o kötü söze dalmanızdan ötürü, büyük bir azaba uğrardınız.
- ¹⁵ Onu dilinize dolamıştınız. Bilmediğiniz şeyleri ağızınıza alıyordunuz. Onu önemsiz bir şey sanıyordunuz, oysa Allah katında önemi büyüktü.
- ¹⁶ Onu işittiğinizde, “Bu konuda konuşmamız yakışık almaz! Allah korusun! Bu büyük bir iftiradır” demeniz gerekmez miydi?
- ¹⁷ Eğer inanan kişilerseniz, buna benzer bir şeye bir daha dönmemenizi Allah size öğütler.
- ¹⁸ Allah size ilkeleri açıkça bildiriyor. Allah bilgidir, bilgedir.
- ¹⁹ Doğrusu, inananlar arasında hayasızlığın yayılmasından hoşlananlara, işte onlara, dünya ve ahirette can yakıcı azap vardır. Allah bilir, siz ise bilmezsiniz.
- ²⁰ Allah’ın size bolluğu ve acıması bulunmasaydı? Doğrusu, Allah şefkatlidir, acıyandır.

- ²¹ Ey inananlar! Şeytanın adımlarına ayak uydurmayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, bilsin ki, o hayasızlığı ve sağduyuya aykırı olanı buyuruyordur. Allah'ın size bolluğu ve acıması olmasaydı, hiçbiriniz asla temize çıkamazdı. Ancak Allah dilediğini temize çıkarır. Allah işitir, bilir.
- ²² İçinizde bolluk ve genişlik sahibi olanlar, yakınlarına, düşkünlere ve Allah yolunda göç edenlere, vermemek için yemin etmesinler, affetsinler, geçsinler, Allah'ın sizi bağışlamasına sevinmez misiniz? Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ²³⁻²⁴ Doğrusu iffetli, özensiz, inanmış kadınları suçlayanlar, öncekinde ve sonrakinde lanetlenmişlerdir. Kendi dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarına tanıklık edecekleri gün, onlar büyük azaba uğrayacaklardır.
- ²⁵ O gün, Allah onlara gerçek cezalarını eksiksiz verecektir. Allah'ın apaçık hak olduğunu bileceklerdir.
- ²⁶ Kötü kadınlar kötü erkeklerle, kötü erkekler kötü kadınlara yakışır. İyi kadınlar iyi erkeklerle, iyi erkekler de iyi kadınlara yakışırlar. Bunlar, onların söylediklerinden uzaktırlar. İşte, bunlara bağışlanma ve şerefli rızık vardır.
- ²⁷ Ey inananlar! Evlerinizden başka evlere, sahiplerine tanışıklık vermeden ve esenlik dilemeden girmeyiniz. Eğer düşünürseniz, bu sizin için daha iyidir.

- ²⁸ Eğer evde kimseyi bulamazsanız, yine de size izin verilmedikçe içeriye girmeyiniz. Size “Dönün” denilirse, dönün. Bu sizi, daha çok temize çıkarır. Allah yaptıklarınızı bilir.
- ²⁹ İçinde size çıkar bulunan, ıssız evlere girmenizde bir sorumluluk yoktur. Allah, açığa vurduğunuzu da, gizlediğinizi de bilir.
- ³⁰ İnanan erkeklere söyle: “Bakışlarını kıssınlar, mahrem yerlerini korusunlar.” Bu, onların arınmasını daha iyi sağlar. Doğrusu, Allah onların yaptıklarından haberdardır.
- ³¹ İnanan kadınlara da söyle: “Bakışlarını kıssınlar, mahrem yerlerini korusunlar. Süslerini, kendiliğinden görünen dışında, açmasınlar. Başörtülerini göğüslerine salsınlar. Süslerini, kocaları veya babaları veya kayınpederleri veya oğulları veya kocalarının oğulları veya kardeşleri veya erkek kardeşlerinin oğulları veya kızkardeşlerinin oğulları veya kadınları veya antlaştıkları veya erkekliği kalmamış hizmetçiler ya da kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süslerin bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar.” Ey inananlar! Başarıya ulaşmanız için, hepimiz Allah’a yönelin.

- ³² İçinizdeki bekar olanları, erkek ve kadın çalışanlarınızdan iyi olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları bolluğu ile zenginleştirir. Allah kuşatandır, bilgidir.
- ³³ Evlenemeyenler ise Allah kendilerini bolluğu ile zenginleştirene kadar iffetli davransınlar. Antlaşmalı olduklarınızdan kim bir ödendi yazısı isterse, onlarda bir iyilik görürseniz yazıyı verin. Onlara Allah'ın size verdiği maldan verin. Dünya hayatının geçici menfaatini elde etmek için, iffetli olmak isteyen genç kızlarınızı fuhşa zorlamayın. Kim onları zorlarsa, doğrusu, zorlanmalarından sonra, Allah bağışlar, acır.
- ³⁴ Andolsun ki, size apaçık ilkeler, sizden önce gelip geçenlerden bir örnek ve saygılı olanlara bir öğüt indirdik.
- ³⁵ Allah göklerin ve yerin aydınlatıcısıdır. O'nun ışığı, içinde lamba bulunan penceresiz bir oyuga benzer. O lamba bir cam içindedir, cam ise, sanki inci gibi parlayan bir yıldızdır. Bu, doğuya da, batıya da ait olmayan bereketlenmiş bir zeytin ağacından yakılır. Ateş değmese bile, nerdeyse yağının kendisi aydınlatacak! Işık üstüne ışıktır. Allah dileyeni ışığına kavuşturur. Allah insanlara örnekler verir. O her şeyi bilir.
- ³⁶ Allah'ın yüksek tutulmasına ve içlerinde adının anılmasına izin verdiği evlerde, insanlar, sabah, akşam O'nu arı tutarlar.

- ³⁷ Ticaret de, alışveriş de kimi kişileri Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoyamaz. Bunlar, gönüllerin ve gözlerin fırl fırl döneceği günden korkarlar.
- ³⁸ Allah, onları işlediklerinin en güzeliyle ödüllendirir ve bolluğundan onlara fazlasıyla verir. Allah dilediğini hesapsız şekilde rızıklandırır.
- ³⁹ İnkâr edenlerin işleri, engin çöllerdeki ılgım gibidir. Susayan kimse onu su sanır, fakat oraya geldiğinde hiçbir şey bulamaz. Orada Allah'ı bulur ve O da hesabını görür. Allah hesabı çabuk görendir.
- ⁴⁰ Veya engin denizin karanlıkları gibidir. Onu, üstüste dalgalar ve dalgaların üstünde bulutlar örter; karanlıklar üstünde karanlıklar; insan elini uzattığı zaman, nerdeyse onu göremez bile. Allah'ın ışık vermediği kimsenin ışığı olmaz.
- ⁴¹ Göklerde ve yerde olan kimselerin, sıra sıra uçan kuşların Allah'ı yücelttiğini görmez misin? Her biri kendi yakarışını ve yüceltmesini bilir. Allah onların yaptıklarını bilendir.
- ⁴² Göklerin ve yerin hükümlanlığı Allah'ındır. Dönüş Allah'adır.
- ⁴³ Bilmez misiniz ki, Allah bulutları sürer, sonra onları bir araya getirip, sonra üstüste yığar, sen de onların arasından yağmur boşaldığını görürsün. Gökten, içinde dolu bulunan dağlar gibi bulutlar indirir, dilediğine onu uğratar, dilediğinden de uzak tutar. Bu bulutların şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri götürür!

- ⁴⁴ Allah geceyi ve gündüzü döndürür durur. Doğrusu, görebilenler için bunda bir ders vardır.
- ⁴⁵ Allah bütün canlıları sudan yaratmıştır. Kimi karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayakla yürür, kimi dört ayakla yürür. Allah dilediğini yaratır. Doğrusu, Allah her şeye gücü yetendir.
- ⁴⁶ Andolsun, açıklayan ilkeler indirmişizdir. Allah dileyenini doğru yola erştirir.
- ⁴⁷ “Allah’a ve Elçi’ye inandık, boyun eğdik” derler; ondan sonra birtakımı yüz çevirir. İşte bunlar inanmamışlardır.
- ⁴⁸ Aralarında hüküm vermek üzere Allah’a ve elçisine çağırıldıkları zaman, birtakımı hemen yüz çevirirler.
- ⁴⁹ Ancak, gerçek kendilerinden yana ise boyunlarını bükerek gelirlir.
- ⁵⁰ Göğüslerinde hastalık mı var, yoksa şüphelenmişler midir? Yahut Allah’ın ve elçisinin onlara haksızlık yapacağından mı korkmaktadırlar? Hayır! Onlar sadece haksız olanlardır.
- ⁵¹ Aralarında hüküm verilmek üzere Allah’a ve elçisine çağırıldıkları vakit, “İşittik, itaat ettik” demek, ancak inananların sözüdür, işte başarıya erenler onlardır.
- ⁵² Allah’a ve elçisine itaat eden, Allah’ı sayan ve O’na saygılı olan kimseler, işte onlar kurtulanlardır.
- ⁵³ Eğer, onlara emredersen, çıkacaklarına bütün güçleriyle Allah’a yemin ederler. De ki: “Yemin etmeyin! Söz dinleme bilindir. Doğrusu, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.”

- ⁵⁴ De ki: "Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, ancak kendisine yükletilenden ve siz de kendinize yükletilenden sorumlusunuz. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulursunuz; elçiye düşen, sadece apaçık bildirimde bulunmaktır."
- ⁵⁵ Andolsun ki, Allah, içinizden inanan ve yararlı iş işleyenlere, kendilerinden öncekileri sahip kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip kılacağına, onlar için beğendiği dinlerini temelli yerleştireceğine ve korkularından sonra kendilerini güvene çevireceğine söz vermiştir. Çünkü, Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Bundan sonra inkâr eden kimseler, işte onlar, artık yoldan çıkmış olanlardır.
- ⁵⁶ Namaz kılın, zekat verin, elçiye itaat edin ki, size merhamet edilsin.
- ⁵⁷ İnkâr edenlerin yeryüzünde kaçabileceklerini sanmayasın! Varacakları yer ateştir. Ne kötü gidiş yeridir.
- ⁵⁸ Ey inananlar! Antlaşmış olduklarınız ve sizden henüz ergenliğe ermemiş olanlar, üç durumda; sabah namazından önce, öğle sıcağında soyunduğunuzda ve yatsı namazından sonra sizden izin istesinler. Bunlar, sizin açık bulunabileceğiniz üç vakittir. Bunların dışında birbirinizin yanına girip çıkmakta size de, onlara da bir sorumluluk yoktur. Allah hükümlerini size böyle açıklar. Allah bilgidir, bilgedir.

- ⁵⁹ Çocuklarınız ergenlik çağına gelince, öncekilerin izin istediği gibi, onlar da izin istesinler. Allah size ilkelerini böyle açıklar. Allah bilgendir, bilgedir.
- ⁶⁰ Evlenme ümidinden kesilmiş kadınlara, süslerini açığa vurmamak şartıyla, giysilerini çıkarmaktan ötürü sorumluluk yoktur; ama iffetli davranmaları kendileri için daha iyi olur. Allah iştir ve bilir.
- ⁶¹ Evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya kahyası olup anahtarları elinizde olan evlerde ya da dostlarınızın evlerinde yemek yemenizde size de, kör olana da zorluk yok, topal olana da zorluk yok, hasta olana da zorluk yoktur. Toplu olarak veya ayrı ayrı yemenizde de size bir zorluk yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, birbirinize Allah katından mutlu, hoş yaşam, esenlik dileyin. Allah size hükümleri düşünürsünüz diye böyle açıklıyor.

- ⁶² Ancak, Allah'a ve elçisine inanan inançlılar peygamberle beraber ortak bir iş için toplandıklarında, ondan izin almaksızın gitmezler. Doğrusu, senden izin isteyenler, işte onlar, Allah'a ve elçisine inananlardır. Bazı işleri için senden izin isterlerse, içlerinden dilediğine izin ver, Allah'dan onların bağışlanmalarını dile. Şüphesiz, Allah bağışlar, acır.
- ⁶³ Elçinin çağrısını, kendi aranızda birbirinizi çağırmanız gibi tutmayın. Allah, içinizden saklanarak sıvışıp gidenleri şüphesiz bilir. O'nun buyruğuna aykırı hareket edenler, başlarına bir belanın gelmesinden veya can yakıcı bir azaba uğramaktan sakınsınlar.
- ⁶⁴ Dikkat! Doğrusu göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. O, içinde bulunduğunuz durumu bilir. Ve Kendisine döndürülecekleri günde, onlara işlediklerini haber verir. Çünkü Allah her şeyi bilendir.

25. ÖLÇÜT / FURKAN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 77 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Dünyaları uyarmak üzere kuluna Ölçütü indiren Yücedir.
- ² O, göklerin ve yerin hükümrانlığı kendisinin olan, çocuk edinmeyen ve hükümrانlıkta ortağı bulunmayan ve her şeyi yaratıp onu bir işleve göre düzenleyendir.

- ³ Onlar, bir şey yaratamayan, ancak kendileri yaratılmış olan, kendilerine zarar da, fayda da veremeyen; öldürmeye, diriltmeye ve ölümden sonra tekrar canlandırmaya güçleri yetmeyen, O'ndan başka tanrılar edindiler.
- ⁴ İnkâr edenler “Bu onun uydurmasıdır, ona başka bir ulus yardım etmiştir” dediler de haksızlık ettiler ve asılsız bir söz uydurdular.
- ⁵ “Bu öncekilerin masallarındır; başkalarına yazdırlarak sabah akşam onun yanında okunmaktadır” dediler.
- ⁶ De ki: “Onu, göklerdeki ve yerdeki gizlilikleri Bilen indirmiştir. Doğrusu O, bağışlayandır, acıyandır.”
- ⁷⁻⁸ Dediler: “Bu ne biçim elçi, yemek yer, sokaklarda yürür? Kendisine bir melek indirilip, onunla beraber uyarıda bulunmalı değil mi idi? Yahut, kendisine bir hazine verilseydi veya besleneceği bir bostanı olsaydı ya!” Ve bu zalimler dediler ki: “Sizin uydüğunuz, sadece büyülenmiş bir adamdır.”
- ⁹ Sana nasıl örnekler getirdiklerine bir bak! Onlar sapmışlardır, artık yol bulamazlar.
- ¹⁰ Dilerse sana bunlardan daha iyi olan, altlarından ırmaklar akan cennetler var edebilen ve köşkleri kura-bilen Yücedir.
- ¹¹ Hayır! Onlar Saati de yalanladılar. Saati yalanlayanlara alevli bir ateş hazırlamışsındır.

- ¹² Bu ateş onları uzak bir yerden görünce, onun öfke-lenmesini ve solumasını işitirler.
- ¹³ Elleri birbirlerine çatılı olarak, onun dar bir yerine atıldıkları zaman, orada, yok olmak için yalvarırlar.
- ¹⁴ Bir kere yok olmayı değil, birçok kere yok olmayı isteyin.
- ¹⁵ De ki: “Bu mu iyidir, yoksa Allah’a karşı saygılı olanlara ödül ve gidilecek yer olarak söz verilen ebedi cennet mi daha iyidir?”
- ¹⁶ Temelli kalacakları cennette, diledikleri şeyleri bulurlar. Bu Rabbinden, yerine getirilmesi istenen bir sözüdür.
- ¹⁷ Ve onları ve Allah’ın yerine taptıklarını topladığı gün der ki: “Bu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa yoldan kendi kendilerine mi saptılar?”
- ¹⁸ Derler: “Hâşâ! Seni bırakıp başka dostlar edinmek bize yaraşmaz. Ancak, Sen onlara ve babalarına nimetler verdin de, sonunda Seni anmayı unuttular ve yok olmayı hak eden bir ulus oldular.”
- ¹⁹ Söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar, artık kendinizden azabı çeviremez, yardım da görmezsiniz. Haksızlık edenlerinize büyük bir azap tattıracağız.
- ²⁰ Senden önce gönderdiğimiz bütün elçiler de, şüphesiz, yemek yerler, sokaklarda yürürlerdi. Dayanır mısınız? diye, sizi birbirinizle sınarız. Ve Rabbin görüyordu.

- ²¹ Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, “Bize, ya melekler indirilmeli, ya da Rabbimizi görmeliyiz” derler. Andolsun ki, kendi kendilerine büyüklenmişler, azdıkça azmışlardır.
- ²² Melekleri gördükleri gün, işte o gün, suçlulara iyi haber yoktur. Ve “Yasak oğlu yasak!” derler.
- ²³ Yaptıkları her işi ele alır, onu toz duman ederiz.
- ²⁴ O gün, cennetliklerin kalacağı yer çok iyi, dinlenecekleri yer çok güzeldir.
- ²⁵ O gün, gök bulutlar halinde parçalanacak ve melekler bölük bölük indirilecektir.
- ²⁶ O gün, gerçek egemenlik Rahman’ındır. İnkârcılar için zor bir gündür.
- ²⁷⁻²⁹ Zalim kimse ellerini ısırdığı gün der ki: “Keşke ben peygamberle beraber bir yol tutsaydım, vay başıma gelenler! Keşke falancayı dost edinmeseydim. Andolsun ki, bana gelen hatırlatandan beni o saptırdı. Zaten şeytan da insanı yüzüstü bırakır.”
- ³⁰ Elçi “Ey Rabbim! Doğrusu, ulusum bu Kur’an’ı umursamadı” der.
- ³¹ Her peygamber için, böylece suçlulardan bir düşman ortaya koyarız. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.
- ³² İnkâr edenler, “Kur’an ona bir defada indirilmeli değil miydi” dediler. Oysa Biz, onu senin kalbine yerleştirmek için azar azar indirir ve onu ağır ağır okuruz.

- ³³ Onların sana getirdikleri her bir örneğe karşı, mutlaka Biz sana gerçek olanı ve en güzel açıklamayı getiririz.
- ³⁴ Cehenneme yüzükoyun toplanacak olanlar, işte onlar yerce en kötü ve yolca da en sapkın olanlardır.
- ³⁵ Andolsun ki, Musa'ya kitap verdik, kardeşi Harun'u da kendisine yardımcı yaptık.
- ³⁶ "İlkelerimizi yalanlayan ulusa gidin" dedik. Sonunda o ulusu yerle bir ettik.
- ³⁷ Nuh ulusunu, elçileri yalanladıkları zaman suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret kıldık. Haksızlık edenlere can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.
- ³⁸⁻³⁹ Âd, Semûd ile Ress'lilere ve bunların arasında birçok nesillerin her birine örneklerle anlattık, ancak, dinlemedikleri için hepsini kırdık, geçirdik.
- ⁴⁰ Andolsun ki, bunlar, bela yağmuruna tutulmuş olan bir kente uğramışlardı. Onu göremediler mi? Hayır! Tekrar dirilmeyi ummuyorlardı.
- ⁴¹⁻⁴² Seni gördükleri zaman alaya alırlar: "Allah'ın gönderdiği elçi bu mudur? Eğer diretmeseydik, doğrusu, neredeyse bizi tanrılarımızdan uzaklaştıracaktı." Ancak azabı gördükleri zaman, kimin yolunun sapkın olduğunu bileceklerdir.
- ⁴³ Hevesini kendine tanrı edineni gördün mü? Onun savunucusu sen mi olacaksın?

- ⁴⁴ Yoksa, sen onların çoğunun söz dinlediklerini veya düşündüklerini mi sanırsın? Doğrusu onlar davalar gibidirler, belki yolca daha da sapkındırlar.
- ⁴⁵ Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmez misin? İsteseydi onu durdururdu. Sonra, Biz güneşi ona kanıt yaptık.
- ⁴⁶ Ve sonra yavaş yavaş kendimize çektik.
- ⁴⁷ Ve size geceyi örtü, uykuyu rahatlık kılan, gündüzü kalkmak için yaratan O'dur.
- ⁴⁸⁻⁴⁹ Rüzgârları rahmetinin önünde savacı gönderen de O'dur. Ölü bir yeri diriltmek ve yarattığımız nice hayvan ve insanları sulamak için gökten tertemiz su indiririz.
- ⁵⁰ Andolsun ki, düşünüp öğüt almaları için Biz onu aralarında türlü biçimlerde anlattık. Buna rağmen insanların çoğu nankörlükte direnir.
- ⁵¹ Dileseydik her kente bir uyarıcı gönderirdik.
- ⁵² Sen, inkârcılara uyma, onlara karşı olanca gücünle çaba göster.
- ⁵³ Birinin suyu tatlı ve serinletici, diğerinki tuzlu ve acı olan iki denizi salıverip, aralarına bir engel, yasaklanmış bir perde koyan O'dur.
- ⁵⁴ Beşeri sudan yaratarak ona soy sop veren de O'dur. Rabbin güçlüdür.
- ⁵⁵ Allah'ın yerine taptıkları, kendilerine fayda da zarar da veremez. İnkârcı, Rabbine karşı durana arkı çıkar.

- ⁵⁶ Biz seni sadece savacı ve uyarıcı olarak gönderdik.
- ⁵⁷ De ki: “Ben, buna karşı, sizden, Rabbine doğru yol tutmak isteyen kimseler olmanızdan başka bir ödül istemiyorum.”
- ⁵⁸ Ölümsüz olana, diri olana güven, O’nu överek yücelt. Kullarının günahlarından haberdar olarak Kendisi yeter.
- ⁵⁹ Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı aşamada yaratan, sonra da arşın üzerinden hükmeden Rahman’dır, bunu bilene sor.
- ⁶⁰ Onlara “Rahman’a secdeye varın” dendiği zaman, “Rahman da nedir? Senin emrettiğine mi secde edeceğiz?” derler; bu, onların kaçışını artırır.
- ⁶¹ Gökte takım yıldızlar var eden, orada ışık veren kandili ve aydınlatan ayı var eden ne yücedir!
- ⁶² Düşünüp öğüt almak veya şükretmek isteyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O’dur.
- ⁶³ Rahman olanın kulları yeryüzünde ağırbaşlı yürürler. Bilgisizler kendilerine takıldıkları zaman, “Esenlikle!” derler.
- ⁶⁴ Onlar, gecelerini Rablerine karşı secdeye vararak ve ayakta durarak geçirirler.
- ⁶⁵⁻⁶⁶ “Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır; doğrusu onun azabı sürekli, doğrusu orası yerleşik yer ve oturulacak yer olarak ne kadar kötüdür” derler.
- ⁶⁷ Onlar, verdikleri zaman, ne savurganlık ederler, ne de cimrilik; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

- ⁶⁸ Onlar, Allah'la beraber başka tanrıya yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar. Zina etmezler. Bunlardan birini yapan kimse günaha girmiş olur.
- ⁶⁹ Diriliş günü de azabı kat kat olur, orada horlanarak temelli kalır.
- ⁷⁰ Ancak, pişman olan, inanan, yararlı iş işleyen kimselerin, işte, Allah onların kötü durumlarını iyi durumlara çevirir. Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁷¹ Kim pişman olup yararlı iş işlerse, doğrusu o, Allah'a gereği gibi yönelmiş olur.
- ⁷² Onlar yamukluğa tanık olmazlar, boş söyleme rastladıkları zaman şerefle geçip giderler.
- ⁷³ Kendilerine Rablerinin ilkeleri hatırlatıldığı zaman, onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.
- ⁷⁴ Onlar, "Rabbimiz! Bize göz aydınlığı olarak eşler ve çocuklar bağışla ve bizi saygın olanlara önder kıl" derler.
- ⁷⁵ İşte onlar, direnç gösterdiklerinden ötürü, yüksek derecede ödüllendirilirler. Orada esenlik ve dirlik ile karşılanırlar.
- ⁷⁶ Orada temellidirler. Ne güzel yerleşik bir yer ve ne güzel oturulan bir yerdir!
- ⁷⁷ De ki: "Yakarışınız olmasa, Rabbim size ne diye ilgi gösterebilir?" Artık, yalanladığınız için azap yakanızı bırakmayacaktır.

26. ŞAİRLER / ŞUARA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 227 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Tâ, Sîn, Mîm. Bunlar apaçık Kitab'ın ilkeleridir.
- ³ İnanmıyorlar diye neredeyse üzümlere kaygılanacaksınız.
- ⁴ Biz dilesek, onlara gökten bir belge indiririz de ona boyunları eğik kalırlar.
- ⁵ Rahman'dan kendilerine gelen her yeni hatırlatmadan ancak yüz çevirirler.
- ⁶ Evet! Yalanladılar; alay edip durdukları şeylerin haberleri kendilerine ulaşacaktır.
- ⁷ Yeryüzüne bakmazlar mı? Orada, şerefli çiftler bitirmişizdir.
- ⁸⁻⁹ Doğrusu, bunlarda belgeler vardır, ama onların çoğu inanmazlar. Doğrusu, Rabbin güçlüdür, acıyandır.
- ¹⁰⁻¹¹ Rabbin Musa'ya seslendi: "Haksızlık eden ulusa, Firavunun ulusuna git. Saygılı olmayacaklar mı?"
- ¹²⁻¹⁴ Dedi: "Rabbim! Doğrusu beni yalanlamalarından korkuyorum; göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Onun için Harun'u da gönder. Onlara karşı benim bir suçum var. Beni öldürmelerinden korkuyorum."
- ¹⁵⁻¹⁷ Dedi ki: "Hayır olmaz! İkiniz belgelerimizle gidiniz. Doğrusu, Biz sizinle beraber dinleyeceğiz." Firavun'a gidip deyin ki: "Doğrusu, biz ikimiz âlemlerin eğiteninin elçisiyiz! İsrailoğullarını bizimle beraber gönder."
- ¹⁸⁻¹⁹ "Biz seni çocukken yanımızda büyütmedik mi? Ve ömrünün birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi? Ve sonunda yapacağını da yaptın. Ve sen nankörlerden birisin" dedi.

- 20-22 “O işi yaptım, öyleyse şaşkınlardan biriylim. Bu yüzden sizden korkunca sizden kaçtım. Artık, Rabbim bana bilgelik verip, beni elçilerden yaptı. Başıma kaktığın bu nimet İsrailoğullarını kendine köle yapmana karşılıktır” dedi.
- 23 Firavun “Âlemlerin eğiteni de nedir?” dedi.
- 24 “Eğer kesinkes bilen kimseler iseniz, O, göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir” dedi.
- 25 Çevresindekilere “İşitmiyor musunuz?” dedi.
- 26 “O sizin de Rabbiniz, önce ki atalarınızın da Rabbi-dir” dedi.
- 27 “Doğrusu, size gönderilen elçiniz andolsun delidir” dedi.
- 28 “Eğer aklını kullanan kimseler iseniz, O, doğunun da, batının da ve ikisinin arasında bulunanların da Rabbidir” dedi.
- 29 “Benden başkasını tanrı edinirsen, andolsun ki, seni zindana tıklanlardan ederim” dedi.
- 30 “Sana apaçık bir delil getirmişsem de mi?” dedi.
- 31 “Doğru sözlü isen haydi getir” dedi.
- 32-33 Bunun üzerine Musa değneğini attı, besbelli bir yılan oluverdi. Elini çıkardı, bakanlara bembeyaz göründü.
- 34-35 Çevresindeki ileri gelenlere: “Doğrusu, bu andolsun bilgin bir büyücü; büyüsü ile sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor; ne buyurursunuz?” dedi.
- 36-38 “Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere, sana bütün bilgin büyücüleri getirecek toplayıcılar gönder” dediler. Büyücüler, belirli bir günün bildirilen vaktinde toplandılar.
- 39 İnsanlara, “Siz de toplanır mısınız?” denildi.

- ⁴⁰ “Büyücüler üstün gelirlerse, biz de belki onlara uyarız.”
- ⁴¹ Büyücüler geldiklerinde, Firavuna: “Biz üstün gelirsek, doğrusu bize bir ödül vardır, değil mi?” dediler.
- ⁴² “Evet; o takdirde doğrusu siz gözde kimselerden olacaksınız” dedi.
- ⁴³ Musa onlara: “Ne atacaksanız atın” dedi.
- ⁴⁴ Onlar da iplerini ve değneklerini attılar ve “Firavunun onuru için, doğrusu biz üstün geleceğiz” dediler.
- ⁴⁵ Artık Musa da değneğini attı; onların uydurduklarını yutmaya başlayıverdi.
- ⁴⁶⁻⁴⁸ Bunun üzerine büyücüler secdeye kapanarak: “Âlemlerin eğiteni, Musa ve Harun’un Rabbine inandık” dediler.
- ⁴⁹ “Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Doğrusu, o, size büyüü öğreten büyüğünüzdür. Şimdi bileceksiniz; andolsun ellerinizi, ayaklarınızı, çaprazlama keseceğim, andolsun hepimizi asacağım” dedi.
- ⁵⁰⁻⁵¹ “Zararı yok, doğrusu biz Rabbimize döneceğiz, doğrusu inananların ilki olmamızdan ötürü, Rabbimizin kusurlarımızı bağışlayacağını umarız” dediler.
- ⁵² Biz Musa’ya, “Kullarımı geceleyin yola çıkar; doğrusu izleneceksiniz” diye bildirdik.
- ⁵³⁻⁵⁶ Firavun hemen şehirlere toplayıcılar göndererek: “Doğrusu, bunlar bizi öfkeliendiren döküntü azınlıklardır; doğrusu hepimiz uyanık olmalıyız” dedi.
- ⁵⁷⁻⁶⁰ Bunun üzerine, Biz, onları bahçelerden, pınar başlarından, hazinelerden ve şerefli makamlardan çıkardık. Böylece oralara İsrailoğullarını mirasçı kıldık. Ancak onlar güneş doğarken İsrailoğullarının ardına düştüler.

- ⁶¹ Ve iki topluluk birbirinin görüş alanına girdiğinde, Musa'nın adamları "Doğrusu yakalandık" dediler.
- ⁶² "Hayır olmaz! Doğrusu Rabbim benimle beraberdir, bana yol gösterecektir" dedi.
- ⁶³ Bunun üzerine, Biz Musa'ya "Değneğinle denize vur" diye bildirdik. Hemen deniz ikiye yarıldı, her parçası yüce bir dağ gibi oldu.
- ⁶⁴ İşte oraya, geridekileri de yaklaştırdık.
- ⁶⁵ Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.
- ⁶⁶ Öbürlerini suda boğduk.
- ⁶⁷ Doğrusu bunda, bir belge vardır, ancak çoğu inanmamaktadır.
- ⁶⁸ Doğrusu Rabbin, andolsun güçlü olandır, acıyandır.
- ⁶⁹ Onlara İbrahim'in kıssasını anlat.
- ⁷⁰ Hani! Babasına ve ulusuna: "Neye tapıyorsunuz?" demişti.
- ⁷¹ "Putlara tapıyoruz; onlarla ilgilenip duruyoruz" dediler.
- ⁷²⁻⁷³ "Çağırdığınız zaman sizi duyarlar mı veya size bir fayda ve zarar verirler mi?" dedi.
- ⁷⁴ "Ancak, babalarımızı da böyle yaparken bulduk" dediler.
- ⁷⁵⁻⁸³ Dedi: "Eski atalarınızın ve sizin nelere taptığınızı görüyor musunuz? Doğrusu, onlar benim düşmanımdır. Dostum ancak âlemlerin Rabbidir. Beni yaratan da, doğru yol gösteren de O'dur. Beni yediren de, içiren de O'dur. Hasta olduğumda bana O şifa verir. Beni öldürecek, sonra da diriltecek O'dur. Yargı gününde yanılmalarımı bana bağışlamasını umduğum O'dur. Rabbim! Bana bilgelik ver ve beni iyilere kat.

- 84-89 Ve gelecekler arasında benim için bir doğruluk dili kıl. Beni nimet cennetine vâris olanlardan eyle. Babamı da bağışla, doğrusu, o şaşırmışlardandır. İnsanların diriltileceği gün, Allah'a esen bir gönülle gelenden başkasına malın ve oğulların fayda veremeyeceği gün, beni utandırma.”
- 90-91 O gün cennet saygılı olanlara yaklaştırılır. Alevli ateş de azgınlar için ortaya çıkarılır.
- 92-93 Onlara denilir: “Allah yerine taptıklarınız nerededir? Size yardım ediyorlar mı veya kendilerine yardımları dokunuyor mu?”
- 94-95 Onlar ve azgınlar ve İblis'in adamları tepetaklak hepsi oraya atılırlar.
- 96-102 Cehennemde aralarında çekişerek derler ki: “Andolsun biz apaçık bir sapıklıkta idik; çünkü biz sizi âlemlerin Rabbine eşit tutmuştuk; bizi saptıranlar ancak suçlulardır; şimdi aracımız da, içtenli bir dostumuz da yoktur; keşke geriye bir dönüşümüz olsa da inananlardan olsak.”
- 103 Doğrusu, bunda bir belge vardır, ancak çoğu inanmamaktadır.
- 104 Doğrusu Rabbin, andolsun güçlüdür, acıyandır.
- 105 Nuh'un ulusu elçileri yalanladı.
- 106-110 Hani, kardeşleri Nuh onlara dedi: “Saygılı olmaz mısınız? Doğrusu, ben size güvenilir bir elçiyim. Allah'a saygılı olun ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin eğitenine aittir. Artık Allah'a saygılı olun ve bana itaat edin.”
- 111 Dediler: “Sana mı inanalım? En bayağılar sana uymaktadır.”

- 112-115 Dedi: “Onların yaptıkları hakkında bir bilgim yoktur; hesapları Rabbime aittir, keşke anlasanız! Ben inananları kovacak değilim. Ben sadece açık bir uyarıcıyım.”
- 116 “Ey Nuh! Eğer, bu işe son vermezsen, andolsun kovalanlardan olacaksın” dediler.
- 117-118 “Rabbim! Doğrusu ulusum beni yalanladı, benimle onların arasında Sen hüküm ver. Beni ve beraberimdeki inananları kurtar” dedi.
- 119 Bunun üzerine onu ve beraberinde bulunanları, dolu bir gemi içinde taşıyarak kurtardık.
- 120 Sonra geride kalanları suda boğduk.
- 121 Doğrusu, bunda bir belge vardır, ancak çoğu inanmamaktadır.
- 122 Doğrusu Rabbin, andolsun güçlüdür, acıyandır.
- 123 Âd ulusu da elçileri yalanladı.
- 124-135 Hani! Kardeşleri Hud onlara: “Saygılı olmaz mısınız? Doğrusu, ben size güvenilir bir elçiyim; Allah’a saygılı olun ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; ödülüm ancak âlemlerin Rabbi-ne aittir. Siz her yüksek yere koca bir bina kurup, boş şeyle mi uğraşırsınız? Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı edinirsiniz? Yakaladığınızı zorbaca mı yakalarsınız? Artık Allah’a saygılı olun ve bana itaat edin. Bildiğiniz şeyleri size verene saygılı olun; davarları, oğulları, bahçeleri ve pınarları size O vermiştir. Doğrusu, hakkınızda büyük günün azabından korkuyorum” dedi.
- 136 Dediler: “İster öğüt ver, ister öğüt verenlerden olma, bizce birdir.

- 137-138 Bu durum öncekilerin huyudur. Biz azaba uğratılacak da değiliz.”
- 139 Böylece onu yalanladılar; Biz de kendilerini yokettik. Bunda, doğrusu bir belge vardır; ancak çoğu inanmamıştır.
- 140 Doğrusu Rabbin, andolsun güçlüdür, acıyandır.
- 141 Semûd ulusu da elçileri yalanladı.
- 142-152 Hani, kardeşleri Salih onlara: “Saygılı olmaz mısınız? Doğrusu, ben size güvenilir bir elçiyim; artık Allah’a saygılı olun ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum, benim ücretim, ancak âlemlerin eğitenine aittir. Dağlarda ustaca neşeli olarak evler yontarken, bahçelerde, pınar başlarında, ekinler ve salkımları sarkmış hurmalıklar arasında, tam bu esnada güven içinde bırakılır mısınız? Artık Allah’a saygılı olun ve bana itaat edin. Yeryüzünü düzeltmeyen, bozgunculuk yapan savurganların emirlerine itaat etmeyin” dedi.
- 153-154 “Sen, şüphesiz, yanıltılmışlardan birisin; bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsin. Eğer doğru sözlü isen bir belge getir” dediler.
- 155-156 Dedi: “İşte, belge bu dişi devedir. Su içmek hakkı belirli bir gün onun ve belirli bir gün de sizindir, sakın ona bir kötülük yapmayın, yoksa sizi büyük bir günün azabı yakalar.”
- 157 Onlar ise onu sinirlediler; ama pişman da oldular.
- 158 Bunun üzerine onları azap yakaladı. Doğrusu, bunda bir ders vardır, fakat çoğu inanmamaktadır.
- 159 Doğrusu Rabbin, andolsun güçlüdür, acıyandır.

- ¹⁶⁰ Lut ulusu da elçileri yalanladı.
- ¹⁶¹⁻¹⁶⁶ Hani, kardeşleri Lut onlara: “Saygılı olmaz mısınız? Doğrusu, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah’a saygılı olun ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; benim ücretim ancak âlemlerin eğitenine aittir. Rabbinizin, sizin için yarattığı eşleri bırakıp da, âlemler arasında erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır! Siz sınırı aşmış bir ulussunuz” dedi.
- ¹⁶⁷ “Ey Lut! Bu sözlerinden vazgeçmezsen, doğrusu sürülenlerden olacaksın” dediler.
- ¹⁶⁸⁻¹⁶⁹ Dedi: “Doğrusu yaptığınıza çok kızanlardanım. Rabbin! Beni ve ailemi bunların yapacaklarından kurtar.”
- ¹⁷⁰⁻¹⁷¹ Yalnız geride kalanlarla beraber yaşlı bir kadın dışında, onu ve ailesini bütünüyle kurtardık.
- ¹⁷² Diğerlerini yerle bir ettik.
- ¹⁷³ Üzerlerine de yağmur yağdırdık. Uyarılan, fakat yola gelmeyenlerin yağmuru ne kötü idi!
- ¹⁷⁴ Doğrusu, bunda andolsun bir belge vardır, ama çoğu inanmamaktadır.
- ¹⁷⁵ Doğrusu Rabbin, andolsun güçlüdür, acıyandır.
- ¹⁷⁶ Ormanlık yerde oturanlar da elçileri yalanladılar.
- ¹⁷⁷⁻¹⁸³ Hani, Şuayb onlara demişti: “Saygılı olmaz mısınız? Doğrusu, ben size güvenilir bir elçiyim. Artık Allah’a saygılı olun ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden bir ödül istemiyorum, ödülüm ancak âlemlerin eğitenine aittir. Ölçüyü tam yapın, eksiltenden olmayın. Doğru terazi ile tartın. İnsanların hakkını eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.

- 184 Sizi ve daha önceki toplulukları yaratana saygılı olun.”
- 185-187 Dediler: “Sen büyülenmişlerden birisin. Bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsin. Doğrusu, seni ancak yalancılardan sanıyoruz. Eğer doğru sözlülerden isen, göğün bir parçasını üzerimize düşür.”
- 188 Dedi: “Rabbim yaptıklarınızı çok iyi bilir.”
- 189 Bunun üzerine onu yalanladılar, Bunun üzerine onları, gölge bir günün azabı yakaladı. Gerçekten o, azabı büyük bir gündü.
- 190 Doğrusu, bunda bir belge vardır. Fakat çoğu inanmamıştır.
- 191 Doğrusu Rabbin, andolsun güçlüdür, acıyandır.
- 192 Doğrusu o, âlemlerin eğiteninin indirdiğidir.
- 193-195 Uyarılardan olman için, güvenilir ruh onu senin kalbine apaçık Arap diliyle indirmiştir.
- 196 Doğrusu, daha öncekilerin kitaplarında da vardır.
- 197 İsrailoğulları bilginlerinin bunu bilmeleri onlara bir belge olmaz mı?
- 198-199 Biz onu Arap olmayan birine indirseydik de onlara okusaydı ona inanmazlardı.
- 200-202 Onu suçluların kalplerine böylece sokarız, ancak, yine can yakıcı azabı görmedikçe ona inanmazlar. Bu azap onlara farkında değillerken ansızın gelivercektir.
- 203 O zaman, “Ertelenmez miyiz?” derler.
- 204 Öyleyse bizim azabımızı acele mi istiyorlardı?
- 205-206 Bir düşündün mü? Biz onları yıllar yılı gönendirmiş olsak, sonra da korkutuldukları şey kendilerine gelmiş olsa!

- 207 Gönendirilmiş oldukları onlara bir fayda sağlamaz.
- 208-209 Hiçbir kent halkını, onlara öğüt veren uyarıcılar olmadan yok etmedik. Biz haksızlık eden değiliz.
- 210 Onu şeytanlar indirmemiştir.
- 211 Bu onlara düşmez, zaten buna güçleri de yetmez.
- 212 Doğrusu, onlar dinlemekten uzak tutulmuşlardır.
- 213 O halde, sakın Allah'ın yanında başka tanrı tutup ona yalvarma, yoksa azap göreceklenden olursun.
- 214 En yakın hısımlarını uyar.
- 215 İnananlardan sana uyanlara karşı alçak gönüllü ol.
- 216 Sana başkaldırırlarsa, "Yaptıklarınızdan uzağım" de.
- 217-220 Senin ayağa kalktığını ve secde edenler arasında dolaştığını gören güçlü ve acıyan Allah'a güven. Doğrusu, O iştir ve bilir.
- 221 Şeytanların kime inip durduğunu size haber vereyim mi?
- 222 Onlar, söz uyduran günahkâr herkese inerler.
- 223 Bunlar da kulak verirler, çoğu yalancıdır.
- 224 Şairlere ancak azgınlar uyar.
- 225-226 Onların her derede şaşkın şaşkın dolaştıklarını ve yapmadıkları şeyleri söylediklerini görmez misin?
- 227 Bunların dışındakiler; inananlar ve yararlı işler işleyenler ve Allah'ı çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıktan sonra üstün gelenlerdir. Ve haksızlık edenlerin, nasıl bir devrimle devrileceklerini bileceklerdir.

27. DİŞİ KARINCA / NEML BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 93 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-3 **Tâ, Sîn.** Bunlar Kur'an'ın ve apaçık bir kitabın ilkele-
ridir. Bunlar, namaz kılan, zekat veren ve ahireti de
kesin olarak bilen inananlara, doğruluk belgesi ve
savadır.
- 4-5 **Doğrusu,** ahirete inanmayanların yaptıkları işleri
kendilerine güzel göstermişizdir, bu yüzden körü
körüne bocalarlar. Azabın kötüsü işte bunlardır ve
ahirette en çok kayba uğrayacaklar bunlardır.
- 6 **Doğrusu,** Kur'an bilge ve bilgin olan katından sana
verilmektedir.
- 7 **Hani,** Musa ailesine demişti: "Doğrusu Ben bir ateş
gördüm; size oradan, ya bir haber getireceğim, ya-
hut ııınasınız diye tutuşmuş bir öksü getireceğim."
- 8 **Oraya geldiğinde** kendisine seslenildi: "Ateşin için-
de olan ve çevresinde bulunanlar kutlu kılınmıştır.
Âlemlerin eğiteni Allah yücedir.
- 9 **Ey Musa!** Doğrusu, Ben güçlü ve bilge olan Allah'ım.
- 10-11 **Değneğini at!"** Musa değneğinin yılanmış gibi titre-
diğini görünce hiçbir yöne bakmadan dönüp kaçtı.
"Ey Musa! Korkma! Doğrusu, Benim huzurumda
elçiler korkmaz; ancak haksızlık etmişken sonra
kötülüğünü iyiliğe çeviren kimse de. Kuşkusuz, Ben
doğrusu bağışlarım, acırım.
- 12 **Elini koynuna sok,** Firavun ve ulusuna dokuz bel-
geden biri olarak kusursuz beyaz çıksın. Doğrusu
onlar yoldan çıkmış bir ulustur."
- 13 **Gözle görülen** belgelerimiz kendilerine gelince, "Bu
apaçık bir büyüdür" dediler.

- ¹⁴ Onları, vicdanları kesin olarak bildiği halde, haksızlık ederek ve büyülenerek bile bile inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!
- ¹⁵ Andolsun Davud’a ve Süleyman’a ilim verdik. İkisi: “Bizi inançlı kullarının birçoğundan üstün kılan Allah’a övgüler olsun” dediler.
- ¹⁶ Süleyman Davud’a vâris oldu ve: “Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden verildi. Doğrusu bu apaçık bir erdemlilik” dedi.
- ¹⁷ Süleyman’ın görülmeyen varlıklardan, insanlardan ve kuşlardan oluşan ordusu toplandı. Onlar düzenlenmiş biçimde yürüyorlardı.
- ¹⁸ Sonunda, karıncaların bulunduğu dereye geldiklerinde dişi bir karınca dedi ki: “Ey karıncalar! Yerlerinize girin, Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin.”
- ¹⁹ Süleyman sevinerek onun sözüne gülümsedi ve dedi: “Rabbim! Bana ve ana babama verdiği nimette şükürde, hoşnut olacağın yararlı bir iş yapmakta beni özenli kıl, acımanla beni iyi kullarının arasına koy.”
- ²⁰⁻²¹ Ve kuşları aradı ve: “Hüthütü niçin göremiyorum! Yoksa kayıplarda mı? Andolsun, onu ya şiddetli bir azaba uğratacağım, ya da boynunu vuracağım veya bana apaçık bir delil getirmelidir” dedi.
- ²² Ancak çok geçmemişti ki, dedi: “Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sana Sebe’den kesin bir haber getirdim.

- ²³ Onlara hükmeden, kendisine her şey sağlanan ve görkemli tahtı olan bir kadın buldum.
- ²⁴ Onu ve ulusunu Allah'ı bırakıp güneşe secde ederken buldum. Şeytan kendilerine yaptıklarını güzel göstermiş, onları doğru yoldan alıkoymuştur. Bunun için doğru yolu bulamazlar.
- ²⁵ Göklerde ve yerde gizli olanları ortaya koyan, gizlediğiniz ve açıkladığınız şeyleri bilen Allah'a secde etmeleri gerekmez mi?
- ²⁶ Yüce arşın sahibi Allah'tan başka tanrı yoktur.”
- ²⁷ Dedi: “Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın? Bakacağız!
- ²⁸ Şu yazımı götür, onlara at, sonra bir yana çekil, varacakları sonuca bak.”
- ²⁹⁻³⁰ Dedi: “Ey ileri gelenler! Doğrusu bana önemli bir mektup bırakıldı. Doğrusu o Süleyman'dandır:
- ³¹ Doğrusu o “Acıyan ve Acıyıcı olan Allah Adınadır: Sakın bana başkaldırmayın ve bana içtenlikle doğruya bağlanmış olarak gelin.”
- ³² “Ey ileri gelenler! Durumum hakkında bana fikrinizi söyleyin; sizin katılımınız bulunmadıkça, herhangi bir iş hakkında kesin bir hüküm vermem” dedi.
- ³³ Dediler: “Biz güçlü kimseler ve zorlu savaş adamlarıyız, ama buyruk senindir, sen ne buyuracağını düşün.”
- ³⁴⁻³⁵ O dedi: “Doğrusu hükümdarlar bir şehre girdikleri zaman orasını perişan ederler, öz saygılı kimselerini aşağılarlar. İşte onlar böyle davranırlar. Doğrusu Ben onlara bir hediye göndereyim de, elçilerin ne ile döneceklerine bakayım.”

- 36-37 Süleyman'a geldiklerinde: "Bana mal ile yardım etmek mi istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha iyidir. Ne var ki siz hediyenizle seviirsiniz. Onlara geri dön. Andolsun ki, onlara güç yetiremeyecekleri bir ordu ile gelir, onları oradan alçalmış ve küçük düşmüş olarak çıkarırım" dedi.
- 38-39 Dedi: "Ey ileri gelenler! Bana içtenlikle doğruya bağlanmış olarak gelmelerinden önce, hanginiz onun tahtını bana getirebilir?" Cinlerden gözü pek biri, "Sen yerinden kalkmadan önce, onu sana ben getiririm, doğrusu andolsun buna güvenim, gücüm var."
- 40 Kitap ilmine sahip olan biri dedi ki: "Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm." Süleyman tahtı hemen yanında yerleşmiş görünce: "Bu, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınavan Rabbimin bolluğundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur; ve nankörlük eden de! Doğrusu, Rabbim varlıklıdır, cömerttir" dedi.
- 41-42 "Tahtını onun tanımayacağı hale getirin, bakalım doğruyu bulabilecek mi, yoksa doğruyu bulamayacaklardan mı olacak?" dedi. Kraliçe geldiğinde, "Senin tahtın böyle miydi?" denildi. O da, "Sanki odur, daha önce bize bilgi verilmişti ve içtenlikle doğruya bağlanmıştık" dedi.
- 43 Allah yerine tapmakta olduğu onu alıkoymuştu, doğrusu o inkârcı bir ulustandı.
- 44 Ona, "Köşke gir" dendi; onu görünce, onu derin bir su sandı da eteğini yukarı çekti. Süleyman, "Doğrusu bu camdan yapılmış cilalı bir saraydır" dedi. O, "Rabbim! Doğrusu ben kendime yazık etmişim. Süleyman ile âlemlerin eğiteni olan Allah'a içtenlikle boyun eğdim" dedi.

- ⁴⁵ Andolsun ki, Semûd ulusuna Allah’a tapın diye kardeşleri Salih’i gönderdik. Hemen birbiriyle çekişen iki takım oluverdiler.
- ⁴⁶ “Ey ulusum! Niye iyilikten önce, tez elden kötülük istiyorsunuz. Acınasınız diye Allah’tan bağışlanma dileseniz olmaz mı?” dedi.
- ⁴⁷ “Senin ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık” dediler. “Uğursuzluğunuz Allah katındandır; hayır! Sınava çekilen bir ulussunuz” dedi.
- ⁴⁸ O şehirde, yeryüzünde bozgunculuk yapan, düzeltmeye uğraşmayan dokuz kişi vardı.
- ⁴⁹ “Biz ona ve ailesine gece baskın yapalım, sonra da onun velisine, ‘andolsun ailesinin yok edilişinde bulunmadık, doğrusu biz doğru söylüyoruz, diyelim’ diye Allah’a yeminleşelim” dediler.
- ⁵⁰ Onlar bir tuzak kurdular, ama onlar farkına varmadan, biz de onlara bir tuzak kurduk.
- ⁵¹ Tuzaklarının sonunun nasıl olduğuna bir bak! Doğrusu, biz onları ve uluslarının hepsini, yerle bir ettik.
- ⁵² İşte, yolsuzlukları yüzünden ıpıssız kalan yurtlar! Doğrusu bunda, bilen bir ulus için andolsun bir belge vardır.
- ⁵³ İnanan ve Allah’a karşı saygılı olanları kurtardık.
- ⁵⁴ Ve Lut da, ulusuna demişti: “Göz göre göre bir hayasızlık mı yapıyorsunuz?”
- ⁵⁵ Doğrusu kadınlar yerine, şehvetle erkeklere mi yaşıyorsunuz. Hayır! Ancak, siz bilinçsiz davranan bir ulussunuz.”

- ⁵⁶ Bunun üzerine ulusunun cevabı, sadece “Lut’un ailesini kentinizden çıkarın, doğrusu onlar temiz kalmaya uğraşan insanlardır” demeleri oldu.
- ⁵⁷ Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısının geride kalanlardan olmasını gerekli bulduk.
- ⁵⁸ Onların üzerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılanlara olan yağmur ne kötü oldu!
- ⁵⁹ “Övgü Allah’adır. Seçtiği kullarına esenlik olsun. Allah mı daha iyidir, yoksa O’na koştukları ortaklar mı?” de.
- ⁶⁰ Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indirip, onunla bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği, güzel güzel bahçeler meydana getiren mi? Allah’ın yanında bir tanrı mı? Hayır! Onlar eşit tutan bir ulustur.
- ⁶¹ Yoksa, yeri oturmaya elverişli kılan ve aralarında ırmaklar meydana getiren ve oraya sabit dağlar yerleştiren, iki deniz arasına engel koyan kimdir? Allah’ın yanında bir tanrı mı? Hayır! Çoğu bilmezler.
- ⁶² Yoksa, darda kalana, kendisine yakardığı zaman, karşılık veren, başındaki sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünün yöneticileri yapan kimdir? Allah’ın yanında bir tanrı mı? Pek az hatırlıyorsunuz.
- ⁶³ Yoksa, karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren, acımasının önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen kimdir? Allah’ın yanında bir tanrı mı? Allah eşkoşmalardan yücedir.

- ⁶⁴ Yoksa, yaratmaya başlayan, sonra da onu tekrarlayan; size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Allah'ın yanında bir tanrı mı? De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, güçlü delilinizi getirin."
- ⁶⁵ De ki: "Göklerde ve yerde görünmeyeni Allah'tan başka bilen yoktur. Ne zaman diriltileceklerinin bilincinde değillerdir."
- ⁶⁶ Hayır! Sonraki konusundaki bilgileri art arda gelmedi mi? Hayır! Ondan şüphededirler. Hayır! Ona karşı kördürler.
- ⁶⁷⁻⁶⁸ İnkâr edenler: "Biz ve babalarımız toprak olduktan sonra, bizler çıkarılacak mıyız? Andolsun ki, bu bize ve daha önce babalarımıza söz verilmiştir. Bu, ancak öncekilerin masallarıdır" dediler.
- ⁶⁹ De ki: "Yeryüzünde gezin, suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bakın."
- ⁷⁰ Onlara üzülmeye, tuzaklarından dolayı endişelenme.
- ⁷¹ Onlar derler ki: "Eğer doğru söylüyorsanız, bu söz ne zamandır?"
- ⁷² De ki: "Acele istediğiniz şeyin bir kısmı belki de ardınızdadır."
- ⁷³ Doğrusu, Rabbin insanlara karşı bolluk sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.
- ⁷⁴ Doğrusu, Rabbin onların gönüllerinin gizlediklerini ve açığa vurduklarını da bilir.
- ⁷⁵ Gökte ve yerde görülmeyen her şey, şüphesiz apaçık kitaptadır.
- ⁷⁶ Doğrusu, bu Kur'an İsrailoğullarına, ayrılığa düştükleri şeyin çoğunu anlatmaktadır.

- 77-78 Doğrusu o, inananlara rahmet ve doğruluk göster-
gesidir. Doğrusu Rabbin, aralarında kendi yasasına
göre hükmünü verecektir. O güçlüdür, bilendir.
- 79 Allah'a güven, doğrusu sen apaçık gerçek üzerinesin.
- 80 Doğrusu sen ölümlere işittiremezsin, dönüp giden sa-
ğırılara da çağırıp duyuramazsın.
- 81 Sapıklıklarından kör olanlara doğru yol göstericisi
olamazsın; ancak ilkelerimize inananlara duyurabi-
lirsin; işte onlar içtenlikle boyun eğenlerdir.
- 82 Kendilerine söylenmiş olan başlarına geldiği zaman,
yerden onlara canlı bir yaratık çıkartırız. O, insanla-
ra ilkelerimizi kesin olarak bilmediklerini söyler.
- 83 O gün ilkelerimizi yalan sayan her ulustan topladı-
ğımız bir topluluk düzenli bir biçime konurlar.
- 84 Geldikleri zaman, "İlkelerimi anlamadığınız halde
yalanladınız mı? Yoksa yaptığınız neydi?" der.
- 85 Haksızlık etmelerinden ötürü, söylenen söz başları-
na gelir. Artık konuşamaz olurlar.
- 86 Geceyi dinlensinler diye karanlık ve gündüzü çalış-
sınlar diye aydınlık olarak yarattığımızı görmediler
mi? Doğrusu, bunda inanan ulus için dersler vardır.
- 87 Boruya üfürüldüğü gün, Allah'ın diledikleri bir
yana, göklerde olanlar da, yerde olanlar da, korku-
ya kapılırlar. Hepsi O'na boyunları bükülmüş olarak
gelirler.
- 88 Dağları yerinde cansız gibi durur görürsün. Oysa
onlar bulutların geçişi gibi geçerler. Bu, her şeyi
sağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Doğrusu, O yaptık-
larınızdan haberdardır.

- ⁸⁹ Kim bir iyilik yaparsa, ona daha iyisi verilir. Onlar, o günün korkusundan güvendedirler.
- ⁹⁰ Kötülük yapanlar, yüzü koyun ateşe atılırlar. Yaptıklarınızdan başka bir şeyle mi cezalandırılıyorsunuz?
- ⁹¹⁻⁹² Ben yalnız, her şeyin sahibi olanın kutlu kıldığı bu şehrin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Doğruya içtenlikle boyun eğenlerden olmakla ve Kur'an okumakla emrolundum. Kim doğru yolu bulmuşsa, yalnız kendisi için bulmuş olur; kim sapıtmışsa, ona de ki: "Ben sadece uyarılardan biriyim."
- ⁹³ De ki: Övgü Allah'adır. O, belgelerini size gösterecek, siz de onları bileceksiniz. Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

28. ÖYKÜ / KASAS BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 88 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Tâ, Sîn, Mîm.
- ² İşte bunlar apaçık kitabın ilkeleridir.
- ³ İnanan bir ulus için, gerçeğe uygun olarak, sana, Musa'nın ve Firavun'un olayını anlatacağız.
- ⁴ Doğrusu Firavun o ülkenin başına geçti ve halkını sınıflara ayırdı. İçlerinden bir topluluğu güçsüz bularak, onların oğullarını boğazlıyor, kadınlarını sağ bırakıyordu, çünkü o bozgunculardandı.
- ⁵ Biz, ülkede güçsüz sayılanlara iyilikte bulunmak, onları önderler kılmak, onları vâris yapmak,

- ⁶ Onları o yere yerleştirmek, Firavun, Hâmân ve her ikisinin askerlerine, çekinmekte oldukları şeyin ne olduğunu göstermek istiyorduk.
- ⁷ Musa'nın annesine, "Çocuğu emzir, başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman, onu suya bırak. Korkma, üzülme, doğrusu Biz, onu sana geri döndüreceğiz ve onu elçilerden yapacağız" diye bildirmiştik.
- ⁸ Firavun'un adamları rastlayıp onu almışlardı. İleride onlara düşman ve başlarına da dert olacaktı. Doğrusu Firavun, Hâmân ve askerleri yanılmışlardı.
- ⁹ Firavun'un karısı "Benim de, senin de gözün aydın olsun! Onu öldürmeyiniz, belki bize faydalı olur, yahut onu oğul ediniz" dedi. Farkında da değillerdi.
- ¹⁰ Ve Musa'nın annesi, pek kaygılandı, güvenenlerden olması için kalbini pekiştirmeseydik, neredeyse durumu açığa vuracaktı.
- ¹¹ Ve annesi ablasına "Onu izle" dedi. O da, kimse farkına varmadan, onu uzaktan gözetledi.
- ¹² Ve önceden, süt annelerini ona yasaklamıştık. Abası "Size, sizin adınıza ona bakacak, iyi davranacak bir aileyi tavsiye edeyim mi?" dedi.
- ¹³ Böylece onu, annesinin gözü aydın olsun, üzülmesin, doğrusu Allah'ın verdiği sözün gerçek olduğunu bilsin diye ona geri çevirdik. Ancak onların çoğu bilmezler.

- ¹⁴ Ve ergenlik çağına gelip olgunlaşınca, ona bilgelik ve ilim verdik. İyi davrananları böyle ödüllendiririz.
- ¹⁵ Ve halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi. Biri kendi adamlarından, diğeri de düşmanlarından olan iki adamın döğüşüğünü gördü. Kendi tarafından olan kimse, düşmanına karşı ondan yardım istedi. Musa da ötekine bir yumruk indirdi ve ölümüne sebep oldu. “Bu, şeytanın işidir; doğrusu o apaçık, saptıran bir düşmandır” dedi.
- ¹⁶ “Rabbim! Doğrusu kendime yazık ettim, beni bağışla” dedi. Allah da onu bağışladı. Doğrusu, O bağışlayandır, acıyandır.
- ¹⁷ “Rabbim! Bana verdiğin nimetten dolayı, suçlulara bundan böyle arka olmayacağım” dedi.
- ¹⁸ Şehirde, korku içinde etrafı gözetip dolaşarak sabahladı. Dün kendisinden yardım isteyen kimse bağırarak ondan yine yardım istiyordu. Musa ona dedi ki: “Doğrusu sen besbelli bir azgınsın.”
- ¹⁹ Bunun üzerine ikisinin de düşmanı olan kimseyi yakalamak isteyince, o dedi ki: “Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi beni de mi öldürmek istiyorsun? Sen arabuluculardan olmayı istemiyorsun, ancak yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun.”
- ²⁰ Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi. Dedi ki: “Ey Musa! Doğrusu ileri gelenler, seni öldürmek için aralarında görüşüyorlar. Hemen uzaklaş. Doğrusu ben sana öğüt verenlerdenim.”
- ²¹ O korku içinde çevresini gözetleyerek oradan çıktı. “Rabbim! Beni zalim ulustan kurtar” dedi.

- ²² Medyen'e doğru yöneldiğinde, "Rabbimin bana doğru yolu göstereceğini umarım" dedi.
- ²³ Medyen suyuna gelince, davarlarını sulayan bir insan topluluğu buldu. Ve onların yanı başında geri duran iki kadın buldu. Onlara, "Sıkıntınız nedir?" dedi. "Babamız çok yaşlı olduğu için, çobanlar ayrılanlara kadar biz sulamayız" dediler.
- ²⁴ Onların davarlarını suladı. Sonra gölgeye çekildi, "Rabbim! Doğrusu bana indireceğin iyiliğe muhtacım" dedi.
- ²⁵ O sırada, kızlardan biri utana utana yürüyüp ona geldi, "Doğrusu babam sana sulamanın karşılığını ödemek için seni çağırıyor" dedi. O ona gelince, başından geçeni anlattı. O, "Korkma, artık zalim ulustan kurtuldun" dedi.
- ²⁶ İki kızdan biri, "Babacığım! Onu ücretli olarak tut; doğrusu ücretle tuttuklarının en iyisi bu, güçlü ve güvenilir adamdır" dedi.
- ²⁷ "Doğrusu bana sekiz yıl çalışmana karşılık bu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan o senden olur. Ama sana bir sıkıntı vermek istemem. İnşallah beni iyi kimselerden bulacaksın" dedi.
- ²⁸ "Bu seninle benim aramdadır. Demek ki, bu iki süreden hangisini doldurursam doldurayım bir düşünmanlığa uğramayacağım. Allah söylediklerimizi gözetleyendir" dedi.

- ²⁹ Musa süreyi bitirince ailesiyle birlikte yola çıktı. Dağ tarafından bir ateş gördü. Ailesine dedi ki: “Durunuz, ben bir ateş gördüm; belki ondan size bir haber, yahut tutuşmuş bir odun getiririm de ısınırsınız.”
- ³⁰⁻³¹ Oraya gelince, kutlu yerdeki derenin sağ kıyısında-ki ağaçtan kendisine seslenildi: “Ey Musa! Doğrusu, evrenin eğiteni olan Allah Benim. Değneğini at.” Değneğin yılan gibi kıvrıldığını görünce, dönüp arkasına bakmadan kaçtı. “Ey Musa! Dön gel; korkma; doğrusu güvende olanlardansın.
- ³² Elini koynuna koy, lekesiz beyaz çıksın. Ellerini kol-tuk altına çek, korkun kalmasın. Bu ikisi Firavun ve ileri gelenlerine karşı Rabbinin iki delilidir. Doğrusu, onlar yoldan çıkmış bir ulustu.”
- ³³⁻³⁴ “Rabbim! Doğrusu, ben onlardan bir cana kıydım. Beni öldürmelerinden korkarım. Kardeşim Harun’un dili benimkinden daha düzgündür. Onu beni destekleyen bir yardımcı olarak benimle gönder, doğrusu beni yalanlamalarından korkarım” dedi.
- ³⁵ “Seni kardeşinle destekleyeceğiz; ilkelerimizle ikini-ze bir güç vereceğiz ki, onlar size el uzatamayacaklardır. İkiniz ve ikinize uyanlar üstün geleceklerdir” dedi.

- ³⁶ Musa onlara, apaçık belgelerimizi getirince, dediler ki: “Bu sadece uydurma bir büyüdür. Önceki atalarımızdan böylesini işitmemiştik.”
- ³⁷ Musa dedi: “Rabbim, katından bir doğruluk göstergesini kimin getirdiğini, dünyanın sonunun kimin olacağını daha iyi bilir. Doğrusu haksızlık edenler başarıya erişemezler.”
- ³⁸ Firavun “Ey ileri gelenler! Sizin benden başka bir tanrınız olduğunu bilmiyorum. Ey Hâmân! Benim için çamur üzerine bir ateş yak da bana bir kule yap, belki Musa’nın tanrısını öğrenirim. Doğrusu, andolsun ben onu yalancılardan sanıyorum” dedi.
- ³⁹ O ve askerleri, memlekette haksız yere büyüklük tasladılar. Doğrusu, Bize döndürülmeyeceklerini sandılar.
- ⁴⁰ Biz de, onu ve askerlerini yakalayıp suya attık. Haksızlık edenlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak.
- ⁴¹ Onları ateşe çağıran önderler kıldık; diriliş günü de yardım görmezler.
- ⁴² Bu dünyada ardlarına lanet taktık; onlar diriliş gününde de çirkinleşmiş kimselerden olacaklardır.
- ⁴³ Andolsun ki, ilk nesilleri yok ettikten sonra insanlar anıp düşünsünler diye Musa’ya bir doğruluk göstergesi ve bir acıma olarak açık belgeli Kitab’ı verdik.

- ⁴⁴ Musa'ya emrimizi bildirdiğimiz zaman, sen, batı yamacında değildin, tanıklar arasında da yoktun.
- ⁴⁵ Ne var ki biz nice nesiller var ettik. Üzerlerinden yıllar geçti. Medyen halkı arasında bulunmadığından onlara ilkelerimizi okumuyordun. Ve ancak Biz elçiler gönderiyorduk.
- ⁴⁶ Ve seslendiğimizde sen Dağ'ın yanında değildin. Senden önce kendilerine uyarıcı gelmeyen bir ulusu uyarman için Rabbinden bir acıma olarak gönderildin, belki anıp düşünürler.
- ⁴⁷ Yaptıklarından dolayı başlarına bir yıkım geldiğinde derler ki: "Rabbimiz! Keşke bize bir elçi gönderseydin de ilkelerine uyup inananlardan olsaydık, olmaz mıydı?"
- ⁴⁸ Ancak onlara katımızdan gerçek gelince, "Musa'ya verilenin bir benzerinin buna da verilmesi gerekmez mi?" derler. Daha önce Musa'ya verileni de inkâr etmemişler miydi? "Yardımlaşan iki büyücü" demişlerdi; ve "Doğrusu hepsini inkâr edenleriz" demişlerdi.
- ⁴⁹ De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha doğru yol gösteren bir Kitap getirin de ona uyayım."
- ⁵⁰ Eğer sana cevap veremezlerse, onların sadece kendi heveslerine uyduklarını bil. Allah'tan doğru bir gösterge olmadan hevesine uyandan daha sapkın kim vardır? Doğrusu Allah, haksızlık eden ulusa doğru yol göstermez.

- ⁵¹ Andolsun ki, hatırlasınlar diye sözü onlara ulaştırdık.
- ⁵² Kendilerine daha önceden Kitap verdiklerimiz buna da inanırlar.
- ⁵³ Onlara okunduğu zaman, “Ona inandık, doğrusu o Rabbimizden gelen gerçektir; doğrusu biz daha önceden içtenlikle boyun eğmiş kimseleriz” derler.
- ⁵⁴ İşte onlara, direnç göstermelerinden dolayı ödülleri iki kat verilir; onlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan da verirler.
- ⁵⁵ Onlar, yakışsız söz işittiklerinde, ondan yüz çevirirler. “Bizim işlediğimiz bize, sizin işlediğiniz sizedir. Size esenlik olsun, bilmezlerle ilgilenmeyiz” derler.
- ⁵⁶ Doğrusu, sen sevdiğine doğru yol gösteremezsin, ancak Allah dileyene doğru yol gösterir. Doğru yola gelecekleri en iyi O bilir.
- ⁵⁷ “Seninle beraber doğru yola gidersek, yurdumuzdan kapılıp götürülürüz” dediler. Onları katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürününün toplandığı güvenli, korumalı bir yere yerleştirmedik mi? Ancak çoğu bilmezler.
- ⁵⁸ Yaşayışlarında şımarmış nice kentleri yok etmişizdir. İşte yerleri! Kendilerinden sonra oralarda pek az oturulabilmiştir. Ancak kalıcı olan Biziz.
- ⁵⁹ Rabbin, ana kentlerinde ilkelerimizi okuyacak bir elçi göndermedikçe onları yok edecek değildir. Ancak halkı zalim olan kentleri yok ederiz.

- ⁶⁰ Size verilen herhangi bir şey dünya hayatının bir geçimliği ve süsüdür. Allah katında olan ise daha iyi ve daha kalıcıdır. Aklınızı kullanmaz mısınız?
- ⁶¹ Kendisine karşılaşacağı güzel bir söz verdiğiniz kimse, dünya hayatının gönenci ile gönendirdiğimiz, sonra da diriliş günü sorgulanmak üzere getirileceklerden bir kimse gibi midir?
- ⁶² Onlara seslendiği gün, şöyle der: “Benim ortağım olduklarımı iddia ettikleriniz nerededirler?”
- ⁶³ Sözün haklarında gerçekleştiği kimseler derler ki: “Rabbimiz! Şunları biz azdırdık. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan uzaklaşıp sana geldik, zaten onlar bize tapmıyorlardı.”
- ⁶⁴ “Koştuğunuz ortaklarınızı çağırın” denir, onlar da çağırırlar ama; kendilerine cevap vermezler ve azabı gördüklerinde, keşke doğru yolda olsalardı.
- ⁶⁵ Onlara seslendiği gün: “Elçilere ne cevap verdiniz?” der.
- ⁶⁶ O gün, haberler onlara körelmiştir; birbirlerine de soramazlar.
- ⁶⁷ Ancak, pişman olan, inanan ve yararlı iş işleyen kimsenin başarıya ulaşanlar arasında bulunması umulur.
- ⁶⁸ Rabbin, dilediğini yaratır ve onların iyiliğine olanı seçer. Allah onların ortak koşmalarından uzaktır ve yücedir.
- ⁶⁹ Rabbin gönüllerinin gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir.
- ⁷⁰ Ve Allah O’dur, O’ndan başka tanrı yoktur. İlkinde ve sonunda övgü O’nadır; egemenlik de O’nundur. Yalnız O’na döndürüleceksiniz.

- ⁷¹ De ki: “Düşünmez misiniz? Eğer Allah geceyi üzerinize dirilişe kadar sürekli kılsa, Allah’tan başka size bir ışık getirebilecek tanrı kimdir? Duymuyor musunuz?”
- ⁷² De ki: “Söyleyin: Eğer Allah gündüzü üzerinize dirilişe kadar sürekli kılsa, Allah’dan başka hangi tanrı, içinde dinleneceğiniz geceyi size getirebilir? Görüyor musunuz?”
- ⁷³ Acımasından dolayı, dinlenmeniz için geceyi ve bolluğundan dilemeniz için gündüzü sizin için var etmiştir. Artık, belki şükredersiniz.
- ⁷⁴ O gün onlara seslenir ve der: “Ortağım olduklarını iddia ettikleriniz nerededirler?”
- ⁷⁵ Her ümmetten bir tanık çıkarır ve “Kesin delilinizi ortaya koyun” deriz. O zaman, gerçeğin Allah’a ait olduğunu ve uydurup durduklarının kendilerini bırakıp kaçtığını anlarlar.
- ⁷⁶⁻⁷⁷ Doğrusu Karun, Musa’nın ulusundan biriydi, ancak onlara karşı azgınlık etti. Biz ona, anahtarlarını güçlü bir topluluğun zor taşıdığı hazineler vermiştik. Doğrusu, hani ulusu ona, “Sevinç gösterme! Doğrusu Allah sevinç gösterenleri sevmez. Allah’ın sana verdiği şeylerde, sonraki yurdu da iste, dünyadaki payını da unutma; Allah’ın sana yaptığı iyilik gibi sen de iyilik yap; yeryüzünde bozgunculuk arama; doğrusu Allah bozguncuları sevmez” demişlerdi.

- ⁷⁸ “Bu servet bana, ancak bendeki bir ilimden ötürü verilmiştir” demişti. Allah’ın ondan önce, ondan daha güçlü ve topladığı şey daha çok olan nice nesilleri yok ettiğini bilmez mi? Suçluların suçları kendilerinden sorulmaz.
- ⁷⁹ Ne var ki gösteriş içinde toplumunun karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyenler, “Keşke Karun’a verildiği gibi bize de verilse, doğrusu o büyük bir şans sahibidir” demişlerdi.
- ⁸⁰ Ancak kendilerine ilim verilmiş olanlar dediler ki: “Size yazıklar olsun! Allah’ın ödülü, inanan, yararlı işleyen için daha iyidir. Ona da ancak direnç gösterenler kavuşturulur.”
- ⁸¹ Sonunda, onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Allah’a karşı ona yardım edebilecek yandaşları da yoktu; kendini kurtarabilecek kimselerden de değildi.
- ⁸² Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler derler ki: “Vah! Öyleyse Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletiyor ve dilediğine bir ölçüyle veriyor. Eğer Allah bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vah! Öyleyse inkârcılar başarıya eremezler.”
- ⁸³ İşte sonraki yurt budur. Onu, yeryüzünde büyülenmeyi ve bozgunculuğu istemeyen kimselere veririz. Güzel sonuç Allah’a karşı saygılı olanlarındır.
- ⁸⁴ Kim bir iyilik yaparsa ona daha iyisi verilir. Kim bir kötülük yaparsa, kötülükleri işleyenler ancak yaptıkları kadar ceza görürler.

- ⁸⁵ Doğrusu, okumayı sana farz kılan Allah, seni dönülecek yere geri döndürecektir. De ki: “Rabbim kimin doğru rehberi getirdiğini, kimin apaçık sapıklıkta bulunduğunu en iyi bilendir.”
- ⁸⁶ Sen, sana bu Kitab’ın verileceğini ummazdın. O ancak Rabbinden bir acımadır. Artık sakın inkârcılara arka çıkma.
- ⁸⁷ Allah’ın belgeleri sana indirildiğinde, sakın seni onlardan alıkoymasınlar. Rabbine çağır, asla ortak koşanlardan olma.
- ⁸⁸ Ve Allah’la beraber başka tanrıya tapma. O’ndan başka tanrı yoktur; O’nun yönünde olandan başka her şey yok olacaktır, egemenlik O’nundur ve O’na döndürüleceksiniz.

29. DİŞİ ÖRÜMCEK / ANKEBUT BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 69 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâm, Mîm.
- ² İnsanlar “inandık” deyince, sınanmadan bırakılacaklarını mı sanırlar?
- ³ Andolsun ki, Biz kendilerinden öncekileri sınamıştık. Andolsun, Allah doğru olanı kuşkusuz ortaya koyacak ve elbette yalancıları da ortaya çıkaracaktır.
- ⁴ Yoksa kötülük işleyenler, Bizden kaçabileceklerini mi sanırlar? Ne kötü hüküm veriyorlar!
- ⁵ Allah’a kavuşmayı uman bilsin ki, doğrusu Allah’ın belirttiği vakit gelecektir. O işitir ve bilir.
- ⁶ Kim çaba gösterirse ancak kendisi için çaba göstermiş olur. Doğrusu Allah âlemlere muhtaç değildir.

- ⁷ İnanan ve yararlı işler işleyenlerin kötülüklerini, andolsun ki, örteriz; onları yaptıklarının en güzeliyle ödüllendiririz.
- ⁸ İnsana, ana ve babasına karşı iyi davranmasını önerdik, eğer onlar hiçbir bilgin bulunmayan şeyi Bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, o zaman onlara itaat etme. Dönüşünüz Banadır. Yaptıklarınızı size bildiririm.
- ⁹ Ve inanan ve yararlı işler işleyenleri, andolsun iyilerin arasına koyarız.
- ¹⁰ İnsanlardan “Allah’a inandık” diyenler vardır, ama Allah uğrunda bir incinmeye uğratılınca, insanların işkencesini Allah’ın azabı gibi tutarlar. Rabbinizden bir yardım gelecek olursa, andolsun ki, “Doğrusu biz sizinle beraberdik” derler. Allah herkesin kalbinde olanları en iyi bilen değil midir?
- ¹¹ Allah, andolsun inananları da bilir ve andolsun ikiyüzlüleri de bilir.
- ¹² İnkâr edenler inananlara “Bizim yolumuza uyun da sizin günahlarınızı biz çekelim” derler. Oysa onların günahlarından hiçbirini yüklenecek değillerdir. Doğrusu, onlar yalancıdırlar.
- ¹³ Andolsun onlar kendi yüklerini, kendi yüklerinin yanında daha nice başka yükleri yüklenecekler ve andolsun uydurup durdukları şeylerden diriliş günü sorguya çekileceklerdir.
- ¹⁴ Ve andolsun ki, Nuh’u ulusuna gönderdik; aralarında bin yıldan elli yıl eksik kaldı. Sonunda onlar haksızlık yaparken, tufan onları yakalayiverdi.

- ¹⁵ Bunun üzerine Biz, Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık ve bunu âlemlere bir belge kıldık.
- ¹⁶ Hani, İbrahim ulusuna: "Allah'a kulluk edin, O'na saygılı olun, eğer bilebilirseniz bu sizin için daha iyidir" demişti.
- ¹⁷ Siz Allah'ın yerine ancak bir takım putlara tapıyorsunuz ve aslı olmayan sözler uyduruyorsunuz. Doğrusu, Allah'ın yerine taptıklarınızın size rızık vermeye güçleri yetmez. Artık rızık Allah katında arayın, O'na kulluk edin, O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz."
- ¹⁸ Eğer yalanlıyorsanız, bilin ki sizden önceki milletler de yalanlamışlardı. Ancak elçiye düşen, yalnız apaçık bildirmektir.
- ¹⁹ Allah'ın yaratmaya nasıl başlayıp sonra onu nasıl tekrar edeceğini anlamıyorlar mı? Doğrusu bu Allah'a kolaydır.
- ²⁰⁻²¹ De ki: "Yeryüzünde dolaşın; yaratmaya nasıl başladığını bir görün. İşte Allah, sonraki yaratmasını da yapacaktır. Doğrusu, Allah'ın her şeye gücü yeter. Dilediğine azap eder, dilediğine acır. O'na götürülürsünüz."
- ²² Siz yeryüzünde de, gökte de kaçacak yer bulamazsınız. Allah'tan başka bir dost ve yardımcınız da yoktur.
- ²³ Allah'ın ilkelerini ve O'na kavuşmayı inkâr edenler, işte onlar, Benim acıamdan ümitlerini kesmişlerdir. Onlara can yakıcı azap vardır.

- ²⁴ Ancak sözlerine ulusunun cevabı, sadece, “Onu öldürün, yahut yakın” demek oldu. Bunun üzerine Allah onu ateşten kurtardı. Doğrusu, bunda inanan ulus için belgeler vardır.
- ²⁵ Ve dedi ki: “Dünya hayatında, aranızdaki sevgiden ötürü, Allah’ın yerine putlar edindiniz, sonra diriliş günü birbirinizi inkâr eder ve birbirinize lanet okursunuz. Varacağınız yer ateştir, yardımcılarınız da yoktur.”
- ²⁶ Bunun üzerine, Lut ona uydu ve dedi: “Doğrusu, ben de Rabbime gidiyorum. O, doğrusu güçlüdür, bilgedir.”
- ²⁷ Ve ona İshak’ı ve Yakup’u bahsettik. Soyundan gelenlere kitap ve peygamberlik verdik. Onu dünyada ödüllendirdik, doğrusu, o ahirette de iyilerdendir.
- ²⁸ Hani, Lut da ulusuna demişti: “Doğrusu siz, dünyalarda sizden önce hiç kimsenin yapmadığı bir hayasızlığı yapıyorsunuz.
- ²⁹ Doğrusu, erkeklere yaklaşan, yol kesen ve toplanmalarınızda kötü şeyler yapan sizler değil misiniz?” Ulusunun cevabı, ancak diyebildikleri: “Doğru sözlü isen bize Allah’ın azabını getir.”
- ³⁰ “Rabbim! Bozgunculara karşı bana yardım et” dedi.

- ³¹ Elçilerimiz İbrahim'e müjde getirdiklerinde, "Doğrusu biz bu kentin halkını yok edeceğiz, doğrusu oranın halkı zalim kimselerdir" dediler.
- ³² "Doğrusu Lut oradadır" dedi. "Biz orada olanları daha iyi biliriz; onu ve geride kalanlardan olacak karısı dışında, ailesini kurtaracağız" dediler.
- ³³⁻³⁴ Ancak elçilerimiz Lut'a gelince, o bu yüzden tasalandı ve canı çok sıkıldı. "Korkma ve üzülmeyin, doğrusu biz, seni ve geride kalacaklardan olan karının dışında aileni kurtaracağız. Doğrusu, bu kent halkına, yaptıkları yolsuzluklardan ötürü, gökten elbette bir azap indireceğiz" dediler.
- ³⁵ Andolsun ki, bundan Biz, düşünen kimseler için geride apaçık bir belge bırakmışızdır.
- ³⁶ Medyen halkına kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. "Ey ulusum! Allah'a kulluk edin, sonraki güne umut besleyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın" dedi.
- ³⁷ Bunun üzerine onu yalanladılar. Bu yüzden onları bir titreme aldı ve oldukları yerde dizüstü çökuverdiler.
- ³⁸ Ve Âd ve Semûd! Doğrusu bu oturdukları yerler size belli olmuştur. Şeytan kendilerine, işlediklerini güzel gösterdi; onları doğru yoldan alıkoydu. Oysa anlayacak durumda idiler.

- ³⁹ Ve Karun, Firavun ve Hâmân. Andolsun ki, Musa onlara açık belgelerle gelmişti de, onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Ancak geçip gidecek değillerdi.
- ⁴⁰ Her birini suç üstü yakaladık; kimine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini bir çığlık yok etti, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Onlara Allah zulmetmiyordu, onlar kendilerine zulmediyorlardı.
- ⁴¹ Allah'tan başka veliler edinenlerin durumu, kendine yuva yapan dişi örümceğin durumu gibidir. Evlerin en dayanıksızı ise doğrusu dişi örümceğin yuvasıdır. Keşke bilseler!
- ⁴² Doğrusu Allah, Kendinden başka yalvardıkları herhangi bir şeyi bilir. O güçlüdür, bilgedir.
- ⁴³ Biz bu misalleri insanlara veriyoruz, onları ancak bilenler düşünebilir.
- ⁴⁴ Allah gökleri ve yeri gerektiği gibi yaratmıştır. Doğrusu, andolsun bunda inananlara bir belge vardır.
- ⁴⁵ Kitap'tan sana vahyolunanı izle, namazı kıl, doğrusu namaz çirkin işlerden ve kötü söylemlerden alıko-
yar. Andolsun, Allah'ı anmak en büyük şeydir! Allah yaptıklarınızı bilir.

- ⁴⁶ Kitaplılardan, haksızlık yapanların dışında kalanlarla, “Bize indirilene ve size indirilene inandık, bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir, biz içtenlikle O’na bağlı olmuşuzdur” diyerek en güzel şekilde konuşun.
- ⁴⁷ Böylece sana Kitab’ı indirdik, işte, kendilerine Kitap verdiklerimiz ona inanırlar; bunlardan da ona inananlar vardır. İlkelerimizi ancak inkârcılar bile bile tanımazlar.
- ⁴⁸ Sen bundan önce hiçbir kitap okumuş ve elinle de onu yazmış değildin. Öyle olsaydı, saçmalayanlar şüpheye düşerlerdi.
- ⁴⁹ Hayır! O, kendilerine ilim verilenlerin gönüllerinde bulunan apaçık ilkelerdir. İlkelerimizi haksızlık edenlerden başka kimse bile bile inkâr etmez.
- ⁵⁰ “Ona Rabbinden belgeler indirilmesi gerekmez miydi?” derler. De ki: “Belgeler ancak Rabbimin katındadır. Doğrusu, ben yalnız açık bir uyarıcıyım.”
- ⁵¹ Kendilerine okunan bu Kitab’ı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Doğrusu bunda inanan ulusa acıma ve hatırlatma vardır.
- ⁵² De ki: “Allah benimle sizin aranızda tanık olarak yeter, O, göklerde ve yerde olanı, saçmalığa inananları ve Allah’ı inkâr edenleri bilir.” İşte, kaybedenler bunlardır.

- ⁵³ Senden azabı acele istiyorlar. Eğer bir süre belirtilmiş olmasaydı, azap onlara hemen gelirdi. Andolsun yine de onlar farkına varmadan başlarına ansızın gelecektir.
- ⁵⁴⁻⁵⁵ Senden azabı acele istiyorlar. Doğrusu, azap, tepelerinden, ayaklarının altından kendilerini sardığı gün cehennem inkârcıları kuşatacaktır. O gün Allah, “Yaptıklarınızın karşılığını tadın” der.
- ⁵⁶ Ey inanmış kullarım! Doğrusu Benim yarattığım yeryüzü geniştir. O halde güven içinde olacağınız yere gidip, yalnız Bana kulluk ediniz.
- ⁵⁷ Her can ölümü tadacaktır. Sonunda Bize döndürüleceksiniz.
- ⁵⁸⁻⁵⁹ İnanan ve yararlı işler işleyenleri, andolsun altlarından ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cenneteki köşklere yerleştiririz. Dayanan ve Rablerine güvenerek iş görenlerin ödülü ne güzeldir!
- ⁶⁰ Nice canlılar vardır ki, rızıklarını kendileri elde edemezler. Sizin de onların da rızığını Allah verir. O, iştir ve bilir.
- ⁶¹ Andolsun ki, onlara “Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı buyruğu altında tutan kimdir?” diye sorsan, şüphesiz “Allah’tır” derler. Öyleyse niçin aldanıp döndürülüyorlar.
- ⁶² Allah, kullarından dileyene rızkı yayar, kimine de ölçüyle verir. Doğrusu, Allah her şeyi bilendir.
- ⁶³ Andolsun ki, onlara “Gökten su indirip, onunla ölümden sonra yeri dirilten kimdir?” diye sorsan, “Şüphesiz, Allah’tır” derler. De ki: “Övgü Allah’a aittir, ancak çoğu bunu düşünemiyor.”

- ⁶⁴ Ve bu dünya yaşamı sadece oyun ve oyalanmadır. Doğrusu sonraki yurt asıl yaşamdır. Keşke bilseler!
- ⁶⁵ Gemiye bindikleri zaman, bağlılığı sırf Allah'a özgü kılarak O'na yalvarırlar; ancak onları karaya çıkararak kurtarınca hemen O'na eş koşarlar.
- ⁶⁶ Öyle ki, kendilerine verdiklerimizi inkâr ederler, artık eğlensinler, zevklensinler, yakında bileceklerdir.
- ⁶⁷ Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken, Bizim güvenli korumalı bir yer kıldığımızı görmediler mi? Gene de saçma olana inanıyor ve Allah'ın nimetini inkâr ediyorlar?
- ⁶⁸ Allah'a karşı yalan uydurandan veya gerçek kendisine gelmişken onu yalanlayandan daha kıyıcı kimdir? Cehennemde inkârcılar için bir durak yok mudur?
- ⁶⁹ Ve Bizim uğrumuzda çabalayanları, andolsun yollarımıza eriştireceğiz. Doğrusu Allah iyi davrananlarla beraberdir.

30. BİZANS / RUM BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 60 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâm, Mîm.
- ²⁻⁵ Bizanslılar en yakın bir yerde yenildiler; onlar, bu yenilgilerinden sonra birkaç yıl içinde yeneceklerdir. İş, eninde sonunda Allah'a aittir. İşte o gün inananlar, isteyene yardım eden Allah'ın yardımına sevineceklerdir. O güçlüdür, acıyandır.

- ⁶ Bunu Allah söz vermişti; Allah verdiği sözden caymaz, ancak insanların çoğu bilmezler.
- ⁷ Onlar dünya hayatının görülen kısmını bilirler. Sonrakinden dalgındırlar.
- ⁸ Kendilerini iyice düşünmediler mi? Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri gerçekten ve belirli bir süre için ancak Allah yaratmıştır. Doğrusu, insanların çoğu Rablerine kavuşacaklarını inkâr ederler.
- ⁹ Yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce geçmiş kimselerin sonlarının nasıl olduğuna bakmazlar mı? Ki onlar kendilerinden daha kuvvetli idiler ve yeryüzünü işleyip onların imarından daha çok imar etmişlerdi. Onlara da açık belgelerle elçiler gelmişti. Ancak, Allah onlara haksızlık edecek değildi; ne var ki, onlar kendilerine haksızlık ediyorlardı.
- ¹⁰ Sonra Allah'ın ilkelerini yalanlayıp, onları alaya alarak kötülük yapanların sonu pek kötü oldu.
- ¹¹ Allah önce yaratır, sonra onu tekrar eder. Sonunda O'na döndürüleceksiniz.
- ¹² Saatin kurulduğu gün suçlular umutsuz kalıverirler.
- ¹³ Koştukları ortaklardan da kendilerine hiçbir şefaatchi çıkmayacaktır. Onlar ortaklarını inkâr ederler.
- ¹⁴ Saatin kurulduğu gün, işte o gün, bölük bölük ayrılırlar.
- ¹⁵ Ama inanan ve yararlı işler işleyenlere gelince, onlar bir cennette ağırlanırlar.

- ¹⁶ İnkâr edenlere, ilkelerimizi ve ahirette Bana kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte, onlar azaba sokulmak için getirilirler.
- ¹⁷ Akşamlarken ve sabahlarken Allah'ı arı tut.
- ¹⁸ Öğle ve yatsı vaktinde, göklerde ve yerde, övgü O'nadır.
- ¹⁹ O ölüden diri çıkarır ve diriden ölü çıkarır, ölümünden sonra yeryüzünü O canlandırır. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.
- ²⁰ Sizi topraktan yaratması O'nun belgelerindendir. Sonra, hemen birer beşer olup yeryüzüne yayılırsınız.
- ²¹ İçinizden kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp, aranızda sevgi ve acıma var etmesi, O'nun belgelerindendir. Doğrusu bunlarda andolsun iyice düşünen ulusa belgeler vardır.
- ²² Gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin değişik olması O'nun belgelerindendir. Doğrusu bunlarda bilenlere belgeler vardır.
- ²³ Geceleyin uyumanız, gündüzün de bolluğundan rızık aramanız, O'nun belgelerindendir. Doğrusu bunlarda andolsun dinleyen ulusa belgeler vardır.
- ²⁴ Size korku ve ümit veren şimşeği göstermesi, gökten su indirip ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi, O'nun belgelerindendir. Doğrusu bunlarda andolsun aklını kullanan ulusa belgeler vardır.

- ²⁵ O'nun buyruğu ile göğün ve yerin ayakta durması, O'nun belgelerindendir. Sonra sizi bir çağırmaya görsün, kabirlerinizden hemen çıkıverirsiniz.
- ²⁶ Göklerde ve yerde olanlar O'nundur, hepsi O'na boyun eğmiştir.
- ²⁷ Yaratmaya başlayan, sonra onu tekrar eden O'dur. Bu O'na daha kolaydır. Göklerde ve yerde olan en üstün örnek O'nundur. O, güçlüdür, bilgedir.
- ²⁸ Allah size kendinizden bir örnek vermektedir: Yönetiminizde olanların, size verdiğimiz rızıkta ortak olup, birbirinizi saydığınız gibi onları da kendinize ortak sayar mısınız? Aklını kullanan ulusa ilkeleri böyle uzun uzadıya açıklarız.
- ²⁹ Hayır! Haksızlık edenler, bilmeden kendi heveslerine uymuşlardır. Allah'ın saptırdığı kimseleri kim yola getirebilir? Onların yardımcıları da yoktur.
- ³⁰ Gerçeğe yönelerek, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı doğa dinine yüzünü çevir. Zira Allah'ın yaratışında değişme yoktur. İşte, dosdoğru din budur, ancak insanların çoğu bilmezler.
- ³¹⁻³² O'na yönelerek, O'na karşı saygılı olunuz, namaz kılınız; dinlerinde ayrılığa düşüp bölük bölük olan ve her bir bölüğün de kendilerinde olanla sevindiği ortak koşanlardan olmayınız.

- 33-34 İnsanlar bir darlığa uğrayınca Rablerine dönerek O'na yalvarırlar, sonra Allah, katından onlara bir acıma tattırınca, içlerinden bir kısmı kendilerine verdiklerimizi inkâr ederek Rablerine eş koşarlar. O halde zevklenin, yakında bileceksiniz.
- 35 Yoksa onlara ortak koşmalarını söyleyen bir delil mi indirdik?
- 36 İnsanlara bir acıma tattırdığımız zaman, ona sevinirler, ama yaptıklarından ötürü başlarına bir kötülük gelirse hemen umutsuz oluverirler.
- 37 Allah'ın rızkı dilediğine yaydığını ve ölçüyle verdiğini görmezler mi? Doğrusu, bunda inanan ulusa belgeler vardır.
- 38 Yakınlığı olana, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Allah'ın rızasını dileyenler için bu daha hayırlıdır. İşte, bunlar başarıya ulaşanlardır.
- 39 İnsanların mallarında artış olsun diye verdiğiniz herhangi bir artı olan Allah katında artmaz; fakat, Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz herhangi bir zekat ise, işte, onu verenler karşılığını kat kat artıranlardır.
- 40 Sizi yaratan, sonra rızıklandıran, sonra öldürecek, daha sonra da diriltecek olan Allah'tır. O'na koştuğunuz ortaklarınızdan böyle bir şey yapan var mıdır? Allah onların ortak koştukları şeylerden uzak ve yücedir.
- 41 İnsanların elleriyle işledikleri yüzünden karada ve denizde bozgun çıkar; Allah da belki dönerler diye, yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırır.

- ⁴² De ki: "Yeryüzünde dolaşın öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görün!" Onların çoğu ortak koşanlardı.
- ⁴³ Artık, önlenemez gün Allah'tan gelmeden önce kendini dosdoğru dine yönelt. O gün bölük pörçük olacaklardır.
- ⁴⁴ Kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhine olur. Yararlı iş işleyen kimse, kendisi için rahat bir yer hazırlamış olur.
- ⁴⁵ Çünkü, Allah inanan ve yararlı işler işleyenlere bol-luğundan karşılık verecektir. Doğrusu, O, inkârcıları sevmez.
- ⁴⁶ Rüzgarları müjdeciler olarak göndermesi, size merhametini tattırması, buyruğu ile gemileri yürütmesi, bolluğundan rızık istemeniz, O'nun belgelerindendir. Belki şükredersiniz.
- ⁴⁷ Senden önce, birçok elçileri uluslarına gönderdik, onlara belgeler getirdiler, suç işleyenlerin cezasını verdik. İnananlara yardım etmek Bize görev olmuştur.
- ⁴⁸ Rüzgârları gönderip bulutları yürüten, onları gökte dilediği gibi yayan ve onları parça parça ayıran Allah'tır. Artık sen de aralarından yağmurun boşandığını görürsün. Allah onu kullarından dilediğine uğrattınca hemen sevinirler.
- ⁴⁹ Oysa daha önceden, kendilerine yağmur indirilmesinden ümitlerini kesmişlerdi.
- ⁵⁰ Allah'ın acımasının ürünlerine bir bak; yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Doğrusu, O ölüleri diriltir, O'nun her şeye gücü yeter.

- ⁵¹ Eğer bir rüzgar göndersek de onu sararmış görseler hemen nankörlüğe başlarlar.
- ⁵² Doğrusu, sen ölümlere işittiremezsin; dönüp giden sağırlara da çağırıp duyuramazsın.
- ⁵³ Körleri sapıklıklarından vazgeçirip doğru yola döndüremezsin, ancak ilkelerimize inananlara duyurabilirsin; işte onlar içtenlikle doğruya boyun eğenlerdir.
- ⁵⁴ Sizi güçsüz olarak yaratan, güçsüzlükten sonra kuvvetli kılan, sonra da kuvvetliliğin ardından güçsüz ve ak saçlı yapan Allah'tır. O dilediğini yaratır. Bilendir, kudretli olandır.
- ⁵⁵ Saat kurulduğu gün suçlular sadece çok kısa bir süre kalmış olduklarına yemin ederler. Böylece döndürülürler.
- ⁵⁶ Kendilerine ilim ve iman verilenler "Andolsun ki, siz Allah'ın kitabında yazılan dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu, dirilme günüdür, ancak sizler anlamıyordunuz" derler.
- ⁵⁷ Haksızlık edenlerin, o gün özür beyan etmeleri fayda vermez; kendilerinden de artık özür dilemeleri istenmez.
- ⁵⁸ Andolsun, bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği vermişizdir. Andolsun, eğer sen onlara bir belge getirmiş olsan, inkâr edenler "Siz ancak saçmalıyorsunuz" derler.
- ⁵⁹ Allah, bilmeyenlerin kalplerine işte böylece mühür basar.
- ⁶⁰ Dayan, doğrusu Allah'ın sözü gerçektir. Kesinlikle bilmeyenlerin seni hafife almalarına fırsat verme.

31. LOKMAN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 34 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Elif, Lâm, Mîm.
- ²⁻⁴ Bunlar namazı kılan, zekatı veren, sonrasına da kesin bilgisi olan, iyi davranan kimselere, acıma ve doğruluk göstergesi olan bilgeli Kitab'ın ilkeleridir.
- ⁵ Onlar Rablerinin yolunda olanlardır. İşte onlar başarıya ulaşanlardır.
- ⁶ İnsanlar arasında, bir bilgisi olmadığı halde Allah yolundan saptırmak için boş sözleri satın alıp, Allah'ın yolunu alaya alanlar vardır. İşte alçaltıcı azap onlardır.
- ⁷ İlkelerimiz o tip kimseye okunduğu zaman, kulaklarında ağırlık varmış gibi ve işitmemişcesine yüklenerek sırt çevirir. İşte onu can yakıcı azap ile müjdele.
- ⁸⁻⁹ Doğrusu, inananlara ve yararlı işler işleyenlere, Allah'ın verdiği söz gereğince, içinde temelli kalacakları nimet cennetleri vardır. O güçlüdür, bilgedir.
- ¹⁰ Allah gökleri, gördüğünüz gibi direksiz yaratmış, sizi sallar diye yeryüzüne sabit dağlar koymuş ve orada her türlü canlıyı yaymıştır. Gökten su indirip, orada her hoş çiftten yetiştirmiştir.
- ¹¹ İşte bu, Allah'ın yarattığıdır. O'ndan başkasının ne yarattığını bana gösterin. Hayır! Haksızlık edenler apaçık sapıklık içindedirler.

- ¹² Andolsun, “Allah’a şükret” diye Lokman’a bilgelik verdik. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim nankörlük ederse, doğrusu Allah her şeyden zengindir, övgüye layık olandır.
- ¹³ Hani! Lokman oğluna öğüt vererek, “Ey oğulcuğum! Allah’a eş koşma, doğrusu, eş koşmak büyük haksızlıktır” demişti.
- ¹⁴ Biz insana, ana ve babasını salık veririz. Annesi onu güçsüzlükten güçsüzlüğe uğratarak karnında taşımıştı. Çocuğun sütten kesilmesi ise iki yıl sürer. Bana ve ana babana şükret diye ona öğütte bulunmuşuzdur. Dönüş Bana’dır.
- ¹⁵ Anan ve baban, hiçbir bilgin bulunmayan şeyi Bana ortak koşman için seni zorlarsa, onlara itaat etme; dünya işlerinde onlarla güzel geçin. Bana yönelen kimsenin yoluna uy; sonunda dönüşünüz Bana’dır. O zaman, yaptıklarınızı size bildiririm.
- ¹⁶ “Ey yavrucuğum! Bir hardal tanesi ağırlığınca olan bir şey, bir kayanın içinde veya göklerde, ya da yerin içinde olsa bile Allah onu ortaya çıkarır. Doğrusu Allah latiftir, haberdardır.
- ¹⁷ Ey yavrucuğum! Namazı kıl, iyi olanı buyurup kötülüğü yasakla, başına gelene karşı dayanıklı ol; doğrusu bunlar, üzerinde durulmaya değer, önemli işlerdir.
- ¹⁸ İnsanlara yüz çevirme, yeryüzünde böbürlenerek yürüme; doğrusu Allah, kendini beğenip öğünen hiç kimseyi sevmez.
- ¹⁹ Yürüyüşünde ölçülü ol, sesini kıs. Doğrusu, seslerin en çirkini eşeklerin sesidir.

- ²⁰ Allah'ın göklerde olanları da yerde olanları da sizin için çalıştırdığını, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca verdiğini görmüyor musunuz? İnsanlardan, Allah hakkında hiçbir bilgisi olmadan, doğruluk göstergesi ve aydınlatıcı bir kitabı bulunmadan tartışanlar vardır.
- ²¹ Onlara "Allah'ın indirdiğine uyun" denince, "Hayır! Babalarımızı üzerinde bulduğumuza uyarız" derler. Ya şeytan onları ateşin azabına çağır mı şsa!
- ²² İyi davranarak içtenlikle yüzünü Allah'a veren kimse, şüphesiz en sağlam kulpa tutunmuş olur. İşlerin sonucu Allah'a varır.
- ²³ İnkâr edenin inkârcılığı seni üzmesin; onların dönü şü Bize'dir. O zaman, yaptıklarını kendilerine haber veririz. Doğrusu, Allah gönüllerde olanı bilir.
- ²⁴ Onları az bir süre geçindiririz, sonra da ağır bir azaba sürükleriz.
- ²⁵ Onlara "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sor-san, andolsun "Allah'tır" derler. De ki: "Övgü Allah'a mahsustur, ama onların çoğu bilmiyorlar."
- ²⁶ Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Doğrusu, Allah zengindir, övgüye layıktır.
- ²⁷ Eğer, yeryüzündeki her bir ağaç kalem ve ardından yedi denizle desteklenen bir deniz de mürekkep olsa, yine de Allah'ın sözleri tükenmezdi. Doğrusu Allah güçlüdür, bilgedir.
- ²⁸ Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz tek bir nefis gibidir. Doğrusu Allah işitendir, görendir.

- ²⁹ Allah'ın geceyi gündüzün içine soktuğunu ve gündüzü gecenin içine soktuğunu, her biri belirli bir süreye doğru hareket edecek olan güneşi ve ayı buyruk altında tuttuğunu, Allah'ın yaptıklarınızdan haberdar olduğunu görmüyor musun?
- ³⁰ Bu, Allah'ın gerçek olmasından ve O'ndan başka taptıklarının saçma olmasındandır. Doğrusu, Allah yücelerin yücesidir.
- ³¹ Belgelerini size göstermek için; denizde gemilerin Allah'ın nimetiyle yürüdüğünü görmez misin? Doğrusu bunda, andolsun pek dayanıklı olan ve çok şükreden herkese belgeler vardır.
- ³² Gölgeler gibi dalgalar insanları kuşattığı zaman, dini sırf Allah'a özgü kılarak, O'na yalvarırlar; onları karaya çıkararak kurtardığında, içlerinden kimi doğru yolda kalır. İlkelerimizi ancak her hain nankör inkâr eder.
- ³³ Ey insanlar! Rabbinize karşı saygılı olun. Babanın oğlu, oğulun da babası için bir şey ödeyemeyeceği günden korkun. Allah'ın verdiği söz, doğrusu gerçektir. Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. Aldatan da sakın sizi "Allah" diyerek aldatmasın.
- ³⁴ Doğrusu, Saati bilmek Allah'a özgüdür. Yağmuru O indirir, rahimlerde bulunanı da bilir, kimse yarın ne kazanacağını bilmez ve hiç kimse nerede öleceğini de bilemez. Doğrusu Allah bilgidir, haberdardır.

32. SECDE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 30 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Elif, Lâm, Mim. Bu, âlemlerin Eğiteninden indirilmesinde şüphe olmayan kitaptır.
- ³ Yoksa, “Onu uydurdu” mu? diyorlar. Hayır! O, senden önce bir uyarıcı gönderilmemiş olan bir ulusu uyarmak için sana Eğiteninden gelen bir gerçektir. Belki doğru yolu bulurlar.
- ⁴ Gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı aşamada yaratan, sonra arşa egemen olan Allah’tır. O’ndan başka bir dostunuz ve aracınız yoktur. Anmaya çalışmıyor musunuz?
- ⁵ Gökten yere kadar işleri O yönetir, sonra, saydığınızdan bin yıl olan bir an içinde işler O’na yükselir.
- ⁶ O görünmeyeni de, görüleni de bilendir, güçlüdür, acıyandır.
- ⁷⁻⁹ Yarattığı her şeyi güzel yapan, insanı çamurdan yaratmaya başlayan, sonra onun soyunu, bayağı bir suyun ürününden yapan, sonra ona biçim verip ruhundan üfleyen O’dur. Size kulaklar, gözler, gönüller vermiştir. Öyleyken, pek az şükrediyorsunuz.
- ¹⁰ “Toprağa karışıp yok olduktan sonra yeniden mi yaratılacağız?” derler. Hayır! Onlar Rablerine kavuşmayı inkâr edenlerdir.
- ¹¹ De ki: “Sizden sorumlu olan ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.”

- ¹² Suçluları Rablerinin huzurunda, başları öne eğilmiş olarak, “Rabbimiz! Gördük, dinledik, artık bizi dünyaya geri çevir de yararlı iş işleyelim, doğrusu kesin biliyoruz” derlerken bir görsen!
- ¹³ Biz dileysek, şüphesiz herkese doğruluk göstermesini verirdik, ancak cinlerden ve insanlardan hep birlikte cehennemi mutlaka dolduracağıma Benden gerçek söz çıkmıştır.
- ¹⁴ Bugüne kavuşmayı unutmanızın karşılığını tadın; doğrusu, Biz de sizi unuttuk, yaptıklarınıza karşılık ebedi azabı tadın.
- ¹⁵⁻¹⁶ Ancak, kendilerine hatırlatıldığı zaman secdeye kapanan, büyüklük taslamayarak Rablerini överek yücelten, böğürleri yataklardan uzaklaşan, ürkerek ve umarak Rablerine yalvaran ve verdiğimiz rızıklardan verenler, ilkelerimize inanır.
- ¹⁷ Yaptıklarına karşılık onlar için saklanan göz aydınlığını kimse bilmez.
- ¹⁸ İnanan kimse yoldan çıkmış kimseye benzer mi? Onlar bir olamazlar.
- ¹⁹ İnanan, yararlı işler işleyenlere gelince, onların yaptıklarına karşılık, ağırlanacakları barınma cennetleri vardır.
- ²⁰ Ve yoldan çıkanlara gelince, işte onların varacağı yer ateştir. Oradan çıkmak isteyişlerinin her defasında oraya geri çevrilirler. Onlara “Yalanlayıp durduğunuz ateşin azabını tadın” denir.

- ²¹ Belki dönerler diye, andolsun, onlara en büyük azaptan önce, azabın en hafifini tattırırız.
- ²² Rabbinin ilkeleri kendisine hatırlatılıp ta onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim var mıdır? Doğrusu suçluları cezalandırırız.
- ²³ Andolsun, Musa'ya Kitabı verdik. Sakın senin de ona kavuşacağından şüphe etme. Musa'ya verdiğimizizi İsrailoğullarına da doğruluk göstergesi kıldık.
- ²⁴ Dayandıkları ve ilkelerimizi kesin bildikleri zaman, onların içinden, buyruğumuza göre doğru yola götüren önderler yaptık.
- ²⁵ Doğrusu, Rabbin bizzat diriliş günü, ayrılığa düşükleri konularda aralarında hükmedecektir.
- ²⁶ Şimdi yurtlarında gezip dolaştıkları, kendilerinden önce nice nesilleri yok etmiş olmamız, onları doğru yola götürmeli değil miydi? Doğrusu andolsun bunda belgeler vardır. Dinlemiyorlar mı?
- ²⁷ Kuru yerlere suyu gönderip onunla hayvanlarının ve kendilerinin yedikleri ekinleri çıkardığımızı göremediler mi? Hâlâ da görmüyorlar mı?
- ²⁸ "Doğru söylüyorsanız, bildirin, bu hüküm ne zaman verilecektir" derler.
- ²⁹ De ki: "Hükmün verileceği gün, inkârcılara ne inanmaları fayda verir ve ne de ertelenirler."
- ³⁰ Onlardan yüz çevir ve bekle; zaten onlar da beklemektedirler.

33. BİRLEŞİK GÜÇLER / AHZÂB BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 73 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey Peygamber! Allah'a saygılı ol, inkârcılara ve iki-yüzlülere uyma, doğrusu Allah, bilendir, bilgedir.
- ² Sana Rabbinden vahyolunana uy; doğrusu Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- ³ Allah'a güven, güvenilen olarak Allah yeter.
- ⁴ Allah insanın içine iki kalp koymamıştır ve o sırtlarını annelerinizin sırtlarına benzettiğiniz eşlerinizi anneleriniz kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da oğullarınız gibi tutmamıştır. Bunlar sizin dillerinize dolaştığınız sözlerdir. Allah gerçeği söylemektedir ve O doğru yolu gösterir.
- ⁵ Onları babaları adına çağırın. Bu, Allah katında en doğru olanıdır. Eğer, babalarını bilmiyorsanız, onlar din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. İçinizden bile bile yaptığınız günah bir yana, yanılmalarınızda size bir sorumluluk yoktur. Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁶ Peygamber inananlara kendilerinden daha yakındır. Peygamber'in eşleri inananların anneleridir; Allah'ın Kitabına göre, akraba olanlar miras hususunda, inananlar ve göç edenlerden birbirlerine daha yakındırlar. Dostlarınıza yapacağınız uygun bir iyilik elbette bunun dışındadır. Bu da Kitapta yazılı bulunmaktadır.

- ⁷⁻⁸ Hani, peygamberlerden; senden, Nuh'dan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryemoğlu İsa'dan belgeli antlaşma almıştık. Doğrulardan doğruluklarını sormak üzere yine onlardan sağlam belgeli bir söz almışızdır ve inkârcılara da acıtıcı bir azap hazırlanmıştır.
- ⁹ Ey inananlar! Allah'ın size olan nimetini anın; üzerinize ordular gelmişti, Biz de onların üzerine rüzgar ve göremediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görüyordu.
- ¹⁰ Hani, onlar size yukarıınızdan ve aşağıınızdan gelmişlerdi; gözler dönmüştü; yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Allah için çeşitli sanılarda bulunuyordunuz.
- ¹¹ İşte, orada inananlar denenmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.
- ¹² Hani, ikiyüzlüler ve gönüllerinde hastalık olanlar, "Allah ve peygamberi bize sadece aldatıcı söz verdiler" diyorlardı.
- ¹³ Hani, içlerinden birtakımı dedi: "Ey Yesribliler! Tutunacak yeriniz yok, artık geri dönün." İçlerinden bir topluluk da peygamberden, "Doğrusu evlerimiz açıktır" diyerek izin istemişlerdi. Oysa evleri açık değildi, sadece kaçmak istiyorlardı.
- ¹⁴ Şehrin yanlarından üzerlerine varılmış olsa, sonra da kendilerinden karışıklık çıkarmaları istense, hemen buna girişip, derhal karışıklık çıkarmakta hiç gecikmezlerdi.
- ¹⁵ Andolsun ki, daha önce sırt çevirip kaçmayacaklarına Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz sorumluluk taşır.

- ¹⁶ De ki: “Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırırsanız, kaçmak size yarar sağlamayacaktır. O durumda, ancak az bir süre gönendirilirsiniz.”
- ¹⁷ De ki: “Allah size bir kötülük dilerse veya bir iyilik isterse, sizi O’na karşı kim savunabilir? Kendilerine Allah’tan başka dost ve yardımcı da bulamazlar.”
- ¹⁸⁻¹⁹ Allah içinizden sizi alıkoyanları, sizi kıskanarak, kardeşlerine “Bize gelin” diyenleri iyi bilir. Onların pek azı savaşmaya gelir. Onların gönüllerine korku gelince, ölüm baygınlığı ile gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korkuları gidince iyiliğinizi çekemeyip sivri dilleriyle sizi incitirler. Bunlar inanmamışlardır, bu yüzden Allah işlerini boşa çıkarmıştır; bu, Allah için kolaydır.
- ²⁰ Bunlar düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Bu birlikler tekrar gelmiş olsalar, kendilerinin çöllerde bedevilerin yanında bulunup, sadece sizin haberlerinizi sormayı isterlerdi. Aranızda olsalar dahi pek az savaşırldı.
- ²¹ Andolsun, Allah’a ve sonraki güne kavuşmayı umanlara ve Allah’ı çok anan sizlere Allah’ın elçisinden güzel bir örnek vardır.
- ²² İnananlar düşman birliklerini gördükleri zaman, “İşte bu, Allah’ın ve elçisinin bize söz verdiğidir; Allah ve elçisi doğru söylemiştir” dediler. Bu ancak onların inancını ve doğruluğa içtenlikle bağlılıklarını artırdı.

- ²³ İnananlardan Allah'a verdiği sözü yerine getiren adamlar vardır. Kimi bu uğurda canını vermiş, kimi de beklemektedir. Değiştirmek de değiştirmemişlerdir.
- ²⁴ Bu sebeple, Allah doğruları, doğrulukları ile ödülendirir; ikiyeüzlülere de dilerse azap eder veya pişmanlıklarını kabul eder. Doğrusu Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ²⁵ Ve Allah inkâr edenleri, kinlerinden dolayı geri çevirdi, bir fayda elde edemediler. Allah'ın yardımı savaşta inananlara yetti. Ve, Allah kuvvetli olandır, güçlü olandır.
- ²⁶ Ve o kitaplılardan onları destekleyenleri kalelerinden indirmiş, gönüllerine korku salmıştı; onların kimini öldürüyor, kimini esir alıyordunuz.
- ²⁷ Ve yerlerini, yurtlarını, mallarını ve henüz ayağınıza dahi basmadığınız yerleri size miras olarak verdi. Allah, her şeye gücü yetendir.
- ²⁸ Ey Peygamber! Eşlerine söyle: "Eğer dünya hayatını ve süslerini istiyorsanız, gelin size görklü bağışta bulunayım ve güzel salıvermekle salayım."
- ²⁹ Eğer Allah'ı, elçisini ve ahiret yurdunu istiyorsanız, Allah içinizden iyi davranan kadınlara büyük ödül hazırlamıştır.
- ³⁰ Ey Peygamberin Hanımları! Sizlerden biri açık bir hayasızlık yapacak olursa, onun azabı iki kat olur. Bu Allah'a kolaydır.

- ³¹ Sizlerden Allah'a ve elçisine boyun eğip yararlı iş işleyene de ödülünü iki kat veririz; ona şerefli bir rızık hazırlamışızdır.
- ³² Ey Peygamberin Hanımları! Sizler herhangi bir kadın gibi değilsiniz. Allah'a saygılı iseniz, kırıtarak konuşmayın, yoksa, kalbi bozuk olan kimse ümide kapılır; duru söz söyleyin.
- ³³ Evlerinizde oturun; ilk bilinçsizlik çağındaki gibi açılıp saçılmayın; namazı kılın; zekatı verin; Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey ev halkı! Doğrusu, Allah sizden kusuru giderip, sizi tertemiz yapmak ister.
- ³⁴ Evlerinizde okunan Allah'ın ilkelerini ve bilgeliğini hatırd tutun. Doğrusu Allah haberdardır, latiftir.
- ³⁵ Doğrusu, doğruya içtenlikle bağlı erkekler ve doğruya içtenlikle bağlı kadınlar, inanan erkekler ve inanan kadınlar, boyun eğen erkekler ve boyun eğen kadınlar; doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabırlı erkekler ve sabırlı kadınlar, gönülden saygılı erkekler ve gönülden saygılı kadınlar, gönüllü sunu veren erkekler ve gönüllü sunu veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, iffetlerini koruyan erkekler ve iffetlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler ve Allah'ı çok anan kadınlar, işte, bunların hepsine Allah bağışlama ve büyük ödül hazırlamıştır.

- ³⁶ Allah ve elçisi bir şey buyurduğu zaman artık inanan erkeğin ve inanan kadının işlerinde seçim hakları olmaz. Allah’a ve elçisine başkaldıran, şüphesiz, apaçık bir şekilde sapmış olur.
- ³⁷ Hani! Allah’ın nimet verdiği ve senin de nimetlendirdiğin kimseye, “Eşini yanında tut, Allah’a saygılı ol” diyordun; Allah’ın açığa vuracağı şeyi içinde saklıyordun. İnsanlardan çekiniyordun; oysa Allah’tan çekinmen daha uygundu. Sonunda Zeyd ona olan isteğini bitirdiğinde, onu seninle evlendirdik ki, edinilmiş çocukların eşlerine olan isteklerini bitirdiklerinde onlarla evlenmek konusunda inananlara bir engel olmadığı bilinsin. Allah’ın buyruğu yerine gelmiştir.
- ³⁸ Allah’ın peygambere farz kıldığı şeylerde ona bir güçlük yoktur. Bu, Allah’ın öteden beri, gelip geçenlere uyguladığı yasaıdır. Ve Allah’ın buyruğu gereği gibi yerine gelecektir.
- ³⁹ Allah’ın bildirilerini iletenler Allah’tan korkarlar ve O’ndan başka kimseden korkmazlar. Allah hesap gören olarak yeter.
- ⁴⁰ Muhammed içinizden herhangi bir adamın babası değil, ancak o, Allah’ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilendir.
- ⁴¹ Ey inananlar! Allah’ı çok anın.
- ⁴² O’nu sabah akşam yüceltin.
- ⁴³ Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak üzere, O ve melekleri sizi över. Inananlara acıyan O’dur.

⁴⁴ O'na kavuştukları gün, yaşam dilekleri "Esenlik" ol-
sundur. O, onlara şerefli ödül hazırlamıştır.

⁴⁵⁻⁴⁶ Ey Peygamber! Doğrusu Biz seni tanık, müjdeci,
uyarıcı, Allah'ın bilgisiyle O'na çağıran, aydınlatan
bir ışık tutan olarak gönderdik.

⁴⁷ İnananlara doğrusu Rablerinden büyük bir iyilik ol-
duğunu müjdele!

⁴⁸ İnkârcılara ve ikiyüzlülere itaat etme; eziyet etme-
lerine de aldırma; Allah'a güven, güvenilecek olarak
Allah yeter.

⁴⁹ Ey inananlar! İnanan kadınlarla nikahlanıp, onlara
dokunmadan boşadığınızda, artık onlar için sayaca-
ğınız bir süre hakkınız yoktur. Kendilerine bağışta
bulunarak onları güzellikle serbest bırakın.

⁵⁰ Ey Peygamber! Doğrusu ücretlerini verdiği eşleri-
ni, Allah'ın sana savaşız verdikleri arasından ant-
laşmalılarını, seninle beraber hicret eden amcanın
kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını,
teyzelerinin kızlarını almanı sana helal kıldık. Bir
de kendini peygambere bağışlayarak evlenmek iste-
yen inanan kadını, peygamber nikâhlamayı dilediği
takdirde, inananlardan ayrı olarak, yalnız sana özel
olmak üzere helal kılmışızdır. Bir zorluğa uğrama-
man için inançlı erkeklerin eşleri ve antlaşmalıları
konusunda neyi farz kılmış olduğumuzu şüphesiz
biliriz. Allah bağışlayandır, acıyandır.

- ⁵¹ Eşlerinden istediğini geciktir; istediğini alıkoy. Ayrılmış olduklarından da arzu ettiğini almanda sana bir sorumluluk yoktur. Bu onların gözlerinin aydın olmasını, üzülmemelerini, hepsine verdiği şeylere hoşnut olmalarını daha iyi sağlar. Allah gönülleri-nizde olanı bilir; Allah bilendir, ıvecen olmayandır.
- ⁵² Bundan sonra, antlaşmalılarının dışında başka kadınlarla evlenmen, bunları başka eşlerle değiştirmen, güzellikleri ne kadar hoşuna giderse gitsin, sana helal değildir. Allah her şeyi gözetmektedir.
- ⁵³ Ey inananlar! Peygamberin evlerine, yemeğe çağırıldığınız zaman, yemeğin pişirilmesini beklemeden girmeyin; ancak davet edilerseniz, girin ve yemeği yiyince konuşmaya dalmadan dağılın. Doğrusu, bu durumunuz peygamberi sıkıyordu, o da sizden çekiniyordu. Ancak Allah gerçeği söylemekten çekinmez. Peygamberin eşlerinden bir şey isteyeceğinizde onu perde arkasından isteyin. Böylece sizin gönülleriniz de onların gönülleri de daha arı olur. Allah'ın elçisini üzme hakkınız yok ve kendinden sonra eşleri ile asla evlenemezsiniz. Doğrusu bu, Allah katında büyük bir olaydır.
- ⁵⁴ Bir şeyi açıklasanız da, gizleseniz de, doğrusu Allah hepsini bilir.

- ⁵⁵ Kadınların babaları, oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kızkardeşlerinin oğulları, hizmetçi kadınları ve antlaşmalılar hakkında bir günah yoktur. Ey kadınlar! Allah'a saygılı olun, doğrusu Allah her şeye tanıktır.
- ⁵⁶ Doğrusu Allah ve melekleri peygamberi överler; ey inananlar! Siz de onu övün ve esenlik dileyin.
- ⁵⁷ Doğrusu, Allah'ı ve elçisini incitenlere, Allah, dünyada da, ahirette de lanet eder ve onlara alçaltıcı bir azap hazırlar.
- ⁵⁸ İnanan erkek ve kadınları yapmadıkları bir şeyden ötürü incitenler, şüphesiz iftira etmiş ve apaçık bir günah yüklenmiş olurlar.
- ⁵⁹ Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve inananların kadınlarına üstlerine örtülerini almalarını söyle. Bu onların tanınmaları ve incinmemeleri için daha iyidir. Allah bağışlar, acır.
- ⁶⁰ İkiyüzlüler, kalplerinde kötülük bulunanlar, şehirde bozguncu haberler yayarlar; eğer bundan vazgeçmezlerse, andolsun seni onların üzerine kışkırtacağız; sonra senin yanında ancak az bir zaman komşu kalabilirler.
- ⁶¹ Nerede bulunurlarsa lanetlenmiş olarak yakalanır, öldürülürler.
- ⁶² Allah'ın geçmiştekilere uyguladığı yarası budur ve Allah'ın yasasında bir değişme bulamazsın.

- ⁶³ İnsanlar sana Saati soruyorlar. De ki: “Onun bilgisi ancak Allah’ın katındadır. Ne bilirsin, belki de saat yakındır.”
- ⁶⁴⁻⁶⁶ Allah, doğrusu inkârcılara lanet etmiş ve onlar için sonsuz olarak temelli kalacakları ateşi hazırlamıştır. Onlar bir dost ve yardımcı bulamazlar. Yüzleri ateşte çevrildiği gün, “Keşke Allah’a itaat etseydik, keşke elçiye itaat etseydik” derler.
- ⁶⁷⁻⁶⁸ “Rabbimiz! Doğrusu biz yöneticilerimize ve büyüklerimize boyun eğmiştik, fakat onlar bizi yoldan saptırmışlar. Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver, onları büyük bir lanete uğrat” derler.
- ⁶⁹ Ey inananlar! Musa’yı incitenler gibi olmayın. Nitekim, Allah onu söylediklerinden temize çıkardı. O Allah’ın katında değerli bir kişiydi.
- ⁷⁰⁻⁷¹ Ey inananlar! Allah’ı sayın, dürüst söz söyleyin de, Allah işlerinizi size yararlı kılsın ve günahlarınızı size bağışlasın. Kim Allah’a ve elçisine boyun eğerse, şüphesiz büyük bir başarı kazanmış olur.
- ⁷² Doğrusu Biz, sorumluluğu göklere, yere, dağlara sunmuşuzdur, ancak onlar bunu yüklenmekten çekinmişler ve ondan ürkmüşlerdir. İnsan ise onu yüklenmiştir. Doğrusu o çok kıyıcı, çok bilgisizdi.
- ⁷³ Bunun sonucu olarak Allah ikiyüzlü erkek ve kadınlara, O’na ortak koşan erkek ve kadınlara azap edecektir. Allah inanan erkek ve kadınların tövbelerini kabul buyuracaktır. Allah bağışlar, acır.

34. SEBE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 54 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Övgü, göklerde olanlar ve yerde bulunanlar Kendisinin olan Allah'adır. Övgü sonrakinde de O'nadır. O bilgedir, haberdardır.
- ² O, yere gireni ve oradan çıkana, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. O acıyandır, bağışlayandır.
- ³ İnkâr edenler "Saat bize gelmeyecektir" dediler. De ki: "Hayır! Öyle değil; görünmeyeni bilen Rabbime andolsun, o size muhakkak gelecektir. Göklerde de yerde de zerre ağırlığınca, ondan daha küçüğü de daha büyüğü de ona gizli olmayıp, ancak apaçık bir kitaptadır."
- ⁴ İnananlar ve yararlı işler işleyenleri ödüllendirmek için onlara bağışlama ve şerefli rızık vardır.
- ⁵ İlkelerimizi geçersiz kılmaya yeltenenlere de iğrenç ve can yakıcı azap vardır.
- ⁶ Kendilerine ilim verilenler, sana Rabbinden indirilenin hak olduğunu, güçlü ve övgüye layık olanın yolunu gösterdiğini görürler.
- ⁷ İnkâr edenler derler: "Siz dağılıp paramparça olduğunuz zaman yeniden dirileceğinizi haber veren bir adamı size göstereyim mi?"

- ⁸ Allah'a karşı yalan mı uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi vardır." Hayır! Sonrakine inanmayanlar, azapta ve derin bir sapkınlık içindedirler.
- ⁹ Onlar gök ve yerden önlerinde ve ardlarında olanı görmezler mi? Dilesek onları yere geçirir veya gökten başlarına parçalar indiririz. Doğrusu bunda, Allah'a yönelen her kul için bir belge vardır.
- ¹⁰⁻¹¹ Andolsun ki, Davud'a katımızdan bolluk verdik. "Ey dağlar ve kuşlar! Onunla birlikte Allah'ın kanunlarına uyun." "Geniş zırhlar yap, dökümünü ölçümlü tut" diye ona demiri yumuşattık. Yararlı iş işleyin; doğrusu, Ben yaptıklarınızı görmekteyim.
- ¹² Gündüz bir aylık mesafeye giden ve akşam da bir aylık mesafeden gelen rüzgarı Süleyman'ın buyruğu altına verdik. Onun için erimiş bakır kaynağını su gibi akıttık. Rabbinin izniyle cinlerin bazıları onun yanında çalışırdı. Bunlar içinde buyruğumuzdan çıkan olursa ona ateşin azabını tattırırdık.
- ¹³ Süleyman ne dilerse; ona, tapınaklar, heykeller, havuzlara benzer çanaklar ve durağan kazanlar yaparlardı. Ey Davudoğulları! Şükrederek çalışın! Kullarımdan şükreden pek azdır.
- ¹⁴ Ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun ölümünü, cinlere, değneğini kemiren bir ağaç kurdu farkettti. O ölü olarak yere düşünce, ortaya çıktı ki, şayet cinler görünmeyi bilmiş olsalardı alçak düşüren bir azap içinde kalmazlardı.

- ¹⁵ Andolsun yurtlarında Sebelilere bir belge vardı. Sağlı sollu iki bahçe vardı: “Rabbinizin verdiği rızıktan yiyin ve O’na şükredin. İşte hoş bir şehir ve bağışlayan bir Rab.”
- ¹⁶ Ancak onlar yüz çevirdiler; bunun için Biz de üzerlerine büğetin akıntısını saldık. Onların iki bahçesini buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.
- ¹⁷ İnkârlarından ötürü onları böyle cezalandırdık. Biz nankörden başkasına ceza mı veriz!
- ¹⁸ Onlarla, kutlu kıldığımız kentler arasında karşı karşıya görünen kentler var ettik, oralarda gezmeyi sağladık. “Oralarda geceleri ve gündüzleri güven içinde gezin.”
- ¹⁹ Ancak “Rabbimiz, yolculuklarımızın arasını uzak yap” deyip kendilerine yazık ettiler. Biz de onları efsane yapıverdik. Darmadağın ettik. Doğrusu burada çok dirençli olan ve çok şükreden kimseler için dersler vardır.
- ²⁰ Andolsun, İblis onlar hakkında görüşünü doğru çıkartmış ve inananlardan bir topluluk dışında, hepsi ona uymuşlardı.
- ²¹ Oysa onun, onlar üzerinde bir nüfuzu yoktu; ama Biz ahirete inanan kimselerle, ondan şüphede olanları işte böyle ortaya koyarız. Rabbin her şeyi gözlemektedir.
- ²² De ki: “Allah’ı bırakıp da iddia ettiğiniz, göklerde ve yerde zerre kadar bir şeye sahip olmayan, her ikisinde de bir ortaklığı bulunmayan ve O’ndan da bir yardımcıları olmayanları çağırın.”

- ²³ Allah'ın katında, Kendi bildiğinden başkasının aracılığı yarar sağlamaz. Sonunda gönüllerindeki korku giderilince, "Rabbimiz ne söyledi?" diye sorarlar; "Gerçeği söyledi, O yücelerin yücesidir" derler.
- ²⁴ De ki: "Göklerden ve yerden sizi rızıklandıran kimdir?" De ki: "Allah'tır." Doğrusu, biz ya da siz, doğru yolda ya da açık bir sapkınlıktayız.
- ²⁵ De ki: "İşlediğimiz suçlardan siz sorumlu değilsiniz, sizin yaptıklarınızdan da biz sorumlu değiliz."
- ²⁶ De ki: "Rabbimiz sonunda hepimizi toplar, sonra aramızda gerçekle hükmeder. O tam bilgin bir yargılayıcıdır.
- ²⁷ De ki: "Ona taktığınız eşleri bana gösterin. Kesin hayır! O güçlü olan, bilge olan Allah'tır."
- ²⁸ Biz seni bütün insanlara ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bilmez.
- ²⁹ Onlar "Doğru sözlü iseniz söyleyin, verilen bu söz ne zamandır?" derler.
- ³⁰ De ki: "Size bir gün tayin edilmiştir. Ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de öne geçebilirsiniz."
- ³¹ İnkâr edenler "Bu Kur'an'a ve ondan öncekilere de inanmayacağız" dediler. Sen bu zalimleri, Rablerinin huzurunda dikilmiş oldukları zaman, suçu birbirine atıp dururken bir görsen! Güçsüz sayılanlar büyüklük taslayanlara, "Siz olmasaydınız andolsun biz inanmış olacaktık" derler.

- ³² Büyüklük taslayanlar güçsüz sayılanlara “Size doğruluk göstergesi geldikten sonra ondan sizi biz mi alıkoyduk? Hayır! Zaten suçlu kimselerdiniz” derler.
- ³³ Güçsüz sayılanlar da büyüklük taslayanlara “Hayır! Gece gündüz hile kuruyor ve bize Allah’ı inkâr etmemizi, O’na eşler koşmamızı emrediyordunuz” derler. Azabı gördüklerinde, yaptıklarına içleri yanar. İnkâr edenlerin boyunlarına demir halkalar vururuz. Yaptıklarından başka bir şeyin mi cezasını çekerler?
- ³⁴ Doğrusu, uyarıcı göndermiş olduğumuz her kentin şatafatlıları, onlara “Biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz” derler.
- ³⁵ “Malları ve çocukları en çok olan bizleriz, azaba uğratılacak da değiliz” derlerdi.
- ³⁶ De ki: “Doğrusu, Rabbim rızkı dilediğine yayar ve ölçüyle verir, ancak insanların çoğu bilmezler.”
- ³⁷ Ne mallarınız, ne de çocuklarınız, katımızda sizin Bize yakınlaşmanızı sağlar. Ancak inanıp yararlı iş işleyenlerin ödülleri yaptıklarına karşılık kat kattır, işte onlar, yüksek makamlarda, güven içindedirler.
- ³⁸ İlkelerimizi boşa çıkarmaya çalışanlar ise, işte onlar azap içinde bırakılırlar.
- ³⁹ De ki: “Doğrusu, Rabbim kullarından dilediğinin rızkını yayar ve ölçüyle verir; iyilik için sarfettiğiniz herhangi bir şeyin yerine, O karşılığını verir. Ve O rızık verenlerin en iyisidir.

- ⁴⁰ O gün onların hepsini toplar, sonra meleklere “Bunlar mı size tapıyordu? der.
- ⁴¹ Onlar “Hâşâ! Bizim dostumuz onlar değil, Sensin. Hayır! Onlar cinlere tapıyorlardı, çoğu onlara inanmıştı” derler.
- ⁴² Haksızlık edenlere “Bugün birbirinize ne fayda, ne de zarar verebilirsiniz. Artık, yalanladığınız ateşin azabını tadın” deriz.
- ⁴³ İlkelerimiz onlara apaçık okunduğu zaman “Bu adam babalarınızın taptıklarından sizi alıkoymaktan başka bir şey istemiyor” derlerdi. “Bu düpedüz bir uydurmadan başka bir şey değildir” derlerdi. Gerçek inkâr edenlere geldiğinde, onun için, “Bu apaçık bir büyüdür” demişlerdi.
- ⁴⁴ Oysa Biz, onlara okuyacakları bir kitap vermemiş ve senden önce de onlara bir uyarıcı göndermemiştik.
- ⁴⁵ Kendilerinden önce gelenler de yalanlamışlardı; oysa bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine bile erişememişlerdi. Böyleyken elçilerimizi yalanladılar; Beni tanımamak nasıl olur?
- ⁴⁶ De ki: “Kuşkusuz, size yalnız bir öğüt veriyorum: Allah için ikişer ikişer ve tek tek ayağa kalkınız; sonra düşününüz, arkadaşınızda bir delilik yoktur. O yalnız, çetin bir azabın öncesinde sizi uyarmaktadır.”
- ⁴⁷ De ki: “Ben sizden bir ücret istersem, o sizin olsun; benim ödülüm Allah’a aittir. Ve O her şeye tanıktır.”
- ⁴⁸ De ki: “Doğrusu, görünmeyenleri en iyi bilen Rab-bim gerçeği hemen söyler.”

- ⁴⁹ De ki: “Gerçek geldi; artık saçmalık ne bir şey yaratabilir, ne de yeniden var edebilir.”
- ⁵⁰ De ki: “Ben sapıtsam, sapıtmakla ancak kendime etmiş olurum. Doğru yolda olursam, Rabbimin bana bildirmesinden ötürü olurum. Doğrusu O, işitendir, yakın olandır.
- ⁵¹⁻⁵² Onlar ürküttükleri zaman bir görsen, artık kaçış yoktur; yakın bir yerden yakalanmışlardır. “O’na inandık” derler, artık uzak bir yerden nasıl alabilirler?
- ⁵³ Oysa onu daha önce inkâr etmişler, uzak bir yerden görülmeyene dil uzatıyorlardı.
- ⁵⁴ Kendileriyle, arzuladıkları şeyler arasına artık engel konur; nitekim, daha önce benzerlerine yapılmıştı. Doğrusu onlar, şüpheye düşüren bir endişe içindeydiler.

35. YARATAN / FÂTİR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 45 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Övgü, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah’adır. Yaratmada dilediği kadar artırır. Doğrusu, Allah’ın gücü her şeye yeter.
- ² Allah insanlara herhangi bir acıma açarsa O’nu tutacak yoktur. O’nun tuttuğunu da ardından salıverecek yoktur. O güçlüdür, bilgedir.
- ³ Ey insanlar! Allah’ın size olan nimetini hatırlayın; size gökten ve yerden rızık veren Allah’tan başka bir yaratan mı var? O’ndan başka tanrı yoktur. Nasıl da döndürülüyorsunuz?

- ⁴ Seni yalanlıyorlarsa, senden önce de nice elçiler yalanlanmıştı. Bütün işler Allah'a götürülür.
- ⁵ Ey insanlar! Doğrusu Allah'ın verdiği söz gerçektir; dünya hayatı sakın sizi aldatmasın, aldatan da sakın sizi Allah adına aldatmasın.
- ⁶ Şeytan şüphesiz sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın, o kendi taraftarlarını ateşlik kimseler olmaya çağırır.
- ⁷ İnkâr eden kimselere çetin azap vardır. Ancak inanlar ve yararlı iş işleyenlere ise bağışlanma ve büyük ödül vardır.
- ⁸ Kötü işi kendisine güzel gösterilip de, onu güzel gören kimdir? Doğrusu Allah dileyeni saptırır, dileyeni de doğru yola eriştirir. Artık, onlara üzülmek kendini yıpratma, doğrusu Allah onların ne yaptıklarını bilir.
- ⁹ Rüzgârları gönderip, bulutu yürüten Allah'tır. Biz onu ölü bir yere sürüp, onunla toprağı ölümünden sonra diriltiriz. İnsanları diriltmek de böyledir.
- ¹⁰ Kim özsaygı isterse, ancak özsaygı tümüyle Allah'ındır. Arı sözler O'na yükselir ve onları yararlı iş yükseltir. Kötülükleri düzenleyenlere çetin azap vardır. İşte, onların düzenleri boşa çıkar.
- ¹¹ Allah sizi topraktan, sonra oğulcuktan yaratmış, sonra da sizi çiftler halinde var etmiştir. Dışının gebe kalması ve doğurması, ancak O'nun bilgisine göredir. Ömrü uzun olanın yaşaması ve ömrünün kısalması doğrusu bir kitaptadır. Doğrusu bu Allah'a kolaydır.

- ¹² İki deniz bir değildir. Birinin suyu tatlı, kandırıcı, serinletici ve içilmesi kolay, diğeri yakıcı tuzludur. Her birinden taze balık eti yersiniz ve takındığınız süsler çıkarırsınız. Allah'ın bolluğunu aramanız için gemilerin onu yarararak gittiğini görürsün. Belki artık şükredersiniz.
- ¹³ Allah geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar; her biri belirli bir süre için hareket eden güneş ve ayı buyruk altına almıştır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, hükümrânlık O'nundur. O'nu bırakıp taptıklarınız, bir çekirdek zarına bile sahip değillerdir.
- ¹⁴ Onlara yakarırsanız, yakarışınızı duymazlar, duymuş olsalar bile size cevap veremezler ve diriliş günü sizin ortak koşmanızı inkâr ederler. Sana, hiçbir kimse Bilen biri gibi haber veremez.
- ¹⁵ Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız, Allah ise zengindir, övülmeye layık olandır.
- ¹⁶ Dilerse sizi yok eder, yeniden başkalarını yaratır.
- ¹⁷ Allah'a göre bu zor değildir.
- ¹⁸ Sorumluluk taşıyan hiçbir kimse başkasının sorumluluğunu yüklenmez. Günah yükü ağır olan kimse, onun taşınmasını istese, yakını bulunsa bile yükünden bir şey taşınmaz. Sen ancak görünmediği halde Rablerine yürekten saygı duyanları ve namazı kılanları uyarırsın. Kim arınırsa ancak kendisi için arınmış olur, dönüş Allah'adır.

- 19-21 Kör ile gören, karanlıklarla aydınlık ve gölge ile sıcak bir değildir.
- 22 Dirilerle ölümler de bir değildir. Doğrusu, Allah dilediğine iştittirir. Sen kabirlerde olanlara iştittiremezsin.
- 23 Sen sadece bir uyarıcısın.
- 24 Doğrusu, Biz seni gerçekte müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Uyarıcının bulunmadığı hiçbir millet yoktur.
- 25 Ve eğer seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Elçileri onlara belgeler, sayfalar ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi.
- 26 Sonra, Ben inkâr edenleri yakaladım. Beni tanımamak nasıl olur?
- 27 Allah'ın gökten su indirdiğini görmez misin? Biz onunla renkleri çeşit çeşit ürünler yetiştiririz, dağlarda da beyaz, kırmızı ve simsiyah değişik renklerde katmanlar var etmişizdir.
- 28 İnsanlar, sürüngenler, sığırlar da böyle çeşit çeşit renktedirler. Allah'ın kulları arasında O'na bilgice saygı duyan ancak bilginlerdir. Doğrusu, Allah güçlüdür, bağışlayandır.
- 29 Doğrusu, Allah'ın kitabına uyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açıkça verenler, tükenmeyecek bir kazanç umarlar.
- 30 Çünkü O, bu kimselerin ödülleri tam verir ve bolluğundan onlara artırır. Doğrusu, O bağışlayandır, şükrün karşılığını bolca verendir.

- ³¹ Bu sana vahyettiğimiz, kendinden öncekilerini doğrulayan gerçek olan Kitap'tır. Doğrusu Allah kullarından haberdardır, görendir.
- ³² Sonra bu Kitab'ı kullarımızdan seçtiğimiz kimselere miras bırakmışızdır. Onlardan kimi kendine yazık eder, kimi orta yolu tutar, kimi de Allah'ın bildirisi-ne göre iyiliklere koşar. İşte büyük erdemlik budur.
- ³³ Bunlar Adn cennetlerine girerler. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Oradaki giysileri de ipektir.
- ³⁴ Cennetlikler derler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a övgüler olsun. Doğrusu, Rabbimiz bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir.
- ³⁵ Bizi bolluğuyla temelli kalınacak cennete O yerleştirdi. Orada bize ne bir yorgunluk degecek, ne de bir bezginlik degecektir."
- ³⁶ İnkâr edenlere cehennem ateşi vardır. Ölmelerine hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden cehennemnin azabı da hafifletilmez. Her nankörü böyle cezalandırırız.
- ³⁷ Onlar orada "Rabbimiz! Bizi çıkar; yaptığımızdan başka yararlı iş işleyelim" diye bağışırlar. Öğüt alacak kişinin öğüt alabileceği kadar sizi yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gelmişti. Artık azabı tadın, zalimlerin yardımcısı yoktur.
- ³⁸ Doğrusu, Allah göklerin ve yerin görünmeyenlerini bilir. Doğrusu, O gönüllerde olanı da bilendir.

- ³⁹ Sizleri yeryüzünde yöneticiler kılan O'dur. İnkâr edenin inkârı kendi aleyhinedir. İnkârcıların inkârı Rableri katında yalnız kendilerine olan öfkeyi artırır. İnkârcıların inkârı ziyandan başka bir şey artırmaz.
- ⁴⁰ De ki: "Allah'tan başka yakardığınız ortaklarınıza hiç baktınız mı? Yeryüzünde yarattıkları nedir? Bana göstersenize!" Yoksa onların göklerde ortaklığı mı vardır? Yoksa, Biz onlara kitap verdik de, onda olan açık bir kanıt üzere midirler? Hayır! O zalimler, birbirlerine sadece aldatıcı söz söylerler.
- ⁴¹ Doğrusu, ayrılırlar diye gökleri ve yeri tutan Allah'tır. Eğer onlar ayrılırlarsa, andolsun, onları O'ndan başka kimse tutamaz. Doğrusu O ıvecen değıl-dir, bağışlayandır.
- ⁴²⁻⁴³ Kendilerine bir uyarıcı gelince, andolsun ki, milletlerin içinde en doğru yolda gidenlerden biri olacaklarına, bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdir. Ancak yeryüzünde büyüklük taslamak ve kötü düzen kurmak için kendilerine uyarıcının gelmesi sadece kaçmalarını artırdı. Oysa kurulan kötü düzen ancak sahibini kuşatır. Öncekilere uygulanagelen yasayı görmüyorlar mı? Sen Allah'ın yasasında değışme bulamazsın. Sen Allah'ın yasasında sapma da bulamazsın.
- ⁴⁴ Yeryüzünde gezip, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Onlar kendilerinden daha kuvvetliy-diler. Göklerde ve yerde Allah'ı güçsüz bırakabilecek hiçbir şey yoktur. Doğrusu O bilendir, güçlü olandır.

- ⁴⁵ Allah insanları işlediklerine karşılık hemen yakalayiverseydi, yeryüzünde tek bir canlı bırakmaması gerekirdi. Ancak Allah onları belli bir süreye kadar erteler ve süreleri gelince! Ancak Allah kullarını görmektedir.

36. YÂ - SÎN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 83 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Yâ - Sîn.
- ²⁻⁴ Bilge Kur'an'a andolsun, doğrusu sen doğru yol üzere gönderilmiş elçilerdensin.
- ⁵⁻⁶ Bu, babaları uyarılmadığından bilgisiz kalmış bir ulusu uyarman için, güçlü olan ve acıyan Allah'ın indirdiğidir.
- ⁷ Andolsun, çoğunun aleyhine söz gerçekleşti, çünkü inanmıyorlar.
- ⁸ Doğrusu, boyunlarına, çenelerine kadar varan demir halkalar geçirmişizdir. Bunun için başları yukarı kalkıktır.
- ⁹ Önlerine bir set ve arkalarına bir set çekmişizdir. Gözlerini perdelediğimizden artık göremezler.
- ¹⁰ Onları uyarsan da uyarmasan da birdir, inanmazlar.
- ¹¹ Sen ancak, söz dinleyen ve görmeden Rahman'a binlinçli saygı duyan kimseyi uyarabilirsin. Artık o kimseyi, bağışlanma ve cömertçe bir ödülle müjdele.
- ¹² Doğrusu, ölüleri dirilten, önce yaptıklarını da, bıraktıklarının izlerini de yazan Biziz. Her şeyi, apaçık bir Kitapta bir bir sayılandırmaktayız.

- ¹³ Kendilerine elçiler gelen kent halkını örnek ver.
- ¹⁴ Onlara iki elçi gönderdik, ikisini de yalanladılar. Biz de üçüncü biriyle desteklemiştik. “Doğrusu biz size gönderilmiş elçileriz” demişlerdi.
- ¹⁵ “Siz de ancak bizim gibi birer beşersiniz. Rahman da bir şey indirmemiştir. Sadece yalan söylüyorsunuz” demişlerdi.
- ¹⁶⁻¹⁷ “Doğrusu, Rabbimiz bizim size gönderildiğimizi bilir; bize düşen ancak açıkça duyurmaktır” demişlerdi.
- ¹⁸ “Doğrusu, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık; vazgeçmezseniz, andolsun sizi taşılayacağız ve andolsun bizden size can yakıcı bir azap dokunacaktır” demişlerdi.
- ¹⁹ “Uğursuzluğunuz kendinizdendir. Bu uğursuzluk size hatırlatma yapıldığı için mi? Hayır! Siz savurgan bir ulusunuz” demişlerdi.
- ²⁰ Ve şehrin öbür ucundan koşarak bir adam gelmiş, “Ey ulusum! Gönderilen elçilere uyun” demişti.
- ²¹ Sizden bir ücret istemeyenlere uyun. Onlar doğru yoldadırlar.
- ²² Beni yaratana ne diye kulluk etmeyeyim! Siz de O’na döneceksiniz.
- ²³ O’ndan başka tanrılar mı edineyim. Eğer, Rahman olan bana bir zarar vermek isterse onların aracılığı bana fayda vermez, hem de beni kurtaramazlar.”
- ²⁴ Doğrusu, o durumda apaçık bir sapkınlık içinde olurum.
- ²⁵ Doğrusu ben Rabbinize inandım, beni dinleyin.
- ²⁶⁻²⁷ Ona “cennete gir” denince, “Keşke ulusum Rabbin beni bağışladığını ve beni ağırılanlardan biri kıldığını bilseydi” demişti.

- 28-29 Ondan sonra, ulusu üzerine gökten bir ordu indir-medik; doğrusu indirecek de değildik; sadece tek bir çılgılık koptu, hemen kül oluverdiler.
- 30 İnsanlara yazıklar olsun! Kendilerine hangi elçi gel-se onu alaya alıyorlardı.
- 31 Kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi, doğrusu onların bir daha kendilerine dönmeyecek-lerini görmezler mi?
- 32 Ancak hepsi huzurumuza getirileceklerdir.
- 33 İşte onlara bir belge: Ölü yeri diriltir ve oradan ta-neler çıkartırız da, ondan yerler.
- 34 Orada hurmalıklar ve üzüm bağları var ederiz, ara-larında pınarlar fişkirtiriz.
- 35 Onun ve elleriyle yaptıklarının ürünlerini yesinler, gene de şükretmeyecekler mi?
- 36 Yerin yetiştirdiklerinden, kendi cinslerinden ve bil-mediklerinden bütün çiftleri yaratan Allah yücedir.
- 37 Onlara bir belge de gecedir. Gündüzü ondan sıyı-rırız da karanlıkta kalıverirler.
- 38 Güneş de yörüngesinde yürüyüp gitmektedir. Bu, güçlü ve bilgin olan Allah'ın kanunudur.
- 39 Aya gelince onu orak gibi eğri eski bir hurma dalına döneceği konaklar düzenledik.
- 40 Aya erişmek güneşe yaraşmaz. Gece de gündüzü geçemez. Her biri bir yörüngede yüzüp gider.

- 41-42 Onlara bir belge de, soylarını dolu gemiyle taşıma-
mız ve kendileri için bunun gibi nice binekleri ya-
ratmış olmamızdır.
- 43 Dilesek, onları suda boğardık, ne çığlıklarını duyan
olurdu, ne de kurtulabilirlerdi.
- 44 Ancak katımızdan bir acıma ve bir süreye kadar ge-
çinme olsun.
- 45 Onlara “Önünüzdekinden de, arkanızdakinden de
korunun, belki size acınır” dediği zaman;
- 46 Rabbinin ilkelerinden herhangi biri kendilerine gel-
diğinde, ondan hep yüz çeviregelmişlerdir.
- 47 Onlara “Allah’ın size verdiği rızıktan iyilik için sar-
fedin” denildiğinde, nankörler inananlara “Allah’ın
dileseydi doyuracağı bir kimseyi biz mi doyuralım?
Doğrusu, siz apaçık bir şaşkınlıktasınız” derler.
- 48 Ve “Doğru sözlü iseniz, bildirin, verilen bu söz ne
zamandır?” derler.
- 49 Ancak çekişip dururlarken kendilerini yakalayacak
bir tek çığılgı beklerler.
- 50 O zaman, artık ne vasiyet edebilirler, ne de yakınlı-
rına dönebilirler.
- 51 Boruya üflenince, kabirlerinden Rablerine koşarak
çıkarlar.
- 52 “Vay bize! Uyuduğumuz yerden bizi kim kaldırdı?”
derler. “İşte, Rahman’ın verdiği söz budur, elçiler
doğru söylemişlerdi.”
- 53 Sadece tek bir çığılık kopar, hepsi, hemen huzu-
rumuza getirilmiş olur.
- 54 Artık, bugün hiç kimseye bir haksızlıkta bulunul-
maz. İşlediklerinizden başka şeyle karşılanmazsınız.

- ⁵⁵ Doğrusu bugün, cennetlikler eğlenceyle meşguldürler.
- ⁵⁶ Onlar ve eşleri gölgeliklerde, tahtlara kurulurlar.
- ⁵⁷ Orada meyveler ve her istedikleri bulunur.
- ⁵⁸ Acıyan Rab katından onlara “Esenlik!” sözü vardır.
- ⁵⁹⁻⁶¹ “Ey suçlular! Bugün ayrılın. Ey Ademoğulları! Ben size, şeytana tapmayın, doğrusu o size apaçık bir düşmandır, Bana kulluk edin, bu doğru yoldur, diye ant vermedim mi?
- ⁶² Andolsun ki, o sizden nice nesilleri saptırmıştı. Siz bunu düşünememiş miydiniz?
- ⁶³ İşte bu, size söz verilen cehennemdir.
- ⁶⁴ Bugün, inkârcılığınıza karşılık oraya girin.”
- ⁶⁵ Bugün, ağızlarını mühürleriz de Bizimle elleri ko-
nuşur, ayakları da yaptıklarına tanıklık eder.
- ⁶⁶ Dilesek gözlerini silerek belirsiz kılardık da yola ko-
şuşurlardı. Ancak, nasıl görebilirler?
- ⁶⁷ Dilesek onların bulundukları yerde biçimlerini daha
kötüye değiştirirdik de, ne ileri gidebilirler, ne de
geri dönebilirlerdi.
- ⁶⁸ Kimin ömrünü uzatırsak onun yaratılışını tersine
çevirmiş oluruz. Akıllarını kullanmazlar mı?
- ⁶⁹ Biz ona şiir öğretmedik, ona yaraşmazdı. Bu bir ha-
tırlatma ve apaçık bir Okuma’dır.
- ⁷⁰ Ki, diri olanı uyarsın ve böylece söz de inkârcıların
aleyhine gerçekleşsin.

- ⁷¹ Onlar için ellerimizle yarattığımız davalarını görmüyorlar mı? Hem de onlara sahiptirler.
- ⁷² Onları kendilerinin buyruğuna verdik; onlardan bindikleri, etini yedikleri de vardır.
- ⁷³ Onlarda daha nice faydalar, içecekler vardır. Şükretmezler mi?
- ⁷⁴ Allah'ı bırakıp da, kendilerine yardımı dokunur diye başka tanrılar edindiler.
- ⁷⁵ Oysa onlar kendilerine yardım edemezler, ancak kendileri onlar için hazır kuvvettirler.
- ⁷⁶ Bunların sözü seni üzmesin. Doğrusu Biz, onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da biliriz.
- ⁷⁷⁻⁷⁸ İnsan kendisini oğulcuktan yarattığımızı görmez mi ki, hemen apaçık bir hasım kesilir ve kendi yaratılışını unutarak "Çürümüş olan kemikleri kim diriltecek?" der ve Bize örnek vermeye kalkar.
- ⁷⁹ De ki: "Onları ilk defa yaratan diriltecektir. O her türlü yaratmayı bilir.
- ⁸⁰ O yaş ağaçtan size ateş çıkarandır. Ondan ateş yakarsınız.
- ⁸¹ Gökleri ve yeri yaratanın, kendilerinin benzerini yaratmaya gücü yetmez mi? Elbette yeter, O, pek yaratan bilgidir."
- ⁸² Ancak bir şeyi dilediği zaman O'nun buyruğu o şeye "Ol" demektir; o hemen olur.
- ⁸³ Her şeyin hükümrânlığı elinde olan ve sizin de Kendisine döndürüleceğiniz yücelerden yücedir.

37. SIRALANANLAR / SÂFFÂT BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 182 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-5 Sıra sıra dizilenlere; sürdükçe sürenlere; ardarda ananlara andolsun; doğrusu, sizin Tanrı'nız birdir; O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir; ve gün doğuşlarının da Rabbidir.
- 6-10 Doğrusu Biz, en yakın göğü süs olan yıldızlarla donattık. Başkaldıran her türlü şeytandan koruduk. Onlar en yüce toplumu asla dinleyemezler. Her yönden kovularak atılırlar. Onlara sürekli bir azap vardır. Hele bir tek söz kapan olsun; delici ve yakıcı bir alev onun peşine düşüverir.
- 11 Onlara sor: "Kendilerini yaratmak mı daha zordur, yoksa Bizim yarattığımız mı?" Doğrusu Biz kendilerini yapışkan çamurdan yaratmışızdır.
- 12-17 Hayır! Sen şaşarken, onlar da alaya alıyorlar. Onlara hatırlatıldığında hatırlamazlar. Bir belge gördüklerinde onu eğlenceye alırlar. "Bu apaçık bir büyüdür, öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman doğrusu diriltilecek miyiz, önceki atalarımız da mı?" derler.
- 18 De ki: "Evet! Hem de aşağılaşmış olarak."
- 19-20 Ancak o tek bir çığlıktır. Hemen bakakalırlar. Şöyle derler: "Vay bize! İşte bu yargılama günüdür."
- 21 İşte bu, yalanlayıp durduğunuz ayırım günüdür.
- 22-23 Haksızlık edenleri, onlarla işbirliği edenleri ve Allah'ı bırakıp da taptıklarını derleyin. Onları alevli ateş yoluna koyun.
- 24 Onları durdurun, doğrusu onlar sorguya çekileceklerdir.

- 25 Size ne oldu ki, birbirinizle yardımlaşmıyorsunuz?
- 26 Hayır! Onlar bugün doğruya boyun büken görünümündedirler.
- 27 Onlar birbirine dönüp sorumlu bulmaya çalışırlar.
- 28 “Doğrusu, siz bize hep sağ yanımızdan geliyordunuz” derler.
- 29 “Hayır! Doğrusu siz inanmış kimseler değildiniz.
- 30 Bizim sizin üstünüzde bir yetkimiz de yoktu. Tersine, azmış bir ulusdunuz.
- 31-32 Öyleyse, Rabbimizin sözü aleyhimize gerçekleşti. Şüphesiz tadacağız. Sizi biz azdırmıştık, çünkü kendimiz de azgındık” derler.
- 33 Doğrusu, o gün hepsi azapta ortaklırlar.
- 34 Doğrusu, suçlulara Biz böyle yaparız.
- 35 Doğrusu, onlara “Allah’tan başka tanrı yoktur” denildiği zaman, büyüklenirlerdi.
- 36 “Doğrusu, deli bir şair yüzünden tanrılarımızı mı bırakalım?” derler.
- 37 Hayır! O gerçeği getirmiş ve elçileri doğrulamıştı.
- 38 Doğrusu, siz can yakıcı azabı tadacaksınız.
- 39 Yaptığınızdan başka bir şeyle de cezalandırılmayacaksınız.
- 40 Ancak, gönül özlüğüne erdirilmiş olan Allah’ın kulları bunun dışındadır.
- 41-44 İşte, bildirilen rızık ve meyveler onlardır. Ve onlar nimet cennetlerinde karşılıklı tahtlar üzerinde ağırlandılar.
- 45-47 Baş ağrısı vermeyen, sarhoş etmeyen, içenlere zevk veren bembeyaz bir kaynaktan doldurulmuş içecekler aralarında dolaştırılır.
- 48-50 Yanlarında bakışını kısa tutan ak pak pembe renkli iri gözlü güzeller vardır. Birbirlerine dönüp sohbet ederler.
- 51 İçlerinden biri der ki: “Doğrusu, benim bir dostum vardı.”

- 52 “Doğrusu, onaylayanlardan mısın?
- 53 Doğrusu, ölüp toprak ve kemik olduğumuzda yargılanacak mıyız?” derdi.
- 54 De ki: “Siz aşağı bakıp öğrenmek ister misiniz?”
- 55 Hemen aşağı bakar, onu alevli ateşin ortasında görür.
- 56 “Vallahi, az kalsın beni de mahvedecektin.
- 57 Eğer Rabbimin lütfu olmasaydı, andolsun, ben de oraya getirilenlerden olurum.
- 58-61 Artık, birinci ölümden sonra, bir daha ölmeyeceğiz, azap da görmeyeceğiz, değil mi?” Doğrusu, işte büyük kurtuluş budur. Çalışacaklar bunun için çalışsın.
- 62 Konukluk olarak bu mu iyidir, yoksa zakkum ağacı mı?
- 63 Doğrusu, biz o ağacı, haksızlık yapanlar için bir deneme yaptık.
- 64 Doğrusu, o alevli ateşin dibinde yetişen bir ağaçtır.
- 65 Tomurcukları şeytanların başları gibidir.
- 66 Doğrusu, cehennemlikler bundan yerler, karınlarını onunla doldururlar.
- 67 Sonra doğrusu, üzerine kaynar su katılmış içki de onlar içindir.
- 68 Doğrusu, sonra dönecekleri yer yine alevli ateştir.
- 69-71 Doğrusu, onlar, babalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. Öyleyken yine de onların izlerinden kovalanırcasına koşturuluyorlar. Onlardan önce geçenlerin çoğu da, andolsun sapıtmıştı.
- 72-73 Andolsun, onlara uyarıcılar göndermiştik. Uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!
- 74 Allah’ın gönül özlüğüne erdirilmiş kulları bunun dışındadır.
- 75 Andolsun, Nuh Bize yakarmıştı, ama cevap verenler de ne güzel cevap verdi.
- 76 Onu ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

- ⁷⁷ Onun soyunu doğrusu sürekli kıldık.
- ⁷⁸⁻⁷⁹ Sonra gelenler arasında, ona “Âlemlerde Nuh’a esenlik olsun!”u bıraktık.
- ⁸⁰ Doğrusu, Biz iyi işler yapanları böyle ödüllendiririz.
- ⁸¹ Doğrusu, o inanmış kullarımızdandı.
- ⁸² Sonra diğerlerini suda boğduk.
- ⁸³ Doğrusu, İbrahim de onun yolunda olanlardandı.
- ⁸⁴ Nitekim Rabbine arı bir gönülle geldi.
- ⁸⁵⁻⁹⁰ Hani! Babasına ve ulusuna, “Nelere kulluk ediyorsunuz? Allah’ın yerine uydurma tanrılara mı? Âlemlerin eğiteni konusunda görüşünüz nedir?” demişti. Yıldızlara bir göz attı ve “Doğrusu ben rahatsızım” dedi. Ondan yüz çevirip gittiler.
- ⁹¹⁻⁹² O da onların tanrılarına gizlice yaklaşıp, “Yemiyor musunuz? Ne o konuşmuyorsunuz?” dedi.
- ⁹³ Hemen üzerlerine yürüyüp kuvvetle vurdu.
- ⁹⁴ Bunun üzerine koşarak ona geldiler.
- ⁹⁵⁻⁹⁶ “Yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa sizi de, yonttuklarınızı da Allah yaratmıştır” dedi.
- ⁹⁷ “Onun için bir bina yapın da, onu alevli ateşe atın” dediler.
- ⁹⁸ Ona tuzak kurmak istediler, ancak Biz onları alt ettik.
- ⁹⁹ “Doğrusu, ben Rabbime gidiyorum; O beni doğru yola eriştirir.
- ¹⁰⁰ Rabbim! Bana iyilerden olacak birini ver” dedi.
- ¹⁰¹ Biz de ona yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.
- ¹⁰² Çocuk kendisinin yanı sıra yürümeye başladığında, “Ey yavrucuğum! Doğrusu, ben uykuda iken seni boğazladığımı görüyorum, bir düşün, ne dersin? dedi. “Ey babacığım! Ne ile emrolundunsa onu yap, umarım beni katlananlardan bulacaksın” dedi.

- 103-105 Böylece ikisi de içtenlikle boyun eğdiler. Babası oğlunu alnı üzerine yatırınca, Biz seslendik: “Ey İbrahim, rüyayı gerçekleştirdin, doğrusu, Biz iyi işler yapanları böylece ödüllendiririz.”
- 106 Doğrusu, bu apaçık bir sınavdı.
- 107 Ona kurtulmalık olarak büyük bir kurbanlık verdik.
- 108-109 Sonra gelenler arasında İbrahim’e ‘Esenlik olsun!’u bıraktık.
- 110 Doğrusu, güzel iş yapanları böyle ödüllendiririz.
- 111 Doğrusu o, inanmış kullarımızdandı.
- 112 Ve yararlılardan olan İshak’ı ona peygamber olarak müjdeledik.
- 113 Kendisini ve İshak’ı mübarek kıldık; ikisinin soyundan iyi iş yapan da vardır, açıktan açığa kendisine kıyan da vardır.
- 114 Ve andolsun, Musa ve Harun’a ‘Esenlik olsun!’u bıraktık..
- 115 Ve ikisini ve uluslarını büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştık.
- 116 Ve onlara yardım etmiştik de üstün gelmişlerdi.
- 117 Ve her ikisine de apaçık anlaşılan kitabı vermiştik.
- 118 Ve her ikisini de doğru yola erıştirmiştik.
- 119-120 Ve sonrakiler arasında Musa ve Harun’un barışçılıkla anılmalarını sağladık.
- 121 Doğrusu, Biz güzel iş yapanları böyle ödüllendiririz.
- 122 Doğrusu, ikisi de inanmış kullarımızdandı.
- 123 Ve doğrusu İlyas da elçilerdendi.
- 124-126 Hani, ulusuna demişti: “Saygılı olmaz mısınız? Yaratıcıların en güzeli olan, sizin de Rabbiniz, önceki babalarınızın da Rabbi olan Allah’ı bırakıp da, Baal’e mi taparsınız?”

- 127-128 Bunun üzerine onu yalanlamışlardı. Allah'ın öz gönüllü kulları bir yana, doğrusu bunlar yakalanıp getirileceklerdir.
- 129-130 Ve sonrakiler arasında İlyas'a 'Esenlik olsun!'u bıraktık.
- 131 Doğrusu, Biz güzel iş yapanları böyle ödüllendiririz.
- 132 Doğrusu, o inanmış kullarımızdandı.
- 133 Ve doğrusu, Lut da elçilerdendi.
- 134-135 Geridekiler arasında kalan yaşlı bir kadının dışında, hani, onu ve ailesinin hepsini kurtarmıştık.
- 136 Sonra diğerlerini yok etmiştik.
- 137-138 Ve doğrusu, sabah akşam onların önlerinden geçersiniz. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?
- 139-142 Ve doğrusu, Yunus da peygamberlerdendir. Hani, dolu bir gemiye kaçmıştı. Gemide olanlarla karşılıklı kura çekmişti de yenilenlerden olmuştu. O kınanacak bir iş yapmıştı da balina onu ağızlamıştı.
- 143-144 Eğer Allah'ı yüceltenlerden olmasaydı, dirilecekleri güne kadar dirilmemek üzere balığın karnında kalmış olacaktı.
- 145 Hasta bir durumdayken kendisini karaya çıkardık.
- 146-147 Ve üzerine örtünmesi için geniş yapraklı bir bitki yetiştirdik. Onu yüz bin veya daha çoğuna elçi olarak gönderdik.
- 148 Ve bunun üzerine inandılar, Biz de bunun üzerine onları bir süre geçindirdik.
- 149-150 Onlara sor, kızlar senin Rabbinin de, erkekler onların mı? Yoksa, melekleri kız olarak mı yarattık da, onlar tanık mı idiler?
- 151-153 Dikkat! Doğrusu onlar yalan uydurup "O doğurdu" diyorlar. Doğrusu onlar şüphesiz yalancıdırlar. O, kızları oğullara mı yeğ tuttu?

- 154 Size ne oluyor? Ne biçim yargılıyorsunuz?
- 155 Hiç düşünmüyor musunuz?
- 156 Yoksa, apaçık güçlü bir kanıtınız mı var?
- 157 Öyleyse doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin.
- 158 O'nunla cinler arasında bir soy bağı icat ettiler. Andolsun cinler de kendilerinin hesap yerine getirileceklerini bilirler.
- 159 Allah onların nitelemelerinden arıdır.
- 160 Allah'ın gönül özlüğüne erdirilmiş kulları bunun dışındadır.
- 161-163 Doğrusu, siz ve taptığınız şeyler, alevli ateşe girecek kimseden başkasını baştan çıkaramazsınız.
- 164-166 Bizim her birimizin bilinen bir makamı vardır. Doğrusu, biz sıra sıra duranlarız, doğrusu, biz Allah'ı arı tutanlarız.
- 167-169 "Bizde de öncekilerden bir hatırlatma olsaydı, Allah'ın öz kulları olurduk" diyorlardı.
- 170 Böyleyken O'nu inkâr ettiler. Ama bileceklerdir.
- 171 Andolsun peygamber kullarımıza söz vermişizdir.
- 172 Doğrusu, onlar yardım göreceklendir.
- 173 Doğrusu, bizim ordumuz üstün gelecektir.
- 174-176 Bir süreye kadar onlara aldırış etme. Onlara incek azabı gözetle, onlar da göreceklendir. Azabımızı mı acele istiyorlar?
- 177 O azap yurtlarına indiğinde uyarılanların sabahı ne kötü olur!
- 178 Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
- 179 Gözetle, onlar da göreceklendir.
- 180-181 Senin güçlü olan Rabbin, onların nitelemelerinden arıdır. Gönderilenlere esenlik olsun.
- 182 Övgü âlemlerin eğiteni Allah'adır.

38. SÂD BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 88 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Sâd. Hatırlatıcı Kur'an'a andolsun. Hayır! İnkâr edenler bir övünç ve ayrılıktadırlar.
- ³ Oysa, onlardan önce, kurtuluş olmayacağı bir zamanda ünleyen nice nesilleri yok ettik.
- ⁴⁻⁵ Aralarından kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaşmışlardı. İnkârcılar "Bu, pek yalancı bir büyü-cüdür, tanrıları tek bir tanrı mı yaptı? Doğrusu, bu şaşılacak bir şeydir" demişlerdi.
- ⁶⁻⁸ Onların ileri gelenleri, "Yürüyün, tanrılarınıza bağlılıkta direnin, doğrusu sizden istenen budur. Sonraki dinde de bunu işitmedik; bu ancak bir uydurmadır. Hatırlatıcı aramızda ona mı indirilmeliydi?" dediler. Hayır, bunlar hatırlatmamdan şüphededirler ve azabımı da henüz tadmamışlardır.
- ⁹ Yoksa, ulu ve çok iyilik sahibi olan Rabbinin nimet hazineleri onların yanında mıdır?
- ¹⁰⁻¹¹ Yahut, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların egemenliği onların elinde midir? Öyleyse araçlarla yükselsinler. Orada birleşik topluluklardan oluşan bir ordu yenilgiye uğratılmıştır.
- ¹²⁻¹³ Onlardan önce Nuh ulusu, Âd, sarsılmaz bir saltanatın sahibi Firavun, Semûd, Lut ulusu, koruluk sahipleri de yalanlamıştı. İşte bunlar da birleşen topluluklardır.
- ¹⁴ Onların her biri elçileri yalanladı da cezalandırmamı hakettiler.
- ¹⁵ İşte, bunlar sadece gecikmesi olmayan tek bir çılgılık bekliyorlar.
- ¹⁶ Ve bunlar "Rabbimiz! Payımızı hesaplaşma gününden önce acele ver" derlerdi.

- ¹⁷ Onların söylediklerine katlan; güçlü kulumuz Davud'u hatırla, o daima Allah'a yönelirdi.
- ¹⁸⁻¹⁹ Doğrusu, Biz, akşam sabah onunla beraber dağların, toplu olarak kuşların yasalara göre davranmalarını sağladık. Her biri O'na yönelir.
- ²⁰ Onun egemenliğini kuvvetlendirmiştik. Ona bilgelik ve kararlı konuşma yeteneği de vermiştik.
- ²¹⁻²² Sana davacıların haberi ulaştı mı? Hani, tapınağa tırmanmışlardı. Hani, Davud'un yanına girmişlerdi de, Davud onlardan ürkmüştü. Şöyle demişlerdi: "Korkma, birbirine saldırmış iki davacı; aramızda gerçekle hükmet, ondan ayrılma, bize doğru yolu göster."
- ²³ "Doğrusu, bu kardeşimin doksan dokuz dişi koyunu, benim de bir tek dişi koyunum vardır; Onu da bana ver dedi ve tartışmada da beni yendi."
- ²⁴ "Andolsun senin dişi koyununu kendi dişi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlıkta bulunmuştur. Ve doğrusu, ortakçıların çoğu birbirlerinin haklarına saldırırlar. İnanan ve yararlı işler işleyenler bunun dışındadır ki, sayıları da ne kadar azdır!" demişti. Davud kendisini denediğimizi sanmıştı da, Rabbinden bağışlanma dileyip, eğilerek yere kapanıp yöneldi.
- ²⁵ Böylece onu bağışlamıştık. Doğrusu katımızda onun yaklaşımı ve güzel bir dönüşü vardır.
- ²⁶ Ey Davud! Doğrusu seni yeryüzünde yönetici atadık, öyle ise insanlar arasında gerçek ile hükmet; hevese uyma, yoksa seni Allah yolundan saptırır. Doğrusu, Allah'ın yolundan sapanlara, hesaplaşma gününü unutmalarına karşılık çetin azap vardır.

- ²⁷ Göğü, yeri ve ikisinin arasında bulunanları boşuna yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin sanısıdır. Vay ateşe uğrayacak inkârcıların haline!
- ²⁸ Yoksa, inanan ve yararlı işler işleyenleri yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutarız veya saygılı olanları yoldan çıkanlar gibi mi tutarız?
- ²⁹ Sana indirdiğimiz bu Kitap bereketlidir, ilkelerini düşünsünler, öz akıllılar da anlasınlar.
- ³⁰⁻³¹ Ve Davud'a Süleyman'ı verdik. O ne güzel bir kuldu! Doğrusu, o daima Allah'a yönelirdi. Ona bir akşam üstü çalımlı, cins koşu atları sunulmuştu.
- ³²⁻³³ Bunun üzerine dedi ki: "Doğrusu ben, Rabbimi anmayı sağlayan iyi şeyleri sevdikçe severim." Koşup toz perdesi arkasında kayboldukları zaman, "Artık, onları bana geri getirin" deyip hemen bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya koyuldu.
- ³⁴ Andolsun Süleyman'ı denedik, hükümrانlığını güçsüz düşürerek onu denedik. Sonra toplardı.
- ³⁵ "Rabbim! Beni bağışla, bana benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümrانlık ver; Doğrusu Sen daima bağışta bulunansın" dedi.
- ³⁶⁻⁴⁰ Bunun üzerine, Biz de istediği yere onun buyruğu ile kolayca giden rüzgarı, bina kuran ve dalgıçlık yapan hünerlileri, demir halkalarla bağlı olan diğerlerini onun emrine verdik. "İşte bizim bağışımız budur; ister ver, ister tut, hesapsızdır" dedik. Doğrusu, onun katımızda bir yaklaşımı ve güzel bir dönüşü vardır.
- ⁴¹⁻⁴² Kulumuz Eyüp'ü de an; Rabbine "Doğrusu, şeytan bana yorgunluk ve azap verdi" diye seslenmiştir. Yola düş! İşte yıkanacak soğuk bir yer ve bir içecek."

- ⁴³ Öz akıl sahiplerine katımızdan bir acıma ve hatırlatma olmak üzere, ona ailesini ve onlarla beraber bir katını daha vermiştik.
- ⁴⁴ “Eline bir demet sap alıp onunla vur, yeminini bozma.” Doğrusu, Biz onu dayanıklı bulduk. ne iyi kuldur. Doğrusu, pek yönelendir.
- ⁴⁵⁻⁴⁸ Güçlü ve anlayışlı olan kullarımız İbrahim, İshak ve Yakup’u da an. Doğrusu Biz onları yurdu özenle düşünen öz kimseler kıldık. Doğrusu, onlar katımızda seçkin, iyi kimselerdendirler. İsmail’i, Elyesa’yı, Zü’l-kifl’i de an. Hepsi iyilerdendir.
- ⁴⁹⁻⁵² İşte bu, onları anmadır; doğrusu, saygılı olanlara güzel bir gelecek vardır. Kapıları onlara açık, mutluluk cennetleri vardır. Orada tahtlara yaslanmış olarak türlü meyveler ve içecekler isterler. Yanlarında, bakışını kısa tutan yaşlılar vardır.
- ⁵³ İşte bunlar, hesaplaşma günü için size söz verilenlerdir.
- ⁵⁴ Doğrusu, verdiğimiz bu rızıkların sonu yoktur.
- ⁵⁵ Bu böyle; doğrusu, andolsun azgınlara kötü bir gelecek vardır.
- ⁵⁶ Onlar cehenneme girerler. Ne kötü bir konaktır!
- ⁵⁷ İşte bu kaynar su ve pek soğuk bir içecektir, artık onu tatsınlar.
- ⁵⁸ Bunlara benzer daha başka çeşitleri de vardır.
- ⁵⁹ İşte bu topluluk, düşünmeden sizinle beraber atılanlardır. Onlara rahatlık yoktur, doğrusu onlar ateşe gireceklerdir.
- ⁶⁰ “Hayır! Asıl siz rahat yüzü görmeyin, bizi buraya süren sizsiniz, ne kötü bir duraktır!” derler.
- ⁶¹ “Rabbimiz! Bizi buraya kim sürdüyse ateşte onun azabını kat kat artır” derler.

- ⁶² Ve, “Kendilerini dünyada iken kötü saydığımız kim-seleri burada niçin görmüyoruz?”
- ⁶³⁻⁶⁴ Onları alaya alırdık, yoksa şimdi gözler onlardan kaydı mı?” derler. Doğrusu ateşliklerin bu çekişmesi gerçekleşecektir.
- ⁶⁵ De ki: “Ben sadece bir uyarıcıyım. Hiç karşı konulamaz tek Allah’tan başka tanrı yoktur.”
- ⁶⁶ “Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi uludur, çok bağışlayandır.”
- ⁶⁷⁻⁶⁸ De ki: “Bu büyük bir haberdır, ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz.
- ⁶⁹⁻⁷⁰ En üst âlemde olan tartışmalar konusunda bilgin yoktur. Bana sadece vahyolunuyor; doğrusu, ben ancak açık bir uyarıcıyım.”
- ⁷¹⁻⁷² Hani, Rabbin meleklerle demişti: “Doğrusu, Ben çamurdan bir insan yaratacağım. Onu biçimlendirip, ruhumdan ona üflediğim zaman ona saygı gösterin.”
- ⁷³⁻⁷⁴ İblis’ten başka bütün melekler saygı göstermişti. O büyüklük taslamış ve inkârcılardan olmuştu.
- ⁷⁵ “Ey İblis! Ellerimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Büyüklendin mi? Yoksa yücelerden mi oldun?” dedi.
- ⁷⁶ “Ben ondan daha üstünüm. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın” dedi.
- ⁷⁷⁻⁷⁹ “Defol oradan, doğrusu, sen artık kovulmuş birisin. Doğrusu, yargı gününe kadar lanetim senin üzerindedir” dedi. “Rabbim! Dirilecekleri güne kadar beni ertele” dedi.
- ⁸⁰⁻⁸³ “Doğrusu sen bilinen günün vaktine kadar ertelenenlerdensin” dedi. “Senin ululuğuna andolsun ki, Sana içten bağlı olan kulların bir yana, onların hepsini azdıracacağım” dedi.

- ⁸⁴⁻⁸⁵ “Bu doğrudur ve Ben gerçeği söylüyorum, seni ve sana uyanların, hepsini cehenneme dolduracağım” dedi.
- ⁸⁶ De ki: “Buna karşılık sizden bir ödül istemiyorum. Ve kendiliğimden yükümlülük taslayanlardan değilim.
- ⁸⁷ Bu, ancak dünyalara bir hatırlatmadır.
- ⁸⁸ Andolsun, bir süre sonra onun haberini öğreneceksiniz.”

39. KÜMELER / ZÜMER BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 75 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Bu Kitab'ın indirilmesi, ulu ve bilge olan Allah katındandır.
- ² Doğrusu, gerçekten Biz Kitabı sana indirdik. Öyle ise tapınmayı Allah'a özgü kılarak O'na kulluk et.
- ³ Dikkat! Özenli tapınma Allah'adır. Allah'tan başka veli edinenler: “Bizi Allah'a iyice yaklaştırsınlar diye onlara tapıyoruz.” Doğrusu, Allah ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Doğrusu Allah, yalancı ve pek inkârcı kimseye doğru yol göstermez.
- ⁴ Allah çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O arıdır. O, hiç karşı konulamaz tek Allah'tır.
- ⁵ Gökleri ve yeri gerçekten yaratan O'dur. Geceyi gündüze dolar, gündüzü geceye dolar. Her biri belirlili bir süreye kadar yüzen güneş ve ayı buyruk altında tutar. Dikkat! Ulu olan, çok bağışlayan O'dur.

- ⁶ Sizi tek bir özden yaratmış, sonra ondan eşini var etmiştir; sizin için hayvanlardan sekiz çift meydana getirmiştir. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlıkta yaratış ardı yaratış olarak yaratır. İşte bu, Rabbiniz olan Allah'tır. Egemenlik O'nundur. O'ndan başka tanrı yoktur. Öyleyken nasıl olur da, döndürülürsünüz?
- ⁷ Eğer, inkâr ederseniz, doğrusu Allah sizden zengindir, kullarının nankörlüğünden de hoşnut olmaz. Eğer, şükrederseniz sizden hoşnut olur. Sorumluluk taşıyan hiç kimse, başkasının sorumluluğunu taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir; yaptıklarınızı o zaman size anlatır, doğrusu, O gönüllerde olanı bilir.
- ⁸ İnsanın başına bir sıkıntı gelince Rabbine yönelerek, O'na yalvarır. Sonra Allah, kendi katından ona bir nimet verince, önceden kime yalvarmış olduğunu unutuverir. Ve Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler de koşar. De ki: "Nankörlüğünle az bir müddet zevklen, doğrusu, sen ateşliklerdensin."
- ⁹ Geceleyin secde ederek ve ayakta durarak boyun bükten, sonrakinden çekinen, Rabbinin acımasını dileyen kimdir? De ki: "Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak öz akıllılar anımsamaya çalışırlar.
- ¹⁰ De ki: "Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı saygılı olun. Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın yarattığı yeryüzü geniştir. Yalnız, katlananlara ödülleri sonsuz olarak ödenecektir."

- ¹¹ De ki: “Doğrusu, dini Allah’a öz kılarak O’na kulluk etmekle emrolundum.
- ¹² İçtenlikle boyun eğenlerin ilki olmakla emrolundum.”
- ¹³ De ki: “Rabbime karşı gelirim, doğrusu, büyük günün azabından korkarım.”
- ¹⁴ De ki: “Ben dinimi Allah’a öz kılarak O’na kulluk ederim.”
- ¹⁵ Siz de O’nun yerine dilediğinize tapın. De ki: “Doğrusu, diriliş günü hem kendilerini, hem yakınlarını ziyana uğratanlar, ziyandadırlar.” Dikkat! İşte apaçık ziyan budur.
- ¹⁶ Onların üstünde ateşten gölgeler olacaktır, altlarında da gölgeler olacaktır. Allah kullarını bununla korkutur. “Ey kullarım! Bana saygılı olun.”
- ¹⁷⁻¹⁸ Azgın olana kulluk etmekten kaçınıp Allah’a yönelenlere müjde vardır. Ayrıca sözleri iyi dinleyip en güzeline uyan kullarımı da müjdele! İşte onlar Allah’ın gösterdiği doğru yolda olanlardır. İşte onlar öz akıllılardır.
- ¹⁹ Azap sözü aleyhine gerçekleşmiş kimseyi mi! Ateşte olanı mı sen kurtaracaksın?
- ²⁰ Ancak, Rablerine saygılı olanlara altlarından ırmaklar akan üst üste bina edilmiş köşkler vardır. Bu, Allah’ın verdiği sözdür. Allah verdiği sözden caymaz.
- ²¹ Doğrusu, Allah’ın gökten bir su indirip onu yerdeki kaynaklara yerleştiren, sonra onunla türlü türlü ekinler yetiştiren olduğunu görmez misin? Sonra onlar gürleşir, kurur ve sen de onları sapsarı görürsün, sonra da onları çerçöpe çevirir. Doğrusu, bunda öz akıllılara hatırlatma vardır.

- ²² Allah kimin gönlünü İslam'a açmışsa, o, Rabbi katından bir ışık üzere olmaz mı? Gönülleri Allah'ı anmaya karşı katılaştırmış olanlara yazıklar olsun, işte bunlar apaçık sapkınlık içindedirler.
- ²³ Allah, birbirine benzeyen, ara ara yinelenen en iyi anlatımlı Kitab'ı indirmiştir. Rablerinden bilinçle korkanların, bu Kitap'tan derileri ürperir, sonra Allah'ı anmakla hem derileri hem de gönülleri yatıştır. İşte bu kitap, Allah'ın doğruluk göstergesidir, bununla isteyene doğru yol gösterir. Ve Allah kimi saptırırsa, artık ona yol gösteren bulunmaz.
- ²⁴ Diriliş günü azabın kötüsünden yüzünü kim korumaya çalışır; haksızlık edenlere, "Kazandıklarınızın karşılığını tadın" denir.
- ²⁵ Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı da, farkına varmadıkları yerden onlara bir azap gelip çatmıştı.
- ²⁶ Allah onlara dünya hayatında rezilliği tattırdı; sonraki azabı daha büyüktür. Keşke bilseler!
- ²⁷ Biz bu Kur'an'da, belki anlamaya çalışırlar diye, insanlara her türlü örneği, andolsun verdik.
- ²⁸ O, eğriliği olmayan Arapça bir Kur'an'dır. Artık belki saygılı olurlar.
- ²⁹ Allah, birbiriyle geçinemeyen ortaklara bağlı olan bir adamla, yalnızca bir kişiye bağlı bir adamı örnek olarak verir. Bu ikisinin durumu eşit midir? Övgü Allah'adır, fakat çoğu bilmezler.
- ³⁰ Doğrusu sen de öleceksin, onlar da ölecekler.
- ³¹ Sonra, doğrusu siz diriliş günü Rabbinizin önünde duruşmaya çıkacaksınız.

- ³² Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine gelmiş olan gerçeği yalanlayandan daha haksız kimdir? İnkârcılar için cehennemde bir yurt olmaz olur mu?
- ³³ Gerçeği getirene ve onu doğrulayana gelince, işte onlar saygılı olanlardır.
- ³⁴ Onlara, Rablerinin katında diledikleri vardır, güzel iş yapanların ödülü budur.
- ³⁵ Böylece Allah, onların yaptıklarının en kötüsünü örter, onlara işledikleri şeylerin en güzeli ile karşılıklarını verir.
- ³⁶ Allah kuluna yetmez mi? Seni O'ndan başka şeylerle korkutuyorlar. Allah'ın sapkınlıkta bıraktığına doğru yol gösterecek bulunmaz.
- ³⁷ Allah'ın doğru yol gösterdiğini de saptıracak bulunmaz. Allah, ulu olan ve kötülüklerin karşılığını veren değil midir?
- ³⁸ Doğrusu, onlara "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorsan, andolsun "Allah'tır" derler. De ki: "Düşündünüz mü? Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'tan başka yakardıklarınız O'nun verdiği zararı giderebilirler mi? Yahut bana bir acıma dilerse O'nun acımasını önleyebilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter, güvenenler ancak O'na güvenir."
- ³⁹⁻⁴⁰ De ki: "Ey ulusum! Durumunuzun gerektirdiğini yapın, doğrusu ben de yapacağım. Kendisini rezil edecek azap kime gelecek ve sürekli azap kime inecek bileceksiniz."

- ⁴¹ Doğrusu Biz, insanlar için Kitab'ı gerçekten sana indirdik. Kim doğru yolda giderse kendi yararına gitmiş olur. Kim sapıtırsa kendi zararına sapıtmış olur. Sen onlardan sorumlu değilsin.
- ⁴² Allah ölecekleri ölüm anında ve uyuklarında ölmemiş olanın da canlarını alır. Ancak ölmelerine hükmettiklerini tutar ve diğerlerini belli bir süre salıverir. Doğrusu, bunda düşünen kimseler için belgeler vardır.
- ⁴³ Yoksa, Allah'tan başka şefaathçiler mi edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip değilken ve akıl da edemezken mi?"
- ⁴⁴ De ki: "Şefaath bütününü ile Allah'a aittir. Çünkü göklerin ve yerin egemenliği O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz."
- ⁴⁵ Allah tek olarak anıldığı zaman, sonrakine inanmayanların yürekleri tiksintiyle çarpar, ama Allah'dan başkası anıldığı zaman hemen yüzleri güler.
- ⁴⁶ De ki: "Ey göklerin, yerin yaratıcı, görünmeyeni ve görüneni bilen Allah! Kullarının ayrılığa düştükleri şeyler hakkında aralarında Sen hükmedeceksin."
- ⁴⁷ Yeryüzünde olanların hepsi ve bir katı daha haksızlık edenlerin olmuş olsa da diriliş günündeki kötü azaptan kurtulmak için kurtulmalık verseler, kabul edilmez. Allah katından onlara hiç hesaplamadıkları şeyler beliriverir.

- ⁴⁸ Onlara işledikleri kötü şeyler belli olur; alaya aldıkları şeyler de kendilerini çepeçevre kuşatır.
- ⁴⁹ İnsanın başına bir sıkıntı gelince Bize yalvarır, sonra katımızdan ona bir nimet verdiğimiz zaman, “Bu bana bilğimden dolayı verilmiştir?” der. Hayır, o bir denemedir, ancak çoğu bilmezler.
- ⁵⁰ Bunu onlardan öncekiler de söylemişti, ama kazanmış oldukları şeyler onlara fayda vermedi.
- ⁵¹ Bunun için işledikleri kötülükler başlarına geldi. Bunlar içinde haksızlık edenlerin de kazandıkları kötülükler başlarına gelecektir. Artık kaçamayacaklardır.
- ⁵² Allah rızkı dilediğine yayar ve ölçüyle verir. Doğrusu, bunda inanan ulus için dersler vardır.
- ⁵³ De ki: “Ey kendilerine karşı tutumsuz davranan kullarım! Allah’ın acımasından umudunuzu kesmeyin. Doğrusu, Allah günahların hepsini bağışlar. Doğrusu O bağışlayandır, acıyandır.”
- ⁵⁴ Rabbinize yönelin. Azap size gelmeden önce O’na içtenlikle boyun eğin; yoksa yardım görmezsiniz.
- ⁵⁵⁻⁵⁶ Ansızın ve hiç farkına varmadığınız bir sırada size azap gelmeden, kişinin “Allah’a karşı aşırı gitmemden ötürü bana yazıklar olsun! Gerçekten ben alaya alanlardanım” demesinden önce, Rabbinizden size indirilen en güzel olana uyun.

- 57-58 Veya “Allah bana doğru yol gösterseydi saygılı olur-
dum” demesinden, yahut, azabı gördüğünde, “Keş-
ke benim için bir dönüş olsa da güzel iş yapanlardan
olsam” der.
- 59 Evet! Kuşkusuz öğretilerim sana gelmişti de onla-
rı yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkârcılardan
olmuştun.
- 60 Allah’a karşı yalan uyduranların, diriliş günü yüzle-
rinin simsiyah olduğunu görürsün. Büyükle-
nenler için cehennemde bir yurt olmasın mı?
- 61 Allah saygılı olanları başarılarından ötürü kurtarır.
Onlara hiçbir kötülük değmez, hem onlar üzülmeyen-
ler de.
- 62 Allah her şeyin yaratanıdır. O her şeyin gözeticisidir.
- 63 Göklerin ve yerin kilitleri O’nundur. Allah’ın ilkele-
rini inkâr edenler, işte onlar ziyandadırlar.
- 64 De ki: “Ey densizler! Bana Allah’tan başkasına kul-
luk etmemi mi emredersiniz?”
- 65 Andolsun ki, sana da, senden öncekilere de şu vah-
yolunmuştur: “Andolsun, eğer Allah’a ortak koşar-
san, kuşkusuz işler boşa gider ve ziyana uğrayanlar-
dan olursun.”
- 66 Hayır! Yalnız Allah’a kulluk et ve şükredenlerden ol!
- 67 Onlar Allah’ı gereği gibi değerlendiremediler. Bütün
yeryüzü, diriliş günü O’nun avucundadır; gökler
O’nun gücüyle dürülmüş olacaktır. O onların ortak
koşmalarından arı ve yücedir.

- ⁶⁸ Boruya üflenince, Allah'ın dilediği bir yana, göklerde olanlar, yerde olanlar bayılırlar. Sonra Boruya bir daha üflenince hemen ayağa kalkıp bakıp dururlar.
- ⁶⁹ Yeryüzü Rabbinin ışıyla aydınlanır, kitap açılır, peygamberler ve tanıklar getirilir ve onlara haksızlık yapılmadan, aralarında hakka göre hüküm verilir.
- ⁷⁰ Her kişiye işlediği ödenir. Kuşkusuz O, onların yaptıklarını en iyi bilendir.
- ⁷¹ İnkâr edenler kümeler halinde cehenneme sürülür. Oraya vardıklarında cehennemin kapıları açılır. Bekçileri onlara, "Size içinizden Rabbinizin ilkelerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı uyaran elçiler gelmedi mi?" derler. "Evet, geldi" derler. Ne var ki, azap sözü inkârcıların aleyhine gerçekleşir.
- ⁷² Onlara, "Temelli kalacağınız cehennemin kapılarından girin; büyüklenenlerin yurdu ne kötüdür" denir.
- ⁷³ Rablerine karşı saygılı olanlar kümeler halinde cennete götürülürler. Oraya varıp da cennetin kapıları açıldığında, bekçileri onlara, "Esenlik size, hoş geldiniz! Temelli olarak buraya girin" derler.
- ⁷⁴ Onlar "Bize verdiği sözde duran ve bizi bu yere yerleştiren Allah'a övgüler olsun. Cennette istediğimiz yerde oturabiliriz. Çalışanların ödülü ne güzeldir" derler.

- ⁷⁵ Melekleri, arşın çevresini kuşatmış olarak, Rablerini övüp yüceltirken görürsün. Artık onların aralarında gerçekte hükmolunmuştur: “Övgü dünyaların eğitene Allah’adır” denir.

40. İNANAN / MÜMİN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 85 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Hâ, Mîm.
- ² Kitap yüce ve bilgin Allah katından indirilmiştir.
- ³ O, günahı bağışlayan, tövbeyi kabul eden, cezası şiddetli, lütfu bol olanıdır. O’ndan başka tanrı yoktur, dönüş O’nadır.
- ⁴ İnkâr edenlerden başkası Allah’ın ilkeleri üzerinde tartışmaya girişmez. Onların ülkelerde gezip dolaşması seni aldatmasın.
- ⁵ Nuh ulusu ve ardından gelen topluluklar onlardan önce yalanlamıştı; her millet, elçisini yakalamayı amaçlamıştı. Onunla gerçeği çürütmek için yalandan yana tartıştılar. Bunun üzerine Ben onları yakaladım. Cezalandırmam nasılmış?
- ⁶ İnkâr edenlerin ateşlikler olduklarına Rabbinin sözü böylece gerçekleşti.
- ⁷ Arşı yüklenenler ve çevresinde bulunanlar Rablerini övgü ile yüceltirler. O’na inanırlar. İnananlar için bağışlanma dilerler: “Rabbimiz! İlmin ve acıman her şeyi içine almıştır. Tövbe edip, Senin yoluna uyanları bağışla, onları alevli ateşin azabından koru.”

- ⁸ Rabbimiz! Onları ve babalarından, eşlerinden, soy-larından iyi olanları da kendilerine söz verdiği de-vamlı mutluluk cennetlerine koy; doğrusu ulu olan, bilge olan ancak Sensin.
- ⁹ Onları kötülüklerden koru! O gün kötülüklerden kimi korursan ona şüphesiz acımış olursun. Bu bü-yük kurtuluştur.”
- ¹⁰ Doğrusu, inkâr edenlere seslenilir: “Allah’ın öfkesi, sizin birbirinize olan öfkenizden daha büyüktür; inanmaya çağırıldığınızda inkâr ederdiniz.”
- ¹¹ “Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Biz de suçlarımızı itiraf ettik, bir daha çıkmaya yol var mıdır?” derler.
- ¹² Yalnız Allah’a çağrıldığı zaman inkâr ederdiniz de, O’na eş koşulunca inanırdınız. Artık egemenlik yüce, ulu Allah’ındır.
- ¹³ Size belgelerini gösteren, size gökten rızık indiren O’dur. O’na yönelenden başkası, anmaya çalışmaz.
- ¹⁴ İnkârcılar istemese de dini yalnız Allah’a özgü kıla-rak O’na yalvarın.
- ¹⁵ En yüksek derecelerin ve arşın sahibi olan, kavuşma gününü uyarmak üzere kullarından dilediğine, buy-ruğundan olan vahyi indirir.
- ¹⁶ O gün onlar meydana çıkarlar; onların hiçbir şeyi Allah’a gizli kalmaz. Bugün egemenlik kimindir? Hiç karşı konulamayan tek Allah’ındır.

- ¹⁷ Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Doğrusu, Allah hesabı çabuk görendir.
- ¹⁸ Onları, yüreklerin ağıza geleceği, tasadan yutkuncakları yaklaşan gün ile uyar. Haksızlık edenlerin dostu da yok, sözü dinlenecek şefaatchisi de yoktur.
- ¹⁹ O, gözlerin hainliğini ve gönüllerin gizlediğini bilir.
- ²⁰ Ve Allah gerçekte hükmeder. O'ndan başka yalvardıkları, hiçbir şeye hüküm veremez. Doğrusu Allah iştir ve görür.
- ²¹ Yeryüzünde dolaşp, kendilerinden önce ve kendilerinden daha güçlü olan ve yeryüzünde daha çok iz bırakan kimselerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Allah onları suçlarıyla yakalamıştır. Allah'a karşı onları savunan yoktur.
- ²² Bu, kendilerine açık belgelerle gelen elçilerini inkâr etmelerinden ötürüdür. Allah da onları bunun için yakalamıştır. Doğrusu, O güçlüdür, cezalandırması da serttir.
- ²³⁻²⁴ Andolsun ki, Musa'yı belgelerimiz ve apaçık delillerle Firavun, Hâmân ve Karun'a göndermiştik. Onlar "Pek yalancı büyücünün biridir" demişlerdi.
- ²⁵ O, katımızdan onlara gerçeği getirince, "Onunla beraber inanmış kimselerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın" dediler. Ve inkârcıların tuzağı elbette boşa çıkar.

- ²⁶ Firavun dedi: “Beni bırakın da Musa’yı öldüreyim, o Rabbine yalvaradursun. Doğrusu sizin dininizi değiştireceğinden veya yeryüzünde bozgunculuk çıkaracağından korkuyorum.”
- ²⁷ Musa dedi: “Doğrusu ben, hesap görülecek güne inanmayan büyüklenenlerin hepsinden, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a sığınırım.”
- ²⁸ Firavun ailesinden olup da inandığını gizleyen bir adam dedi ki: “Rabbim Allah’tır, diyen bir adamı mı öldüreceksiniz? Oysa, size Rabbinizden açık belgelerle gelmiştir. Eğer yalancıysa, yalanı kendisinedir; eğer doğru sözlü ise, size söz verdiklerinin bir kısmı başınıza gelebilir. Doğrusu, Allah pek yalancı savurgana doğru yol göstermez.
- ²⁹ Ey ulusum! Görünürde bugün memlekette egemenlik sizindir. Ama Allah’ın baskını bize çattınca, O’na karşı bize kim yardım eder?” Firavun “Ben size neyi gösteriyorsam odur. Ben size ancak doğru yolu gösteriyorum” dedi.
- ³⁰⁻³¹ İnanan dedi: “Ey ulusum! Doğrusu, ben sizin için, toplulukların günü gibi, Nûh, Âd, Semûd ulusu ve onlardan sonra gelenlerin durumunun benzerinden korkuyorum. Allah kullara haksızlık etmek istemez.
- ³² Ey ulusum! Doğrusu çağrışma gününden sizin için korkuyorum.
- ³³ Arkanızı dönüp kaçacağınız gün Allah’a karşı sizi savunan bulunmaz. Allah’ın sapkınlığına yol verdiği kimseye doğru yol gösterecek bulunmaz.”

- ³⁴ Andolsun ki, Yusuf da, daha önce size belgeler getirmişti. Size getirdiği şeylerden şüphelenip durmuştunuz. Sonunda ölünce, “Allah onun ardından hiçbir elçi göndermeyecek” demiştiniz. Allah, aşırı şüpheci kimseyi işte böyle sapkınlığında bırakır.
- ³⁵ Bunlar Allah’ın ilkeleri üzerinde kendilerine gelmiş bir delil bulunmadan tartışırlar. Bu, Allah katında da, inananların yanında da öfkeyi artırır. Allah büyüklük taslayan her zorbanın kalbini bundan dolayı mühürler.
- ³⁶⁻³⁷ Firavun “Ey Hâmân! Bana bir kule yap; belki araçlara, göklerin araçlarına erişirim de, Musa’nın Tanrısını görürüm. Doğrusu ben onu yalancı sanıyorum” derdi. Firavun’a kötü işi böylece güzel gösterildi ve yoldan alıkondu. Firavun’un düzeni kuşkusuz boşa gidecekti.
- ³⁸ O inanan kimse, “Ey ulusum! Bana uyun, size doğru yol göstereyim.
- ³⁹ Ey ulusum! Ancak bu dünya hayatı bir geçimlikdir, doğrusu sonraki yerleşim yurdudur.
- ⁴⁰ Kim bir kötülük işlerse, ancak onun kadar karşılık görür. Kadın veya erkek, kim inanarak yararlı iş işlerse, işte onlar cennete girerler; orada hesapsız şekilde rızıklanırlar.

- ⁴¹ Ey ulusum! Nedir başıma gelen? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz.
- ⁴² Siz beni Allah'ı inkâr etmeye, bilmediğim bir şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz; ben ise sizi ulu olan, çok bağışlayan Allah'a çağırıyorum.
- ⁴³ Kuşkusuz, beni kendisine çağırdığınızın, bu dünyada da ötekinde de çağırabilecek kabiliyette olmadığına, hepimizin Allah'a döneceğinde, savurganların ateşlikler olduklarında şüphe yoktur.
- ⁴⁴ Size söylediğimi hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Doğrusu, Allah kulları görendir" dedi.
- ⁴⁵ Allah, o adamı kurmak istedikleri tuzakların kötülüklerinden korudu.
- ⁴⁶ Onlar, sabah akşam ateşe sunulurlar. Saat kurulduğu zaman da: "Firavun'un adamlarını azabın en ağırına sokun."
- ⁴⁷ Hani, ateşin içinde birbirleriyle tartışırken, güçsüzler büyüklük taslayanlara "Doğrusu, biz size uymuştuk, şimdi ateşin bir parçasını olsun bizden savabilir misiniz?" derler.
- ⁴⁸ Büyüklük taslayanlar "Doğrusu, hepimiz onun içindeyiz. Allah kullar arasında şüphesiz hüküm vermiştir" derler.
- ⁴⁹ Ateşte olanlar cehennemin bekçilerine, "Rabbimize yalvarın da hiç değilse bir gün, azabımızı hafifletsin" derler.

- ⁵⁰ Onlar “Size elçileriniz belgelerle gelmemiş miydi?” derler. Onlar da kuşkusuz “Evet” derler. Onlar “O halde yakarın” derler. İnkârcıların yakarışı şüphesiz boşunadır.
- ⁵¹ Doğrusu, andolsun Biz elçilerimize ve inananlara hem dünya hayatında, hem de tanıkların ayağa kalkacağı günde yardım ederiz.
- ⁵² O gün, haksızlık edenlerin suçsuzluklarını savunmaları yarar sağlamaz. Lanet onlarıdır. Yurdun kötüsü de onlarıdır.
- ⁵³⁻⁵⁴ Andolsun ki, Biz, Musa’ya doğruluk göstergesi verdik. Ve İsrailoğullarını, öz akıllılara bir hatırlatma ve doğruluk göstergesi olan Kitab’a sahip kıldık.
- ⁵⁵ Diren! Doğrusu, Allah’ın verdiği söz gerçektir. Suçunun bağışlanmasını dile; Rabbini akşam, sabah överek yücelt.
- ⁵⁶ Doğrusu, kendilerine gelen bir belge olmadan Allah’ın ilkeleri üzerinde tartışanların gönüllerinde ulaşamayacakları bir büyüklenme vardır. Sen Allah’a sığın. Doğrusu O, işitendir, görendir.
- ⁵⁷ Andolsun, göklerin ve yerin yaratılması insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler.
- ⁵⁸ Kör ve gören; inanan ve yararlı işler işleyenlerle, kötülük yapan bir değildir. Ne kadar az anıyorsunuz!

- ⁵⁹ Doğrusu, Saat mutlaka gelecektir. Bu şüphe götürmez, ancak insanların çoğu inanmıyor.
- ⁶⁰ Ve Rabbiniz dedi: “Beni çağırın, size cevap vereyim. Doğrusu, Bana kulluk etmeyi büyüklüklerine yediremeyenler, aşağılaşmış olarak cehenneme gireceklerdir.”
- ⁶¹ Size, geceyi dinlenesiniz diye ve gündüzü göresiniz diye yaratan Allah’tır. Doğrusu, Allah insanlara karşı lütufkârdır, ancak insanların çoğu şükretmezler.
- ⁶² İşte, her şeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah budur. O’ndan başka tanrı yoktur. Nasıl da döndürülüyorsunuz?
- ⁶³ Allah’ın ilkelerini bilerek inkâr edenler böyle döndürülüyorlardı.
- ⁶⁴ Sizin için yeri konut, göğü bina yapan, size şekil verip de, şeklinizi güzel yapan, sizi temiz şeylerle rızıklandıran Allah’tır. İşte sizin Rabbiniz olan Allah budur. Âlemlerin eğiteni Allah ne yücedir!
- ⁶⁵ O diridir, O’ndan başka Tanrı yoktur. Tapınmayı yalnız O’na özgü kılarak O’na yalvarın. Övgü âlemlerin eğiteni Allah’adır.
- ⁶⁶ De ki: “Bana Rabbinden belgeler geldiğinden, Allah yerine yalvardıklarınıza tapmak bana yasaklanmıştır. Ben âlemlerin eğitenine içtenlikle boyun eğmekle emrolundum.”

- ⁶⁷ Sizi topraktan, sonra oğulcuktan, sonra yapışkandan yaratıp, sonra ergenlik çağına ulaşmanız, sonra da yaşlanmanız için sizi bebek olarak dünyaya getiren O'dur. Kiminiz daha önce ölür, kiminiz de belirtilmiş bir süreye ulaşırsınız. Belki artık aklınızı kullanırsınız.
- ⁶⁸ Dirilten de, öldüren de O'dur. Bir şeye karar verirse "Ol!" der ve hemen olur.
- ⁶⁹ Allah'ın öğretileri üzerinde tartışanları görmez misin? Nasıl da döndürülüyorlar?
- ⁷⁰ Kitab'ı ve elçilerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlar, elbette bileceklerdir.
- ⁷¹⁻⁷² Boyunlarında demir halkalar ve zincirler olarak kaynar suya sürüklenirler, sonra ateşte yakılırlar.
- ⁷³⁻⁷⁴ Sonra onlara "Allah'tan başka koştüğunuz ortaklar nerededir?" denir. "Bizden uzaklaştılar; hayır! Biz zaten önceleri hiçbir şeye kulluk etmiyorduk" derler. İşte Allah inkârcıları böyle şaşkına çevirir.
- ⁷⁵⁻⁷⁶ İşte bu, yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve böbürlenmenizden ötürüdür. Temelli kalacağınız cehennemden kapılarından girin. Büyüklemlerin yurdu ne kötüdür!
- ⁷⁷ Dayan! Doğrusu, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Onlara söz verdiğimiz azabın bir kısmını ya sana gösteririz veya seni öldürmüş oluruz, nasıl olsa onlar Bize getirileceklerdir.

- ⁷⁸ Andolsun, senden önce birçok elçiler gönderdik; sana onların kimini anlattık, kimini anlatmadık; hiçbir elçi Allah'ın bilgisi olmadan bir ayet getiremez. Allah'ın buyruğu gelince iş gerçekten biter. İşte o zaman, boşa uğraşanlar zarar ederler.
- ⁷⁹ Binek olarak kullanmanız ve yemeniz için hayvanları sizin için yaratan Allah'tır.
- ⁸⁰ Onlarda sizin için daha nice faydalar vardır; gönüllerinizdeki arzulara, onlara binerek ulaşırsınız. Onlarla ve gemilerle taşınırsınız.
- ⁸¹ Allah size belgelerini gösteriyor. Allah'ın belgelerinden hangisini inkâr edersiniz?
- ⁸² Yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden daha çok, daha kuvvetli, yeryüzünde bıraktıkları eserler daha sağlam olan öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Kazanmış oldukları onlara bir fayda vermemiştir.
- ⁸³ Elçileri onlara açık belgelerle gelince, kendilerinde olan bilgiden sevinip şımardılar da, alaya aldıkları şey kendilerini kuşatıverdi.
- ⁸⁴ Baskınımızı gördüklerinde "Yalnız Allah'a inandık; O'na ortak koştüğumuza inanmadık" dediler.
- ⁸⁵ Ama, Bizim baskınımızı görüp de inanmaları kendilerine yarar sağlamadı. Bu, Allah'ın kulları hakkın-da öteden beri olan yasasıdır. İşte orada, inkârcılar kayba uğrarlar.

41. AYRINTI / FUSSİLET BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 54 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹ Hâ, Mîm.

² Acıyan, Acıyıcı olandan indirilmiştir.

³⁻⁴ Bilen bir ulus için müjdecî ve uyarıcı olarak belgeleri ayrıntılanmış, arapça bir okumadır. Ama insanların çoğu yüz çevirmiştir, bunun için kulak vermezler.

⁵ Ve “Bizi çağırdığın şeye karşı gönüllerimiz kapalıdır, kulaklarımızda ağırlık ve bizimle senin aranda anlaşmamıza engel vardır, istediğini yap, biz de yapacağız” derler.

⁶ “Ben de ancak sizin gibi bir beşerim. Ancak bana, tanrınızın tek bir tanrı olduğu vahyolunuyor. Artık O’na yönelin, O’ndan bağışlanma dileyin, ortak koşanlara yazıklar olsun!” de.

⁷ Onlar ahireti inkâr ederek zekat vermezler.

⁸ Doğrusu, inanıp yararlı iş işleyenlere kesintisiz ödül vardır.

⁹ “Siz yeri iki aşamada yaratanı mı inkâr ediyor ve O’na eşler koşuyorsunuz? O, âlemlerin eğitenidir” de.

¹⁰ Onun üstüne sarsılmaz dağlar yerleştirmiş, oraya bereket vermiş ve orada isteyenlere yerin besinlerini dört aşamada eşit olarak düzenlemiştir.

¹¹ Sonra, duman halinde bulunan göğe yöneldi, göğe ve yeryüzüne “İsteyerek veya istemeyerek gelin” dedi. İkisi de “İsteyerek geldik” dediler.

- ¹² Bunun üzerine, onları iki aşamada yedi gök olarak belirledi ve her göğe kendi işini bildirdi. Ve en yakın göğü ışıklarla donattık ve koruduk. İşte bu, bilgin, ulu olan Allah'ın kanunudur.
- ¹³ Eğer yüz çevirirlerse, de ki: "İşte sizi, Âd ve Semûd'un başına gelen kasırgaya benzer bir kasırga ile uyardım."
- ¹⁴ Hani! Onlara, önlerinden, ardlarından "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin" diyen elçiler gelmişti. Onlar "Eğer Rabbimiz böyle bir şey dileseydi melekler indirirdi. Doğrusu, sizinle gönderileni inkâr ediyoruz" demişlerdi.
- ¹⁵ Âd ulusu yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamış, "Bizden daha kuvvetli kim vardır?" demişti. Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu görmüyorlar mıydı? İlkelerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.
- ¹⁶ Rezillik azabını onlara dünya hayatında tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgar gönderdik. Ahiret azabı ise daha çok alçaltıcıdır ve onlar yardım da görmezler.
- ¹⁷ Semûd ulusuna doğru yolu göstermiştik, ama onlar körlüğü doğru yolda olmaktan üstün tuttular. Kazandıklarının karşılığı olarak onları utandırıcı azabın yıldırımı çarptı.
- ¹⁸ İnananları ve Allah'a karşı saygılı olanları kurtardık.
- ¹⁹ Ve Allah'ın düşmanları o gün ateşte toplanırlar, gereğince düzenlenirler.
- ²⁰ Sonunda oraya varınca, kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları hakkında onlara tanıklık ederler.

- ²¹ Derilerine “Aleyhimize niçin tanıklık ettiniz?” derler. “Her şeyi konuşuran Allah, bizi de konuştu. Sizi ilk defa yaratan O’dur ve O’na döndürüleceksiniz” derler.
- ²² Gözleriniz, kulaklarınız ve derilerinizin aleyhine tanıklık edeceğinden çekinmiyordunuz. Hayır! Allah’ın yaptıklarınızın çoğunu bilmediğini sanıyordunuz.
- ²³ İşte, Rabbinizi böyle sanmanız sizi mahvetti de, kayba uğrayanlardan oldunuz.
- ²⁴ Eğer dayanabilirlerse, onların durağı ateştir. Hoş görülmelerini isteseler de, artık hoş görülenlerden olmayacaklardır.
- ²⁵ Onların yanlarına yanaşıklar yerleştirmişizdir. Onlar geçmişlerini geleceklerini onlara güzel gösterirler. Cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş topluluklar için verilen söz, onların aleyhine gerçekleşmiştir. Doğrusu, onlar yitiren idiler.
- ²⁶ İnkâr edenler “Bu Kur’an’ı dinlemeyin, okunurken gürültü çıkarın, belki üstün gelirsiniz” dediler.
- ²⁷ İnkâr edenlere kuşkusuz çetin bir azap tattıracağız. İşlediklerinin en kötüsü ile cezalarını vereceğiz.
- ²⁸ İşte böyle; Allah’ın düşmanlarının cezası ateştir. İlekelerimizi bile bile inkâr etmeleri karşılığı, orada temelli yurtları vardır.
- ²⁹ İnkâr edenler “Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan, bizi saptıranları bize göster, onları ayaklarımızın altına alalım da en altta kalanlardan olsunlar” derler.

- ³⁰⁻³² Doğrusu “Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra da doğru olanlara, melekler sürekli inerler: “Korkmayınız, üzülmeyiniz, size söz verilen cennetle sevinin, dünya hayatında da ötekinde de dostlarınız biziz. Orada canlarınızın çektiği ve umduğunuz şeyler, bağışlayan ve acıyan katından bir ağırlama olarak size verilir.”
- ³³ Yararlı iş işleyen, Allah’a çağıran ve “Ben, doğrusu müslümanlardanım” diyen kimseden daha güzel sözlü kimdir?
- ³⁴ İyilikler de eşit değildir, kötülükler de eşit değildir. Öyle ise, sen kötülüğü en güzel olan iyilikle sav; o zaman, seninle aranda düşmanlık bulunan kişinin sıcak bir dost gibi olduğunu görürsün.
- ³⁵ Bu, ancak katlananlara verilmiştir; buna, ancak o büyük hazzı duyanlar kavuşturulur.
- ³⁶ Şeytanımsı bir düşünce seni dürtecek olursa Allah’a sığın, doğrusu, O işitendir, bilendir.
- ³⁷ Gece ile gündüz, güneş ile ay Allah’ın belgelerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin; eğer yalnız Allah’a kulluk etmek istiyorsanız, bunları yaratana secde edin.
- ³⁸ Onlar büyüklük taslasalar da; Rabbinin katında bulunanlar, hiç usanmadan, gece gündüz O’nu arı tutarlar.

- ³⁹ Boynu bükük gördüğün yeryüzünün, Biz ona su indirdiğimiz zaman kıpırdaması, kabarması, O'nun belgelerindendir. Doğrusu, ona can veren andolsun ölüleri de diriltir. Doğrusu, O'nun her şeye gücü yeter.
- ⁴⁰ Doğrusu, öğretilerimizde yanlış yorumlarda bulunanlar Bize gizli değillerdir. Diriliş gününde ateşe atılan mı, yoksa güven içinde gelen mi daha iyidir? Dilediğinizi işleyin, doğrusu O yaptıklarınızı göründür.
- ⁴¹⁻⁴² Doğrusu, hatırlatma kendilerine gelince onu inkâr etmişlerdir; doğrusu o, değerli bir Kitap'tır. Ne önünden ne de ardından onu çürütecek gelebilir. Bilge ve övülmeye layık olandan indirilmedir.
- ⁴³ Senin için söylenenler, senden önceki elçiler için de söylenmişti. Doğrusu, Rabbin hem bağışlayan, hem de can yakıcı azap verendir.
- ⁴⁴ Biz, bu Kur'an'ı yabancı bir dil ile ortaya koysaydık, "Öğretileri ayrıntılı olarak açıklanmalı değil miydi? Bir Arab'a yabancı bir dille mi?" derlerdi. De ki: "Bu, inananlara doğruluk göstergesi ve şifadır." İnanmayanlarınsa kulaklarında sağırlık vardır ve onlara kapalıdır. Sanki onlara uzak bir yerden sesleniliyor.
- ⁴⁵ Andolsun ki, Musa'ya Kitap vermiştik de onda ayrılığa düşülmüştü. Rabbinin verilmiş bir sözü olmasaydı, aralarında hükmedilmiş olurdu. Doğrusu, onlar, onun hakkında endişeye düşüren bir kuşku içindedirler.
- ⁴⁶ Kim yararlı iş işlerse kendi yararınadır, kim de kötülük işlerse kendi zararınadır. Rabbin kullara karşı asla haksızlık yapmaz.

- ⁴⁷ Saati bilme O'na özgüdür. O'nun bilgisi dışında hiçbir ürün kabuğundan ayrılmaz, hiçbir dişi de gebe kalmaz ve doğurmaz. Onlara "Bana koştüğunuz ortaklar nerede?" diye seslendiği gün "Buna bizden hiçbir tanık olmadığını Sana bildiririz" derler.
- ⁴⁸ Önceden yalvarıp durdukları şeyler onlardan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.
- ⁴⁹ İnsan iyilik istemekten usanmaz da, kendisine bir kötülük gelince, pek umutsuz ve karamsar olur.
- ⁵⁰ Ve başına gelen sıkıntıdan sonra, kendisine katımızdan bir acıma tattırsak, "Andolsun bu benim hakkımdır; Saatin kurulacağını sanmıyorum. Eğer Rabbime döndürülürsem, doğrusu O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır" der. Andolsun, inkâr edenlere işlediklerini bildireceğiz; andolsun, onlara çetin bir azap tattıracağız.
- ⁵¹ İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirerek yan çizer; başına bir kötülük gelince, uzun uzun yalvarır.
- ⁵² De ki: "Kur'an Allah katından ise, sonra siz de onu inkâr etmişseniz, düşünün, derin bir ayrılıkta bulunan kimseden daha sapkın kim vardır?"
- ⁵³ Gerçeğin onlara belirli olması için belgelerimizi onlara hem dışarıda, hem de kendi benliklerinde göstereceğiz. Rabbinin her şeye tanık olması yetmez mi?
- ⁵⁴ Dikkat! Doğrusu, onlar Rablerine kavuşmanın tartışması içindedirler. Dikkat! Doğrusu O her şeyi kuşatmıştır.

42. DANIŞMA / ŞÛRA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 53 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Hâ, Mîm. Ayn, Sîn, Kaf.
- ³ Ulu olan, bilge olan Allah, sana da, senden öncekilerde de şöylece vahyeder:
- ⁴ Göklerde olanlar da, yerde olanlar da O'nundur. O yücelerin yücesidir.
- ⁵ Melekler Rablerini överek yüceltirlerken ve yeryüzünde bulunanlar için O'ndan bağışlanma dilerlerken, neredeyse üstten gökler parçalanacak! Dikkat! Doğrusu, Allah, çok bağışlayandır, çok acıyandır.
- ⁶ O'ndan başka veliler edinenleri Allah gözlemektedir. Sen onlardan sorumlu değilsin.
- ⁷ Böylece ana kenti ve çevresindekileri uyarman ve hiçbir şüphe bulunmayan toplanma günü ile de uyarman için, sana Arapça bir Kur'an vahyettik. İnsanların bir bölümü cennette, bir bölümü de alevli ateştedir.
- ⁸ Eğer Allah dilemiş olsaydı, onları tek millet yapardı. Ama O, dileyeni nimetine kavuşturur. Haksızlık edenlerin ise ne bir dost, ne de yardımcıları vardır.
- ⁹ Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler? Oysa veli ancak Allah'tır. O ölüleri diriltir. O her şeyi ölçümleyendir.
- ¹⁰ Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde yargılama Allah'a aittir. İşte bu Allah, benim Rabbimdir. O'na güvenirim ve O'na yönelirim.

- ¹¹ Göklerin ve yerin yaratana, size kendinizden eşler ve hayvanlar arasında da çiftler var etmiştir. Bu düzende sizi üretir. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir.
- ¹² Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dileyene rızkı yayar ve ölçer de. Doğrusu, o her şeyi bilendir.
- ¹³ Dinden, Nuh'a önerdiğini, sana bildirdiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya önerdiğimizi size kanun yaptı: "Dini doğru tutun, onda ayrılığa düşmeyin." Ortak koşanları çağırdığın şey, onlara ağır gelmektedir. Allah dileyeni kendine seçer, kendisine yönelene doğru yol gösterir.
- ¹⁴ Ayrılığa düşmeleri ancak kendilerine bilgi geldikten sonra birbirini çekemezlikten oldu. Eğer Rabbinin belirli bir süre için verilmiş bir sözü olmasaydı, aralarında hemen hükmedilirdi. Ve doğrusu onlardan sonra Kitab'a varis kılınanlar ondan işkilli şüphededirler.
- ¹⁵ Bunun için sen çağrıda bulun ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol; onların heveslerine uyma ve de ki: "Allah'ın indirdiği Kitab'a inandım, aranızda adalet yapmakla emrolundum. Allah bizim de Rabbiniz, sizin de Rabbinizdir; bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de sizedir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi bir araya toplayacak; dönüş O'nadır."

- ¹⁶ Allah'ın çağrısını kabul eden bulunduktan sonra, O'nu tartışanların tartışmaları Rableri katında geçersizdir. Onlara bir öfke vardır, çetin bir azap da onlarıdır.
- ¹⁷ Gerçekten Kitab'ı ve ölçüyü indiren Allah'tır. Ne bilirsın belki de Saat yakındır.
- ¹⁸ Ona inanmayanlar, acele olmasını isterler; inananlar ise ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. Dikkat! Doğrusu, Saati tartışanlar derin bir sapkınlık içindedirler.
- ¹⁹ Allah kullarına karşı iyilikseverdir. Dileyeni rızıklandırır. Kuvvetli olan, güçlü olan O'dur.
- ²⁰ Öteki dünyanın gelirini isteyen gelirini artırırız; dünya gelirini isteyene de ondan veririz; ancak ötekinde bir payı bulunmaz.
- ²¹ Yoksa Allah'ın izin vermediği bir şeyi kendileri için din yapan ortakları mı vardır? Eğer kesin söz verilmeseydi, aralarında hemen hükmedilirdi. Doğrusu, haksızlık edenlere can yakıcı azap vardır.
- ²² Haksızlık edenlerin yaptıkları şeyler başlarına gelirken korkudan titrediklerini görürsün. İnanan ve yararlı iş işleyenler ise cennetlerin çiçekli çayırlarındadırlar; Rablerinin katında, onlara diledikleri verilir. İşte büyük erdem budur.

- ²³ Allah inanan ve yararlı işler işleyen kullarını bununla müjdeler. De ki: "Buna karşılık sizden, yakınlarla sevgiden başka bir ödül istemem." Kim güzel bir iş işlerse, onun için onun güzelliğini artırırız. Doğrusu, Allah bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir.
- ²⁴ Yoksa, "Senin için Allah'a karşı yalan uydurdu" mu diyorlar? Ama, Allah dilerse senin kalbini de mühürler, Allah yalanı da siler, gerçeği sözleriyle gerçekleştirir. Doğrusu O, gönüllerde olanı bilendir.
- ²⁵ Kullarının tövbesini kabul eden, kötülükleri bağışlayan, yaptıklarınızı bilen O'dur.
- ²⁶ İnanıp yararlı işler işleyenlerin duasını kabul eder ve bolluğuyla onlara artış verir. İnkârcılar için ise çetin bir azap vardır.
- ²⁷ Eğer Allah, rızkı kullarına yayıverseydi, yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Ancak, O, dilediği ölçüye göre indirir. Doğrusu, O, kullarını bilendir, görendir.
- ²⁸ Umutsuzluğa düşmelerinin ardından yağmuru indiren, acımasını yayan O'dur. Övülmeye layık olan veli sadece O'dur.
- ²⁹ Gökleri, yeri ve ikisinde yaydığı canlıları yaratması O'nun belgelerindendir. O dileyince, bunları bir araya getirmeye gücü yetendir.
- ³⁰ Başınıza gelen herhangi bir yıkım ellerinizle işlediklerinizden ötürüdür ve birçoğunu siler.
- ³¹ Yeryüzünde kaçamazsınız, Allah'tan başka bir veliniz de, yardımcınız da yoktur.

- ³² Denizde dağlar gibi gemilerin yürümesi O'nun belgelerindendir.
- ³³ O, dilerse rüzgarı durdurur, o zaman denizin yüzünde durakalırlar. Doğrusu, bunlarda direnç gösteren ve çok şükreden kimseler için belgeler vardır.
- ³⁴ Veya yaptıklarına karşılık onları yok eder ve birçoğunu da bağışlar.
- ³⁵ Belgelerimiz üzerinde tartışanlar, kendileri için kaçacak yer olmadığını bilsinler.
- ³⁶⁻³⁸ Size verilen herhangi bir şey, sadece dünya hayatının bir geçimliğidir. Allah katında olanlar, inanıp Rablerine güvenenler, büyük günahlardan ve hayasızlıklardan çekinenler, öfkelendiklerinde bile bağışlayanlar, Rablerinin çağrısına cevap verenler ve namaz kılanlar için daha iyi ve daha sürekli dir. Onların işleri aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da verirler.
- ³⁹ Ve onlar haksızlığa uğradıklarında onlar yardımlaşarak üstün gelirler.
- ⁴⁰ Bir kötülüğün karşılığı benzeri bir kötülüktür. Ancak kim bağışlar ve düzeltirse onun ödülü Allah'a aittir. Doğrusu, O, haksızlık edenleri sevmez.
- ⁴¹ Ve andolsun haksızlığa uğradıktan sonra öcünü alan kimselere, işte onlara bir sorumluluk olmaz.
- ⁴² Ancak insanlara haksızlık edenlere ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlere karşı bir yol tutmalıdır. İşte acı azap bunlaradır.
- ⁴³ Ve doğrusu, kim dayanır ve bağışlarsa, işte bu, önemli işlerdendir.
- ⁴⁴ Allah kimi şaşırtırsa, artık onun bundan sonra bir dostu olmaz. Azabı gördüklerinde haksızlık edenlerin, "Dönecek bir yol var mıdır?" dediklerini görürsün.

- ⁴⁵ Aşağılıktan başları öne eğilmiş olarak oraya sunulurlar, göz ucuyla gizli gizli baktıklarını görürsün. İnananlar “Doğrusu, ziyanda olanlar, diriliş günü kendilerini de, yakınlarını da zarara uğratanlardır” derler. Dikkat! Doğrusu, haksızlık edenler sürekli bir azap içindedirler.
- ⁴⁶ Onların, Allah’tan başka kendilerine yardım edecek dostları da yoktur. Allah’ın sapıtmasına yol verdiği kimsenin çıkar yolu olmaz.
- ⁴⁷ Allah katından, geri çevrilmeyecek günün gelmesinden önce, Rabbinizin çağrısına gelin. O gün hiçbiri-nize sığınacak yer bulunmaz, inkâr da edemezsiniz.
- ⁴⁸ Eğer yüz çevirirlerse, ancak, Biz seni onlara bekçi göndermedik, sana düşen sadece duyurmaktır. Doğrusu, Biz, insana katımızdan bir acıma tattırırsak ona sevinir; ama elleriyle yaptıklarından dolayı başlarına bir kötülük gelirse, doğrusu, insan pek nankördür.
- ⁴⁹ Göklerin ve yerin egemenliği Allah’ındır. Dilediğini yaratır, dilediğine kız çocuk bağışlar, dilediğine de erkek çocuk bağışlar.
- ⁵⁰ Veya onlara dişi ve erkek olarak çift verir, dilediğini de kısır bırakır. Doğrusu, O bilendir, ölçümleyendir.
- ⁵¹ Allah bir beşerle ancak vahyederek veya perde arkasından konuşur veya bir elçi gönderir, bilgisiyle dilediğini vahyeder. Doğrusu, O yücedir, bilgedir.

- 52-53 İşte böyle, sana da buyruğumuzla vahiy gönderdik; sen önceleri Kitap nedir, inanç nedir bilmezdin! Ancak Biz onu, kullarımızdan dilediğimize kendisiyle doğru yol gösterdiğimiz bir ışık kıldık. Doğrusu, sen de göklerde olanlar ve yerde olanlar kendisinin olan Allah'ın yolu olan, doğru yolu gösterirsin. Dikkat! Bütün işler Allah'a ulaşır.

43. ALTIN BEZEK / ZUHRUF BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir 89 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Hâ, Mîm.
- ²⁻³ Apaçık Kitab'a andolsun! Doğrusu, düşünmeniz için onu arapça bir okuma kılmışızdır.
- ⁴ Ve doğrusu o, Bizim katımızda Ana Kitap'tadır, andolsun o yüce ve bilgelidir.
- ⁵ Savurgan bir ulussunuz diye sizi anmaktan cayılm mı?
- ⁶ Öncekilere nice peygamberler göndermişizdir.
- ⁷ Kendilerine gelen her peygamberi kesinlikle alaya alırlardı.
- ⁸ Bunun için Biz de, bunlardan daha kuvvetli olanları yok etmişizdir. Öncekilerin örneği geçmiştir.
- ⁹ Andolsun, onlara "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, "Andolsun onları ulu olan, bilgin olan yaratmıştır" derler.
- ¹⁰ O, size yeri beşik kılmış ve orada doğru gidesiniz diye yollar var etmiştir.

- ¹¹ O, suyu gökten bir ölçüyle indirir. Biz onunla ölü bir yeri diriltiriz. İşte siz de böyle diriltileceksiniz.
- ¹²⁻¹⁴ Bütün çiftleri yaratan O'dur. Ve size bineceğiniz gemiler ve hayvanlar var etmiştir. Bütün bunlar, üzerlerine oturunca Rabbinizin nimetini anarak, "Bunları buyruğumuza veren yücedir; yoksa, bunları bir araya getiremezdik. Doğrusu, Rabbimize döneceğiz" demeniz içindir.
- ¹⁵ Ancak onlar, Allah'ın kulları arasından birini O'nun bir parçası saydılar. Doğrusu, insan andolsun apaçık bir nankördür.
- ¹⁶ Veya O, yarattıkları arasından kızları kendisine alıp da oğulları size mi verdi?
- ¹⁷ Ancak Rahman olan Allah'a isnat ettiğinizin benzeri kendilerinden birine müjdelenince, içi kinle dolaarak yüzü simsiyah kesilir.
- ¹⁸ Yoksa, süsler içinde yetiştirilip de, açıkça kavga edemeyecek biri olduğu için mi?
- ¹⁹ Onlar, "Rahman'ın kulları olan melekleri de dışı saydılar. Onların yaratılışlarını mı gördüler? Onların tanıklıkları yazılacak ve sorguya çekileceklerdir.
- ²⁰ Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz bunlara kulluk etmezdik" derler. Bununla ilgili bir bilgileri yoktur, onlar sadece tahminde bulunuyorlar.
- ²¹ Yoksa, onlara daha önce bir kitap mı verdik de, ona tutunmaya çalışmaktadırlar?
- ²² Hayır! "Doğrusu, biz babalarımızı bir düzen üzerinde bulduk, doğrusu, biz de onların izlerinden gitmekteyiz" derler.

- ²³ Senden önce, herhangi bir kente gönderdiğimiz uyarıcıya, görkemli olanları sadece “Doğrusu, babalarımızı bir düzen üzerinde bulduk, doğrusu biz de onların izlerini izlemekteyiz” derlerdi.
- ²⁴ O “Eğer, babalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğrusunu size getirmiş isem de mi?” derdi. Onlar “Doğrusu, sizinle gönderilen şeyi inkâr ediyoruz” derlerdi.
- ²⁵ Bunun üzerine Biz de onları cezalandırdık. Yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu bir düşün!
- ²⁶⁻²⁷ Hani, İbrahim babasına ve ulusuna demişti ki: “Doğrusu, sizin taptığınız şeylerden uzağım. Ancak beni yaratan; doğrusu, bana doğru yol gösterecek olan O’dur.”
- ²⁸ Ardından geleceklere bunu devamlı kalacak bir söz olarak bıraktı. Artık belki dönerler.
- ²⁹ Hayır! Ben bunları ve babalarını, kendilerine gerçek ve açıklayıcı bir elçi gelene kadar geçindirdim.
- ³⁰ Gerçek kendilerine geldiği zaman “Bu bir büyüdür. Doğrusu, biz onu inkâr ediyoruz” dediler.
- ³¹ Onlar “Bu Kur’an iki şehirden bir büyük adama indirilmeli değil miydi?” dediler.
- ³² Rabbinin acımasını onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında Biz bölüştürdük; birbirlerine iş gördürmeleri için kimini kimine derecelerle üstün kıldık; Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha iyidir.
- ³³ Eğer, bütün insanlar bir tek millet durumuna gelmeyecek olsaydı, Rahman olanı inkâr edenlerin evlerinin tavanlarını ve üzerinde yükseldikleri merdivenleri gümüşten yapardık.

- 34-35 Evlerinin kapılarını, üzerine yaslanacakları kerevetleri de altın bezeklerle süslerdik. Bunların hepsi ancak dünya hayatının geçimliğidir. Rabbinin katında olan sonraki ise O'na saygılı olanlara özgüdür.
- 36 Rahman'ı anmayı umursamayana, yanından ayrılmayan kötü bir insanı arkadaş katarız.
- 37 Doğrusu onlar, bunları yoldan alıkorlar, bunlar da doğru yolda olduklarını sanırlar.
- 38-39 Sonunda Bize gelince, "Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arasındaki kadar uzaklık olsaydı, sen ne kötü arkadaşmışsın" der. Bugün size hiç faydası dokunmaz; zira haksızlık etmişsiniz, şimdi azapta birleşiniz.
- 40 Sağırlara sen mi duyuracaksın? Yoksa körlere ve apaçık sapkınlıkta olanlara sen mi doğru yol göstereceksin?
- 41-42 Seni uzaklaştırsak bile, doğrusu, Biz onları cezalandırırız; yahut onlara söz verdiğimizizi sana gösteririz. Doğrusu Bizim onlara gücümüz yeter.
- 43 Sana vahyolunana sarıl; sen, doğrusu, doğru yol üzerindesin.
- 44 Ve doğrusu, bu sana ve ulusuna bir hatırlatmadır, ondan sorumlu tutulacaksınız.
- 45 Senden önce gönderdiğimiz elçilerimize sor, Biz, Rahman'dan başka, kulluk edilecek tanrılar yapmış mıyız?
- 46 Andolsun, Biz Musa'yı belgelerimizle Firavun'a ve ileri gelenlerine göndermiştik, doğrusu ben, âlemlerin eğiteninin elçisiyim, demiştî.
- 47 Onlara belgelerimizi getirdiği zaman, hemen onlar bunlara gülmeye başladılar.

- 48 Onlara gösterdiğimiz her bir belge diğerinden daha büyüktü, belki dönerler diye onları azaba uğrattık.
- 49 “Ey büyücü! Sana verdiği söze göre, Rabbine bizim için yalvar da, doğrusu doğru yol da olalım” dediler.
- 50 Ancak, azabı üzerlerinden kaldırdığımızda hemen sözlerinden döndüler.
- 51 Firavun ulusuna seslendi: “Ey ulusum! Mısır hükümdarlığı ve altından akan bu ırmaklar benim değil mi? Görmüyor musunuz?”
- 52 Yahut, ben, bu değersiz ve nerdeyse konuşamayan kimseden daha iyi değil miyim?
- 53 Ona altın bilezikler verilmeli veya yanında buluncak meleklerle gelmeli değil mi?”
- 54 O, ulusunu küçümsedi, ama onlar kendisine yine de itaat ettiler. Doğrusu, onlar yoldan çıkmış bir ulustu.
- 55 Böylece Bizi öfkelerince onları cezalandırdık, hepsini suda boğduk.
- 56 Biz onları öncekilere ve sonrakilere bir örnek kıldık.
- 57 Meryem’in oğlu örnek olarak verilince, senin ulusun buna hemen gülüştüler.
- 58 “Bizim tanrılarımız mı, yoksa o mu daha iyidir?” dediler. Sana böyle söylemeleri, sadece tartışmaya girişmek içindir. Hayır! Onlar kavgacı bir ulustur.
- 59 O, ancak, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.
- 60 Eğer dileseydik, içinizden yeryüzünde yerinize geçecek melekler var ederdik.

- ⁶¹ Doğrusu, bu, Saati bildirmedi, sakın onda şüphe etmeyin. Bana uyun, bu doğru yoldur.
- ⁶² Sakın şeytan sizi alıkoymasın; doğrusu, o size apaçık bir düşmandır.
- ⁶³ İsa açık belgeleri getirdiği zaman, "Size anlayış getirdim ve ayrılığa düştüğünüz şeylerin bir kısmını açıklamak üzere geldim. Allah'a saygılı olun, bana itaat edin.
- ⁶⁴ Doğrusu, Allah benim de Rabbidir, sizin de Rabbinizdir, artık O'na kulluk edin, bu doğru yoldur" demişti.
- ⁶⁵ Ama, aralarında bölük bölük ayrılığa düştüler. Can yakıcı günün azabına uğrayacak olan zalimlerin vay haline!
- ⁶⁶ Farkında olmadıkları bir anda, Saatin kendilerine ansızın gelmesini mi bekliyorlar?
- ⁶⁷ O gün, saygılı olanlar dışında, dost olanlar birbirine düşman olurlar.
- ⁶⁸⁻⁶⁹ "İlkelerimize inanmış ve doğruya içtenlikle bağlı olan kullarım! Bugün size korku yoktur, siz üzülmeyeceksiniz.
- ⁷⁰ Siz ve eşleriniz, ağırlanmış olarak cennete giriniz."
- ⁷¹ Onlar için altın kadeh ve tepsiler dolaştırılır, canlarının istediği ve gözlerinin hoşlandığı her şey oradadır. Siz orada temellisinizdir.
- ⁷² İşlediklerinize karşılık, size verilen cennet işte budur.
- ⁷³ Orada sizin için bol yemiş vardır, onlardan yersiniz.

- 74-76 Doğrusu suçlular, cehennem azabında temelli kalacaklardır. Azaplarına hiç ara verilmez, onlar orada tamamen umutsuzdurlar. Biz onlara haksızlık etmedik, ancak, onlar haksızlık eden kimselerdi.
- 77 Ve şöyle seslenirler: “Ey nöbetçi! Rabbin hiç değilse canımızı alsın.” “Doğrusu siz kalacaksınız” der.
- 78-79 Andolsun ki, size gerçeği getirdik; ancak çoğunuz gerçeği tiksiniyordunuz. Yoksa, bir işe mi karar verdiler? Doğrusu, biz de kararlıyız.
- 80 Yoksa, kendilerinin gizli veya açık konuşmalarını duymadığımızı mı sanırlar? Evet! Yanlarındaki elçilerimiz yazmaktadırlar.
- 81 De ki: “Eğer Rahman olanın çocuğu olsa, onu reddedenlerin ilki ben olurum.”
- 82-83 Göklerin ve yerin Rabbi olan, arşın Rabbi, onların nitelendirmelerinden uzaktır. Bırak onları, kendilerine söz verilen güne kavuşuncaya kadar, dalıp, oynasınlar.
- 84-85 Gökte de Tanrı, yerde de Tanrı O’dur. Bilge olan, bilgin olan O’dur. Göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların egemenliği kendisinin olan Allah ne yücedir! Saati bilmek O’na aittir. O’na döndürüleceksiniz.
- 86 O’ndan başka yalvardıkları aracılık edemezler. Ancak, bilenler gerçeğe tanıklık ederler.
- 87 Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, “Allah’tır” derler. Öyleyken nasıl da döndürülüyorlar?
- 88-89 Onun deyişi: “Ey Rabbim! Yemin olsun ki, bunlar inanmayan bir ulustur.” Öyleyse, onlardan vazgeç “Barış” de. Artık yakında bileceklerdir.

44. DUMAN / DUHÂN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 59 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Hâ, Mîm. Açıklayıcı Kitab'a andolsun. Doğrusu, Biz onu bereketli bir gecede indirdik. Doğrusu Biz uyarmaktayız.
- ⁴⁻⁷ Katımızdan bir buyrukla, her bilgelikli iş o gecede ayrılır. Doğrusu, Biz, Rabbinden bir acıma olarak elçiler göndermekteyiz. Eğer, kesin olarak biliyorsanız, doğrusu, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin eğiteni, işiten, bilen O'dur.
- ⁸ O'ndan başka tanrı yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbiniz, önceki babalarınızın da Rabbidir.
- ⁹ Hayır! Onlar şüphe içinde oyalanıyorlar.
- ¹⁰⁻¹¹ Göğün, insanları bürüyen apaçık bir duman getireceği günü gözetle; bu, acıtıcı bir azaptır.
- ¹² "Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır; artık biz inananlarız."
- ¹³⁻¹⁴ Nerede kaldı onlarda öğüt almak! Kendilerine açıklayan bir elçi gelmişti, sonra ondan yüz çevirmişler, "Öğretilmiş bir deli" demişlerdi.
- ¹⁵ Doğrusu, Biz sizden azabı az bir süre için kaldıracanız, doğrusu siz döneksiniz.
- ¹⁶ Onları pek büyük yakalayışla yakaladığımız gün, doğrusu biz karşılığını veririz
- ¹⁷ Ve andolsun, onlardan önce Firavun ulusunu denemiştik. Onlara değerli bir elçi gelmişti:
- ¹⁸ "Allah'ın kullarını bana verin. Doğrusu, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

- ¹⁹ Allah'a karşı üstün gelmeye kalkışmayın, doğrusu ben size apaçık güçlü bir kanıt getirdim.
- ²⁰ Doğrusu, ben, beni taşlamanızdan, benim de Rab-bim, sizin de Rabbiniz olana sığındım.
- ²¹ Bana inanmazsanız, hiç olmazsa, benden ayrılın."
- ²² "Bunlar, suçlu bir ulustur" diye Rabbine yalvardı.
- ²³ Kullarımı geceleyin yola çıkar; doğrusu izleneceksiniz.
- ²⁴ Denizi durgun iken bırak, doğrusu, onlar, suda boğulacak bir ordudur.
- ²⁵⁻²⁷ Orada nice bahçeler, pınarlar, ekinler, güzel konak-lar, eğlenip durdukları nimetler bırakmışlardı.
- ²⁸ Bu böyledir; onları başka bir ulusa bıraktık.
- ²⁹ Gök ve yer onlar için göz yaşı dökmedi, hem de ertelenmemişlerdi.
- ³⁰⁻³¹ Ve andolsun, İsrailoğullarını, doğrusu, savurganlar-dan kendini beğenmiş biri olan Firavun'un alçaltıcı azabından kurtardık.
- ³²⁻³³ Andolsun, Biz, bile bile âlemlere onları yeğledik. Onlara, her birinde açıkça bir deneyim bulunan, belgeler verdik.
- ³⁴⁻³⁶ Doğrusu, onlar, "Ölüm bir defadır, tekrar diriltilme-yeceğiz. Eğer doğru sözlü iseniz, bize babalarımızı getirsenize" derler.
- ³⁷ Bunlar mı daha üstün, yoksa Tübbâ ulusu ve onlar-dan öncekiler mi? Onları yok etmişsinizdir, doğrusu, onlar suçlu idiler.
- ³⁸ Ve Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları oyun olsun diye yaratmadık.
- ³⁹ Biz onları gerçekten yarattık, ancak çoğu bilmezler.

- ⁴⁰ Doğrusu, ayrışım günü, hepsinin bir arada buluna-
cağı gündür.
- ⁴¹ O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmaz, yardım
da görmezler.
- ⁴² Yalnız Allah'ın acıdığı kimseler bunların dışındadır.
O, doğrusu uludur, acıyandır.
- ⁴³⁻⁴⁶ Doğrusu, günahkârların yiyeceği zakkum ağacıdır;
karınlarında suyun kaynaması gibi kaynayan, erimiş
maden gibidir.
- ⁴⁷⁻⁵⁰ Suçluyu yakalayın, alevli ateşin ortasına sürükleyin,
sonra başına azap olarak kaynar su dökün. "Tat!
Doğrusu şerefli olan, değerli olan yalnız sendin!
Doğrusu işte bu şüphelenip durduğunuz şeydir."
- ⁵¹⁻⁵² Doğrusu, saygılı olanlar ise güvenli bir yerde, bah-
çelerde ve pınar başlarındadırlar.
- ⁵³ İnce ipekten ve parlak atlastan giyinerek karşılıklı
otururlar.
- ⁵⁴ Bu böyledir; onları güzel gözlülerle eşlendiririz.
- ⁵⁵ Orada, güven içinde olarak her yemişi isteyebilirler.
- ⁵⁶⁻⁵⁷ Orada, ilk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Rab-
bin, erdemiyle onları alevli ateşin azabından koru-
muştur. İşte büyük kurtuluş budur.
- ⁵⁸⁻⁵⁹ Ancak biz, anmaya çalışsınlar diye onu senin di-
linde kolaylaştırdık. Sen bekle, doğrusu, onlar da
beklemektedirler.

45. DİZ ÜSTÜ ÇÖKENLER / CÂSİYE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 37 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁴ Hâ, Mîm. Kitab'ın indirilmesi, güçlü ve bilge olan Allah'tandır. Doğrusu, göklerde ve yerde inananlara belgeler vardır. Ve sizin yaratılmanızda ve canlıların yayılmasında kesin bilgili ulusa belgeler vardır.
- ⁵ Gece ile gündüzün birbiri ardından gelmesinde, Allah'ın rızık vermek için gökten yağmur indirip, ölümden sonra yeri onunla diriltmesinde, rüzgârları yönetmesinde aklını kullanan ulusa belgeler vardır.
- ⁶ İşte sana gerçek olarak anlattığımız bunlar, Allah'ın belgeleridir. Artık Allah'tan ve O'nun belgelerinden sonra, hangi söze inanırlar?
- ⁷⁻⁸ Kendine okunan Allah'ın ilkelerini dinleyip, sonra onları hiç duymamış gibi büyüklük taslamakta direnen, pek yalancı ve günahkâr kişinin vay haline! Ona can yakıcı bir azabı müjdele.
- ⁹⁻¹¹ İlkelerimizden bir şey öğrendiğinde onu alaya alır. İşte, bunlara alçaltıcı bir azap ve ardından da cehennem vardır. Kazandıkları şeyler de, Allah'tan başka edindikleri dostlar da onlara bir fayda vermez. Büyük azap onlaradır. İşte, bu doğruluk göstergesidir. Rablerinin ilkelerini inkâr edenlere tiksindiren, can yakan bir azap vardır.
- ¹² Buyruğu gereğince gemilerin denizde yüzmeleri ve bolluğundan dilemeniz için, sizin için denize boyun eğdiren Allah'tır, belki artık şükredersiniz.
- ¹³ Göklerde olanların, yerde olanların hepsini size boyun eğdirmiştir. Doğrusu, bunlarda düşünen kimselere dersler vardır.

- ¹⁴ İnananlara söyle: “Allah’ın günlerini ummayan kimseleri bağışlasınlar. Çünkü O, bir ulusun yaptıklarına göre cezasını verecektir.”
- ¹⁵ Kim yararlı iş işlerse kendi yararınadır, kim kötülük yaparsa kendi zararınadır. Sonra Rabbinize döndürülürsünüz.
- ¹⁶ Ve andolsun, Biz İsrailoğullarına kitap, yargıçlık ve peygamberlik verdik, onları temiz şeylerle rızıklandırdık, onlara herkesten artık iyilikte bulunduk.
- ¹⁷ Bu konuda onlara açık belgeler verdik; ancak, kendilerine ilim geldikten sonra birbirini çekemezlikten ayrılığa düştüler. Rabbin, diriliş günü, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında, doğrusu, aralarında hükmedecektir.
- ¹⁸ Sonra, seni de bu konuda, açık bir yola koyduk, ona uy; bilmeyenlerin havalarına uyma.
- ¹⁹ Doğrusu onların, Allah’a karşı sana bir yararları olmaz. Doğrusu, haksızlık edenler birbirlerinin dostudurlar. Saygılı olanların dostu ise Allah’tır.
- ²⁰ Bu, insanlar için gönül açıcı belgeler, kesin bilen ulusa doğruluk göstergesi ve bir acımadır.
- ²¹ Yoksa, kötülük işleyen kimseler, yaşamlarında ve ölümlerinde, kendilerini inanan ve yararlı işler işleyen kimseler ile bir tutacağımızı mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!
- ²² Allah gökleri ve yeri gerçeğe göre yarattığı için, her cana kazandığının karşılığı verilir, onlara haksızlık edilmez.

- ²³ Heveslerini tanrı edineni gördün mü? Allah saptığını bilerek ona yol vermiş, kulağını ve kalbini mühürlemiş, gözünü de perdelemiştir. Ona Allah'tan başka kim doğru yol gösterebilir? Öyle ise, anmaya çalışmaz mısınız?
- ²⁴ “Hayatımız ancak dünyadakidir. Ölürüz ve yaşarız, bizi ancak zaman yok eder” derler. Onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur, sadece böyle sanırlar.
- ²⁵ Belgelerimiz onlara açık açık okunduğu zaman, “Doğru sözlü iseniz, babalarımızı getirin” demekten başka delilleri yoktur.
- ²⁶ De ki: “Size Allah hayat verir, sonra sizi öldürür, sonra sizi şüphe götürmeyen diriliş gününde toplar. Ama insanların çoğu bilmezler.”
- ²⁷ Göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. Saatin kurulduğu gün, işte o gün, saçmalayanlar ziyanda kalırlar.
- ²⁸ Her milleti diz üstü çökmüş görürsün. Her millet kendi kitabına çağrılır. Ve bugün size işlediklerinizin karşılığı verilecektir.
- ²⁹ Bu kitabımız size gerçeği söylüyor. Doğrusu, Biz yaptıklarınızı kaydediyorduk.
- ³⁰ İnanan ve yararlı işler işleyenlere gelince, Rableri onları acımasına alır. İşte bu, apaçık kurtuluştur.
- ³¹ İnkâr edenlere gelince; “İlkelerim size okunmamış mıydı? Ama, siz büyüklenip suçlu bir ulus olmuştunuz.
- ³² Doğrusu, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Ve Saatte şüphe yoktur” dendiği zaman, “Saat nedir? Bilmiyoruz, yalnız bir sanıda bulunuyoruz, kesin bir bilgimiz yoktur” derdiniz.

- ³³ İşlediklerinin kötülükleri kendilerine belli oldu ve onları alaya alıp durdukları şeyler kuşatıverdi.
- ³⁴ Onlara “Bugüne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi, Biz de bugün sizi unuttuk; varacağınız yer ateştir, yardımcılarınız da yoktur.
- ³⁵ Bu, Allah’ın ilkelerini alaya almanızdan ve dünya hayatının sizi aldatmış olmasından ötürüdür” denir. O gün, ne oradan çıkarılırlar, ne de özürleri dinlenir.
- ³⁶ Övgü, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi olan Allah’adır.
- ³⁷ Göklerde ve yerde büyüklük O’nundur, O, uludur, bilgedir.

46. KUM TEPELERİ / AHKÂF BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 35 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Hâ, Mîm.
- ² Bu Kitab’ın indirilmesi, ulu olan, bilge olan Allah’dandır.
- ³ Biz, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları, ancak gerçekten ve belirli bir süre için yarattık; inkâr edenler uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler.
- ⁴ De ki: “Allah’tan başka taptıklarınızı gördünüz mü? Yeryüzünden neyi yaratmışlar, bana göstersenize! Yoksa göklerde ortaklıkları mı vardır? Eğer doğru sözlü iseniz, bundan önceki bir kitabı veya bir bilgi kalıntısı varsa, bana getirin.”
- ⁵ Allah’ı bırakıp da diriliş gününe kadar cevap vermeyeceklerle yalvarandan daha sapkın kimdir? Ve onlar, bunların yalvarışlarından bile habersizdirler.

- ⁶⁻⁷ Ama, insanlar bir araya getirildikleri zaman tap-tıkları onlara düşman olur ve tapınmalarını reddederler. İlkelerimiz onlara açıkça okunduğu zaman, inkârcılar kendilerine gelen gerçek için, “Bu, apaçık bir büyüdür” derler.
- ⁸ Veya “Onu uydurdu” derler. De ki: “Eğer onu uydurdumsa, beni Allah’a karşı hiçbir şekilde savunamazsınız. Onun hakkında yaptığınız taşkınlıkları O daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda tanık olarak, O yeter. O bağışlayandır, acıyandır.”
- ⁹ De ki: “Ben elçilerin ilki değilim, bana da size de ne yapılacağını da bilmem; ben ancak bana vahyolunana uymaktayım; ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.”
- ¹⁰ De ki: “Eğer bu Allah katından ise ve siz de onu inkâr etmişseniz; İsrailoğullarından bir tanık da bunun böyle olduğuna tanıklık edip de inanmışken, siz yine de büyüklük taslarsanız, kendinize yazık etmiş olacağınızı görmez misiniz?” Doğrusu, Allah haksızlık eden ulusa doğru yol göstermez.
- ¹¹ İnkârcılar inananlar için, “Eğer bu iyi bir şey olsaydı, bizden öne geçemezlerdi” derler. Ne var ki doğru yola giremedikleri için de “Bu eski bir uydurmadır” derler.
- ¹² Bundan önce Musa’nın Kitabı bir önder ve bir acıma idi. Bu, haksızlık edenleri uyarmak ve güzel davrananları mutlulamak üzere Arap dilinde onaylanmış bir Kitap’tır.
- ¹³ Doğrusu, “Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra da dos-doğru olanlara hem korku yoktur, hem de onlar üzülmeyeceklerdir.
- ¹⁴ İşte onlar, işlediklerine bir karşılık olarak, içinde temelli kalacakları cennetliklerdir.

- ¹⁵ Biz insana, anne ve babasına karşı iyi davranmasını öğütleriz. Annesi, onu karnında zorluğa uğrayarak taşımış, onu güçlkle doğurmuştur. Taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürer. Sonunda insan ergenlik çağına erince ve kırk yaşına varınca, “Rab-bim! Bana ve anne babama verdiğin nimete şük-retmemi ve hoşnut olacağın yararlı bir iş yapmamı bana özendir. Soyumda bana dirlik ver; doğrusu, Sana yöneldim ve doğrusu, doğruya içtenlikle bağ-lananlardanım” demelidir.
- ¹⁶ İşte, işlediklerini en güzel şekilde kabul ettiğimiz ve kötülüklerini geçtiğimiz bu kimseler, cennetlik-ler arasındadırlar. Bu, kendilerine verilen doğru bir sözdür.
- ¹⁷⁻¹⁸ Annesine babasına, “Öf ikinizden! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken diriltileceğimi mi bana öğütlüyorsunuz?” diyen kimseye, ikisi Allah’a sığı-narak: “Sana yazıklar olsun! İnan! Doğrusu Allah’ın sözü gerçektir.” Bunun üzerine “Bu öncekilerin ma-sallarından başka bir şey değildir” der. İşte onlar kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan mil-letleri içinde sözün aleyhlerine gerçekleşeceği kim-selerdir. Doğrusu, onlar kaybedenlerdir.
- ¹⁹ İşlediklerine göre her birinin dereceleri vardır. O, her birine işlediklerini tam olarak öder ve kendileri-ne haksızlık yapılmaz.
- ²⁰ İnkârcılar ateşe sunuldukları gün: “Dünyadaki ha-yatınızda hoş ve güzel olan her şeyinizi yok ettiniz, onların zevkini çıkardınız; ama bugün, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çık-manızdan dolayı alçaltıcı bir azaba uğratılırsınız.”

- ²¹ Âd'ın kardeşini hatırla; Hani! Ondan önce ve sonra, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin" diyen nice uyarıcılar gelip geçmişken, Kumluk bölgesindeki ulusunu uyarmış, "Doğrusu, sizin için büyük günün azabından korkuyorum" demişti.
- ²² "Bizi tanrılarımızdan döndürmek için mi bize geldin? Doğru sözlülerden isen, bizi korkuttuğun şeyi başımıza getir" dediler.
- ²³ "Bilgi Allah katındadır; ben size, benimle gönderileni bildiriyorum, ancak ben sizin densizlik eden bir ulus olduğunuzu görüyorum" dedi.
- ²⁴⁻²⁵ Yoğun bir bulutun yayılarak düzlüklerine doğru yöneldiğini gördüklerinde, "Bu bulutlar bize yağmur yağdıracaktır" dediler. Hayır! O, acele beklediğiniz şeydir; can yakıcı azap veren bir rüzgardır; Rabbinin buyruğu ile her şeyi yok eder. Bunun üzerine evlerinden başka bir şey görünmez oldu. Biz, suçlu ulusu işte böyle cezalandırırız.
- ²⁶ Ve andolsun ki, onları, sizi yerleştirmediğimiz yerlere yerleştirmiştik. Onlara kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik; ama kulakları, gözleri ve kalpleri onlara bir fayda sağlamadı. Zira, Allah'ın belgelerini bile bile inkâr ediyorlardı, alaya aldıkları şeyler onları kuşatıverdi.
- ²⁷ Ve andolsun ki, çevrenizde bulunan birçok kenti yok ettik. Belki doğru yola dönerler diye ilkeleri türlü türlü anlatmışızdır.
- ²⁸ Öyleyse Allah yerine yakınlık sağlamak için edindikleri tanrılar kendilerine yardım etmeli değil miydi? Hayır! Ancak onlar yüzüstü bıraktılar. Çünkü bu, kendilerinin yalanıdır ve uydurup durdukları şeydir.

- ²⁹ Hani, Kur'an'ı dinlemek üzere cinlerden bir takımını sana yöneltmiştik. Onlar gelince, birbirlerine "Susun" dediler. Okuma bitince, her biri uyarıcı olarak uluslarına döndüler.
- ³⁰ Onlar "Ey ulusumuz! Doğrusu biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, gerçeği ve doğru yolu gösteren bir kitap dinledik.
- ³¹ Ey ulusumuz! Allah'a çağırana gidin ve ona inanın ki, Allah da sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi can yakıcı azaptan korusun" dediler.
- ³² Allah'a çağırana uymayan kimse kaçacak yer bulamaz. O'ndan başka dostları da bulunmaz; işte onlar apaçık sapkınlıktadırlar.
- ³³ Gökleri, yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de gücünün yeterli olduğunu görmezler mi? Evet! Doğrusu O'nun her şeye gücü yeter.
- ³⁴ İnkârcılar ateşe sunuldukları gün: "Bu gerçek değil miydi?" Onlar "Rabbimize andolsun ki, evet gerçekti" derler. O "İnkâr etmenizden ötürü azabı tadın" der.
- ³⁵ Elçilerden kararlı olanların dayandığı gibi sen de dayan; onlar için ivcenlik etme; onlar, kendilerine söz verileni gördükleri gün, günün sadece bir saati kadar kalmış gibi olurlar. Bildir! Hiç yoldan çıkmış ulusdan başkası yok edilir mi?

47. MUHAMMED BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 38 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Allah, inkârcıların ve kendisinin yolundan alıkoyanların işlerini boşa çıkarır.
- ² İnananların, yararlı işler işleyenlerin ve Rablerinden bir gerçek olarak Muhammed'e indirilene inananların kötülüklerini örter ve durumlarını düzeltir.
- ³ Bu böyledir. Çünkü inkârcılar saçma olana uymakta ve inananlar ise Rablerinden gelen gerçeğe uymaktadırlar. İşte, Allah insanlara kendi durumlarını böyle anlatır.
- ⁴ İnkârcılarla savaştığınızda boyunlarından vurun; sonunda onları güçsüz bıraktığınız zaman, onları esir alın; savaş sona erince, onları ya karşılıksız, ya da kurtarmalık ile salıverin; Allah dilemiş olsaydı, onları başka türlü cezalandırabilirdi. Bunun böyle olması, kiminizi kiminizle denemek içindir. Allah, kendi yolunda öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz.
- ⁵ Onları doğru yola eriştirir, durumlarını düzeltir.
- ⁶ Onları, kendilerine anlattığı cennete koyar.
- ⁷ Ey inananlar! Siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder, adımlarınızı sağlam bastırır.
- ⁸ İnkârcılar ise onmasınlar! Allah onların işlerini boşa çıkarır.
- ⁹ Bu, onların Allah'ın indirdiğini beğenmediklerinden ötürüdür, bunun için işlerini boşa çıkarmıştır.
- ¹⁰⁻¹¹ Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden önce olanların sonunun nasıl olduğuna bakmazlar mı? Allah onları yere geçirmiştir; inkârcılara da onların durumlarının benzeri vardır. Ancak Allah inananların dostudur. İnkârcıların ise dostu yoktur.

¹² Doğrusu, Allah, inanan ve yararlı işler işleyenleri içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. İnkâr edenlerin durakları ateş olduğu halde, zevklenirler ve davarlar gibi yerler.

¹³⁻¹⁴ Nice kentler seni sürüp çıkaran kentten daha kuvvetli iken onları yok ettik. Yardım edenleri de bulunmadı. Rabbinin katından açık bir belgesi olan kimse, kötü işi kendisine güzel gösterilen ve heveslerine uymuş olanlar gibi midir?

¹⁵ Saygılı olanlara söz verilen cennet şöyledir: Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları, süzme bal ırmakları vardır. Onlara orada her türlü meyve ve Rablerinden bağışlanma vardır. Bunların durumu, ateşte temelli kalan ve bağırsaklarını parça parça eden kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

¹⁶ Onların içinde seni dinleyenler vardır; sonra senin yanından çıkınca kendilerine ilim verilen kimselere, "Az önce ne demiştin?" diye sorarlar. Demek ki, bunların kalplerini Allah mühürlemiştir. Bunlar kendi heveslerine uyan kimselerdir.

¹⁷ Allah doğru yolu bulanların doğruluklarını artırır, onların saygın olmalarını sağlar.

¹⁸ İnkârcılar, Saatin kendilerine ansızın gelip çatmasını mı bekliyorlar. Şüphesiz, onun alâmetleri belirmiştir. Kendilerine gelip çatınca hatırlamaları neye yarar?

¹⁹ Bil ki, Allah'tan başka tanrı yoktur; hem kendinin, hem de inanmış erkek ve inanmış kadınların günahlarının bağışlanmasını dile. Allah, gezip dolaştığınız ve duracağınız yeri bilir.

- ²⁰⁻²¹ İnananlar, “Bir sure indirilmeliydi” derler. Fakat içinde savaş anlatılan kesin anlamlı bir sure inince, gönüllerinde hastalık olanların, ölgün baygın kimsenin bakışları gibi sana baktıklarını görürsün. Oysa, onlara itaat etmek ve uygun olanı söylemek yaraşırdı. İş ciddileşince Allah’a karşı doğruluk göstereselerdi, onların daha çok iyiliğine olurdu.
- ²² İş başına gelecek olsanız, yeryüzünde bozgunculuk yapmanız ve acıma duygularınızı parçalamanız beklenmez mi?
- ²³ İşte Allah’ın lanetlediği, sağır kıldığı ve gözlerini kör ettiği bunlardır.
- ²⁴ Bunlar Kur’an’ı iyiden iyiye düşünmezler mi? Yoksa gönülleri kilitli midir?
- ²⁵ Doğrusu kendilerine doğru yol belli olduktan sonra ardlarına dönenleri, şeytan baştan çıkarmış ve onlara ümit vermiştir.
- ²⁶ Bu, doğrusu Allah’ın indirdiğini beğenmeyen kimselerin, “Biz bazı işlerde size itaat edeceğiz” demelerindendir. Allah onların gizlediklerini bilir.
- ²⁷ Melekler onların yüzlerine ve kıçlarına vurarak canlarını alırken durumları nice olur?
- ²⁸ Bu, Allah’ı öfkелendiren şeye uymaları ve O’nun hoşnutluğunu iğrenmiş olmalarından ötürüdür. Allah da onların işlerini boşa çıkarmıştır.
- ²⁹ Yoksa, Allah’ın gönüllerinde hastalık olanların kinlerini dışarı vurmayaacağını mı sandılar?

- ³⁰ Eğer Biz dileseydik, onları sana gösterirdik; sen de onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki, sen onları söyleyişlerinin ezgisinden de tanırsın; Allah işlediklerinizi bilir.
- ³¹ Andolsun, sizi, içinizden çaba gösterenleri ve dayananları meydana çıkarana ve haberlerinizi açıklayana kadar, kuşkusuz deneyeceğiz.
- ³² Doğrusu, inkârcılar, Allah yolundan alıkoyanlar ve doğruluk göstergesi kendilerine belli olduktan sonra elçiye karşı gelenler, Allah'a hiçbir zarar veremezler. O, onların işlerini boşa çıkaracaktır.
- ³³ Ey inananlar! Allah'a itaat edin, elçiye itaat edin; işlerinizi boşa çıkarmayın.
- ³⁴ Doğrusu inkâr edip, Allah yolundan alıkoyanları, sonra da inkârcı olarak ölenleri Allah bağışlamayacaktır.
- ³⁵ Sizler daha üstün iken gevşemeyin ki, barış istemek zorunda kalmayasınız. Allah sizinle beraberdir; sizin işlerinizi eksiltmeyecektir.
- ³⁶ Doğrusu, dünya hayatı oyun ve oyalanmadır. Eğer inanır ve saygılı olursanız, O size ödüllerinizi verir ve O sizin mallarınızı istemez.
- ³⁷ Eğer, sizden onları isteyip de sizi zorlasaydı, cimrilik ederdim. O da kinlerinizi ortaya çıkarırdı.
- ³⁸ İşte, sizler Allah yolunda sarfetmeye çağrılan kimselersiniz. Kiminiz cimrilik yapıyor, ama, cimrilik yapan bilsin ki, ancak kendine karşı cimrilik etmiş olur. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer, yüz çevirirseniz, sizin gibi olmayacak başka bir ulusu yerinize getirir.

48. AÇILIM / FETİH BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 29 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Doğrusu, Biz sana apaçık bir açılım sağlamışızdır.
- ² Allah böylece, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar, sana olan nimetini tamamlar, sana doğru yol gösterir.
- ³ Ve Tanrı yüce bir yardımla sana yardım eder.
- ⁴ İnançlarına inanç katarak inananların gönüllerine güven indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah bilendir, bilge olandır.
- ⁵ O, inanan erkekleri ve inanan kadınları, içinde temelli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar, onların kötülüklerini örter. Allah katında büyük başarı işte budur.
- ⁶ Allah'a kötü sanıda bulunan ikiyüzlü erkeklere ve ikiyüzlü kadınlara, ortak koşan erkeklere ve ortak koşan kadınlara Allah azap eder; kötülük onları her yerden kuşatır. Allah onlara öfkelenmiş, onları lanetlemiş ve cehennemi onlara hazırlamıştır. Ne kötü gidiş yeridir!
- ⁷ Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, ulu olandır, bilge olandır.
- ⁸ Doğrusu, seni tanık, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.
- ⁹ Siz de Allah'a ve elçisine inanasınız, ona yardım edesiniz ve ona saygılı olasınız ve O'nu sabah akşam arı tutasınız.

- ¹⁰ Doğrusu sana el verenler, Allah'a el vermiş olurlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Verdiği sözden dönen, ancak kendi zararına dönmüş olur. Allah'a verdiği andı yerine getirene, O, büyük ödül verecektir.
- ¹¹ Bedevilerin savaştan geri kalmış olanları sana, "Bizi mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu, bizim bağışlanmamızı dile" diyecekler. Gönüllerinde bulunmayanı dilleriyle söylerler. Onlara de ki: "Allah size bir zarar gelmesini dilerse, yahut bir fayda elde etmenizi dilerse, O'na karşı kimin gücü bir şeye yeter? Kaldı ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır."
- ¹² Hayır! Ancak siz, elçinin ve inananların, ailelerine bir daha dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu, gönüllerinize güzel görünmüştü de, kötü sanıda bulunmuştunuz. Yok olacak bir ulustunuz.
- ¹³ Allah'a ve elçisine kim inanmamışsa, bilsin ki, doğrusu Biz, inkârcılar için cehennemi hazırlamışızdır.
- ¹⁴ Göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah'ındır. O dileyeni bağışlar, dileyene azap eder. Allah bağışlayanıdır, acıyandır.
- ¹⁵ Savaştan geri kalmış olanlar, siz ganimetleri almaya giderken, "Bırakın, biz de sizinle gelelim" diyeceklerdir. Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: "Peşimizden gelmeyeceksiniz; Allah sizin için önceden böyle buyurmuştur." "Hayır! Bizi çekemiyorsunuz" diyecekler. Hayır! Ancak, onlar pek az anlayan kimselerdir.

- ¹⁶ Bedevilerden geri kalmış olanlara de ki: “Pek güçlü bir ulusa karşı, onlar doğruya içtenlikle boyun eğene kadar savaşmaya çağrılacaksınız. Eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ödül verir, ama daha önce döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız, sizi can yakan bir azaba uğratar.”
- ¹⁷ Ancak, köre bir sorumluluk yoktur; topala da sorumluluk yoktur, hastaya da sorumluluk yoktur. Kim Allah’a ve elçisine itaat ederse, O, onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim yüz çevirirse, onu can yakıcı azaba uğratar.
- ¹⁸⁻¹⁹ Andolsun Allah, ağaç altında sana el verirken inananlardan hoşnut olmuştur. Gönüllerinde olanı da bildiği için onlara güven vermiş, onlara yakın bir zafer ve ele geçirecekleri bol ganimetler bahşetmiştir. Allah güçlü olandır, bilge olandır.
- ²⁰ Allah size, ele geçireceğiniz bol bol ganimetler söz vermiştir. İnananlar için bir belge olması, size doğru yol göstermesi için bunları size hemen vermiş ve insanların ellerini üzerinizden çektirmiştir.
- ²¹ Bundan başka, sizin gücünüzün yetmediği, şüphesiz Allah’ın sizin için kuşattıkları da vardır. Allah’ın gücü her şeye yetendir.
- ²² İnkâr edenler sizinle savaşsalar, arkalarına dönüp kaçarlar. Sonra bir dost ve yardımcı da bulamazlar.
- ²³ Allah’ın önceden geçmişlere de uyguladığı yasası budur. Allah’ın yasasında değişiklik bulamazsın.

- ²⁴ Sizi onlara üstün kıldıktan sonra, Mekke bölgesinde onların ellerini sizden sizin ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah yaptıklarınızı görendir.
- ²⁵ Onlar, sizi Saygın Mescit'ten ve bekletilen kurbanları yerlerine gitmekten alıkoyan inkârcılardır. Eğer tanımadığınız inanmış erkeklerle inanmış kadınları bilmeden ezmekten dolayı size bir leke gelecek olmasaydı; Allah dileyeni rahmetine koyar. Eğer ayırt edilebilmiş olsalardı, inkâr edenleri andolsun can yakıcı bir azaba uğrattırdık.
- ²⁶ Hani, inkârcılar çalımlı bilgisizliğin çalımlı kılınca, Allah da elçisine ve inananlara güvenini indirdi; onların saygınlık sözünü tutmalarını sağladı. Onlar, bu söze layık ve ehil kimselerdi. Allah her şeyi bilmektedir.
- ²⁷ Andolsun ki, Allah gerçekten elçisine rüyasını doğruladı. Andolsun, Allah dilerse, siz güven içinde başlarınızı tıraş etmiş veya saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Saygın Mescid'e gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bilir. Size, bundan başka, yakın bir zamanda bir zafer verecektir.
- ²⁸ Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, elçisini doğruluk göstergesi ve hak din ile gönderen O'dur. Tanık olarak Allah yeter.

²⁹ Muhammed Allah'ın elçisidir. O'nun beraberinde bulunanlar inkârcılara karşı sert, birbirlerine merhametlidirler. Onları, Allah'tan bolluk ve hoşnutluk dileyerek rükûa varırken, secde ederken görürsün. Onların belirtileri, secde etmenin yüzlerindeki izidir. İşte bu, Tevrat'taki örnekleridir. İncil'de ki örnekleri şöyledir: Onlar filizini çıkarmış, güçlenmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ekincilerin hoşuna giden ekin gibi olup, bunlarla inkârcıları öfkelerendirir. Allah, inanan ve yararlı işler işleyenlere, bağışlama ve büyük ödül sözü vermiştir.

49. ODALAR / HUCURAT BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 18 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey inananlar! Allah'tan ve elçisinden öne geçmeyin. Allah'a saygılı olun, doğrusu Allah işitir ve bilir.
- ² Ey inananlar! Seslerinizi, peygamberin sesini bastıracak şekilde yükseltmeyin. Farkına varmadan, işlediklerinizin boşa gitmemesi için, peygambere birbirinize bağırdığınız gibi yüksek sesle bağırmayın.
- ³ Doğrusu, seslerini Allah'ın elçisinin yanında kısıan kimseler, gönüllerini Allah'ın saygıyla sınıdığı kimselerdir. Onlara bağışlanma ve büyük ödül vardır.
- ⁴ Doğrusu, sana odaların ötelerinden seslenenlerin çoğu akli ermeyen kimselerdir.

- ⁵ Eğer onlar, sen kendilerinin yanına çıkıncaya kadar dayansalardı, şüphesiz, onlar için daha iyi olurdu. Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁶ Ey inananlar! Eğer yoldan çıkmışın biri size bir haber getirirse onun iç yüzünü araştırın, yoksa, bilmeden bir ulusa çatarsınız da, sonra yaptığınıza pişman olursunuz.
- ⁷⁻⁸ Bilin ki, içinde Allah'ın elçisi bulunmaktadır. Eğer o, birçok işlerde size uymuş olsaydı, şüphesiz, kötü duruma düşerdiniz; ama, Allah size imanı sevdirmiş, onu gönüllerinizde süslemiştir. İnkârcılığı, yoldan çıkmayı ve başkaldırmayı size iğrenç göstermiştir. İşte bunlar, Allah katından bir bolluk ve nimet sayesinde doğru yolda bulunanlardır. Allah bilendir, bilgedir.
- ⁹ Eğer, inananlardan iki topluluk birbirleriyle savaşarlarsa aralarını düzeltiniz. Eğer, biri diğeri üzerine saldırırsa, saldıranlarla Allah'ın buyruğuna dönmelerine kadar savaşınız. Eğer dönerlerse, aralarını adaletle bulunuz ve denkserleştiriniz, şüphesiz, Allah denkserleştirenleri sever.
- ¹⁰ Kuşkusuz inananlar kardeşirler, öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin; Allah'ı sayın ki, size acınsın.
- ¹¹ Ey inananlar! Bir ulus diğer bir ulusu alaya almasın, belki de onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar, belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi kınamayın, birbirinizi takma adla çağırmayın; inandıktan sonra yoldan çıkmış olmak kötüdür! Tövbe etmeyenler, işte onlar kırıyıcı olanlardır.

- ¹² Ey inananlar! Sanıda bulunmaktan çokça sakının, doğrusu sanının bir kısmı günahtır. Gizlilikleri araştırmayın, kimse kimseyi çekirtmesin, hangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır? Ona iğrenirsiniz değil mi? Allah’a saygılı olun, doğrusu Allah tövbeleri daima kabul edendir, acıyandır.
- ¹³ Ey insanlar! Doğrusu, Biz sizleri bir erkek ve bir dişiden yarattık. Sizi budunlar ve boylar olarak ayırdık ki, birbirinizi tanıyasınız. Doğrusu Allah katında en değerliniz, en saygılı olanınızdır. Doğrusu Allah bilendir, haberdardır.
- ¹⁴ Bedeviler “İnandık” dediler. De ki: “İnanmadınız, ancak ‘müslüman olduk’ deyin”; iman henüz gönüllerinize yerleşmedi. Eğer Allah’a ve elçisine itaat ederseniz, işlediklerinizden Allah bir şey eksiltmez; doğrusu, Allah bağışlar, acır.”
- ¹⁵ Doğrusu, inançlılar, ancak Allah’a ve elçisine inanan, sonra şüpheye düşmeyen; Allah uğrunda mallarıyla, canlarıyla uğraş verenlerdir. İşte bunlar doğru olanlardır.
- ¹⁶ De ki: “Allah’a mı dininizi öğreteceksiniz? Oysa, Allah göklerde olanları da, yerde olanları da bilir, Allah her şeyi bilendir.”
- ¹⁷ Müslüman olmalarını sana bir iyilik sayıyorlar. De ki: “Müslüman olmanızı bana bir iyilik saymayın. Ancak eğer doğru iseniz, Allah sizi imana erİştirmesiyle size iyilik etmiştir.”
- ¹⁸ Doğrusu, Allah göklerin ve yerin görünmeyenini bilir. Allah yaptıklarınızı görür.

50. KAF BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 45 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kaf; Şanlı Kur'an'a andolsun ki!
- ²⁻³ Hayır! İnkârcılar aralarından bir uyarıcının gelmesine şaşılar da, "Bu şaşılacak bir şey; öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman dirilecek miyiz? Bu uzak bir dönüşür" dediler.
- ⁴ Onlardan nelerin toprağa karıştığını biliyoruz. Katımızda koruyan bir kitap vardır.
- ⁵ Hayır! Onlar, gerçek kendilerine gelince onu yalanladılar; karmakarışık bir durumun içindedirler.
- ⁶ Onlar, üstlerindeki göğü nasıl yapmışız ve süslemişiz bakmazlar mı? Onda hiçbir çatlak da yoktur.
- ⁷⁻⁸ Yönelen her kula gösterip, hatırlatma olarak yer yüzünü yaydık, oraya sarsılmaz dağlar yerleştirdik, orada gönlü açan her çiftten yetiştirdik.
- ⁹⁻¹¹ Kullara rızık olmak üzere, gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler, biçilecek taneli ekinler, küme küme tomurcukları olan boylu hurma ağaçları yetiştirdik. O su ile ölü yeri dirilttik. İşte, insanların dirilmesi de böyledir.
- ¹² Onlardan önce Nuh'un ulusu, Ress'liler,
- ¹³ Semûd, Âd, Firavun ve Lut'un kardeşleri,
- ¹⁴ Eykeliler ve Tübbâ ulusu da yalanlamışlardı; bunların hepsi elçileri yalanlamışlardı da artık sözüm gerçek oldu.
- ¹⁵ Biz, ilk yaratışta yorulduk mu? Hayır! Onlar yenisinden yaratılma konusunda kuşku içindedirler.

- ¹⁶ Andolsun, insanı Biz yarattık, kendi kendine ne fısıldadığını biliriz; Biz ona şah damarından daha yakınız.
- ¹⁷ Hani, onun sağında ve solunda oturan iki alıcı yaptıklarını yazar.
- ¹⁸ Söylediği her sözü gözleyen biri bulunur.
- ¹⁹ Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir, işte bu, senin öteden beri kaçtığın şeydir.
- ²⁰ Sûra üfürülür, işte bu, söz verilen gündür.
- ²¹⁻²² Herkes, kendisiyle beraber bir sürücü ve tanıkla gelir. Andolsun, sen bundan dalgındın, artık senden perdeni kaldırdık, bugün artık görüşün keskindir.
- ²³ Yanındaki der: “İşte bu, yanımda hazırdır.”
- ²⁴⁻²⁶ “Saldıran, şüpheye düşüren, Allah’ın yanında başka tanrı benimseyen ve iyiliklere devamlı engel olan her inatçı inkârcıyı cehenneme atın, onu çetin azaba ikiniz sokun.”
- ²⁷ Arkadaşı “Rabbimiz! Ben onu azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapkınlıktaydı” der.
- ²⁸⁻²⁹ Benim katımda çekişmeyin, sizi önceden uyarmıştım. Benim katımda hüküm değişmez; Ben kullara asla haksızlık etmem.
- ³⁰ Cehenneme, “Doldun mu?” dediğimiz gün, o “Daha var mı” der.
- ³¹ Uzakta olmayan cennet saygılı olanlara yaklaştırılır.
- ³²⁻³⁴ İşte, pek yönelen, koruyan, görünmeyende Rahman’a bilerek saygılı olan ve pişman bir gönülle O’na gelen herkese verilen söz budur. Oraya esenlikle girin. İşte bu, sonsuzluk günüdür.
- ³⁵ Orada dilediklerini bulurlar. Katımızda dahası da vardır.

- ³⁶ Bunlardan önce, kendilerinden daha zorba olan nice nesilleri yok etmişizdir. Sığınacak bir yer var mı? diye ülkeleri dolaşıp durmuşlardı.
- ³⁷ Doğrusu, bunda akli olana veya tanık olarak kulak verene bir öğüt vardır.
- ³⁸ Andolsun, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı aşamada yarattık ve Biz bir yorgunluk da duymadık.
- ³⁹ Söylediklerine dayan; Rabbini, güneşin doğmasından önce ve batışından önce överek yücelt.
- ⁴⁰ Gecenin bir vaktinde ve secdelerin artlarından O'nu yücelt.
- ⁴¹ Bir çağırıcının yakın bir yerden çağıracağı güne kulak ver.
- ⁴² Gerçekten çığlığı duydukları gün, işte o gün, diriliş günüdür.
- ⁴³ Doğrusu, Biz diriltiriz, öldürürüz, dönüş ancak Bize'dir.
- ⁴⁴ Yer yarıp hızla koşuşacakları günde, onları bir araya getirmek Bize kolaydır.
- ⁴⁵ Onların dediklerini Biz daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde zor kullanacak değilsin, verdiğim sözden korkanlara Kur'an'ı hatırlat.

51. SERPENLER / ZÂRİYÂT BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 60 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁶ Serip serpenlere, ağırlık taşıyanlara, kolaylıkla akanlara ve iş bölümü yapanlara andolsun, ancak size söz verilen gerçektir. Doğrusu yargı günü de gelecektir.

- 7-8 İçinde yörüngeler bulunan göge andolsun ki, doğrusu siz değişik görüştesiniz.
- 9-12 Bundan, döndürülebilecek kimseler ayartılıp döndürülür. Boş sanıda bulunan, şaşkınlık içinde dalgın kalanların canları çıksın! Yargı gününün zamanını sorarlar.
- 13 O, kendilerinin ateşte denenecekleri gündür.
- 14 Denenmenizi tadın, işte acele beklediğiniz bu idi.
- 15-17 Doğrusu, saygılı olanlar, Rablerinin kendilerine verdiğini almış olarak, bahçelerde ve pınar başlarında dırlar. Doğrusu ondan önce iyi davrananlardı. Onlar geceleri az uyuyanlardı.
- 18 Seher vakitlerinde bağışlanma dilerlerdi.
- 19 Onların mallarında isteyen ve istemeyen yoksul olanın hakkı vardır.
- 20-21 Kesin bilgi sahibi olanlara, yeryüzünde ve kendi içinizde nice belgeler vardır; hâlâ görmüyor musunuz?
- 22 Rızkınız da size söz verilen de göktedir.
- 23 Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, doğrusu o sizin konuşmanız kadar gerçektir.
- 24 İbrahim'in ağırlanan konuklarının olayı sana ulaştı mı?
- 25 Onlar, onun yanına girip, "Esenlik!" demişlerdi. O da "Esenlik!" demişti; "Tanınmayan bir topluluk!"
- 26-27 Hemen ailesinin yanına sıvışıp semiz bir buzağı getirmiş. Onların önüne sürüp, "Yemez misiniz?" demişti.
- 28 Yemediklerini görünce, onlardan endişeye düştü; 'korkma!' dediler ve ona bilgin bir oğul müjdelediler.
- 29 Bunun üzerine karısı telaşlı bir sesle geldi ve yüzünü şamarlayarak, "Kısır bir kocakarı!" dedi.
- 30 Ona "Sana böyledir, Rabbin söylemiştir; doğrusu, O, bilgedir, bilgindir" dediler.

- ³¹ “Ey elçiler! Göreviniz nedir?”
- ³²⁻³⁴ “Doğrusu biz savurgan, suçlu bir ulusun üzerine, Rabbinin katından işaretli çamurdan taşlar göndermekle görevlendirildik” dediler.
- ³⁵⁻³⁶ Bunun üzerine, suçlu toplumun arasında bulunan inançlıları çıkardık. Zaten orada, içtenlikle boyun bükenerden sadece bir ev halkı bulduk.
- ³⁷⁻³⁸ Can yakıcı azaptan korkanlar için, orada bir işaret bıraktık. Hani! Musa’ya gelince, onu apaçık bir kanıtla Firavuna göndermiştik.
- ³⁹ O, gücüne dayanarak yüz çevirip, “bir büyücüdür” veya “bir delidir” dedi.
- ⁴⁰ Sonunda onu ve ordularını yakalayıp denize attığımızda o yeriniyordu.
- ⁴¹⁻⁴² Hani, Âd’a gelince onların üzerine, uğradığı hiçbir şeyi bırakmayıp, toza çeviren kuru bir rüzgar gönderdik.
- ⁴³ Hani, Semûd’a gelince, onlara, bir süreye kadar zevklenin denmişti.
- ⁴⁴ Onlar, Rablerinin buyruğundan çıkmışlardı, bunun üzerine onları gözleri göre göre yıldırım çarptı.
- ⁴⁵ Ayağa kalkacak güçleri kalmadı, yardım da görmediler.
- ⁴⁶ Daha önce de Nuh ulusu; doğrusu onlar da yoldan çıkmış bir ulustu.
- ⁴⁷ Göğü, gücümüzle Biz kurduk; doğrusu, Biz onu genişletmekteyiz.
- ⁴⁸ Yeryüzünü Biz yaydık, ne güzel düzleyiciler.
- ⁴⁹ Anmaya çalışırsınız diye her şeyi çift çift yaratmışızdır.
- ⁵⁰ Öyleyse Allah’a kaçın, doğrusu ben size açık bir uyarıcıyım.
- ⁵¹ Allah’la beraber başkasını tanrı kılmayın, doğrusu ben O’ndan size açık bir uyarıcıyım.

- 52 İşte böyle, onlardan öncekilere herhangi bir elçi gelince, “Bir büyücüdür” veya “Bir delidir” derlerdi.
- 53 Birbirlerine bunu mu önerdiler? Hayır! Onlar azgın bir ulustur.
- 54 Onlardan yüz çevir; sen kınanacak değilsin.
- 55 Hatırlat! Doğrusu hatırlatma inananlara fayda sağlar.
- 56 Cinleri ve insanları ancak Bana tapmaları için yaratmışımdır.
- 57 Onlardan bir rızık istemem; Beni doyurmalarını da istemem.
- 58 Doğrusu, rızıklandıran sağlam güç sahibi olan, Allah’tır.
- 59 Doğrusu haksızlık edenlerin, arkadaşlarının payları kadar payları vardır; Benden ivedilik istemesinler.
- 60 Kendilerine söz verilen günde, vay o inkâr edenlere!

52. DAĞ / TÛR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 49 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-7 Dağa, yayılmış ince deri üzerine yazılmış Kitab’a, bayındır olan eve, yükseltilmiş tavana, kabaran denize andolsun ki, doğrusu, Rabbinin azabı hiç şüphesiz gelecektir.
- 8 Onu savacak yoktur.
- 9-12 Göğün sarsıldıkça sarsılacağı, dağların yürüdükçe yürüyeceği gün; işte o gün, daldıkları yerde oyalanıp yalanlayanlara yazık olacak!
- 13-14 Cehennem ateşine itilip kakıldıkları gün: İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur.

- 15-16 Bu, bir büyü müdür? Yoksa siz görmüyor musunuz? Yaslanın ateşe, dayansanız da, dayanmasanız da, artık birdir; ancak işlediklerinizin karşılığıyla cezalanıyorsunuz.
- 17-18 Doğrusu, saygılı olanlar, Rablerinin kendilerine verdikleriyle zevk alarak cennetlerde ve nimetler içindedirler. Rableri onları alevli ateş azabından korumuştur.
- 19-20 İşlediklerinizden ötürü sıralanmış tahtlara yaslanarak ağır tadıyla yiyin için. Onları güzel iri gözlülerle eşlendiririz.
- 21 İnanan ve soyları da inançta kendilerine uyan kimselere soylarını da katarız. Onların işlediklerinden hiçbir şey eksiltmeyiz. Herkes kazancına bağlıdır.
- 22 Onlara dilediklerinden meyve ve et sunarız.
- 23 Orada, saçma söyletmeyen ve günaha sokmayan kadeh çekişirler.
- 24 Sedefteki inciler gibi olan gençleri yanlarında dolaşırlar.
- 25 Birbirlerine dönüp soruşurlar.
- 26-28 “Doğrusu, bundan önce ailemizin yanında bile korku içindeydik, Allah lütfedip bizi kavurucu azaptan korudu. Doğrusu, bundan önce de O’na yalvarıyorduk, doğrusu, O iyilik yapandır, acıyandır” derler.
- 29 Artık hatırlat! Rabbinin nimetiyle sen, ne kâhinsin, ne de delisin.
- 30 Yoksa, senin için “Şairdir, onun için zamanın olaylarını gözlüyoruz” mu derler?
- 31 De ki: “Gözetleyin; doğrusu, ben de sizinle beraber gözetleyenlerdenim.”

- ³² Bunu onlara akılları mı buyuruyor? Yoksa, onlar azgın bir ulus mudur?
- ³³⁻³⁴ Yahut, “Onu kendi uydurdu” mu? diyorlar. Hayır! İnanmıyorlar! Eğer, doğru iseler, benzeri bir söz meydana getirsinler.
- ³⁵⁻³⁶ Onlar, yaratan olmaksızın mı yaratıldılar? Ya da yaratanlar kendileri midir? Yoksa, gökleri ve yeri kendileri mi yarattı? Hayır! Kesinlikle bilmiyorlar.
- ³⁷⁻³⁸ Yahut da, Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa, onlar mı işe hâkimdirler? Yoksa, üzerine çıkıp dinledikleri bir merdivenleri mi vardır? Öyleyse, dinleyenleri açık bir kanıt getirsinler.
- ³⁹ Yoksa, kızlar O’nun da, oğullar sizin, öyle mi?
- ⁴⁰ Yahut, sen onlardan bir ücret istiyorsun da, onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?
- ⁴¹ Veya görülmeyeni bilmek kendilerindedir de, onlar mı yazıyorlar?
- ⁴² Yoksa, bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Oysa, asıl tuzığa düşecek olanlar inkârcılardır.
- ⁴³ Yoksa, Allah’tan başka bir tanrıları mı vardır? Allah, onların ortak koşmalarından arıdır.
- ⁴⁴ Gökten düşen bir parça görseler, “Bulut kümesidir” derler.
- ⁴⁵⁻⁴⁶ Çarpılacakları güne ulaşmalarına kadar onları bırak. O gün, tuzakları kendilerine bir fayda vermez, yardım da görmezler.
- ⁴⁷ Doğrusu, haksızlık edenlere bundan başka da azap vardır, ancak onların çoğu bilmezler.
- ⁴⁸ Rabbinin hükmüne dayan; doğrusu sen, Bizim gözetlememiz altındasın, kalktığında Rabbinin överek an.
- ⁴⁹ Geceleyin ve yıldızlar sönerken de O’nu arı tut.

53. YILDIZ / NECM BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 62 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-4 Kaydığı zaman yıldız andolsun ki, arkadaşınız sapmamış ve yanılmamıştır. O havadan, mantıksız konuşmaz. O, ancak bildirilen bir vahiydir.
- 5-9 Onu çok güçlü, sağlam kavrayışlı olan öğretmiştir; en yüksek ufukta iken doğruluvermiş, sonra yaklaşmış ve aşağı inmiştir; araları iki yay aralığı kadar, belki daha da yakın olmuştur.
- 10-12 O anda kuluna bildireceğini bildirdi. Gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı. Onun gördüğü şey hakkında kendisi ile tartışacak mısınız?
- 13-17 Andolsun ki, onu görme sınırının sonunda, başka bir inişinde de görmüştü. Barınılacak bahçe onun yanındadır. O sınırı kaplayan ne ise, kaplamıştı. Gözü ne kaydı, ne de onu aştı.
- 18-21 Andolsun ki, o, Rabbinin en büyük belgelerinden kimini gördü. Şimdi, Lât, Uzzâ ve diğer üçüncüleri olan Menât'ı gördünüz mü? Erkekler sizin de, dişiler O'nun mu?
- 22 Öyleyse bu haksız bir paylaşımdır.
- 23 Bunlar sizin ve babalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir. Allah onları destekleyen bir kanıt indirmemiştir. Onlar sadece sanıya ve canlarının istediğine uymaktadırlar. Ve andolsun, onlara Rablelerinden doğruluk göstergesi gelmiştir.
- 24 Ya da insanın umduğu şey kendisinin midir?
- 25 Ne var ki, son olan da, ilk olan da Allah'ındır.
- 26 Allah'ın dilediğini ve hoşnut olduğunu bilmeden, göklerde bulunan nice melekler kimseye yardım edemezler.

- ²⁷ Doğrusu, ahirete inanmayanlar, meleklere dişi ismi verirler.
- ²⁸ Oysa onların bu hususta bir bilgileri yoktur, sadece sanıya uyarlar. Doğrusu, sanı ise gerçekten yana bir şey sağlamaz.
- ²⁹ Bizi anmaktan yüz çevirenlere ve dünya hayatından başka bir şey istemeyenlere aldırma.
- ³⁰ Bu, onların ulaştıkları bilgidir. Doğrusu, Rabbin yolundan sapmış olanı pek iyi bilir ve doğru yolda olanı da çok iyi bilir.
- ³¹⁻³² Göklerde olanlar ve yerde olanlar Allah'ındır ki, O, kötülük yapanlara işlerinin karşılığını verir; iyi davrananlara, büyük günahlardan ve hayasızlıklardan kaçınanlara, küçük kusurları bir yana, işledikleri güzelliklere daha güzeliyle karşılığını verir. Doğrusu, Rabbinin bağışlaması geniştir. Sizi yerden var ederken ve siz annelerinizin karınlarında cenin halinde olduğunuzda, sizleri çok iyi bilen O'dur. Kendinizi temize çıkarmayın. O saygılı olanı çok iyi bilir.
- ³³⁻³⁴ Yüz çevireni ve malından biraz verip sonra vazgeçeni gördün mü?
- ³⁵ Görülmeyenin bilgisi yanında da, o mu görüyor?
- ³⁶⁻³⁷ Yoksa Musa'nın ve sözünü yerine getiren İbrahim'in kitaplarında olanlar kendisine bildirilmedi mi?
- ³⁸ Sorumluluk taşıyan kimse başkasının sorumluluğunu yüklenmez.
- ³⁹ İnsanın ancak çalıştığına hakkı vardır.
- ⁴⁰ Şüphesiz, onun çalışması görülecektir.
- ⁴¹ Sonra ona, dolu dolu karşılığı verilecektir.
- ⁴² Doğrusu, sonunda Rabbine varılacaktır.
- ⁴³ Güldüren de, ağlatan da O'dur.
- ⁴⁴ Dirilten de, öldüren de O'dur.

- 45-46 “Doğrusu, atmık atıldığında oğulcuktan erkek ve dişi çiftini de yaratan O’dur.”
- 47 “Doğrusu, öbür yaratma da O’nundur.”
- 48 “Doğrusu, zengin eden ve varlıklı kılan da O’dur.”
- 49 “Doğrusu, Ak Yıldızın Rabbi O’dur.”
- 50-51 İlk Âd’ı ve Semûd’u yok edip, geri bırakmayan O’dur.
- 52 Daha önceki Nuh ulusunu da; doğrusu onlar çok haksızlık eden ve pek azgın kimselerdi.
- 53-54 Altüst olmuş kasabaları yere batıran, onları örttükçe örten O’dur.
- 55-62 Rabbinin iyiliklerinden hangisini tartışıyorsun? İşte bu da, ilk uyarılardan bir uyarandır. Yaklaşacak olan yaklaşmıştır. Onu Allah’tan başka ortaya koyacak yoktur. Bu söze mi şaşıyorsunuz? Gülüyorsunuz da, ağlamıyorsunuz. Ve şaşkınca eğleniyorsunuz. Artık Allah için yere kapanın ve tapının.

54. AY / KAMER BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 55 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-2 Saat yaklaşp, ay yarılıp bir belge görünce yüz çevirirler de “Süregelen bir büyü” derler.
- 3 Yalanlarlar da kendi heveslerine uyarlar. Oysa her iş yerli yerinedir.
- 4-5 Andolsun ki, içlerinde çekinilecek üstün, bilgelik bulunan haberler onlara gelmiştir. Ancak uyarmalar fayda vermiyor.
- 6 Öyleyse çağırın, bilinmeyen korkunç bir şeye çağırıldığı gün onlardan yüz çevir.

- ⁷⁻⁸ Başlarını eğip, gözlerini çağırıcıya diken dağınık çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. İnkârcılar “Bu zorlu bir gündür” derler.
- ⁹ Bunlardan önce Nuh’un ulusu da yalanladı. Hem kulumuzu yalanlamışlar, hem de delidir demişlerdi. Konuşması da yasaklanmıştı.
- ¹⁰⁻¹² O da “Ben yenildim, bana yardım et” diye Rabbine yalvarmıştı. Biz de bunun üzerine göğün kapılarını boşanan sularla açtık. Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık; her iki su, belirtilen bir ölçüde birleşti.
- ¹³⁻¹⁷ Nankörlüğe uğramış olana karşılık olsun diye, onu gözcülüğümüzün altında, yüzen kalaslardan yapılmış ve tahta mihlarla mihlanmış olana bindirdik. Andolsun, Biz onu bir belge olarak bıraktık, bir hatırlayıp anlayan var mıdır? Benim azabım ve uyarmalarım nasılmış? Andolsun ki, Kur’an’ı hatırlamak için kolaylaştırdık; hatırlayıp anlayan var mıdır?
- ¹⁸⁻²² Âd yalanlamıştı; Benim azabım ve uyarmalarım nasılmış? Doğrusu, uğursuz mu uğursuz bir günde, insanları sökülmiş hurma kütüğü gibi kopararak yere seren dondurucu bir rüzgarı üzerlerine gönderdik. Benim azabım ve uyarmalarım nasılmış? Andolsun ki, Kur’an’ı hatırlamak için kolaylaştırdık, hatırlayıp anlayan var mıdır?
- ²³⁻²⁷ Semûd da uyarmaları yalanladı. “İçimizden bir beşere mi uyacağız? Doğrusu, o zaman biz sapkınlık ve delilik etmiş oluruz. Kitap aramızda ona mı verilmiş? Hayır! O pek yalancı ve kendini beğenen şımarığın biridir” dediler. Yarın kimin pek yalancı ve kendini beğenen şımarık olduğunu bileceklerdir. Doğrusu, onları denemek için dişi deveyi gönderen Biziz. Onları gözetle ve dayan.

- 28-32 Onlara, her birinin içim sırasında bulunmak üzere, suyun aralarında bölündüğünü bildir. Ama bir arkadaşlarını çağırdılar, o da atıldı ve sinirledi. Benim azabım ve uyarmalarım nasılmış? Doğrusu üzerlerine bir çığlık gönderdik de ağıcının kurumuş otu gibi oldular. Andolsun, Kur'an'ı hatırlatma olsun diye kolaylaştırdık, hatırlayıp anlayan var mıdır?
- 33-37 Lut ulusu uyarmaları yalanladı. Doğrusu, Biz de üzerlerine taş yağdırdık. Ancak Lut'un taraftarlarını katımızdan bir nimet olarak sabaha karşı kurtardık. Şükredeni işte böyle ödüllendiririz. Andolsun ki, Bizim onları kuvvetle yakalayacağımızla uyarmıştı, ama onlar uyarmaları inatla tartıştılar. Andolsun, onlar onun konuklarını isteklenmeye kalkıştılar, bunun üzerine gözlerini kör ettik. Azabımı ve uyarmalarımı dinlememenin sonucunu tadın!
- 38-40 Andolsun ki, sabah erken, önü alınmaz bir azap bastırırverdi. Azabımı ve uyarmalarımı dinlememenin sonucunu tadın! Andolsun ki, Kur'an'ı anlasınlar diye kolaylaştırdık; hatırlayıp anlayan var mıdır?
- 41-43 Andolsun ki, Firavun yandaşlarına uyarılar gelmiştir. İlkelerimizin hepsini yalanladılar. Bunun üzerine onları güçlü şerefliyeye yakışır bir şekilde yakaladık. Sizin inkârcılarınız bunlardan daha mı iyidir? Yoksa kitaplarda size sorumsuzluk belgesi mi var?
- 44-46 Yoksa "Biz öç alabilecek bir topluluğuz" mu diyorlar? Toplulukları dağıtılacak ve onlar arkalarına dönüp kaçacaklardır. Hayır! Onlara Saat söz verilmişti. O ne korkunç, ne acı bir Saattir!
- 47 Doğrusu, suçlular sapkınlık ve çılgınlık içindedirler.
- 48 Ateşe yüzüstü sürüldükleri gün: Cehennemin dokunmasını tadın!
- 49 Doğrusu Biz her şeyi bir ölçüme göre yaratmışızdır.

- ⁵⁰ Bizim buyruğumuz bir göz kırpması gibi anidir.
- ⁵¹ Andolsun ki, benzerlerinizi yok ettik, hatırlayıp anlayan var mıdır?
- ⁵²⁻⁵³ İnsanların yaptıkları her şey, küçük ve büyük, hepsi satır satır kitaplarda kayıtlıdır.
- ⁵⁴⁻⁵⁵ Doğrusu, saygılı olanlar, bahçelerde ve ırmakların kıyılarında, güçlü hükümdarın huzurunda doğruluk oturumundadırlar.

55. ACIYICI OLAN / RAHMAN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 78 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Herkese acıyıcı olan, okumayı öğretti;
- ³⁻⁴ İnsanı yarattı, ona anlatımı öğretti.
- ⁵ Güneş ve ay bir hesaba göredir.
- ⁶ Bitkiler ve ağaçlar boyun eğerler.
- ⁷ O, göğü yükseltmiş, teraziye koymuştur.
- ⁸ Artık terazide taşkınlık etmeyin.
- ⁹ Ölçmeyi denkserlikle yapın, teraziye eksik tutmayın,
- ¹⁰ Yeri de canlılar için döşetti.
- ¹¹⁻¹² Orada meyveler, salkımlı hurma ağaçları, yapraklı taneler, güzel kokulu otlar vardır.
- ¹³ Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- ¹⁴ O insanı pişmiş çamur gibi kuru balçıktan yaratmıştır.
- ¹⁵ Cinleri de yalın bir ateşten yaratmıştır.
- ¹⁶ Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?

- 17-18 İki doğu yerinin Rabbi ve iki batı yerinin Rabbi-
dir. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini
yalanlarsınız?
- 19-21 İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermişti.
Aralarında aşamadıkları bir engel vardır. Öyleyken,
Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 22-23 Bu iki denizden de inci ve mercan çıkar. Öyleyken,
Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 24-25 Denizde yürüyen dağlar gibi gemiler O'nundur. Öyley-
ken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 26-28 Yeryüzünde bulunan her şey yok olacak. Ancak,
yüce ve cömert olan Rabbinin yönü sürekli kalacak-
tır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini
yalanlarsınız?
- 29-30 Göklerde ve yerde olan kimseler her şeyi O'ndan
isterler; O her an bir iştir. Öyleyken, Rabbinizin
iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 31-32 Ey iki yükümlüler! Sizi de ele alacağız. Öyleyken,
Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 33-34 Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin sı-
nırından öteye geçmeye gücünüz yetiyorsa geçin!
Ancak, ilmi bir yetkiniz olmaksızın öteye geçemez-
siniz. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini
yalanlarsınız.
- 35-36 İkinizin üzerine ateşten bir alev ve ateşsiz bir du-
man gönderilir de kurtulamazsınız. Öyleyken, Rab-
binizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 37-38 Gök yarılp da erimiş yağ gibi kırmızı bir gül olduğu
zaman. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangi-
sini yalanlarsınız?
- 39-40 O gün insana da cine de suçu sorulmaz. Öyleyken,
Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?

- 41-42 Suçlular çehrelerinden tanınırlar da, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 43-45 İşte, suçluların yalanladıkları cehennem budur. Onlar, cehennem ateşiyle kaynar su arasında dolaşırlar. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 46-47 Rabbine karşı durmaktan korkan kimseye iki bahçe vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 48-49 Bu iki bahçe türlü ağaçlarla doludur. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 50-51 Bu cennetlerde akan iki kaynak vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 52-53 Bu cennetlerde her türlü meyveden çift çift vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 54-55 Orada cennetlikler örtüleri parlak atlastan yataklara yaslanırlar; iki bahçenin devşirilmesi kolay. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 56-57 Oralarda, daha önce insanların da cinlerin de dokunmamış olduğu, bakışını kısıyanlar vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 58-59 Onlar, sanki yakut ve mercan gibidirler. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 60-61 İyiliğin karşılığı ancak iyilik değil midir? Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 62-63 Bu ikisinin ardında iki bahçe daha vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 64-65 Renkleri yemyeşildir. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 66-67 İkisinde de fışkıran iki kaynak vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?

- 68-69 İkisinde de meyveler, hurmalıklar ve nar ağaçları vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 70-71 Oralarda iyi huylu güzeller vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 72-73 Çadırlar içinde tutulan güzel gözlüler vardır. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 74-75 Onlara daha önce ne insan, ne de cin dokunmuştur. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 76-77 Orada ince ipek yeşil yastıklara ve güzel atlas halılara yaslanırlar. Öyleyken, Rabbinizin iyiliklerinden hangisini yalanlarsınız?
- 78 Ululuk ve cömertlik sahibi Rabbinin adı ne yücedir!

56. KAÇINILAMAYACAK OLAY / VAKIA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 96 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-3 Kaçınılamayacak olay olduğu zaman, onun oluşunu yalanlayacak kimse yoktur. O alçaltacak ve yükseltecektir.
- 4-7 Yer sarsıldıkça sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalanıp toz duman haline geldiği zaman, siz de üç sınıf olursunuz.
- 8 Uğurlulara gelince, nedir uğurlular?
- 9 Uğursuzlara gelince, nedir uğursuzlar?
- 10 İleri geçenler, ileri geçenlerdir.
- 11-12 Nimet cennetlerinde gözde olacaklar da onlardır.
- 13-16 Onların çoğu öncekilerden, azı da sonrakilerdendir. Üstüste düzenlenmiş tahtlara karşılıklı olarak kurulurlar.

- 17-24 Ölümsüz gençler ve sedefteki inciler gibi ceylan gözlüler, işlediklerinin karşılığı olarak, baş ağrısı ve dönmesi vermeyen bir kaynaktan doldurulmuş kaseler, ibrikler, kadehler; seçecekleri meyveler ve arzulayacakları kuş eti ile yanlarında dolaşırlar.
- 25-26 Orada, "Esenlik! Esenlik!" söyleminden başka, boş ve günaha sokacak bir şey işitmezler.
- 27 Uğurlulara gelince, nedir uğurlular?
- 28-34 Onlar dikensiz çiğde ağaçları, salkımları sarkmış muz ağaçları, uzamış gölgeler altında, çağlayarak akan sular kenarlarında, bitip tükenmeyen ve yasak da edilmeyen bol meyveler arasında, yüksek döşekler üzerindedirler.
- 35-38 Doğrusu, biz kadınları yarattıkça yarattık, onları uğurlu olanlara yaşıt sevgililer olarak bakireler kıldık.
- 39-40 Bir topluluk öncekilerden, bir topluluk da sonrakilerdendir.
- 41 Uğursuzlara gelince, nedir uğursuzlar?
- 42-44 Kızgın ateşte ve kaynar su içinde, serinliği ve hoşluğu olmayan kara bir dumanın gölgesinde bulunurlar.
- 45-46 Doğrusu onlar, bundan önce görkemlilerdi ve büyük günah işlemekte direnip dururlardı.
- 47-48 Ve şöyle derlerdi: "Öldüğümüzde, toprak ve kemik yığını olduğumuzda, doğrusu biz ve önceki atalarımız da mı diriltilecekler?"
- 49-50 De ki: "Doğrusu öncekiler de, sonrakiler de belli bir zamanın belirli bir anında toplanacaklardır."

- 51 Sonra doğrusu siz, ey yalanlayan sapkınlar!
52 Andolsun, zakkum ağacından yiyeceksiniz;
53 Karınlarınızı onunla dolduracaksınız;
54 Ve onun üzerine kaynar su içeceksiniz;
55 Hem de susuzluğa yakalanmış develerin suya saldırışı gibi içeceksiniz.
56 İşte, onlara hesap günü sunulacak ağırlama budur.
57 Sizi yaratan Biziz; hâlâ tasdik etmeyecek misiniz?
58-59 Düşünün, attığınız atmık nedir? Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa Biz mi yaratmaktayız?
60-61 Benzerlerinizi sizin yerinize getirmek ve sizi bilmediğiniz yerde var etmek için, aranızda ölümü Biz tayin ettik. Kimse önümüze geçemez.
62 Andolsun, ilk yaratmayı öğrendiniz, öyle ise hatırlayıp anlamıyor musunuz?
63-64 Ne ektiğinizi görmüyor musunuz? Ektiklerinizi bitiren sizler misiniz, yoksa onları Biz mi bitiriyoruz?
65-67 Dilersek, Biz onu çerçöp yaparız, şaşar kalırsınız ve “Doğrusu, borç altına girdik, hayır, doğrusu, yoksun kaldık” dersiniz.
68-69 Düşünün, içtiğiniz suyu buluttan indirenler sizler misiniz, yoksa onu Biz mi indiriyoruz?
70 Dileseydik onu acılaştırırdık, şükretmenize değmez mi?
71-72 Düşünün, yaktığınız ateşin ağacını var eden sizler misiniz? Yoksa onu Biz mi var ediyoruz?
73 Biz onu bir hatırlatma ve çölde konaklayanlar için yararlı kıldık.
74 Yüce Rabbinin adını arı tut.
75-76 Hayır! Yıldızların yerleri üzerine yemin ederim. Ve doğrusu bunun ne büyük bir yemin olduğunu bir bilseniz!

- 77-78 Doğrusu, o saklı bir yazımda bulunan saygın bir okumadır.
- 79 Ona ancak arındırılmış olanlar dokunabilir.
- 80 Alemlerin Rabbinden indirilmedir.
- 81 Bu, yağcılık yapılacak bir söz müdür?
- 82 Doğrusu, yalancılık yapmakla mı rızınızı sağlıyorsunuz?
- 83-85 Kişinin canı boğaza dayanınca ve siz o zaman bakıp kalırken, Biz o kişiye sizden daha yakınızdır, ama siz görmezsiniz.
- 86-87 Eğer hesaba çekilmeyecek kimseler iseniz, doğru iseniz, o canı geri çevirsenize!
- 88-89 Eğer o kişi, gözdelerden ise, rahatlık, hoşluk ve nimet cennetindedir.
- 90 Eğer uğurlulardan ise;
- 91 Ey uğurlulardan olan kişi, sana esenlik olsun.
- 92 Eğer sapıtmış yalanlayanlardan ise;
- 93 Kaynar sudan ağırlama sunulur,
- 94 Ve alevli ateşe yaslatılır.
- 95 Doğrusu, bu, andolsun kesin gerçektir.
- 96 Öyleyse yüce Rabbinin adını arı tut.

57. KESKİN ANLAYIŞ / HADİD BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 29 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-2 Göklerde ve yerde olanlar Allah'ı arı tutarlar. O, uludur, bilgedir. Göklerin ve yerin egemenliği O'nundur; diriltir, öldürür. O her şeyi ölçümleyendir.
- 3 O, hem ilktir hem sondur, hem görünürdür, hem gizlidir. Ve O her şeyi bilendir.

- ⁴ Gökleri ve yeri altı aşamada yaratan, sonra arştan hükmeden, yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilen O'dur. Nerede olursanız olun, O, sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür.
- ⁵ Göklerin ve yerin egemenliği O'nundur. Bütün işler Allah'a döndürülür.
- ⁶ Geceyi gündüze katar; gündüzü geceye katar; O, gönüllerde olanı bilendir.
- ⁷ Allah'a ve elçisine inanın; sizi buyruk sahibi kıldığı şeylerden verin; aranızdan inanan ve iyilik için veren kimselere büyük ödül vardır.
- ⁸ Elçi sizi Rabbinize inanmaya çağırdığı halde, size ne oluyor da Allah'a inanmıyorsunuz? Eğer inanacaksanız, sizden sağlam söz de almıştı.
- ⁹ Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık ilkeler indiren O'dur. Doğrusu, Allah size karşı sevecendir, acıyandır.
- ¹⁰ Siz, neden Allah yolunda sarfetmiyorsunuz ki? Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. İçinizden fetihden önce sarfeden ve savaştan kimseler, daha sonra sarfedip savaştan kimselerle bir değildirler; öncekiler daha üstün derecededirler. Oysa Allah hepsine en güzel olanı söz vermiştir. Allah işlediklerinizden haberdardır.
- ¹¹ Kim Allah'a güzel bir ödünç verirse, O, karşılığını kat kat verir ve ayrıca ona şerefli bir ödül de vardır.

- ¹² İnanmış erkeklerin ve inanmış kadınların, önlerinde ve sağ yanlarında ışıklarının yürüdüğünü gördüğün gün, onlara “Bugün altlarından ırmaklar akan, içinde temelli kalacağınız cennetler sizindir!” müjdesi var. İşte bu büyük başarıdır.
- ¹³ İkiyüzlü erkekler ve ikiyüzlü kadınlar, inanmışlara “Bizi bekleyin, ışığınızdan faydalanalım” dedikleri gün, onlara “Ardınıza dönün de ışık arayın” denir; aralarına, kapısı olan, iç tarafında acıma ve dışında azap bulunan bir duvar çekilir.
- ¹⁴ Onlara “Biz sizinle beraber değil miydik” diye seslenirler. Onlar da “Evet, öyle”; ancak, Allah’ın buyruğu gelene kadar sizler kendinizi ayarttınız, duraksadınız, şüpheye düştünüz, sizi kuruntular aldattı ve sizi pek aldatanlar ‘Allah’ diyerek de aldattı.
- ¹⁵ Bugün sizden ve inkâr edenlerden kurtulmalık kabul edilmez. Varacağınız yer ateştir. Oraya layıksınız, ne kötü bir gidiş yeridir.
- ¹⁶ İnananların gönüllerinin Allah’ı bilinçle anma ve inen gerçeğe inanma zamanı daha gelmedi mi? Onlar, daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar; onların üzerinden uzun zaman geçti de, yürekleri katılaştı, çoğu yoldan çıkmış kimselerdi.
- ¹⁷ Bilin ki, ölümünden sonra yeri Allah diriltmektedir; size aklınızı kullanırsınız diye açık ilkeler anlattık.
- ¹⁸ Doğrusu, gönülден sunuda bulunan erkeklere ve gönülден sunuda bulunan kadınlara, Allah’a güzel bir ödünç verenlere, kat kat karşılık verilir; onlara şerefli bir ödül de vardır.

- ¹⁹ Allah'a ve elçilerine inananlar, işte bunlar Rableri katında dosdoğru olanlar, tanık olanlar da onlar olup, onların ışıkları ve ödülleri vardır. İnkâr edip ilkelerimizi yalanlayanlar, işte onlar da alevli ateşliklerdir.
- ²⁰ Dünya hayatının oyun, oyalanma, süslenme, aranızda övünme ve daha çok mal ve çocuk sahibi olma çabasından ibaret olduğunu bilin. Bunların durumu, yağmurun bitirdiği, ekicilerin de hoşuna giden bir bitkiye benzer; sonra kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çerçöp olur. Ahirette çetin azap da vardır, Allah'ın hoşnutluğu ve bağışlaması da vardır; dünya hayatı ise sadece aldatici bir geçimlidir.
- ²¹ Rabbiniz tarafından bağışlanmaya; Allah'a ve elçilerine inananlar için hazırlanmış, genişliği yerle göğün genişliği kadar olan cennete koşuşun; bu, Allah'ın isteyene verdiği bolluğudur. Allah büyük bolluk sahibidir.
- ²² Yeryüzünde olan ve başınıza gelen bir olayı ortaya koymamızdan önce, şüphesiz, o kayda geçmiştir. Doğrusu, bu Allah'a kolaydır.
- ²³ Bu, kaybettiğinize üzülmemeniz ve O'nun size verdiği nimetlerle sevinmemeniz içindir. Allah, kendini beğenip övünen hiç kimseyi sevmez.
- ²⁴ Bunlar cimrilik ederler ve insanlara da cimrilik yapmalarını söylerler. Kim yüz çevirirse, doğrusu Allah zengindir ve övülmeye layık olandır.

- ²⁵ Andolsun, elçilerimizi açık belgelerle gönderdik; ve onlarla beraber insanların denkserlikle iş görmeleri için kitabı ve ölçüyü indirdik; içinde büyük güç ve insanlara birçok faydası bulunan keskin anlayışı var ettik. Bu, Allah'a ve elçilerine görmeksizin yardım edenleri ayırması içindir. Doğrusu, Allah güçlüdür, uludur.
- ²⁶ Andolsun, Nuh'u ve İbrahim'i Biz gönderdik; ikisinin soyundan gelenlere peygamberlik ve kitap verdik; onlardan gelenlerin kimi doğru yoldadır, birçoğu da yoldan çıkmıştır.
- ²⁷ Onların izleri üzerinden elçilerimizi ardarda gönderdik; Meryem oğlu İsa'yı da peşlerinden gönderdik ve ona İncil'i verdik; ona uyanların gönüllerine sevecenlik ve acıma duyguları koyduk; üzerlerine Bizim yazmadığımız, ancak kendilerinin güya Allah'ın rızasını kazanmak için uydurdukları ruhbanlığa bile gereği gibi uymadılar. Ne var ki içlerinde inanmış olan kimselere ödülleri verdik; ama çoğu yoldan çıkmışlardır.
- ²⁸ Ey inananlar! Allah'a saygılı olun, elçisine inanın ki, size acımasını iki kat versin; size kendisiyle yürüyeceğiniz bir aydınlık var etsin ve sizi bağışlasın; Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ²⁹ Kitaplılar, Allah'ın bolluğundan bir şey elde edemeyeceklerini ve Allah'ın elinde olan bolluğunu isteyene vereceğini bilmezlik etmesinler. Allah büyük bolluk sahibidir.

58. TARTIŞMA / MÜCADELE BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 22 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a yakınan kadının sözünü Allah kuşkusuz işitmiştir; aslında Allah konuşmanızı işitir. Doğrusu Allah işitendir, görendir.
- ² İçinizde, karılarının sırtlarını annelerinin sırtına benzetenlerin, karıları anneleri değildir, anneleri ancak onları doğuranlardır. Doğrusu, söyledikleri yakışsız ve yamuk bir sözdür. Allah, andolsun affedendir, bağışlayandır.
- ³ Karılarının sırtlarını benzetip sonra sözlerinden dönenlerin, birbirine dokunmadan önce bir kimseyi özgür kılması gerekir. Size verilen öğüt budur. Allah işlediklerinizden haberdardır.
- ⁴ Buna gücü yetmeyenin, birbirine dokunmadan önce iki ay birbiri peşinden oruç tutması gerekir. Buna gücü yetmeyenin altmış fakiri doyurması gerekir. Bu kolaylık, Allah'a ve elçisine inanmış olmanızdan dolayıdır. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; inkâr edenlere can yakıcı azap vardır.
- ⁵ Doğrusu, Allah ve elçisine karşı gelenler, kendilerinden öncekiler nasıl alçaltıldı ise, öyle alçaltılacaklardır. Biz, apaçık ilkeler indirmişizdir, bunları inkâr edenlere horlayıcı azap vardır.
- ⁶ Allah, onların hepsini dirilttiği gün, işlediklerini kendilerine haber verir; Allah onları bir bir saymıştır, fakat kendileri unutmuşlardır. Ve Allah her şeye tanıktır.

- ⁷ Göklerde olanları da, yerde olanları da Allah'ın bildiğini bilmez misin? Üç kişinin gizli bulunduğu yerde, şüphesiz dördüncüleri O'dur; beş de değil, kuşkusuz altıncıları O'dur; bunlardan azı veya çoğu nerede bulunurlarsa bulunsunlar, kuşkusuz, O onlarla beraberdir. Sonra, diriliş günü işlediklerini onlara haber verir. Doğrusu, Allah her şeyi bilendir.
- ⁸ Gizli toplantı yapmaktan yasaklanıp, sonra yasaklandıkları şeyi yapmaya kalkışarak günah işlemek, düşmanlık etmek ve elçiye karşı gelmek konusunda gizli gizli konuşanları görmedin mi? Sana geldiklerinde, Allah'ın seni selamlamadığı bir şekilde seni selamlarlar; içlerinden "Allah bize söylediklerimizden ötürü azap etmeli değil mi" derler. Cehennem onlara yeter. Oraya girerler, ne kötü gidiş yeridir!
- ⁹ Ey inananlar! Fısıldaştığınız zaman, günah işlemeyi, düşmanlık etmeyi ve elçiye karşı gelmeyi fısıldaşmayın; iyilik yapmayı ve saygılı olmayı fısıldaşın; diriliş günü kendisine toplanacağınız Allah'a saygılı olun.
- ¹⁰ Gizli toplantılar, inananları üzmemek için şeytandan kaynaklanır. Allah'ın bilgisi olmadan onlara bir zarar veremez, inananlar yalnız Allah'a güvensinler.
- ¹¹ Ey inananlar! Toplantılarda size "Yer açın" denince yer açın ki, Allah da size genişlik versin; "Kalkın" dendiği zaman da kalkın ki, Allah içinizden inanmış olanları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Ve Allah işlediklerinizden haberdardır.

- ¹² “Ey inananlar! Elçi ile özel danışmanınızda, bu özel danışmanınızdan önce bir sunuda bulunun. Bu sizin daha iyi ve daha arı olmanız içindir. Ancak buna gücünüz yetmezse, doğrusu Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹³ Özel danışmanınızdan önce sunularda bulunamayacağınızdan ürktünüz mü? Hani, yapmadınız; ve Allah da sizi bağışladı. Öyleyse namazı kılın, zekatı verin, Allah’a ve elçisine itaat edin. Allah işlediklerinizden haberdardır.
- ¹⁴ Allah’ın öfkелendiği ulusu dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan. Bile bile, yalan yere yemin etmektedirler.
- ¹⁵ Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır. Doğrusu, onların işledikleri şey ne kötüdür!
- ¹⁶ Yeminlerini kalkan edindiler de, Allah yolundan alıkoydular; onlara horlayıcı bir azap vardır.
- ¹⁷ Malları ve çocukları onlara Allah katında bir fayda sağlamaz. Onlar ateşliklerdir, orada temelli kalacaklardır.
- ¹⁸ Allah onların hepsini tekrar dirilttiği gün, size yemin ettikleri gibi O’na da yemin ederler. Kendilerinin bir esasa dayandıklarını sanırlar. Dikkat! Doğrusu onlar yalancıdır.
- ¹⁹ Şeytan onlara üstünlük sağlamış ve Allah’ı anmayı onlara unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın yandaşlarıdır. Dikkat! Doğrusu şeytanın yandaşı olanlar ziyandadırlar.
- ²⁰ Allah’a ve elçisine karşı gelenler; işte onlar, en alçaklar arasındadırlar.
- ²¹ Allah “Andolsun ki, Ben ve elçilerim üstün geleceğiz” diye yazmıştır. Doğrusu, Allah güçlüdür, uludur.

- ²² Allah'a ve sonraki güne inanan bir ulusun, babaları ve oğulları yahut kardeşleri ya da akrabaları olsalar bile, Allah'a ve elçisine karşı gelenlere sevgi beslediklerini görmezsin. İşte Allah, bunların gönüllerine yazmış, katından bir ruh ile de onları desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cennetlere koyacaktır. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuştur. İşte bunlar, Allah'tan yana olanlardır. Dikkat! Doğrusu Allah'tan yana olanlar kurtuluşa ulaşacaktır.

59. SÜRGÜN / HAŞR BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 24 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Göklerde olanlar da, yerde olanlar da, Allah'ı yüceltirler. O, uludur, bilgedir.
- ² Kitabı bilip inanmayanları ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Oysa, çıkacaklarını sanmamıştınız, onlar da, kalelerinin kendilerini Allah'a karşı koruyacağını sanmışlardı. Ama, Allah onlara beklemedikleri yerden geldi; yüreklerine korku saldı; evlerini kendi elleriyle ve inananların elleriyle yıktıyorlardı. Ey akıl sahipleri! Ders alın.
- ³ Allah, onların sürülmesini emretmemiş olsaydı, onlara dünyada azap edecekti. Sonrakinde de onlara ateş azabı vardır.

- ⁴ Bu, Allah'a ve elçisine karşı gelmelerindendir. Kim Allah'a karşı gelirse, doğrusu Allah'ın cezalandırması çetindir.
- ⁵ Hurma ağaçlarını kesmeniz veya onları kesmeyip gövdeleri üzerinde ayakta bırakmanız Allah'ın izniyledir. Allah yoldan çıkanları böylece rezillığe uğratır.
- ⁶ Onların mallarından Allah'ın elçisine verdiği şeyler için siz ne at, ne de deve sürdünüz; fakat Allah elçilerine, dilediği kimselere karşı üstünlük verir. Allah'ın her şeye gücü yeter.
- ⁷ Allah'ın kent halkının mallarından elçisine verdiği şeyler: Allah, elçi, yakınları, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Bu mallar, içindeki zenginler arasında elden ele dolaşması için değildir. Allah'ın elçisi size ne verirse, onu alın, sizi neden menederse ondan geri durun; Allah'a saygılı olun, doğrusu, Allah'ın cezalandırması çetindir.
- ⁸ Bu mallar, yurtlarından ve mallarından edilmiş olan, Allah'tan bir bolluk ve hoşnutluk dileyen, Allah'a ve elçisine yardım eden göçmen yoksullarıdır. İşte doğru kimseler bunlardır.
- ⁹ Daha önceden orayı yurt edinmiş ve gönüllerine inancı benimsemiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler; onlara verilenlerden içlerinde bir çekemezlik duymazlar, kendileri zorluk içinde bulunsalar bile, onları kendilerinden önde tutarlar. Nefsinin cimriliğinden korunabilmiş kimseler, işte onlar kurtuluşa ulaşanlardır.

- ¹⁰ Onlardan sonra gelenler “Rabbimiz! Bizi ve bizden önce inanmış olan kardeşlerimizi de bağışla; gönüllerimizde inanmış olanlara karşı kin bırakma; Rabbimiz! Doğrusu Sen sevecensin, acıyansın” derler.
- ¹¹ İkiyüzlülerin, kitaplıların inkârcılarından olan kardeşlerine, “Eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, andolsun ki biz de sizinle beraber çıkarız; sizin aleyhinizde kimseye asla uymayız; eğer savaşa tutuşursanız, elbette size yardım ederiz” dediklerini görmedin mi? Ancak, doğrusu Allah onların yalancı olduklarına tanıklık eder.
- ¹² Andolsun ki, onlar çıkarılmış olsalar, onlarla beraber çıkmazlar; savaşa tutuşmuş olsalar, andolsun ki onlara yardım etmezler. Onlara yardıma gitseler, şüphesiz arkalarına dönüp kaçarlar, sonra yardım da görmezler.
- ¹³ Andolsun onların yüreklerine korku salan, Allah’tan çok sizlersiniz; bu onların anlamayan bir ulus olmalarındandır.
- ¹⁴ Onlar sizinle, toplu olarak, ancak surla çevrilmiş kentler içinde veya duvarlar arkasından savaşırılar. Kendi aralarındaki çekişmeleri ise çetindir; onları birlik sanırsın, oysa gönülleri dağınıktır. Bu, akıllarını kullanmayan bir ulus olmalarındandır.
- ¹⁵ Onların durumu, kendilerinden az önce geçmiş ve tutumlarının günahını tatmış olanların durumu gibidir. Onlara can yakıcı azap vardır.
- ¹⁶ Hani, insana “İnkâr et” deyip, o da inkâr edince “Doğrusu, ben senden uzağım; doğrusu âlemlerin eğiteni olan Allah’tan korkarım” diyen şeytan gibidir.

- ¹⁷ Her ikisinin de sonu, içinde temelli kalacakları ateş olacaktır. Haksızlık edenlerin cezası budur.
- ¹⁸ Ey inananlar! Allah'ı sayın, herkes yarına ne hazırladığına baksın; Allah'ı sayın, doğrusu Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- ¹⁹ Allah'ı unutup da O'nun da kendilerine benliklerini unutturduğu kimseler gibi olmayın; işte onlar yoldan çıkmış kimselerdir.
- ²⁰ Cehennemlikler ile cennetlikler bir değildir. Kurtuluşa ermiş olanlar cennetliklerdir.
- ²¹ Eğer Biz, bu Kur'an'ı bir dağa indirmiş olsaydık, andolsun sen onun, Allah korkusuyla gönülden baş eğerek parça parça olduğunu görürdün. Bu örnekleri insanlar düşünsünler diye veriyoruz.
- ²² O, görüneni de görünmeyeni de bilen, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. O, acıyıcı olandır, acıyandır.
- ²³ O, Kendisinden başka tanrı olmayan, egemen olan, kutsal olan, esenlik veren, güvenlik veren, görüp gözetken, güçlü, buyruğunu her şeye geçiren, ulu olan Allah'tır. Allah onların koştukları ortaklardan arıdır.
- ²⁴ O, yaratan, oranlayan, biçim veren, en güzel adlar kendisinin olan Allah'tır. Göklerde ve yerde olanlar O'nu arı tutarlar. O uludur, bilgedir.

60. SINANAN KADIN / MÜMTEHİNE BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 13 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey inananlar! Bana da düşman, size de düşman olanları dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr ettikleri halde, Rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan ötürü sizi ve elçiyi sürmüşken, onlara gizlice sevgi gösteriyorsunuz. Eğer sizler, Benim yolumda uğraşı vermek ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız, onlara nasıl gizlice sevgi gösterirsiniz? Ben, sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. İçinizden bunu yapan kimse, şüphesiz doğru yoldan sapmıştır.
- ² Eğer sizi ele geçirirlerse, size düşman olurlar. Ellerini ve dillerini fenalık etmek için size uzatırlar, keşke inkâr etseniz isterler.
- ³ Yakınlarınız ve çocuklarınız diriliş gününde size bir fayda veremezler. O aranızı ayırır. Allah işlediklerinizi görendir.
- ⁴ İbrahim ve onunla beraber olanlarda sizin için uyulacak güzel bir örnek vardır. Hani, onlar uluslarına "Doğrusu, biz sizden ve Allah'ın yerine tapıklarınızdan uzağız; sizi reddediyoruz. Yalnızca tek Allah'a inanmanıza kadar sizinle bizim aramızda sürekli düşmanlık ve öfke ortaya çıkmıştır" demişlerdir. Yalnız İbrahim'in, babasına "Andolsun, senin için bağışlanma dileyeceğim, ancak Allah'tan gelecek herhangi bir şeyi senin için savmaya gücüm yetmez" sözü bunun dışındadır. Ey Rabbimiz! Sana güvendik, Sana yöneldik, dönüş Sana'dır.
- ⁵ Rabbimiz! Bizi, inkâr edenlerle deneme, bizi bağışla; doğrusu, Sen ulu olan, bilge olansın.

- ⁶ Andolsun, sizlerden Allah'ı ve sonraki günü arzulayan kimse için, bunlarda güzel örnekler vardır. Kim yüz çevirirse, doğrusu, Allah zengindir, övgüye layıktır.
- ⁷ Allah, sizinle düşmanlık gösterdiğiniz kimseler arasında bir sevgi koyabilir. Allah ölçü koyandır, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ⁸ Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdu-nuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı denkserlikle davranmanızı yasak etmez; doğrusu, Allah denkserlik yapanları sever.
- ⁹ Allah, ancak sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalim olanlardır.
- ¹⁰ Ey inananlar! İnanmış kadınlar göç ederek size gelirse, onları sınavın. Allah onların inançlarını daha iyi bilir. Onların inanmış kadınlar olduğunu öğrenirseniz, inkârcılara geri çevirmeyin. Bu kadınlar, o inkârcılara helal değildir. Onlar da bunlara helal olmazlar. Onların verdiklerini onlara verin; kadınların ücretlerini kendilerine verdiğiniz zaman, onlarla evlenmenizde bir engel yoktur. İnkârcı kadınlarla evliliği sürdürmeyin; verdiğinizizi isteyin; onlar da verdiklerini istesinler. Allah'ın hükmü budur; aranızda O hükmeder. Allah bilendir, bilgedir.
- ¹¹ Eğer eşlerinizden biri kafirlere sıvışır, izleyip üstün geldiğinizde, eşleri gidenlere, sarfettikleri kadarını verin. İnanmışınız Allah'a saygılı olun.

- ¹² Ey Peygamber! İnanmış kadınlar, Allah'a hiçbir ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve bacakları arasında iftira edip kara çalmamak ve doğru olan işlerde sana karşı gelmemek şartıyla, sana bağlılık sözü vermek üzere geldikleri zaman, onların bağlılık sözlerini kabul et. Onlara Allah'tan bağışlanma dile; doğrusu, Allah bağışlayandır, acıyandır.
- ¹³ Ey inananlar! Allah'ın öfkesine uğramış bir ulusu dost edinmeyin. Zira onlar, inkârcıların kabirde bulunan kimselerden umutlarını kestikleri gibi ahiretten umutlarını kesmişlerdir.

61. SIRA / SAF BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 14 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Göklerde olanlar da, yerde olanlar da Allah'ı yüceltirler. O, uludur, bilgedir.
- ² Ey inananlar! Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz?
- ³ Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında ne kadar büyük öfkedir.
- ⁴ Doğrusu, Allah kendi uğrunda, kenetlenmiş bir yapı gibi, sıralar halinde savaşanları sever.
- ⁵ Hani, Musa ulusuna "Ey ulusum! Beni niçin incitirsiniz? Doğrusu, benim size gönderilmiş, Allah'ın bir elçisi olduğumu biliyorsunuz" demişti. Ancak, onlar sapınca, Allah da onların gönüllerini saptırmıştı. Allah yoldan çıkan ulusa doğru yol göstermez.

- ⁶ Hani, Meryemoğlu İsa “Ey İsrailoğulları! Doğrusu ben, benden önce gelmiş olan Tevrat’ı doğrulayan, benden sonra gelecek ve adı Ahmet olacak bir elçiye müjdeleyen, Allah’ın size gönderilmiş bir elçisiyim” demişti. Ama, o elçi kendilerine açık belgelerle geldiği zaman “Bu apaçık bir büyüdür” demişlerdi.
- ⁷ İçtenlikle boyun eğmeye çağırılmışken Allah’a karşı yalan uydurandan daha çok haksızlık yapan kimdir? Allah, haksızlık yapan ulusu doğru yola erdirmez.
- ⁸ Ağızlarıyla Allah’ın ışığını söndürmek isterler. İnkârcılar istemeseler de Allah ışığını tamamlayacaktır.
- ⁹ Ortak koşanlar istemese de dinini bütün dinlerden üstün kılmak için elçisini doğruluk göstergesiyle ve gerçek dinle gönderen O’dur.
- ¹⁰ Ey inananlar! Sizi can yakıcı bir azaptan kurtaracak bir ticaret size göstereyim mi?
- ¹¹ Allah’a ve elçisine inanırsınız; Allah yolunda canlarınızla, mallarınızla uğraş verirsiniz; bilseniz, bu sizin için en iyi olandır.
- ¹² Günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere, mutluluk cennetlerinde hoş yerlere yerleştirir, büyük başarı budur.
- ¹³ Bundan başka sevdiğiniz bir şey daha: Allah katından bir yardım ve yakın bir zafer vardır. İnananlara müjde ver.
- ¹⁴ Ey inananlar! Allah’ın yardımcılarını olun. Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere “Allah için yardımcılarım kimlerdir?” deyince, havariler “Allah’ın yardımcılarını biziz” demişlerdi. İsrailoğullarının bir takımı inanmış, bir takımı da inkâr etmişti. Ama, Biz inananları düşmanlarına karşı destekledik de üstün geldiler.

62. TOPLANMA / CUMA BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 11 Ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Göklerde olanlar ve yerde olanlar, egemen olan, çok kutsal, ulu, bilge olan Allah'ı yüceltirler.
- ²⁻³ Toplumlar içinde kendilerine ve henüz onlara katılmamış diğer kimselere de O'nun ilkelerini okuyan, onları arıtan, onlara kitabı ve bilgeliği öğreten bir elçi gönderen O'dur. Onlar daha önce, and olsun apaçık bir sapkınlık içinde idiler. O uludur, bilgedir.
- ⁴ Bu, Allah'ın dileyene verdiği bolluğudur. Allah, büyük bolluk sahibidir.
- ⁵ Tevrat kendilerine yükletildiği halde onu taşımayanların durumu, kitaplar taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ilkelerini yalanlayan ulusun durumu ne kötüdür. Allah haksızlık eden ulusu doğru yola erdirmez.
- ⁶ De ki: "Ey Yahudi olanlar! Bütün insanlar bir yana, yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız ve bunda samimi iseniz, ölümü dileyiniz!"
- ⁷ Yaptıklarından ötürü, ölümü asla dileyemezler. Allah haksızlık edenleri bilir.
- ⁸ De ki: "Doğrusu, kendisinden kaçtığınız ölüme mutlak yakalanacaksınız; sonra görüneni de görünmeyeni de Bilene döndürüleceksiniz. O size işlediklerinizi haber verecektir."

- ⁹ Ey inananlar! Cuma günü namaza ünlenildiği zaman, Allah'ı anmaya koşun; alım satımı bırakın; bil-seniz, bu sizin için daha iyidir.
- ¹⁰ Namaz bitince hemen yeryüzüne dağılın, Allah'ın bolluğundan rızık isteyin; Allah'ı çok anın ki, başarıya ulaşasınız.
- ¹¹ Onlar bir kazanç veya bir eğlence gördüklerinde, seni ayakta bırakarak oraya yöneldiler. De ki: "Allah katında olan, eğlenceden de kazançtan da daha iyidir. Allah rızık verenlerin en iyisidir."

63. İKİYÜZLÜLER / MÜNÂFIKÛN BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 11 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ İkiyüzlüler sana gelince "Doğrusu senin Allah'ın elçisi olduğuna tanıklık ederiz" derler. Doğrusu Allah, senin kendisinin elçisi olduğunu bilir. Ve doğrusu Allah, ikiyüzlülerin yalancı olduklarına tanıklık eder.
- ² Onlar, yeminlerini siper edinerek Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Doğrusu, onların işledikleri işler ne kötüdür!
- ³ Bu, önce inanıp sonra inkâr etmiş olmalarındandır. Bu yüzden kalpleri mühürlenmiştir, artık anlamazlar.
- ⁴ Onlara baktığın zaman, bedenleri hoşuna gider; konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin; ancak onlar tıpkı yığılmış kütükler gibidirler; her çılgılığı kendilerine karşı sayarlar; onlar düşmandırlar, onlardan çekin; Allah canlarını alsın, nasıl da döndürülüyorlar!

- ⁵ Onlara “Gelin de Allah’ın elçisi sizin için bağışlanma dilesin” dendiği zaman, başlarını çevirirler, büyüklük taslayarak çekip gittiklerini görürsün.
- ⁶ Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de biridir; Allah onları bağışlamayacaktır. Doğrusu, Allah yoldan çıkmış ulusu doğru yola erdirmez.
- ⁷ Bunlar “Allah’ın elçisinin yanında bulunanlar için bir şey sarfetmeyin de dağılıp gitsinler” diyen kimselerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah’ındır, ancak ikiyüzlüler anlamazlar.
- ⁸ Onlar “Eğer Medine’ye dönersek, andolsun ki, en öz saygılı olan, en alçak olanı oradan kuşkusuz çıkaracaktır” diyorlardı. Oysa, öz saygı Allah’ın, elçisinin ve inananlarındır. Ne var ki, ikiyüzlüler bilmezler.
- ⁹ Ey inananlar! Mallarınız ve çocuklarınız Allah’ı hatırlamaktan sizi alıkoymasın; bunu yapanlar, işte onlar ziyana uğrayanlardır.
- ¹⁰ Birinize ölüm gelip de, “Rabbim! Keşke beni az bir süre ertelesen de, karşılık gözetmeden verip yararlı iş yapanlardan olsam” diyeceği zaman gelmezden önce, size verdiğim rızıklardan verin.
- ¹¹ Bir kimsenin eceli gelip çatınca Allah onu asla ertelemez; Allah işlediklerinizden haberdardır.

64. KARŞILIKLI ALDATMACA/TEGABUN BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 18 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Göklerde olanlar ve yerde olanlar Allah'ı yüceltirler. Egemenlik O'nundur, övgü O'nadır. O her şeyi ölçümleyendir. Sizi yaratan O'dur; kiminiz inkârcı, kiminiz inançlıdır. Allah yaptıklarınızı görür.
- ³ Gökleri ve yeri gerçekten yaratmıştır. Size biçim vermiş ve biçiminizi de güzel yapmıştır. Dönüş O'nadır.
- ⁴ Göklerde ve yerde olanları bilir; gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilir; Allah gönüllerde olanı da bilendir.
- ⁵ Daha önce inkâr edip de, işlerinin günahını tadan kimselerin haberi sana gelmedi mi? Onlara, can yakıcı azap vardır.
- ⁶ Bu, kendilerine elçileri açık belgelerle geldiğinde, "Bir beşer mi bize yol gösterecek?" diyerek, inkâr edip yüz çevirmelerinden ötürüdür. Allah hiçbir şeye muhtaç olmamıştır. Allah zengindir, övgüye layıktır.
- ⁷ İnkâr edenler, dirilmeyeceklerini ileri sürerler. De ki: "Evet! Rabbime andolsun ki, şüphesiz diriltileceksiniz ve sonra, yaptıklarınız kuşkusuz size bildirilecektir. Bu, Allah'a kolaydır."
- ⁸ Öyleyse, Allah'a, elçisine ve indirdiğimiz ışığa inanın; Allah işlediklerinizden haberdardır.
- ⁹ Sizi toplanma gününde topladığı gün, işte o karşılıklı aldatmaca günüdür. Allah'a kim inanmış ve yararlı iş işlemişse, onun kötülüklerini örter, onu içinde temelli ve sonsuz kalacağı, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar; büyük başarı işte budur.

- ¹⁰ İnkâr edip, ilkelerimizi yalanlayanlar, işte onlar da ateşliklerdir, orada temellidirler. Ne kötü bir gidiş yeridir!
- ¹¹ Başa gelen hiçbir olay, Allah'ın bilgisi olmadan olmaz. Allah'a kim inanırsa, onun gönlüne doğruyu gösteririz. Allah her şeyi bilendir.
- ¹² Allah'ı dinleyin; elçisini dinleyin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, elçimize düşen ancak apaçık duyurmaktır.
- ¹³ Allah! O'ndan başka tanrı yoktur. İnananlar yalnız Allah'a güvensinler.
- ¹⁴ Ey inananlar! Doğrusu, eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşmanlık edenler olur, onlara karşı uyanık davranın; eğer affederseniz, aldırılmazsanız ve bağışlarsanız, doğrusu, Allah da bağışlar, acır.
- ¹⁵ Ancak, mallarınız ve çocuklarınız bir denemedir. Büyük ödül ise Allah katındadır.
- ¹⁶ Allah'a, gücünüzün yettiği kadar saygılı olun, dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğiniz için verin; benliğinin cimriliğinden korunan kimse, işte onlar başarıya ulaşanlardır.
- ¹⁷ Eğer Allah'a güzel ödünç verirsiniz, onu size kat kat yapar ve sizi bağışlar; Allah, şükrün karşılığını verendir, ıvecen olmayandır.
- ¹⁸ Görüneni, görünmeyeni bilendir; uludur, bilgedir.

65. BOŞANMA / TALÂK BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 12 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınız zaman, onları aybaşılarını gözeterek boşayın ve aybaşılarını da sayın. Rabbiniz olan Allah'a saygılı olun, apaçık hayasızlık bir yana, onları evlerinden siz de çıkarmayın, onlar da çıkmassınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın sınırlarını kim aşarsa, şüphesiz, kendine yazık etmiş olur. Bilemezsin bundan sonra belki Allah yeni bir durum ortaya koyar.
- ²⁻³ Kadınların bekleme süreleri bittiği zaman onları uygun şekilde alıkoyun ya da uygun bir şekilde onlardan ayrılın. İçinizden de iki adil tanık getirin, tanıklığı Allah için yapın. İşte bu, Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseye verilen öğüttür. Allah kendisine saygılı olan kimseye çıkış yolu sağlar, ona beklemediği yerden rızık verir. Allah'a güvenen kimseye, O yeter, doğrusu Allah buyruğunu yerine getirendir. Şüphesiz Allah her şey için bir ölçü var etmiştir.
- ⁴ Kadınlarınız içinde kanamadan kesilenler ile henüz görmemiş olanlardan şüphe ederseniz, onların bekleme süresi üç aydır; gebe olanların süresi doğurmaları ile tamamlanır. Kim Allah'a saygılı olursa, Allah işlerinde ona bir kolaylık verir.
- ⁵ Bu, Allah'ın size indirmiş olduğu buyruğudur. Kim Allah'a saygılı olursa, Allah onun kötülüklerini örter, ödülünü büyütür.

- ⁶ Onları varlığınıza göre kendi oturduğunuz yerde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için zarar vermeye kalkışmayın. Eğer gebe iseler, doğumlarına kadar geçimlerini sağlayın. Çocuğu sizin için emzirirlerse, onlara ücretlerini verin, aranızda uygun bir şekilde anlaşın; eğer birbirinize zorluk gösterirseniz çocuğu başka bir kadın emzirebilir.
- ⁷ Genişliğe sahip olan kimse, nafakayı genişliğine göre versin; rızkı kendisine yetecek kadar olan kimse, Allah'ın kendisine verdiğinden versin; Allah verdiğinin dışında kimseye yük yüklemes. Allah güçlükten sonra kolaylık verir.
- ⁸ Rablerinin ve O'nun elçilerinin buyruğundan çıkan nice kentler halkını, Biz çetin bir hesaba çekmiş, onlara, görülmedik bir azap etmişizdir.
- ⁹ Onlar günahlarını tattılar; durumlarının sonu yıkım oldu.
- ¹⁰ Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır. Ey inanmış olan öz akıl sahipleri! Allah'a saygılı olun, Allah size bir hatırlatma indirmiştir.
- ¹¹ İnanan ve yararlı işler işleyenleri karanlıklardan aydınlığa çıkarmak üzere, size Allah'ın apaçık ilkelerini okuyan bir elçi göndermiştir. Kim Allah'a inanır ve yararlı iş işlerse, Allah onu, içinde temelli kalacağı, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Allah ona gerçekten güzel rızık vermiştir.
- ¹² Yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratan Allah'tır. Doğrusu Allah'ın her şeyi ölçümlediğini ve Allah'ın ilminin her şeyi kuşattığını bilmeniz için, Allah'ın buyruğu bunlar arasında iner durur.

66. YASAKLAMA / TAHRÎM BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 12 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Ey Peygamber! Eşlerinin hoşnutluklarını gözeterek, Allah'ın sana helal kıldığı şeyi niçin haram ediyorsun? Allah, bağışlayandır, acıyandır.
- ² Allah, yeminlerinizin çözümünü gerekli kılmıştır. Allah sizin dostunuzdur. O, bilendir, bilgedir.
- ³ Hani, Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Kadın bunu haber verince, Allah da ona durumu bildirmiş, o da bir kısmını anlatmış, bir kısmına değinmemişti. Onu eşine bildirince, eşi "Bunu sana kim haber verdi?" demiş, o da "Bana her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan haber verdi" demiştir.
- ⁴ Eğer ikiniz Allah'a tövbe ederseniz, çünkü ikinizin gönülleri kaymıştır. Eğer eşinizin aleyhinde yardımlaşarak bir şey yapmaya kalkarsanız, doğrusu, onun dostu Allah'tır. İnananların iyileri ve ayrıca melekler de yardımcısıdır.
- ⁵ Eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona, sizden daha iyi olan, doğruya içtenlikle boyun bükene, inanan, boyun eğene, tövbe eden, tapınan, eslek, dul ve bakire eşler verebilir.
- ⁶ Ey inananlar! Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu ateşten koruyun; onun yakıtı, insanlar ve taşlardır; görevlileri Allah'ın kendilerine verdiği emirlere başkaldırmayan, kendilerine buyurulanları yerine getiren çetin iri yapılı meleklerdir.
- ⁷ Ey inkâr edenler! Bugün özür dilemeyin, yalnızca işlediklerinizin karşılığını görmektesiniz.

- ⁸ “Ey inananlar! Yürekten öz tövbe ile Allah’a dönün ki, Rabbiniz kötülüklerinizi örtsün, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere koysun. Allah’ın, peygamberini ve onunla beraber olan inananları utandırmayacağı o gün, ışıkları önlerinde ve sağlarından olarak yürürler ve “Rabbimiz! Işığımızı tamamla, bizi bağışla, doğrusu, Sen her şeyi ölçümleyensin” derler.
- ⁹ Ey Peygamber! İnkârcılarla ve ikiyüzlülerle uğraş, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü varış yeridir!
- ¹⁰ Allah, inkâr edenler için, Nuh’un karısıyla Lut’un karısını örnek gösterir: Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin altında iken onları inkâr ettiler. Onlar da Allah’tan yana onlara bir yarar sağlayamadılar. “Cehenneme girenlerle beraber girin” dendi.
- ¹¹ Allah, inananlara Firavunun karısını örnek gösterir: Hani, o “Rabbim! Katından bana cennette bir ev yap, beni Firavundan ve onun işinden kurtar; beni zalim milletten kurtar” demişti.
- ¹² İffetini korumuş olan İmran kızı Meryem de bir örnektir. Ona ruhumuzdan üflemiştik; Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmişti; o, Bize gönülden itaat edenlerdendi.

67. EGEMENLİK / MÜLK BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 30 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Egemenlik elinde olan Allah yücedir ve O her şeyi ölçümleyendir.
- ² Hanginizin daha güzel iş işlediğini denemek için ölümü ve yaşamı yaratan O'dur. O uludur, bağışlayandır.
- ³ Yedi göğü uyumlu olarak yaratan O'dur. Rahman'ın bu yaratmasında bir düzensizlik göremezsin. Gözünü bir çevir bak, bir çatlaklık görebilir misin?
- ⁴ Sonra gözünü tekrar tekrar çevir bak; ama göz umduğunu bulamayıp direnci kırılmış olarak sana döner.
- ⁵ Andolsun ki, en yakın göğü ışıklarla donattık, onlarla şeytanların taşlanması sağladık ve onlara alev azabını hazırladık.
- ⁶ Rablerini inkâr eden kimseler için cehennem azabı vardır. Ne kötü bir gidiş yeridir!
- ⁷ Oraya atıldıkları zaman onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.
- ⁸ Nerede ise öfkesinden paralanacak! Her bir topluluk içine atıldığında, bekçileri onlara "Size bir uyarıcı gelmemiş miydi?" sorarlar.
- ⁹ Onlar "Evet, bize bir uyarıcı gelmişti, ama biz yalandık ve 'Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapkınlık içindesiniz' demiştik" derler.
- ¹⁰ "Eğer kulak vermiş veya aklımızı kullanmış olsaydık, alevli ateşlikler içinde olmazdık" derler.
- ¹¹ Böylece günahlarını itiraf ederler. Çılgın alevli cehennemlikler yok olsunlar!
- ¹² Doğrusu, görülmeyen Rablerinden bilinçle saygı duyanlara, işte onlara, bağışlanma ve büyük ödül vardır.

- ¹³ Sözlerinizi gizleseniz de, açıklasanız da, doğrusu, O gönüllerde olanı bilir.
- ¹⁴ O yarattığını bilmez mi? O, inceliklidir, bilgisi olandır.
- ¹⁵ O, sizin için yeryüzüne boyun eğdirmiştir. Öyleyse yerin sırtlarını dolaşın, Allah'ın verdiği rızıktan yiyin; sonunda dönüş O'nadır.
- ¹⁶ Yer birdenbire sarsıldığı zaman, gökte O'lanın sizi yerin dibine geçirmesinden güvende misiniz?
- ¹⁷ Gökte O'lanın başınıza taş yağdırmasından güvende misiniz? Benim uyardımın nasıl olduğunu yakında bileceksiniz?
- ¹⁸ Andolsun ki, bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Beni tanımazlık nasılmış?
- ¹⁹ Üzerlerinde kanat çırpıp dizi dizi kuşları görmezler mi? Onları havada Rahman olandan başkası tutmuyor; doğrusu, O her şeyi görendir.
- ²⁰ Yahut, Rahman olan Allah'ın dışında size yardımda bulunabilecek bu ordunuz kimdir? İnkârcılar sadece aldanmaktadırlar.
- ²¹ Eğer O rızkını keserse, bu rızkı size kim verecek? Hayır! Onlar dikbaşlılıkta ve kaçışta direnmektedirler.
- ²² Yüzükoyun kapaklanarak yürüyen mi, yoksa doğru yolda düpedüz yürüyen mi, daha doğru yolda olur?
- ²³ De ki: "Sizi yaratan; size kulak, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!"
- ²⁴ Sizi yerde yaratan O'dur ve O'na toplanacaksınız.
- ²⁵ İnkârcılar "Doğru sözlü iseniz, bu verilen söz ne zamandır?" derler.
- ²⁶ De ki: "Onun bilgisi Allah'tadır. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

- ²⁷ Azabı yaklaşırken gördükleri zaman, inkâr edenlerin yüzleri buruşur, onlara “sizin arayıp durduğunuz, işte budur” denir.
- ²⁸ De ki: “Görmüyor musunuz? Allah, beni ve benimle beraber bulunanları yok eder veya bize acır; ama inkârcıları, can yakıcı azaptan kim alıkoyabilir?”
- ²⁹ De ki: “Bizim inandığımız ve kendisine güvendiğimiz, Rahman olandır. Kimin apaçık bir sapıklıkta olduğunu yakında bileceksiniz.”
- ³⁰ De ki: “Görmüyor musunuz? Suyunuz yere batarsa, size kim bir su kaynağı getirebilir?”

68. KALEM BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 52 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Nûn! Kalem ve yazdıklarına andolsun ki, Rabbinin nimetinden dolayı deli değilsin. Doğrusu, sana ke-sintisiz bir ödül vardır.
- ⁴ Ve doğrusu sen büyük bir ahlak üzeresin.
- ⁵⁻⁶ Hanginizin vurgun yediğini yakında sen de gö-receksin, onlar da göreceklidir.
- ⁷ Doğrusu, senin Rabbin yolundan sapanları çok iyi bilir; O doğru yolda olanları da çok iyi bilir.
- ⁸⁻⁹ Bundan böyle yalanlayanlara boyun eğme. Onlar keşke yağcılık etsen isterler ki kendileri de yağcılık etsinler.
- ¹⁰⁻¹⁵ Malı ve oğulları vardır diye, yemin edip duran al-çağa, diliyle iğneleyene, kovuculuk edene, iyiliği sü-rekli engelleyene, saldırgana, günahkara, zorbaya, ayrıca soysuzlukta damgalı olana uyma. İlkelerimiz ona okunduğu zaman “Öncekilerin masalları” der.

- 16-20 Onun burnuna yakında damgayı vuracağız. Doğrusu, bahçe sahiplerini denediğimiz gibi onları da deneriz. Hani, sabahleyin bahçeyi ayrıcasız devşireceklerine yemin etmişlerdi. Ancak onlar daha uykudayken Tanrı tarafından bir salgın bahçeyi dolaştı da bahçe biçilmişe dönmüştü.
- 21-25 Sabah erkenden “Ürünlerinizi devşirecekseniz erken çıkın” diye birbirlerine seslendiler. Bugün orada, hiçbir düşkün kimse yanınıza sokulmasın, diye gizli gizli konuşarak yürüyorlardı. Güçleri yeterek pek istekli olarak erkenden gittiler.
- 26-30 Orayı gördüklerinde “Doğrusu yolumuzu şaşırmış olacağız; hayır! Biz yoksun bırakıldık” dediler. En ılımlı olanı “Ben size ‘Allah’ı anmanız gerekmez mi?’ dememiş miydim?” dedi. “Rabbimiz yücedir, doğrusu, biz haksızlık ettik” dediler. Birbirlerini yermeye başladılar.
- 31-32 Sonra “Yazıklar olsun bize; doğrusu azgınlık edenlerdendik. Belki Rabbimiz bize bundan daha iyisini verir; doğrusu, artık Rabbimizden dilemeliyiz” dediler.
- 33-35 İşte azap böyledir; ancak ahiret azabı daha büyüktür; keşke bilseler! Doğrusu saygılı olanlara, Rabbleri katından nimet cennetleri vardır. Doğruya bağlı olanları, hiç suçlular gibi tutar mıyız?
- 36 Ne oluyorsunuz? Ne biçim hükmediyorsunuz?
- 37-39 Yoksa okuduğunuz bir kitabınız mı var? Seçtikleriniz herhalde orada olacaktır. Yoksa, üzerimizde, diriliş gününe kadar süregidecek sözleşmeleriniz mi var ki, hükmettikleriniz sizin olacaktır?
- 40 Sor onlara: “Bunu kim üzerine alır?”
- 41-42 Yoksa, onların ortakları mı vardır? Doğru sözlü işeler, ortaklarını getirsinler. Paçaların çemrendiği zorlu günde secdeye çağırılırlar, ama yapamazlar.

- ⁴³ Gözleri yere dikilmiş olarak yüzlerini alçaklık bürür. Oysa, kendileri sağlıklı iken secdeye çağrılmışlardı.
- ⁴⁴⁻⁴⁷ Bu sözü yalanlayanları Bana bırak; Biz onları bil-medikleri yerden yavaş yavaş yaklaştıracamız. On-lara mühlet veriyorum; doğrusu Benim düzenim sağlamdır. Yoksa, sen onlardan ücret istiyorsun da, ağır bir borç altında mı kalıyorlar? Yoksa görün-me-yenin bilgisi kendilerinin yanındadır da, onlar mı yazıyorlar?
- ⁴⁸⁻⁵² Sen Rabbinin hükmüne kadar dayan. Balık sahibi gibi olma, o pek üzgün olarak Rabbine seslenmiş-ti. Rabbinin katından ona bir nimet ulaşmasaydı, andolsun kınanmış olarak sahile atılacaktı. Ancak Rabbi onu seçip aldı ve onu yararlı kişilerden kıldı. Doğrusu, inkâr edenler, uyarıyı dinledikleri zaman nerdeyse seni gözleriyle kaydıracaklardı. "Doğrusu, o deli"dir, diyorlardı. Oysa, o, âlemlere bir hatırlat-madan başka bir şey değildir.

69. KESİN GERÇEKLİK / HAKKA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 52 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Kesin gerçeklik! Kesin gerçeklik nedir?
- ³ Kesin gerçekliğin ne olduğunu sana bildiren nedir?
- ⁴⁻⁶ Semûd ve Âd çatırdamayı yalanlamışlardı. Semûd'a gelince; onlar bir çığlık ile yok edildi. Âd'a gelince; onlar da önünde durulmaz, dondurucu bir rüzgarla yok edildi.
- ⁷⁻⁸ Onların kökünü kesmek üzere, üzerlerine onu yedi gece sekiz gün saldı. Ulusun, kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi yere yıkıldıklarını görürsün. Onlardan arda kalmış bir şey görüyor musun?

- ⁹ Firavun, ondan öncekiler ve alt üst olmuş kasabalılar da suç işlemişlerdi.
- ¹⁰ Rablerinin elçisine başkaldırmışlardı. Bunun üzerine onları şiddetli bir yakalayışla yakaladı.
- ¹¹⁻¹² Doğrusu su taşıdığı vakit, size bir hatırlatma olmak üzere ve anlayışlı kulaklar anlasın diye süzülen gemide, sizi Biz taşımışızdır.
- ¹³⁻¹⁵ Boruya bir üfürüş üfürüldüğü, yer ve dağlar kaldırılıp bir vuruşla birbirine çarpıldığı zaman, işte o gün ne olacaksa olur.
- ¹⁶ Gök yarılr, o gün hemen göçer.
- ¹⁷ Melek onun çevresindedir; o gün onların üstünde olan sekizi, Rabbinin tahtını taşır.
- ¹⁸ O gün siz huzura alınırsınız, hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.
- ¹⁹⁻²⁰ Kitabı sağından verilen kimse, “Alın kitabımı okuyun, doğrusu, bir hesaplaşma ile karşılaşacağımı umuyordum” der.
- ²¹⁻²³ Artık o meyveleri sarkmış, yüksek bir bahçede, hoş bir yaşayış içindedir.
- ²⁴ “Geçmiş günlerde, önceden işlediklerinize karşılık, hoşnutlukla yiyiniz, içiniz.”
- ²⁵⁻²⁹ Ancak kitabı kendine solundan verilen kimse, “Kitabım keşke bana verilmeseydi; keşke hesabımın ne olduğunu bilmeseydim; artık bu son bulsaydı; malım bana fayda vermedi; gücüm de kalmadı” der.
- ³⁰ Onu alın, onu bağlayın.
- ³¹ Sonra alevli ateşe yaslayın,
- ³² Sonra onu, boyu yetmiş arşın olan zincire vurun!
- ³³ Doğrusu o, yüce Allah’a inanmazdı.
- ³⁴ Yoksulun yiyeceği ile ilgilenmezdi.

- ³⁵ Bu sebeple burada bugün onun yakın bir acıyanı yoktur.
- ³⁶⁻³⁷ Yıkantıdan başka bir yiyecek de yoktur. Günahkarlar ancak onu yer.
- ³⁸⁻⁴¹ Hayır! Görebildikleriniz ve göremedikleriniz üzerine yemin ederim ki, doğrusu bu, şerefli bir elçinin sözüdür. O, şair sözü değildir; ne kadar az inanıyorsunuz!
- ⁴² Kâhin sözü de değildir; ne kadar az düşünüp anlıyorsunuz!
- ⁴³ Âlemlerin Rabbinden indirilmedir.
- ⁴⁴⁻⁴⁹ Eğer, Bizim adımıza, ona bazı sözler katmış olsaydı, andolsun Biz onu kuvvetle yakalardık, sonra, andolsun onun şah damarını keserdik. Hiçbiriniz de onu savunamazdınız. Ve doğrusu o saygılı olanlara bir hatırlatmadır. Ve doğrusu içinizde onu yalanlayanlar bulunduğunu şüphesiz biliriz.
- ⁵⁰ Ve doğrusu o inkârcılar için bir iç çekmedir.
- ⁵¹ Ve doğrusu o kesin gerçektir.
- ⁵² Öyleyse, yüce Rabbinin adını yüce tut.

70. MERDİVEN / MEÂRİC BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 44 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁴ Bir sorgulayan, yüksek dereceler sahibi Allah katından inkârcılara gelecek ve savulamayacak olan azabı soruyor. Melekler ve ruh, elli bin yıl uzaklığı Olan'a bir anda yükselirler.
- ⁵ Güzelce dayanarak katlan.
- ⁶ Doğrusu, onlar onu uzak görüyorlar.
- ⁷ Biz ise onu yakın görmekteyiz.
- ⁸ Gök o gün erimiş maden gibi olur.
- ⁹ Dağlar da atılmış pamuğa döner.
- ¹⁰ Hiçbir dost bir dostunu sormaz.

- 11-14 Birbirlerine gösterilirler. Suçlu kimse, o günün azabından, oğullarını, karısını, kardeşini, kendisini barındırmış olan soyunu ve yeryüzünde bulunan herkesi feda ederek böylece kendisini kurtarmak ister.
- 15-18 Hayır olmaz! Doğrusu o, yüz çevirip geri döneni, malını toplayıp saklayanı çağıran, deriyi soyup kavuran alevli ateştir.
- 19 Doğrusu, insan pek doyumsuz yaratılmıştır.
- 20 Başına bir kötülük gelince acı acı sızlanır.
- 21 Kendisine bir iyilik dokunduğu zaman engelci kesilir.
- 22-27 Böyle olmayanlar; namaz kılıp, namazlarında devamlı olanlar, mallarında isteyene ve yoksula belirli bir pay tanıyanlar, ceza gününü doğrulayanlar, ancak Rablerinin azabından korkanlardır.
- 28 Doğrusu Rablerinin azabından kimse güvende değildir.
- 29-30 Eşleri ve antlaşmalılının dışında, özel yerlerini koruyanlar, doğrusu, bunlar yerilemezler.
- 31 Bu sınırları aşmak isteyenler, işte onlar, aşırı gidenlerdir.
- 32 Onlar, güvenirliliklerini ve sözlerini yerine getirirler.
- 33 Tanıklıklarını gereği gibi yapanlar.
- 34 Yakarışlarına özen gösterenler.
- 35 İşte onlar, cennetlerde ikram olunacak kimselerdir.
- 36-37 İnkâr edenlere ne oluyor, sana doğru, sağdan soldan öbek öbek koşuyorlar?
- 38 Her biri nimet bağına konulacağını mı umuyor?
- 39 Hayır olmaz! Doğrusu, onları kendilerinin de bildikleri şeyden yaratmışızdır.

- 40-41 Hayır! Doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki, onların yerine daha iyilerini getirmeye Bizim gücümüz yeter ve kimse de önümüze geçemez.
- 42 Onları bırak; kendilerine söz verilen güne kavuşmalarına kadar dalıp oynasınlar.
- 43-44 Kabirlerden çabuk çabuk çıkacakları gün, önlerine bakarak ve yüzlerini zillet bürümüş olarak, sanki dikili taşlara doğru seğirtirler. İşte bu, onlara söz verilmiş olan gündür.

71. NUH BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 28 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1 “Doğrusu, ulusuna can yakıcı bir azap gelmezden önce, onları uyar” diye, Nuh’u ulusuna gönderdik.
- 2-4 Dedi: “Ey ulusum! Doğrusu ben, sizin apaçık bir uyarıcınızım. Allah’a kulluk edin, O’na saygılı olun ve beni dinleyin ki, Allah günahlarınızı size bağışlasın ve sizi belli bir süreye kadar ertelesin. Doğrusu, Allah’ın belirttiği süre gelince, geri bırakılamaz; keşke bilseniz!”
- 5-6 Dedi: “Rabbim! Doğrusu, ben ulusumu gece gündüz çağırdım. Fakat benim çağırmam sadece kaçışlarını artırdı.
- 7 Ve doğrusu, Senin onları bağışlaman için kendilerini her çağırışında, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler, büyüklendikçe büyüklendiler.
- 8 Sonra doğrusu, ben onları açıkça çağırdım.
- 9-10 Sonra doğrusu, onlara açıktan açığa duyurdum ve gizliden gizliye de söyledim.” Ve dedim ki: “Rabbinizden bağışlanma dileyin, doğrusu, O çok bağışlayandır.

- ¹¹ Size gökten bol bol yağmur indirsın.
- ¹² Ve sizi mallar ve çocuklarla desteklesin; size bahçeler var etsin, sizin için ırmaklar var etsin.”
- ¹³ Size ne oluyor ki, Allah’a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz.
- ¹⁴ Oysa sizi evrelerden geçirerek O yaratmıştı.
- ¹⁵ Allah’ın, yedi göğü birbirine uyumlu olarak nasıl yarattığını görmez misiniz?
- ¹⁶ Aralarında olan aya aydınlık vermiş ve güneşin ışık saçmasını sağlamıştır.
- ¹⁷⁻¹⁸ Allah sizi yerden bitki bitirir gibi bitirmiştir. Sonra sizi oraya döndürür ve sizi çıkardıkça çıkarır.
- ¹⁹⁻²⁰ Yeryüzünde geniş geçitlerden geçebilmeniz için orayı size yayan O’dur.
- ²¹⁻²² Nuh dedi: “Tanrım! Doğrusu onlar bana başkaldırdılar ve malı, çocuğu kendisine sadece zarar getiren kimseye uydular; büyük tuzak kurdukça kurdular.”
- ²³ “Sakın tanrılarınızı bırakmayın, Ved, Sûva, Yağûs, Yeuk ve Nesr putlarından asla vazgeçmeyin” dediler.
- ²⁴ Şüphesiz birçoğunu saptırdılar, artık bu zalimlerin sapkınlığını yalnızca artır.
- ²⁵ Onlar günahları yüzünden suda boğuldular; ateşe sokuldular, kendilerine Allah’tan başka yardımcı bulamadılar.
- ²⁶⁻²⁷ Nuh dedi: “Tanrım! Yeryüzünde inkârcılardan hiçbirini bırakma. Doğrusu, Sen onları bırakırsan, Senin kullarını saptırırlar, sadece çapkın ve pek inkârcıdan başkasını doğurmazlar.
- ²⁸ Tanrım! Beni, anamı, babamı, evime inanmış olarak gireni, inanan erkekleri ve kadınları bağışla; yalnız zalimlerin yıkımlarını artır.”

72. CİN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 28 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² De ki: “Cinlerden bir takımının dinleyip şöyle dedikleri bana vahyolundu: “Doğrusu, biz, doğru yolu gösteren, olağanüstü bir okuma dinledik de, ona inandık. Biz, Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayacağız.
- ³⁻⁴ Ve doğrusu Rabbimizin ululuğu yücelerden yücedir. O, eş de oğul da edinmemiştir. Ve doğrusu, uçarımız Allah’a karşı saçma sapan konuşurdu.
- ⁵⁻⁶ Ve doğrusu biz, insanların ve cinlerin Allah’a karşı yalan söylemeyeceklerini sanırdık. Doğrusu, insanlardan kimi kişiler cinlerden kimilerine sığınırlandı da, onların beyinsizliklerini artırırlandı.
- ⁷ Ve doğrusu onlar da sizin Allah’ın kimseyi diriltmeyeceğini sandığınız gibi sanırlardı.
- ⁸ Ve doğrusu biz, göğü yokladık, onu sert bekçiler ve alevlerle doldurulmuş bulduk.
- ⁹⁻¹⁰ Ve doğrusu biz, dinlenebileceği oturaklarda oturuyorduk, ama şimdi kim dinleyecek olsa, kendisini gözleyen parlak bir alev bulur. Ve doğrusu, yeryüzünde olanlara kötülük mü istendi? Yahut Rableri onlara bir iyilik mi dilemiştir? Biz bilmeyiz!
- ¹¹ Ve doğrusu, bizde iyiler de vardır, bizde bunun dışında bulunanlar da vardır. Biz türlü türlü yollarda idik.
- ¹²⁻¹³ Ve doğrusu, yeryüzünde Allah’tan kurtulamayacağımızı, kaçsak da O’dan kurtulamayacağımızı anladık. Doğruluk göstergesini dinlediğimizde ona inandık. Kim Rabbine inanırsa o eksikliğe de haksızlığa da uğramaktan korkmaz.

- 14-15 İçimizde, doğruya içtenlikle bağlananlar da, sapkın olanlar da vardır. Doğruya içten bağlı olan, işte onlar, doğruluğu arayanlardır. Sapkınlara gelince, onlar cehennemin odunu olmuşlardır.
- 16-19 Eğer doğru yola girmiş olsalardı, onları denememiz için onları bol sularlık; kim Rabbini anmaktan yüz çevirirse, onu çetin bir azaba uğratar. Doğrusu, tapınmalar Allah'adır, öyleyse Allah'la beraber başkasını katarak yalvarmayın. Allah'ın kulu O'na yalvarmak için ayağa kalkınca, ona karşı kenetlenirlerdi."
- 20-23 De ki: "Ben sadece Rabbime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam." De ki: "Benim size zarar vermeye de, iyilik yapmaya da gücüm yetmez." De ki: "Doğrusu, beni kimse Allah'a karşı koruyamaz ve ben de O'ndan başka bir sığınak bulamam. Benim yaptığım, yalnız, Allah'ın katından olanı ve O'nun gönderdiklerini bildirmedi." Allah'a ve elçisine kim karşı gelirse, doğrusu ona, içinde sonsuz ve temelli kalacakları cehennem ateşi vardır.
- 24 Sonunda, kendilerine söz verileni gördükleri zaman, kimin yardımcısının daha güçsüz ve sayısının daha az olduğunu bileceklerdir.
- 25-26 De ki: "Size söz verilen yakın mıdır, yoksa Rabbim onu uzun süreli mi kılmıştır, ben bilmem." Görünmeyeni bilen Allah, görülmeyenini kimseye bildirmez.
- 27-28 Ancak, seçtiği elçi bunun dışındadır. Doğrusu o, Rablerinin elçiliklerini yerine getirip getirmediklerini bilmek için, her birinin önünden ve ardından gözcüler salar. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatır ve her şeyi bir bir sayar.

73. SARINAN / MÜZZEMMİL BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 20 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁴ Ey sarınan! Gecenin az bir bölümünde, yarısında ya da yarısından önce veya yarısından sonra kalk ve ağır ağır Kur'an oku.
- ⁵ Doğrusu Biz sana ağır bir söz indireceğiz.
- ⁶ Doğrusu gece kalkışı baskıca daha etkilidir ve söylemi de daha dokunaklıdır.
- ⁷ Doğrusu, gündüz, senin uzun uzun koşturmaların vardır.
- ⁸ Rabbinin adını an; bütün gönlünle O'na yönel.
- ⁹ O, doğunun ve batının Rabbidir; O'ndan başka tanrı yoktur. Öyleyse O'nu koruyucu tut.
- ¹⁰⁻¹¹ Onların söylediklerine karşı dayan, yanlarından güzellikle ayrıl. Nimet sahibi olup da yalanlayanları Bana bırak; onlara biraz süre ver.
- ¹²⁻¹³ Doğrusu katımızda onlar için ağır boyunduruklar, kızgın ateş, boğazdan geçmez bir yiyecek ve can yakan azap vardır.
- ¹⁴ Yeryüzünün ve dağların sarsıldığı gün, dağlar, yumuşak kum yığını haline gelir.
- ¹⁵ Doğrusu, Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi size de tanıklık edecek bir elçi gönderdik.
- ¹⁶ Ama Firavun o elçiye karşı gelmişti de, onu ağır bir cezayla yakalamıştık.
- ¹⁷⁻¹⁸ Eğer inkâr ederseniz, gençleri yaşlandıran günden nasıl korunacaksınız? Onunla gök bile parçalanır. O'nun sözü yerine gelmiş olur.
- ¹⁹ Doğrusu, bu anlatılanlar birer hatırlatmadır. Dileyen kimse, Rabbine varan bir yol tutar.

²⁰ Doğrusu Rabbin, senin ve seninle beraber bulunanlardan bir bölüğün, gecenin üçte ikisi kadarında, yarısında ve üçte birinde kalktığını bilir. Allah gece ve gündüzü ölçümlemiştir; sizin onu ölçemeyeceğinizi bildiğinden sizi bağışladı. Artık, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah, içinizden, hasta olanları, Allah'ın bolluğundan rızık aramak üzere yeryüzünde dolaşanları ve Allah yolunda diğer savaşılanları bilir. Bunun için ondan kolayınıza geleni okuyun; namazı kılın; zekâtı verin; Allah'a güzel bir ödünç verin; kendiliğinizden yaptığınız iyiliği daha iyi ve daha büyük bir ödül olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan bağışlanma dileyin; doğrusu Allah bağışlar ve acır.

74. BÜRÜNEN / MÜDDESSİR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 56 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Ey bürünen! Kalk da uyar.
³⁻⁴ Ve Rabbini yücelt. Ve içliklerini temiz tut.
⁵⁻⁷ Ve zihnini arındır. Ve yaptığın iyiliğin daha çoğunu umarak yapma. Ve Rabbin için dayan.
⁸⁻¹⁰ Boruya üflendiğinde, işte o gün, inkârcılara kolay olmayan zorlu bir gündür.
¹¹⁻¹⁴ Tek olarak yaratıp, kendisine bol bol mal, çevresinde bulunan oğullar verdiğim ve kendisini donattıkça donattığım kimseyi Bana bırak.
¹⁵ Bir de artırmamı umar;
¹⁶ Hayır olmaz! Doğrusu o, Bizim ilkelerimize karşı direngendir.
¹⁷ Ben onu sarp bir yokuşa tırmandıracağım.

- 18-20 Doğrusu o, düşündü, ölçtü biçti! Canı çıkası, ne biçim ölçtü biçti! Canı çıkası; sonra yine ne biçim ölçtü biçti!
- 21-23 Sonra baktı; sonra kaşlarını çattı, suratını astı; sonra da sırt çevirip büyüklük tasladı.
- 24-25 “Bu sadece öğretilегelen bir büyüdür. Bu yalnızca bir beşer sözüdür” dedi.
- 26-29 İşte onu yakıcı bir ateşe yaslayacağım. Sen yakıcı ateşin ne olduğunu nasıl bileceksin ki? O ne öldürür ne de bırakır, derileri kavurur.
- 30 Üzerine on dokuz vardır.
- 31 Ateşliklerin bekçilerini yalnız meleklerden kılmışızdır. Sayılarını bildirmekle de, ancak inkâr edenlerin denenmesini ve kendilerine kitap verilenlerin kesin bilgi edinmesini ve inananların da inançlarının artmasını sağladık. Ve kendilerine kitap verilenler ve inananlar şüpheye düşmezler. Gönüllerinde hastalık bulunanlar ve inkârcılar, “Allah bu örnekle ne demek istedi?” desinler. İşte Allah böylece, sapmayı dileyene yol verir, doğruyu dileyene de doğru yol gösterir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilmez. Bu, insanoğluna sadece bir hatırlatıcıdır.
- 32-37 Kesin hayır! Aya ve dönüp giden geceye ve ağarmakta olan sabaha andolsun ki, o, doğrusu, içinizden öne geçmek veya geri kalmak isteyen insanı uyaran büyük olaylardan biridir.
- 38-42 Herkes kazancına göre tutulur. Ancak, defteri sağdan verilenler, bağlar içindedirler. Suçlulara “Sizi bu yakıcı ateşe sürükleyen nedir?” diye sorarlar.
- 43 Onlar derler ki: “Allah’a yönelenlerden değildik.
- 44 Ve düşkün kimseyi de yedirmezdik,
- 45 Ve dalanlarla beraber biz de dalardık,
- 46 Ve sorgulanma gününü yalanlardık.
- 47 Öyle iken kesin bilinç bize geldi.”

- ⁴⁸ Artık onlara, şefaathçilerin şefaati fayda vermez.
- ⁴⁹⁻⁵² Öyleyken, bunlara ne oluyor ki hatırlamaktan yüz çeviriyorlar? Arslandan kaçan ürkek eşeklere benziyorlar. Güya onlardan her biri kendisine açık sayfalar verilmesini ister.
- ⁵³⁻⁵⁶ Hayır olmaz! Ne var ki, ahiretten korkmazlar. Kesin hayır! Doğrusu, o, bir hatırlatmadır. Dileyen kimse onu anar. Ancak, Allah hatırlamalarını diler. Saygı duyulması gereken de O'dur, bağışlayacak olan da O'dur.

75. DİRİLİŞ / KIYAMET BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 40 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Hayır! Diriliş gününe yemin ederim. Hayır! Kendini kınayan kişiye yemin ederim.
- ³⁻⁴ İnsan, kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor? Evet, Bizim, onun parmak uçlarını bile biçimlendirmeye gücümüz yeter.
- ⁵⁻⁶ Hayır! İnsan hemen önünde suç işlemek istercesine sorar: "Diriliş günü ne zamanmış?"
- ⁷⁻¹¹ Gözün kamaştığı, ayın tutulduğu, güneş ve ay bir araya getirildiği zaman, işte o gün insan "Kaçmak nereye" der. Kesin hayır! Artık bir sığınak yoktur.
- ¹²⁻¹⁵ O gün varıp durulacak yer Rabbinin katıdır. O gün, insanoğluna önceden ne yaptığı ve sonraya ne bıraktığı bildirilir. Artık insan, özürlerini sayıp dökecek kendinin ne olduğunu iyice görmektedir.
- ¹⁶⁻¹⁹ Acele edip dilini kıpırdatma. Doğrusu, onu toplamak ve onu okumak Bize düşer. Biz onu okuduğumuzda, okunmasını izle. Sonra doğrusu, onu açıklamak Bize düşer.

- 20-21 Hayır olmaz! Sizler ivedi olanı seversiniz, sonrakini bırakırsınız.
- 22-24 O gün bir takım yüzler Rablerine doğru bakıp parlar. O gün bir takım yüzler de asıktır.
- 25 Kendisinin belkemiğinin kırılacağını sanır.
- 26-27 Hayır olmaz! Köprücük kemiklerine dayandığı zaman, “Çare bulan yok mudur” denir.
- 28-30 Artık ayrılık vaktinin geldiğini anlar. Bacaklar birbirine dolanır. O gün gidiş Rabbinedir.
- 31-33 O, onaylamamış, yakarmamış, ancak yalanlayıp yüz çevirmiş, sonra da gerine gerine kendinden yana olanlara gitmişti.
- 34 Sana yazıklar olsun, yazıklar!
- 35 Yine de, sana yazıklar olsun, yazıklar!
- 36-40 İnsanoğlu kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır? O, atılan atmıktan bir oğulcuk olmadı mı? Sonra yapışkan olmuş, sonra O yarattı ve biçimlendirdi. Ondan, erkek ve dişi iki eş yarattı. Bunları yapanın, ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

76. İNSAN BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 31 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ İnsanoğlu söz konusu olmadan sonsuz zamandan bir kesit kesin geçmiştir?
- ² Doğrusu, Biz insanı katışık bir oğulcuktan yaratmışızdır, onu deneriz; bu yüzden, onun işitmesini ve görmesini sağlamışızdır.
- ³⁻⁴ Doğrusu, Biz insana doğru yolu gösterdik, buna ister şükreder, ister nankörlük eder. Doğrusu, nankörler için zincirler, demir halkalar ve alevli ateş hazırladık.
- ⁵ Doğrusu, iyiler kokulu çiçek katılmış bir tastan içerler.

- ⁶ O, Allah'ın kullarının fışkırtı fışkırtı içebileceği bir kaynaktır.
- ⁷⁻⁸ Onlar verdikleri sözleri yerine getirirler, onlar kötülüğü salgın olan bir günden korkarlar. Onlar, içleri çektiği halde, yiyeceği yoksula, öksüze ve esire yedirirler.
- ⁹ "Biz sizi ancak Allah'a yönelim için doyuruyoruz, sizden bir ödül ve karşılık beklemiyoruz.
- ¹⁰ Doğrusu, biz suratları astırdıkça astıracak bir günde Rabbimizden korkarız."
- ¹¹ Allah da onları, bu yüzden o günün fenalığından korur; onları tatlı parlaklık ve sevinçle karşılaştırır.
- ¹²⁻¹³ Dayanmalarına karşılık, onları bahçe ve ipekle ödüllendirir. Orada tahtlara yaslanırlar; orada yakıcı güneş ve dondurucu soğuk görmezler.
- ¹⁴ Meyve ağaçlarının gölgeleri üzerlerine sarkmış ve yemişlerin koparılması pek kolaylaştırılmıştır.
- ¹⁵⁻¹⁷ Çevrelerinde gümüş kaplar ve gümüş kadehlerle dolaşılır. Gümüş billur kadehleri düzdükçe düzerler. Orada, karışımında zencefil dolu bir tas onlara sunulur.
- ¹⁸ Ona, boğazdan kolay geçen pınar denir.
- ¹⁹ Yanlarında ölümsüz gençler dolaşır; onları gördüğünde etrafa dağılmış birer inci sanırsın.
- ²⁰⁻²¹ Oranın neresine baksan, nimet ve büyük bir egemenlik görürsün. Üzerlerinde ince yeşil ipekli ve atlastan giyimlikler vardır; gümüş bileziklerle süslenmişlerdir; Rableri onlara tertemiz içecekler içirir.
- ²² Doğrusu, bu sizin işlediklerinizin karşılığıdır, çalışmalarınız şükre değer görülmüştür.
- ²³ Doğrusu, Kur'an'ı sana indirdikçe indiren Biziz.
- ²⁴ Rabbinin hükmüne katlan; onlardan günah işleyene de, inkârcı olana da uyma.
- ²⁵ Rabbinin adını sabah akşam an.

- ²⁶ Geceleyin O'na secde et; O'nu geceleri uzun uzun arı tut.
- ²⁷ Doğrusu, bunlar ivedi olanları severler de ağır bir günü arkalarında bırakırlar.
- ²⁸ Onları yaratan, eklemlerini pekiştiren Biziz, dilersek onları benzerleri ile değiştiriveririz.
- ²⁹ Doğrusu bu, sadece bir hatırlatmadır; dileyen, Rab-bine giden yolu tutar.
- ³⁰ Allah, kuşkusuz, dilemenizi diler. Doğrusu, Allah bilendir, bilgedir.
- ³¹ Dileyeni acımasına alır. Haksızlık edenlere can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

77. GÖNDERİLENLER / MÜRSELAT BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 50 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁷ Birbiri ardından gönderilenlere ve estikçe esenlere ve yaydıkça yayanlara ve ayırdıkça ayıranlara, arınmak veya uyarmak için öğüt bildirenlere andolsun, ancak size söz verilen şey kuşkusuz gerçekleşecektir.
- ⁸ Yıldızların ışığı giderildiği zaman,
- ⁹ Ve gök yarıldığı zaman,
- ¹⁰ Ve dağlar pamuk gibi atıldığı zaman,
- ¹¹⁻¹³ Ve elçilere karar gününün hangi güne ertelendiği belirtildiği zaman,
- ¹⁴ Ve karar gününün ne olduğunu sen ne bilirsin?
- ¹⁵ O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- ¹⁶⁻¹⁸ Öncekileri yok etmedik mi? Ardından, sonrakileri de onlara katarız. Suçlulara böyle yaparız.
- ¹⁹ O gün, yalanlamış olanların vay haline!

- 20-22 Sizi bayağı bir sıvıdan yaratıp, onu bilinen bir süre sağlam bir yere yerleştirmedik mi?
- 23 Biz ölçümledik, ölçümleyen ne güzeldir!
- 24 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 25-27 Biz yeryüzünü dirilerin ve ölülerin toplantı yeri yapmadık mı? Orada yüksek yüksek sarsılmaz dağlar var edip, sizi tatlı sularla sulamadık mı?
- 28 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 29-31 “Yalanlayıp durduğunuz şeye gidin. Gölge yapmayan ve ateşten de korumayan üç boyutlu gölgeye gidin.”
- 32-33 Doğrusu o, sanki bakır halatlar gibi büyük parçalar halinde kıvılcımlar saçar.
- 34 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 35 Bu, onların konuşamayacakları gündür.
- 36 Onlara izin de verilmez ki, bağışlanma dilesinler.
- 37 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 38 Bu sizleri ve öncekileri topladığımız karar günüdür.
- 39 Eğer bir tuzağınız varsa, Bana kurun.
- 40 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 41 Doğrusu Allah’a saygılı olanlar, kesinlikle gölgeliklerde ve pınar başlarındadırlar.
- 42 Canlarının istediği meyveler arasındadırlar.
- 43-44 “İşlediklerinize karşılık afiyetle yiyiniz, içiniz. Doğrusu Biz, iyi davrananları işte böyle ödüllendiririz.
- 45 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 46 Yiyiniz, biraz zevkleniniz bakalım, doğrusu, sizler suçlursunuz.
- 47 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 48 Onlara “Boyun eğin” denildiğinde boyun eğmezler.
- 49 O gün, yalanlamış olanların vay haline!
- 50 Bundan sonra hangi söze inanacaklar?

78. HABER / NEBE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 40 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Birbirlerinden neyi soruşturuyorlar?
- ²⁻³ Üzerinde anlaşmazlığa düştükleri büyük olayı mı?
- ⁴ Kesin hayır! Kuşkusuz bileceklerdir.
- ⁵ Yine kesin hayır! Kuşkusuz bileceklerdir.
- ⁶⁻⁷ Yeryüzünü döşemli bir yer, dağları da birer direk kılmadık mı?
- ⁸ Ve sizi çift çift yarattık;
- ⁹ Ve uykunuzu bir dinlenme kıldık;
- ¹⁰ Ve geceyi bir örtü yaptık;
- ¹¹ Ve gündüzü yaşam kıldık;
- ¹² Ve üstünüze yedi sağlam yapı yaptık;
- ¹³ Ve parlak ışık vereni var ettik;
- ¹⁴⁻¹⁶ Ve taneler, bitkiler, ağaçları sarmaş dolaş olan bahçeler yetiştirmek için yoğunlaşmış bulutlardan bol yağmur yağdırdık.
- ¹⁷ Doğrusu, yargı günü kesinkes belirlenmiştir.
- ¹⁸⁻¹⁹ Boruya üfürüldüğü zaman, hepiniz bölük bölük gelirsiniz. Gök açılıp kapı kapı oluvermiştir.
- ²⁰ Dağlar yürütülüp serap olacaktır.
- ²¹⁻²³ Doğrusu cehennem; yalnız dönüp gelecek azgınları gözleyen yerdir. Orada çağlar boyu kalacaklardır.
- ²⁴⁻²⁶ Orada serinlik ortamı bulamayacaklar, yaptıklarınıza karşılık kaynar ve pek soğuk içecek dışında bir içecek tadamayacaklardır.
- ²⁷ Doğrusu onlar hesaba çekileceklerini ummazlardı.
- ²⁸ İlkelerimizi yalanladıkça yalanlarlardı.
- ²⁹ Biz de her şeyi sayıp, yazmışızdır.
- ³⁰ İşte tadın! Artık size azaptan başka bir şey artırmayız.

- 31-34 Doğrusu, Allah'a saygılı olanlara kurtuluş, bahçeler, bağlar, göğüslü yaşıtlar ve dopdolü kadehler vardır.
- 35-36 Orada boş ve yalan söz işitmezler. Bunlar, Rabbinin tarafından hesapları karşılığı verilenlerdir.
- 37 O, göklerin, yerin ve ikisi arasında olanların Rahman olan Rabbidir. O'nun önünde kimse konuşamaz.
- 38 Ruhların ve meleklerin dizildikleri gün, Rahman'ın bilgisi olmadan onlardan kimse konuşamayacaktır. O da doğruyu söyleyecektir.
- 39-40 İşte gerçek gün budur. Dileyen kimse, Rabbine götürecektir bir yol tutar. Doğrusu sizi yakın gelecekteki bir azapla uyardık; o gün kişi elleriyle yaptığını görür ve inkârcı da "Keşke toprak olsaydım" der.

79. ÇEKİP ÇIKARANLAR / NÂZİÂT BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 46 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kuvvetle çekip çıkararlara andolsun,
- ² Coşkulu coşkulu davrananlara andolsun,
- ³ Süzülüp süzülüp geçenlere andolsun,
- ⁴ Yarıştıkça yarışanlara andolsun,
- ⁵ İşleri yönetenlere andolsun!
- ⁶⁻⁸ Sarsıntının sarsıldığı, peşinden bir diğerinin geldiği gün, işte o gün yürekler titrer.
- ⁹ Onların gözleri yere dikilir.
- ¹⁰⁻¹¹ "Biz, çukurda delik deşik kemikler olduğumuz zamanda mı geri döndürüleceğiz?" derler.
- ¹² "Öyleyse bu zararına bir dönüştür" diyecekler.
- ¹³⁻¹⁴ Ancak o bir tek çılgıktır. Onlar hemen uyanma yerindedirler.

- 15 Musa'nın olayı sana geldi mi?
- 16 Hani! Aşıp gelinen uğurlu bir dere de Rabbi ona seslenmişti:
- 17 "Doğrusu, o azmış olan Firavun'a git."
- 18-19 De ki: "Arınmaya niyetin var mı? Rabbine giden yolu göstereyim de O'na bilinçle saygılı olasın."
- 20 Bunun üzerine ona en büyük olayı gösterdi.
- 21-24 Ancak o yalanladı ve başkaldırdı. Sonra geri dönüp yürüdü ve toplayıp seslendi: "Sizin en yüce tanrınız benim" dedi.
- 25-26 Bunun üzerine Allah onu sonrakilere ve öncekilere ders olacak cezaya uğrattı. Doğrusu, bunda Allah'a bilinçle saygılı kimseye ders vardır.
- 27-28 Sizi yaratmak mı daha zordur, yoksa O'nun kurup yükseltmiş ve biçim vermiş olduğu göğü yaratmak mı?
- 29 Gecisini karanlık yapmış, gündüzünü aydınlatmıştır.
- 30-33 Ardından yeri söbeleştirmiştir. Suyunu ondan çıkarmış ve orada otlak yer meydana getirmiştir. Dağları yerleştirmiştir. Bunları sizin ve hayvanlarınızın geçinmesi için yapmıştır.
- 34-35 Büyük baskın bastırdığı zaman, o gün, insan neye çalıştığını hatırlar.
- 36 Alevli ateş gören için ortaya çıkarılır.
- 37-41 İşte, azıp da dünya hayatını yeğleyene gelince, doğrusu, onun varacağı yer alevli ateştir. Ancak, Rabbinin yüceliğinden korkup da, kendini hevesten alıko- yana gelince, doğrusu onun varacağı yer cennettir.
- 42-46 Sana Saatin ne zaman dikileceğini soruyorlar. Onu anmak senin neyine? Onun sonu Rabbin'de biter. Sen sadece dirilişten korkanı uyaransın. Onu gördükleri gün, ancak bir akşam, yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış gibi olurlar.

80. KAŞLARI ÇATMA / ABESE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 42 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-2 Yanına kör bir kimse geldi diye yüzünü astı ve döndü.
- 3 Ne bilirsin, belki de arınacak;
- 4 Yahut öğüt alacak da, bu öğüt kendisine yarayacak.
- 5-6 Ama sen, kendisini gereksinimli görmeyen kimseyi karşına alıp ilgileniyorsun.
- 7 Arınmak istememesinden sana ne?
- 8-10 Saygı duyarak sana gelen kimseye sen aldırımıyorsun.
- 11 Hayır olmaz! Doğrusu o bir hatırlatmadır.
- 12 Dileyen onu hatırlar.
- 13-14 O, şerefli, yüceltilmiş, arınmış sahifelerdir.
- 15-16 İyi kimselerin, saygıdeğer yazarların elleriyle yazılmıştır.
- 17 Canı çıksın insanın, o ne nankördür!
- 18 Onu hangi şeyden yarattı?
- 19 Onu oğulcuktan yaratıp ona biçim vermiş;
- 20 Sonra, tutacağı yolu kolaylaştırmıştır.
- 21 Sonra, onu öldürür ve kabre koyar.
- 22 Sonra, dilediği zaman onu diriltir.
- 23 Kesin hayır! Buyurduğunu, henüz yapmış değildir.
- 24 Artık, insan yiyeceğine bir baksın;
- 25 Doğrusu, suyu indirdikçe indirmekteyiz.
- 26-32 Sonra yeryüzünü yarıdıkça yarıdık ve orada taneli ekinler, üzüm, yonca, zeytin, hurma ağaçları, sık koca ağaçlı bahçeler, meyveler ve çayırılar bitirmekteyiz. Bunlar sizin ve hayvanlarınız için geçimlidir.
- 33 Büyük gürültü koptuğu zaman,

- 34-36 O gün, kişi kardeşinden, annesinden, babasından, karısından ve oğullarından kaçır.
- 37 O gün herkes kendi derdine düşer.
- 38-39 O gün bir takım yüzler aydınlıktır, gülmekte ve sevinmektedir.
- 40-41 O gün bir takım yüzler de tozlanmış ve onları karanlık bürümüşür.
- 42 İşte onlar, nankörler ve günahkârlardır.

81. DÜRME / TEKVİR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 29 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1 Güneş dürüldüğü zaman,
- 2 Yıldızlar söndüğü zaman,
- 3 Dağlar yürütüldüğü zaman,
- 4 Gebe develer başıboş bırakıldığı zaman,
- 5 Yabani hayvanlar bir araya toplandığı zaman,
- 6 Denizler kaynatıldığı zaman,
- 7 Canlar bedenlerle birleştirildiği zaman,
- 8-9 Canlı gömülen kız bebeğe hangi suçtan öldürüldüğü sorulduğu zaman,
- 10 O defterler açıldığı zaman,
- 11 Gök yerinden oynatıldığı zaman,
- 12 Alevli ateş kızdırıldığı zaman,
- 13 Cennet yaklaştırıldığı zaman,
- 14 İnsan ne hazırladığını bilecektir.
- 15-17 Hayır! Gündüz sinen gizli gezegenlere, geri dönen geceye,
- 18 Ve ağarmaya başlayan güne andolsun,
- 19-20 Doğrusu o, arşın Sahibi katında değerli, güçlü, şerefli bir elçinin söylediğidir.

- 21-24 Orada sözü dinlenen ve güvenilen biridir. Arkadaşınız asla deli değildir. Andolsun ki, onu apaçık ufukta görmüştür. O, görülmeyen konusunda cimri değildir.
- 25 Bu, kovulmuş şeytanın sözü değildir.
- 26 Nereye gidiyorsunuz?
- 27-29 O, âlemler içinde, ancak aranızdan doğru olmak isteyeneye bir hatırlatmadır. Âlemlerin eğiteni olan Allah, kuşkusuz, sizin dilemenizi diler.

82. ÇATLAMA / İNFÎTÂR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 19 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1 Gök çatladığı zaman,
- 2 Yıldızlar dağıldığı zaman,
- 3 Denizler kaynatıldığı zaman,
- 4 Kabirlerin içi dışına çıktığı zaman,
- 5 İnsan, ne yaptığını ve ne ertelediğini bilir.
- 6-8 Ey insanoğlu! Seni yaratan, seni biçimleyen, seni oranlı kılan, istediği şekilde seni birleştiren, cömert olan Rabbine karşı seni aldatan nedir?
- 9-12 Kesin hayır! Ancak, siz hesaplaşmayı yalanlıyorsunuz. Doğrusu, yaptıklarınızı bilen değerli yazıcılar sizi gözetlemektedirler.
- 13 Doğrusu, iyiler nimet içindedirler.
- 14-18 Doğrusu, çapkınlar alevli ateştedirler. Hesaplaşma günü oraya girerler, oradan bir daha ayrılmazlar. Hesaplaşma gününün ne olduğunu sen nereden bilirsin? Sonra hem hesaplaşma gününün ne olduğunu nereden bileceksin?
- 19 O gün, kimsenin kimseye hiçbir yarar sağlayamayacağı bir gündür. O gün iş Allah'a kalmıştır.

83. HİLEKÂRLAR / MUTAFFİFİN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 36 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-3 İnsanlardan, kendileri bir şeyi ölçerek aldıkları zaman tam, ama onlara bir şeyi ölçüp veya tartıp verdiklerinde eksik yapan kimselerin vay haline!
- 4-6 Bunlar, büyük bir günde dirileceklerini sanmıyorlar mı? O gün, insanlar âlemlerin Rabbinin huzurunda ayakta dururlar.
- 7 Hayır olmaz! Doğrusu, çapkınlar kayıpsızcada yazılıdır.
- 8 Kayıpsızcanın ne olduğunu sen ne bilirsin?
- 9 Rakamlanmış bir kitap.
- 10-12 O gün, yalanlayanların vay haline! Çünkü, onlar hesaplaşma gününü yalanlamışlardır. Oysa, saldıran günahkârlardan başka kimse onu yalanlamaz.
- 13 İlkelerimiz ona okunduğu zaman, “Öncekilerin masalları” der.
- 14 Hayır olmaz! Onların kazanıp durdukları, yürekleri üzerinde pas tutmuştur.
- 15 Hayır olmaz! Doğrusu onlar, o gün Rablerinden perdelenmiş olacaklardır.
- 16-17 Sonra doğrusu onlar, alevli ateşe yaslanacaklardır. Sonra da “Yalanlayıp durduğunuz işte budur” denecektir.
- 18 Hayır olmaz! Doğrusu, iyilerin defteri yüksek yerlerdedir.
- 19 O, yüksek yerlerin ne olduğunu sen bilir misin?
- 20-21 O, gözdelerin gördüğü rakamlı bir kitaptır.
- 22-23 Doğrusu, iyiler nimet içinde ve tahtlar üzerinde olarak seyrederler.
- 24 Onları yüzlerindeki nimet parıltısından tanırsın.
- 25-26 Onlar, bitiminde misk kokusu olan, mühürlenmiş saf bir içecekten içerler. Yarışanlar bunun için yarışsınlar.

- 27-28 Onun karışımı gözdelelerin içtiği kaynaktandır.
- 29 Doğrusu, suç işleyenler inanmış olanlara gülerlerdi.
- 30 Yanlarından geçtikleri zaman da göz kırparlardı.
- 31 Taraftarlarına eğlenerek varırlardı.
- 32 Onları gördüklerinde, "Andolsun, bunlar sapkın olanlardır" derlerdi.
- 33 Oysa kendileri inananlara gözcü olarak gönderilmemişlerdi.
- 34 Bugün de, inananlar inkârcılara gülerler.
- 35-36 Tahtlar üzerinde, inkârcıların yaptıkları şeylerin karşılığının nasıl verildiğini seyrederek.

84. YARILMA / İNŞİKÂK BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 25 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1-2 Gök yarılıp, Rabbine kulak vermesi gereği boyun eğdiği zaman.
- 3-5 Yer düzlenip, içinde olanları dışarı atarak boşaldığı ve Rabbine kulak vermesi gereği boyun eğdiği zaman.
- 6 Ey insanoğlu! Doğrusu sen, Rabbin için çalışıp çabaladın, artık O'na kavuşmaktasın.
- 7-9 Kitabı kendisine sağından verilene gelince, o kolay geçireceği bir hesaba çekilir ve arkadaşlarının yanına sevinçle döner.
- 10-12 Kitabı kendisine arkasından verilen kimseye gelince, o yok olmak için yalvaracak ve alevliye yaslanır.
- 13 Doğrusu, ailesi arasında iken sevinçli idi.

- ¹⁴ Doğrusu o, geri dönmeyeceğini sanmıştı.
¹⁵ Evet, doğrusu Rabbi onu görmekteydi.
¹⁶ Artık hayır! Akşamın alacakaranlığına,
¹⁷⁻¹⁸ Geceye ve gecenin içindekilere ve toparlandığı zaman dolunaya yemin ederim ki,
¹⁹⁻²⁰ Doğrusu siz bir durumdan diğerine uğratılacaksınız. Onlara ne oluyor da inanmıyorlar?
²¹ Onlara Kur'an okunduğu zaman saygıyla boyun eğmiyorlar?
²²⁻²³ Hayır! İnkârcılar yalanlıyorlar. Oysa Allah, onların içlerinde sakladıklarını çok iyi bilir.
²⁴ Onlara can yakıcı azabı müjde et.
²⁵ Yalnız, inanıp yararlı işler işleyenlere, onlara başa kakılmayacak kesintisiz ödül vardır.

85. TAKIM YILDIZLAR / BURÛC BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 22 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Takım yıldızlar bulunan göğe andolsun;
² Söz verilen güne andolsun;
³ Tanık olana ve tanık olunana andolsun ki;
⁴⁻⁷ Yakıtle tutuşturulmuş ateşle dolu hendek sahiplerinin canı çıksın. Hani, onların çevresinde oturup, inanmış olanlara yaptıklarına tanık oluyorlardı.
⁸⁻⁹ Bunların onlardan öç almaları, yalnızca göklerin ve yerin egemenliği kendisinin olan, övgüye layık ve ulu olan ve her şeye tanık olan Allah'a inanmış olmalarındandır.
¹⁰ Doğrusu, inanmış erkekleri ve inanmış kadınları dinlerinden çevirmeye uğraşanlar, eğer tövbe etmezlerse, onlara cehennem azabı vardır. Yakıcı azap da onlarıdır.
¹¹ Doğrusu, inanıp yararlı işler işleyenlere, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Bu, büyük kurtuluştur.

- ¹² Doğrusu, Rabbinin yakalaması çetindir.
¹³ Doğrusu, önce yaratıp sonra bunu tekrar eden O'dur.
¹⁴⁻¹⁵ O arşın yüce sahibi, çok seven, bağışlayan O'dur.
¹⁶ Her dilediğini mutlaka yapandır,
¹⁷⁻¹⁸ Firavun ve Semûd ordularının haberi sana geldi mi?
¹⁹ Hayır! İnkâr edenler, yalanlamaktadırlar.
²⁰ Ve Allah onları arkalarından kuşatmıştır.
²¹⁻²² Ancak o, saklı bir levhada bulunan bir yüce Kur'an'dır.

86. GECE YILDIZI / TÂRIK BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 17 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Göğ ve gece ortaya çıkana andolsun;
² Gece ortaya çıkanın ne olduğunu sen bilir misin?
³ O, ışıyla karanlığı delen yıldızdır.
⁴ Üzerinde gözetici bulunmayan kimse yoktur.
⁵ Öyleyse, insan nereden yaratıldığına bir baksın.
⁶⁻⁷ O, bel kemikleri ile eğ kemikleri arasından atılacak bir sudan yaratılmıştır.
⁸⁻⁹ Doğrusu, gizliliklerin ortaya çıkarılacağı gün, Allah'ın onu yine yaratmaya gücü yeter.
¹⁰ Artık, onun gücü de, yardımcısı da olmaz.
¹¹⁻¹² Dönüslü göğ ve yarılacak yeryüzüne andolsun ki,
¹³ Doğrusu, bu kesin sözdür.
¹⁴ O eğlence değildir.
¹⁵ Doğrusu, onlar tuzak kuruyorlar.
¹⁶ Ben de bir tuzak kurmaktayım.
¹⁷ İnkârcılara süre tanı, onları biraz ertele.

87. EN ULU / ALÂ BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 19 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Rabbinin en ulu adını arıla.
- ²⁻⁵ O, yaratıp biçimlendirmiştir. O, ölçümleyip yönlendirmiştir. O otlığı meydana getirdi. Sonra da onu siyah anıza çevirmiştir.
- ⁶⁻¹⁰ Sana, biz onu okutacağız ve Allah'ın dilediğinden başkasını asla unutmayacaksın. Doğrusu, O, açığı da gizli olanı da bilir. En kolay yolu sana kolaylaştırırız. Hatırlatmanın yararı olacaksa, hatırlat! Bilinçle saygılı olan, hatırlayıp anlayacaktır.
- ¹¹⁻¹³ En bedbaht olan ise ondan kaçınacaktır. O en büyük ateşe yaslanacaktır. Sonra onun içinde ne ölecektir, ne de dirilecektir.
- ¹⁴⁻¹⁹ Arınmış olan, Rabbinin adını anıp yakaran, kesin başarıya erişecektir. Ancak sizler dünya hayatını yeğliyorsunuz. Oysa ötekisi daha iyi ve daha sürekli. Doğrusu, bunlar ilk sayfalarda, İbrahim ve Musa'nın sayfalarında da vardır.

88. KAPLAYAN / GÂŞİYE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 26 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻⁵ Her şeyi kaplayacak olayın haberi sana gelmedi mi? O gün, çalışan, yorgun düşen birtakım yüzler aşağı eğiktir. Onlar kızgın ateşe yaslanırlar. Onlar kaynar bir kaynaktan su içirilirler.
- ⁶⁻¹¹ Semirtmeyen, açlığı gidermeyen, kötü kokulu bir dikenden başka yiyecekleri yoktur. Yüzleri o gün pırıl pırıl olanlar, yaptıklarından hoşnutturlar. Yüksek bir cennettendirler. Orada boş söz işitmezler.

- ¹² Orada akan bir kaynak vardır.
- ¹³⁻¹⁶ Orada yüksek tahtlar, yerleştirilmiş kâseler, sıra sıra yastıklar, serilmiş, yumuşak tüylü halılar vardır.
- ¹⁷⁻²⁰ Onlar devenin nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yerin nasıl düzletildiğine bir bakmazlar mı?
- ²¹ Sen hatırlat! Esasen sen sadece hatırlatansın.
- ²² Sen onların üzerine andıççı değilsin.
- ²³⁻²⁴ Ancak kim sırt çevirir, inkâr ederse, Allah onu en büyük azaba uğratar.
- ²⁵ Doğrusu, onların dönüşü Bizedir.
- ²⁶ Ve doğrusu, onların hesabını görmek de Bize düşer.

89. TANYERİ AĞARMASI / FECR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 30 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Tanyerinin ağarmasına andolsun,
- ² Ve on geceye,
- ³ Ve çifte ve teke,
- ⁴ Ve yürüdüğünde geceye andolsun.
- ⁵ Bunlarda akıl sahibi için bir ant vermeye değmez mi?
- ⁶⁻⁸ Rabbinin, hiçbir memlekette benzeri ortaya konmayan sütunlara sahip İrem'de Âd'a;
- ⁹⁻¹² Derede kayaları oyan Semûd'a; ilkelerde aşırı giden, oralarda bozgunculuğu artıran, direkler sahibi Firauna ne yaptığını görmedin mi?
- ¹³ Bu yüzden Rabbin onları azap kırbacından geçirmiştir.
- ¹⁴ Doğrusu, Rabbin hep gözlemektedir.

- ¹⁵ Ancak, Rabbin denemek için bir insana iyilik edip nimet verdiği zaman, “Rabbim bana ikram etti” der.
- ¹⁶ Ne var ki onu sınamak için rızkını ölçümllediği zaman, “Rabbim beni küçük düşürdü” der.
- ¹⁷ Hayır olmaz! Öksüze karşı cömert davranmıyorsunuz.
- ¹⁸ Yoksulu yedirme konusunda birbirinizi özendirmiyorsunuz.
- ¹⁹ Size kalanı derleyip, yedikçe yiyorsunuz.
- ²⁰ Malı pek çok seviyorsunuz.
- ²¹⁻²² Hayır olmaz! Yer çarpılıp çarpılıp ufalandığı zaman ve melekler sıra sıra dizilip, Rabbin geldiği zaman.
- ²³ O gün, cehennem ortaya konur. O gün insan hatırlamaya çalışır, artık hatırlamaktan ona ne?
- ²⁴ “Keşke bu hayatım için bir şey yapsaymışım” der.
- ²⁵ O gün, hiç kimse O’nun azap ettiği gibi azap edemez.
- ²⁶ Hiç kimse O’nun vuracağı bağı vuramaz.
- ²⁷ Ey gönlü yatkın olan insan!
- ²⁸ Hoşnut olmuş ve etmiş olarak Rabbine dön!
- ²⁹⁻³⁰ Artık kullarımın arasına sokul ve cennetime gir.

90. KENT / BELED BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 20 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Yo! Bu kente andolsun, sen bu kente konmuşsun.
- ³⁻⁴ Doğurana ve doğurduğuna andolsun ki, insanoğlunu zorluklar için yarattık.
- ⁵ Kendisine kimsenin güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?
- ⁶ “Yığın yığın mal tüketmişimdir” diyor.
- ⁷ Kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?

- 8-9 Biz ona iki göz, bir dil ve iki dudak vermedik mi?
 10 Biz ona iki yolu da göstermedik mi?
 11 Ne var ki o, sarp yokuşu aşamadı.
 12 O sarp yokuşun ne olduğunu sen bilir misin?
 13-16 O, bir kimsenin boyunduruğunu çözmek, yahut aç-
 lık gününde yakında olan bir öksüzü, yahut toprağa
 serilmiş bir yoksulu doyurmaktır.
 17-18 Sonra, inanıp birbirlerine dayanıklı olmayı salık ve-
 ren ve birbirine acımayı salık verenlerden olmaktır.
 İşte bunlar uğurlu kimselerdir.
 19-20 Ancak ilkelerimizi inkâr edenler, işte onlar, uğursuz
 kimselerdir. Onların üzeri ateşle kapatılacaktır.

91. GÜNEŞ / ŞEMS BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 15 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- 1 Güneşe ve onun kuşluk ışığına andolsun,
 2 Ardından gelmekte olan aya andolsun,
 3 Onu ortaya koyan gündüze andolsun,
 4 Onu örten geceye andolsun,
 5 Göğe ve onu bina edene andolsun,
 6 Yere ve onu söbeleştirene andolsun,
 7 Kişiye ve onu biçimlendirene andolsun,
 8-9 Sonra ona uçarılık yetisi de saygınlık yetisi de verene
 andolsun ki, kendini arıtan kesin kurtuluşa ermiştir.
 10 Kendini ayartan kesin ziyana uğramıştır.
 11-12 Semûd azgınlığı yüzünden yalanladı. En bahtsızları
 yekinmişti.
 13-14 Allah'ın elçisi onlara "Allah'ın bu dişi devesine ve
 onun su hakkına dokunmayın" demişti. Ancak onu
 yalancı saydılar ve o dişi deveyi sinirlediler. Bunun
 üzerine Rableri suçlarından dolayı onları kırıp geçi-
 rerek yerle bir etti.
 15 O, bunun sonucundan korkmaz.

92. GECE / LEYL BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 21 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kapladığı zaman geceye andolsun,
- ² Açıldığı zaman gündüze andolsun,
- ³ Erkeği ve dişiye yaratana andolsun ki;
- ⁴ Doğrusu sizin çalışmalarınız çeşitlidir.
- ⁵⁻⁷ Ancak, verenin, saygılı olanın ve en güzel adları olan Allah'ı doğrulayanın işlerini kolaylaştırırız.
- ⁸⁻¹¹ Ancak, cimrilik eden, kendini yeterli sayan, en güzel sözü yalanlayan kimsenin de güçlüklerle uğramasını kolaylaştırırız. O kimse aşağıya yuvarlandığı zaman malı onu kurtarmaz.
- ¹² Doğrusu, Bize düşen sadece doğru yolu göstermektir.
- ¹³ Doğrusu, sonrası da ilki de Bize aittir.
- ¹⁴⁻¹⁶ Öyle ise sizi alevler saçan ateşle uyarırım. Oraya, yalanlayıp yüz çevirmiş, azgın olandan başkası yaslanmaz.
- ¹⁷⁻²⁰ Arınmak için malını veren, çok saygılı olan kimse ise ondan uzak tutulur. O yaptığı iyiliği, gördüğü bir iyiliğe karşılık olarak değil, ancak, ulu Rabbinin hoşnutluğunu gözeterek yapmıştır.
- ²¹ Elbette kendisi de hoşnut olacaktır.

93. KUŞLUK VAKTİ / DUHÂ BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 11 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kuşluk vaktine andolsun;
- ² Durulduğu zaman geceye andolsun ki,
- ³ Rabbin seni ne bıraktı, ne de darıldı.

- ⁴ Ve andolsun, sonraki senin için öncekinden daha iyi olacaktır.
- ⁵ Ve andolsun, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.
- ⁶ Seni öksüz bulup da barındırmadı mı?
- ⁷ Seni şaşırılmış bulup yol göstermedi mi?
- ⁸ Seni fakir bulup zenginleştirmede mi?
- ⁹ Öyleyse sakın öksüzün canını sıkma,
- ¹⁰ Ve sakın bir şey isteyen azarlama.
- ¹¹ Rabbinin nimetine gelince, artık anlat.

94. GENİŞLİK / İNŞİRÂH BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Senin göğsüne genişlik vermedik mi?
- ²⁻³ Belini büken ağırlığını indirmedik mi?
- ⁴ Senin şanını yükseltmedik mi?
- ⁵ Doğrusu, güçlüğün yanında bir kolaylık vardır.
- ⁶ Doğrusu, o güçlüğün yanında bir kolaylık vardır.
- ⁷ Onun için, bir işi bitirince diğerine giriş.
- ⁸ Ve yalnız Rabbine yönel.

95. İNCİR / TÎN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ İncire ve zeytine andolsun,
- ² Sina dağına andolsun,
- ³ Bu güvenli kente andolsun,
- ⁴ Andolsun, Biz insanı en güzel biçimde yarattık.
- ⁵ Sonra onu aşağıların en aşağısına indirdik.

- ⁶ Yalnız, inanan ve yararlı işler yapanlara, işte onlara kesintisiz ödül vardır.
- ⁷ Öyleyken, sana hesap gününü yalanlatan nedir?
- ⁸ Allah, yargıçların en bilge olanı değil midir?

96. YAPIŞKAN / ALÂK BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 19 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Oku! Yaratan, insanı yapışkandan yaratan Rabbinin adına,
- ³⁻⁵ Oku! Kalemle öğreten, insana bilmediğini öğreten Rabbin pek cömerttir.
- ⁶⁻⁷ Hayır olmaz! Doğrusu, insanoğlu kendi kendine yeter sanarak andolsun azgınlık eder.
- ⁸ Doğrusu, dönüş Rabbinedir.
- ⁹⁻¹⁰ Yakardığı zaman bir kulu engelleyeni gördün mü?
- ¹¹⁻¹² Söyle bana, doğru yolda ise veya saygınlıkla emrediyorsa?
- ¹³ Söyle bana, yalanlıyor ve yüz çeviriyorsa?
- ¹⁴ O, Allah'ın her şeyi görmekte olduğunu bilmez mi?
- ¹⁵⁻¹⁶ Kesin hayır! Bundan vazgeçmezse, andolsun ki, onu perçeminden, yalancı ve günahkar perçeminden sürükleriz.
- ¹⁷⁻¹⁸ Öyleyse kafadarlarını çağırsın, Biz de Zebanileri çağıracağız.
- ¹⁹ Hayır olmaz! Sakın ona uyma! Secde et! Ve yaklaş!

97. ÖLÇÜMLEME / KADİR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Doğrusu, Biz onu ölçümleme gecesinde indirmişizdir.
- ² Ölçümleme gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?
- ³ Ölçümleme gecesini bin aydan daha hayırlıdır.
- ⁴ Melekler ve Ruh, o gecede, Rablerinin izniyle her türlü iş için iner dururlar.
- ⁵ O, tan yerinin ağarmasına kadar esenliktir.

98. AÇIK BELGE / BEYYİNE BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Kitaplılardan ve ortak koşanlardan olan inkârcılar; kendilerine apaçık bir belge, içinde kesin ve doğru hükümlerin yazılı bulunduğu, arı sayfaları okuyan Allah katından bir elçi gelene kadar vazgeçecek değillerdi.
- ⁴⁻⁵ Ancak, kendilerine kitap verilenler, onlara apaçık bir belge geldikten sonra ayrılığa düştüler. Oysa onlar doğruya yönelerek, bağlılığı yalnız Allah'a öz kılp O'na kulluk etmek, namazı kılmak ve zekatı vermekle emrolunmuşlardı. Dosdoğru olan din budur.
- ⁶ Doğrusu kitaplılardan ve ortak koşanlardan inkâr edenler, içinde temelli kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte bunlar yaratıkların en kötüsüdürler.
- ⁷⁻⁸ Doğrusu, inanıp yararlı işler işleyenler, işte onlar yaratıkların en iyileridirler. Onların Rableri katındaki ödülü, içinde temelli ve sonsuz kalacakları, altlarından ırmaklar akan daimi mutluluk cennetleridir. Allah onlardan hoşnuttur. Onlar da O'ndan hoşnuttur. Bu, Rabbinin bilerek sayan kimse içindir.

99. SARSINTI / ZÎLZÂL BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Yerin sarsıldıkça sarsıldığı, yeryüzü ağırlıklarını dışarıya çıkardığı ve insanın “Buna ne oluyor?” dediği zaman;
- ⁴⁻⁵ İşte o gün, doğrusu, o, Rabbinin ona bildirdiğinin haberlerini anlatır.
- ⁶ O gün, insanlar işlerinin kendilerine gösterilmesi için teker teker çıkıp gelirler.
- ⁷ Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür.
- ⁸ Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür.

100. KOŞANLAR / ÂDİYÂT BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 11 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Nefes nefese koştukça koşanlara,
- ² Ve kıvılcımlar saçanlara;
- ³ Ve sabah sabah akın edenlere,
- ⁴ Ve toz kaldıranlara,
- ⁵ Ve onun ortasına birden dalanlara andolsun,
- ⁶ Ve doğrusu, insan Rabbine karşı pek nankördür.
- ⁷ Ve doğrusu, O bunların hepsine tanıktır.
- ⁸ Ve doğrusu, insan çıkarına çok düşkündür.
- ⁹⁻¹⁰ O insan, kabirlerde bulunanların çıkarılacağı ve gönüllerde olanların ortaya konulacağı bir zamanın geleceğini bilmez mi?
- ¹¹ Doğrusu, Rableri o gün onların her şeyinden haberdardır.

101. GÜMBÜRTÜ / KARIA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 11 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Gumbürtü!
² Nedir gumbürtü?
³ Gumbürtünün ne olduğunu sen bilir misin?
⁴ O, insanların çırpınıp düşen pervaneye dönecekleri gündür.
⁵ Dağlar, atılmış renkli yüne benzeyeceklerdir.
⁶⁻⁷ Ancak, tartıları ağır gelen kimse hoş bir hayat içinde olacaktır.
⁸ Tartıları hafif gelenin ise,
⁹ Varacağı yer bir çukurdur.
¹⁰ Nedir o, sen bilir misin?
¹¹ O, kızgın bir ateştir.

102. ÇOĞUMSAMA / TEKÂSÜR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Çoğumsama özentiniz mezarlara gidinceye kadar sizi oyalar.
³ Kesin hayır! Bileceksiniz!
⁴ Yine de kesin hayır! Bileceksiniz!
⁵ Kesin hayır! Keşke kesin bilseniz!
⁶ Andolsun alevli ateşi göreceksiniz!
⁷ Yine andolsun, onu gözle kesin göreceksiniz!
⁸ Sonra o gün, andolsun, nimetlerden sorguya çekileceksiniz.

103. SIKINTI / ASR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 3 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Sıkıntıya andolsun,
- ² Doğrusu, insan andolsun ziyandadır.
- ³ Ancak inananlar, yararlı iş işleyenler, birbirine gerçeği önerenler ve dirençli olmayı önerenler bunun dışındadır.

104. DİLİYLE İĞNELEYENLER / HÜMEZE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 9 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Mal toplayıp onu sayıp duran, diliyle iğneleyen, kaş göz ederek eğlenen kimsenin vay haline!
- ³ Malının kendisini ölümsüz kılacağını sanır.
- ⁴ Kesin hayır! Andolsun ki o, kırıp geçiren yere atılacaktır.
- ⁵ Kırıp geçiren yerin ne olduğunu sen bilir misin?
- ⁶⁻⁷ O, yüreklere çökecek olan, Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.
- ⁸⁻⁹ Doğrusu o, uzatılmış sütunlar içinde olarak üzerlerine kapatılmıştır.

105. FİL BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Fil sahiplerine Rabbinin ne yaptığını bilmedin mi? Onların düzenlerini boşa çıkarmadı mı?
- ³⁻⁴ Onların üzerine ateşten çıkmış taşlar atan sürülerle kuşlar gönderdi.
- ⁵ Sonunda onları yenik ekin yaprağına çevirdi.

106. KUREYŞ KABİLESİ BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 4 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Kureyş'in uyarlaması; yaz ve kış yolculuklarında uyarlaması sağlanmıştır.
- ³⁻⁴ Öyleyse, kendilerini açken doyuran ve korkudan onları güvende kılan bu evin Rabbine tapsınlar.

107. YARDIMLIK / MÂUN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 7 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Hesaplaşmayı yalanlayanı gördün mü?
- ²⁻³ Öksüzü kakıştıran, yoksulu doyurmaya özendirme-
yen kimse işte odur.
- ⁴⁻⁷ Yardımlığa engel olanlara, gösteriş yapanlara, yaka-
rışlarında dalgın olarak yakaranlara yazıklar olsun!

108. ÇOK ŞEY / KEVSER BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 3 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Doğrusu, Biz sana pek çok şey verdik.
- ² Öyleyse Rabbine yakar ve yönel!
- ³ Doğrusu, sana kin tutan, sonu kesilecek olandır.

109. İNKÂRCILAR / KÂFİRÛN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 6 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ De ki: "Ey inkârcılar!
- ² Ben sizin taptıklarınıza tapmam.
- ³ Sizler de benim taptığıma tapmazsınız.
- ⁴ Ben sizin taptığınıza tapacak değilim.
- ⁵ Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.
- ⁶ Sizin yargılanmanız size, benim yargılanmam da banadır."

110. YARDIM / NASR BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 3 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Allah'ın yardımı ve zafer günü gelip, insanların Allah'ın yargısına akın akın girdiklerini görünce, Rab-bini överek yücelt. O'ndan bağışlanma dile, çünkü O, tövbeleri daima kabul edendir.

111. ALEV BABASI / TEBBET BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Alev babasının iki eli kurusun da yok olsun!
- ² Malı ve kazandığı kendisine fayda vermez.
- ³⁻⁴⁻⁵ O ve karısı, boynunda bükülü bir ip ile odun taşıyarak alevli ateşe yaslanacaktır.

112. ÖZLÜK / İHLÂS BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 4 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹ De ki: “O Allah tek olandır.

²⁻⁴ Allah, doğurmamış ve doğmamış olan, hiçbir dengi bulunmayan, varlığı zorunlu olandır.”

113. KARANLIĞI YARMA / FELÂK BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹⁻⁵ De ki: “Kıskançlık ettiği zaman kıskancın kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, bastırdığı zaman karanlığın kötülüğünden, yaratıkların kötülüğünden, karanlığı yaran Rabbe sığınırım.”

114. İNSANLIK / NÂS BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 6 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹⁻⁶ De ki: “İnsanlardan ve cinlerden, insanların gönüllerine fısıldayan o sinsi fısıltıcıların kötülüğünden, insanların eğitene, insanların egemenine ve insanların tanrısına sığınırım.”

Dizin

acele okuma 20/114, 75/16

Ad 7/65, 74, 9/70, 11/50, 59, 60, 14/9, 22/42-44, 25/38-39, 26/123,
29/38, 38/12-13, 40/30-31, 41/13, 15

adak orucu 19/26

adalet 4/3, 58, 5/8, 95, 16/90, 42/15

Adem 2/31-37, 3/33-34, 3/59, 5/27, 7/11, 19, 17/61, 18/50, 19/58, 20/11

Ademoğulları 7/26, 27, 31, 35, 172, 36/59-61

Adn cennetleri 35/33

ahiret 2/264, 16/109, 23/33, 24/2, 14, 27/1-5, 30/16, 33/29, 57, 34/21,
41/16, 53/27, 57/20, 60/13, 68/33-35, 74/53-56

Ahmet 61/6

akraba 5/106, 6/152, 8/75, 9/24

akıl sahipleri 20/128, 89/5

aklı kullanma 17/36, 37/137-138, 52/32

Ak Yıldız 53/49

alaya alma 49/11

aldatma 3/161

aldatmaca günü 64/9

alıcılar 50/16-18

alışveriş 2/254, 275, 282, 14/31, 24/37

Allah 59/22-24, 24/35

Allah'ın bilgisi 2/255, 260, 20/110, 24/19, 35, 31/27

Allah oğul edinmemiştir 2/116, 10/68, 17/111, 19/35, 88, 21/26, 43/15,
81, 72/3-4

Allah yolunda ölenler 2/154, 3/169

altın 3/14, 75, 91, 4/20, 22/23, 56/13-16

altın ev 17/93

altın bezek 43/34-35

altın bilezik 43/53

altın kadeh 43/71

ana baba 2/83, 215, 233, 4/33, 36, 135, 6/151, 7/27, 12/100, 13/22-24,
14/41, 17/23, 19/12-14, 29/8, 31/14, 15, 46/15, 17-18

Anakent 6/92

Ana kitap 43/4

ana para 2/279

anlaşma 4/128

anneler 2/233, 19/32, 58/2

antlaşma 3/77, 4/3, 24, 8/72, 9/4

antlaşmalar 4/36, 33/50, 52, 55, 70/29-30

apdest 5/6

Arafat 2/198

Arap 26/198-199, 41/44

arapça 12/2, 13/37, 16/103, 20/113, 26/193-195, 39/28, 41/3-4, 42/7, 43/2-3, 46/12, 21, 50/13, 51/41-42, 53/50-51, 54/18-22, 69/4-6, 89/6-8

artı olan (faiz) 2/275-276, 3/130, 30/39

atalara uymama 2/170, 5/104, 7/70, 18/5, 26/76-83

atmık 54/45-46

aydınlık 24/35

ayrıcalık 11/118-119

ayrım günü 37/21

aybaşı 65/1

av 5/95

Baal 37/124-126

babaların taptığı 7/28, 10/78, 11/109, 14/10, 21/52-54, 31/21, 37/69-71, 43/22-24

babalık 4/11, 33/5

Babil 2/102

bağışlama 2/263

bağnazlık 48/26

bakışlar 24/30

barış 4/90, 94, 6/54, 47/35, 49/10

başkalarını çekiştirmek 104/1, 49/12

başörtüsü 24/31

bedeviler 9/97-98, 33/20, 48/11, 16, 49/14

Bedir 3/123, 38/10-11

belgeli bilinç 8/42

bencillik 5/30

benlik 64/16

beşer (insan) 25/54

biçilmiş ücret 2/236, 4/24

bilenler 29/43

bilgelik 2/269, 17/39, 21/74

bilginler 3/7, 16-17, 4/162, 5/44, 63, 16/43-44, 17/109, 18/65, 22/54, 28/80, 29/49, 30/56, 35/28, 47/16

bilgi kuramı 16/78, 96/3-5

- bilgin olmadığın şeyin ardına düşme 17/36
 bina 26/126-135
 birbirine dost 8/72
 Bizanslılar 30/2-5
 bolluk 4/83
 borç 52/40
 borçlanma 2/282, 283, 4/12
 Boruya üflenme 18/99
 boşanma 2/227-241, 33/49, 65/1, 66/5
 boş eylem 25/72
 boş şeyler 26/124-135
 boş söz 31/6
 bozgunculuk 2/11, 205, 3/63, 5/33, 64, 8/73, 10/81, 18/94-95, 26/177-183, 27/48, 28/4, 29/36, 38/28
 buzağı 2/51, 4/153, 7/152
 büyücülük 2/102, 7/109, 116, 132, 20/57-70, 23/89, 26/34-41, 28/48, 43/49, 51/39-40, 52/15-16, 61/6, 113/1-5
 belgeli bilinç 8/42
 böbürlenmek 9/25, 17/37, 31/18
 Calut 2/249-251
 Cebrail (bkz. güvenilir ruh)
 cehennem 3/12, 18/29, 56/42-55, 67/7
 cenaze namazı 9/84
 cennet 18/31, 47/15, 52/17-28, 56/13-34, 76/12-21, 88/12-16
 cennete girme 4/124
 ceza 16/1, 26, 22/60
 Cibril 2/17
 cimrilik 3/180, 4/37, 128, 17/100, 25/67, 47/38, 57/24, 59/9, 64/16, 81/21-24, 92/8-11
 cinin yaratılışı 15/27, 55/15
 cinler 6/100, 112, 128, 130, 7/38, 179, 11/118-119, 27/38-39, 32/13, 34/14, 37/158, 41/25, 29, 46/17-18, 46/29, 55/33-34, 56/57, 72/1-2, 5-6, 114/1-4
 Cudi 11/44
 Cuma namazı 62/9
 Cumartesi 2/65, 4/47, 154, 7/163, 16/124
 cünüp 4/43
 çarmıh 4/156-158, 7/124

çağırışma günü 40/32

çalışmak 53/39-41

çekemezlik 4/32, 113/1-5

çemrenme 68/41-42

çiğde ağacı 56/28-34

çocuklar 3/116, 4/127, 9/55, 58/17, 60/3, 63/9, 64/15

çocuklarını öldürenler 6/140, 151, 7/31, 60/12

çoğumsama 102/1-2

Dağ (Tur) 2/63, 93, 4/154, 7/171, 19/52, 20/80, 28/29, 46, 52/1-7

dalgıçlık 21/82

dalgınlık 12/13, 23/17

danışma 3/159, 42/36-38, 58/12

darlık 10/12

davarlar 25/45

Davud 2/251, 4/163, 5/78, 6/84-86, 17/55, 21/78-79, 27/15-16, 34/10-11, 38/17, 21-22, 24, 26, 30-31

Davudoğulları 34/13

dayanıklı olanlar 3/16-17, 186, 16/127, 25/75, 28/54

deniz avı 5/96

deniz yarılması 26/63

denkserlik 3/18, 21, 4/135, 5/8, 42, 6/152, 10/4, 10/47, 11/85, 33/5, 49/9, 55/9, 57/25, 60/8

devrim 26/227

dikili taş 5/90

diliyle iğneleyenler 68/10-19, 104/1-2

din 12/40

dinde aşırı gitmek 5/77

dinden dönme 5/54

dinde zorlama 2/256

diriliş günü 2/28, 85, 113, 174, 212, 3/55, 77, 161, 180, 185, 194, 4/87, 109, 141, 159, 5/14, 36, 64, 6/12, 7/32, 167, 172, 10/60, 93, 11/60, 16/25, 27, 92, 16/124, 17/13, 58, 64, 97, 18/105, 19/95, 20/99-101, 124, 21/47, 22/9, 17, 67-69, 23/16, 25/69, 28/41, 42, 61, 71, 72, 29/13, 25, 30/56, 32/25, 35/14, 37/ 12-17, 39/15, 24, 31, 47, 60, 67, 41/40, 42/45, 45/17, 26, 46/5, 58/6, 7, 9, 60/3, 68/37-39, 75/1-2, 5-6, 79/42-46

diriltme 2/259, 260, 19/66

dişi deve 7/73, 11/64, 17/59, 26/155-156

- doğa dini 30/30
doğruluk 10/2
doğru olanlar 3/16-17
domuz eti 2/173, 5/3, 6/145, 16/115
dost 3/28, 122, 5/5, 56, 6/51, 7/30, 8/40, 9/51, 10/30, 26/96-102, 40/30-32, 58/14, 60/9, 66/4
dostluk 2/254, 14/31
dua 13/14
dünya hayatı 57/20
dünyaya yeniden gelmeye cevap 23/99-100
dünya malı 2/200
dürüstlük 17/80, 41/30-32
düşkünler 9/60
düşmanlar 8/60
düşünmek 4/82, 5/2, 6/46, 80, 12/109, 21/10, 24/27, 25/50, 28/71, 37/155, 39/38
düşmanlık 5/8, 9/10, 60/7
egemenlik 2/258, 3/26, 189, 5/17, 18, 6/57, 62, 12/40, 67, 18/44, 21/79
ehil olan 4/58
elçi 3/144, 4/79, 80, 150, 5/15, 99, 13/40, 15/89, 16/35, 113, 17/93, 94, 18/56, 20/134, 22/52, 75, 33/40, 35/23-25, 42/48, 72/27-28
elçi insandır 25/7-8, 20
elçinin çağrısı 24/63
elebaşı 24/11
Elyesa 6/84-86, 38/45-48
emanet 2/283, 3/75, 23/8, 70/32
emzirme 65/6
ergenlik 24/59
erkek erkeğe cinsel ilişki 4/16, 26/161-166, 27/55
erkekler 2/227-228
esenlik (selam) 25/63
esir 76/7-8
Eski Ev 22/29, 33
eşitlik 4/129
eşler 9/24, 13/22-24, 33/4, 60/11
Ev 2/125, 127, 158, 8/35
ev adabı 24/61
evlatlık 33/4, 37

evlenilebilecekler 33/50

evlenme 2/221, 235, 4/3, 5-6, 23, 60/10

evler 9/24

evlere giriş 2/189, 24/27-29, 33/53

evlilik 24/32-33, 33/52

Eykeliler 50/14

Eyüp 4/163, 6/84-86, 21/83, 38/41-42

faiz (bkz. artık olan)

fakir 3/181, 4/5-6, 135, 47/38, 93/8

fakirlik 9/28

fal okları 5/3, 90

fetih 57/10

fısıldaşma 21/2-3, 58/9

fısıltıcılar 114/1-4

fidye 2/183, 184, 196, 3/91, 6/70

Firavun 2/49, 50, 3/11, 7/103, 104, 109, 7/127, 130, 137, 141, 8/52, 54,
10/75, 79-80, 88, 90, 11/96-97, 14/6, 17/101-103, 20/24, 43, 60, 78,
79, 26/10-11, 15-17, 23, 41, 44, 53-56, 27/12, 28/3, 6, 8, 9, 32, 38,
29/39, 38/12-13, 40/23-24, 26, 28, 29, 36-37, 46, 43/46, 51, 44/17,
30-31, 50/13, 51/37-38, 54/41-43, 66/11, 69/9, 73/15, 16, 79/17,
85/17-18, 89/9-12

Firdevs cennetleri 18/107, 23/10-11

fuhuş 4/19, 25

gayb (bkz. görünmeyen)

ganimet 8/1, 41, 69, 48/15, 18-20

gece kalkışı 73/20

gelecekteki 2/103, 200, 3/77

gerdanlık 5/97

giyim 33/59

giyinme 24/60

gizlilikleri araştırmama 49/12

gizli toplantılar 4/114, 21/2-3, 58/10

göç edenler 3/195, 4/100, 9/20, 22/58, 29/56

göklerin ve yerin yaratılışı 2/164, 3/190, 6/73, 7/54, 10/3, 11/7, 15/85,
18/53, 23/17, 25/59, 61, 62, 30/22, 31/10-11, 32/4, 40/57, 41/9, 12,
51/38, 57/4, 65/12, 67/3, 71/15

gökyüzünün genişletilmesi 51/47

92. GECE / LEYL BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 21 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kapladığı zaman geceye andolsun,
- ² Açıldığı zaman gündüze andolsun,
- ³ Erkeği ve dişiği yaratana andolsun ki;
- ⁴ Doğrusu sizin çalışmalarınız çeşitlidir.
- ⁵⁻⁷ Ancak, verenin, saygılı olanın ve en güzel adları olan Allah'ı doğrulayanın işlerini kolaylaştırırız.
- ⁸⁻¹¹ Ancak, cimrilik eden, kendini yeterli sayan, en güzel sözü yalanlayan kimsenin de güçlülere uğramasını kolaylaştırırız. O kimse aşağıya yuvarlandığı zaman malı onu kurtarmaz.
- ¹² Doğrusu, Bize düşen sadece doğru yolu göstermektir.
- ¹³ Doğrusu, sonrası da ilki de Bize aittir.
- ¹⁴⁻¹⁶ Öyle ise sizi alevler saçan ateşle uyarırım. Oraya, yalanlayıp yüz çevirmiş, azgın olandan başkası yaslanmaz.
- ¹⁷⁻²⁰ Arınmak için malını veren, çok saygılı olan kimse ise ondan uzak tutulur. O yaptığı iyiliği, gördüğü bir iyiliğe karşılık olarak değil, ancak, ulu Rabbinin hoşnutluğunu gözeterek yapmıştır.
- ²¹ Elbette kendisi de hoşnut olacaktır.

93. KUŞLUK VAKTİ / DUHÂ BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 11 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Kuşluk vaktine andolsun;
- ² Durulduğu zaman geceye andolsun ki,
- ³ Rabbin seni ne bıraktı, ne de darıldı.

- ⁴ Ve andolsun, sonraki senin için öncekinden daha iyi olacaktır.
- ⁵ Ve andolsun, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.
- ⁶ Seni öksüz bulup da barındırmadı mı?
- ⁷ Seni şaşırılmış bulup yol göstermedi mi?
- ⁸ Seni fakir bulup zenginleştirmede mi?
- ⁹ Öyleyse sakın öksüzün canını sıkma,
- ¹⁰ Ve sakın bir şey isteyen azarlama.
- ¹¹ Rabbinin nimetine gelince, artık anlat.

94. GENİŞLİK / İNŞİRÂH BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Senin göğsüne genişlik vermedik mi?
- ²⁻³ Belini büken ağırlığını indirmedik mi?
- ⁴ Senin şanını yükseltmedik mi?
- ⁵ Doğrusu, güçlüğü yanında bir kolaylık vardır.
- ⁶ Doğrusu, o güçlüğü yanında bir kolaylık vardır.
- ⁷ Onun için, bir işi bitirince diğerine giriş.
- ⁸ Ve yalnız Rabbine yönel.

95. İNCİR / TÎN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ İncire ve zeytine andolsun,
- ² Sina dağına andolsun,
- ³ Bu güvenli kente andolsun,
- ⁴ Andolsun, Biz insanı en güzel biçimde yarattık.
- ⁵ Sonra onu aşağıların en aşağısına indirdik.

⁶ Yalnız, inanan ve yararlı işler yapanlara, işte onlara kesintisiz ödül vardır.

⁷ Öyleyken, sana hesap gününü yalanlatan nedir?

⁸ Allah, yargıçların en bilge olanı değil midir?

96. YAPIŞKAN / ALÂK BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 19 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Oku! Yaratan, insanı yapışkandan yaratan Rabbinin adına,
- ³⁻⁵ Oku! Kalemle öğreten, insana bilmediğini öğreten Rabbin pek cömerttir.
- ⁶⁻⁷ Hayır olmaz! Doğrusu, insanoğlu kendi kendine yet-
ter sanarak andolsun azgınlık eder.
- ⁸ Doğrusu, dönüş Rabbinedir.
- ⁹⁻¹⁰ Yakardığı zaman bir kulu engelleyeni gördün mü?
- ¹¹⁻¹² Söyle bana, doğru yolda ise veya saygınlıkla emrediyorsa?
- ¹³ Söyle bana, yalanlıyor ve yüz çeviriyorsa?
- ¹⁴ O, Allah'ın her şeyi görmekte olduğunu bilmez mi?
- ¹⁵⁻¹⁶ Kesin hayır! Bundan vazgeçmezse, andolsun ki, onu perçeminden, yalancı ve günahkar perçeminden sürükleriz.
- ¹⁷⁻¹⁸ Öyleyse kafadarlarını çağırсын, Biz de Zebanileri çağıracağız.
- ¹⁹ Hayır olmaz! Sakın ona uyma! Secde et! Ve yaklaş!

97. ÖLÇÜMLEME / KADİR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Doğrusu, Biz onu ölçümleme gecesinde indirmişizdir.
- ² Ölçümleme gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?
- ³ Ölçümleme gecesi bin aydan daha hayırlıdır.
- ⁴ Melekler ve Ruh, o gecede, Rablerinin izniyle her türlü iş için iner dururlar.
- ⁵ O, tan yerinin ağarmasına kadar esenliktir.

98. AÇIK BELGE / BEYYİNE BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Kitaplılardan ve ortak koşanlardan olan inkârcılar; kendilerine apaçık bir belge, içinde kesin ve doğru hükümlerin yazılı bulunduğu, arı sayfaları okuyan Allah katından bir elçi gelene kadar vazgeçecek değillerdi.
- ⁴⁻⁵ Ancak, kendilerine kitap verilenler, onlara apaçık bir belge geldikten sonra ayrılığa düştüler. Oysa onlar doğruya yönelerek, bağlılığı yalnız Allah'a öz kılp O'na kulluk etmek, namazı kılmak ve zekatı vermekle emrolunmuşlardı. Dosdoğru olan din budur.
- ⁶ Doğrusu kitaplılardan ve ortak koşanlardan inkâr edenler, içinde temelli kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte bunlar yaratıkların en kötüsüdürler.
- ⁷⁻⁸ Doğrusu, inanıp yararlı işler işleyenler, işte onlar yaratıkların en iyileridirler. Onların Rableri katındaki ödülü, içinde temelli ve sonsuz kalacakları, altlarından ırmaklar akan daimi mutluluk cennetleridir. Allah onlardan hoşnuttur. Onlar da O'ndan hoşnuttur. Bu, Rabbin bilerek sayan kimse içindir.

99. SARSINTI / ZİLZÂL BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Yerin sarsıldıkça sarsıldığı, yeryüzü ağırlıklarını dışarıya çıkardığı ve insanın “Buna ne oluyor?” dediği zaman;
- ⁴⁻⁵ İşte o gün, doğrusu, o, Rabbinin ona bildirdiğinin haberlerini anlatır.
- ⁶ O gün, insanlar işlerinin kendilerine gösterilmesi için teker teker çıkıp gelirler.
- ⁷ Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür.
- ⁸ Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür.

100. KOŞANLAR / ÂDİYÂT BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 11 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Nefes nefese koştukça koşanlara,
- ² Ve kıvılcımlar saçanlara;
- ³ Ve sabah sabah akın edenlere,
- ⁴ Ve toz kaldıranlara,
- ⁵ Ve onun ortasına birden dalanlara andolsun,
- ⁶ Ve doğrusu, insan Rabbine karşı pek nankördür.
- ⁷ Ve doğrusu, O bunların hepsine tanıktır.
- ⁸ Ve doğrusu, insan çıkarına çok düşkündür.
- ⁹⁻¹⁰ O insan, kabirlerde bulunanların çıkarılacağı ve gö-nüllerde olanların ortaya konulacağı bir zamanın geleceğini bilmez mi?
- ¹¹ Doğrusu, Rableri o gün onların her şeyinden haberdardır.

101. GÜMBÜRTÜ / KARIA BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 11 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Gümbürtü!
- ² Nedir gümbürtü?
- ³ Gümbürtünün ne olduğunu sen bilir misin?
- ⁴ O, insanların çırpınıp düşen pervaneye dönecekleri gündür.
- ⁵ Dağlar, atılmış renkli yüne benzeyeceklerdir.
- ⁶⁻⁷ Ancak, tartıları ağır gelen kimse hoş bir hayat içinde olacaktır.
- ⁸ Tartıları hafif gelenin ise,
- ⁹ Varacağı yer bir çukurdur.
- ¹⁰ Nedir o, sen bilir misin?
- ¹¹ O, kızgın bir ateştir.

102. ÇOĞUMSAMA / TEKÂSÜR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 8 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Çoğumsama özentiniz mezarlara gidinceye kadar sizi oyalar.
- ³ Kesin hayır! Bileceksiniz!
- ⁴ Yine de kesin hayır! Bileceksiniz!
- ⁵ Kesin hayır! Keşke kesin bilseniz!
- ⁶ Andolsun alevli ateşi göreceksiniz!
- ⁷ Yine andolsun, onu gözle kesin göreceksiniz!
- ⁸ Sonra o gün, andolsun, nimetlerden sorguya çekileceksiniz.

103. SIKINTI / ASR BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 3 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Sıkıntıya andolsun,
- ² Doğrusu, insan andolsun ziyandadır.
- ³ Ancak inananlar, yararlı iş işleyenler, birbirine gerçeği önerenler ve dirençli olmayı önerenler bunun dışındadır.

104. DİLİYLE İĞNELEYENLER / HÜMEZE BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 9 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Mal toplayıp onu sayıp duran, diliyle iğneleyen, kaş göz ederek eğlenen kimsenin vay haline!
- ³ Malının kendisini ölümsüz kılacağını sanır.
- ⁴ Kesin hayır! Andolsun ki o, kırıp geçiren yere atılacaktır.
- ⁵ Kırıp geçiren yerin ne olduğunu sen bilir misin?
- ⁶⁻⁷ O, yüreklere çökecek olan, Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.
- ⁸⁻⁹ Doğrusu o, uzatılmış sütunlar içinde olarak üzerlerine kapatılmıştır.

105. FİL BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Fil sahiplerine Rabbinin ne yaptığını bilmedin mi? Onların düzenlerini boşa çıkarmadı mı?
- ³⁻⁴ Onların üzerine ateşten çıkmış taşlar atan sürülerle kuşlar gönderdi.
- ⁵ Sonunda onları yenik ekin yaprağına çevirdi.

106. KUREYŞ KABİLESİ BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 4 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻² Kureyş'in uyarlaması; yaz ve kış yolculuklarında uyarlaması sağlanmıştır.
- ³⁻⁴ Öyleyse, kendilerini açken doyuran ve korkudan onları güvende kılan bu evin Rabbine tapsınlar.

107. YARDIMLIK / MÂUN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 7 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Hesaplaşmayı yalanlayanı gördün mü?
- ²⁻³ Öksüzü kakıştıran, yoksulu doyurmaya özendirme-yen kimse işte odur.
- ⁴⁻⁷ Yardımlığa engel olanlara, gösteriş yapanlara, yakarışlarında dalgın olarak yakaranlara yazıklar olsun!

108. ÇOK ŞEY / KEVSER BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 3 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Doğrusu, Biz sana pek çok şey verdik.
- ² Öyleyse Rabbine yakar ve yönel!
- ³ Doğrusu, sana kin tutan, sonu kesilecek olandır.

109. İNKÂRCILAR / KÂFİRÛN BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 6 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ De ki: “Ey inkârcılar!
- ² Ben sizin taptıklarınıza tapmam.
- ³ Sizler de benim taptığıma tapmazsınız.
- ⁴ Ben sizin taptığınıza tapacak değilim.
- ⁵ Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.
- ⁶ Sizin yargılanmanız size, benim yargılanmam da banadır.”

110. YARDIM / NASR BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 3 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹⁻³ Allah'ın yardımı ve zafer günü gelip, insanların Allah'ın yargısına akın akın girdiklerini görünce, Rab-bini överek yücelt. O'ndan bağışlanma dile, çünkü O, tövbeleri daima kabul edendir.

111. ALEV BABASI / TEBBET BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

- ¹ Alev babasının iki eli kurusun da yok olsun!
- ² Malı ve kazandığı kendisine fayda vermez.
- ³⁻⁴⁻⁵ O ve karısı, boynunda bükülü bir iple odun taşıyarak alevli ateşe yaslanacaktır.

112. ÖZLÜK / İHLÂS BÖLÜMÜ

Mekke döneminde inmiştir. 4 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹ De ki: "O Allah tek olandır.

²⁻⁴ Allah, doğurmamış ve doğmamış olan, hiçbir dengi bulunmayan, varlığı zorunlu olandır."

113. KARANLIĞI YARMA / FELÂK BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 5 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹⁻⁵ De ki: "Kıskançlık ettiği zaman kıskancın kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, bastırdığı zaman karanlığın kötülüğünden, yaratıkların kötülüğünden, karanlığı yaran Rabbe sığınırım."

114. İNSANLIK / NÂS BÖLÜMÜ

Medine döneminde inmiştir. 6 ayettir.

Acıyan Acıyıcı Olan Allah Adına

¹⁻⁶ De ki: "İnsanlardan ve cinlerden, insanların gönüllerine fısıldayan o sinsî fısıltıcıların kötülüğünden, insanların eğitenine, insanların egemenine ve insanların tanrısına sığınırım."

Dizin

acele okuma 20/114, 75/16

Ad 7/65, 74, 9/70, 11/50, 59, 60, 14/9, 22/42-44, 25/38-39, 26/123,
29/38, 38/12-13, 40/30-31, 41/13, 15

adak orucu 19/26

adalet 4/3, 58, 5/8, 95, 16/90, 42/15

Adem 2/31-37, 3/33-34, 3/59, 5/27, 7/11, 19, 17/61, 18/50, 19/58, 20/11

Ademoğulları 7/26, 27, 31, 35, 172, 36/59-61

Adn cennetleri 35/33

ahiret 2/264, 16/109, 23/33, 24/2, 14, 27/1-5, 30/16, 33/29, 57, 34/21,
41/16, 53/27, 57/20, 60/13, 68/33-35, 74/53-56

Ahmet 61/6

akraba 5/106, 6/152, 8/75, 9/24

akıl sahipleri 20/128, 89/5

aklı kullanma 17/36, 37/137-138, 52/32

Ak Yıldız 53/49

alaya alma 49/11

aldatma 3/161

aldatmaca günü 64/9

alıcılar 50/16-18

alışveriş 2/254, 275, 282, 14/31, 24/37

Allah 59/22-24, 24/35

Allah'ın bilgisi 2/255, 260, 20/110, 24/19, 35, 31/27

Allah oğul edinmemiştir 2/116, 10/68, 17/111, 19/35, 88, 21/26, 43/15,
81, 72/3-4

Allah yolunda ölenler 2/154, 3/169

altın 3/14, 75, 91, 4/20, 22/23, 56/13-16

altın ev 17/93

altın bezek 43/34-35

altın bilezik 43/53

altın kadeh 43/71

ana baba 2/83, 215, 233, 4/33, 36, 135, 6/151, 7/27, 12/100, 13/22-24,
14/41, 17/23, 19/12-14, 29/8, 31/14, 15, 46/15, 17-18

Anakent 6/92

Ana kitap 43/4

ana para 2/279

anlaşma 4/128

anneler 2/233, 19/32, 58/2

antlaşma 3/77, 4/3, 24, 8/72, 9/4

antlaşmalılar 4/36, 33/50, 52, 55, 70/29-30

apdest 5/6

Arafat 2/198

Arap 26/198-199, 41/44

arapça 12/2, 13/37, 16/103, 20/113, 26/193-195, 39/28, 41/3-4, 42/7, 43/2-3, 46/12, 21, 50/13, 51/41-42, 53/50-51, 54/18-22, 69/4-6, 89/6-8

artı olan (faiz) 2/275-276, 3/130, 30/39

atalara uymama 2/170, 5/104, 7/70, 18/5, 26/76-83

atmık 54/45-46

aydınlık 24/35

ayrıcalık 11/118-119

ayrım günü 37/21

aybaşı 65/1

av 5/95

Baal 37/124-126

babaların taptığı 7/28, 10/78, 11/109, 14/10, 21/52-54, 31/21, 37/69-71, 43/22-24

babalık 4/11, 33/5

Babil 2/102

bağışlama 2/263

bağnazlık 48/26

bakışlar 24/30

barış 4/90, 94, 6/54, 47/35, 49/10

başkalarını çekiştirmek 104/1, 49/12

başörtüsü 24/31

bedeviler 9/97-98, 33/20, 48/11, 16, 49/14

Bedir 3/123, 38/10-11

belgeli bilinç 8/42

bencillik 5/30

benlik 64/16

beşer (insan) 25/54

biçilmiş ücret 2/236, 4/24

bilenler 29/43

bilgelik 2/269, 17/39, 21/74

bilginler 3/7, 16-17, 4/162, 5/44, 63, 16/43-44, 17/109, 18/65, 22/54, 28/80, 29/49, 30/56, 35/28, 47/16

bilgi kuramı 16/78, 96/3-5

- bilgin olmadığın şeyin ardına düşme 17/36
 bina 26/126-135
 birbirine dost 8/72
 Bizanslılar 30/2-5
 bolluk 4/83
 borç 52/40
 borçlanma 2/282, 283, 4/12
 Boruya üflenme 18/99
 boşanma 2/227-241, 33/49, 65/1, 66/5
 boş eylem 25/72
 boş şeyler 26/124-135
 boş söz 31/6
 bozgunculuk 2/11, 205, 3/63, 5/33, 64, 8/73, 10/81, 18/94-95, 26/177-183, 27/48, 28/4, 29/36, 38/28
 buzağı 2/51, 4/153, 7/152
 büyüclük 2/102, 7/109, 116, 132, 20/57-70, 23/89, 26/34-41, 28/48, 43/49, 51/39-40, 52/15-16, 61/6, 113/1-5
 belgeli bilinç 8/42
 böbürlenmek 9/25, 17/37, 31/18
 Calut 2/249-251
 Cebrail (bkz. güvenilir ruh)
 cehennem 3/12, 18/29, 56/42-55, 67/7
 cenaze namazı 9/84
 cennet 18/31, 47/15, 52/17-28, 56/13-34, 76/12-21, 88/12-16
 cennete girme 4/124
 ceza 16/1, 26, 22/60
 Cibril 2/17
 cimrilik 3/180, 4/37, 128, 17/100, 25/67, 47/38, 57/24, 59/9, 64/16, 81/21-24, 92/8-11
 cinin yaratılışı 15/27, 55/15
 cinler 6/100, 112, 128, 130, 7/38, 179, 11/118-119, 27/38-39, 32/13, 34/14, 37/158, 41/25, 29, 46/17-18, 46/29, 55/33-34, 56/57, 72/1-2, 5-6, 114/1-4
 Cudi 11/44
 Cuma namazı 62/9
 Cumartesi 2/65, 4/47, 154, 7/163, 16/124
 cünüp 4/43
 çarmıh 4/156-158, 7/124

çağırışma günü 40/32

çalışmak 53/39-41

çekemezlik 4/32, 113/1-5

çemrenme 68/41-42

çiğde ağacı 56/28-34

çocuklar 3/116, 4/127, 9/55, 58/17, 60/3, 63/9, 64/15

çocuklarını öldürenler 6/140, 151, 7/31, 60/12

çoğumsama 102/1-2

Dağ (Tur) 2/63, 93, 4/154, 7/171, 19/52, 20/80, 28/29, 46, 52/1-7

dalgıçlık 21/82

dalgınlık 12/13, 23/17

danışma 3/159, 42/36-38, 58/12

darlık 10/12

davarlar 25/45

Davud 2/251, 4/163, 5/78, 6/84-86, 17/55, 21/78-79, 27/15-16, 34/10-11, 38/17, 21-22, 24, 26, 30-31

Davudoğulları 34/13

dayanıklı olanlar 3/16-17, 186, 16/127, 25/75, 28/54

deniz avı 5/96

deniz yarılması 26/63

denkserlik 3/18, 21, 4/135, 5/8, 42, 6/152, 10/4, 10/47, 11/85, 33/5, 49/9, 55/9, 57/25, 60/8

devrim 26/227

dikili taş 5/90

diliyle iğneleyenler 68/10-19, 104/1-2

din 12/40

dinde aşırı gitmek 5/77

dinden dönme 5/54

dinde zorlama 2/256

diriliş günü 2/28, 85, 113, 174, 212, 3/55, 77, 161, 180, 185, 194, 4/87, 109, 141, 159, 5/14, 36, 64, 6/12, 7/32, 167, 172, 10/60, 93, 11/60, 16/25, 27, 92, 16/124, 17/13, 58, 64, 97, 18/105, 19/95, 20/99-101, 124, 21/47, 22/9, 17, 67-69, 23/16, 25/69, 28/41, 42, 61, 71, 72, 29/13, 25, 30/56, 32/25, 35/14, 37/ 12-17, 39/15, 24, 31, 47, 60, 67, 41/40, 42/45, 45/17, 26, 46/5, 58/6, 7, 9, 60/3, 68/37-39, 75/1-2, 5-6, 79/42-46

diriltme 2/259, 260, 19/66

dışi deve 7/73, 11/64, 17/59, 26/155-156

- doğa dini 30/30
doğruluk 10/2
doğru olanlar 3/16-17
domuz eti 2/173, 5/3, 6/145, 16/115
dost 3/28, 122, 5/5, 56, 6/51, 7/30, 8/40, 9/51, 10/30, 26/96-102, 40/30-32, 58/14, 60/9, 66/4
dostluk 2/254, 14/31
dua 13/14
dünya hayatı 57/20
dünyaya yeniden gelmeye cevap 23/99-100
dünya malı 2/200
dürüstlük 17/80, 41/30-32
düşkünler 9/60
düşmanlar 8/60
düşünmek 4/82, 5/2, 6/46, 80, 12/109, 21/10, 24/27, 25/50, 28/71, 37/155, 39/38
düşmanlık 5/8, 9/10, 60/7
egemenlik 2/258, 3/26, 189, 5/17, 18, 6/57, 62, 12/40, 67, 18/44, 21/79
ehil olan 4/58
elçi 3/144, 4/79, 80, 150, 5/15, 99, 13/40, 15/89, 16/35, 113, 17/93, 94, 18/56, 20/134, 22/52, 75, 33/40, 35/23-25, 42/48, 72/27-28
elçi insandır 25/7-8, 20
elçinin çağırısı 24/63
elebaşı 24/11
Elyesa 6/84-86, 38/45-48
emanet 2/283, 3/75, 23/8, 70/32
emzirme 65/6
ergenlik 24/59
erkek erkeğe cinsel ilişki 4/16, 26/161-166, 27/55
erkekler 2/227-228
esenlik (selam) 25/63
esir 76/7-8
Eski Ev 22/29, 33
eşitlik 4/129
eşler 9/24, 13/22-24, 33/4, 60/11
Ev 2/125, 127, 158, 8/35
ev adabı 24/61
evlatlık 33/4, 37

evlenilebilecekler 33/50

evlenme 2/221, 235, 4/3, 5-6, 23, 60/10

evler 9/24

evlere giriş 2/189, 24/27-29, 33/53

evlilik 24/32-33, 33/52

Eykeliler 50/14

Eyüp 4/163, 6/84-86, 21/83, 38/41-42

faiz (bkz. artık olan)

fakir 3/181, 4/5-6, 135, 47/38, 93/8

fakirlik 9/28

fal okları 5/3, 90

fetih 57/10

fısıldaşma 21/2-3, 58/9

fısıltıcılar 114/1-4

fıdye 2/183, 184, 196, 3/91, 6/70

Firavun 2/49, 50, 3/11, 7/103, 104, 109, 7/127, 130, 137, 141, 8/52, 54,
10/75, 79-80, 88, 90, 11/96-97, 14/6, 17/101-103, 20/24, 43, 60, 78,
79, 26/10-11, 15-17, 23, 41, 44, 53-56, 27/12, 28/3, 6, 8, 9, 32, 38,
29/39, 38/12-13, 40/23-24, 26, 28, 29, 36-37, 46, 43/46, 51, 44/17,
30-31, 50/13, 51/37-38, 54/41-43, 66/11, 69/9, 73/15, 16, 79/17,
85/17-18, 89/9-12

Firdevs cennetleri 18/107, 23/10-11

fuhuş 4/19, 25

gayb (bkz. görünmeyen)

ganimet 8/1, 41, 69, 48/15, 18-20

gece kalkışı 73/20

gelecekteki 2/103, 200, 3/77

gerdanlık 5/97

giyim 33/59

giyinme 24/60

gizlilikleri araştırmama 49/12

gizli toplantılar 4/114, 21/2-3, 58/10

göç edenler 3/195, 4/100, 9/20, 22/58, 29/56

göklerin ve yerin yaratılışı 2/164, 3/190, 6/73, 7/54, 10/3, 11/7, 15/85,
18/53, 23/17, 25/59, 61, 62, 30/22, 31/10-11, 32/4, 40/57, 41/9, 12,
51/38, 57/4, 65/12, 67/3, 71/15

gökyüzünün genişletilmesi 51/47

- gönenç/gönenmek 2/36, 196, 241, 28/61
 gönüllü sunu 2/196, 263, 271, 276, 280, 4/4, 9/60, 75, 79, 33/35, 57/18
 görkem-liler 11/116, 17/16, 21/13, 23/33, 64, 43/23, 56/45-46
 görünmeyen 3/179, 6/59, 10/20, 11/31, 12/102, 16/77, 32/6, 50/32-34,
 59/22, 72/25-26
 gösteriş 2/264, 8/47, 107/4-7
 gözcü 6/107
 gümüş 2/14
 güvenilir ruh 26/193-195
 güzel iş işleme 18/30
 güzel sözü yalanlayan 92/8-11

 Hac 2/158, 189, 196, 197, 200, 3/97, 9/3, 22/27
 hacılar 9/19
 haham 9/31, 34
 hainlik 4/107, 8/27
 hak 26/177-183, 53/39-41
 Hak din 48/28
 hakem 4/35, 6/114
 haksızlık 6/21, 129
 haksızlık yapanların birbirine dost yapılması 6/129
 Hâmân 28/6, 8, 38, 29/39, 40/23-24, 36-37
 Haram-lar 2/173, 275, 5/62, 87, 7/157
 Harun 2/248, 4/163, 6/84-86, 7/121-122, 142, 10/75, 19/28, 53, 20/25-
 35, 70, 90, 92-93, 21/48, 25/35, 26/46-48, 27/33-34, 37/114, 119-120
 Harut 2/102
 havariler 5/111, 61/14
 hava-ya uymak 5/77, 6/18, 28, 119, 150
 helaller 7/157
 helal yiyecekler 5/4, 5, 87
 hesaplaşma günü 82/14-18, 83/10-12
 hevesine uyanlar 4/135, 25/43, 28/50, 30/29, 45/23, 47/13-14, 16, 54/3
 Hıristiyanlar 2/62, 111, 113, 120, 135, 140, 3/67, 5/14, 18, 51, 69, 82,
 9/30, 22/17
 hırsızlık 5/38
 hıyanet 8/58, 71
 Hicr halkı 15/80
 Hud 7/65, 11/50, 53, 58, 60, 89, 26/124-135
 Huneyn günü 9/25

hurafe 5/103,90

Hüthüt 27/20-21

iblis 2/34, 7/11, 15/30-32, 17/61, 18/50, 26/94-95, 34/20, 38/73-75

iblisin yaratılışı 7/12, 38/76

İbrahim 2/124-140, 260, 3/33-34, 65, 68, 84, 95, 97, 4/54, 125, 163, 6/74, 75, 83, 161, 9/70, 114, 11/69, 71, 74-76, 12/6, 38, 14/35, 51, 16/120, 18/41, 46, 19/58, 21/51, 60-62, 69, 22/26, 42-44, 78, 26/69, 29/16, 31, 33/7-8, 37/83, 103-105, 108-109, 38/45-48, 42/13, 43/26-27, 51/24, 53/36-37, 57/26, 60/4, 87/14-19

iç çekişme 59/14

içki 2/219, 5/90-91

İdris 19/56-57, 21/85

iftira 4/112, 24/4, 12, 23-24, 33/58

ihamet 12/52

ihram 5/1, 95, 96

iki adam örneği 18/32-43

ikiyüzlüler 4/88, 138, 145, 59/11, 63/8, 66/9

ileri gelenler 6/123

ilim 12/22, 17/85, 21/74, 79

ilmi yetki 55/33-34

İlyas 6/84-86, 37/123, 129-130

imar 30/9

İmran-ailesi 3/33-34

İmran kızı Meryem 66/12

inanmışlar 3/139

İncil 3/3-5, 48-49, 65, 5/46-47, 66, 68, 7/157, 9/111, 49/29, 57/27

inkârcı babalar ve kardeşler 9/23

insanın sorumluluğu yüklenmesi 33/72

insanın yaratılışı 4/1, 6/2, 98, 7/12, 11/61, 15/26, 33, 17/61, 18/37, 22/5, 23/12-14, 30/20, 31/7-9, 35/11, 36/77-78, 37/11, 38/71-72, 76, 39/6, 40/67, 53/31-32, 45-46, 55/14, 75/36-40, 76/2, 77/20-22, 80/19, 86/5-7, 96/1-2

insanlara yüz devirmek 31/18

insanoğlu 17/79

insan öldürme 4/92, 93, 5/32, 17/31,33, 25/68

İrem 89/6-8

İshak 2/133, 136, 140, 3/84, 4/163, 6/84-86, 11/71, 12/6, 38, 14/39, 19/49, 21/72, 29/27, 37/112, 113, 38/45-48

- İsa 2/136, 3/46, 52, 55, 59, 84, 4/163, 6/84-86, 42/13, 43/63
İslam 3/19, 84, 5/3, 39/22
İsmail 2/125, 127, 133, 136, 140, 3/84, 4/163, 6/84-86, 14/39, 19/54-55, 21/85, 38/45-48
İsrail 3/93, 19/58
İsrailoğulları 2/40, 47, 83, 122, 211, 246, 3/48-49, 93, 5/12, 32, 70, 72, 78, 110, 7/105, 134, 137, 138, 10/90, 93, 17/2, 4, 101, 104, 20/80, 94, 26/15-17, 20-22, 26/57-60, 197, 27/76, 32/23, 40/53-54, 43/59, 44/30-31, 45/16, 46/10, 61/6, 14
işleri ehline vermek 4/58
iyi davranan 4/125
iyi iş yapmak 4/85
iyiliği engelleyen 68/10-15

Kâbe 5/95, 96
kadın erkek eşitliği 37/153, 43/16, 52/39, 53/18-21
kadınlar 2/223, 3/14, 56/37-38
kalem 96/3-5
kalplerin kaskatı kesilmesi 2/74
kan 2/173, 5/3, 6/145, 16/115
kanama 2/222, 65/4
kara avı 5/96
kardeşler 9/24
karişiklik çıkarmak 2/191, 3/7, 4/91, 8/25, 73
Karun 28/76-77, 79, 29/39, 40/23-24
kaş göz etmek 104/1-2
kayıpsızca 83/7-8
kayıt (yazıcılık) 2/282
kendini beğenme 4/36, 17/37, 28/76-77, 31/18, 57/23, 90/5
kendini yeterli sayma 92/8-11
kesin bilgi 31/2-4
keskin anlayış 57/25
kıskançlık 113/1-5
kısmet 5/3
kız çocukları 16/58, 37/149-153
kıyıcı, kıyıcılık eden 2/193, 279, 3/86, 94, 128, 10/106, 49/11
kitap 2/177
kolaylaştırmak 54/18-22, 28-32
kovuculuk 68/10-15

kötülükçülük 10/100

kulak hırsızlığı 15/18

kumar 2/219, 5/90-91

kuş dili 27/16

Kur'an 3/23, 185, 4/82, 5/101, 6/19, 7/204, 9/111, 10/15, 37, 61, 11/2, 3, 13/31, 15/1, 9, 87, 91, 16/43-44, 98, 17/9-10, 41, 45, 46, 60, 82, 88, 17/106, 18/54, 20/2-3, 25/30, 32, 27/1-3, 8, 76, 91-92, 30/58, 34/31, 36/2-4, 38/1-2, 39/27, 28, 41/26, 44, 52, 42/7, 43/2-3, 31, 46/29, 47/24, 50/1, 51/45, 54/13-22, 54/28-32, 38-40, 55/1-2, 56/77-80, 59/21, 73/1-4, 20, 84/21, 85/21-22

Kur'an'ın indirilişi 25/32

Kur'an ölümlere okunmaz 35/22

kurban 2/196, 3/183, 5/27, 97, 22/28, 30, 34-37

Kureyş 106/1-2

kurtarmalık 47/14

kurtulmalık 39/47, 57/15

kutsal ruh 2/253, 5/110, 16/102

lanetli ağaç 17/60

Lât 53/18-21

leş 5/3, 6/145, 16/115

Lokman 31/12, 13

Lut 6/84-86, 7/80-81, 11/70, 74, 77, 81, 89, 14/58-62, 21/71, 74, 22/42-44, 26/160-167, 27/54, 56, 29/27, 28, 32-34, 37/133, 38/12-13, 50/13, 66/10

mal/lar 3/116, 4/29, 9/24, 55, 26/84-89, 34/35, 37, 58/17, 61/11, 63/9, 64/15, 68/10-15, 89/20, 92/8-11, 17-20, 104/1-3, 111/2

malını veren 92/17-20

mal toplayan 104/1-2

Marut 2/102

Mec'uc 18/94-95, 21/96

Mecusiler 22/17

Medine 63/8

Medineliler 9/101, 120

Medyenliler 7/85, 9/70, 11/84, 94-95, 20/40, 22/42-44, 28/22-23, 45, 29/36

Mekke 3/96, 48/24

melek 3/124, 6/8, 9, 7/20, 11/31, 12/31, 17/95

- melekler 2/177, 210, 248, 3/80, 4/171, 8/9, 50-51, 13/22-24, 17/40, 25/21-22, 35/1, 37/149-150, 39/75, 43/19, 47/27, 53/27, 66/4, 69/17, 70/1-4, 74/31, 89/21-22, 97/4
- meleklerin yaratılışı 37/139-140
- Menât 53/18-21
- mercan 55/58-59
- Merve 2/158
- Meryem 3/36, 37, 42-47, 4/156-158, 171, 19/16, 27
- Meryemoğlu İsa 2/87, 253, 5/46, 78, 110, 112, 114, 116, 19/34, 23/49-50, 33/7-8, 43/57, 57/27, 61/6
- Meryemoğlu İsa Mesih 3/45, 4/156-58, 171
- Meryemoğlu Mesih 5/17, 72, 75, 9/31
- mescid 9/107, 108
- Mescid-i Haram 2/196
- mesih 4/172, 9/30
- Meşarı Haram 2/198
- Mısır 10/87, 12/21, 99, 43/51
- Mikail 2/98
- millet 16/93
- miras/çı/ı 2/233, 4/7-11, 12, 176, 33/6, 89/19
- Muhammed 3/144, 33/40, 47/2, 48/29
- Musa 2/51-55, 60-61, 62, 87, 92, 108, 136, 246, 248, 3/84, 4/153, 164-165, 5/20, 24, 6/84-86, 91, 154, 7/103, 104, 115, 117, 121-122, 127, 7/128, 131, 134, 138, 143, 144, 148, 150, 154, 159, 160, 10/75, 77, 79-80, 87, 88, 11/17, 96-97, 110, 14/5, 6, 8, 17/2, 101, 18/60, 62, 66-68, 19/51, 20/9, 11-12, 20/17, 19, 36-37, 40, 49, 57, 61, 65, 67, 70, 77, 83, 86, 88, 91, 21/48, 22/42-44, 23/45-46, 49-50, 25/35, 26/10-11, 32-33, 43, 45-48, 52, 63, 65, 27/7-12, 28/3, 7, 10, 12, 15, 18-20, 29-31, 36, 38, 43, 44, 48, 76-77, 29/39, 32/23, 33/7-8, 69, 37/113, 114, 119-120, 40/23-24, 26, 27, 36-37, 53-54, 41/45, 42/13, 43/46, 46/12, 30, 51/37-38, 53/36-37, 61/5, 79/15, 87/14-19
- müslüman 22/78, 41/33
- müslüman olmayı başa kakma 49/17
- nafaka 65/7
- namaz 2/43, 83, 110, 177, 238, 277, 4/77, 102, 103, 142, 162, 5/12, 55, 58, 6/72, 11/87, 14/37, 17/3, 19/54-55, 20/14, 21/73, 22/34-35, 41, 78, 24/56, 27/1-3, 30/31-32, 31/2-4, 17, 33/33, 35/29, 42/36-38, 58/13, 70/34, 98/4-5, 73/20

namazın vakitsel farz oluşu 4/103

namaz kısaltma 4/101

namaz (orta) 2/238

namaz zamanları 11/114, 17/78, 20/130, 24/58, 30/18, 39/9, 51/18, 39
nefs 59/9

Nesr 71/23

nikâh akdi 2/235, 33/49

Nuh 3/33-34, 4/163, 6/84-86, 7/59, 69, 9/70, 10/71, 11/25-26, 36, 42,
45, 11/46-48, 89, 14/9, 17/17, 19/58, 21/76, 22/42-44, 23/23, 25/37,
26/105-110, 116, 29/14-15, 33/7-8, 37/75, 78-79, 38/12-13, 40/5,
30-31, 50/12, 51/46, 53/52, 54/9, 57/26, 66/10, 71/1, 21-22, 26-27

oğulcuk 16/4, 18/37, 22/5, 23/13, 14, 36/77, 53/45-46, 75/36-40, 76/2

oğullar 3/14, 4/11, 9/24, 17/40, 26/84-89, 33/4, 68/10-15

okumak 28/85, 36/69

okuma yöntemi 75/16-19

ortakçı 38/24

ortaklar 39/29

oruç 2/183-185, 187, 196, 4/92, 5/89, 95, 33/35, 58/4

ödeme 2/178, 229-230

ödünc 2/245, 57/11, 18, 64/17, 73/20

öğretim 96/3-5

öğüt 16/125

öksüzler 2/177, 2/5, 4/2-10, 36, 127, 6/152, 76/7-8, 89/17, 90/13-16,
93/6, 9, 107/2-3

öksüz kadınlar 4/127

ölçülü olmak 31/19

ölçüm 6/152, 7/85, 11/84-85, 17/35, 26/177-183

ölçüme göre yaratma 54/49

ölçümleme 41/10

ölçümleme gecesi 97/2, 3

ölçüt 3/3-5, 21/48, 25/1

ölü hayvan 2/173

ölüm meleği 32/11

ölümsüzlük 21/34

ön yargı 4/94, 49/12

örtünme 33/33, 59

ötekinde 40/43

ötekisi 87/14-19

öz akıl sahipleri 2/179, 197, 269, 3/7, 190, 5/100, 12/111, 13/19, 14/52,
38/29, 43, 39/9, 17-18

özenme 5/51

öz gönüllü 37/40, 74, 127-128, 160

özgürleştirme 2/177

öz kullar 15/39-40, 37/167-169

öz saygı 35/10, 63/8

papazlar 9/31, 34

Peygamber 2/177, 3/80, 22/52

peygamberin eşleri 33/6, 28, 30, 32, 66/1

peygamberleri öldürme 3/21, 112

Rabbin kulları 3/79

Rabbin orduları 74/31

Ramazan 2/185

rehin 2/283

Ress'liler 25/38-39, 50/12

rızık 13/26, 16/67-71, 17/30, 24/38, 29/62, 30/23, 28, 34/4, 35/29,
36/47, 42/19, 27, 36-38, 62/10, 65/7

ruh 4/171, 17/85, 59/22, 70/1-4, 97/4

ruhbanlık 57/27

Rumlar 30/2-3

rüşvet 2/188

rüya/yorum 8/43, 12/4-6, 21, 36, 41-49, 17/60, 37/102-106, 48/27

Saat 6/40, 7/187, 12/107, 15/85, 16/77, 18/21, 36, 19/75, 21/49, 22/1, 7,
55, 25/11, 30/14, 55, 31/34, 33/63, 34/3, 40/46, 59, 41/47, 50, 42/17,
43/61, 66, 45/27, 32, 47/18, 54/1-2, 44-46, 79/42-46

sabır 8/66

Sabiiler 2/62, 5/69, 22/17

saçıp savuranlar 17/27

sadaka (bkz. gönüllü sunu)

Safa 2/158

Salih 7/73, 75, 11/61-62, 66, 68, 89, 26/142-152, 27/45

Samiri 20/85, 95

sanat 27/88

sanıda bulunma 49/12

saniya uyma 10/36, 43/20, 53/23, 28
 sarhoşluk 2/219, 4/43, 5/91
 savacı 25/48, 56
 savaş 2/190, 216, 244, 3/121, 156, 167, 195, 4/74, 77, 84, 90, 5/33, 64,
 8/16, 57, 65, 9/14, 36, 81, 106, 107, 111, 122, 22/39, 33/18-19, 48/15,
 17, 22, 49/9, 57/10, 59/11-12, 60/8, 73/20
 savurganlık 7/31, 10/12, 17/26-27, 29, 20/81, 21/9, 25/67, 43/5, 51/32-34
 saygılı olanlar 3/15 2/21, 3/138, 9/108, 109
 saygın 2/237, 3/186, 20/132, 25/74, 26/90-91
 Saygın ay-lar 2/194, 217, 5/2, 97, 9/5, 36, 37
 Saygın ev 5/2, 97, 14/37
 Saygın Mescid 2/144, 149, 150, 191, 217, 5/2, 8/34, 9/7, 19, 28, 17/1,
 22/25, 48/25
 Sebe-liler 27/22, 34/15
 secde 7/29
 selam (eslenlik) 25/63
 Semud 7/73, 9/70, 11/61, 94-95, 14/9, 17/59, 22/42-44, 25/38-39,
 26/141, 27/45, 29/38, 38/12-13, 40/30-31, 41/13, 17, 50/13, 51/43,
 53/50-51, 54/23-27, 69/4-6, 85/17-18, 89/9-12, 91/11-12
 servet 2/180
 sesini kısmak 31/19
 sevicilik 4/15
 sığınma 9/6
 sırdaş 3/118
 Sina Dağı 23/19-20, 95/2
 sinirlemek 11/65, 54/28-32, 91/13-14
 sofra 5/114
 sonraki gün 2/4, 86, 177, 5/41, 22/11, 15, 23/73-74, 27/66, 29/36, 64,
 30/7, 33/21, 34/1, 8, 39/45, 43/34-35, 58/22, 59/3
 sonraki söz 17/104
 sorgulama günü 1/2-4, 2/8, 74/46
 sorumluluk 2/227-228, 233, 286, 4/24, 6/69, 164, 7/42, 8/72, 9/93,
 10/108, 17/15, 23/62, 33/15, 51, 72, 35/18, 39/7, 41, 42/41, 48/17,
 53/38, 73/5
 sorumsuzluk 54/41-43
 soy 13/22-24, 23/101
 söbeleştirme 79/30-33, 91/6
 söz 6/152, 33/15, 48/10
 sözcükleri yerlerinden kaydırma 5/13

sözleşme 16/91

suç 28/78

Sûr 6/73, 20/102, 23/101, 27/87, 36/51, 39/68, 50/20, 69/13-15, 78/18-19

Sûva 71/23

Süleyman 2/102, 4/163, 21/78-81, 27/15-17, 19, 29-30, 36-37, 40,
34/12, 13, 38/30-31, 34

süsler 24/31

süt anne 2/233

şarap 47/15

şatafathılar 34/34

şefaati-çiler 2/123, 254, 6/51, 94, 7/53, 19/87, 30/3, 39/43-44, 40/18,
74/48

şehitler 4/69

şeref 4/139

şeytan-lar 2/36, 168, 208, 268, 3/155, 4/38, 76, 83, 117-120, 5/90-91,
6/43, 68, 71, 6/114, 7/22, 27, 200, 8/11, 48, 12/42, 100, 16/63, 98,
17/27, 53, 64, 19/44-45, 83, 20/120, 21/82, 22/52, 53, 24/21, 26/210,
221, 27/24, 29/38, 31/21, 35/6, 41/36, 47/25, 58/10, 19, 59/16, 81/25

şımarma 8/47, 28/58

şimdiki yaşam 2/85, 86, 22/11

Şuayb 7/85, 88, 90, 92, 11/84, 91, 94-95, 26/177-183, 29/36

Talut 2/247, 249

tanık-lık 2/282, 283, 5/106-108, 6/19, 17/78, 24/4, 13, 23-24, 57/19,
65/2-3, 70/33

Tanrı bilimcileri 5/44, 63

tartı 6/152, 7/85, 11/84-85

tartışma 3/61, 16/125, 18/54, 40/5

tavaf 2/125, 158, 22/26, 29

terazi 26/177-183, 55/7, 9

Tevrat 3/3-5, 3/48-51, 65, 93, 5/43-44, 46, 66, 68, 110, 7/157, 9/111,
49/29, 61/6, 62/5

teyemmüm 4/43

ticaret 2/282, 4/29, 9/24, 24/37, 61/10

toplanma günü 64/9

toplantılar 24/62

tövbə 4/17, 27, 64, 92, 146, 24/5

tutku 12/18

tutum-suz 3/147

Tübbâ ulusu 44/37, 50/14

uğurlular 56/28-40

uğursuzlar 56/42-48

Umre 2/158, 196

uyarıcı 25/56

uzman olanlar 4/59, 83

Uzzâ 53/18-21

Üzeyir 9/30

vâris 4/11, 12, 8/75

varlıklılar 17/16

Vasiyet 12/180, 182, 240, 4/12, 5/106

Ved 71/23

veli-ler 4/45, 173, 7/3, 13/16, 17/33, 18/102, 27/49, 29/41, 39/3, 42/6,
9, 28, 33

vergi 18/94-95

yağcılık 68/8-9

Yağûs 71/23

Yahudi 5/44, 16/118

Yahudiler 2/62, 111, 113, 120, 135, 140, 3/67, 4/46, 5/18, 51, 64, 69, 82,
6/146, 9/30, 22/17, 62/6

Yahya 3/39, 6/84-86, 19/7, 12-14, 21/90

yakınlar 2/215, 4/7, 33, 36, 135, 30/38, 60/3

Yakup 2/132, 133, 136, 140, 3/84, 4/163, 6/84-86, 11/71, 12/38, 68,
19/49, 21/72, 29/27

Yakup oğulları 19/6

yakut 55/58-59

yalan söylemek 5/103, 16/105, 116, 24/11, 45/7-8, 61/2-3

yamukluğa tanık olma 25/72

yamuk söz 22/30, 25/72

yanıltmaca 5/107

yapılan iyiliği başa kakmak 2/262-264, 74/6, 76/9

yaratılış (yaratma) 10/34, 16/8, 17/50-51, 21/30, 22/73, 24/45, 25/54,
29/19-23, 30/19-22, 30/27, 31/28, 52/35-36, 54/49, 56/58-62, 79/27-28

yaratma kavramı 59/24

- yardım etmek 2/267, 271-274, 14/31, 35/29, 47, 57/7, 64/16
yardımlığa engel olan 107/4-7
yargıç 10/109, 11/45
Yargı/lama günü 26/75-83, 28/78, 37/19-20, 38/77-79, 42/10, 51/1-6,
9-12
yasak ağaç 7/19-22, 20/121
yasaklayan kim 7/32
yaymak 24/19
yazıcılar 82/9-12
yazı 24/33
yazım 13/38
yazmak 2/282, 283
Ye'cuc 18/94-95, 21/96
yemek 33/53
yemin 2/225, 3/77, 5/89, 108, 9/12, 13, 16/91, 92, 94, 56/75-76, 58/16,
63/2, 68/10-15
yeniden yaratma 13/5, 17/49, 98, 99, 21/104, 23/35, 30/12, 36/79,
50/15-18, 86/8-9
yenik 105/5
yerkürenin eksilmesi 21/44
Yesribliler 33/13
yetimler 59/7
yetim malı 17/34, 18/82
Yeuk 7/23
yıldız 6/76
yoksullar 2/177, 215, 273, 4/36, 9/60, 18/79, 30/38, 58/7, 76/7-8, 90/13-
16, 107/2-3
yoksulluk 2/268, 6/151, 7/31
yoksulu yedirmek 89/18
yolcular 2/215, 4/43
yolculukta 2/283, 3/156, 5/106
yolda kalmış olanlar 4/36, 30/38, 59/7
yolsuzluk 27/52
yöneticiler 27/62, 35/39, 38/26
Yunus 4/163, 6/84-86, 10/98, 37/139-142
Yusuf 6/84, 86, 12/4, 7-11, 17, 21, 29, 46, 51, 56-57, 58, 69, 76, 77, 80,
85, 87, 12/99, 40/34
zafer 48/18-19, 27, 61/13

zakkum ağacı 37/62, 56/52

zalim 11/18, 25/27-29, 28/59

zaman 22/47

zebaniler 96/17-18

Zebur 4/163, 17/55, 21/105

zekat 2/43, 83, 110, 177, 277, 4/77, 162, 5/12, 55, 7/156, 9/5, 18, 19/54-55, 21/73, 22/41, 78, 24/56, 27/1-3, 31/2-4, 33/33, 58/13, 73/20, 98/4-5

Zekeriya 3/37, 38, 6/84-86, 19/2, 7, 21/89

zenginlik 2/273, 3/181, 4/5-6, 135, 9/28, 47/38, 60/6, 93/8

Zeyd 33/37

zina 4/25, 5/5, 17/32, 24/2-3, 25/68, 60/12

Zul-karneyn 18/83, 86, 94-95

Zül'kifl 21/85, 38/45-48

Zü'n-Nün 21/87

Sözlükçe

açık belge- beyyine

alevli ateş- cehim

allahın bolluğu- fadl

anlaşmalılarınıza, antlaşma yaptıklarınızı- ma meleket eymanukum
(hum)

aracılık- şefaet

arılamak, arı tutmak - tespîh: noksan sıfatlardan uzak tutmak

artı olan - riba: faiz

atmik: döl suyu, bel suyu, meni, sperma, er suyu

bağışlamak- mağfiret

bahçelerinde- cennetlerinde

bayındır- imar

biçilen ücret, biçilmiş ücret- fariza

bölüm- sure

bildirim, bildirme- izin : ezan

boru- sur

bozguncular- müfsitler

bölük- hizb

büget: gölet

Cebrail- güvenilir ruh

çemrenmek- kendi kol ve paçalarını sıvamak

Dağ- Tur

denkserlik - kıst: denkliği gözeterek tam yapmak (Bk. Arapça-Türkçe
Büyük Sözlük, Hüseyin Atay)

din günü: sorgulama günü

diriliş günü- kıyamet günü : kalkış günü

doğruya içtenlikle bağlanma- İslam

dolanma, dolaşanlar: tavaf

döl suyu: meni

düve: Boğaya gelmemiş 1-2 yaşında dişi sığır.

ecic ve ucac- çok tuzlu olmak

edim: etmek, eylem, iş

elçi: resul

eş koşanlar, ortak koşanlar- müşrikler

Ev: Kabe

gelecektekinde- bilahireti

gönenç, gönendirmek - mettea, temtia: rahatlık ve varlık içinde yaşama, refah.

gönül- kalp

gönüllü sunu- sadaka

görmek, görklü, gösterişli - mettea: Göz alıcı ve gösterişli olma durumu, gösteriş, debdebe, ihtişam, tantana, haşmet, şatafat
görünmeyen-de- gayb

hatırlatıcı- zikr, zikra

hayır- bel

hür- iffetli - muhsan

ılgın- akdeniz bölgesinde yetişen bir ağaç

iki yüzlüler - münafikun

inanan- mümin

inkarcı, inanmayan, nankör- kafir (sıft hali)

inkar eden (sıfat) kafir

ivecen: aceleci

iyi iş- hayr

iyilik- nimet

kanama, akıntı- aybaşı adeti

kalafat: geminin kaplama tahtaları arasını üstüğü ile doldurup ziftleyip su geçirmez hale getirmek (gemiyi kalafatlamak)

kargaşalık- fitne

karşılıksız verme- sadaka

kayıpsızca- siccin

kent- karye

kıyıcı: zalim, haksızlık eden

köle - memlûk: mülk olan

kötücül- rucz

kötülükçülük- rics, her türlü kötülüğü yapan

kul: abid - abd

kurtulmalık- fidye
namaz- salat

oğulcuk - nutfe: Döllenmiş yumurtacığın gelişmeye başladığı andan
dölüt olmasına kadar geçen süredeki adı, rüşeym, embriyo.

okuma- Kur'an

ortak koşan: puta tapan - müşrikuün

ödenek: diyet

ödeme: tazminat, mehir

öğütleme- vasiyet

ölçümleme - kadr: kader

ölçüt: mizan

öne eğilen- rüku eden

öteki- ahiret

öteki dünya- darul ahiret

övünç- övgü, hamd

öz akıl- lub

öz saygı- izzet: şeref, onur

özü varlık olan: hayyul kayyum

peygamber- nebi

saatin kurulduğu gün- yevme tekumus saa

savacı: müjdecı, uyarıcı

savlamak: iddia etmek

saygın ev- beytül haram

saygın mescid- mescidi haram

sayılandırmak- ihsa : istatistiki manada sayılandırmak

secde etmek- yere kapanmak

sinirlemek: devenin arka ayağındaki siniri kesmek

sonraki güne- yevmil ahiri: ahiret gününe

sonraki, sonrası- ahiret

sonrakini- bilahire

sorgulama- din

söbe: biçimi yumurta gibi olan, beyzi, oval

sürekli mutluluk: adn

şehir- medine

şimdikiinde- dünyada
şimdiki yaşam: dünya hayatı

tapınma - menasik: ibadet
topluluklar- ahzap

uçarı-lık - fucur: beyinsiz, sefih
uğurlu - ashabı yemin: sağ elden
ululuk: celal
ulus - kavm: kıvamdan gelir, kıyam, kaim, ayakta duran bir topluluk
uyarıcı: savacı, müjdecî

yakarma - salat: namaz
yakarış: namaz
yakıcı ateş- sekar
yanıltma: büyü
yanıltmaca: büyücülük
yazı-m- kitap
yenik: bir hayvanın ya da bir böceğin bir şeyi yiyerek onda bıraktığı iz
yere kapanmak: secde etmek
yerinden fırlamak- yekinmek
yüce- azim